ISSN 1977-0588

Službeni list
Europske unije

Hrvatsko izdanje

Posebno izdanje 2013.

05. Sloboda kretanja radnika i socijalna politika

Cijena: 9 EUR

HR

Svezak 02

Sadržaj

Godina	*Referenca* SL	Stranica		
			Uvodna napomena	1
1983.	L 289	38	(83/516/EEZ) 31983D0516	
			Odluka Vijeća 83/516/EEZ od 17. listopada 1983. o zadaćama Europskog socijalnog fonda	3
1985.	L 370	40	(85/568/EEZ) 31985D0568	
			Odluka Vijeća od 20. prosinca 1985. o izmjeni Odluke 83/516/EEZ o zadaćama Europskog socijalnog fonda radi pristupanja Španjolske i Portugala	7
1989.	L 393	18	(89/656/EEZ) 31989L0656	
			Direktiva Vijeća od 30. studenoga 1989. o minimalnim sigurnosnim i zdravstvenim zahtjevima za uporabu osobne zaštitne opreme na radnom mjestu (treća pojedinačna direktiva u smislu članka 16. stavka 1. Direktive 89/391/EEZ)	8
1993.	L 72	30	(93/172/EEZ) 31993D0172	
			Odluka Komisije od 22. veljače 1993. o izradi standardnog obrasca za izvješćivanje predviđenog u članku 6. Direktive Vijeća 88/599/EEZ o cestovnom prometu	19
2000.	L 154	34	(2000/407/EZ) 32000D0407	
			Odluka Komisije od 19. lipnja 2000. o jednakoj zastupljenosti spolova u odborima i stručnim skupinama koje ustanovljuje Komisija *(priopćena pod brojem dokumenta C(2000) 1600)*	22
2002.	L 91	30	(2002/260/EZ) 32002D0260	
			Odluka Komisije od 27. ožujka 2002. o osnivanju Skupine ravnatelja Opće uprave za industrijske odnose	24
2003.	L 124	1	32003R0859	
			Uredba Vijeća (EZ) br. 859/2003 od 14. svibnja 2003. o proširenju odredaba Uredbe (EEZ) br. 1408/71 i Uredbe (EEZ) br. 574/72 na državljane trećih zemalja za koje ne vrijede spomenute odredbe isključivo na osnovi njihovog državljanstva	25
	L 245	25	32003R1649	
			Uredba Vijeća (EZ) br. 1649/2003 od 18. lipnja 2003. o izmjeni Uredbe (EEZ) br. 1365/75 o osnivanju Europske zaklade za poboljšanje životnih i radnih uvjeta i o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 1417/76	28
	L 299	9	32003L0088	
			Direktiva 2003/88/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena	31

Godina	*Referenca* SL	Stranica		
2004.	L 158	77	32004L0038	
			Direktiva 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji na slobodno kretanje i boravište na području države članice, kojom se izmjenjuje Uredba (EEZ) br. 1612/68 i stavljaju izvan snage direktive 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ [1]	42
2005.	L 16	3	32005R0077	
			Uredba Komisije (EZ) br. 77/2005 od 13. siječnja 2005. o izmjeni Uredbe Vijeća (EEZ) br. 574/72 o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe (EEZ) br. 1408/71 o primjeni sustava socijalne sigurnosti na samozaposlene osobe i njihove obitelji koje se kreću unutar Zajednice	56
2006.	L 36	3	32006R0207	
			Uredba Komisije (EZ) br. 207/2006 od 7. veljače 2006. o izmjeni Uredbe Vijeća (EEZ) br. 574/72 o utvrđivanju postupka za provedbu Uredbe (EEZ) br. 1408/71 o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe, samozaposlene osobe i članove njihovih obitelji koje se kreću unutar Zajednice	96
2008.	L 177	1	32008R0592	
			Uredba (EZ) br. 592/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008. o izmjeni Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1408/71 o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe, samozaposlene osobe i njihove obitelji koje se kreću unutar Zajednice [1]	118
	L 190	17	(2008/590/EZ) 32008D0590	
			Odluka Komisije od 16. lipnja 2008. o osnivanju Savjetodavnog odbora za jednake mogućnosti žena i muškaraca (kodificirana verzija)	123
	L 283	36	32008L0094	
			Direktiva 2008/94/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o zaštiti zaposlenika u slučaju insolventnosti njihovog poslodavca (kodificirana verzija) [1]	128
	L 323	33	32008L0106	
			Direktiva 2008/106/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o minimalnoj razini osposobljavanja pomoraca (preinaka) [1]	135
2009.	L 8	26	(2009/17/EZ) 32009D0017	
			Odluka Komisije od 19. prosinca 2008. o osnivanju Odbora stručnjaka za upućene radnike	164
	L 39	29	32009R0120	
			Uredba Komisije (EZ) br. 120/2009 od 9. veljače 2009. o izmjeni Uredbe Vijeća (EEZ) br. 574/72 o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe (EEZ) br. 1408/71 o primjeni sustava socijalnog osiguranja na zaposlene osobe, samozaposlene osobe i članove njihovih obitelji koji se kreću unutar Zajednice [1]	167
	L 284	1	32009R0987	
			Uredba (EZ) br. 987/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe (EZ) br. 883/2004 o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti [2]	171

[1] Tekst značajan za EGP.
[2] Tekst značajan za EGP i Švicarsku.

Godina	*Referenca* SL	Stranica		
2009.	L 284	43	32009R0988	
			Uredba (EZ) br. 988/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 883/2004 o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti i o utvrđivanju sadržaja njezinih priloga [1]	213
2010.	L 161	9	(2010/361/EU) 32010D0361	
			Odluka Komisije od 28. lipnja 2010. o priznavanju Izraela u pogledu obrazovanja, osposobljavanja i izdavanja svjedodžbi pomorcima za potrebe priznavanja svjedodžbi o osposobljenosti *(objavljena pod brojem dokumenta C(2010) 4227)*	243
	L 180	1	32010L0041	
			Direktiva 2010/41/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 7. srpnja 2010. o primjeni načela jednakog postupanja prema muškarcima i ženama koji su samozaposleni i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 86/613/EEZ	245
	L 326	3	32010R1157	
			Uredba Komisije (EU) br. 1157/2010 od 9. prosinca 2010. o provedbi Uredbe (EZ) br. 1177/2003 Europskog parlamenta i Vijeća o statistici Zajednice o dohotku i životnim uvjetima (EU-SILC) s obzirom na popis sekundarnih ciljanih varijabli koje se odnose na uvjete stanovanja za 2012. godinu [2]	251
	L 338	35	32010R1244	
			Uredba Komisije (EU) br. 1244/2010 od 9. prosinca 2010. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti i Uredbe (EZ) br. 987/2009 Europskog parlamenta i Vijeća o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe (EZ) br. 883/2004 [1]	259
	L 344	1	32010R1231	
			Uredba (EU) br. 1231/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o proširenju primjene Uredbe (EZ) br. 883/2004 i Uredbe (EZ) br. 987/2009 na državljane trećih zemalja koji tim uredbama još nisu obuhvaćeni isključivo na temelju svog državljanstva	261
2011.	L 141	1	32011R0492	
			Uredba (EU) br. 492/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2011. o slobodi kretanja radnika u Uniji (kodifikacija) [2]	264

[1] Tekst značajan za EGP i Švicarsku.
[2] Tekst značajan za EGP.

Uvodna napomena

U skladu s člankom 52. Akta o uvjetima pristupanja Republike Hrvatske i prilagodbama Ugovora o Europskoj uniji, Ugovora o funkcioniranju Europske unije i Ugovora o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju, potpisanog 9. prosinca 2011., tekstovi akata institucija donesenih prije pristupanja koje su te institucije sastavile na hrvatskom jeziku od dana pristupanja vjerodostojni su pod istim uvjetima kao i tekstovi sastavljeni na sadašnjim službenim jezicima. Tim se člankom također predviđa da se tekstovi objavljuju u *Službenom listu Europske unije* ako su tekstovi na sadašnjim jezicima tako objavljeni.

U skladu s tim člankom objavljuje se posebno izdanje *Službenog lista Europske unije* na hrvatskom jeziku, koje sadržava tekstove obvezujućih općih akata. To izdanje obuhvaća akte usvojene u razdoblju od 1952. godine do dana pristupanja.

Objavljeni tekstovi podijeljeni su na 20 poglavlja koja slijede raspored iz Registra važećeg zakonodavstva Europske unije, i to:

01 Opća, financijska i institucionalna pitanja

02 Carinska unija i slobodno kretanje robe

03 Poljoprivreda

04 Ribarstvo

05 Sloboda kretanja radnika i socijalna politika

06 Pravo poslovnog nastana i sloboda pružanja usluga

07 Prometna politika

08 Politika tržišnog natjecanja

09 Porezi

10 Ekonomska i monetarna politika i slobodno kretanje kapitala

11 Vanjski odnosi

12 Energetika

13 Industrijska politika i unutarnje tržište

14 Regionalna politika i koordinacija strukturnih instrumenata

15 Okoliš, potrošači i zaštita zdravlja

16 Znanost, informiranje, obrazovanje i kultura

17 Pravo poduzećâ

18 Zajednička vanjska i sigurnosna politika

19 Područje slobode, sigurnosti i pravde

20 Europa građana

Spomenuti registar, koji vodi Ured za publikacije, dostupan je na internetu (eur-lex.europa.eu) na službenim jezicima Europske unije. Bibliografskoj bilješci svakog akta može se pristupiti putem registra, gdje se mogu pronaći upućivanja na posebno izdanje i na ostale analitičke metapodatke.

Akti objavljeni u posebnom izdanju, uz određene iznimke, objavljuju se u obliku u kojem su bili objavljeni u Službenom listu na izvornim službenim jezicima. Stoga pri uporabi posebnog izdanja treba uzeti u obzir naknadne izmjene, prilagodbe ili odstupanja koje su usvojile institucije, Europska središnja banka ili su predviđene u Aktu o pristupanju.

Iznimno, kad se opsežni tehnički prilozi poslije zamijene novim prilozima, navodi se samo upućivanje na posljednji akt koji zamjenjuje prilog. Takav je slučaj u pojedinim aktima koji sadržavaju popise carinskih oznaka (poglavlje 02), aktima o prijevozu opasnih tvari, aktima o pakiranju i označivanju tih tvari (poglavlja 07 i 13) te nekima od protokola i priloga Sporazumu o Europskom gospodarskom prostoru.

Također, Pravilnik o osoblju objavljuje se kao pročišćeni tekst koji obuhvaća sve izmjene do kraja 2012. godine. Daljnje izmjene objavljuju se u izvornom obliku.

Posebno izdanje sadržava dva sustava numeracije stranica:

i. izvorna numeracija stranica, zajedno s datumom objave francuskog, talijanskog, njemačkog i nizozemskog izdanja Službenog lista, engleskog i danskog izdanja od 1. siječnja 1973., grčkog izdanja od 1. siječnja 1981., španjolskog i portugalskog izdanja od 1. siječnja 1986., finskog i švedskog izdanja od 1. siječnja 1995., češkog, estonskog, latvijskog, litavskog, mađarskog, malteškog, poljskog, slovačkog i slovenskog izdanja od 1. svibnja 2004. te bugarskog i rumunjskog izdanja od 1. siječnja 2007.

   U numeraciji stranica postoje praznine jer svi akti objavljeni u to vrijeme nisu objavljeni u posebnom izdanju. Kada se prilikom citiranja akata upućuje na Službeni list, potrebno je navesti stranicu sukladno izvornoj numeraciji;

ii. numeracija stranica posebnog izdanja neprekinuta je i ne smije se navoditi prilikom citiranja akata.

Do lipnja 1967. numeracija stranica u Službenom listu počinjala je iznova svake godine. Od tada nadalje svaki broj Službenog lista počinje na prvoj stranici.

Od 1. siječnja 1968. Službeni list podijeljen je na dva dijela:

— Zakonodavstvo („L”),

— Informacije i objave („C”).

Od 1. veljače 2003. prijašnje ime „Službeni list Europskih zajednica” promijenjeno je, na temelju Ugovora iz Nice, u „Službeni list Europske unije”.

31983D0516

L 289/38 SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA 22.10.1983.

ODLUKA VIJEĆA 83/516/EEZ

od 17. listopada 1983.

o zadaćama Europskog socijalnog fonda

(83/516/EEZ)

VIJEĆE EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske ekonomske zajednice, a posebno članak 126.,

uzimajući u obzir nacrt koji je podnijela Komisija [1],

uzimajući u obzir mišljenje Skupštine [2],

uzimajući u obzir mišljenje Gospodarskog i socijalnog odbora [3],

budući da je Odluka Vijeća 71/66/EEZ od 1. veljače 1971. o reformi Europskog socijalnog fonda [4], kako je izmijenjena Odlukom 77/801/EEZ [5], sukladno mišljenju Komisije na temelju članka 126. Ugovora, predmet revizije prema odredbi članka 11. ove Odluke; budući da bi bilo primjereno zamijeniti je novom Odlukom Vijeća o uspostavi pravila Fonda;

budući da je zadaća Fonda da sudjeluje posebno u financiranju strukovnog obrazovanja, promicanju zapošljavanja i geografske mobilnosti;

budući da Fond mora postati aktivniji instrument u poticanju politike zapošljavanja; da bi se to postiglo, treba proširiti krug osoba koje imaju pravo na pomoć, tako da se posebno poveća mogućnost pružanja pomoći osobama koje rade kao instruktori, stručni voditelji ili stručnjaci za zapošljavanje te posrednici za razvoj;

budući da Fond mora uložiti posebne napore u razvijanju zapošljavanja, posebno u malim i srednjim poduzećima, s ciljem modernizacije poslovnog upravljanja ili proizvodnje ili primjene novih tehnologija;

budući da Fond kao instrument politike zapošljavanja, vodeći računa o načelu solidarnosti Zajednice, mora čim djelotvornije i konzistentnije pridonositi rješavanju najozbiljnijih problema, a posebno u borbi protiv nezaposlenosti, uključujući nedovoljnu strukturnu zaposlenost i poticanje zapošljavanja među najugroženijim skupinama;

budući da s tim u vezi i ne dovodeći u pitanje pomoć koju stalno moraju primati kategorije osoba koje su posebno ranjive na tržištu rada (posebno žene, invalidi i migranti), značajan dio sredstava Fonda mora se primjereno rasporediti u korist zapošljavanja mladih, posebno onih koji imaju slabe mogućnosti za zapošljavanje, ili koji su dugotrajno nezaposleni;

budući da je u svjetlu iskustva poželjno da postupci za dodjelu pomoći Fonda postanu fleksibilniji i jednostavniji, posebno u određivanju jedinstvenih stopa;

[1] SL C 308, 25.11.1982., str. 4.
[2] SL C 161, 20.6.1983., str. 51.
[3] SL C 124, 9.5.1983., str. 4.
[4] SL L 28, 4.2.1971., str. 15.
[5] SL L 337, 27.12.1977., str. 8.

budući da je Komisija odgovorna za izradu smjernica za upravljanje Fondom kako bi se osigurala djelotvornija koncentracija na programe u skladu s prioritetima Zajednice i s povezanim operativnim programima na području zapošljavanja ili strukovnog obrazovanja;

budući da će biti potrebno preispitati ovu Odluku u određenom roku,

ODLUČILO JE:

Članak 1.

1. Fond će pomoći u provedbi zacrtane politike za osposobljavanje radne snage potrebnim vještinama za stabilno zapošljavanje i za stvaranje mogućnosti zapošljavanja. To posebno pridonosi socijalno-strukovnom integriranju mladih ljudi i radnika koji su u nepovoljnijem položaju, prilagodbi radne snage razvojima tržišta rada, tehnološkoj promjeni i smanjenju regionalnih neravnoteža na tržištu rada.

2. Fond sudjeluje u financiranju programa o:

(a) strukovnom obrazovanju i usmjeravanju;

(b) odabiru kadrova i subvenciji plaća;

(c) reintegraciji i socijalno-strukovnoj integraciji u vezi s prostornom pokretljivošću;

(d) uslugama i tehničkim savjetima u vezi s otvaranjem radnih mjesta.

Članak 2.

1. Potpora Fonda dodijelit će se za programe koje su provela javnopravna i privatnopravna tijela.

2. Mjerodavne države članice jamčit će uspješan završetak programa. Ipak, ova se odredba ne primjenjuje na aktivnosti za koje potpora Fonda pokriva cjelokupan priznati trošak.

Članak 3.

1. Potpora Fonda može se dodijeliti aktivnostima u okviru politika tržišta rada država članica. Te aktivnosti posebno uključuju one koji su namijenjene povećanju mogućnosti zapošljavanja mladih osoba, posebice s mjerama stručne izobrazbe nakon završenog obvezatnog školovanja.

2. Potpora Fonda može se također dodijeliti za posebne aktivnosti s ciljem:

— poticanja provedbe inovacijskih projekata, u pravilu u okviru akcijskog programa koji donosi Vijeće, ili

— kontrole djelotvornosti projekata za koje je dodijeljena potpora Fonda i olakšavanja razmjene iskustava.

Članak 4.

1. Potpora Fonda može se ponajprije dodijeliti za poticanje zapošljavanja osoba mlađih od 25 godina, naročito onih čiji su izgledi za zapošljavanje naročito slabi, posebno zbog nedostatka stručnog ili neodgovarajućeg usavršavanja i koji su dugotrajno nezaposleni.

2. Potpora Fonda može se također dodijeliti za promicanje zapošljavanja osoba starijih od 25 godina:

(a) nezaposlenim osobama, osobama kojima prijeti nezaposlenost ili koje su nedovoljno zaposlene, i posebno dugotrajno nezaposlenim osobama;

(b) ženama koje se žele vratiti na posao;

(c) osobama s invaliditetom koje mogu raditi na otvorenom tržištu rada;

(d) radnicima migrantima koji se kreću ili su se kretali unutar Zajednice, ili su se s članovima obitelji nastanili u Zajednici radi preuzimanja posla;

(e) osobama koje su zaposlene posebno u malim i srednjim poduzećima i koje se trebaju prekvalificirati s ciljem uvođenja nove tehnologije ili poboljšanja tehnika upravljanja tim poduzećima.

3. Potpora Fonda može se također dodijeliti osobama koje rade kao instruktori, stručni voditelji ili stručnjaci za zapošljavanje ili posrednici za razvoj.

Članak 5.

1. Ne dovodeći u pitanje sljedeće stavke, potpora Fonda dodjeljuje se u iznosu od 50 % priznatih troškova, što ipak ne prelazi iznos financijskog doprinosa tijela javne vlasti predmetnih država članica.

2. U slučaju aktivnosti za poticanje zapošljavanja u regijama s posebno ozbiljnim i dugotrajnim nerazmjerom zapošljavanja, a ove regije određuje Vijeće kvalificiranom većinom na prijedlog Komisije, sredstva za pomoć uvećavaju se za 10 %.

3. U slučaju aktivnosti iz članka 3. stavka 2., cilj kojih je kontrola učinkovitosti projekata za koje je dodijeljena potpora Fonda i koji su obavljeni na poticaj Komisije, potpora obuhvaća sve ukupno priznate troškove.

4. Za vrste troškova koje na prijedlog Komisije odredi Vijeće kvalificiranom većinom, potpora Fonda dodjeljuje se na temelju jedinstvene stope.

5. Potpora Fonda ne može rezultirati prekomjernim financiranjem priznatih troškova.

Članak 6.

1. U skladu s ovom Odlukom, Komisija prije 1. svibnja svake godine i tijekom tri sljedeće financijske godine te vodeći računa o potrebi poticanja skladnog razvoja Zajednice, donosi smjernice o upravljanju Fondom za određivanje aktivnosti koje odražavaju prioritete Zajednice koje je odredilo Vijeće, a posebno programe aktivnosti na području zapošljavanja i strukovnog osposobljavanja.

2. Komisija dostavlja Europskom parlamentu i Vijeću smjernice sastavljene uz usku razmjenu mišljenja s državama članicama, uzimajući u obzir sva eksplicitna gledišta Europskog parlamenta, i objavljuje ih u *Službenom listu Europskih zajednica*.

Članak 7.

1. Sredstva predviđena za potporu Fonda za sve vrste aktivnosti namijenjenih mladim osobama, navedene u članku 4. stavku 1., ne smiju godišnje iznositi manje od 75 % cjelokupno raspoloživih kredita.

2. Sredstva predviđena za potporu Fonda za posebne aktivnosti navedene u članku 3. stavku 2. ne smiju godišnje iznositi više od 5 % cjelokupno raspoloživih namjenskih sredstava.

3. Od sveukupno raspoloživih namjenskih sredstava za aktivnosti iz članka 3. stavka 1., 40 % je raspoloživo za odobrene aktivnosti koje su u skladu sa smjernicama za upravljanje Fondom i usmjerene na poticanje zapošljavanja na Grenlandu, u Grčkoj, francuskim prekomorskim departmanima, Irskoj, Južnoj Italiji i Sjevernoj Irskoj. Preostala namjenska sredstva usmjeravaju se na projekte u vezi sa zapošljavanjem u drugim područjima s visokom i dugotrajnom nezaposlenošću i/ili industrijskim i sektorskim restrukturiranjem.

Članak 8.

Potpora predviđena u članku 125. Ugovora više se ne dodjeljuje.

Članak 9.

1. Ova Odluka stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europskih zajednica*.

2. Ovim se stavlja izvan snage Odluka 71/66/EEZ. Međutim, ova Odluka i odluke donesene sukladno njezinom članku 4. i dalje se primjenjuju na aktivnosti za koje su prijave podnesene prije 1. listopada 1983.

3. Komisija će prije 1. prosinca 1983. prvi put donijeti smjernice za upravljanje Fondom.

Članak 10.

Vijeće će revidirati ovu Odluku najkasnije do 31. prosinca 1988. Ova će se Odluka prema potrebi izmijeniti u svjetlu novog mišljenja Komisije.

Sastavljeno u Luxembourgu 17. listopada 1983.

Za Vijeće
Predsjednik
G. VARFIS

PRILOG

IZJAVE KOJE SE UNOSE U ZAPISNIK

Izjava o članku 3. stavku 2.

„Komisija navodi da će kao i do sada nastaviti poticati mjere za reorganizaciju i skraćenje radnog vremena, što se također može uključiti u aktivnosti predviđene člankom 3. stavkom 2.

Komisija će preispitati mogućnost uporabe članka 3. stavka 2. radi održavanja zarada radnika koji su pogođeni restrukturiranjem i izmjenom djelatnosti, i o tome će podnijeti izvješće na sljedećem sastanku Vijeća."

Izjava Vijeća u prvoj alineji članka 3. stavka 2.

„Projekti koji proizlaze iz rezolucija Vijeća po pitanjima unutar djelokruga Fonda mogu koristiti potporu Fonda samo ako su u skladu s kriterijima prava na pomoć koji su određeni pravilima koja upravljaju zadacima i aktivnostima Fonda."

Izjava o članku 4.

„Uzimajući u obzir da je broj državljana trećih zemalja koji koriste potporu Fonda relativno malen, Komisija naglašava da se zemlje koje prihvaćaju radnike migrante trebaju značajno potruditi da ih integriraju."

Izjava o članku 4. stavku 3.

„Komisija navodi da će se potpora Fonda, koja je ograničena na osposobljavanje stručnjaka za zapošljavanje i isključuje svaki doprinos za naknadu javnih zastupnika, dodijeliti ako bude potrebno poboljšati funkcioniranje upravljanja tržištem rada."

Izjava o članku 5. stavku 1.

„Vijeće navodi da tijela ustanovljena kao profitne organizacije moraju snositi barem 10 % priznatih troškova za aktivnosti za koje dobivaju potporu Fonda. Usklađenost s ovim načelom mora se provjeriti po završnom plaćanju."

Izjava o članku 6.

„Vijeće i Komisija navode da osobitu pažnju treba obratiti aktivnostima za promicanje zapošljavanja u područjima s izuzetno visokom stopom nezaposlenosti u usporedbi s nacionalnim prosjekom."

Izjava o članku 7.

„Vijeće poziva Komisiju da nastavi s istraživanjima s ciljem postizanja pouzdanih statističkih mehanizama, vodeći računa, *inter alia*, o kriteriju BDP-a po stanovniku, i da o tom predmetu podnese odgovarajuće prijedloge prije 1. srpnja 1984., kako bi Vijeće moglo djelovati prije 31. prosinca 1984."

„Komisija izjavljuje kako smatra da su namjenska sredstva iz ovog članka obveza izdvajanja."

31985D0568

L 370/40 *SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA* 31.12.1985.

ODLUKA VIJEĆA

od 20. prosinca 1985.

o izmjeni Odluke 83/516/EEZ o zadaćama Europskog socijalnog fonda radi pristupanja Španjolske i Portugala

(85/568/EEZ)

VIJEĆE EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske ekonomske zajednice, a posebno njegov članak 126.,

uzimajući u obzir prijedlog Odluke koji je podnijela Komisija,

uzimajući u obzir mišljenje Skupštine,

uzimajući u obzir mišljenje Gospodarskog i socijalnog odbora,

budući da članak 7. stavak 3. Odluke 83/516/EEZ [1] propisuje da je od svih sredstava za programe iz članka 3. stavka 1. Odluke, 40 % na raspolaganju za poticanje zapošljavanja u francuskim prekomorskim departmanima, u Grčkoj, na Grenlandu, u Irskoj, u južnoj Italiji i u Sjevernoj Irskoj; budući da je pozivanje na Grenland ništavno radi njegovog istupanja iz Zajednice;

budući da bi radi pristupanja Španjolske i Portugala trebalo izmijeniti propise Zajednice, posebno u skladu s izjavom Europske ekonomske zajednice o sudjelovanju Španjolske i Portugala u povlačenju sredstava Europskog socijalnog fonda, koja je priložena Završnom aktu Ugovora o pristupanju;

budući da je, u vezi s člankom 7. stavkom 3. Odluke 83/516/EEZ, potrebno odrediti regije u Španjolskoj i Portugalu koje su u posebno nepovoljnom ekonomskom i socijalnom položaju, ako operativne mjere za poticanje zapošljavanja daju pravo za korištenje financijskih sredstva koja su na raspolaganju za aktivnosti iz članka 3. stavka 1. navedene Odluke;

budući da bi trebalo povećati postotak ovih namjenskih sredstava, s jedne strane za stvaranje nove financijske ravnoteže među operativnim mjerama za poticanje zapošljavanja u posebno nerazvijenim područjima, a s druge strane u područjima s visokom i dugotrajnom nezaposlenošću, i/ili industrijskim ili sektorskim prestrukturiranjem,

ODLUČILO JE:

Članak 1.

Članak 7. stavak 3. Odluke 83/516/EEZ zamjenjuje se sljedećim:

„3. Od 1. siječnja 1986. do 31. studenoga 1988. namjenjuje se 44,5 % sredstava koja su na raspolaganju za programe iz članka 3. stavka 1. za aktivnosti koji imaju pravo na potporu i koji su u skladu sa smjernicama za upravljanje Fonda za poticanje zapošljavanja u Grčkoj, autonomnim regijama Andaluzije, na Kanarskim otocima, Castilla-Leonu, Castilla-La-Manchi, Extremaduri, Galiciji, Murcii, Ceuti i Mellilli, u francuskim prekomorskim departmanima, u Irskoj, u južnoj Italiji, u Portugalu i u Sjevernoj Irskoj. Preostali dio sredstava usmjerava se na programe za poticanje zapošljavanja u drugim područjima s visokom i dugotrajnom nezaposlenošću, i/ili industrijskim ili sektorskim restrukturiranjem".

Članak 2.

Ova Odluka stupa na snagu 1. siječnja 1986. podložno stupanju na snagu Ugovora o pristupanju Španjolske i Portugala.

Sastavljeno u Bruxellesu 20. prosinca 1985.

Za Vijeće
Predsjednik
R. KRIEPS

[1] SL L 289, 22.10.1983., str. 38.

31989L0656

L 393/18 SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA 30.12.1989.

DIREKTIVA VIJEĆA

od 30. studenoga 1989.

o minimalnim sigurnosnim i zdravstvenim zahtjevima za uporabu osobne zaštitne opreme na radnom mjestu (treća pojedinačna direktiva u smislu članka 16. stavka 1. Direktive 89/391/EEZ)

(89/656/EEZ)

VIJEĆE EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske ekonomske zajednice, a posebno njegov članak 118.a,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije ([1]), podnesen nakon savjetovanja sa Savjetodavnim odborom za sigurnost, higijenu i zaštitu zdravlja na radu,

u suradnji s Europskim parlamentom ([2]),

uzimajući u obzir mišljenje Gospodarskog i socijalnog odbora ([3]),

budući da članak 118.a Ugovora predviđa da će Vijeće putem direktiva usvojiti minimalne zahtjeve čija je svrha poticanje poboljšanja, posebno u radnoj okolini, kako bi jamčilo veću zaštitu zdravlja i sigurnosti radnika;

budući da sukladno navedenom članku takve direktive moraju izbjeći nametanje administrativnih, financijskih i pravnih ograničenja koja bi otežavala osnivanje i razvoj malih i srednjih poduzeća;

budući da Komunikacija Komisije o njezinom programu za sigurnost, higijenu i zdravlje na radu ([4]) predviđa donošenje direktive o uporabi osobne zaštitne opreme na radu;

budući da je u svojoj Odluci od 21. prosinca 1987. o sigurnosti, higijeni i zdravlju na radu ([5]) Vijeće primilo na znanje namjeru Komisije da mu u skoroj budućnosti podnese minimalne zahtjeve za organizaciju sigurnosti i zdravlja radnika na radu;

budući da je poštovanje minimalnih uvjeta, čija je svrha jamčiti bolje zdravlje i sigurnost korisniku osobne zaštitne opreme, neophodno za osiguranje sigurnosti i zdravlja radnika;

budući da je ova Direktiva pojedinačna direktiva u smislu članka 16. stavka 1. Direktive Vijeća 89/391/EEZ od 12. lipnja 1989. o uvođenju mjera za poticanje poboljšanja sigurnosti i zdravlja radnika na radu ([6]); budući da su odredbe te Direktive stoga potpuno primjenljive na uporabu osobne zaštitne opreme na radnom mjestu, ne dovodeći u pitanje strože i/ili specifičnije odredbe iz ove Direktive;

budući da ova Direktiva predstavlja praktični korak prema postizanju socijalne dimenzije unutarnjeg tržišta;

budući da će sredstva kolektivne zaštite dobiti prioritet nad individualnom zaštitnom opremom; budući da će poslodavac morati osigurati zaštitnu opremu i poduzeti sigurnosne mjere;

budući da zahtjevi navedeni u ovoj Direktivi ne smiju prouzročiti promjene u osobnoj zaštitnoj opremi čija su izvedba i proizvodnja u skladu s direktivama Zajednice o sigurnosti i zdravlju na radu;

budući da treba osigurati opise koje države članice mogu koristiti prilikom određivanja općih pravila za korištenje individualne zaštitne opreme;

budući da je u skladu s Odlukom 74/325/EEZ ([7]), kako je zadnje izmijenjena Aktom o pristupanju iz 1985., Komisija konzultirala Savjetodavni odbor za sigurnost, higijenu i zaštitu zdravlja na radu s ciljem sastavljanja prijedloga u ovom području,

DONIJELO JE OVU DIREKTIVU:

ODJELJAK I.

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Predmet

1. Ovom Direktivom, koja je treća pojedinačna direktiva u smislu članka 16. stavka 1. Direktive 89/391/EEZ, utvrđuju se

([1]) SL C 161, 20.6.1988., str. 1., SL C 115, 8.5.1989., str. 27. i SL C 287, 15.11.1989., str. 11.
([2]) SL C 12, 16.1.1989., str. 92. i SL C 256, 9.10.1989., str. 61.
([3]) SL C 318, 12.12.1988., str. 30.
([4]) SL C 28, 3.2.1988., str. 3.
([5]) SL C 28, 3.2.1988., str. 1.
([6]) SL L 183, 29.6.1989., str. 1.
([7]) SL L 185, 9.7.1974., str. 15.

minimalni zahtjevi za osobnu zaštitnu opremu koju koriste radnici na radu.

2. Odredbe Direktive 89/391/EEZ potpuno su primjenljive na čitavo područje iz stavka 1., ne dovodeći u pitanje strože i/ili specifičnije odredbe u ovoj Direktivi.

Članak 2.

Definicija

1. Za potrebe ove Direktive, osobna zaštitna oprema znači sva oprema namijenjena nošenju ili držanju od strane radnika kako bi ga zaštitila od jedne ili više opasnosti koje bi mogle ugroziti njegovu sigurnost i zdravlje na radu te bilo koji dodatak ili dodatnu opremu čija je svrha udovoljavanje ovom cilju.

2. Definicija iz stavka 1. isključuje:

(a) obično radno odijelo ili odoru koji nisu posebno namijenjeni zaštiti sigurnosti i zdravlja radnika;

(b) opremu kojom se koriste hitne i spasilačke službe;

(c) osobnu zaštitnu opremu koju nose ili se njome koriste vojska, policija i druge agencije za zaštitu javnog poretka;

(d) osobnu zaštitnu opremu za sredstva cestovnog prijevoza;

(e) sportsku opremu;

(f) opremu za samoobranu ili sredstvo za zastrašivanje;

(g) prijenosne uređaje za otkrivanje i javljanje opasnosti i smetnji.

Članak 3.

Opće pravilo

Osobna zaštitna oprema bit će korištena kad se rizici ne mogu izbjeći ili dovoljno ograničiti tehničkim sredstvima kolektivne zaštite ili mjerama, metodama ili postupcima organizacije rada.

ODJELJAK II.

OBVEZE POSLODAVACA

Članak 4.

Opće odredbe

1. Osobna zaštitna oprema mora biti u skladu s odgovarajućim odredbama Zajednice o dizajnu i proizvodnji s obzirom na sigurnost i zdravlje.

Sva osobna zaštitna oprema mora:

(a) biti primjerena za implicirane rizike a da sama ne dovodi do bilo kojeg povećanog rizika;

(b) odgovarati postojećim uvjetima na radnom mjestu;

(c) uzeti u obzir ergonomske zahtjeve i zdravstveno stanje radnika;

(d) pravilno pristajati nosiocu nakon bilo kojih potrebnih podešavanja.

2. Kada se radnik zbog više rizika kojima je izložen mora koristiti različitim osobnim zaštitnim sredstva, takva zaštitna oprema mora biti kompatibilna i mora ostati djelotvorna s obzirom na rizik ili rizike o kojima se radi.

3. Uvjeti uporabe osobne zaštitne opreme, a posebno period u kojem se nosi, bit će određeni na temelju ozbiljnosti rizika, učestalosti izloženosti riziku, karakteristikama radne stanice svakog radnika i radu osobne zaštitne opreme.

4. Osobna zaštitna oprema je, u načelu, namijenjena osobnoj uporabi.

Ako okolnosti zahtijevaju da osobnu zaštitnu opremu nosi više osoba, bit će poduzete primjerene mjere kako takva uporaba ne bi dovela do zdravstvenih ili higijenskih problema za različite korisnike.

5. Primjerene informacije o svakom dijelu osobne zaštitne opreme, koje se traže u skladu sa stavcima 1. i 2., daju se i stavljaju na raspolaganje poduzeću i/ili objektu.

6. Besplatnu osobnu zaštitnu opremu osigurava poslodavac, koji uz potrebno održavanje, popravke i zamjenu osigurava njezin ispravan rad i zadovoljavajuće higijensko stanje.

Međutim, države članice mogu u skladu sa svojom nacionalnom praksom odrediti da se od radnika zatraži sudjelovanje u troškovima za određenu osobnu zaštitnu opremu u uvjetima kad se oprema ne koristi isključivo na radnom mjestu.

7. Poslodavac najprije obavješćuje radnika o rizicima od kojih ga štiti nošenje osobne zaštitne opreme.

8. Poslodavac organizira osposobljavanje te će, ako je to primjereno, organizirati prikaz nošenja osobne zaštitne opreme.

9. Osobna zaštitna oprema može se koristiti samo za određene namjene, osim u posebnim i izvanrednim okolnostima.

Mora se koristiti u skladu s uputama.

Takve upute radnicima moraju biti razumljive.

Članak 5.

Procjena osobne zaštitne opreme

1. Prije odabira osobne zaštitne opreme, poslodavac mora ocijeniti ispunjava li osobna zaštitna oprema kojom se namjerava koristiti zahtjeve iz članka 4. stavaka 1. i 2.

Ta ocjena obuhvaća:

(a) analizu i procjenu rizika koji se ne mogu izbjeći ostalim sredstvima;

(b) određivanje svojstava koje osobna zaštitna oprema mora imati kako bi bila djelotvorna u odnosu na rizike navedene pod (a), vodeći računa o bilo kojim rizicima koje sama ta oprema može prouzročiti;

(c) usporedbu svojstava raspoložive zaštitne opreme sa svojstvima navedenima pod (b).

2. Ocjena navedena u stavku 1. revidirat će se u slučaju promjena bilo kojih njezinih elemenata.

Članak 6. (*)

Pravila za uporabu

1. Ne dovodeći u pitanje članke 3., 4. i 5., države članice osiguravaju utvrđivanje općih pravila za uporabu osobne zaštitne opreme i/ili pravila koja obuhvaćaju slučajeve i situacije u kojima poslodavac mora pružiti osobnu zaštitnu opremu, uzimajući u obzir zakonodavstvo Zajednice o slobodnom kretanju takve opreme.

Ova pravila posebno navode okolnosti ili rizične situacije u kojima je potrebna uporaba osobne zaštite opreme, ne dovodeći u pitanje prioritet koji se mora dati sredstvima kolektivne zaštite.

Prilozi I., II. i III., koji predstavljaju smjernice, sadrže korisne informacije za utvrđivanje takvih pravila.

2. Kad države članice usvoje pravila navedena u stavku 1., uzimaju u obzir bilo koje važne promjene s obzirom na rizik, sredstva kolektivne zaštite i osobnu zaštitnu opremu do kojih je došlo zbog tehnološkog razvoja.

3. Države članice se savjetuju s organizacijama poslodavaca i radnika o pravilima iz stavaka 1. i 2.

Članak 7.

Obavješćivanje radnika

Ne dovodeći u pitanje članak 10. Direktive 89/391/EEZ, radnici i/ili njihovi predstavnici obavješćuju se o svim mjerama koje se moraju poduzeti s obzirom na zdravlje i sigurnost radnika kad se radnici na radu koriste osobnom zaštitnom opremom.

Članak 8.

Savjetovanje s radnicima i suradnja s njima

Savjetovanje i sudjelovanje radnika i/ili njihovih predstavnika provodi se u skladu s člankom 11. Direktive 89/391/EEZ o pitanjima koja pokriva ova Direktiva i njezini prilozi.

ODJELJAK III.

RAZNE ODREDBE

Članak 9.

Prilagodba priloga

Promjene stroge tehničke prirode priloga I., II. i III. koje su posljedica:

— donošenja direktiva o tehničkom usklađivanju i standardizaciji koje se odnose na osobnu zaštitnu opremu i/ili

— tehničkog napretka i promjena u međunarodnim propisima i specifikacijama ili saznanjima u području osobne zaštitne opreme,

usvajaju se u skladu s postupcima predviđenima člankom 17. Direktive 89/391/EEZ.

Članak 10.

Završne odredbe

1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom najkasnije do 31. prosinca 1992. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

(*) Vidjeti Komunikaciju Komisije (SL C 328, 30.12.1989., str. 3).

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst odredaba nacionalnog prava koje donesu, kao i one koje su već donijele, u području na koje se odnosi ova Direktiva.

3. Države članice Komisiju svakih pet godina izvješćuju o praktičnoj provedbi odredaba ove Direktive, navodeći gledišta poslodavaca i radnika.

Komisija obavješćuje Europski parlament, Vijeće, Gospodarski i socijalni odbor te Savjetodavni odbor za zaštitu sigurnosti, higijene i zdravlja na radu.

4. Komisija će periodično izvještavati Europski parlament, Vijeće te Gospodarski i socijalni odbor o provedbi ove Direktive s obzirom na stavke 1., 2. i 3.

Članak 11.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 30. studenoga 1989.

Za Vijeće
Predsjednik
J. P. SOISSON

PRILOG I.

PRIMJER TABLICE S PREGLEDOM RIZIKA ZA UPORABU OSOBNE ZAŠTITNE OPREME

			RIZICI																				
			FIZIKALNI											KEMIJSKI						BIOLOŠKI			
			MEHANIČKI					TOPLINSKI		ELE-KTRI-ČNI	ZRAČENJA		BUKA	AEROSOLI			TEKUĆINE		PLIN-OVI, PARE				
			Pad s visine	Udarci, posjek-otine, udar,	Ubodi, posjeko-tine, ogrebot-ine	Vibracije	Klizanje, pad u razini	Vrućina, vatra	Hlad-noća		Neioni-zirajuća	Ionizir-ajuća		Prašina, vlakna	Dim	Magla	Razlijev-anje	Prskanje, štrcanje		Štetne bakteri-je	Štetni virusi	Gljivice	Nemikr-obski biološki antigeni
DIJELOVI TIJELA	GLAVA	Lubanja																					
		Uši																					
		Oči																					
		Dišni putovi																					
		Obraz																					
		Cijela glava																					
	RUKA	Šaka																					
		Ostali dijelovi																					
	NOGA	Stopalo																					
		Ostali dijelovi																					
	RAZNI	Koža																					
		Trup/trbuh																					
		Parenteralni prolazi																					
		Cijelo tijelo																					

PRILOG II.

NETAKSATIVAN POPIS OSOBNE ZAŠTITNE OPREME

ZAŠTITA GLAVE

— zaštitne kacige za uporabu u industriji (rudnici, gradilišta, ostala uporaba u industriji),

— zaštita tjemena (kape, šeširi s obodom, mrežice za kosu – sa štitnikom za oči ili bez njega),

— zaštitna pokrivala za glavu (kape, mornarske kape sa zaštitom za potiljak itd. od tkanine, nepropusne tkanine itd.).

ZAŠTITA SLUHA

— čepići za uši i slično,

— kacige s potpunom akustičkom zaštitom,

— štitnici za uši koji se mogu pričvrstiti na industrijske kacige,

— štitnici za uši s prijamnikom za niskofrekvencijsku indukciju,

— osobno zaštitno sredstvo za uši s opremom za međusobnu komunikaciju.

ZAŠTITA OČIJU I LICA

— naočale,

— zaštitne naočale,

— zaštitne naočale za zaštitu od rendgenskih i laserskih zraka te ultraljubičastog, infracrvenog i vidljivog zračenja,

— zasloni za lice,

— maske i kacige za zavarivanje (ručne maske, maske koje se privezuju na glavu trakama ili maske koje se mogu učvrstiti na zaštitne kacige).

ZAŠTITA ORGANA ZA DISANJE

— filtri za prašinu, plinove i radioaktivnu prašinu,

— izolacijski aparati s dovodom zraka,

— naprave za disanje s demontažnom maskom za zavarivanje,

— ronilačka oprema,

— ronilačko odijelo.

ZAŠTITA ŠAKA I RUKU

— Rukavice za zaštitu od:

  — strojeva (uboda, posjekotina, vibracija itd.),

  — kemikalija,

  — električne struje i topline,

— rukavice s četiri prsta skupa i odvojenim palcem,

— napršnjaci,

— narukavnici,

— štitnici za zapešće pri teškom fizičkom radu,

— rukavice bez prstiju,

— zaštitne rukavice.

ZAŠTITA STOPALA I NOGU

— niske cipele, cipele za zaštitu gležnja, čizme za zaštitu potkoljenice, zaštitne čizme,

— cipele koje se mogu brzo odvezati ili skinuti,

— cipele s dodatnom zaštitnom kapicom,
— cipele i kaljače s potplatima otpornim na toplinu,
— cipele, čizme i kaljače otporne na toplinu,
— termičke cipele, čizme i kaljače za čizme,
— cipele, čizme i kaljače za čizme otporne na vibracije,
— antistatične cipele, čizme i kaljače za čizme,
— izolacijske cipele, čizme i kaljače za čizme,
— zaštitne čizme za radove s lančanom pilom,
— cipele s debelim potplatom,
— zaštitna sredstva za koljena,
— odstranljivi štitnici svoda stopala,
— gamaše,
— zamjenljivi potplati (otporni na toplinu, ubode ili znoj),
— zamjenljivi šiljci za led, snijeg ili sklisku podlogu.

ZAŠTITA KOŽE

— zaštitne kreme/masti.

ZAŠTITA TRUPA i TRBUHA

— kaputi, kratki kaputi i pregače za zaštitu pri radu na strojevima (ubodi, posjekotine, prskanje rastopljenog metala itd.),
— kaputi, kratki kaputi i pregače za zaštitu od kemijskih tvari,
— topli prsluci,
— prsluci za spašavanje,
— pregače za zaštitu od rendgenskih zraka,
— opasači za tijelo.

ZAŠTITA CIJELOG TIJELA

— **oprema namijenjena sprečavanju padova:**
  — oprema za sprečavanje padova (potpuna oprema sa svim neophodnim priborom),
  — oprema za kočenje za apsorpciju kinetičke energije (potpuna oprema sa svim dodatnim priborom),
  — naprave za pridržavanje tijela (sigurnosni pojas),

— **zaštitna odjeća:**
  — zaštitno odijelo (dvodijelno ili jednodijelno),
  — zaštitno odijelo za radove sa strojevima (ubodi, posjekotine itd.),
  — odjeća za zaštitu od kemikalija,
  — odjeća za zaštitu od rastaljenih metala i infracrvenog zračenja,
  — odjeća za zaštitu od topline,
  — odjeća za zaštitu od hladnoće,
  — odjeća za zaštitu od radioaktivne kontaminacije,
  — zaštitno odijelo nepropusno za prašinu,
  — zaštitno odijelo nepropusno za plin,
  — fluorescentno signalizirajuće, reflektirajuće odijelo i pribor (trake za ruke, rukavice itd.),
  — zaštitni pokrivači.

PRILOG III.

NETAKSATIVAN POPIS AKTIVNOSTI I SEKTORA AKTIVNOSTI KOJI ZAHTIJEVAJU UPORABU OSOBNE ZAŠTITNE OPREME

1. ZAŠTITA GLAVE (ZAŠTITA LUBANJE)

Zaštitne kacige

— građevinski radovi, a posebno radovi na skelama i ispod njih te u njihovoj blizini i na povišenim mjestima rada, postavljanje i odstranjivanje oplata, montažni i instalacijski radovi, radovi sa skelama i rušenje,

— radovi na metalnim mostovima, metalnim konstrukcijama, visokim stupovima, tornjevima, metalnim hidrauličkim postrojenjima, čeličanama i valjaonicama, velikim kontejnerima, velikim cjevovodima, kotlovnicama, energetskim postrojenjima,

— radovi u jamama, rovovima, rudarskim oknima i tunelima,

— nasipi i kamenolomi,

— podzemni radovi, kamenolomi, dnevni kopovi, uklanjanje zaliha ugljena,

— radovi s ručnim mehaniziranim alatima,

— miniranje,

— radovi u blizini dizala, uređaja za dizanje, dizalica i pokretnih traka,

— radovi na pećima za taljenje, čeličanama, valjaonicama, pogonima za prerada metala, kovačnicama i ljevaonicama,

— industrijske peći, spremnici, strojevi, silosi, bunkeri i cjevovodi,

— brodogradnja,

— manevarski radovi u željezničkom prometu,

— klaonice.

2. ZAŠTITA STOPALA

Zaštitne cipele s neprobojnim potplatima

— armaturni radovi, radovi na temeljima i u cestogradnji,

— radovi na skelama,

— rušenje armature,

— radovi s betonom i građevinskim elementima, uključujući postavljanje i rušenje oplata,

— radovi na radilištima i u skladištima izvoditelja radova,

— radovi na krovu.

Zaštitne cipele bez neprobojnih potplata

— radovi na metalnim mostovima, konstrukcijama, visokim stupovima, tornjevima, dizalima, metalnim hidrauličkim postrojenjima, čeličanama i valjaonicama, velikim spremnicima, velikim cjevovodima, dizalicama, kotlovnicama i energetskim postajama,

— izgradnja peći, instalacija sustava za grijanje i provjetravanje te montažni radovi,

— rekonstrukcija i održavanje,

— radovi s visokim pećima, čeličanama, valjaonicama, pogonima za preradu metala, kovačnicama, mehaniziranim kovačnicama, postrojenjima za toplo prešanje i izvlačenje,

— radovi u kamenolomima, dnevnim kopovima, skladištima ugljena,

— izrada i prerada kamena,

— proizvodnja, izrada i obrada proizvoda od ravnog stakla i staklenog posuđa,

— radovi s odljevima u keramičkoj industriji,

— oblaganje peći u keramičkoj industriji,

— izrada odljeva u keramičkoj industriji i industriji građevinskih materijala,

— transport i skladištenje,

— rad sa zamrznutim mesom i pakiranje konzervirane hrane,

— brodogradnja,

— manevarski radovi u željezničkom prometu.

Zaštitne cipele s petama ili klinovima i neprobojnim potplatima

— radovi na krovu.

Zaštitne cipele s izoliranim potplatima

— radovi sa i na vrlo vrućim ili vrlo hladnim materijalima.

Zaštitne cipele koje se mogu lako skinuti

— na poslovima na kojima postoji opasnost od prodora rastaljenih tvari.

3. ZAŠTITA OČIJU ILI LICA

Zaštitne naočale, štitnici za lice ili zasloni

— zavarivanje, brušenje i radovi na rezanju,

— brtvljenje i klesanje,

— izrada i prerada kamena,

— radovi s ručnim mehaniziranim alatima,

— radovi na strojevima za obradu uklanjanjem materijala za male strugotine,

— toplo oblikovanje,

— odstranjivanje i lomljenje dijelova,

— raspršivanje abrazivnih tvari,

— radovi s otopinama kiselina i lužina, dezinfekcijskim sredstvima i korozivnim sredstvima za čišćenje,

— radovi s raspršenim tekućinama,

— radovi s rastaljenim tvarima ili u njihovoj blizini,

— radovi s toplinskim zračenjem,

— radovi s laserima.

4. ZAŠTITA ORGANA ZA DISANJE

Respiratori / uređaji za disanje

— Spremnici, skučeni prostori i industrijske plinske peći u kojima može biti plina ili nedovoljno kisika,

— radovi u blizini punjenja talioničkih peći,

— radovi u blizini plinskih pretvarača i plinovoda talioničkih peći,

— radovi u blizini ispusta talioničkih peći, gdje može biti dimova teških metala,

— radovi na oblaganju peći i posuda za taljenje, gdje može biti prašine,

— bojenje prskanjem u uvjetima neodgovarajućeg otprašivanja,

— radovi u oknima, kanalizaciji i drugim podzemnim prostorima povezanim s kanalizacijom,

— radovi u hladnjačama, gdje postoji opasnost od istjecanja sredstva za hlađenje.

5. ZAŠTITA SLUHA

Štitnici za uši

— radovi s prešama za metal,

— radovi s pneumatskim bušilicama,

— zemaljsko osoblje u zračnim lukama,

— rad s lomilicama,

— prerada drva i tekstila.

6. ZAŠTITA TIJELA, RUKU I ŠAKA

Zaštitna odjeća

— radovi s kiselinama i lužnatim otopinama, dezinfekcijskim sredstvima i korozivnim sredstvima za čišćenje,

— radovi s vrućim materijalima ili u njihovoj blizini, gdje se osjećaju učinci topline,

— radovi s proizvodima od ravnog stakla,

— pjeskarenje,

— radovi u prostorijama za duboko zamrzavanje.

Vatrootporna zaštitna odjeća

— zavarivanje u skučenim prostorima.

Neprobojne pregače

— uklanjanje kostiju i rezanje,

— radovi s ručnim noževima uključujući povlačenje noža prema tijelu.

Zaštitne pregače

— zavarivanje,

— kovanje,

— lijevanje.

Zaštita podlaktica

— uklanjanje kostiju i rezanje.

Rukavice

— zavarivanje,

— rukovanje predmetima oštrih rubova, osim strojeva kod kojih postoji opasnost od zahvaćanja rukavice,

— radovi s kiselinama i lužnatim otopinama.

Rukavice od metalnog pletiva

— uklanjanje kostiju i rezanje,

— redovno rezanje s ručnim nožem u proizvodnji mesnih proizvoda i klaonicama,

— zamjena noževa na strojevima za rezanje.

7. NEPROMOČIVA ODJEĆA

— rad na otvorenome, na kiši i po hladnom vremenu.

8. REFLEKTIRAJUĆA ODJEĆA

— rad pri kojem radnici moraju biti jasno vidljivi.

9. SIGURNOSNI POJASEVI

— radovi na skelama,

— sastavljanje prefabriciranih građevinskih elemenata,

— radovi na visokim stupovima.

10. SIGURNOSNA UŽAD

— radovi u kabinama visokih dizalica,

— radovi u visokim kabinama opreme za utovar i istovar robe u visokoregalnim skladištima,

— radovi na visokim dijelovima tornjeva za bušenje,

— radovi u oknima i kanalizaciji.

11. ZAŠTITA KOŽE

— proizvodnja premaza,

— štavljenje kože.

31993D0172

ODLUKA KOMISIJE

od 22. veljače 1993.

o izradi standardnog obrasca za izvješćivanje predviđenog u članku 6. Direktive Vijeća 88/599/EEZ o cestovnom prometu

(93/172/EEZ)

KOMISIJA EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske ekonomske zajednice,

uzimajući u obzir Direktivu Vijeća 88/599/EEZ od 23. studenoga 1988. o standardnim postupcima nadzora provedbe Uredbe (EEZ) br. 3820/85 o usklađivanju određenog socijalnog zakonodavstva koje se odnosi na cestovni promet i Uredbe (EEZ) br. 3821/85 o tahografu u cestovnom prometu [1], a posebno njezin članak 6.,

nakon što je pribavila suglasnost država članica u skladu s člankom 6. stavkom 2. Direktive 88/599/EEZ,

budući da bi trebalo izraditi standardni obrazac predviđen u članku 6. stavku 2. Direktive 88/599/EEZ kojim će se nadležna tijela država članica koristiti za potrebe redovite razmjene informacija u sklopu programa uzajamne pomoći,

ODLUČILA JE:

Članak 1.

1. Izradit će se standardni obrazac iz članka 6. stavka 2. Direktive 88/599/EEZ u skladu s predloškom koji je priložen ovoj Odluci.

2. Nadležna tijela svih država članica koriste se standardnim obrascem od 1. travnja 1993.

Članak 2.

Ova je Odluka upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 22. veljače 1993.

Za Komisiju
Abel MATUTES
Član Komisije

[1] SL L 325, 29.11.1988., str. 55.

PRILOG

Standardni obrazac za razmjenu informacija o prekršajima i kaznama

(članak 6. Direktive Vijeća 88/599/EEZ)

1. PREKRŠAJI INOZEMNIH PRIJEVOZNIKA I IZREČENE KAZNE

DRŽAVA : ..... GODINA : .....

Naziv i adresa poduzeća	Ime vozača	Registracija vozila	Datum izvješća	Mjesto gdje je počinjen prekršaj	Autor izvješća	Povreda uredbi EEZ-a		Kazna koja je izrečena (ili se može izreći) (1)	Napomene
						3820/85	3821/85		

(1) Ako u trenutku slanja ovog popisa odluka još nije donesena.

2. MJERE PODUZETE U DRŽAVI PODRIJETLA U ODNOSU NA VLASTITE DRŽAVLJANE KOJI SU POČINILI PREKRŠAJE U DRUGIM DRŽAVAMA ČLANICAMA

DRŽAVA : ..... GODINA : .....

Naziv i adresa poduzeća	Ime vozača	Registracija vozila	Datum primitka predmeta	Datum i mjesto gdje je počinjen prekršaj	Povreda uredbi EEZ-a		Kazna		Napomene
					3820/85	3821/85	A U zemlji gdje je prekršaj počinjen	B U prekršiteljevoj zemlji podrijetla	

Odgovorna osoba :

Prezime : ..... Ime : .....

Funkcija : .....

Službena adresa : .....

Tel. : .....

Datum : ..... Potpis : .....

32000D0407

L 154/34 SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA 27.6.2000.

ODLUKA KOMISIJE

od 19. lipnja 2000.

o jednakoj zastupljenosti spolova u odborima i stručnim skupinama koje ustanovljuje Komisija

(priopćena pod brojem dokumenta C(2000) 1600)

(2000/407/EZ)

KOMISIJA EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice,

budući da:

(1) U skladu s člankom 2. Ugovora, jednakost između muškaraca i žena jedna je od glavnih zadaća koju Zajednica treba promicati.

(2) U skladu s člankom 3. Ugovora, Zajednica u svim svojim aktivnostima mora nastojati ukloniti nejednakosti te promicati jednakost između muškaraca i žena.

(3) Unatoč Preporuci Vijeća 96/694/EZ od 2. prosinca 1996. o jednakom sudjelovanju žena i muškaraca u procesu odlučivanja [1], žene su još uvijek manje zastupljene u tijelima koja donose odluke, uključujući i ona tijela koja je osnovala Komisija [2].

(4) Rezolucijom Europskog parlamenta od 11. veljače 1994. o ženama u procesu odlučivanja, od država članica Europske unije zahtijevalo se poduzimanje posebnih radnji u tom području, a tu je Rezoluciju pratila i Rezolucija Vijeća od 27. ožujka 1995. o jednakom sudjelovanju žena i muškaraca u donošenju odluka.

(5) Jednakost između žena i muškaraca prijeko je potrebna za ljudsko dostojanstvo i demokraciju i predstavlja temeljno načelo prava Zajednice, ustava i zakona država članica te međunarodnih i europskih konvencija.

(6) Komisija je usvojila politiku integracije načela o jednakosti spolova i uvođenja jednakih mogućnosti za žene i muškarce u svim aktivnostima i politikama Zajednice.

(7) Europska zajednica se na Četvrtoj svjetskoj konferenciji Ujedinjenih naroda o ženama (održanoj u Pekingu 1995.) obvezala promicati sudjelovanje žena u donošenju odluka.

(8) Vijeće Europe u svojoj Preporuci br. 1413 iz 1999. godine preporučuje svojim državama članicama ostvarivanje jednake zastupljenosti muškaraca i žena u javnom i privatnom životu.

(9) Države članice su na Pariškoj konferenciji Europske unije o ženama i muškarcima na vlasti, održanoj 17. travnja 1999., pozvane promicati provedbu ravnopravnosti između žena i muškaraca u vezi s imenovanjima u tijela s pravom odlučivanja.

(10) Primjereno je usvojiti posebne mjere za promicanje jednakog sudjelovanja žena i muškaraca u procesu odlučivanja, s ciljem postizanja jednakih mogućnosti za žene i muškarce.

(11) Komisija se već obvezala na postizanje četrdesetpostotne zastupljenosti žena u svim odborima i tijelima u području istraživanja [3]. Ostvarivanju tog cilja težit će i na drugim područjima, u stručnim skupinama i odborima koje je osnovala Komisija.

(12) Ova se Odluka ne primjenjuje na odbore obuhvaćene Odlukom Vijeća 1999/468/EZ od 28. lipnja 1999. o utvrđivanju postupaka za izvršavanje provedbenih ovlasti dodijeljenih Komisiji [4],

ODLUČILA JE:

Članak 1.

Ova se Odluka primjenjuje na stručne skupine i odbore koje osniva Komisija. Obuhvaća novoosnovane stručne skupine i odbore, kao i one već postojeće.

Članak 2.

Komisija se obvezuje da će ostvarivati jednakost zastupljenosti spolova u stručnim skupinama i odborima koje osniva. Cilj u srednjoročnom razdoblju je ostvarivanje najmanje četrdesetpostotne zastupljenosti članova jednog spola u svakoj stručnoj skupini i odboru.

Što se tiče već postojećih stručnih skupina i odbora, Komisija će nastojati uspostaviti jednaku zastupljenost oba spola pri svakoj zamjeni člana te pri isteku mandata člana stručne skupine ili odbora.

[1] SL L 319, 10.12.1996., str. 11.
[2] COM(2000) 120 konačno.
[3] COM(1999) 76 konačno.
[4] SL L 184, 17.7.1999., str. 23.

Članak 3.

Tri godine nakon usvajanja ove Odluke Komisija će preispitati njenu provedbu i objaviti izvješće koje će uključivati statističku analizu uravnotežene zastupljenosti spolova u stručnim skupinama i odborima. Komisija će tada na temelju rezultata tog preispitivanja poduzeti odgovarajuće radnje.

Sastavljeno u Bruxellesu 19. lipnja 2000.

Za Komisiju

Anna DIAMANTOPOULOU

Članica Komisije

32002D0260

L 91/30 SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA 6.4.2002.

ODLUKA KOMISIJE

od 27. ožujka 2002.

o osnivanju Skupine ravnatelja Opće uprave za industrijske odnose

(2002/260/EZ)

KOMISIJA EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 211.,

budući da:

(1) Komisija je u svom priopćenju o Agendi socijalne politike [1] naglasila potrebu za pozitivnom i dinamičnom interakcijom gospodarske i socijalne politike i politike zapošljavanja; ona posebno potvrđuje svoje opredjeljenje za prihvaćanje promjena u radnom okruženju i predlaže niz mjera za modernizaciju i poboljšanje industrijskih odnosa.

(2) U tom je kontekstu potrebno poboljšati postojeće zakonodavstvo i prilagoditi ga novom gospodarstvu radi promicanja nove ravnoteže između fleksibilnosti i sigurnosti za radnike.

(3) U tu svrhu treba osnovati skupinu na visokoj razini koja će savjetovati Komisiju, bilo na vlastitu inicijativu ili na zahtjev, i pomagati joj u njezinom radu – kod pripreme novih inicijativa Zajednice, revizije pravne stečevine Zajednice, organiziranja istraživanja, analiza i studija, ocjenjivanja i provedbe radnog prava Zajednice, provođenja osposobljavanja te pružanja informacija o pravu Zajednice. Ona bi također mogla poticati razmjene inovativnih iskustava i širenje dobrih praksi u tom području.

(4) Ta bi stalna skupina na visokoj razini promicala užu suradnju između država članica i Komisije, poštujući načelo supsidijarnosti. Ta suradnja postaje sve važnija s obzirom na predstojeće proširenje Unije, sve veću internacionalizaciju industrijskih odnosa, proces transnacionalnog industrijskog restrukturiranja i modernizaciju radnog prava kojom se povećava dinamika tržišta rada i nameće potreba za većom transparentnošću,

ODLUČILA JE:

Članak 1.

1. Osniva se Skupina ravnatelja Opće uprave za industrijske odnose (u daljnjem tekstu: „Skupina") kao tijelo za savjetovanje, razmatranje, razmjene i suradnju između država članica i Komisije.

2. Njezin je zadatak:

(a) uspostaviti usku suradnju između institucija država članica i Komisije u pitanjima vezanim uz:

— pripremu novih inicijativa Zajednice u području industrijskih odnosa,

— primjenu i reviziju pravne stečevine Zajednice u području radnog prava,

— izradu istraživačkih programa, analiza, studija, publikacija i mjera za podizanje svijesti o pitanjima radnog prava Zajednice;

(b) pratiti kretanje politika u području radnog prava i industrijskih odnosa;

(c) olakšati razmjenu iskustava i dobrih praksi u području individualnog i kolektivnog radnog prava.

Članak 2.

1. Skupina se sastoji od ravnatelja Opće uprave za industrijske odnose iz država članica.

2. Skupinom predsjeda predstavnik Komisije.

3. Skupina može osnivati skupine stručnjaka i radne skupine.

Članak 3.

1. Sastanke Skupine saziva predsjedatelj, na vlastitu inicijativu ili na zahtjev najmanje polovice članova Skupine.

2. Skupina se načelno sastaje dvaput godišnje.

Sastavljeno u Bruxellesu 27. ožujka 2002.

Za Komisiju

Anna DIAMANTOPOULOU

Članica Komisije

[1] COM(2000) 379 konačno.

32003R0859

UREDBA VIJEĆA (EZ) br. 859/2003

od 14. svibnja 2003.

o proširenju odredaba Uredbe (EEZ) br. 1408/71 i Uredbe (EEZ) br. 574/72 na državljane trećih zemalja za koje ne vrijede spomenute odredbe isključivo na osnovi njihovog državljanstva

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 63. točku 4.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije [1],

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta [2],

budući da:

(1) Na posebnom sastanku u Tampereu 15. i 16. listopada 1999. Europsko vijeće je proglasilo da Europska unija mora osigurati pravedno postupanje prema državljanima trećih zemalja koji zakonito borave na državnom području njezinih država članica, priznati im prava i obveze usporedive s onima koje imaju građani EU-a, ojačati nediskriminaciju u gospodarskom, socijalnom i kulturnom životu te približiti njihov pravni status onome koji imaju državljani država članica.

(2) U rezoluciji od 27. listopada 1999. [3] Europski parlament je pozvao na poduzimanje hitnih mjera u vezi s obećanjima o pravednom postupanju prema državljanima trećih zemalja koji zakonito borave u državama članicama i u vezi s definiranjem njihova pravnog položaja, uključujući i jednaka prava koja se u najvećoj mogućoj mjeri približavaju onima koja uživaju građani Europske unije.

(3) Europski gospodarski i socijalni odbor također je pozvao na jednako postupanje prema državljanima Zajednice i državljanima trećih zemalja u području socijalnih pitanja, posebno u svome mišljenju od 26. rujna 1991. o statusu radnika migranata iz trećih zemalja [4].

(4) Članak 6. stavak 2. Ugovora o Europskoj uniji određuje da Unija poštuje temeljna prava zajamčena Europskom konvencijom o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda potpisanom u Rimu 4. studenoga 1950. i kako proizlaze iz ustavnih tradicija koje su zajedničke državama članicama kao opća načela prava Zajednice.

(5) Ova Uredba poštuje temeljna prava i načela koja su posebno priznata u Povelji Europske unije o temeljnim pravima, posebno u duhu njezina članka 34. stavka 2.

(6) Ciljevi Zajednice su promidžba visoke razine socijalne zaštite i podizanje životnog standarda te kvalitete života u državama članicama.

(7) S obzirom na uvjete socijalne zaštite državljana trećih zemalja, a posebno sustava socijalne sigurnosti koji se na njih primjenjuje, Odbor za zapošljavanje i socijalnu politiku u svojim je zaključcima od 3. prosinca 2001. obrazložio da sustav koordinacije koji se primjenjuje na državljane trećih zemalja mora pružiti niz jednakih prava koja su najbliža onima koja uživaju građani EU-a.

(8) Uredba Vijeća (EEZ) br. 1408/71 od 14. lipnja 1971. o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe i njihove obitelji koji se kreću unutar Zajednice [5], koja je osnova za koordinaciju sustava socijalne sigurnosti različitih država članica, te Uredba Vijeća (EEZ) br. 574/72 od 21. ožujka 1972. o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe (EEZ) br. 1408/71 [6] zasad se primjenjuju samo na neke državljane trećih zemalja. Broj i raznovrsnost pravnih instrumenata koji se upotrebljavaju kod rješavanja problema u vezi s koordinacijom sustava socijalne sigurnosti država članica, s kojima se susreću državljani trećih zemalja koji su u jednakom položaju kao i građani Zajednice, uzrokuje pravnu i administrativnu složenost. To izaziva velike probleme dotičnim osobama, njihovim poslodavcima i nadležnim državnim tijelima socijalne sigurnosti.

[1] SL C 126 E, 28.5.2002., str. 388.
[2] Mišljenje od 21. studenoga 2002. (još nije objavljeno u Službenom listu).
[3] SL C 154, 5.6.2000., str. 63.
[4] SL C 339, 31.12.1991., str. 82.
[5] SL L 149, 5.7.1971., str. 2., Uredba kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EZ) br. 1386/2001 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 187, 10.7.2001., str. 1.).
[6] SL L 74, 27.3.1972., str. 1., Uredba kako je zadnje izmijenjena Uredbom Komisije (EZ) br. 410/2002. (SL L 62, 5.3.2002., str. 17.).

(9) Stoga je potrebno predvidjeti primjenu pravila za koordinaciju iz Uredbe (EEZ) br. 1408/71 i Uredbe (EEZ) br. 574/72 na državljane trećih zemalja koji zakonito borave u Zajednici i trenutačno nisu zahvaćeni odlukama navedene Uredbe na temelju državljanstva i koji ispunjavaju druge uvjete određene tom Uredbom; takav je opseg posebno važan zbog nadolazećeg proširenja Europske unije.

(10) Primjena Uredbe (EEZ) br. 1408/71 i Uredbe (EEZ) br. 574/72 na te osobe ne daje im pravo da uđu, privremeno borave ili borave u državama članicama, niti da imaju pristup njihovim tržištima radne snage.

(11) Odredbe Uredbe (EEZ) br. 1408/71 i Uredbe (EEZ) br. 574/72 mogu se primijeniti na osnovi ove Uredbe samo ako dotična osoba već zakonito i boravi na državnom području države članice. Stoga je zakonito boravište preduvjet za primjenu ovih odredaba.

(12) Odredbe Uredbe (EEZ) br. 1408/71 i Uredbe (EEZ) br. 574/72 ne primjenjuju se u slučaju koji je u svim pogledima ograničen na samo jednu državu članicu. To se odnosi, među ostalim, na slučaj kada državljanin treće zemlje ima veze samo s trećom zemljom i jednom državom članicom.

(13) Uvjet za pravo na davanje za nezaposlenost, kako je predviđeno člankom 69. Uredbe (EEZ) br. 1408/71, jest da osoba bude prijavljena kao osoba koja traži posao u službi za zapošljavanje svake države članice u koju je ta osoba ušla. Te se odredbe zato mogu primijeniti na državljana treće zemlje pod uvjetom da se on, kada je to primjereno u skladu s dozvolom za boravište, ima pravo prijaviti kao osoba koja traži posao u službi za zapošljavanje države članice u koju je ušao, te pravo da u njoj zakonito radi.

(14) Potrebno je usvojiti prijelazne odredbe kako bi se zaštitile osobe obuhvaćene ovom Uredbom i kako bi se osiguralo da ne izgube prava kao rezultat njezinog stupanja na snagu.

(15) Za postizanje ovih ciljeva potrebno je i primjereno proširiti opseg pravila kojima se koordiniraju državni sustavi socijalne sigurnosti, i to usvajanjem pravnog instrumenta Zajednice koji obvezuje i neposredno se primjenjuje u svakoj državi članici koja sudjeluje u usvajanju ove Uredbe.

(16) Ova Uredba ne dovodi u pitanje prava i obveze koji proizlaze iz međunarodnih sporazuma s trećim zemljama, čija je potpisnica Zajednica i koje daju prednosti u smislu socijalne sigurnosti.

(17) Kako države članice ne mogu dostatno postići ciljeve predloženih mjera nego ih se, zbog njihova opsega ili učinkovitosti, može na bolji način ostvariti na razini Zajednice, Zajednica može poduzeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti sadržanim u članku 5. Ugovora. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u navedenom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.

(18) U skladu s člankom 3. Protokola o položaju Ujedinjene Kraljevine i Irske, priloženom Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o osnivanju Europske zajednice, Irska i Ujedinjena Kraljevina obavijestile su u pismima od 19. i 23. travnja 2002. o želji za sudjelovanjem u donošenju i primjeni ove Uredbe.

(19) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola o položaju Danske, koji je priložen Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o osnivanju Europske zajednice, Danska ne sudjeluje u donošenju ove Uredbe i stoga nije njome vezana niti se ona na nju primjenjuje,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Pridržavajući se odredaba Priloga ovoj Uredbi, odredbe Uredbe (EEZ) br. 1408/71 i Uredbe (EEZ) br. 574/72 primjenjuju se na državljane trećih zemalja koji već nisu obuhvaćeni navedenim odredbama samo na temelju njihovog državljanstva, kao i na članove njihovih obitelji i njihove nadživjele, pod uvjetom da zakonito borave na državnom području države članice te njihov položaj u svim pogledima nije ograničen na jednu državu članicu.

Članak 2.

1. Ova Uredba ne stvara prava u razdoblju prije 1. lipnja 2003.

2. Svako razdoblje osiguranja i, kada je to primjereno, svako razdoblje zaposlenja, samozaposlenja ili boravka ostvarenog prema zakonodavstvu države članice prije 1. lipnja 2003. uzimaju se u obzir pri utvrđivanju prava koja se stječu u skladu s odredbama ove Uredbe.

3. Podložno odredbi stavka 1., pravo prema ovoj Uredbi stječe se i kad je osigurani slučaj nastao prije 1. lipnja 2003.

4. Svako davanje koje nije bilo priznato ili je bilo obustavljeno zbog državljanstva ili boravišta osobe, priznaje se na njezin zahtjev ili ponovno uspostavlja od 1. lipnja 2003., pod uvjetom da zbog prethodno ostvarenih prava nije došlo do jednokratne isplate.

5. Prava osoba kojima je prije 1. lipnja 2003. priznata mirovina, mogu se na njihov zahtjev ponovno razmotriti, pri čemu se u obzir uzimaju odredbe ove Uredbe.

6. Ako je zahtjev iz stavka 4. ili stavka 5. podnesen u roku od dvije godine od 1. lipnja 2003., stječu se prava koja proizlaze iz ove Uredbe od tog datuma, a odredbe zakonodavstva svake države članice koje se odnose na gubitak ili zastaru prava ne primjenjuju se na te osobe.

7. Ako je zahtjev iz stavka 4. ili stavka 5. podnesen po isteku roka iz stavka 6., prava koja nisu izgubljena ili zastarjela stječu se od datuma podnošenja zahtjeva prema pogodnijim odredbama zakonodavstva bilo koje države članice.

Članak 3.

Ova Uredba stupa na snagu prvog dana mjeseca nakon objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u državama članicama u skladu s Ugovorom o osnivanju Europske zajednice.

Sastavljeno u Bruxellesu 14. svibnja 2003.

Za Vijeće
Predsjednik
A.-A. TSOCHATZOPOULOS

PRILOG

POSEBNE ODREDBE KOJE SE ODNOSE NA ČLANAK 1.

I. NJEMAČKA

U slučaju obiteljskih davanja, ova se Uredba primjenjuje samo na državljane trećih zemalja koji imaju dozvolu boravka, što odgovara definiciji iz njemačkoga zakona o „Aufenthaltserlaubnis" ili „Aufenthaltsberechtigung".

II. AUSTRIJA

U slučaju obiteljskih davanja, ova se Uredba primjenjuje samo na državljane trećih zemalja koji ispunjavaju uvjete predviđene austrijskim zakonodavstvom o stalnom pravu na obiteljska davanja.

32003R1649

UREDBA VIJEĆA (EZ) br. 1649/2003

od 18. lipnja 2003.

o izmjeni Uredbe (EEZ) br. 1365/75 o osnivanju Europske zaklade za poboljšanje životnih i radnih uvjeta i o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 1417/76

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske Zajednice, a posebno njegov članak 308.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije [1],

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta [2],

uzimajući u obzir mišljenje Revizorskog suda [3],

budući da:

(1) Pojedine odredbe Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1365/75 od 26. svibnja 1975. o osnivanju Europske zaklade za poboljšanje životnih i radnih uvjeta [4] treba uskladiti s Uredbom Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002 od 25. lipnja 2002. o Financijskoj uredbi primjenjivoj na opći proračun Europskih zajednica [5], (u daljnjem tekstu „opća Financijska uredba"), a posebno njezin članak 185. Sukladno tom članku, Europska zaklada za poboljšanje životnih i radnih uvjeta mora usvojiti financijska pravila u skladu s Uredbom Komisije (EZ, Euratom) br. 2343/2002 od 23. prosinca 2002. o okvirnoj Financijskoj uredbi za tijela iz članka 185. Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002 o Financijskoj uredbi primjenjivoj na opći proračun Europskih zajednica [6]. Slijedom toga, Uredbu Vijeća (EEZ) br. 1417/76 od 1. lipnja 1976. o financijskim odredbama primjenjivim na Europsku zakladu za poboljšanje životnih i radnih uvjeta [7] treba staviti izvan snage s datumom stupanja na snagu financijskih odredbi koje je usvojio Upravni odbor navedene zaklade.

(2) Glavna načela i granice kojima je uređeno pravo pristupa dokumentima iz članka 255. Ugovora utvrđene su Uredbom (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije [8].

(3) Kada je Uredba (EZ) br. 1049/2001 donesena, te tri institucije zajedničkom su se izjavom složile da bi agencije i slična tijela morali primijeniti pravila koja su u skladu s tom Uredbom.

(4) Prema tome, odgovarajuće odredbe trebalo bi uključiti u Uredbu (EZ) br. 1365/75 kako bi se Uredba (EZ) br. 1049/2001 mogla primijeniti na Europsku zakladu za poboljšanje životnih i radnih uvjeta, kao i odredbu o žalbama protiv odbijanja pristupa dokumentima.

(5) Uredbu (EEZ) br. 1365/75 treba stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Uredba (EEZ) br. 1365/75 mijenja se kako slijedi:

1. Članci 13., 14., 15. i 16. zamjenjuju se sljedećim:

„*Članak 13.*

1. Upravni odbor usvaja godišnje izvješće o djelovanju i planovima Zaklade te ga najkasnije do 15. svibnja prosljeđuje Europskom parlamentu, Vijeću, Komisiji, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Revizorskom sudu.

2. Zaklada godišnje prosljeđuje proračunskom tijelu sve informacije koje su bitne za ishod postupaka procjene.

[1] SL C 331 E, 31.12.2002., str. 65.
[2] Mišljenje dano 27. ožujka 2003. (još nije objavljeno u Službenom listu).
[3] SL C 285, 21.11.2002., str. 4.
[4] SL L 139, 30.5.1975., str. 1. Uredba kako je zadnje izmijenjena Aktom o pristupanju iz 1994.
[5] SL L 248, 16.9.2002., str. 1. s Ispravkom u SL L 25, 30.1.2003., str. 43.
[6] SL L 357, 31.12.2002., str. 72. s Ispravkom u SL L 2, 7.1.2003., str. 39.
[7] SL L 164, 24.6.1976., str. 16. Uredba kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EZ) br. 1949/93 (SL L 181, 23.7.1993., str. 26.).
[8] SL L 145, 31.5.2001., str. 43.

Članak 14.

1. Za svaku financijsku godinu koja se poklapa s kalendarskom godinom priprema se procjena svih prihoda i rashoda te se prikazuje u proračunu Zaklade, koji sadržava i plan poslovanja.

2. Prihodi i rashodi prikazani u proračunu Zaklade moraju biti uravnoteženi.

Članak 15.

1. Na temelju nacrta koji je sastavio direktor, Upravni odbor svake godine donosi procjenu prihoda i rashoda Zaklade za sljedeću financijsku godinu. Tu procjenu, koja sadržava i nacrt plana poslovanja, Upravni odbor prosljeđuje Komisiji najkasnije do 31. ožujka.

2. Tu procjenu Komisija prosljeđuje Europskom parlamentu i Vijeću (u daljnjem tekstu ‚tijelo nadležno za proračun') zajedno s prednacrtom općeg proračuna Europske unije.

3. Na temelju procjene, Komisija u prednacrt općeg proračuna Europske unije unosi one procjene koje smatra nužnima za plan poslovanja te iznos subvencije zaračunate općem proračunu, koje će predložiti tijelu nadležnom za proračun sukladno članku 272. Ugovora.

4. Tijelo nadležno za proračun odobrava Zakladi sredstva za subvenciju.

Tijelo nadležno za proračun usvaja plan poslovanja Zaklade.

5. Proračun Zaklade usvaja Upravni odbor. On postaje konačan nakon konačnog usvajanja općeg proračuna Europske unije. Prema potrebi, proračun se shodno tome prilagođava.

6. Upravni odbor u što kraćem roku obavještava tijelo nadležno za proračun o namjeri provođenja svakog projekta koji može imati značajne financijske implikacije na financiranje njegovog proračuna, a posebno kod projekata vezanih uz imovinu, poput najma ili kupnje građevinskih objekata. O tome obavještava Komisiju.

Kada jedan ogranak tijela nadležnog za proračun izvijesti o namjeri davanja svog mišljenja, on prosljeđuje svoje mišljenje Upravnom odboru u razdoblju od 6 tjedana od datuma najavljivanja projekta.

Članak 16.

1. Financijska pravila koja se primjenjuju na Zakladu usvaja Upravni odbor nakon savjetovanja s Komisijom. Ona ne smiju odudarati od okvirne Financijske uredbe Komisije (EZ) br. 2343/2002 od 19. studenoga 2002. o okvirnoj Financijskoj uredbi za tijela iz članka 185. Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002 o Financijskoj uredbi primjenjivoj na opći proračun Europskih zajednica (*), ako to nije posebno zatraženo radi djelovanja Zaklade i s prethodnim pristankom Komisije.

2. Direktor provodi proračun Zaklade.

3. Računovodstvo Zaklade dostavlja privremeni račun računovodstvu Komisije svake financijske godine najkasnije do 1. ožujka, zajedno s izvješćem o upravljanju proračunom i financijama za tu financijsku godinu. Računovodstvo Komisije vrši konsolidaciju privremenih izvješća institucija i decentraliziranih tijela sukladno članku 128. opće Financijske uredbe.

4. Svake financijske godine, najkasnije do 31. ožujka, računovodstvo Komisije prosljeđuje Revizorskom sudu privremene račune Zaklade, zajedno s izvješćem o upravljanju proračunom i financijama za tu financijsku godinu. Izvješće o upravljanju proračunom i financijama za financijsku godinu također se prosljeđuje Europskom parlamentu i Vijeću.

5. Po primitku primjedbi Revizorskoga suda na privremene račune Zaklade, sukladno članku 129. opće Financijske uredbe, direktor sastavlja konačni račun Zaklade na svoju vlastitu odgovornost te ga dostavlja na mišljenje Upravnom odboru.

6. Upravni odbor donosi mišljenje o konačnom računu Zaklade.

7. Najkasnije do 1. srpnja svake financijske godine direktor prosljeđuje konačni račun Europskom parlamentu, Vijeću, Komisiji i Revizorskom sudu, zajedno s mišljenjem Upravnog odbora.

8. Konačni račun se objavljuje.

9. Direktor šalje Revizorskom sudu odgovor na njegove primjedbe najkasnije do 30. rujna. Taj odgovor šalje i Upravnom odboru.

10. Direktor dostavlja Europskom parlamentu na njegov zahtjev sve informacije potrebne za nesmetanu primjenu postupka davanja razrješnice za predmetnu financijsku godinu, kao što je navedeno u članku 146. stavku 3. opće Financijske uredbe.

11. Na preporuku Vijeća koje odlučuje kvalificiranom većinom, Europski parlament daje prije 30. travnja godine N + 2 direktoru Zaklade razrješnicu za provođenje proračuna za godinu N.

(*) SL L 357, 31.12.2002., str. 72. s Ispravkom u SL L 2, 7.1.2003.".

2. Umeće se sljedeći članak 1.:

„*Članak 18.a*

1. Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (*) primjenjuje se na dokumente Zaklade.

2. Upravni odbor usvaja praktična rješenja za provedbu Uredbe (EZ) br. 1049/2001 unutar šest mjeseci od stupanja na snagu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1649/2003 od 18. lipnja 2003. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1365/75 o osnivanju Europske zaklade za poboljšanje životnih i radnih uvjeta i o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 1417/76 (**).

3. Odluke Zaklade iz članka 8. Uredbe (EZ) br. 1049/2001. mogu biti predmet žalbe javnom pravobranitelju ili djelovanja pred Sudom EZ-a, pod uvjetima navedenim u člancima 195. i 230. Ugovora.

(*) SL L 145, 31.5.2001., str. 43.
(**) SL L 245, 29.9.2003., str. 25."

Članak 2.

Uredba (EEZ) br. 1417/76 stavlja se izvan snage s datumom stupanja na snagu financijskih pravila koje je usvojio Upravni odbor sukladno članku 16. stavku 1. Uredbe (EEZ) br. 1365/75.

Članak 3.

Ova Uredba stupa na snagu prvog dana u mjesecu nakon objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Luxembourgu 18. lipnja 2003.

Za Vijeće
Predsjednik
G. DRYS

32003L0088

DIREKTIVA 2003/88/EZ EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 4. studenoga 2003.

o određenim vidovima organizacije radnog vremena

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 137. stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora [1],

nakon savjetovanja s Odborom regija,

u skladu s postupkom iz članka 251. Ugovora [2],

budući da:

(1) Direktiva Vijeća 93/104/EZ od 23. studenoga 1993. o određenim vidovima organizacije radnog vremena [3], koja propisuje minimalne sigurnosne i zdravstvene uvjete za organizaciju radnog vremena s obzirom na trajanje dnevnog odmora, stanki, tjednog odmora, najvećeg broja radnih sati tjedno, godišnjeg odmora te vidova noćnog rada, rada u smjenama i radnog rasporeda, znatno je izmijenjena. Radi bolje preglednosti i jasnoće potrebno je kodificirati spomenute odredbe.

(2) Člankom 137. Ugovora određuje se da Zajednica mora podupirati i dopunjavati aktivnosti država članica u pogledu unaprjeđenja radne sredine radi zaštite zdravlja i sigurnosti radnika. Direktivama usvojenima na temelju tog članka ne smiju se nametati administrativna, financijska i zakonska ograničenja koja bi mogla ometati osnivanje i razvoj malog i srednjeg poduzetništva.

(3) Odredbe Direktive Vijeća 89/391/EEZ od 12. lipnja 1989. o uvođenju mjera za poticanje poboljšanja sigurnosti i zdravlja radnika na radu [4] i dalje se u cijelosti primjenjuju na područja koja su uređena ovom Direktivom ne dovodeći u pitanje njezine strože i/ili posebne odredbe.

(4) Poboljšanje sigurnosti, higijene i zdravlja radnika na radu ciljevi su koji ne smiju biti podređeni isključivo ekonomskim interesima.

(5) Svi radnici moraju ostvariti odgovarajuće vrijeme za odmor. Pojam „odmor" mora se izraziti u jedinicama vremena, tj. u danima, satima i/ili njihovim dijelovima. Radnicima unutar Zajednice treba osigurati minimalni dnevni, tjedni i godišnji odmor, kao i odgovarajuće stanke. U skladu s time također je neophodno odrediti najveći broj radnih sati tjedno.

(6) U pogledu organizacije radnog vremena treba uzeti u obzir načela Međunarodne organizacije rada, uključujući i načela koja se odnose na noćni rad.

(7) Istraživanja su pokazala kako je ljudsko tijelo noću osjetljivije na negativne utjecaje iz okoliša, a isto tako i na određene teške oblike organizacije rada, te kako dulja razdoblja noćnog rada mogu štetiti zdravlju radnika i ugroziti njihovu sigurnost na radnom mjestu.

(8) Potrebno je ograničiti trajanje noćnog rada, uključujući prekovremeni rad, i predvidjeti da poslodavci, koji redovito upošljavaju radnike koji rade noću, o tome obavijeste nadležna tijela na njihov zahtjev.

(9) Važno je da radnici koji rade noću prije početka noćnog rada, a zatim redovito, imaju pravo na besplatan zdravstveni pregled i da u slučaju zdravstvenih problema budu premješteni na dnevni posao koji su sposobni obavljati kad god je to moguće.

(10) S obzirom na poseban položaj radnika koji rade noću i koji rade u smjenama, njihova sigurnosna i zdravstvena zaštita mora biti prilagođena prirodi posla koji rade, a organizacija i sredstva zaštite i prevencije moraju biti učinkoviti.

(11) Određeni radni uvjeti mogu ugrožavati sigurnost i zdravlje radnika. Za organizaciju rada u određenom radnom ritmu potrebno je držati se općeg načela da rad treba prilagoditi radniku.

(12) Europski sporazum o radnom vremenu pomoraca proveden je Direktivom Vijeća 1999/63/EZ od 21. lipnja 1999. o Sporazumu o organizaciji radnog vremena pomoraca koji su sklopili Udruženje brodovlasnika Europske zajednice (ECSA) i Savez sindikata transportnih radnika u Europskoj Uniji (FST) [5] na temelju članka 139. stavka 2. Ugovora. Stoga se odredbe ove Direktive ne primjenjuju na pomorce.

([1]) SL C 61, 14.3.2003., str. 123.

([2]) Mišljenje Europskog parlamenta od 17. prosinca 2002. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 22. rujna 2003.

([3]) SL L 307, 13.12.1993., str. 18. Direktiva kako je izmijenjena Direktivom 2000/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 195, 1.8.2000., str. 41.).

([4]) SL L 183, 29.6.1989., str. 1.

([5]) SL L 167, 2.7.1999., str. 33.

(13) Za one „ribare koji sudjeluju u ulovu" i koji su zaposlenici, države članice trebaju prema ovoj Direktivi odrediti uvjete za pravo korištenja i za odobravanje godišnjeg odmora, uključujući i načine plaćanja.

(14) Posebni propisi utvrđeni u drugim pravnim aktima Zajednice, koji se primjerice odnose na vrijeme trajanja odmora, radno vrijeme, godišnji odmor i noćni rad određenih kategorija radnika, trebali bi imati prednost pred odredbama ove Direktive.

(15) Što se tiče pitanja koja se mogu pojaviti u poduzeću u vezi s organizacijom radnog vremena, poželjno je omogućiti slobodniju primjenu pojedinih odredbi ove Direktive, pri čemu se moraju poštovati načela zaštite sigurnosti i zdravlja radnika.

(16) Ovisno o prirodi slučaja, državama članicama ili socijalnim partnerima potrebno je ostaviti mogućnost odstupanja od određenih odredbi. Kod odstupanja dotični radnici u pravilu moraju u zamjenu dobiti jednakovrijedno vrijeme za odmor.

(17) Ova Direktiva ne utječe na obveze država članica u vezi s rokovima za prenošenje Direktiva iz Priloga I., dijela B,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

POGLAVLJE 1.

OPSEG I DEFINICIJE

Članak 1.

Svrha i opseg

1. Ova Direktiva postavlja minimalne sigurnosne i zdravstvene uvjete za organizaciju radnog vremena.

2. Ova se Direktiva primjenjuje na:

(a) najkraća razdoblja dnevnog odmora, tjednog odmora i godišnjeg odmora, na stanke i najveći broj radnih sati tjedno; i

(b) određene aspekte noćnog rada, rada u smjenama i radnog rasporeda.

3. Ova se Direktiva primjenjuje na sve sektore djelatnosti, kako javne, tako i privatne, u smislu članka 2. Direktive 89/391/EEZ, ne dovodeći u pitanje članke 14., 17., 18. i 19. ove Direktive.

Ova se Direktiva ne primjenjuje na pomorce, kako je utvrđeno u Direktivi 1999/63/EZ, ne dovodeći u pitanje članak 2. stavak 8. ove Direktive.

4. Odredbe Direktive 89/391/EEZ u cijelosti se primjenjuju na pitanja iz stavka 2., ne dovodeći u pitanje strože i/ili posebnije odredbe ove Direktive.

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeći pojmovi:

1. „radno vrijeme" je vremensko razdoblje u kojem radnik radi, stoji na raspolaganju poslodavcu i obavlja svoje poslove i zadatke u skladu s nacionalnim propisima i/ili praksom;

2. „vrijeme odmora" je vremensko razdoblje koje nije radno vrijeme;

3. „radno vrijeme noću" je vremensko razdoblje od najmanje sedam sati prema definiciji u nacionalnom pravu, a u koje je obvezno uključeno razdoblje između ponoći i pet sati ujutro;

4. „radnik koji radi noću" znači:

   (a) s jedne strane, svakog radnika koji uobičajeno tijekom noći odradi najmanje tri sata od svog svakodnevnog radnog vremena; i

   (b) s druge strane, svakog radnika koji tijekom noći odradi jedan dio svoga godišnjeg radnog vremena, koje je utvrđeno po izboru dotične države članice:

      i. nacionalnim zakonodavstvom nakon savjetovanja sa socijalnim partnerima; ili

      ii. kolektivnim ugovorima ili sporazumima koje su socijalni partneri sklopili na državnoj ili regionalnoj razini;

5. „rad u smjenama" je svaki oblik organizacije rada u smjenama, pri čemu se radnici smjenjuju na istom radnom mjestu prema određenom rasporedu, koji može biti prekinut ili neprekinut, uključujući rotacijski raspored, tako da moraju raditi u različito vrijeme tijekom određenog dnevnog ili tjednog razdoblja;

6. „radnik koji radi u smjenama" je svaki radnik čiji je raspored radnih sati sastavni dio rada u smjenama;

7. „mobilni radnik" je svaki radnik zaposlen kao član osoblja koje u okviru posla putuje ili leti u okviru poduzeća koje pruža usluge prijevoza putnika ili robe cestom, zrakom ili kontinentalnim plovnim putem;

8. „rad na objektu na moru" je rad koji se obavlja uglavnom ili na samim objektima na moru ili sa njih (uključujući naftne platforme), izravno ili neizravno povezan s traženjem, vađenjem i iskorištavanjem rudnih bogatstava, uključujući ugljikovodike, te ronjenje povezano s takvim djelatnostima, bilo da se obavlja s objekta na moru ili iz plovila;

9. „odgovarajući odmor" znači da radnici imaju redovito razdoblja odmora, čije se trajanje izražava u jedinici vremena i koji je dovoljno dug i neprekinut kako radnici zbog umora ili nepravilnog radnog rasporeda ne bi ozlijedili sebe, svoje suradnike ili druge osobe, i kako ne bi kratkoročno ni dugoročno naškodili svome zdravlju.

POGLAVLJE 2.

NAJKRAĆE TRAJANJE ODMORA – OSTALI VIDOVI RASPOREDA RADNOG VREMENA

Članak 3.

Dnevni odmor

Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi se svakome radniku osiguralo pravo na dnevni odmor u trajanju od najmanje 11 sati neprekidno, unutar vremena od 24 sata.

Članak 4.

Stanke

Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi se svakome radniku čiji je radni dan dulji od šest sati, osigurala stanka za odmor, a pojedinosti o trajanju stanke i uvjeti pod kojima se stanka daje, propisuju se kolektivnim ugovorima ili sporazumima između socijalnih partnera ili, ako tog nema, nacionalnim propisima.

Članak 5.

Tjedni odmor

Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi svaki radnik u razdoblju od sedam dana imao pravo na najmanje 24 sata neprekidnog odmora dodatno uz 11 sati dnevnog odmora iz članka 3.

Ako objektivni, tehnički i organizacijski uvjeti rada to opravdavaju, može se primijeniti najkraći tjedni odmor od 24 sata.

Članak 6.

Najdulje tjedno radno vrijeme

Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi se osiguralo da, u skladu s potrebama zaštite sigurnosti i zdravlja radnika:

(a) broj radnih sati tjedno bude utvrđen zakonima i drugim propisima ili kolektivnim ugovorima ili sporazumima između socijalnih partnera;

(b) prosječan broj radnih sati u svakom sedmodnevnom razdoblju, uključujući prekovremene sate, ne prelazi 48.

Članak 7.

Godišnji odmor

1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi svaki radnik imao pravo na plaćeni godišnji odmor u trajanju od najmanje četiri tjedna, ovisno o uvjetima za stjecanje prava i za odobravanje takvog odmora utvrđenim nacionalnim propisima i/ili praksom.

2. Najkraći plaćeni godišnji odmor ne može se zamijeniti novčanom naknadom, osim u slučaju prestanka radnog odnosa.

POGLAVLJE 3.

NOĆNI RAD - RAD U SMJENAMA - RADNI RASPORED

Članak 8.

Trajanje noćnog rada

Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi se osiguralo da:

(a) uobičajen broj radnih sati noću ne bude veći od prosječnih osam sati unutar 24-satnog razdoblja;

(b) radnici koji rade noću koji su u radu izloženi posebnoj opasnosti ili teškom fizičkom ili mentalnom naporu ne rade više od osam sati unutar svakog 24-satnog razdoblja u kojem rade noću.

Za potrebe točke (b), nacionalnim se propisima i/ili praksom ili pak kolektivnim ugovorima ili sporazumima između socijalnih partnera određuje koji rad uključuje osobite opasnosti ili teški fizički ili mentalni napor, uzimajući u obzir posebne posljedice i opasnosti noćnog rada.

Članak 9.

Zdravstveni pregled i preraspoređivanje radnika koji rade noću na dnevni rad

1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi se osiguralo da:

(a) radnici koji rade noću imaju pravo na besplatan zdravstveni pregled prije samog početka noćnog rada, a zatim u pravilnim vremenskim razmacima;

(b) radnici koji rade noću, a koji imaju zdravstvenih problema zbog noćnog rada budu, kad je to moguće, premješteni na dnevni posao koji su sposobni obavljati.

2. Besplatni zdravstveni pregled iz stavka 1. točke (a) podliježe liječničkoj tajni.

3. Besplatni zdravstveni pregled iz stavka 1. točke (a) može se obaviti unutar nacionalnog zdravstvenog sustava.

Članak 10.

Jamstva za noćni rad

Države članice mogu za rad određenih kategorija radnika koji rade noću, čija su sigurnost i zdravlje u opasnosti zbog noćnog rada, predvidjeti određena jamstva, pod uvjetima određenima nacionalnim propisima i/ili praksom.

Članak 11.

Obavještavanje o redovnom upošljavanju radnika koji rade noću

Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi se osiguralo da poslodavac koji redovito zapošljava radnike koji rade noću o tome obavijesti nadležna tijela na njihovo traženje.

Članak 12.

Sigurnost i zdravstvena zaštita

Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi se osiguralo da:

(a) radnici koji rade noću i radnici u smjenama imaju sigurnost i zdravstvenu zaštitu prilagođenu prirodi njihovog rada;

(b) odgovarajuće usluge ili sredstva zaštite i prevencije, koja se tiču sigurnosti i zdravlja radnika koji rade noću i radnika u smjenama, odgovaraju onima koja se primjenjuju na ostale radnike i da su dostupna u svako doba.

Članak 13.

Radni raspored

Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi se osiguralo da poslodavac koji želi organizirati rad po određenom rasporedu vodi računa o općem načelu po kojem rad treba biti prilagođen radniku, kako bi se smanjio monoton ili automatski rad, ovisno o tipu djelatnosti te o sigurnosnim i zdravstvenim uvjetima, posebno što se tiče stanki tijekom radnog vremena.

POGLAVLJE 4.

OSTALE ODREDBE

Članak 14.

Posebne odredbe Zajednice

Ova se Direktiva ne primjenjuje kad drugi pravni akti Zajednice sadrže posebne uvjete u vezi s organizacijom radnog vremena za određena zanimanja ili djelatnosti vezane uz ta zanimanja.

Članak 15.

Povoljniji propisi

Ova Direktiva ne dovodi u pitanje pravo država članica da primjenjuju ili donose zakone i druge propise povoljnije za zaštitu sigurnosti i zdravlja radnika odnosno da olakšavaju ili dopuštaju primjenu kolektivnih ugovora ili sporazuma između socijalnih partnera povoljnijih za zaštitu sigurnosti i zdravlja radnika.

Članak 16.

Referentna razdoblja

Države članice mogu odrediti:

(a) za primjenu članka 5. (tjedni odmor) referentno razdoblje koje nije dulje od 14 dana;

(b) za primjenu članka 6. (najveći broj radnih sati tjedno) referentno razdoblje koje nije dulje od četiri mjeseca.

Plaćeni godišnji odmor, odobren u skladu s člankom 7., i bolovanje, nisu uključeni ili su neutralni pri izračunu prosjeka;

(c) za primjenu članka 8. (trajanje noćnog rada) referentno razdoblje nakon savjetovanja sa socijalnim partnerima ili na temelju kolektivnih ugovora ili sporazuma između socijalnih partnera na državnoj ili regionalnoj razini.

Najkraći tjedni odmor od 24 sata utvrđen u članku 5. nije uključen u izračun prosjeka ako ulazi u referentno razdoblje.

POGLAVLJE 5.

ODSTUPANJA I IZNIMKE

Članak 17.

Odstupanja

1. Uz poštovanje općih načela zaštite sigurnosti i zdravlja radnika, države članice mogu odstupati od članaka 3. do 6., članka 8. i 16. ako, s obzirom na posebne značajke neke djelatnosti, trajanje radnog vremena nije izmjereno i/ili unaprijed određeno ili ga mogu određivati sami radnici, a posebno sljedeći radnici:

(a) radnici na vodećim položajima ili druge osobe koje samostalno odlučuju;

(b) radnici koji su članovi obitelji; ili

(c) radnici koji rade na vjerskim obredima u crkvama i vjerskim zajednicama.

2. Zakonima i drugim propisima ili kolektivnim ugovorima ili sporazumima između socijalnih partnera mogu se predvidjeti odstupanja sukladno stavku 3., 4. i 5., ako radnici dobiju odgovarajuća zamjensko vrijeme za odmor ili, u iznimnim slučajevima u kojima to iz objektivnih razloga nije moguće, da dobiju odgovarajuću zaštitu.

3. U skladu sa stavkom 2. ovog članka moguća su odstupanja od članaka 3., 4., 5., 8. i 16.:

(a) u slučaju djelatnosti kod kojih su radnikovo radno mjesto i mjesto stanovanja međusobno udaljeni, uključujući rad na moru *(offshore)*, ili kod kojih su radnikova različita radna mjesta međusobno udaljena;

(b) u slučaju djelatnosti osiguranja i nadzora koja zahtijevaju stalnu prisutnost kako bi se zaštitila imovina i osobe, posebno u odnosu na zaštitare i kućepazitelje ili zaštitarske tvrtke;

(c) kod djelatnosti koje zahtijevaju neprekidno pružanje usluga ili proizvodnju, što se posebno odnosi na:

i. usluge vezane uz prijem, liječenje i/ili njegu u bolnicama ili sličnim ustanovama, uključujući djelatnosti liječnika na osposobljavanju, u domovima i u zatvorima;

ii. radnike u lukama i zračnim lukama;

iii. tisak, radio, televiziju, filmsku produkciju, poštanske i telekomunikacijske usluge, te službe hitne pomoći i vatrogasne i civilne zaštite;

iv. proizvodnju, prijenos i distribuciju plina, vode i električne energije, odvoz kućnog otpada i spalionice;

v. industrijske djelatnosti u kojima se rad ne može prekidati iz tehničkih razloga;

vi. djelatnosti istraživanja i razvoja;

vii. poljoprivredu;

viii. radnike u javnom gradskom prijevozu;

(d) kod djelatnosti za koje se može predvidjeti nagli skok aktivnosti, što se posebno odnosi na:

i. poljoprivredu;

ii. turizam;

iii. poštanske usluge;

(e) kod radnika u željezničkom prometu:

i. čiji je rad neprekidan;

ii. koji radno vrijeme provode u vlaku;

iii. čiji je rad vezan uz vozni red i koji brinu da se promet odvija neprekinuto i redovno;

(f) u okolnostima iz članka 5. stavka 4. Direktive 89/391/EEZ;

(g) u slučaju nesreće ili neposredne opasnosti od nesreće.

4. U skladu sa stavkom 2. ovog članka moguća su odstupanja od članaka 3. i 5.:

(a) kada radnik koji radi u smjenama mijenja smjenu i ne može iskoristiti dnevni i/ili tjedni odmor između kraja jedne i početka iduće smjene;

(b) u slučaju poslova koji se obavljaju u više navrata tijekom radnog dana, posebno posao čišćenja.

5. Prema stavku 2. ovog članka, moguća su odstupanja od članka 6. i članka 16. točke (b) u slučaju liječnika na osposobljavanju, u skladu s odredbama utvrđenim u podstavcima dva do sedam ovog stavka.

U slučaju iz članka 6., odstupanja iz prvog podstavka dopuštena su u petogodišnjem prijelaznom razdoblju počevši od 1. kolovoza 2004.

Ako je potrebno, državi članici može biti odobreno dodatno razdoblje od najviše dvije godine imajući u vidu poteškoće pri provođenju odredbi o radnom vremenu vezano uz nadležnosti u pogledu organizacije i pružanja zdravstvenih usluga i medicinske skrbi.

Najmanje šest mjeseci prije kraja prijelaznog razdoblja određena država članica obavješćuje o tome Komisiju i navodi razloge kako bi se Komisija nakon odgovarajućeg savjetovanja mogla očitovati u roku od tri mjeseca po primitku takve obavijesti.

Ako država članica ne poštuje stajalište Komisije, mora svoju odluku obrazložiti. Obavijest, razlozi države članice i stajalište Komisije objavljuju se u *Službenom listu Europske unije* i prosljeđuju Europskom parlamentu.

Ako je potrebno, države članice mogu dobiti dodatno razdoblje u trajanju do jedne godine uzimajući u obzir posebne teškoće pri izvršavanju obveza iz trećeg podstavka. Pritom se trebaju pridržavati postupka utvrđenoga u tom podstavku.

Države članice osiguravaju da u prve tri godine prijelaznog razdoblja prosječan broj radnih sati tjedno ni u kom slučaju ne prelazi 58, u sljedeće dvije godine 56, a u preostalom razdoblju 52 sata.

Poslodavac je dužan savjetovati se pravodobno s predstavnicima zaposlenika u svrhu postizanja sporazuma, kada je god to moguće, o pravilima koja se primjenjuju tijekom prijelaznog razdoblja. Unutar ograničenja postavljenih u petom podstavku, takav sporazum može pokrivati:

(a) prosječan broj radnih sati tjedno tijekom prijelaznog razdoblja; i

(b) mjere koje treba usvojiti kako bi se do kraja prijelaznog razdoblja prosječan broj radnih sati tjedno smanjio na 48.

U slučaju članka 16. točke (b), odstupanja iz prvog podstavka dopuštaju se pod uvjetom da referentno razdoblje ne prelazi 12 mjeseci tijekom prvog dijela prijelaznog razdoblja utvrđenog u petom podstavku i šest mjeseci poslije toga.

Članak 18.

Odstupanja po kolektivnim ugovorima

Od članaka 3., 4., 5., 8. i 16. mogu odstupati kolektivni ugovori ili sporazumi između socijalnih partnera na državnoj ili regionalnoj razini ili kod pravila koja ti ugovori utvrđuju, po kolektivnim ugovorima ili sporazumima između socijalnih partnera na nižoj razini.

Države članice u kojima ne postoje pravna pravila kojima bi se osiguravalo zaključenje kolektivnih ugovora ili sporazuma između socijalnih partnera na državnoj ili regionalnoj razini o pitanjima koja uređuje ova Direktiva, ili države članice koje za tu namjenu imaju poseban zakonski okvir, unutar njega i u ovu svrhu mogu, u skladu s nacionalnim propisima i/ili praksom dopustiti odstupanja od članaka 3., 4., 5., 8. i 16. po kolektivnim ugovorima ili sporazumima između socijalnih partnera na odgovarajućoj kolektivnoj razini.

Odstupanja predviđena prvim i drugim podstavkom dopuštena su pod uvjetom da se dotičnim radnicima osigurava odgovarajući zamjenski odmor ili u iznimnim slučajevima, kada to iz objektivnih razloga nije moguće, odgovarajuća zaštita.

Države članice mogu predvidjeti:

(a) da ovaj članak primjenjuju socijalni partneri; i

(b) da se primjena odredaba kolektivnih ugovora ili sporazuma sklopljenih u skladu s ovim člankom proširi i na ostale radnike u skladu s nacionalnim propisima i/ili praksom.

Članak 19.

Ograničenja odstupanja od referentnih razdoblja

Mogućnost odstupanja od članka 16. točke (b), utvrđena člankom 17. stavkom 3. i člankom 18., ne može imati za posljedicu utvrđivanje referentnog razdoblja duljeg od šest mjeseci.

Međutim, države članice imaju mogućnost u skladu s općim načelima zaštite sigurnosti i zdravlja radnika, iz objektivnih ili tehničkih razloga, ili razloga vezanih uz organizaciju rada, kolektivnim ugovorima ili sporazumima između socijalnih partnera odrediti referentna razdoblja koja ni u kojem slučaju ne smiju biti dulja od 12 mjeseci.

Prije 23. studenoga 2003., Vijeće na temelju prijedloga Komisije i priloženog izvješća o ocjeni razmatra odredbe ovog članka te odlučuje o daljnjem postupanju.

Članak 20.

Mobilni radnici i rad na moru (offshore)

1. Članci 3., 4., 5. i 8. ne primjenjuju se na mobilne radnike.

Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi se osiguralo da mobilni radnici imaju pravo na odgovarajući odmor, osim u okolnostima iz članka 17. stavka 3. točke (f) i (g).

2. U skladu s općim načelima zaštite sigurnosti i zdravlja radnika i pod uvjetom da se predstavnici poslodavca i zaposlenika kojih se to tiče međusobno posavjetuju te da se potiču svi relevantni oblici socijalnog dijaloga, uključujući pregovore ako stranke to žele, države članice mogu, iz objektivnih ili tehničkih razloga ili razloga vezanih uz organizaciju rada, u slučaju radnika koji uglavnom obavljaju poslove na moru (*offshore*) produljiti referentno razdoblje iz članka 16. točka (b) na 12 mjeseci.

3. Najkasnije do 1. kolovoza 2005. Komisija će, nakon savjetovanja s državama članicama te radnicima na vodećim položajima i radnicima na europskoj razini, ispitati provedbu odredbi koje se odnose na radnike koji rade na moru (*offshore*) s obzirom na njihovu sigurnost i zdravlje, kako bi, prema potrebi, predložila odgovarajuće izmjene.

Članak 21.

Radnici na ribarskim brodovima duge plovidbe

1. Članci od 3. do 6. i 8. ne primjenjuju se na radnike na ribarskim brodovima duge plovidbe pod zastavom države članice.

Države članice poduzimaju, međutim, potrebne mjere kako bi se osiguralo da svaki radnik na ribarskom brodu duge plovidbe pod zastavom države članice ima pravo na odgovarajući odmor, te kako bi se ograničio prosječan broj radnih sati tjedno na 48, izračunan za referentno razdoblje koje ne prelazi 12 mjeseci.

2. Unutar ograničenja iz stavka 1. drugog podstavka i stavaka 3. i 4., države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi se u skladu s potrebama zaštite sigurnosti i zdravlja tih radnika osiguralo:

(a) da radno vrijeme bude ograničeno na najveći broj radnih sati koji se u određenom razdoblju ne smije prijeći; ili

(b) da se predvidi najmanji broj sati odmora u određenom razdoblju.

Najmanji broj radnih sati i najmanji broj sati odmora određuje se zakonom i drugim propisima ili kolektivnim ugovorima ili sporazumima između socijalnih partnera.

3. Ograničeni broj radnih sati ili sati odmora jest:

(a) ili maksimalan broj radnih sati koji ne smije prelaziti:

i. 14 sati u svakom 24-satnom razdoblju;

ii. 72 sata u svakom sedmodnevnom razdoblju;

ili

(b) najmanji broj sati odmora koji ne smije biti manji od:

i. 10 sati u svakom 24-satnom razdoblju; i

ii. 77 sati u svakom sedmodnevnom razdoblju.

4. Vrijeme odmora može se podijeliti u najviše dva dijela, jedan u trajanju od najmanje šest sati, dok vremensko razdoblje između dva uzastopna odmora ne smije trajati dulje od 14 sati.

5. U skladu s općim načelima zaštite zdravlja i sigurnosti radnika država članica može iz objektivnih ili tehničkih razloga ili zbog organizacije rada dopustiti iznimke, uključujući stvaranje referentnih razdoblja, unutar granica utvrđenih u stavku 1. drugom podstavku te stavcima 3. i 4.

Ove iznimke trebaju u što većoj mjeri biti u skladu s utvrđenim standardima, ali u obzir se mogu uzeti češća ili dulja razdoblja za odmor radnika. Ove se iznimke mogu propisati:

(a) zakonima i drugim propisima pod uvjetom da se kada je to moguće obave konzultacije između predstavnika poslodavaca i radnika, te da se učine napori za poticanje svih oblika socijalnog dijaloga; ili

(b) kolektivnim ugovorima ili ugovorima između socijalnih partnera.

6. Kapetan ribarskog broda duge plovidbe ima pravo od radnika na brodu tražiti obavljanje onoliko sati rada koliko je to potrebno za izravnu sigurnost plovila, osoba na brodu ili tereta, ili u svrhu pružanja pomoći drugim plovilima ili osobama na moru koje su u opasnosti.

7. Države članice mogu predvidjeti da radnici na ribarskim brodovima duge plovidbe, za koje nacionalno zakonodavstvo ili praksa uređuje da ti brodovi ne smiju biti u funkciji u određenim razdobljima tijekom kalendarske godine duljim od mjesec dana, imaju pravo koristiti godišnji odmor prema članku 7. unutar tog razdoblja.

Članak 22.

Ostale odredbe

1. Država članica ima mogućnost ne primjenjivati članak 6. ako se pridržava općih načela sigurnosti i zdravstvene zaštite radnika i ako je neophodnim mjerama osigurano da:

(a) poslodavac ne traži od radnika rad dulji od 48 sati unutar sedmodnevnog razdoblja izračunanog kao prosječno referentno razdoblje iz članka 16. točke (b), osim ako radnik nije izrazio suglasnost s takvim radom;

(b) ni jedan radnik nije pretrpio štetu od svog poslodavca zato što nije bio spreman obavljati rad na taj način;

(c) poslodavac vodi ažurirane liste o radnicima koji obavljaju takav rad;

(d) te se liste dostavljaju nadležnim tijelima koja zbog sigurnosti i/ili zaštite zdravlja radnika mogu zabraniti ili ograničiti mogućnost prekoračenja najvećeg broja radnih sati tjedno;

(e) poslodavac nadležna tijela na njihov zahtjev izvještava koji su radnici izrazili spremnost raditi dulje od 48 sati tijekom sedmodnevnog razdoblja, izračunanog kao prosjek za referentno razdoblje iz članka 16. točke (b).

Vijeće će prije 23. studenoga 2003., na temelju prijedloga Komisije i priloženog izvještaja o ocjeni, razmotriti odredbe iz ovog stavka i donijeti odluku o daljnjem postupanju.

2. Što se tiče primjene članka 7. države članice imaju na raspolaganju prijelazno razdoblje od najviše tri godine od 23. studenoga 1996. nadalje, pod uvjetom da tijekom tog prijelaznog razdoblja:

(a) svaki radnik ima plaćeni godišnji odmor od najmanje tri tjedna prema uvjetima za stjecanje prava i odobravanje godišnjeg odmora, predviđenim nacionalnim propisima i/ili praksom; i

(b) plaćeni godišnji odmor od tri tjedna ne može se zamijeniti novčanom naknadom, osim u slučaju prestanka radnog odnosa.

3. Ako države članice koriste mogućnosti utvrđene u ovom članku, o tome trebaju odmah obavijestiti Komisiju.

POGLAVLJE 6.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 23.

Razina zaštite

Ne dovodeći u pitanje pravo država članica da ovisno o promijenjenim okolnostima u pogledu radnog vremena stvaraju različite zakone i druge propise ili ugovorne odredbe, a uz uvjet da se poštuju minimalni zahtjevi utvrđeni u ovoj Direktivi, provođenje ove Direktive ne predstavlja razlog za smanjivanje opće razine zaštite radnika.

Članak 24.

Izvješća

1. Države članice Komisiji dostavljaju tekstove odredaba nacionalnog prava koje donose ili koje su već donijele u području koje uređuje ova Direktiva.

2. Države članice Komisiji svakih pet godina podnose izvješće o primjeni propisa iz ove Direktive u praksi, s time da pritom priopćavaju i stajalište socijalnih partnera.

Komisija o tome izvještava Europski Parlament, Vijeće, Europski gospodarski i socijalni odbor i Savjetodavni odbor za sigurnost, higijenu i zaštitu zdravlja na radu.

3. Poslije 23. studenoga 1996., Komisija Europskom Parlamentu, Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru svakih pet godina podnosi izvješće o primjeni ove Direktive uzimajući u obzir članke 22. i 23. i stavke 1. i 2. ovog članka.

Članak 25.

Nadzor nad provođenjem odredbi za radnike na ribarskim brodovima duge plovidbe

Najkasnije do 1. kolovoza 2009. Komisija, nakon savjetovanja s državama članicama, te poslodavcima i radnicima na europskoj razini, nadzire jesu li odredbe o radnicima na ribarskim brodovima duge plovidbe, posebno što se tiče zdravlja i sigurnosti, i dalje zadovoljavajuće, kako bi se prema potrebi predložile odgovarajuće izmjene.

Članak 26.

Nadzor nad provođenjem odredbi za radnike koji se bave prijevozom putnika

Najkasnije do 1. kolovoza 2005. Komisija, nakon konzultacija s državama članicama, te poslodavcima i radnicima na europskoj razini, nadzire provođenje odredbi za radnike koji rade u redovnom gradskom prijevozu putnika, s namjerom da se u slučaju potrebe predlože odgovarajuće izmjene, kako bi se osigurao usklađen i primjeren pristup ovom sektoru.

Članak 27.

Stavljanje izvan snage

1. Direktiva 93/104/EZ, kako je izmijenjena Direktivom iz Priloga I. Dijela A, ne dovodeći u pitanje obveze država članica u odnosu na rokove za prenošenje, stavlja se izvan snage.

2. Upućivanje na Direktivu stavljenu izvan snage smatra se upućivanjem na ovu Direktivu i tumači se u skladu s korelacijskom tablicom utvrđenom u Prilogu II.

Članak 28.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu 2. kolovoza 2004.

Članak 29.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 4. studenoga 2003.

Za Europski parlament	*Za Vijeće*
Predsjednik	*Predsjednik*
P. COX	G. TREMONTI

PRILOG I.

DIO A

DIREKTIVE STAVLJENE IZVAN SNAGE I NJIHOVE IZMJENE

(članak 27.)

Direktiva Vijeća 93/104/EZ	(SL L 307, 13.12.1993., str. 18.)
Direktiva 2000/34/EZ Europskog Parlamenta i Vijeća	(SL L 195, 1.8.2000., str. 41.)

DIO B

ROKOVI ZA PRENOŠENJE U NACIONALNO PRAVO

(članak 27.)

Direktiva	Rok za prenošenje
93/104/EZ	23. studenoga 1996.
2000/34/EZ	1. kolovoza 2003. ([1])

([1]) 1. kolovoza 2004. u slučaju liječnika na osposobljavanju. Vidjeti članak 2. Direktive 2000/34/EZ.

PRILOG II.

KORELACIJSKA TABLICA

Direktiva 93/104/EZ	Ova Direktiva
Članci 1. do 5.	Članak 1. do 5.
Članak 6., uvodne riječi	Članak 6., uvodne riječi
Članak 6. stavak 1.	Članak 6. točka (a)
Članak 6. stavak 2.	Članak 6. točka (b)
Članak 7.	Članak 7.
Članak 8, uvodne riječi	Članak 8, uvodne riječi
Članak 8. stavak 1.	Članak 8. točka (a)
Članak 8. stavak 2.	Članak 8. točka (b)
Članci 9., 10. i 11.	Članci 9., 10. i 11.
Članak 12., uvodne riječi	Članak 12, uvodne riječi
Članak 12. stavak 1.	Članak 12. točka (a)
Članak 12. stavak 2.	Članak 12. točka (b)
Članci 13., 14. i 15.	Članci 13., 14. i 15.
Članak 16., uvodne riječi	Članak 16., uvodne riječi
Članak 16. stavak 1.	Članak 16. točka (a)
Članak 16. stavak 2.	Članak 16. točka (b)
Članak 16. stavak 3.	Članak 16. točka (c)
Članak 17. stavak 1.	Članak 17. stavak 1.
Članak 17. stavak 2., uvodne riječi	Članak 17. stavak 2.
Članak 17. stavak 2. podstavak 1.	Članak 17. stavak 3. točke od (a) do (e)
Članak 17. stavak 2. podstavak 2.	Članak 17. stavak 3. točke od (f) do (g)
Članak 17. stavak 2. podstavak 3.	Članak 17. stavak 4.
Članak 17. stavak 2. podstavak 4.	Članak 17. stavak 5.
Članak 17. stavak 3.	Članak 18.
Članak 17. stavak 4.	Članak 19.
Članak 17.a stavak 1.	Članak 20. stavak 1., prvi podstavak
Članak 17.a stavak 2.	Članak 20. stavak 1. drugi podstavak
Članak 17.a stavak 3.	Članak 20. stavak 2.
Članak 17.a stavak 4.	Članak 20. stavak 3.
Članak 17.b stavak 1.	Članak 21. stavak 1., prvi podstavak
Članak 17.b stavak 2.	Članak 21. stavak 1., drugi podstavak
Članak 17.b stavak 3.	Članak 21. stavak 2.
Članak 17.b stavak 4.	Članak 21. stavak 3.
Članak 17.b stavak 5.	Članak 21. stavak 4.
Članak 17.b stavak 6.	Članak 21. stavak 5.
Članak 17.b stavak 7.	Članak 21. stavak 6.
Članak 17.b stavak 8.	Članak 21. stavak 7.
Članak 18. stavak 1. točka (a)	—
Članak 18. stavak 1. točka (b) podtočka i.	Članak 22. stavak 1.
Članak 18. stavak 1. točka (b) podtočka ii.	Članak 22. stavak 2.
Članak 18. stavak 1. točka (c)	Članak 22. stavak 3.
Članak 18. stavak 2.	—
Članak 18. stavak 3.	Članak 23.
Članak 18. stavak 4.	Članak 24. stavak 1.

Direktiva 93/104/EZ	Ova Direktiva
Članak 18. stavak 5.	Članak 24. stavak 2.
Članak 18. stavak 6.	Članak 24. stavak 3.
—	Članak 25. [1]
—	Članak 26. [2]
—	Članak 27.
—	Članak 28.
Članak 19.	Članak 29.
—	Prilog I.
—	Prilog II.

[1] Direktiva 2000/34/EZ, članak 3.
[2] Direktiva 2000/34/EZ, članak 4.

32004L0038

30.4.2004. SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE L 158/77

DIREKTIVA 2004/38/EZ EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 29. travnja 2004.

o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji na slobodno kretanje i boravište na području države članice, kojom se izmjenjuje Uredba (EEZ) br. 1612/68 i stavljaju izvan snage direktive 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegove članke 12., 18., 40., 44. i 52.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije [1],

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora [2],

uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija [3],

u skladu s postupkom utvrđenim u članku 251. Ugovora [4],

budući da:

(1) Građanstvo Unije daje svakom građaninu Unije temeljno i osobno pravo slobodnog kretanja i boravišta na području države članice koje je podložno ograničenjima i uvjetima utvrđenim u Ugovoru i mjerama donesenim za njegovu provedbu.

(2) Sloboda kretanja osoba predstavlja jednu od temeljnih sloboda na unutarnjem tržištu, koje obuhvaća područje bez unutarnjih granica, gdje je sloboda osigurana u skladu s odredbama Ugovora.

(3) Građanstvo Unije predstavlja temeljni status državljana država članica, kada ostvaruju pravo slobode kretanja i boravišta. Stoga treba kodificirati i preispitati postojeće instrumente Zajednice kojima su zasebno uređeni radnici, samozaposlene osobe, kao i studenti te druge osobe koje nisu aktivno zaposlene, kako bi se pojednostavnilo i ojačalo pravo slobode kretanja i boravišta građana Unije.

(4) Kako bi se prevladao takav sektorski i pojedinačni pristup pravu na slobodu kretanja i boravišta i radi lakšeg ostvarivanja ovog prava, potreban je jedinstveni pravni akt za izmjenu Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1612/68 od 15. listopada 1968. o slobodi kretanja radnika unutar Zajednice [5] te stavljanje izvan snage sljedećih pravnih akata: Direktive Vijeća 68/360/EEZ od 15. listopada 1968. o ukidanju ograničenja kretanja i boravišta unutar Zajednice za radnike država članica i njihove obitelji [6], Direktive Vijeća 73/148/EEZ od 21. svibnja 1973. o ukidanju ograničenja kretanja i boravišta u Zajednici za državljane država članica u vezi s poslovnim nastanom i pružanjem usluga [7], Direktive Vijeća 90/364/EEZ od 28. lipnja 1990. o pravu boravišta [8], Direktive Vijeća 90/365/EEZ od 28. lipnja 1990. o pravu boravišta zaposlenih i samozaposlenih osoba koje su se prestale baviti profesionalnom djelatnošću [9] i Direktive Vijeća 93/96/EEZ od 29. listopada 1993. o pravu boravišta studenata [10].

---

[1] SL C 270 E, 25.9.2001., str. 150.
[2] SL C 149, 21.6.2002., str. 46.
[3] SL C 192, 12.8.2002., str. 17.
[4] Mišljenje Europskog parlamenta od 11. veljače 2003. (SL C 43 E, 19.2.2004., str. 42.), Zajedničko stajalište Vijeća od 5. prosinca 2003. (SL C 54 E, 2.3.2004., str. 12.) i Stajalište Europskog parlamenta od 10. ožujka 2004. (još nije objavljeno u Službenom listu).
[5] SL L 257, 19.10.1968., str. 2. Uredba kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EEZ) br. 2434/92 (SL L 245, 26.8.1992., str. 1.).
[6] SL L 257, 19.10.1968., str. 13. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Aktom o pristupanju iz 2003.
[7] SL L 172, 28.6.1973., str. 14.
[8] SL L 180, 13.7.1990., str. 26.
[9] SL L 180, 13.7.1990., str. 28.
[10] SL L 317, 18.12.1993., str. 59.

(5) Pravo svih građana Unije na slobodu kretanja i boravišta na području države članice kako se ostvaruje pod objektivnim uvjetima slobode i dostojanstva treba odobriti i članovima njihovih obitelji, bez obzira na njihovo državljanstvo. Za potrebe ove Direktive, u definiciju „član obitelji" potrebno je uključiti i registriranog partnera, ako zakonodavstvo države članice domaćina izjednačuje registriranu zajednicu s brakom.

(6) Kako bi se sačuvalo jedinstvo obitelji u širem smislu, ne dovodeći u pitanje zabranu diskriminacije na temelju državljanstva, država članica domaćin na temelju svog nacionalnog zakonodavstva ispituje položaj osoba koje nisu uključene u pojam člana obitelji prema ovoj Direktivi i koje zbog toga ne uživaju automatsko pravo ulaska i boravišta u državi članici domaćinu, pa onda odlučuje može li odobriti ulazak i boravište tim osobama, uzimajući pritom u obzir njihovu vezu s građaninom Unije i sve druge okolnosti, kao što su financijska ili fizička ovisnost o građaninu Unije.

(7) Potrebno je jasno utvrditi pojedinosti vezane uz slobodu kretanja građana Unije na području države članice, ne dovodeći u pitanje odredbe koje se primjenjuju pri nadzoru državne granice.

(8) Kako bi se olakšalo slobodno kretanje članovima obitelji koji nisu državljani države članice, a već su dobili dozvolu boravišta, oni bi trebali biti izuzeti od obveze ishođenja ulazne vize u smislu Uredbe Vijeća (EZ) br. 539/2001 od 15. ožujka 2001. o popisu trećih zemalja čiji državljani moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica i zemalja čiji su državljani izuzeti od tog zahtjeva [1], ili, ako je to prikladno, ishoditi je prema važećem nacionalnom zakonodavstvu.

(9) Građani Unije trebaju imati pravo boravišta u državi članici domaćinu u razdoblju koje ne prelazi tri mjeseca, a da im pri tome nije postavljen neki drugi uvjet ili formalnost osim da imaju važeću osobnu iskaznicu ili putovnicu, ne dovodeći pritom u pitanje povoljnije propise koji se primjenjuju na tražitelje zaposlenja, kako je to priznato u sudskoj praksi Suda.

(10) Osobe koje ostvaruju pravo boravišta ne bi, međutim, trebale postati nerazuman teret sustavu socijalne pomoći u državi članici domaćinu tijekom prvotnog razdoblja boravišta. Stoga pravo boravišta građana Unije i članova njihove obitelji u razdoblju duljem od tri mjeseca mora biti uvjetovano.

(11) Osnovno i osobno pravo boravišta u drugoj državi članici za građane Unije proizlazi neposredno iz Ugovora i ne ovisi o ispunjavanju administrativnih formalnosti.

(12) Za razdoblje boravišta dulje od tri mjeseca, države članice bi trebali imati mogućnost zahtijevati prijavu građana Unije kod nadležnih tijela u mjestu boravišta, što se dokazuje potvrdom o prijavi izdanom u te svrhe.

(13) Uvjet imanja dozvole boravišta treba ograničiti na članove obitelji građana Unije koji nisu državljani države članice, u slučaju boravišta duljeg od tri mjeseca.

(14) Kako bi se izbjegla različita upravna praksa ili tumačenja koja predstavljaju neprimjerenu prepreku za ostvarivanje prava boravišta građana Unije i članova njihovih obitelji, mora se jasno utvrditi koje su isprave potrebne nadležnim tijelima za izdavanje potvrde o prijavi ili dozvole boravišta.

(15) Članovima obitelji treba pružiti pravnu zaštitu u slučaju smrti građana Unije, razvoda, poništenja braka ili prestanka registrirane zajednice. Stoga je potrebno poduzeti mjere radi osiguranja obiteljskog života i ljudskog dostojanstva, a pod određenim uvjetima i radi zaštite od zlouporabe, da u tim slučajevima članovi obitelji koji već borave na području države članice domaćina zadrže pravo boravišta isključivo na osobnoj osnovi.

(16) Sve dok nositelji prava boravišta nisu neprimjeren teret sustavu socijalne pomoći, ne bi smjeli biti protjerani. Stoga mjera protjerivanja ne smije biti automatska posljedica korištenja sustava socijalne pomoći. Država članica domaćin treba preispitati radi li se o privremenim poteškoćama i uzeti u obzir trajanje boravišta, osobne okolnosti i iznos odobrene pomoći, kako bi se vidjelo je li nositelj prava postao neprimjeren teret za sustav socijalne pomoći i tek tada pokrenuti protjerivanje te osobe. Mjere protjerivanja ne primjenjuju se na radnike, samozaposlene osobe i tražitelje zaposlenja, kako je to utvrdio Sud, osim kada je riječ o zaštiti javnog poretka ili javne sigurnosti.

[1] SL L 81, 21.3.2001., str. 1. Uredba kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EZ) br. 453/2003 (SL L 69, 13.3.2003., str. 10.).

(17) Uživanje prava na stalno boravište građana Unije koji su se odlučili dugotrajno nastaniti u državi članici domaćinu pojačalo bi osjećaj građanstva Unije i ključna je komponenta u promicanju socijalne kohezije kao jednog od temeljnih ciljeva Unije. Pravo na stalno boravište potrebno je zato utvrditi za sve građane Unije i članove njihovih obitelji koji su boravili u državi članici domaćinu sukladno uvjetima utvrđenima u ovoj Direktivi tijekom pet godina bez prekida i protiv kojih nije izrečena mjera protjerivanja.

(18) Kako bi se stvorio istinski instrument za integraciju u društvo države članice domaćina u kojoj građanin Unije boravi, jednom stečeno pravo na stalno boravište ne bi smjelo biti podložno nikakvim uvjetima.

(19) Potrebno je zadržati određene pogodnosti za građane Unije koji su radnici ili samozaposlene osobe i članove njihovih obitelji, kojima se tim osobama omogućuje stjecanje stalnog boravišta i prije nego što su u državi članici domaćinu boravili pet godina, jer to predstavlja stečeno pravo koje im je priznato Uredbom Komisije (EEZ) broj 1251/70 od 29. lipnja 1970. o pravima radnika na ostanak na području države članice nakon što su u toj državi bili zaposleni ([1]) i Direktivom Vijeća 75/34/EEZ od 17. prosinca 1974. o pravu državljana države članice da ostanu na području druge države članice nakon što su ondje obavljali djelatnost u svojstvu samozaposlene osobe. ([2]).

(20) U skladu sa zabranom diskriminacije na temelju državljanstva, prema svim građanima Unije i članovima njihovih obitelji koji na temelju ove Direktive borave u jednog državi članici trebalo bi se u toj državi članici jednako postupati na područjima zahvaćenima Ugovorom, podložno posebnim odredbama koje su izričito utvrđene u Ugovoru i u sekundarnom pravu.

(21) Međutim, državi članici domaćinu treba prepustiti odluku hoće li drugim građanima Unije, osim radnika ili samozaposlenih osoba ili osoba koje zadržavaju taj status i članovima njihovih obitelji, odobriti socijalnu pomoć tijekom prva tri mjeseca boravišta, odnosno dulje ako je riječ o tražiteljima zaposlenja, te pomoć za uzdržavanje u svrhu školovanja, uključujući strukovno osposobljavanje, prije nego što su ostvarile pravo na stalno boravište.

(22) Ugovor omogućuje uvođenje ograničenja na pravo kretanja i boravišta zbog javnog poretka, javne sigurnosti ili javnog zdravlja. Kako bi se osigurala stroža definicija okolnosti i postupovnih jamstava podložno kojima se građanima Unije i članovima njihovih obitelji može zabraniti ulazak ili mogu biti protjerani, ova Direktiva treba zamijeniti Direktivu Vijeća 64/221/EEZ od 25. veljače 1964. godine o usklađivanju posebnih mjera o kretanju i boravištu stranih državljana koje su opravdane na temelju javnog poretka, javne sigurnosti ili javnog zdravlja ([3]).

(23) Protjerivanje građana Unije i članova njihovih obitelji zbog javnog poretka ili javne sigurnosti mjera je koja može znatno štetiti osobama koje su koristeći prava i slobode priznate Ugovorom postale istinski integrirane u državu članicu domaćina. Područje djelovanja tih mjera treba stoga ograničiti u skladu s načelom proporcionalnosti, uzimajući pritom u obzir stupanj integracije dotičnih osoba, duljinu njihovog boravka u državi članici domaćinu, starosnu dob, zdravstveno stanje, obiteljske i gospodarske prilike i veze s državom porijekla.

(24) Stoga, što je veći stupanj integracije građana Unije i članova njihove obitelji u državu članicu domaćina, to treba biti veći stupanj zaštite od protjerivanja. Samo se u iznimnim slučajevima, ako postoje presudni razlozi javne sigurnosti, trebaju poduzimati mjere protjerivanja protiv građana Unije koji su boravili na području države članice domaćina mnogo godina, a naročito ako su ondje rođeni i boravili cijeli život. Nadalje, ovakve iznimne okolnosti trebaju se primjenjivati i s obzirom na mjere protjerivanja protiv maloljetnika, kako bi se zaštitile njihove veze s obitelji, u skladu s Konvencijom Ujedinjenih naroda o pravima djeteta od 20. studenoga 1989.

(25) Potrebno je detaljno odrediti postupovna jamstva kako bi se osigurala visoka razina zaštite prava građana Unije i članova njihovih obitelji ako im se ne dozvoli ulazak ili boravište u drugoj državi članici, kao i održalo načelo da svaka mjera nadležnih tijela mora biti valjano utemeljena.

(26) U svakom slučaju, građani Unije i članovi njihove obitelji kojima je zabranjen ulazak ili boravište u drugoj državi članici, trebaju imati pristup sudskoj zaštiti.

([1]) SL L 142, 30.6.1970., str. 24.
([2]) SL L 14, 20.1.1975., str. 10.
([3]) SL 56, 4.4.1964., str. 850. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 75/35/EEZ (SL 14, 20.1.1975., str. 14.).

(27) U skladu sa sudskom praksom Suda kojom se državama članicama zabranjuje izdavanje naloga za doživotnu zabranu osoba obuhvaćenih ovom Direktivom na njihovom području, potrebno je potvrditi pravo građana Unije i članova njihovih obitelji koji su zabranjeni na području države članice na podnošenje novog zahtjeva protekom razumnog roka, a u svakom slučaju tri godine od izvršenja konačne odluke o zabrani.

(28) Države članice trebaju imati mogućnost donošenja potrebnih mjera u svrhu zaštite od zlouporabe prava ili prevare, posebice fiktivnog braka ili drugih veza zaključenih isključivo u svrhu uživanja prava slobode kretanja i boravišta.

(29) Ova Direktiva ne zadire u primjenu povoljnijih nacionalnih odredaba.

(30) Radi ispitivanja kako dalje olakšati ostvarivanje prava na slobodu kretanja i boravišta, Komisija treba pripremiti izvješće kako bi se ocijenila mogućnost iznošenja drugih potrebnih prijedloga u ovom cilju, posebno radi produženja trajanja bezuvjetnog boravišta.

(31) Ova je Direktiva u skladu s temeljnim pravima i slobodama, te načelima koja su priznata osobito u Povelji o temeljnim pravima Europske unije. U skladu sa zabranom diskriminacije sadržanoj u Povelji, države članice trebaju provoditi ovu Direktivu bez diskriminacije među nositeljima prava iz ove Direktive na osnovama kao što su spol, rasa, boje kože, etničko ili socijalno podrijetlo, genetske karakteristike, jezik, vjeroispovijest i osobna uvjerenja, politička i ostala mišljenja, pripadnost etničkoj manjini, imovina, rođenje, invalidnost, starost i spolna orijentacija,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

POGLAVLJE I.

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Predmet

Ova Direktiva utvrđuje:

(a) uvjete pod kojima građani Unije i članovi njihovih obitelji ostvaruju pravo na slobodno kretanje i boravište unutar područja država članica;

(b) pravo stalnog boravišta na području država članica za građane Unije i članove njihovih obitelji;

(c) ograničenja prava iz točke (a) i (b) ovog članka zbog javnog poretka, javne sigurnosti ili javnog zdravlja.

Članak 2.

Značenje pojmova

Za potrebe ove Direktive:

1. „građanin Unije" znači svaka osoba s državljanstvom države članice;

2. „član obitelji" znači:

   (a) bračni drug;

   (b) partner s kojim građanin Unije ima registriranu zajednicu na temelju zakonodavstva države članice, ako je po zakonodavstvu države članice domaćina registrirana zajednica izjednačena s bračnom zajednicom, i u skladu s uvjetima utvrđenima u relevantnim zakonima države članice domaćina;

   (c) izravni potomci koji nisu navršili 21. godinu ili su uzdržavanici, kao i oni bračnog druga ili partnera u smislu točke (b) ovog članka;

   (d) izravni srodnici u uzlaznoj liniji koji su uzdržavanici, kao i oni bračnoga druga ili partnera u smislu točke (b) ovog članka;

3. „Država članica domaćin" znači država članica u koju se useljava građanin Unije ostvarujući svoje pravo slobodnog kretanja i boravišta.

Članak 3.

Nositelji prava

1. Ova se Direktiva primjenjuje na sve građane Unije koji se useljavaju ili borave u državi članici različitoj od one koje su državljani i na članove njihovih obitelji koji ih prate ili im se pridružuju, kako je određeno člankom 2. točkom 2. ove Direktive.

2. Ne dovodeći u pitanje bilo koje pravo slobode kretanja i boravišta koje dotične osobe imaju, država članica domaćin u skladu sa svojih nacionalnim zakonodavstvom olakšava ulazak i boravište sljedećim osobama:

(a) bilo kojim drugim članovima obitelji koji nisu navedeni u članku 2. točki 2. ove Direktive, bez obzira na državljanstvo, koji su u državi iz koje dolaze uzdržavanici ili članovi kućanstva građanina Unije, nositelja primarnog prava boravišta, ili ako ozbiljni zdravstveni razlozi strogo nalažu da ih građanin Unije osobno njeguje;

(b) partneru s kojim je građanin Unije u trajnoj vezi, uz odgovarajuću potvrdu.

Država članica domaćin opsežno razmatra osobne okolnosti i obrazlaže svako odbijanje ulaska ili boravišta tim osobama.

POGLAVLJE II.

PRAVO IZLASKA I ULASKA

Članak 4.

Pravo izlaska

1. Ne dovodeći u pitanje odredbe o putnim ispravama koje se primjenjuju pri nadzoru državne granice, svi građani Unije s važećom osobnom iskaznicom ili putovnicom te članovi njihovih obitelji koji nisu državljani države članice, a imaju važeću putovnicu, imaju pravo napustiti područje države članice i putovati u drugu državu članicu.

2. Od osoba iz stavka 1. ne smije se zahtijevati izlazna viza niti jednakovrijedna formalnost.

3. Države članice u skladu sa svojim pravom vlastitim državljanima izdaju te produljuju osobnu iskaznicu ili putovnicu u kojima je naznačeno njihovo državljanstvo.

4. Putovnica mora važiti najmanje za sve države članice te za zemlje kroz koje nositelj isprave prolazi na putu između država članica. Ako zakonodavstvo države članice ne predviđa izdavanje osobne iskaznice, rok važenja za svaku izdanu ili produljenu putovnicu iznosi najmanje pet godina.

Članak 5.

Pravo ulaska

1. Ne dovodeći u pitanje odredbe o putnim ispravama koje se primjenjuju pri nadzoru državne granice, države članice odobravaju ulazak na svoje područje građanima Unije uz važeću osobnu iskaznicu ili putovnicu te članovima obitelji koji nisu državljani države članice uz važeću putovnicu.

Od građanina Unije ne smije se zahtijevati ulazna viza ili jednakovrijedna formalnost.

2. Od članova obitelji koji nisu državljani države članice zahtijeva se ulazna viza samo u skladu s Uredbom (EZ) br. 539/2001 ili, ako je primjereno, s nacionalnim pravom. Za potrebe ove Direktive, posjedovanje važeće dozvole boravišta iz članka 10. ove Direktive oslobađa te članove obitelji od obveze pribavljanja vize.

Države članice takvim osobama nude sve mogućnosti za pribavljanje potrebnih viza. Te vize se izdaju bez naknade što je prije moguće i po žurnom postupku.

3. Država članica domaćin ne stavlja ulazni ili izlazni pečat u putovnicu članova obitelji koji nisu državljani države članice, ako oni predoče dozvolu boravišta iz članka 10. ove Direktive.

4. Kad građanin Unije ili član obitelji koji nije državljanin države članice nema potrebne putne isprave odnosno, ako se to traži, potrebnu vizu, država članica takvim osobama, prije nego što ih vrati, pruža svaku razumnu mogućnost da pribave potrebne isprave ili da im se isprave dostave u razumnom roku ili da nekim drugim sredstvima potvrde ili dokažu da uživaju pravo slobodnog kretanja i boravišta.

5. Država članica može od te osobe zahtijevati da izvrši prijavu prisutnosti na njezinom području u razumnom i nediskriminirajućem roku. Tko ne udovolji ovom zahtjevu može biti kažnjen razmjernim i nediskriminirajućim sankcijama.

POGLAVLJE III.

PRAVO BORAVIŠTA

Članak 6.

Pravo boravišta do tri mjeseca

1. Građani Unije imaju pravo boravišta na području druge države članice do tri mjeseca, bez ikakvih uvjeta i formalnosti, osim uvjeta da imaju važeću osobnu iskaznicu ili putovnicu.

2. Odredbe iz stavka 1. primjenjuju se i na članove obitelji koji imaju važeću putovnicu, a nisu državljani države članice te su u pratnji građanina Unije ili mu se pridružuju.

Članak 7.

Pravo boravišta dulje od tri mjeseca

1. Svi građani Unije imaju pravo boravišta na području druge države članice u razdoblju duljem od tri mjeseca ako:

(a) su radnici ili samozaposlene osobe u državi članici domaćinu; ili

(b) imaju dostatna sredstva za sebe i članove svoje obitelji da ne postanu teret sustavu socijalne pomoći države članice domaćina tijekom svog boravišta te su sveobuhvatno zdravstveno osigurani u državi članici domaćinu; ili

(c) — su upisani u privatnu ili javnu ustanovu, ovlaštenu ili financiranu od države članice domaćina na temelju svog zakonodavstva ili upravne prakse, s glavnom svrhom školovanja, uključujući i strukovno osposobljavanje; te

— su sveobuhvatno zdravstveno osigurani u državi članici domaćinu i putem službene izjave ili na drugi jednakovrijedan način, relevantnim nacionalnim tijelima zajamče da imaju dostatna sredstva za sebe i članove svoje obitelji kako tijekom svojeg boravišta ne bi postali teret sustavu socijalne pomoći države članice domaćina; ili

(d) su članovi obitelji u pratnji ili su se pridružili građaninu Unije koji ispunjava uvjete iz točke (a), (b) ili (c).

2. Pravo boravišta utvrđeno stavkom 1. primjenjuje se na članove obitelji koji nisu državljani države članice, a koji su u pratnji građanina Unije ili mu se pridružuju u državi članici domaćinu, pod uvjetom da taj građanin Unije ispunjava uvjete iz stavka 1. točke (a), (b) ili (c).

3. Za potrebe stavka 1. točke (a), građani Unije koji više nisu radnici ili samozaposlene osobe zadržavaju položaj radnika ili samozaposlene osobe ako su:

(a) privremeno nesposobni za rad zbog bolesti ili nesreće;

(b) propisno prijavljeni kao nesvojevoljno nezaposleni nakon što su dulje od godinu dana bili zaposleni te su se prijavili kao tražitelji zaposlenja u nadležnom uredu za zapošljavanje;

(c) propisno prijavljeni kao nesvojevoljno nezaposleni nakon isteka ugovora o radu na određeno vrijeme kraćeg od godinu dana ili tijekom prvih dvanaest mjeseci te su se prijavili kao tražitelji zaposlenja u nadležnom uredu za zapošljavanje. U ovom slučaju položaj radnika se zadržava najmanje šest mjeseci;

(d) krenuli na strukovno osposobljavanje. Osim ako su nesvojevoljno nezaposleni, za zadržavanje položaja radnika osposobljavanje mora biti povezano s prethodnim zaposlenjem.

4. Odstupajući od stavka 1. točke (d) i stavka 2. ovog članka, samo bračni drug, registrirani partner iz članka 2. stavka 2. točke (b) te uzdržavana djeca imaju pravo boravišta kao članovi obitelji građanina Unije koji ispunjava uvjete iz stavka 1. točke (c). Članak 3. stavak 2. primjenjuje se na njihove uzdržavane izravne srodnike u uzlaznoj liniji te one njihovih bračnih drugova ili registriranih partnera.

Članak 8.

Administrativne formalnosti za građane Unije

1. Ne dovodeći u pitanje članak 5. stavak 5., ako je razdoblje boravišta dulje od tri mjeseca, država članica domaćin može od građanina Unije zahtijevati da se prijavi kod nadležnih tijela.

2. Krajnji rok za prijavu ne smije iznositi manje od tri mjeseca od datuma dolaska. Potvrda o prijavi izdaje se odmah uz naznaku imena i adrese osobe koja se prijavljuje i datuma prijave. Neispunjavanje prijave može dovesti do proporcionalnih i nediskriminirajućih sankcija za odgovornu osobu.

3. Za izdavanje potvrde o prijavi, država članica smije zahtijevati samo da:

— građani Unije na koje se odnosi članak 7. stavak 1. točka (a) predoče važeću osobnu iskaznicu ili putovnicu, potvrdu poslodavca o zapošljavanju ili potvrdu o radnom odnosu, ili dokaz da su samozaposlene osobe,

— građani Unije na koje se odnosi članak 7. stavak 1. točka (b) predoče važeću osobnu iskaznicu ili putovnicu te pruže dokaz da ispunjavaju navedene uvjete,

— građani Unije na koje se odnosi članak 7. stavak 1. točka (c) predoče važeću osobnu iskaznicu ili putovnicu, pruže dokaz o upisu u ovlaštenu ustanovu i o sveobuhvatnom zdravstvenom osiguranju te izjavu ili jednakovrijedan akt iz članka 7. stavka 1. točke (c). Država članica ne može zahtijevati da ta izjava glasi na neki određeni iznos.

4. Država članica ne može zahtijevati određeni iznos koji smatra „dostatnim sredstvima”, već mora u obzir uzeti osobni položaj te osobe. U svakom slučaju, taj iznos ne može biti viši od granice ispod koje državljani države članice domaćina stječu pravo na socijalnu pomoć ili ako se to mjerilo ne primjenjuje, viši od najniže mirovine socijalnog osiguranja koji plaća država članica domaćin.

5. Za izdavanje potvrde o prijavi članovima obitelji građanina Unije, koji su sami građani Unije, države članice mogu zahtijevati predočavanje sljedećih isprava:

(a) važeće osobne iskaznice ili putovnice;

(b) isprave kojom se potvrđuje postojanje obiteljske veze ili registrirane zajednice;

(c) prema potrebi, potvrde o prijavi građanina Unije, u čijoj su pratnji ili mu se pridružuju;

(d) u slučajevima iz članka 2. stavka 2. točaka (c) i (d), dokaza da su tamo navedeni uvjeti ispunjeni;

(e) u slučajevima iz članka 3. stavka 2. točke (a), isprave koje je izdalo nadležno tijelo u državi podrijetla ili državi odakle dolaze, kojom se službeno potvrđuje da su uzdržavanici ili članovi kućanstva građanina Unije ili dokaza o postojanju ozbiljnih zdravstvenih razloga koji strogo nalažu da ih građanin Unije osobno njeguje;

(f) u slučajevima iz članka 3. stavka 2. točke (b), dokaz o postojanju trajne veze s građaninom Unije.

Članak 9.

Administrativne formalnosti za članove obitelji koji nisu državljani države članice

1. Država članica izdaje dozvolu boravišta članovima obitelji građanina Unije koji nisu građani države članice, ako je planirano trajanje boravišta dulje od tri mjeseca.

2. Krajnji rok za predaju zahtjeva za izdavanje dozvole boravišta ne smije biti kraći od tri mjeseca od datuma dolaska.

3. Neispunjavanje prijave za dozvolu boravišta može dovesti do proporcionalnih i nediskriminirajućih sankcija za odgovornu osobu

Članak 10.

Izdavanje dozvole boravišta

1. Pravo boravišta članova obitelji građanina Unije koji nisu državljani države članice dokazuje se izdavanjem isprave pod nazivom „Dozvola boravišta za člana obitelji građanina Unije" najkasnije šest mjeseci od datuma podnošenja zahtjeva. Potvrda o podnošenju zahtjeva za izdavanje dozvole boravišta izdaje se odmah.

2. Države članice za izdavanje dozvole boravišta zahtijevaju predočavanje sljedećih isprava:

(a) važeće putovnice;

(b) isprave kojom se potvrđuje postojanje obiteljske veze ili registrirane zajednice;

(c) potvrde o prijavi ili ako sustav prijava ne postoji, kojeg drugog dokaza o boravištu u državi članici domaćinu za građanina Unije u čijoj su pratnji ili mu se pridružuju;

(d) u slučajevima iz članka 2. stavka 2. točaka (c) i (d), dokaza da su navedeni uvjeti ispunjeni;

(e) u slučajevima iz članka 3. stavka 2. točke (a), isprave koju je izdalo nadležno tijelo u državi podrijetla ili državi odakle dolaze, kojom se potvrđuje da su uzdržavanici ili članovi kućanstva građanina Unije ili dokaza o postojanju ozbiljnih zdravstvenih problema člana obitelji koji strogo nalažu da ga građanin Unije osobno njeguje;

(f) u slučajevima iz članka 3. stavka 2. točke (b), dokaza o postojanju trajne veze s građaninom Unije.

Članak 11.

Valjanost dozvole boravišta

1. Dozvola boravišta iz članka 10. stavka 1. je valjana pet godina od datuma izdavanja ili tijekom predviđenog razdoblja boravišta građanina Unije, ako je to razdoblje kraće od pet godina.

2. Na valjanost dozvole boravišta ne utječe privremena odsutnost kraća od šest mjeseci tijekom godine dana ili duža odsutnost zbog obvezne vojne službe ili jedna odsutnost od najviše 12 mjeseci uzastopno zbog važnih razloga poput trudnoće ili rođenja djeteta, ozbiljne bolesti, školovanja ili strukovnog osposobljavanja ili premještaja u drugu državu članicu ili treću zemlju.

Članak 12.

Zadržavanje prava boravišta članova obitelji u slučaju smrti ili odlaska građanina Unije

1. Ne dovodeći u pitanje podstavak 2., smrt ili odlazak građanina Unije iz države članice domaćina ne utječe na pravo boravišta članova njihovih obitelji koji su državljani države članice.

Prije stjecanja prava stalnog boravišta te osobe moraju ispuniti uvjete iz članka 7. stavka 1. točke (a), (b), (c) ili (d).

2. Ne dovodeći u pitanje podstavak 2., smrt građanina Unije nema za posljedicu gubitak prava boravišta članova njihovih obitelji koji nisu državljani države članice, ako su boravili u državi članici domaćinu kao članovi obitelji najmanje godinu dana prije smrti građanina Unije.

Prije stjecanja prava stalnog boravišta, pravo boravišta tih osoba uvjetovano je dokazivanjem da su radnici ili samozaposlene osobe ili da imaju dovoljno sredstava za sebe i članove svoje obitelji kako ne bi postali teret sustavu socijalne pomoći države članice domaćina tijekom razdoblja boravišta te da imaju sveobuhvatno zdravstveno osiguranje u državi članici domaćinu ili da već imaju položaj člana obitelji osobe koja udovoljava tim zahtjevima u državi članici domaćinu. „Dostatna sredstva" utvrđena su u članku 8. stavku 4.

Takvi članovi obitelji zadržavaju svoje pravo boravišta isključivo na osobnoj osnovi.

3. Odlazak građana Unije iz države članice domaćina ili njihova smrt nema za posljedicu gubitak prava boravišta njihove djece ili roditelja koji ostvaruje faktično skrbništvo nad djecom, bez obzira na njihovo državljanstvo, ako djeca borave u državi članici domaćinu i upisani su u obrazovnu ustanovu u svrhu stjecanja obrazovanja i to sve do završetka njihovog školovanja.

Članak 13.

Zadržavanje prava boravišta članova obitelji u slučaju razvoda braka, poništenja braka ili prestanka registrirane zajednice

1. Ne dovodeći u pitanje drugi podstavak, razvod građanina Unije, poništenje braka ili prestanak registrirane zajednice iz članka 2. točke 2 (b) ne utječu na pravo boravišta članova njihovih obitelji koji su državljani države članice.

Prije stjecanja prava stalnog boravišta, osobe moraju ispuniti uvjete iz članka 7. stavka 1. točaka (a), (b), (c) ili (d).

2. Ne dovodeći u pitanje drugi podstavak, razvod, poništenje braka ili prestanak registrirane zajednice iz članka 2. točke 2(b) nema za posljedicu gubitak prava boravišta članova obitelji građanina Unije koji nisu državljani države članice, ako:

(a) su prije pokretanja postupka za razvod ili poništenje braka ili prestanak registrirane zajednice iz članka 2. točke 2(b), brak ili registrirana zajednica trajali najmanje tri godine, od toga jednu godinu u državi članici domaćinu; ili

(b) dogovorom između bračnih drugova ili registriranih partnera iz članka 2. točke 2(b) ove Direktive ili po nalogu suda, bračni drug ili partner koji nema državljanstvo države članice ostvaruje skrbništvo nad djecom građanina Unije; ili

(c) je to opravdano iznimno teškim okolnostima, na primjer ako je osoba bila žrtva nasilja u obitelji dok su brak ili registrirana zajednica postojali; ili

(d) dogovorom između bračnih partnera ili partnera iz članka 2. točke 2(b) ove Direktive ili po nalogu suda, bračni drug ili partner koji nema državljanstvo države članice ima pravo posjetiti maloljetno dijete, ako je sud odlučio da se posjete moraju obaviti u državi članici domaćinu, i to toliko dugo koliko je to potrebno.

Prije stjecanja prava stalnog boravišta, pravo boravišta tih osoba uvjetovano je dokazivanjem da su radnici ili samozaposlene osobe ili da imaju dostatna sredstava za sebe i članove svoje obitelji kako ne bi postali teret sustavu socijalne pomoći države članice domaćina tijekom svog boravišta te da imaju sveobuhvatno zdravstveno osiguranje u državi članici domaćinu ili da već imaju položaj člana obitelji osobe koja udovoljava tim zahtjevima u državi članici domaćinu. „Dostatna sredstva" utvrđena su u članku 8. stavku 4.

Ovi članovi obitelji zadržavaju svoje pravo boravišta isključivo na osobnoj osnovi.

Članak 14.

Zadržavanje prava boravišta

1. Građani Unije i članovi njihove obitelji imaju pravo boravišta predviđeno člankom 6. tako dugo dok nisu neprimjeren teret sustavu socijalne pomoći države članice domaćina.

2. Građani Unije i članovi njihove obitelji imaju pravo boravišta predviđeno člancima 7., 12. i 13. tako dugo dok ispunjavaju uvjete iz tih članaka.

U posebnim slučajevima, ako postoji opravdana sumnja da građani Unije ili članovi njihovih obitelji ne ispunjavaju uvjete iz članaka 7., 12. i 13., države članice mogu provjeriti jesu li ti uvjeti ispunjeni. Takva se provjera ne provodi sustavno.

3. Kad građanin Unije ili član njegove obitelji zatraži socijalnu pomoć države članice domaćina, ne protjeruje se iz države automatski.

4. Odstupajući od stavka 1. i 2. i ne dovodeći u pitanje odredbe Poglavlja VI., mjera protjerivanja se ni u kojem slučaju ne može izreći protiv građanina Unije ili člana njegove obitelji ako:

(a) je građanin Unije radnik ili samozaposlena osoba, ili

(b) je građanin Unije ušao na područje države članice domaćina u potrazi za poslom. U ovom slučaju građanin Unije i članovi njegove obitelji ne mogu biti protjerani tako dugo dok građani Unije mogu pružiti dokaz da i dalje traže posao i da imaju stvarne izglede za zaposlenje.

Članak 15.

Postupovna jamstva

1. Postupci predviđeni člancima 30. i 31. primjenjuju se po analogiji na sve odluke koje ograničavaju slobodno kretanje građana Unije i članova njihovih obitelji, a nije im svrha zaštita javnog poretka, javne sigurnosti ili javnog zdravlja.

2. Istek osobne iskaznice ili putovnice na temelju koje je ta osoba ušla u državu članicu domaćina i dobila potvrdu o prijavi ili dozvolu boravišta ne predstavlja osnovu za protjerivanje iz države članice domaćina.

3. Država članica domaćin ne može zabraniti ulazak u okviru odluke o protjerivanju iz države na koju se primjenjuje stavak 1.

POGLAVLJE IV.

PRAVO STALNOG BORAVIŠTA

Odjeljak I.

Stjecanje prava

Članak 16.

Opće pravilo za građane Unije i članove njihovih obitelji

1. Građanin Unije koji je pet godina neprekidno zakonito boravio u državi članici domaćinu, ondje ima pravo stalnog boravišta. Ovo pravo nije podložno uvjetima iz Poglavlja III.

2. Stavak 1. primjenjuje se i na članove obitelji koji nisu državljani države članice, a koji su zakonito boravili s građaninom Unije u državi članici domaćinu u neprekidnom razdoblju od 5 godina.

3. Na neprekinutost boravišta ne utječe privremena odsutnost koja ne prelazi ukupno šest mjeseci u godinu dana ili dulja odsutnost zbog obvezne vojne službe ili jedna odsutnost od najviše 12 uzastopnih mjeseci zbog važnih razloga poput trudnoće ili rođenja djeteta, ozbiljnih bolesti, školovanja ili strukovnog osposobljavanja ili premještaja u drugu državu članicu ili treću državu.

4. Kad je pravo stalnog boravišta jednom stečeno, može se izgubiti samo ako odsutnost iz države članice domaćina traje dulje od dvije uzastopne godine.

Članak 17.

Iznimke od pravila za osobe koje više ne rade u državi članici domaćinu i članove njihovih obitelji

1. Odstupajući od članka 16., pravo stalnog boravišta u državi članici domaćinu uživaju i prije isteka uzastopnog razdoblja od pet godina boravišta:

(a) radnici ili samozaposlene osobe koji su u trenutku prestanka rada navršili starosnu dob za stjecanje prava na starosnu mirovinu po pravu te države članice ili radnici koji prekinu plaćeno zaposlenje zbog prijevremene mirovine, pod uvjetom da su u toj državi članici radili barem prethodnih dvanaest mjeseci i neprekidno boravili dulje od tri godine.

Ako zakonodavstvo države članice domaćina za određene kategorije samozaposlenih osoba ne predviđa pravo na starosnu mirovinu, smatra se da je dobni uvjet ispunjen kada ta osoba navrši 60 godina;

(b) radnici ili samozaposlene osobe koji su neprekidno boravili u državi članici domaćinu dulje od dvije godine te prestali raditi zbog trajne radne nesposobnosti.

Ako je nesposobnost posljedica ozljede na radu ili profesionalne bolesti po kojima te osobe ostvaruju pravo na novčanu pomoć koju u potpunosti ili dijelom isplaćuje ustanova u državi članici domaćinu, neće se zahtijevati ni jedan uvjet vezan uz duljinu boravišta;

(c) radnici ili samozaposlene osobe koji nakon tri godine neprekinutog radnog odnosa i boravišta u državi članici domaćinu rade kao zaposlene ili samozaposlene osobe u drugoj državi članici, a pritom su zadržali boravište u državi članici domaćinu u koju se u pravilu vraćaju svaki dan ili barem jednom tjedno.

Za potrebe ostvarivanja prava iz točaka (a) i (b), vrijeme provedeno u radnom odnosu u državi članici u kojoj ta osoba radi uzima se kao vrijeme provedeno u državi članici domaćinu.

Razdoblja u kojima je osoba bila nesvojevoljno nezaposlena a koja su propisno evidentirana u nadležnom uredu za zapošljavanje, razdoblja izostanka s rada za koje osoba ne odgovara, te izostanak s rada ili prekid rada zbog bolesti ili nesreće, smatraju se razdobljima zaposlenosti.

2. Preduvjeti za duljinu boravišta i duljinu zaposlenosti iz stavka 1. točke (a) te uvjet koji se odnosi na duljinu boravišta iz stavka 1. točke (b) ne primjenjuju se ako bračni drug ili partner radnika ili samozaposlene osobe iz članka 2. točke 2(b) ima državljanstvo države članice domaćina ili je izgubio državljanstvo te države članice udajom/ženidbom za tog radnika ili samozaposlenu osobu.

3. Bez obzira na državljanstvo, članovi obitelji radnika ili samozaposlene osobe koji borave s njim na području države članice domaćina, imaju pravo stalnog boravišta u toj državi članici ako je sâm radnik ili samozaposlena osoba stekao pravo stalnog boravišta u toj državi članici na temelju stavka 1.

4. U slučaju smrti radnika ili samozaposlene osobe dok je još u radnom odnosu, ali prije stjecanja stalnog boravišta u državi članici domaćinu na temelju stavka 1., članovi njegove obitelji koji borave s njim u državi članici domaćinu ondje stječu pravo na stalno boravište pod sljedećim uvjetima:

(a) radnik ili samozaposlena osoba je u vrijeme smrti neprekidno boravio na području te države članice dvije godine; ili

(b) smrt je nastupila zbog ozljede na radu ili profesionalne bolesti; ili

(c) preživjeli bračni drug je izgubio državljanstvo te države članice ženidbom/udajom za radnika ili samozaposlenu osobu.

Članak 18.

Stjecanje prava stalnog boravišta određenih članova obitelji koji nisu državljani države članice

Ne dovodeći u pitanje članak 17., članovi obitelji građana Unije iz članka 12. stavka 2. i članka 13. stavka 2. koji ispunjavaju navedene uvjete stječu pravo stalnog boravišta nakon što su zakonito boravili u državi članici domaćinu pet uzastopnih godina.

Odjeljak II.

Administrativne formalnosti

Članak 19.

Isprava kojom se građanima Unije službeno potvrđuje stalno boravište

1. Države članice izdaju građanima Unije koji imaju pravo na stalno boravište, na zahtjev, ispravu kojom se službeno potvrđuje stalno boravište, a nakon provjere duljine boravišta.

2. Isprava kojom se službeno potvrđuje stalno boravište izdaje se u što kraćem roku.

Članak 20.

Dozvola stalnog boravišta za članove obitelji koji nisu državljani države članice

1. Države članice izdaju članovima obitelji koji nisu državljani države članice, a imaju pravo na stalno boravište, dozvolu stalnog boravišta u roku od šest mjeseci od podnošenja zahtjeva. Dozvola stalnog boravišta obnavlja se automatski svakih deset godina.

2. Zahtjev za izdavanje dozvole stalnog boravišta podnosi se prije isteka dozvole boravišta. Neispunjavanje prijave za izdavanje dozvole stalnog boravišta može dovesti do proporcionalnih i nediskriminirajućih sankcija za odgovornu osobu.

3. Prekid boravišta koji nije dulji od dvije uzastopne godine ne utječe na valjanost dozvole stalnog boravišta.

Članak 21.

Neprekidnost boravišta

Za potrebe ove Direktive, neprekidnost boravišta može se ispitivati bilo kojim dokaznim sredstvom koje se koristi u državi članici domaćinu. Neprekidnost boravišta prekida se valjano izvršenom odlukom o protjerivanju dotične osobe.

POGLAVLJE V.

ZAJEDNIČKE ODREDBE O PRAVU BORAVIŠTA I PRAVU STALNOG BORAVIŠTA

Članak 22.

Teritorijalno područje primjene

Pravo boravišta i pravo stalnog boravišta odnosi se na čitavo područje države članice domaćina. Države članice mogu pravo boravišta i pravo stalnog boravišta teritorijalno ograničiti samo ako se ta ograničenja primjenjuju i na njihove državljanine.

Članak 23.

Srodna prava

Bez obzira na svoje državljanstvo, članovi obitelji građanina Unije koji imaju pravo boravišta ili pravo stalnog boravišta u državi članici imaju ondje pravo na zaposlenje ili samozaposlenje.

Članak 24.

Jednako postupanje

1. Podložno posebnim odredbama koje su izričito predviđene u Ugovoru i sekundarnom zakonodavstvu, svi građani Unije koji na temelju ove Direktive borave na području države članice domaćina imaju pravo na jednako postupanje kao prema državljanima te države članice unutar okvira Ugovora. Ovo pravo se proširuje i na članove obitelji koji nisu državljani države članice, a imaju pravo boravišta ili stalnog boravišta.

2. Odstupajući od stavka 1., država članica domaćin nije dužna odobriti pravo na socijalnu pomoć tijekom prva tri mjeseca boravišta odnosno tijekom dužeg razdoblja predviđenog člankom 14. stavkom 4. točkom (b), niti je, prije stjecanja prava stalnog boravišta, dužna dodijeliti pomoć za uzdržavanje tijekom školovanja, uključujući strukovno osposobljavanje u obliku studentskih stipendija ili studentskih zajmova osobama koje nisu radnici, samozaposlene osobe, osobama koje zadržavaju taj status i članovima njihovih obitelji.

Članak 25.

Opće odredbe u vezi s boravišnim ispravama

1. Posjedovanje potvrde o prijavi iz članka 8. ove Direktive, isprave kojom se službeno potvrđuje stalno boravište, potvrde o podnošenju zahtjeva za izdavanje dozvole boravišta člana obitelji, dozvole boravišta ili dozvole stalnog boravišta ne predstavlja ni u kojem slučaju preduvjet za ostvarivanje prava ili za obavljanje administrativnih formalnosti, jer se svojstvo korisnika prava može dokazati nekim drugim dokaznim sredstvom.

2. Sve isprave iz stavka 1. izdaju se bez naknade ili uz pristojbu koja nije viša od one koja se zahtijeva od državljana za izdavanje sličnih isprava.

Članak 26.

Provjere

Države članice mogu provjeriti poštuju li se zahtjevi iz njihovog nacionalnog zakonodavstva, u skladu s kojim su strani državljani dužni uvijek imati pri sebi potvrdu o prijavi ili dozvolu boravišta, pod uvjetom da jednaki zahtjev važi za njihove državljane u vezi s njihovom osobnom iskaznicom. U slučaju nepoštovanja ovog zahtjeva, država članica može izricati jednake sankcije koje izriče vlastitim državljanima, u slučaju kada kod sebe nemaju svoju osobnu iskaznicu.

POGLAVLJE VI.

OGRANIČENJA PRAVA ULASKA I PRAVA BORAVIŠTA U SVRHU ZAŠTITE JAVNOG PORETKA, JAVNE SIGURNOSTI ILI JAVNOG ZDRAVLJA

Članak 27.

Opća načela

1. U skladu s odredbama iz ovog poglavlja, države članice mogu ograničiti slobodu kretanja i boravišta građanima Unije i članovima njihovih obitelji, bez obzira na njihovo državljanstvo, u svrhu zaštite javnog poretka, javne sigurnosti ili javnog zdravlja. Na ove razloge ne može se pozivati u gospodarske svrhe.

2. Mjere poduzete zbog javnog poretka ili javne sigurnosti u skladu su s načelom proporcionalnosti i temelje se isključivo na osobnom ponašanju pojedinca. Postojanje ranije kaznene osude sama po sebi ne predstavlja razlog za poduzimanje takvih mjera.

Osobno ponašanje dotičnog pojedinca mora predstavljati stvarnu, trenutačnu i značajnu opasnost koja ugrožava neki temeljni interes društva. Neprihvatljivi su razlozi koji nisu usko povezani s pojedinim slučajem ili se odnose na opću prevenciju.

3. Kako bi se utvrdilo predstavlja li određena osoba opasnost za javni poredak ili javnu sigurnost, država članica domaćin može pri izdavanju potvrde o prijavi ili ako sustav prijava ne postoji, najkasnije tri mjeseca nakon ulaska te osobe na područje te države članice ili od trenutka kada je ta osoba prijavila svoju prisutnost na državnom području prema članku 5. stavku 5., ili pri izdavanju dozvole boravišta može, ako to smatra ključnim, zahtijevati od države članice podrijetla, a prema potrebi i od drugih država članica da joj se dostave podaci iz ranije kaznene evidencije za tu osobu. Takvi zahtjevi ne smiju postati rutina. Država članica kojoj je zahtjev upućen odgovara u roku od dva mjeseca.

4. Država članica koja je izdala putovnicu ili osobnu iskaznicu dopušta imatelju isprave protjeranom iz druge države članice radi zaštite javnog poretka, javne sigurnosti ili javnog zdravlja, da ponovno uđe na njezino područje bez ikakvih formalnosti, čak i ako isprava više nije važeća ili je državljanstvo imatelja isprave sporno.

Članak 28.

Zaštita od protjerivanja

1. Prije donošenja odluke o protjerivanju u svrhu zaštite javnog poretka ili javne sigurnosti, država članica domaćin uzima u obzir činjenice kao što su duljina boravišta pojedinaca na njenom području, starosna dob, zdravstveno stanje, obiteljske i gospodarske prilike, socijalna i kulturalna integracija u državu članicu domaćina i razmjer veza pojedinca s državom podrijetla.

2. Država članica domaćin ne smije donijeti odluku o protjerivanju protiv građanina Unije ili članova njihove obitelji, bez obzira na njihovo državljanstvo, ako imaju pravo stalnog boravišta na njezinom području, osim iz ozbiljnih razloga zaštite javnog poretka ili javne sigurnosti.

3. Odluka o protjerivanju ne smije se donijeti protiv građanina Unije, osim ako se takva odluka ne temelji na nužnim razlozima javne sigurnosti, kako ih utvrđuju države članice, ako:

(a) su boravili u državi članici domaćinu prethodnih deset godina; ili

(b) su maloljetnici, osim ako je protjerivanje u najboljem interesu djeteta, kako je predviđeno Konvencijom Ujedinjenih naroda o pravima djeteta od 20. studenog 1989.

Članak 29.

Javno zdravlje

1. Bolesti koje opravdavaju izricanje mjere ograničavanja slobode kretanja isključivo su potencijalno epidemiološke bolesti, kako su utvrđene u mjerodavnim dokumentima Svjetske zdravstvene organizacije, te druge zarazne bolesti ili zarazne bolesti čiji uzročnici su paraziti, ako protiv tih bolesti država članica domaćin donosi mjere za zaštitu svojih državljana.

2. Bolesti koje su se pojavile tri mjeseca nakon ulaska u državu članicu ne predstavljaju osnovu za protjerivanje s državnog područja.

3. Ako za to postoje ozbiljni razlozi, država članica može unutar tri mjeseca od datuma ulaska od osobe koja ima pravo boravišta zahtijevati da se podvrgne besplatnom liječničkom pregledu kako bi se potvrdilo da ne boluje od neke bolesti iz stavka 1. Takvi liječnički pregledi ne smiju biti rutinski.

Članak 30.

Obavijest o odlukama

1. Osobe na koje se to odnosi pismeno se obavješćuju o svakoj odluci donesenoj sukladno članku 27. stavku 1. i to na način da mogu shvatiti njezin sadržaj i posljedice.

2. Osobe na koje se to odnosi jasno se i u cijelosti obavješćuju o razlozima javnog poretka, javne sigurnosti ili javnog zdravlja na kojima se temelji odluka donesena u njihovom slučaju, osim ako to nije u suprotnosti s interesima državne sigurnosti.

3. U obavijesti se navodi sud ili upravno tijelo kojem ta osoba može izjaviti žalbu, rok za žalbu, te ako se može primijeniti, rok u kojem osoba mora napustiti područje države članice. Osim u propisno obrazloženim hitnim slučajevima, rok za napuštanje državnog područja ne može biti kraći od mjesec dana od datuma obavijesti.

Članak 31.

Postupovna jamstva

1. Protiv bilo koje odluke donesene zbog zaštite javnog poretka, javne sigurnosti ili javnog zdravlja dotične osobe imaju pravo podnijeti žalbu ili zahtjev za preispitivanje sudu i gdje je moguće, upravnom tijelu države članice domaćina.

2. Ako se uz žalbu protiv odluke o protjerivanju ili uz zahtjev za preispitivanje odluke o protjerivanju podnosi i prijedlog za izdavanje privremene mjere radi odgode izvršenja te odluke, osobu se do donošenja odluke o privremenoj mjeri ne može udaljiti s državnog područja, osim:

— ako se odluka o protjerivanju temelji na prethodnoj sudskoj odluci; ili

— ako su osobe prethodno imale pristup sudskom preispitivanju; ili

— ako se odluka o protjerivanju temelji na prisilnim razlozima javne sigurnosti prema članku 28. stavku 3.

3. U žalbenom se postupku preispituju zakonitost odluke, kao i činjenice te okolnosti na kojima se odluka temelji. Ti postupci osiguravaju da odluka nije neproporcionalna, posebno u pogledu zahtjeva utvrđenih u članku 28.

4. Države članice mogu toj osobi zabraniti pristup svom području tijekom žalbenog postupka, ali ne smiju tu osobu spriječiti da osobno izloži svoju obranu, osim ako njezina prisutnost može uzrokovati ozbiljne poteškoće u javnom poretku i javnoj sigurnosti ili kad se žalba ili preispitivanje odluke odnose na zabranu ulaska na područje.

Članak 32.

Trajanje zabrane

1. Osobe koje su zabranjene na državnom području zbog javnog poretka ili javne sigurnosti mogu podnijeti zahtjev za ukidanje zabrane protekom razumnoga roka, ovisno o okolnostima, a u svakom slučaju protekom tri godine od izvršenja i konačnosti odluke o zabrani, donesene u skladu s pravom Zajednice i to na temelju podnesenih dokaza da je u međuvremenu došlo do bitne promjene u okolnostima na kojima se temeljilo donošenje odluke o zabrani.

Odluku povodom zahtjeva ta država članica donosi u roku od šest mjeseci od dana podnošenja zahtjeva.

2. Osobe iz stavka 1. nemaju pravo ulaska na područje te države članice tako dugo dok se njihov zahtjev razmatra.

Članak 33.

Protjerivanje kao kazna ili pravna posljedica

1. Država članica domaćin ne može donijeti odluku o protjerivanju kao kaznu ili kao pravnu posljedicu kazne zatvora, osim ako su ispunjeni zahtjevi iz članaka 27., 28. i 29.

2. Ako se odluka o protjerivanju prema stavku 1. ovog članka izvršava nakon više od dvije godine od njezinog donošenja, država članica provjerava je li dotična osoba trenutačna i stvarna prijetnja javnom poretku i javnoj sigurnosti i procjenjuje jesu li se nakon donošenja odluke o protjerivanju okolnosti značajno promijenile.

POGLAVLJE VII.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 34.

Obavješćivanje javnosti

Države članice šire podatke o pravima i dužnostima građana Unije i članova njihovih obitelji po pitanjima koje obuhvaća ova Direktiva, posebno putem programa osvješćivanja javnosti posredstvom nacionalnih i lokalnih sredstava javnog priopćavanja te drugim komunikacijskim sredstvima.

Članak 35.

Zlouporaba prava

Države članice mogu donijeti potrebne mjere s ciljem odbijanja, ukidanja ili opoziva prava koja proizlaze iz ove Direktive u slučaju zlouporabe prava ili prijevare, kao što je fiktivni brak. Sve su te mjere proporcionalne i podliježu postupovnim jamstvima iz članaka 30. i 31.

Članak 36.

Sankcije

Države članice donose odredbe o sankcijama koje će se primjenjivati u slučaju povrede nacionalnih propisa donesenih u svrhu provedbe ove Direktive, te poduzimaju mjere potrebne za njihovu primjenu. Navedene sankcije moraju biti učinkovite i proporcionalne. O ovim odredbama države članice obavješćuju Komisiju najkasnije do 30. travnja 2006., a u slučaju naknadnih promjena što je prije moguće.

Članak 37.

Povoljnije nacionalne odredbe

Odredbe ove Direktive ne utječu na zakone ili druge propise država članica koji su povoljniji za osobe koje obuhvaća ova Direktiva.

Članak 38.

Stavljanje izvan snage

1. Članci 10. i 11. Uredbe (EEZ) br. 1612/68 stavljaju se izvan snage s učinkom od od 30. travnja 2006.

2. Direktive 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ stavljaju se izvan snage s učinkom od 30. travnja 2006.

3. Upućivanja na odredbe i Direktive stavljene izvan snage tumače se kao upućivanja na ovu Direktivu.

Članak 39.

Izvješće

Komisija najkasnije do 30. travnja 2008. Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće o primjeni ove Direktive, zajedno sa svim potrebnim prijedlozima, posebno u vezi s mogućnostima produženja roka tijekom kojeg građani Unije i članovi njihovih obitelji mogu boraviti na području države članice domaćina bez ikakvih uvjeta. Države članice Komisiji pružaju podatke potrebne za sastavljanje izvješća.

Članak 40.

Prenošenje

1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom do 30. travnja 2006.

Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva, zajedno s tablicom koja prikazuje podudaranje odredaba ove Direktive s donesenim nacionalnim odredbama.

Članak 41.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu na dan objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 42.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 29. travnja 2004.

Za Europski Parlament	*Za Vijeće*
Predsjednik	*Predsjednik*
P. COX	M. McDOWELL

32005R0077

UREDBA KOMISIJE (EZ) br. 77/2005

od 13. siječnja 2005.

o izmjeni Uredbe Vijeća (EEZ) br. 574/72 o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe (EEZ) br. 1408/71 o primjeni sustava socijalne sigurnosti na samozaposlene osobe i njihove obitelji koje se kreću unutar Zajednice

KOMISIJA EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice,

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EEZ) br. 574/72 od 21. ožujka 1972. o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe (EEZ) br. 1408/71 o primjeni sustava socijalne sigurnosti na samozaposlene osobe i njihove obitelji koje se kreću unutar Zajednice [1], a posebno njezin članak 122.,

budući da:

(1) Određene države članice ili njihova nadležna tijela zatražili su izmjene Priloga Uredbi (EEZ) br. 574/72 u skladu s postupkom koji je u njoj utvrđen.

(2) Predložene izmjene proizlaze iz odluka koje su donijele predmetne države članice ili njihova nadležna tijela, kojima se određuju tijela odgovorna za provođenje zakonodavstva koje se odnosi na socijalnu sigurnost u skladu s pravom Zajednice.

(3) Sustavi koji se moraju uzeti u obzir prilikom izračunavanja prosječnoga godišnjeg troška davanja u naravi, u skladu s člancima 94. i 95. Uredbe (EEZ) br. 574/72, navedeni su u Prilogu 9.

(4) Dobiveno je jednoglasno mišljenje Administrativne komisije za socijalnu sigurnost radnika migranata,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Prilozi 1. do 5. i prilozi 7., 9. i 10. Uredbi (EEZ) br. 574/72 izmijenjeni su u skladu s Prilogom ovoj Uredbi.

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 13. siječnja 2005.

Za Komisiju
Vladimir ŠPIDLA
Član Komisije

[1] SL L 74, 27.3.1972., str. 1. Uredba kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EZ) br. 631/2004 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 100, 6.4.2004., str. 1.).

PRILOG

1. **Prilog 1. mijenja se kako slijedi:**

(a) Odjeljak „F. GRČKA” mijenja se kako slijedi:

Točke 1. i 2. zamjenjuju se sljedećim:

„1. Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, Αθήνα (Ministar za zapošljavanje i socijalnu zaštitu, Atena).

2. Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Αθήνα (Ministar za zdravstvo i socijalnu solidarnost, Atena).”;

(b) Odjeljak „P. MALTA” zamjenjuje se sljedećim:

„P. MALTA

1. Ministeru ghall-Familja u Solidarjeta' Socjali (Ministarstvo obitelji i socijalne solidarnosti)

2. Ministeru tas-Sahha, 1-Anzjani u Kura fil-Kommunita' (Ministarstvo zdravstva, starijih osoba i njege u zajednici).”;

(c) Odjeljak „S. POLJSKA” mijenja se kako slijedi:

Točka 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Minister Polityki Spolecznej (Ministar socijalne politike, Varšava).”

2. **Prilog 2. mijenja se kako slijedi:**

(a) Odjeljak „B. ČEŠKA” mijenja se kako slijedi:

i. Podtočka 1.(b)(ii) zamjenjuje se sljedećim:

„ii. za pripadnike oružanih snaga:

— profesionalni vojnici: Agencija za socijalnu sigurnost Ministarstva obrane,

— pripadnici policije i vatrogasnih postrojbi: Agencija za socijalnu sigurnost Ministarstva unutarnjih poslova,

— pripadnici zatvorskih službi: Agencija za socijalnu sigurnost Ministarstva pravosuđa,

— pripadnici carinske uprave: Agencija za socijalnu sigurnost Ministarstva financija.”;

ii. Podtočka 2.(b)(ii) zamjenjuje se sljedećim:

„ii. za pripadnike oružanih snaga:

— profesionalni vojnici: Agencija za socijalnu sigurnost Ministarstva obrane,

— pripadnici policije i vatrogasnih postrojbi: Agencija za socijalnu sigurnost Ministarstva unutarnjih poslova;

— pripadnici zatvorskih službi: Agencija za socijalnu sigurnost Ministarstva pravosuđa,

— pripadnici carinske uprave: Agencija za socijalnu sigurnost Ministarstva financija.”;

iii. Podtočka 3.(b)(ii) zamjenjuje se sljedećim:

„ii. za pripadnike oružanih snaga:

— profesionalni vojnici: Agencija za socijalnu sigurnost Ministarstva obrane,

— pripadnici policije i vatrogasnih postrojbi: Agencija za socijalnu sigurnost Ministarstva unutarnjih poslova,

— pripadnici zatvorskih službi: Agencija za socijalnu sigurnost Ministarstva pravosuđa,

— pripadnici carinske uprave: Agencija za socijalnu sigurnost Ministarstva financija.";

iv. Točka 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Posmrtna pripomoć: Državna tijela socijalne pomoći u skladu s mjestom boravišta/privremenog boravišta osobe.";

v. Točka 6. zamjenjuje se sljedećim:

„6. Obiteljska davanja: Državna tijela socijalne pomoći u skladu s mjestom boravišta/privremenog boravišta osobe.";

(b) Odjeljak „D. NJEMAČKA" mijenja se kako slijedi:

i. Podtočka 2.(a)(i) zamjenjuje se sljedećim:

„i. Ako je posljednji doprinos uplaćen u mirovinski fond fizičkih radnika:

— ako navedena osoba ima boravište u Nizozemskoj ili je državljanin Nizozemske s boravištem na području države koja nije članica:

— Landesversicherungsanstalt Westfalen (Područni osiguravajući ured, Vestfalija), Münster,

— ako navedena osoba ima boravište u Belgiji ili Španjolskoj ili je državljanin Belgije ili Španjolske s boravištem na području države koja nije članica:

— Landesversicherungsanstalt Rheinprovinz (Područni osiguravajući ured, Porajnje), Düsseldorf,

— ako navedena osoba ima boravište u Italiji ili na Malti ili je državljanin Italije ili Malte s boravištem na području države koja nije članica:

— Landesversicherungsanstalt Schwaben (Područni osiguravajući ured, Švapska), Augsburg,

— ako navedena osoba ima boravište u Francuskoj ili Luksemburgu ili je državljanin Francuske ili Luksemburga s boravištem na području države koja nije članica:

— Landesversicherungsanstalt Rheinland-Pfalz (Područni osiguravajući ured, Rheinland-Pfalz), Speyer,

— ako navedena osoba ima boravište u Danskoj, Finskoj ili Švedskoj ili je državljanin Danske, Finske ili Švedske s boravištem na području države koja nije članica:

— Landesversicherungsanstalt Schleswig-Holstein (Područni osiguravajući ured, Schleswig-Holstein), Lübeck,

— ako navedena osoba ima boravište u Estoniji, Latviji ili Litvi ili je državljanin Estonije, Latvije ili Litve s boravištem na području države koja nije članica:

— Landesversicherungsanstalt Mecklenburg-Vorpommern (Područni osiguravajući ured, Mecklenburg-Vorpommern), Neubrandenburg,

— ako navedena osoba ima boravište u Irskoj ili Ujedinjenoj Kraljevini ili je državljanin Irske ili Ujedinjene Kraljevine s boravištem na području države koja nije članica:

— Landesversicherungsanstalt Freie und Hansestadt Hamburg (Područni osiguravajući ured, Slobodni i hanzeatski grad Hamburg), Hamburg,

— ako navedena osoba ima boravište u Grčkoj ili Cipru ili je državljanin Grčke ili Cipra s boravištem na području države koja nije članica:

— Landesversicherungsanstalt Baden-Württemberg (Područni osiguravajući ured, Baden-Württemberg), Karlsruhe,

— ako navedena osoba ima boravište u Portugalu ili je državljanin Portugala s boravištem na području države koja nije članica:

— Landesversicherungsanstalt Unterfranken (Područni osiguravajući ured, Donja Franačka), Würzburg,

— ako navedena osoba ima boravište u Austriji ili je državljanin Austrije s boravištem na području države koja nije članica:

— Landesversicherungsanstalt Oberbayern (Područni osiguravajući ured, Gornja Bavarska), München,

— ako navedena osoba ima boravište u Poljskoj ili je državljanin Poljske s boravištem na području države koja nije članica:

— Landesversicherungsanstalt Berlin (Područni osiguravajući ured, Berlin), Berlin,

— ako navedena osoba ima boravište u Slovačkoj, Sloveniji ili Češkoj ili je državljanin Slovačke, Slovenije ili Češke s boravištem na području države koja nije članica:

— Landesversicherungsanstalt Niederbayern-Oberpfalz (Područni osiguravajući ured, Donja Bavarska-Gornja Falačka), Landshut.

— ako navedena osoba ima boravište u Mađarskoj ili je državljanin Mađarske s boravištem na području države koja nije članica:

— Landesversicherungsanstalt Thüringen (Područni osiguravajući ured, Tiringija), Erfurt,

— ako je, pak, posljednji doprinos uplaćen u:

— Landesversicherungsanstalt für das Saarland (Područni osiguravajući ured, Saarland), Saarbrücken, a navedena osoba ima boravište u Francuskoj, Italiji ili Luksemburgu ili je državljanin Francuske, Italije ili Luksemburga s boravištem na području države koja nije članica:

— Landesversicherungsanstalt für das Saarland (Područni osiguravajući ured, Saarland), Saarbrücken,

— Bahnversicherungsanstalt (Željeznički osiguravajući ured), Frankfurt am Main:

— Bahnversicherungsanstalt (Željeznički osiguravajući ured), Frankfurt am Main,

— Seekasse (Osiguravajući fond za pomorce), Hamburg, ili ako su doprinosi za najmanje 60 mjeseci uplaćeni u Seekasse (Rentenversicherung der Arbeiter oder der Angestellten) (Osiguravajući fond za pomorce) (sustav mirovinskog osiguranja za fizičke radnike ili službenike), Hamburg:

— Seekasse (Osiguravajući fond za pomorce), Hamburg.”;

ii. Podtočka 2.(b)(i) zamjenjuje se sljedećim:

„i. ako je posljednji doprinos prema njemačkom zakonodavstvu uplaćen u sustav mirovinskog osiguranja za fizičke radnike:

— ako je posljednji doprinos prema zakonodavstvu druge države članice uplaćen u nizozemski zavod za mirovinsko osiguranje:

— Landesversicherungsanstalt Westfalen (Područni osiguravajući ured, Vestfalija), Münster,

— ako je posljednji doprinos prema zakonodavstvu druge države članice uplaćen u belgijski ili španjolski zavod za mirovinsko osiguranje:

— Landesversicherungsanstalt Rheinprovinz (Područni osiguravajući ured, Porajnje), Düsseldorf,

— ako je posljednji doprinos prema zakonodavstvu druge države članice uplaćen u talijanski ili malteški zavod za mirovinsko osiguranje:

— Landesversicherungsanstalt Schwaben (Područni osiguravajući ured, Švapska), Augsburg,

— ako je posljednji doprinos prema zakonodavstvu druge države članice uplaćen u francuski ili luksemburški zavod za mirovinsko osiguranje:

— Landesversicherungsanstalt Rheinland-Pfalz (Područni osiguravajući ured, Rheinland-Pfalz), Speyer,

— ako je posljednji doprinos prema zakonodavstvu druge države članice uplaćen u danski, finski ili švedski zavod za mirovinsko osiguranje:

— Landesversicherungsanstalt Schleswig-Holstein (Područni osiguravajući ured, Schleswig-Holstein), Lübeck,

— ako je posljednji doprinos prema zakonodavstvu druge države članice uplaćen u estonski, latvijski ili litavski zavod za mirovinsko osiguranje:

— Landesversicherungsanstalt Mecklenburg-Vorpommern (Područni osiguravajući ured, Mecklenburg-Vorpommern), Neubrandenburg,

— ako je posljednji doprinos prema zakonodavstvu druge države članice uplaćen u irski zavod za mirovinsko osiguranje ili zavod za mirovinsko osiguranje Ujedinjene Kraljevine:

— Landesversicherungsanstalt Freie und Hansestadt Hamburg (Područni osiguravajući ured, Slobodni i hanzeatski grad Hamburg), Hamburg,

— ako je posljednji doprinos prema zakonodavstvu druge države članice uplaćen u grčki ili ciparski zavod za mirovinsko osiguranje:

— Landesversicherungsanstalt Baden-Württemberg (Područni osiguravajući ured, Baden-Württemberg), Karlsruhe,

— ako je posljednji doprinos prema zakonodavstvu druge države članice uplaćen u portugalski zavod za mirovinsko osiguranje:

— Landesversicherungsanstalt Unterfranken (Područni osiguravajući ured, Donja Franačka), Würzburg,

— ako je posljednji doprinos prema zakonodavstvu druge države članice uplaćen u austrijski zavod za mirovinsko osiguranje:

— Landesversicherungsanstalt Oberbayern (Područni osiguravajući ured, Gornja Bavarska), München,

— ako je posljednji doprinos prema zakonodavstvu druge države članice uplaćen u poljski zavod za mirovinsko osiguranje:

— Landesversicherungsanstalt Berlin (Područni osiguravajući ured, Berlin), Berlin, ili

— u slučajevima kada se primjenjuje samo Sporazum od 9.10.1975. o mirovinskom osiguranju i osiguranju od nesretnog slučaja: lokalni nadležni područni osiguravajući ured prema njemačkom zakonodavstvu,

— ako je posljednji doprinos prema zakonodavstvu druge države članice uplaćen u slovački, slovenski ili češki zavod za mirovinsko osiguranje:

— Landesversicherungsanstalt Niederbayern-Oberpfalz (Područni osiguravajući ured, Donja Bavarska-Gornja Falačka), Landshut,

— ako je posljednji doprinos prema zakonodavstvu druge države članice uplaćen u mađarski zavod za mirovinsko osiguranje:

— Landesversicherungsanstalt Thüringen (Područni osiguravajući ured, Tiringija), Erfurt,

— ako, ipak, navedena osoba ima boravište na području Njemačke u Saarlandu ili ako je državljanin Njemačke s boravištem na području države koja nije članica, ako je posljednji doprinos prema njemačkom zakonodavstvu uplaćen u zavod za mirovinsko osiguranje koji se nalazi u Saarlandu, ako je posljednji doprinos prema zakonodavstvu druge države članice uplaćen u francuski, talijanski ili luksemburški zavod za mirovinsko osiguranje:

— Landesversicherungsanstalt für das Saarland (Područni osiguravajući ured za Saarland), Saarbrücken,

— ako je, pak, posljednji doprinos prema njemačkom zakonodavstvu uplaćen u:

— Seekasse (Osiguravajući fond za pomorce), Hamburg,

— ili ako su na temelju zaposlenja u njemačkoj mornarici ili mornarici druge države doprinosi uplaćeni za najmanje 60 mjeseci:

— Seekasse (Osiguravajući fond za pomorce), Hamburg,

— Bahnversicherungsanstalt (Željeznički osiguravajući ured), Frankfurt am Main,

— Bahnversicherungsanstalt (Željeznički osiguravajući ured), Frankfurt am Main;";

(c) Odjeljak „E. ESTONIJA" mijenja se kako slijedi:

Točka 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Nezaposlenost: Eesti Töötukassa (Estonski fond za osiguranje za slučaj nezaposlenosti).";

(d) Odjeljak „F. GRČKA" mijenja se kako slijedi:

i. Podtočka 1.(a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) kao opće pravilo:

— Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων — Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Μισθωτών (ΙΚΑ – ΕΤΑΜ), Αθήνα (Zavod za socijalno osiguranje – Ujedinjeni osiguravajući fond za zaposlene (IKA - ETAM), Atena) ili osiguravajuće tijelo kod kojega je radnik osiguran ili je bio osiguran";

ii. Podtočka 1.(d)(i) zamjenjuje se sljedećim:

„i. državni službenici:

Οργανισμός Περίθαλψης Ασφαλισμένων Δημοσίου (ΟΠΑΔ), Αθήνα (Fond zdravstvenog osiguranja za državne službenike (OPAD), Atena";

iii. Podtočka 2.(a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) kao opće pravilo:

Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων — Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Μισθωτών (ΙΚΑ – ΕΤΑΜ), Αθήνα (Zavod za socijalno osiguranje - Ujedinjeni osiguravajući fond za zaposlene (IKA - ETAM), Atena) ili osiguravajuće tijelo kod kojega je radnik osiguran ili je bio osiguran";

iv. Točka 3(a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) kao opće pravilo:

Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων — Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Μισθωτών (ΙΚΑ – ΕΤΑΜ), Αθήνα (Zavod za socijalno osiguranje - Ujedinjeni osiguravajući fond za zaposlene (IKA - ETAM), Atena) ili osiguravajuće tijelo kod kojega je radnik osiguran ili je bio osiguran";

v. Podtočka 4.(a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) kao opće pravilo:

— Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων — Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Μισθωτών (ΙΚΑ – ΕΤΑΜ), Αθήνα (Zavod za socijalno osiguranje - Ujedinjeni osiguravajući fond za zaposlene (IKA - ETAM), Atena) ili osiguravajuće tijelo kod kojega je radnik osiguran ili je bio osiguran";

(e) Odjeljak „G. ŠPANJOLSKA" mijenja se kako slijedi:

i. Podtočka 1.(b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) za slučaj nezaposlenosti: Direcciones Provinciales del Servicio Publico de Empleo Estatal. INEM (Područne uprave Državnog zavoda za zapošljavanje u državnoj službi. INEM)";

ii. Točka 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Za starosne i invalidske mirovine koje se ne temelje na doprinosima: Instituto de Mayores y Servicios Sociales";

(f) Odjeljak „J. ITALIJA" zamjenjuje se sljedećim:

„J. ITALIJA

1. Bolest (uključujući i tuberkulozu) i majčinstvo:

A. Zaposlene osobe:

(a) davanja u naravi:

i. općenito:

— ASL (nadležna lokalna zdravstvena ustanova u kojoj je navedena osoba prijavljena),

— Regione (Regija);

ii. za određene kategorije državnih službenika, osobe koje su zaposlene u privatnom sektoru i osobe koje se smatra takvima, za umirovljenike i članove njihovih obitelji:

— SSN – MIN SALUTE (Nacionalni sustav zdravstva – Ministarstvo zdravstva), Rim,

— Regione (Regija);

iii. za pomorce i civilnu posadu zrakoplova:

— SSN – MIN SALUTE (Nacionalni sustav zdravstva – Ministarstvo zdravstva) (odgovarajući područni zdravstveni ured za trgovačku mornaricu ili civilno zrakoplovstvo),

— Regione (Regija);

(b) novčana davanja:

i. općenito:

— Istituto nazionale della previdenza sociale (Državni zavod za socijalno osiguranje), područni uredi;

ii. za pomorce i civilnu posadu zrakoplova:

— IPSEMA (Istituto di previdenza del settore marittimo – Zavod za socijalno osiguranje u pomorskom sektoru);

(c) potvrde za razdoblja osiguranja:

i. općenito:

— Istituto nazionale della previdenza sociale (Državni zavod za socijalno osiguranje), područni uredi;

ii. za pomorce i civilnu posadu zrakoplova:

— IPSEMA (Istituto di previdenza del settore marittimo – Zavod za socijalno osiguranje u pomorskom sektoru).

B. Samozaposlene osobe:

(a) davanja u naravi:

— ASL (nadležna lokalna zdravstvena ustanova u kojoj je navedena osoba prijavljena),

— Regione (Regija).

2. Nesreće na radu i profesionalne bolesti:

A. Zaposlene osobe:

(a) davanja u naravi:

i. općenito:

— ASL (nadležna lokalna zdravstvena ustanova u kojoj je navedena osoba prijavljena),

— Regione (Regija);

ii. za pomorce i civilnu posadu zrakoplova:

— SSN – MIN SALUTE (Nacionalni sustav zdravstva – Ministarstvo zdravstva) (odgovarajući područni zdravstveni ured za trgovačku mornaricu ili civilno zrakoplovstvo),

— Regione (Regija);

(b) proteze i velika pomagala, medicinsko-pravna davanja i s njima povezane pretrage i potvrde:

i. općenito:

— Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (Državni zavod za osiguranje od nesreća na radu), područni uredi;

ii. za pomorce i civilnu posadu zrakoplova:

— IPSEMA (Istituto di previdenza del settore marittimo – Zavod za socijalno osiguranje u pomorskom sektoru);

(c) novčana davanja:

i. općenito:

— Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (Državni zavod za osiguranje od nesreća na radu), područni uredi;

ii. za pomorce i civilnu posadu zrakoplova:

— IPSEMA (Istituto di previdenza del settore marittimo – Zavod za socijalno osiguranje u pomorskom sektoru);

iii. na zahtjev i za poljoprivredne i šumarske radnike

— Ente nazionale di previdenza e assistenza per gli, impiegati agricoli: (Državni ured za osiguranje i skrb za poljoprivredne radnike).

B. *Samozaposlene osobe* (samo za medicinske radiologe):

(a) davanja u naravi:

— ASL (nadležna lokalna zdravstvena ustanova u kojoj je navedena osoba prijavljena),

— Regione (Regija);

(b) proteze i velika pomagala, medicinsko-pravna davanja i s njima povezane pretrage i potvrde

— Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (Državni zavod za osiguranje od nesreća na radu), područni uredi;

(c) novčana davanja: Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (Državni zavod za osiguranje od nesreća na radu), područni uredi.

3. Invalidnost, starost, mirovine za nadživjele osobe:

A. Zaposlene osobe:

(a) općenito:

— Istituto nazionale della previdenza sociale (Državni zavod za socijalno osiguranje), područni uredi;

(b) za radnike u zabavnoj djelatnosti:

— Ente nazionale di previdenza e assistenza per i lavoratori dello spettacolo (Državni ured za osiguranje i skrb za radnike u zabavnoj djelatnosti), Rim;

(c) za nadzorno osoblje u industrijskim poduzećima:

— Istituto nazionale di previdenza per i dirigenti di aziende industriali (Državni zavod za osiguranje nadzornog osoblja u industriji), Rim;

(d) za novinare:

— Istituto nazionale di previdenza per i giornalisti italiani ‚G. Amendola' (Državni zavod za osiguranje talijanskih novinara G. Amendola), Rim.

B. Samozaposlene osobe:

(a) za liječnike:

— Ente nazionale di previdenza ed assistenza medici (Državni ured za osiguranja i skrb za liječnike);

(b) za farmaceute:

— Ente nazionale di previdenza ed assistenza farmacisti (Državni ured za osiguranje i skrb za farmaceute);

(c) za veterinare:

— Ente nazionale di previdenza ed assistenza veterinari (Državni ured za osiguranje i skrb za veterinare);

(d) za medicinske sestre, pomoćno medicinsko osoblje, njegovatelje djece:

— Cassa nazionale di previdenza ed assistenza a favore degli infermieri professionali, assistenti sanitari, vigilatrici d'infanzia (IPASVI);

(e) za inženjere i arhitekte:

— Cassa nazionale di previdenza ed assistenza per gli ingegneri ed architetti liberi professionisti;

(f) za geometre:

— Cassa italiana di previdenza dei geometri liberi professionisti;

(g) za odvjetnike:

— Cassa nazionale di previdenza ed assistenza forense;

(h) za ekonomiste:

— Cassa nazionale di previdenza ed assistenza a favore dei dottori commercialisti (Državni fond za osiguranje i skrb za ekonomiste);

(i) za računovođe:

— Cassa nazionale di previdenza ed assistenza a favore dei ragionieri e periti commerciali (Državni fond za osiguranje i skrb za računovođe);

(j) za stručnjake za zapošljavanje:

— Ente nazionale di previdenza ed assistenza per i consulenti del lavoro (Državni ured za osiguranje i skrb za stručnjake za zapošljavanje);

(k) za javne bilježnike:

— Cassa nazionale notariato (Državni fond za javne bilježnike);

(l) za carinske službenike:

— Fondo nazionale di previdenza per i lavoratori delle imprese di spedizione corrieri e delle Agenzie marittime raccomandatarie e mediatori marittimi (FASC);

(m) za biologe:

— Ente nazionale di previdenza ed assistenza a favore dei biologi;

(n) za poljoprivredne tehničare i znanstvenike:

— Ente nazionale di previdenza per gli addetti e per gli impiegati in agricoltura;

(o) za trgovačke predstavnike:

— Ente nazionale di assistenza per gli agenti e rappresentanti di commercio;

(p) za industrijske tehničare:

— Ente nazionale di previdenza dei periti industriali;

(q) za aktuare, kemičare, agronome, šumare, geologe:

— Ente nazionale di previdenza ed assistenza pluricategoriale degli agronomi e forestali, degli attuari, dei chimici e dei geologi.

4. Posmrtna pripomoć:

— Istituto nazionale della previdenza sociale (Državni zavod za socijalno osiguranje), područni uredi,

— Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (Državni zavod za osiguranje od nesreća na radu), područni uredi,

— IPSEMA (Istituto di previdenza del settore marittimo – Državni zavod za osiguranje u pomorskom sektoru).

5. Nezaposlenost (za zaposlene osobe):

(a) općenito:

— Istituto nazionale della previdenza sociale (Državni zavod za socijalno osiguranje), područni uredi;

(b) za novinare:

— Istituto nazionale di previdenza per i giornalisti italiani ‚G. Amendola' (Državni zavod za osiguranje talijanskih novinara G. Amendola), Rim.

6. Obiteljski doplatci (zaposlene osobe):

(a) općenito:

— Istituto nazionale della previdenza sociale (Državni zavod za socijalno osiguranje), područni uredi;

(b) za novinare:

— Istituto nazionale di previdenza per i giornalisti italiani ‚G. Amendola' (Državni zavod za osiguranje talijanskih novinara G. Amendola), Rim.

7. Mirovine za državne službenike:

— INPDAP (Istituto nazionale di previdenza per i dipendenti delle amministrazioni pubbliche) (Državni zavod za osiguranje zaposlenih u državnoj upravi), Rim.";

(g) Odjeljak „M. LITVA" mijenja se kako slijedi:

Točka 6. zamjenjuje se sljedećim:

„6. Nezaposlenost: Lietuvos darbo birža (Litavska burza rada)";

(h) Odjeljak „S. POLJSKA" mijenja se kako slijedi:

i. Podtočka 1.(a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) davanja u naravi: Narodowy Fundusz Zdrowia (Državni zdravstveni fond), Varšava.";

ii. Podtočka 2.(a), (b), (c), (d) i (e) zamjenjuju se sljedećim:

„(a) za osobe koje su se nedavno zaposlile ili samozaposlile, osim samostalnih poljoprivrednika, i za profesionalne vojnike i časnike koji su navršili razdoblja službe, osim onih navedenih u točkama (c)(i), (c)(ii), (d)(i), (d)(ii), (e)(i) i (e)(ii):

1. Zakład Ubezpieczeń Spolecznych (Zavod za socijalno osiguranje – ZUS) – Podružnica Łódź – za osobe koje su navršile:

(a) isključivo poljska razdoblja osiguranja dok su imale boravište na području: Španjolske, Portugala, Italije, Grčke, Cipra ili Malte;

(b) poljska i strana razdoblja osiguranja, uključujući razdoblja koja su nedavno navršena u: Španjolskoj, Portugalu, Italiji, Grčkoj, Cipru ili Malti;

2. Zakład Ubezpieczeń Spolecznych (Zavod za socijalno osiguranje – ZUS) – Podružnica Nowy Sącz – za osobe koje su navršile:

   (a) isključivo poljska razdoblja osiguranja dok su imale boravište na području: Češke ili Slovačke;

   (b) poljska i strana razdoblja osiguranja, uključujući razdoblja koja su nedavno navršena u: Češkoj ili Slovačkoj;

3. Zakład Ubezpieczeń Spolecznych (Zavod za socijalno osiguranje – ZUS) – Podružnica Opole – za osobe koje su navršile:

   (a) isključivo poljska razdoblja osiguranja dok su imale boravište na području Njemačke;

   (b) poljska i strana razdoblja osiguranja, uključujući razdoblja koja su nedavno navršena u Njemačkoj;

4. Zakład Ubezpieczeń Spolecznych (Zavod za socijalno osiguranje – ZUS) – Podružnica Szczecin – za osobe koje su navršile:

   (a) isključivo poljska razdoblja osiguranja dok su imale boravište na području: Danske, Finske, Švedske, Litve, Latvije ili Estonije;

   (b) poljska i strana razdoblja osiguranja, uključujući razdoblja koja su nedavno navršena u: Danskoj, Finskoj, Švedskoj, Litvi, Latviji ili Estoniji;

5. Zakład Ubezpieczeń Spolecznych (Zavod za socijalno osiguranje – ZUS) – Podružnica Tarnów – za osobe koje su navršile:

   (a) isključivo poljska razdoblja osiguranja dok su imale boravište na području: Austrije, Mađarske ili Slovenije;

   (b) poljska i strana razdoblja osiguranja, uključujući razdoblja koja su nedavno navršena u: Austriji, Mađarskoj ili Sloveniji;

6. Zakład Ubezpieczeń Spolecznych (Zavod za socijalno osiguranje – ZUS) – I Oddział w Warszawie – Centralne Biuro Obsługi Umów Międzynarodowych (I. Podružnica Varšava – Središnji ured za međunarodne sporazume) – za osobe koje su navršile:

   (a) isključivo poljska razdoblja osiguranja dok su imale boravište na području: Belgije, Francuske, Nizozemske, Luksemburga, Irske ili Ujedinjene Kraljevine;

   (b) poljska i strana razdoblja osiguranja, uključujući razdoblja koja su nedavno navršena u: Belgiji, Francuskoj, Nizozemskoj, Luksemburgu, Irskoj ili Ujedinjenoj Kraljevini;

(b) za osobe koje su se nedavno započele samostalnu djelatnost kao poljoprivrednici i koje nisu navršile razdoblja službe koja su navedena u točkama (c)(i), (c)(ii), (d)(i),(d)(ii), (e)(i), (e)(ii):

1. Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego (Poljoprivredni fond socijalnog osiguranja –KRUS) – Podružnica Varšava – za osobe koje su navršile:

   (a) isključivo poljska razdoblja osiguranja dok su imale boravište na području: Austrije, Danske, Finske ili Švedske;

   (b) poljska i strana razdoblja osiguranja, uključujući razdoblja koja su nedavno navršena u: Austriji, Danskoj, Finskoj ili Švedskoj;

2. Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego (Poljoprivredni fond socijalnog osiguranja –KRUS) – Podružnica Tomaszów Mazowiecki – za osobe koje su navršile:

   (a) isključivo poljska razdoblja osiguranja dok su imale boravište na području: Španjolske, Italije ili Portugala;

   (b) poljska i strana razdoblja osiguranja, uključujući razdoblja koja su nedavno navršena u: Španjolskoj, Italiji ili Portugalu;

3. Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego (Poljoprivredni fond socijalnog osiguranja –KRUS) – Podružnica Częstochowa – za osobe koje su navršile:

   (a) isključivo poljska razdoblja osiguranja dok su imale boravište na području: Francuske, Belgije, Luksemburga ili Nizozemske;

   (b) poljska i strana razdoblja osiguranja, uključujući razdoblja koja su nedavno navršena u: Francuskoj, Belgiji, Luksemburgu ili Nizozemskoj;

4. Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego (Poljoprivredni fond socijalnog osiguranja –KRUS) – Podružnica Nowy Sącz – za osobe koje su navršile:

   (a) isključivo poljska razdoblja osiguranja dok su imale boravište na području: Češke, Estonije, Latvije, Mađarske, Slovenije, Slovačke ili Litve;

   (b) poljska i strana razdoblja osiguranja, uključujući razdoblja koja su nedavno navršena u: Češkoj, Estoniji, Latviji, Mađarskoj, Sloveniji, Slovačkoj ili Litvi;

5. Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego (Poljoprivredni fond socijalnog osiguranja –KRUS) – Podružnica Poznań – za osobe koje su navršile:

   (a) isključivo poljska razdoblja osiguranja dok su imale boravište na području: Ujedinjene Kraljevine, Irske, Grčke, Malte ili Cipra;

   (b) poljska i strana razdoblja osiguranja, uključujući razdoblja koja su nedavno navršena u: Ujedinjenoj Kraljevini, Irskoj, Grčkoj, Malti ili Cipru;

6. Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego (Poljoprivredni fond socijalnog osiguranja –KRUS) – Podružnica Ostrów Wielkopolski – za osobe koje su navršile:

   (a) isključivo poljska razdoblja osiguranja dok su imale boravište na području Njemačke;

   (b) poljska i strana razdoblja osiguranja, uključujući razdoblja koja su nedavno navršena u Njemačkoj;

(c) za profesionalne vojnike:

   i. u slučaju invalidske mirovine, ako je posljednje razdoblje bilo razdoblje vojne službe;

ii. u slučaju starosne mirovine, ako razdoblje službe koje je navedeno u točkama (c) do (e) ukupno iznosi najmanje:

— 10 godina za osobe koje su napustile službu prije 1. siječnja 1983. ili

— 15 godina za osobe koje su napustile službu nakon 31. prosinca 1982.;

iii. u slučaju mirovine za nadživjele osobe, ako je ispunjen uvjet naveden u podtočkama (c)(i) ili (c)(ii):

— Wojskowe Biuro Emerytalne w Warszawie (Vojni mirovinski ured u Varšavi);

(d) za policijske časnike, časnike Ureda za zaštitu države, časnike Agencije za unutarnju sigurnost, časnike Vanjske obavještajne službe (služba za javnu sigurnost), časnike Granične policije, časnike Vladinog ureda za sigurnost i časnike Nacionalne vatrogasne postrojbe:

i. u slučaju invalidske mirovine, ako je posljednje razdoblje bilo razdoblje službe u jednoj od navedenih formacija;

ii. u slučaju starosne mirovine, ako razdoblje službe koje je navedeno u podtočkama (c) do (e) iznosi ukupno najmanje:

— 10 godina za osobe koje su napustile službu prije 1. travnja 1983. ili

— 15 godina za osobe koje su napustile službu nakon 31. ožujka 1983.;

iii. u slučaju mirovine za nadživjele osobe, ako je ispunjen uvjet naveden u podtočkama (d)(i) ili (d)(ii):

— Zakład Emerytalno-Rentowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w Warszawie (Mirovinski ured Ministarstva unutarnjih poslova i uprave u Varšavi);

(e) za časnike zatvorske straže:

i. u slučaju invalidske mirovine, ako je posljednje razdoblje bilo razdoblje takve službe;

ii. u slučaju starosne mirovine, ako razdoblje službe koje je navedeno u podtočkama (c) do (e) iznosi ukupno najmanje:

— 10 godina za osobe koje su napustile službu prije 1. travnja 1983. ili

— 15 godina za osobe koje su napustile službu nakon 31. ožujka 1983.;

iii. u slučaju mirovine za nadživjele osobe, ako je ispunjen uvjet naveden u podtočkama (e)(i) ili (e)(ii):

— Biuro Emerytalne Służby Więziennej w Warszawie (Mirovinski ured zatvorske službe u Varšavi).";

i. Odjeljak „U. SLOVENIJA" mijenja se kako slijedi:

Podtočka 1.(d) zamjenjuje se sljedećim:

„(d) Obiteljska davanja i davanja za majčinstvo: ‚Center za socijalno delo Ljubljana Bežigrad – Centralna enota za starševsko varstvo in družinske prejemke (Centar za socijalni rad Ljubljana Bežigrad – Središnja jedinica za roditeljsku zaštitu i obiteljska davanja).'"

(j) Odjeljak „V. SLOVAČKA” zamjenjuje se sljedećim:

„1. Bolest i majčinstvo:

A. Novčana davanja:

(a) općenito:

— Sociálna poisťovňa (Agencija za socijalno osiguranje), Bratislava;

(b) za profesionalne vojnike pripadnike oružanih snaga Slovačke Republike:

— Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia (Ured za socijalnu sigurnost oružanih snaga), Bratislava;

(c) za pripadnike policijskih snaga:

— Rozpočtové a príspevkové organizácie Policajného zboru v rámci Ministarstva vnútra Slovenskej republiky (Policijske organizacije koje se temelje na proračunu i doprinosima, u okviru Ministarstva unutarnjih poslova Slovačke Republike);

(d) za pripadnike željezničke policije:

— Generálne riaditeľstvo Železničnej polície (Glavna uprava željezničke policije), Bratislava;

(e) za pripadnike Slovačke informativne službe:

— Slovenská informačná služba (Slovačka informativna služba), Bratislava;

(f) za pripadnike postrojbi sudske i zatvorske straže:

— Generálne riaditeľstvo Zboru väzenskej a justičnej stráže, Útvar sociálneho zabezpečenia zboru (Glavna uprava postrojbi sudske i zatvorske straže, Odjel za socijalnu sigurnost postrojbi), Bratislava;

(g) za carinske službenike:

— Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky (Carinska uprava Slovačke Republike), Bratislava;

(h) za pripadnike Ureda državne nacionalne sigurnosti:

— Národný bezpečnostný úrad (Ured za nacionalnu sigurnost), Bratislava.

B. Davanja u naravi: zdravstvena osiguravajuća društva.

2. Davanja za invalidnost, starost i davanja za nadživjele osobe:

(a) općenito:

— Sociálna poisťovňa (Agencija za socijalno osiguranje), Bratislava;

(b) za profesionalne vojnike pripadnike oružanih snaga Slovačke Republike i željezničke postrojbe:

— Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia (Ured za socijalnu sigurnost oružanih snaga), Bratislava;

(c) za pripadnike policije:

— Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky (Ministarstvo unutarnjih poslova Slovačke Republike), Bratislava;

(d) za pripadnike željezničke policije:

— Generálne riaditeľstvo Železničnej polície (Glavna uprava željezničke policije), Bratislava;

(e) za pripadnike Slovačke informativne službe:

— Slovenská informačná služba (Slovačka informativna služba), Bratislava;

(f) za pripadnike postrojbi sudske i zatvorske straže:

— Generálne riaditeľstvo Zboru väzenskej a justičnej stráže, Útvar sociálneho zabezpečenia zboru (Glavna uprava postrojbi sudskih i zatvorskih stražara, Odjel za socijalnu sigurnost postrojbi), Bratislava;

(g) za carinske službenike:

— Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky (Carinska uprava Slovačke Republike), Bratislava;

(h) za pripadnike Ureda državne sigurnosti:

— Národný bezpečnostný úrad (Ured za nacionalnu sigurnost), Bratislava.

3. Nesreće na radu i profesionalne bolesti:

A. Novčana davanja:

(a) općenito:

— Sociálna poisťovňa (Agencija za socijalno osiguranje), Bratislava;

(b) za profesionalne vojnike pripadnike oružanih snaga Slovačke Republike i željezničke postrojbe:

— Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia (Ured za socijalnu sigurnost oružanih snaga), Bratislava;

(c) za pripadnike policije:

— Rozpočtové a príspevkové organizácie Policajného zboru v rámci Ministarstva vnútra Slovenskej republiky (Policijske organizacije koje se temelje na proračunu i doprinosima, u okviru Ministarstva unutarnjih poslova Slovačke Republike);

(d) za pripadnike željezničke policije:

— Generálne riaditeľstvo Železničnej polície (Glavna uprava željezničke policije), Bratislava;

(e) za pripadnike Slovačke informativne službe:

— Slovenská informačná služba (Slovačka informativna služba), Bratislava;

(f) za pripadnike postrojbi sudske i zatvorske straže:

— Generálne riaditeľstvo Zboru väzenskej a justičnej stráže, Útvar sociálneho zabezpečenia zboru (Glavna uprava postrojbi sudskih i zatvorskih stražara, Odjel za socijalnu sigurnost postrojbi), Bratislava;

(g) za carinske službenike:

— Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky (Carinska uprava Slovačke Republike), Bratislava;

(h) ili pripadnike Ureda državne sigurnosti:

— Národný bezpečnostný úrad (Ured za nacionalnu sigurnost), Bratislava.

B. Davanja u naravi: zdravstvena osiguravajuća društva.

Sociálna poisťovňa (Agencija za socijalno osiguranje), Bratislava.

4. Posmrtna pripomoć:

(a) opći doplatak za pogreb:

— Úrady práce, soicálnych vecí a rodiny (Uredi za rad, socijalna pitanja i obitelj);

(b) za profesionalne vojnike pripadnike oružanih snaga Slovačke Republike:

— Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia (Ured za socijalnu sigurnost oružanih snaga), Bratislava;

(c) za pripadnike policije:

— Rozpočtové a príspevkové organizácie v rámci Ministarstva vnútra Slovenskej republiky (Organizacije koje se temelje na proračunu i doprinosima u okviru Ministarstva unutarnjih poslova Slovačke Republike);

(d) za pripadnike željezničke policije:

— Generálne riaditeľstvo Železničnej polície (Glavna uprava željezničke policije), Bratislava;

(e) za pripadnike Slovačke informativne službe:

— Slovenská informačná služba (Slovačka informativna služba), Bratislava;

(f) za pripadnike postrojbi sudske i zatvorske straže:

— Generálne riaditeľstvo Zboru väzenskej a justičnej stráže, Útvar sociálneho zabezpečenia zboru (Glavna uprava postrojbi sudskih i zatvorskih stražara, Odjel za socijalnu sigurnost postrojbi), Bratislava;

(g) za carinske službenike:

— Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky (Carinska uprava Slovačke Republike), Bratislava;

(h) za pripadnike Ureda državne sigurnosti:

— Národný bezpečnostný úrad (Ured za nacionalnu sigurnost), Bratislava.

5. Nezaposlenost:

— Sociálna poisťovňa (Agencija za socijalno osiguranje), Bratislava.

6. Obiteljska davanja:

— Úrady práce, soicálnych vecí a rodiny (Uredi za rad, socijalna pitanja i obitelj).";

(k) Odjeljak „X. ŠVEDSKA" mijenja se kako slijedi:

i. Podtočka 1.(b) i (c) zamjenjuju se sljedećim:

„(b) Za pomorce koji nemaju boravište u Švedskoj:

Försäkringskassan i Västra Götaland, sjöfartskontoret (Državna agencija za socijalno osiguranje, odjel za pomorce);

(c) Za potrebe primjene članaka 35. do 59. provedbene Uredbe za osobe koje nemaju boravište u Švedskoj:

Gotlands läns allmänna försäkringskassa, utlandskontoret (Državna agencija za socijalno osiguranje, lokalni ured u Gotlandu, međunarodni odjel).";

ii. Podtočka 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Za davanja za nezaposlenost:

— Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen, IAF (Odbor za osiguranje za slučaj nezaposlenosti)".

3. **Prilog 3. mijenja se kako slijedi:**

(a) Odjeljak „B. ČEŠKA" mijenja se kako slijedi:

Podtočka 2.(e) zamjenjuje se sljedećim:

„(e) obiteljska i ostala davanja:

— Državna tijela socijalne pomoći u skladu s mjestom boravišta/privremenog boravišta osobe.";

(b) Odjeljak „D. NJEMAČKA" mijenja se kako slijedi:

Točka 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Mirovinsko osiguranje

(a) Mirovinsko osiguranje za fizičke radnike

i. poslovanje s Belgijom i Španjolskom:

— Landesversicherungsanstalt Rheinprovinz (Područni osiguravajući ured Porajnje), Düsseldorf;

ii. poslovanje s Francuskom:

— Landesversicherungsanstalt Rheinland-Pfalz (Područni osiguravajući ured Rheinland-Pfalz), Speyer, ili,

— kao nadležna ustanova iz Priloga 2., Landesversicherungsanstalt für das Saarland (Područni osiguravajući ured Saarland), Saarbrücken;

iii. poslovanje s Italijom:

— Landesversicherungsanstalt Schwaben (Područni osiguravajući ured Švapska), Augsburg, ili,

— kao nadležna ustanova iz Priloga 2., Landesversicherungsanstalt für das Saarland (Područni osiguravajući ured Saarland), Saarbrücken;

iv. poslovanje s Luksemburgom:

— Landesversicherungsanstalt Rheinland-Pfalz (Područni osiguravajući ured Rheinland-Pfalz), Speyer, ili,

— kao nadležna ustanova iz Priloga 2., Landesversicherungsanstalt für das Saarland (Područni osiguravajući ured Saarland), Saarbrücken;

v. poslovanje s Maltom:

— Landesversicherungsanstalt Schwaben (Područni osiguravajući ured Švapska), Augsburg;

vi. poslovanje s Nizozemskom:

— Landesversicherungsanstalt Westfalen (Područni osiguravajući ured Vestfalija), Münster;

vii. poslovanje s Danskom, Finskom i Švedskom:

— Landesversicherungsanstalt Schleswig-Holstein (Područni osiguravajući ured Schleswig-Holstein), Lübeck;

viii. poslovanje s Estonijom, Latvijom i Litvom:

— Landesversicherungsanstalt Mecklenburg-Vorpommern (Područni osiguravajući ured Mecklenburg-Vorpommern), Neubrandenburg;

ix. poslovanje s Irskom i Ujedinjenom Kraljevinom:

— Landesversicherungsanstalt Frei und Hansestadt Hamburg (Područni osiguravajući ured Slobodnog i hanzeatskoga grada Hamburga), Hamburg;

x. poslovanje s Grčkom i Ciprom:

— Landesversicherungsanstalt Baden-Württemberg (Područni osiguravajući ured Baden-Württemberg), Karlsruhe;

xi. poslovanje s Portugalom:

— Landesversicherungsanstalt Unterfranken (Područni osiguravajući ured Donja Franačka), Würzburg;

xii. poslovanje s Austrijom:

— Landesversicherungsanstalt Oberbayern (Područni osiguravajući ured Gornja Bavarska), München;

xiii. poslovanje s Poljskom:

— Landesversicherungsanstalt Berlin (Područni osiguravajući ured Berlin), Berlin, ili

— u slučajevima gdje se primjenjuje samo Sporazum od 9.10.1975. o mirovinskom osiguranju i osiguranju od nesretnog slučaja: lokalni nadležni područni osiguravajući ured prema njemačkom zakonodavstvu;

xiv. poslovanje sa Slovačkom, Slovenijom i Češkom:

— Landesversicherungsanstalt Niederbayern-Oberpfalz (Područni osiguravajući ured Donja Bavarska-Gornja Falačka), Landshut;

xv. poslovanje s Mađarskom:

— Landesversicherungsanstalt Thüringen (Područni osiguravajući ured Tiringija), Erfurt.";

(c) Odjeljak „E. ESTONIJA" zamjenjuje se sljedećim:

„E. ESTONIJA

1. Bolest i majčinstvo:

— Eesti Haigekassa (Estonski fond zdravstvenog osiguranja).

2. Invalidnost, starosne mirovine i obiteljske mirovine, posmrtna pripomoć, obiteljska i roditeljska davanja:

— Sotsiaalkindlustusamet (Odbor za socijalno osiguranje).

3. Nezaposlenost:

— Tööhoiveamet (lokalni ured za zapošljavanje u mjestu boravišta ili privremenog boravišta navedene osobe).";

(d) Odjeljak „F. GRČKA" mijenja se kako slijedi:

Točka 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Ostala davanja:

— Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων — Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Μισθωτών (ΙΚΑ – ΕΤΑΜ), Αθήνα (Zavod za socijalno osiguranje – Ujedinjeni osiguravajući fond za zaposlene (IKA - ETAM), Atena).";

(e) Odjeljak „G. ŠPANJOLSKA" mijenja se kako slijedi:

Podtočka 2.(c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) nezaposlenost, osim za pomorce: Direcciones Provinciales del Servicio Publico de Empleo Estatal. INEM (Područne uprave Državnog zavoda za zapošljavanje u državnoj službi. INEM).";

(f) Odjeljak „M. LITVA" mijenja se kako slijedi:

Točka 6. zamjenjuje se sljedećim:

„6. Nezaposlenost: Teritorines darbo biržos (Lokalna burza rada).";

(g) Odjeljak „S. POLJSKA" mijenja se kako slijedi:

i. Podtočka 1.(a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) davanja u naravi:

— Narodowy Fundusz Zdrowia – Oddział Wojewódzki (Državni zdravstveni fond – Podružnica) područja na kojem navedena osoba ima boravište ili privremeno boravište.";

ii. Točka 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Invalidska, starosna mirovina i mirovina za slučaj smrti:

(a) za osobe koje su se nedavno zaposlile ili samozaposlile, osim samostalnih poljoprivrednika, i za profesionalne vojnike i časnike koji su navršili razdoblja službe, osim onih navedenih u podtočkama (c), (d) i (e):

1. Zaklad Ubezpieczeń Społecznych (Zavod za socijalno osiguranje – ZUS) – Podružnica Łodź – za osobe koje su navršile poljska i strana razdoblja osiguranja, uključujući razdoblja koja su nedavno navršena u: Španjolskoj, Portugalu, Italiji, Grčkoj, Cipru ili Malti;

2. Zaklad Ubezpieczeń Społecznych (Zavod za socijalno osiguranje – ZUS) – Podružnica Nowy Sącz – za osobe koje su navršile poljska i strana razdoblja osiguranja, uključujući razdoblja koja su nedavno navršena u: Češkoj ili Slovačkoj;

3. Zaklad Ubezpieczeń Społecznych (Zavod za socijalno osiguranje – ZUS) – Podružnica Opole – za osobe koje su navršile poljska i strana razdoblja osiguranja, uključujući razdoblja koja su nedavno navršena u Njemačkoj;

4. Zaklad Ubezpieczeń Społecznych (Zavod za socijalno osiguranje – ZUS) – Podružnica Szczecin – za osobe koje su navršile poljska i strana razdoblja osiguranja, uključujući razdoblja koja su nedavno navršena u: Danskoj, Finskoj, Švedskoj, Litvi, Latviji ili Estoniji;

5. Zaklad Ubezpieczeń Społecznych (Zavod za socijalno osiguranje – ZUS) – Podružnica Tarnów – za osobe koje su navršile poljska i strana razdoblja osiguranja, uključujući razdoblja koja su nedavno navršena u: Austriji, Mađarskoj ili Sloveniji;

6. Zaklad Ubezpieczeń Społecznych (Zavod za socijalno osiguranje – ZUS) – I Oddział w Warszawie – Centralne Biuro Obsługi Umów Międzynarodowych (I. Podružnica Varšava – Središnji ured za međunarodne sporazume) – za osobe koje su navršile poljska i strana razdoblja osiguranja, uključujući razdoblja koja su nedavno navršena u: Belgiji, Francuskoj, Nizozemskoj, Luksemburgu, Irskoj ili Ujedinjenoj Kraljevini;

(b) za osobe koje su se nedavno samozaposlile kao poljoprivrednici i nisu profesionalni vojnici ili časnici navedeni u podtočkama (c), (d), (e):

1. Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego (Poljoprivredni fond socijalnog osiguranja –KRUS) – Podružnica Varšava – za osobe koje su navršile poljska i strana razdoblja osiguranja, uključujući razdoblja koja su nedavno navršena u: Austriji, Danskoj, Finskoj ili Švedskoj;

2. Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego (Poljoprivredni fond socijalnog osiguranja –KRUS) – Podružnica Tomaszów Mazowiecki – za osobe koje su navršile poljska i strana razdoblja osiguranja, uključujući razdoblja koja su nedavno navršena u: Španjolskoj, Italiji ili Portugalu;

3. Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego (Poljoprivredni fond socijalnog osiguranja –KRUS) – Podružnica Częstochowa – za osobe koje su navršile poljska i strana razdoblja osiguranja, uključujući razdoblja koja su nedavno navršena u: Francuskoj, Belgiji, Luksemburgu ili Nizozemskoj;

4. Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego (Poljoprivredni fond socijalnog osiguranja –KRUS) – Podružnica Nowy Sącz – za osobe koje su navršile poljska i strana razdoblja osiguranja, uključujući razdoblja koja su nedavno navršena u: Češkoj, Estoniji, Latviji, Mađarskoj, Sloveniji, Slovačkoj ili Litvi;

5. Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego (Poljoprivredni fond socijalnog osiguranja –KRUS) – Podružnica Poznań – za osobe koje su navršile poljska i strana razdoblja osiguranja, uključujući razdoblja koja su nedavno navršena u: Ujedinjenoj Kraljevini, Irskoj, Grčkoj, Malti ili Cipru;

6. Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego (Poljoprivredni fond socijalnog osiguranja –KRUS) – Podružnica Ostrów Wielkopolski – za osobe koje su navršile poljska i strana razdoblja osiguranja, uključujući razdoblja koja su nedavno navršena u Njemačkoj;

(c) za profesionalne vojnike u slučaju poljskih razdoblja službe i stranih razdoblja osiguranja: Wojskowe Biuro Emerytalne w Warszawie (Vojni mirovinski ured u Varšavi), ako je to nadležna ustanova iz Priloga 2. točke 2. podtočke (c);

(d) za policijske časnike, časnike Ureda za zaštitu države, časnike Agencije za unutarnju sigurnost, časnike Vanjske obavještajne službe (služba za javnu sigurnosti), časnike Granične policije, časnike Vladinog ureda za sigurnost i časnike Nacionalne vatrogasne postrojbe, u slučaju poljskih razdoblja službe i stranih razdoblja osiguranja: Zakład Emerytalno-Rentowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w Warszawie (Mirovinski ured Ministarstva unutarnjih poslova i uprave u Varšavi), ako je to nadležna ustanova iz Priloga 2. točke 2. podtočke (d);

(e) za pripadnike zatvorske straže u slučaju poljskih razdoblja službe i stranih razdoblja osiguranja: Biuro Emerytalne Służby Wieziennej w Warszawie (Mirovinski ured zatvorske službe u Varšavi), ako je to nadležna ustanova iz Priloga 2. točke 2. podtočke (e);

(f) za suce i tužitelje: specijalizirana tijela Ministarstva pravosuđa;

(g) za osobe koje su navršile samo strana razdoblja osiguranja:

1. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (Zavod za socijalno osiguranje – ZUS) – Podružnica Lodz – za osobe koje su navršile strana razdoblja osiguranja, uključujući razdoblja koja su nedavno navršena u: Španjolskoj, Portugalu, Italiji, Grčkoj, Cipru ili Malti;

2. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (Zavod za socijalno osiguranje – ZUS) – Podružnica Nowy Sacz – za osobe koje su navršile strana razdoblja osiguranja, uključujući razdoblja koja su nedavno navršena u: Češkoj ili Slovačkoj;

3. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (Zavod za socijalno osiguranje – ZUS) – Podružnica Opole – za osobe koje su navršile strana razdoblja osiguranja, uključujući razdoblja koja su nedavno navršena u Njemačkoj;

4. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (Zavod za socijalno osiguranje – ZUS) – Podružnica Sczecin – za osobe koje su navršile strana razdoblja osiguranja, uključujući razdoblja koja su nedavno navršena u: Danskoj, Finskoj, Švedskoj, Litvi, Latviji ili Estoniji;

5. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (Zavod za socijalno osiguranje – ZUS) – Podružnica Tarnow – za osobe koje su navršile strana razdoblja osiguranja, uključujući razdoblja koja su nedavno navršena u: Austriji, Mađarskoj ili Sloveniji;

6. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (Zavod za socijalno osiguranje – ZUS) – I Oddzial w Warszawie – Centralne Biuro Obslugi Umow Miedzynarodowych (I Podružnica Varšava – Središnji ured za međunarodne sporazume) - za osobe koje su navršile strana razdoblja osiguranja, uključujući razdoblja koja su nedavno navršena u: Belgiji, Francuskoj, Nizozemskoj, Luksemburgu, Irskoj ili Ujedinjenoj Kraljevini.";

iii. Točka 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Nesreće na radu i profesionalne bolesti:

(a) davanja u naravi: Narodowy Fundusz Zdrowia – Oddział Wojewódzki (Državni zdravstveni fond – podružnica) na području gdje navedena osoba ima boravište ili privremeno boravište;

(b) novčana davanja:

i. u slučaju bolesti:

— područni uredi u okviru Zaklad Ubezpieczeń Społeczniych (Zavod za socijalno osiguranje – ZUS) koji su nadležni na području mjesta boravišta ili privremenog boravišta;

— podružnice u okviru Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego (Poljoprivredni fond socijalnog osiguranja – KRUS) koje su nadležne na području mjesta boravišta ili privremenog boravišta;

ii. nesposobnost za rad ili smrt osobe koja ostvaruje glavni dio zarade:

— za osobe koje su se nedavno zaposlile ili samozaposlile (osim samostalnih poljoprivrednika):

jedinice Zavoda za socijalno osiguranje (Zaklad Ubezpieczeń Społeczniych) navedene u točki 2. podtočki (a);

— za osobe koje su se nedavno samozaposlile kao poljoprivrednici:

jedinice Poljoprivrednog fonda socijalnog osiguranja (Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego) navedene u točki 2. podtočki (b);

— za profesionalne vojnike u slučaju poljskih razdoblja vojne službe, ako je zadnje razdoblje bilo razdoblje navedene službe, i stranih razdoblja osiguranja:

Wojskowe Biuro Emerytalne w Warszawie (Vojni mirovinski ured u Varšavi), ako je to nadležna ustanova iz Priloga 2. točke 3. podtočke (b)(ii) trećeg retka;

— za časnike, navedene u točki 2. podtočki (d), u slučaju poljskih razdoblja vojne službe, ako je posljednje razdoblje bilo razdoblje službe u jednoj od postrojbi navedenih u točki 2. podtočki (d), i stranih razdoblja osiguranja:

Zakład Emerytalno-Rentowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w Warszawie (Mirovinski ured Ministarstva unutarnjih poslova i uprave u Varšavi), ako je to nadležna ustanova iz Priloga 2. točke 3. podtočke (b)(ii) četvrtog retka;

— za časnike zatvorske straže, u slučaju poljskih razdoblja vojne službe, ako je posljednje razdoblje bilo razdoblje navedene službe, i stranih razdoblja osiguranja:

Biuro Emerytalne Służby Więziennej w Warszawie (Mirovinski ured zatvorske službe u Varšavi), ako je to nadležna ustanova iz Priloga 2. točke 3. podtočke (b)(ii) petog retka;

— za suce i tužitelje:

specijalizirana tijela Ministarstva pravosuđa;

— za osobe koje su navršile samo strana razdoblja osiguranja:

jedinice Zavoda za socijalno osiguranje (Zakład Ubezpieczeń Społecznych) navedene u točki 2. podtočki (g).";

iv. Podtočke 4. (c), (d) i (e) zamjenjuju se sljedećim:

„(c) za profesionalne vojnike:

— specijalizirana tijela Ministarstva obrane;

(d) za policijske časnike, časnike Nacionalne vatrogasne postrojbe, časnike Granične policije, časnike Agencije za unutarnju sigurnost i Vanjske obavještajne službe i časnike Vladinog ureda za sigurnost:

— specijalizirana tijela Ministarstva unutarnjih poslova i uprave;

(e) za časnike zatvorske straže:

— specijalizirana tijela Ministarstva pravosuđa;";

v. Podtočka 4.(g) zamjenjuje se sljedećim:

„(g) za umirovljenike koji imaju pravo na davanja iz sustava socijalnog osiguranja za zaposlene i samozaposlene osobe, osim samostalnih poljoprivrednika:

— jedinice Zavoda za socijalno osiguranje (Zakład Ubezpieczeń Społecznych) navedene u podtočki 2.(a);

— za umirovljenike koji imaju pravo na davanja iz sustava socijalnog osiguranja za zemljoradnike:

— jedinice Poljoprivrednog fonda socijalnog osiguranja (Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego) navedene u podtočki 2.(b);

— za umirovljenike koji imaju pravo na davanja iz sustava mirovinske zaštite za profesionalne vojnike:

— Wojskowe Biuro Emerytalne w Warszawie (Vojni mirovinski ured u Varšavi);

— za umirovljenike koji imaju pravo na davanja iz sustava mirovinske zaštite za časnike koji su navedeni u podtočki 2.(d):

— Zaklad Emerytalno-Rentowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w Warszawie (Mirovinski ured Ministarstva unutarnjih poslova i uprave u Varšavi);

— za umirovljenike koji imaju pravo na davanja iz sustava mirovinske zaštite za časnike zatvorske straže:

— Biuro Emerytalne Służby Więziennej w Warszawie (Mirovinski ured zatvorske službe u Varšavi);

— za umirovljenike koji imaju pravo na davanja iz sustava mirovinske zaštite za suce i tužitelje:

— specijalizirana tijela unutar Ministarstva pravosuđa;

— za osobe koje primaju isključivo strane mirovine:

— jedinice Zavoda za socijalno osiguranje (Zakład Ubezpieczeń Społeczniych) navedene u podtočki 2.(g).";

vi. Podtočka 5.(a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) davanja u naravi: Narodowy Fundusz Zdrowia – Oddzial Wojewódzki (Državni zdravstveni fond – podružnica) na području na kojem navedena osoba ima boravište ili privremeno boravište.";

vii. Točka 6. zamjenjuje se sljedećim:

„6. Obiteljska davanja: područni centar za socijalnu politiku koji je nadležan za mjesto boravišta ili privremenog boravišta osobe koja ima pravo na davanja.";

(h) Odjeljak „U. SLOVENIJA" mijenja se kako slijedi:

Podtočka 1.(d) zamjenjuje se sljedećim:

„(d) Obiteljska davanja i davanja za majčinstvo:

— Center za socialno delo Ljubljana Bežigrad – Centralna enota za starševsko varstvo in družinske prejemke (Centar za socijalni rad Ljubljana Bežigrad – Središnja jedinica za roditeljsku zaštitu i obiteljska davanja).";

i. Odjeljak „V. SLOVAČKA" zamjenjuje se sljedećim:

„V. SLOVAČKA

1. Bolest i majčinstvo, i invalidnost:

A. Novčana davanja:

(a) općenito:

Sociálna poistovňa (Agencija za socijalno osiguranje), Bratislava;

(b) za profesionalne vojnike pripadnike oružanih snaga Slovačke Republike:

— Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia (Ured za socijalnu sigurnost oružanih snaga), Bratislava;

(c) za pripadnike policije:

— Rozpočtové a príspevkové organizácie Policajného zboru v rámci Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (Policijske organizacije koje se temelje na proračunu i doprinosima u okviru Ministarstva unutarnjih poslova Slovačke Republike);

(d) za pripadnike željezničke policije:

— Generálne riaditeľstvo Železničnej polície (Glavna uprava željezničke policije), Bratislava;

(e) za pripadnike Slovačke informativne službe:

— Slovenská informačná služba (Slovačka informativna služba), Bratislava;

(f) za pripadnike postrojbi sudskih i zatvorskih stražara:

— Generálne riaditeľstvo Zboru väzenskej a justičnej stráže, Útvar sociálneho zabezpečenia zboru (Glavna uprava postrojbi sudskih i zatvorskih stražara, Odjel za socijalnu sigurnost postrojbi), Bratislava;

(g) za carinske službenike:

— Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky (Carinska uprava Slovačke Republike), Bratislava;

(h) za pripadnike Ureda državne sigurnosti:

— Národný bezpečnostný úrad (Ured za nacionalnu sigurnost), Bratislava.

B. Davanja u naravi:

društva za zdravstveno osiguranje.

2. Davanja za starost i davanja za nadživjele osobe:

(a) općenito:

— Sociálna poisťovňa (Agencija za socijalno osiguranje), Bratislava;

(b) za profesionalne vojnike pripadnike oružanih snaga Slovačke i željezničkih postrojbi:

— Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia (Ured za socijalnu sigurnost oružanih snaga), Bratislava;

(c) za pripadnike policije:

— Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky (Ministarstvo unutarnjih poslova Slovačke Republike), Bratislava;

(d) za pripadnike željezničke policije:

— Generálne riaditeľstvo Železničej polície (Glavna uprava željezničke policije), Bratislava;

(e) za pripadnike Slovačke informativne službe:

— Slovenská informačná služba (Slovačka informativna služba), Bratislava;

(f) za pripadnike postrojbi sudskih i zatvorskih stražara:

— Generálne riaditeľstvo Zboru väzenskej a justičnej stráže, Útvar sociálneho zabezpečenia zboru (Glavna uprava postrojbi sudskih i zatvorskih stražara, Odjel za socijalnu sigurnost postrojbi), Bratislava;

(g) za carinske službenike:

— Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky (Carinska uprava Slovačke Republike), Bratislava;

(h) za pripadnike Ureda državne sigurnosti:

— Národný bezpečnostný úrad (Ured nacionalne sigurnosti), Bratislava.

3. Nesreće na radu i profesionalne bolesti:

A. Novčana davanja:

(a) općenito:

Sociálna poisťovňa (Agencija za socijalno osiguranje), Bratislava;

(b) za profesionalne vojnike pripadnike oružanih snaga Slovačke i željezničke postrojbe:

Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia (Ured za socijalnu sigurnost oružanih snaga), Bratislava;

(c) za pripadnike policije:

Rozpočtové a príspevkové organizácie Policajného zboru v rámci Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (Policijske organizacije koje se temelje na proračunu i doprinosima u okviru Ministarstva unutarnjih poslova Slovačke Republike);

(d) za pripadnike željezničke policije:

Generálne riaditeľstvo Železničej polície (Glavna uprava željezničke policije), Bratislava;

(e) za pripadnike Slovačke informativne službe:

Slovenská informačná služba (Slovačka informativna služba), Bratislava;

(f) za pripadnike postrojbi sudskih i zatvorskih stražara:

Generálne riaditeľstvo Zboru väzenskej a justičnej stráže, Útvar sociálneho zabezpečenia zboru (Glavna uprava postrojbi sudske i zatvorske straže, Odjel za socijalnu sigurnost postrojbi), Bratislava;

(g) za carinske službenike:

Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky (Carinska uprava Slovačke Republike), Bratislava;

(h) za pripadnike Ureda državne sigurnosti:

Národný bezpečnostný úrad (Ured za nacionalnu sigurnost), Bratislava.

4. Posmrtna pripomoć:

(a) opći doplatak za pogreb:

— Úrady práce, sociálnych vecí a rodiny (Uredi za rad, socijalna pitanja i obitelj) koji su nadležni za boravište ili privremeno boravište preminule osobe;

(b) za profesionalne vojnike pripadnike oružanih snaga Slovačke Republike:

— Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia (Ured za socijalnu sigurnost oružanih snaga), Bratislava;

(c) za pripadnike policije:

— Rozpočtové a príspevkové organizácie v rámci Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (Organizacije koje se temelje na proračunu i doprinosima u okviru Ministarstva unutarnjih poslova Slovačke Republike);

(d) za pripadnike željezničke policije:

— Generálne riaditeľstvo Železničej polície (Glavna uprava željezničke policije), Bratislava;

(e) za pripadnike Slovačke informativne službe:

— Slovenská informačná služba (Slovačka informativna služba), Bratislava;

(f) za pripadnike postrojbi sudske i zatvorske straže:

— Generálne riaditeľstvo Zboru väzenskej a justičnej stráže, Útvar sociálneho zabezpečenia zboru (Glavna uprava postrojbi sudske i zatvorske straže, Odjel za socijalnu sigurnost postrojbi), Bratislava;

(g) za carinske službenike:

— Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky (Carinska uprava Slovačke Republike), Bratislava;

(h) za pripadnike Ureda nacionalne sigurnosti:

— Národný bezpečnostný úrad (Ured nacionalne sigurnosti), Bratislava.

5. Nezaposlenost:

— Socialna poistovna (Agencija za socijalno osiguranje), Bratislava.

6. Obiteljska davanja:

— Úrady práce, sociálnych vecí a rodiny (Uredi za rad, socijalna pitanja i obitelj) koji su nadležni za boravište ili privremeno boravište tražitelja davanja."

4. **Prilog 4. mijenja se kako slijedi**

(a) Odjeljak „D. NJEMAČKA" mijenja se kako slijedi:

Podtočka 3.(b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) za potrebe primjene članka 51. i članka 53. stavka 1. provedbene Uredbe i unutar naslova ‚Tijelo koje obavlja isplatu' iz članka 55. provedbene Uredbe:

i. poslovanje s Belgijom i Španjolskom:

— Landesversicherungsanstalt Rheinprovinz (Područni osiguravajući ured Porajnje), Düsseldorf;

ii. poslovanje s Danskom, Finskom i Švedskom:

— Landesversicherungsanstalt Schleswig-Holstein (Područni osiguravajući ured Schleswig-Holstein), Lübeck;

iii. poslovanje s Estonijom, Latvijom i Litvom:

— Landesversicherungsanstalt Mecklenburg-Vorpommern (Područni osiguravajući ured Mecklenburg-Vorpommern), Neubrandenburg;

iv. poslovanje s Francuskom:

— Landesversicherungsanstalt Rheinland-Pfalz (Područni osiguravajući ured Rheinland-Pfalz), Speyer, ili,

— kao nadležna ustanova iz Priloga 2., Landesversicherungsanstalt für das Saarland (Područni osiguravajući ured Saarland), Saarbrücken;

v. poslovanje s Grčkom i Ciprom:

— Landesversicherungsanstalt Baden-Württemberg (Područni osiguravajući ured Baden-Württemberg), Karlsruhe;

vi. poslovanje s Italijom:

— Landesversicherungsanstalt Schwaben (Područni osiguravajući ured Švapska), Augsburg, ili,

— kao nadležna ustanova iz Priloga 2., Landesversicherungsanstalt für das Saarland (Područni osiguravajući ured Saarland), Saarbrücken;

vii. poslovanje s Luksemburgom:

— Landesversicherungsanstalt Rheinland-Pfalz (Područni osiguravajući ured Rheinland-Pfalz), Speyer, ili,

— kao nadležna ustanova iz Priloga 2., Landesversicherungsanstalt für das Saarland (Područni osiguravajući ured Saarland), Saarbrücken;

viii. poslovanje s Maltom:

— Landesversicherungsanstalt Schwaben (Područni osiguravajući ured Švapska), Augsburg;

ix. poslovanje s Nizozemskom:

— Landesversicherungsanstalt Westfalen (Područni osiguravajući ured Vestfalija), Münster;

x. poslovanje s Irskom i Ujedinjenom Kraljevinom:

— Landesversicherungsanstalt Frei und Hansestadt Hamburg (Područni osiguravajući ured Slobodnog i hanzeatskoga grada Hamburga), Hamburg;

xi. poslovanje s Poljskom:

— Landesversicherungsanstalt Berlin (Područni osiguravajući ured Berlin), Berlin;

xii. poslovanje s Portugalom:

— Landesversicherungsanstalt Unterfranken (Područni osiguravajući ured Donja Franačka), Würzburg;

xiii. poslovanje s Austrijom:

— Landesversicherungsanstalt Oberbayern (Područni osiguravajući ured Gornja Bavarska), München;

xiv. poslovanje sa Slovačkom, Slovenijom i Češkom:

— Landesversicherungsanstalt Niederbayern-Oberpfalz (Područni osiguravajući ured Donja Bavarska-Gornja Falačka), Landshut;

xv. poslovanje s Mađarskom:

— Landesversicherungsanstalt Thüringen (Područni osiguravajući ured Tiringija), Erfurt.";

(b) Odjeljak „E. ESTONIJA" zamjenjuje se sljedećim:

„E. ESTONIJA

1. Bolest i majčinstvo: Eesti Haigekassa (Estonski fond zdravstvenog osiguranja).

2. Invalidnost, starosne mirovine i obiteljske mirovine, posmrtna pripomoć za slučaj smrti, obiteljska i roditeljska davanja:

— Sotsiaalkindlustusamet (Odbor za socijalno osiguranje).

3. Nezaposlenost:

— Eesti Töötukassa (Estonski fond za osiguranje za slučaj nezaposlenosti).";

(c) Odjeljak „F. GRČKA" mijenja se kako slijedi:

Točka 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Općenito:

— Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων — Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Μισθωτών (ΙΚΑ – ΕΤΑΜ)", Αθήνα (Zavod za socijalno osiguranje – Ujedinjeni osiguravajući fond za zaposlene (IKA - ETAM), Atena).";

(d) Odjeljak „G. ŠPANJOLSKA" mijenja se kako slijedi:

Točke 3. i 4. zamjenjuju se sljedećim:

„3. Za davanja za nezaposlenost, osim za pomorce:

— Servicio Publico de Empleo Estatal. INEM, Madrid (Državni zavod za zapošljavanje u državnoj službi. INEM, Madrid).

4. Za starosne i invalidske mirovine koje se ne temelje na doprinosima:

— Instituto de Mayores y Servicios Sociales, Madrid (Zavod za starije osobe i državne službe, Madrid).";

(e) Odjeljak „H. FRANCUSKA" zamjenjuje se sljedećim:

„H. FRANCUSKA

Za sve podružnice i sve rizike:

— Centre des Liaisons Européennes et Internationales de Sécurité Sociale – Centar za europsku i međunarodnu suradnju u području socijalne sigurnosti (bivši Centre de Sécurité Sociale des Travailleurs Migrants – Centar za socijalnu sigurnost radnika migranata), Pariz.";

(f) Odjeljak „M. LITVA” mijenja se kako slijedi:

Točke 4., 5. i 6. zamjenjuju se sljedećim:

„4. Posmrtna pripomoć: Valstybinio socialinio draudimo fondo valdyba (Odbor državnog fonda za socijalno osiguranje).

5. Nezaposlenost: Lietuvos darbo birža (Litavska burza rada).

6. Obiteljska davanja: Valstybinio socialinio draudimo fondo valdyba (Odbor državnog fonda za socijalno osiguranje).”;

(g) Odjeljak „S. POLJSKA” zamjenjuje se sljedećim:

„S. POLJSKA

1. Davanja u naravi: Narodowy Fundusz Zdrowia (Državni zdravstveni fond), Varšava.

2. Novčana davanja:

(a) za bolest, majčinstvo, nesposobnost za rad, starost, smrt, nesreće na radu i profesionalne bolesti:

— Zaklad Ubezpieczen Spolecznych – Centrala (Zavod za socijalno osiguranje – ZUS – glavno sjedište), Varšava,

— Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Spolecznego – Centrala (Poljoprivredni fond socijalnog osiguranja –KRUS – glavno sjedište), Varšava,

— Zaklad Emerytalno-Rentowy Ministerstwa Spraw Wewnetrznych i Administracji (Mirovinski ured Ministarstva unutrašnjih poslova i uprave), Varšava;

(b) za nezaposlenost:

— Ministerstwo Gospodarki i Pracy (Ministarstvo gospodarstva i rada), Varšava;

(c) obiteljska davanja i ostala davanja koja ne ovise o doprinosima:

— Ministerstwo Polityki Spolecznej (Ministarstvo socijalne politike), Varšava.”;

(h) Odjeljak „V. SLOVAČKA” zamjenjuje se sljedećim:

„V. SLOVAČKA

1. Novčana davanja:

(a) Bolest i majčinstvo:

— Socialna poistovna (Agencija za socijalno osiguranje), Bratislava;

(b) Davanja za invalidnost:

— Socialna poistovna (Agencija za socijalno osiguranje), Bratislava;

(c) Davanja za starost:

— Socialna poistovna (Agencija za socijalno osiguranje), Bratislava;

(d) Davanja za nadživjele osobe:

— Socialna poistovna (Agencija za socijalno osiguranje), Bratislava;

(e) Nesreće na radu i profesionalne bolesti:

— Socialna poistovna (Agencija za socijalno osiguranje), Bratislava;

(f) Posmrtna pripomoć:

— Ustredie prace, socialnych veci a rodiny (Središnji ured za rad, socijalna pitanja i obitelj), Bratislava;

(g) Nezaposlenost:

— Socialna poistovna (Agencija za socijalno osiguranje), Bratislava;

(h) Obiteljska davanja:

— Ustredie prace, socialnych veci a rodiny (Središnji ured za rad, socijalna pitanja i obitelj), Bratislava.

2. Davanja u naravi:

— Urad pre dohlad nad zdravotnou starostlivostou, Bratislava.";

i. Odjeljak „X. ŠVEDSKA" zamjenjuje se sljedećim:

„X. ŠVEDSKA

1. Za sve slučajeve osim za davanja za nezaposlenost:

Försäkringskassan (Državna agencija za socijalno osiguranje).

2. Za davanja za nezaposlenost: Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen, IAF (Odbor za osiguranje za slučaj nezaposlenosti)."

5. **Prilog 5. mijenja se kako slijedi**

(a) Odjeljak „9. BELGIJA – ITALIJA" mijenja se kako slijedi:

dodaje se sljedeća podtočka (f):

„(f) Sporazum od 21.11.2003. o uvjetima rješavanja uzajamnih zahtjeva iz članaka 94. i 95. Uredbe 574/72.";

(b) Odjeljak „102. ESTONIJA – NIZOZEMSKA" zamjenjuje se sljedećim:

„102. ESTONIJA – NIZOZEMSKA

Nema.";

(c) Odjeljak „82. NJEMAČKA – NIZOZEMSKA" mijenja se kako slijedi:

Podtočke (g) i (h) zamjenjuju se sljedećim:

„(g) Članci 2. do 8. Sporazuma o provedbi Ugovora o socijalnoj sigurnosti od 18. travnja 2001.";

(d) Odjeljak „87. NJEMAČKA – SLOVAČKA" zamjenjuje se sljedećim:

„87. NJEMAČKA – SLOVAČKA

Nema.";

(e) Odjeljak „126. GRČKA – SLOVAČKA” zamjenjuje se sljedećim:

„126. GRČKA – SLOVAČKA

Bez konvencije.”;

(f) Odjeljak „144. ŠPANJOLSKA – SLOVAČKA” zamjenjuje se sljedećim:

„144. ŠPANJOLSKA – SLOVAČKA

Nema.”;

(g) Odjeljak „242. LUKSEMBURG – SLOVAČKA” zamjenjuje se sljedećim:

„242. LUKSEMBURG – SLOVAČKA

Nema.”;

(h) Odjeljak „276. AUSTRIJA – SLOVAČKA” zamjenjuje se sljedećim:

„276. AUSTRIJA – SLOVAČKA

Nema.”

6. **Prilog 7. mijenja se kako slijedi**

Odjeljak „V. SLOVAČKA” zamjenjuje se sljedećim:

„V. SLOVAČKA: Narodna banka Slovenska (Narodna banka Slovačke), Bratislava. Štatna pokladnica (Državna riznica), Bratislava.”

7. **Prilog 9. mijenja se kako slijedi**

(a) Odjeljak „E. ESTONIJA” zamjenjuje se sljedećim:

„E. ESTONIJA

Prosječni godišnji trošak davanja u naravi izračunava se tako da se uzmu u obzir davanja koja su priznata u skladu sa Zakonom o zdravstvenom osiguranju, Zakonom o organizaciji zdravstvenih usluga i člankom 12. Zakona o socijalnoj skrbi (odredbe o protezama, ortopedskim i drugim pomagalima)”;

(b) Odjeljak „F. GRČKA” zamjenjuje se sljedećim:

„F. GRČKA

Kod izračunavanja prosječnoga godišnjeg troška davanja u naravi u obzir se uzima opći sustav socijalnog osiguranja kojim upravlja Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων — Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Μισθωτών (IKA – ETAM) (Zavod za socijalno osiguranje – Ujedinjeni osiguravajući fond za zaposlene (IKA - ETAM)).”

8. **Prilog 10. mijenja se kako slijedi:**

(a) Odjeljak „E. ESTONIJA” zamjenjuje se sljedećim:

„E. ESTONIJA

1. Za potrebe primjene članka 14.c, članka 14.d stavka 3. i članka 17. Uredbe, i članka 6. stavka 1., članka 10.b, članka 11. stavka 1., članka 11.a stavka 1., članka 12.a, članka 13. stavka 2., članka 13. stavka 3., članka 14. stavka 1., članka 14. stavka 2., članka 14. stavka 3., članka 17., članka 38. stavka 1., članka 70. stavka 1., članka 82. stavka 2., članka 86. stavka 2. provedbene Uredbe:

— Sotsiaalkindlustusamet (Odbor za socijalno osiguranje).

2. Za potrebe primjene članka 8. i članka 113. stavka 2. provedbene Uredbe:

— Eesti Haigekassa (Estonski fond zdravstvenog osiguranja).

3. Za potrebe primjene članka 80. stavka 2. i članka 81. provedbene Uredbe:

— Eesti Töötukassa (Estonski fond za osiguranje za slučaj nezaposlenosti).

4. Za potrebe primjene članka 102. stavka 2. provedbene Uredbe:

(a) Bolest, majčinstvo, nesreće na radu i profesionalne bolesti:

— Eesti Haigekassa (Estonski fond zdravstvenog osiguranja);

(b) Nezaposlenost

— Eesti Töötukassa (Estonski fond za osiguranje za slučaj nezaposlenosti).

5. Za potrebe primjene članka 109. provedbene Uredbe:

— Maksuamet (Porezni odbor).

6. Za potrebe primjene članka 110. provedbene Uredbe:

Odgovarajuća nadležna ustanova.";

(b) Odjeljak „F. GRČKA" mijenja se kako slijedi:

i. Točka 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Za potrebe primjene članka 6. stavka 1. provedbene Uredbe:

— Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων — Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Μισθωτών (ΙΚΑ – ΕΤΑΜ), Αθήνα (Zavod za socijalno osiguranje – Ujedinjeni osiguravajući fond za zaposlene (IKA - ETAM), Atena).";

ii. Podtočka 2.(b)(i) zamjenjuje se sljedećim:

„i. općenito: Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων — Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Μισθωτών (ΙΚΑ – ΕΤΑΜ), Αθήνα (Zavod za socijalno osiguranje – Ujedinjeni osiguravajući fond za zaposlene (IKA - ETAM), Atena).";

iii. Podtočka 3.(a)(b)(c)(i) zamjenjuje se sljedećim:

„i. općenito: Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων — Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Μισθωτώ (ΙΚΑ – ΕΤΑΜ), Αθήνα (Zavod za socijalno osiguranje – Ujedinjeni osiguravajući fond za zaposlene (IKA - ETAM), Atena).";

iv. Podtočka 4.(a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) općenito: Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων — Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Μισθωτών (ΙΚΑ – ΕΤΑΜ), Αθήνα (Zavod za socijalno osiguranje – Ujedinjeni osiguravajući fond za zaposlene (IKA - ETAM), Atena).";

v. Točka 6. zamjenjuje se sljedećim:

„6. Za potrebe primjene članka 81. provedbene Uredbe:

— Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων — Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Μισθωτών (ΙΚΑ – ΕΤΑΜ), Αθήνα (Zavod za socijalno osiguranje – Ujedinjeni osiguravajući fond za zaposlene (IKA - ETAM), Atena).";

vi. Podtočka 7.(c)(i) i (ii) zamjenjuju se sljedećim:

„i. za zaposlene osobe, samozaposlene osobe i zaposlene u lokalnoj samoupravi:

— Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων — Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Μισθωτών (ΙΚΑ – ΕΤΑΜ), Αθήνα (Zavod za socijalno osiguranje – Ujedinjeni osiguravajući fond za zaposlene (IKA - ETAM), Atena);

ii. za državne službenike:

— Οργανισμός Περίθαλψης Ασφαλισμένων Δημοσίου (OPAD), Αθήνα (Fond zdravstvenog osiguranja za državne službenike (OPAD), Atena.";

vii. Podtočka 8.(c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) ostala davanja:

— Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων — Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Μισθωτών (ΙΚΑ – ΕΤΑΜ), Αθήνα (Zavod za socijalno osiguranje – Ujedinjeni osiguravajući fond za zaposlene (IKA - ETAM), Atena).";

viii. Podtočka 9.(b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) ostala davanja:

— Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων — Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Μισθωτών (ΙΚΑ – ΕΤΑΜ), Αθήνα (Zavod za socijalno osiguranje – Ujedinjeni osiguravajući fond za zaposlene (IKA - ETAM), Atena).";

(c) Odjeljak „G. ŠPANJOLSKA" mijenja se kako slijedi:

Točke 5. i 6. zamjenjuju se sljedećim:

„5. Za potrebe primjene članka 102. stavka 2. u vezi s davanjima za nezaposlenost:

— Servicio Publico de Empleo Estatal. INEM, Madrid (Državni zavod za zapošljavanje u državnoj službi. INEM, Madrid).

6. Za potrebe primjene članka 80. stavka 2., članka 81. i članka 82. stavka 2. provedbene Uredbe, u vezi s davanjima za nezaposlenost osim za pomorce:

— Direcciones Provinciales del Servicio Publico de Empleo Estatal. INEM (Područne uprave Državnog zavoda za zapošljavanje u državnoj službi. INEM).";

(d) Odjeljak „H. FRANCUSKA" mijenja se kako slijedi:

i. Točka 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Za potrebe primjene članka 14. stavka 1. točke (b), članka 14.a stavka 1. točke (b) i članka 17. Uredbe:

— Centre des liaisons européennes et internationales de sécurité sociale (Centar za europsku i međunarodnu suradnju u području socijalne sigurnosti) (bivši Centre de sécurité sociale des travailleurs migrants – Centar za socijalnu sigurnost radnika migranata), Pariz.";

ii. Točke 8. i 9. zamjenjuju se sljedećim:

„8. Za potrebe zajedničke primjene članaka 36. i 63. Uredbe i članka 102. provedbene Uredbe:

— Centre des liaisons européennes et internationales de sécurité sociale (Centar za europsku i međunarodnu suradnju u području socijalne sigurnosti) (bivši Centre de sécurité sociale des travailleurs migrants – Centar za socijalnu sigurnost radnika migranata), Pariz.

9. Za potrebe primjene članka 113. stavka 2. provedbene Uredbe:

— Centre des liaisons européennes et internationales de sécurité sociale (Centar za europsku i međunarodnu suradnju u području socijalne sigurnosti) (bivši Centre de sécurité sociale des travailleurs migrants – Centar za socijalnu sigurnost radnika migranata), Pariz.";

(e) Odjeljak „J. ITALIJA” mijenja se kako slijedi:

Točka 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. (a) Za potrebe primjene članka 17. Uredbe:

— Istituto nazionale della previdenza sociale (Državni zavod za socijalno osiguranje), područni uredi;

(b) Za potrebe primjene članka 11. stavka 1., članka 13. stavka 2. i stavka 3., i članka 14. stavka 1. stavka 2. i stavka 3. provedbene Uredbe:

— Istituto nazionale della previdenza sociale (Državni zavod za socijalno osiguranje), područni uredi.”;

(f) Odjeljak „M. LITVA” mijenja se kako slijedi:

i. Točka 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Za potrebe primjene članka 80. stavka 2., članka 81. i članka 82. stavka 2. provedbene Uredbe:

— Lietuvos darbo birža (Litavska burza rada).”;

ii. Podtočka 4.(b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) povrat novca u skladu s člankom 70. stavkom 2.:

— Lietuvos darbo birža (Litavska burza rada).”;

iii. Podtočka 5.(c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) novčana davanja u skladu s Poglavljem 6. Glave III. Uredbe:

— Lietuvos darbo birža (Litavska burza rada).”;

(g) Odjeljak „S. POLJSKA” mijenja se kako slijedi:

i. Podtočka 3.(a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) davanja u naravi:

— Narodowy Fundusz Zdrowia (Državni zdravstveni fond), Varšava.”;

ii. Podtočka 4.(a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) davanja u naravi:

— Narodowy Fundusz Zdrowia (Državni zdravstveni fond), Varšava.”;

iii. Točka 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Za potrebe primjene članka 38. stavka 1. provedbene Uredbe:

(a) za osobe koje su se nedavno zaposlile ili samozaposlile, osim samostalnih poljoprivrednika, i za profesionalne vojnike i časnike koji su navršili razdoblja službe, osim onih navedenih u Prilogu 2. točki 2. podtočki (c)(i), podtočki (c)(ii), podtočki (d)(i), podtočki (d)(ii), podtočki (e)(i), podtočki (e)(ii):

— jedinice Zavoda za socijalno osiguranje (Zakład Ubezpieczeń Społecznych) navedene u Prilogu 3. točki 2. podtočki (a);

(b) za osobe koje su se nedavno samozaposlile kao poljoprivrednici i koje nisu navršile razdoblja službe iz Priloga 2. točke 2. podtočke (c)(i), podtočke (c)(ii), podtočke (d)(i), podtočke (d)(ii), podtočke (e)(i), podtočke (e)(ii):

— jedinice Poljoprivrednog fonda socijalnog osiguranja (Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego) navedene u Prilogu 3. točki 2. podtočki (b);

(c) za profesionalne vojnike:

— Wojskowe Biuro Emerytalne w Warszawie (Vojni mirovinski ured u Varšavi), ako je to nadležna ustanova iz Priloga 2. točke 2. podtočke (c);

(d) za policijske časnike, časnike Ureda za zaštitu države, časnike Agencije za unutarnju sigurnost, časnike Vanjske obavještajne službe (služba za javnu sigurnosti), časnike Granične policije, časnike Vladinog ureda za sigurnost i časnike Nacionalne vatrogasne postrojbe:

— Zakład Emerytalno - Rentowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w Warszawie (Mirovinski ured Ministarstva unutarnjih poslova i uprave u Varšavi), ako je to nadležna ustanova iz Priloga 2. točke 2. podtočke (d);

(e) za časnike zatvorske straže:

— Biuro Emerytalne Służby Więziennej w Warszawie (Mirovinski ured zatvorske službe u Varšavi), ako je to nadležna ustanova iz Priloga 2. točke 2. podtočke (e);

(f) za suce i tužitelje:

— specijalizirana tijela Ministarstva pravosuđa.

(g) za osobe koje su navršile samo strana razdoblja osiguranja:

— jedinice Zavoda za socijalno osiguranje (Zakład Ubezpieczeń Społecznych) navedene u Prilogu 3. točki 2. podtočki (g).";

iv. Točka 6. zamjenjuje se sljedećim:

„6. Za potrebe primjene članka 70. stavka 1. provedbene Uredbe:

(a) dugoročna davanja:

i. za osobe koje su se nedavno zaposlile ili samozaposlile, osim samostalnih poljoprivrednika, i za profesionalne vojnike i časnike koji su navršili razdoblja službe, osim onih navedenih u Prilogu 2. točki 2. podtočki (c)(i), podtočki (c)(ii), podtočki (d)(i), podtočki (d)(ii), podtočki (e)(i), podtočki (e)(ii):

jedinice Zavoda za socijalno osiguranje (Zakład Ubezpieczeń Społecznych) navedene u Prilogu 3. točki 2. podtočki (a);

ii. za osobe koje su se nedavno samozaposlile kao poljoprivrednici i koje nisu navršile razdoblja službe iz Priloga 2. točke 2. podtočke (c)(i), podtočke (c)(ii), podtočke (d)(i), podtočke (d)(ii), podtočke (e)(i), podtočke (e)(ii):

jedinice Poljoprivrednog fonda socijalnog osiguranja (Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego) navedene u Prilogu 3. točki 2. podtočki (b);

iii. za profesionalne vojnike:

Wojskowe Biuro Emerytalne w Warszawie (Vojni mirovinski ured u Varšavi), ako je to nadležna ustanova iz Priloga 2. točke 2. podtočke (c);

iv. časnici navedeni u točki 5. podtočki (d):

Zakład Emerytalno - Rentowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w Warszawie (Mirovinski ured Ministarstva unutarnjih poslova i uprave u Varšavi), ako je to nadležna ustanova iz Priloga 2. točke 2. podtočke (d);

v. za časnike zatvorske straže:

Biuro Emerytalne Służby Więziennej w Warszawie (Mirovinski ured zatvorske službe u Varšavi), ako je to nadležna ustanova iz Priloga 2. točke 2. podtočke (e);

vi. za suce i tužitelje:

specijalizirana tijela Ministarstva pravosuđa;

vii. za osobe koje su navršile samo strana razdoblja osiguranja:

jedinice Zavoda za socijalno osiguranje (Zakład Ubezpieczeń Społecznych) navedene u Prilogu 3. točki 2. podtočke (g).";

v. Točka 7. zamjenjuje se sljedećim:

„7. Za potrebe primjene članka 80. stavka 2., članka 81., članka 82. stavka 2., članka 83. stavka 1., članka 84. stavka 2. i članka 108. provedbene Uredbe:

Wojewódzkie urzedy pracy (Vojvodski ured za rad) koji je nadležan na području mjesta boravišta ili privremenog boravišta.";

vi. Točka 9. zamjenjuje se sljedećim:

„9. Za potrebe primjene članka 86. stavka 2. provedbene Uredbe:

Područni centar za socijalnu politiku koji je nadležan za mjesto boravišta ili privremenog boravišta osobe koja ima pravo na davanja.";

vii. Točka 10. zamjenjuje se sljedećim:

„10. Za potrebe primjene članka 91. stavka 2. provedbene Uredbe:

(a) za potrebe primjene članka 77. Uredbe:

— Područni centar za socijalnu politiku koji je nadležan za mjesto boravišta ili privremenog boravišta osobe koja ima pravo na davanja;

(b) za potrebe primjene članka 78. Uredbe:

i. za osobe koje su se nedavno zaposlile ili samozaposlile, osim samostalnih poljoprivrednika, i za profesionalne vojnike i časnike koji su navršili razdoblja službe, osim onih navedenih u Prilogu 2. točki 2. podtočki (c)(i), podtočki (c)(ii), podtočki (d)(i), podtočki (d)(ii), podtočki (e)(i), podtočki (e)(ii):

jedinice Zavoda za socijalno osiguranje (Zakład Ubezpieczeń Społecznych) navedene u Prilogu 3. točki 2. podtočki (a);

ii. za osobe koje su se nedavno samozaposlile kao poljoprivrednici i koje nisu navršile razdoblja službe iz Priloga 2. točke 2. podtočke (c)(i), podočke (c)(ii), podočke (d)(i), podočke (d)(ii), podočke (e)(i), podočke (e)(ii):

jedinice Poljoprivrednog fonda socijalnog osiguranja (Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego) navedene u Prilogu 3. točki 2. podočki (b);

iii. za profesionalne vojnike:

Wojskowe Biuro Emerytalne w Warszawie (Vojni mirovinski ured u Varšavi), ako je to nadležna ustanova iz Priloga 2. točke 2. podočke (c);

iv. časnici navedeni u točki 5. podočki (d):

Zakład Emerytalno - Rentowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w Warszawie (Mirovinski ured Ministarstva unutarnjih poslova i uprave u Varšavi), ako je to nadležna ustanova iz Priloga 2. točke 2. podočke (d);

v. za časnike zatvorske straže:

Biuro Emerytalne Służby Więziennej w Warszawie (Mirovinski ured zatvorske službe u Varšavi), ako je to nadležna ustanova iz Priloga 2. točke 2. podočke (e);

vi. za bivše suce i tužitelje:

specijalizirana tijela Ministarstva pravosuđa.";

viii. Točka 11. zamjenjuje se sljedećim:

„11. Za potrebe primjene članka 36. i članka 63. Uredbe i članka 102. stavka 2. provedbene Uredbe:

— Narodowy Fundusz Zdrowia (Državni zdravstveni fond), Varšava.";

(h) Odjeljak „V. SLOVAČKA" mijenja se kako slijedi:

i. Podtočke 4. (b) i (c) zamjenjuju se sljedećim:

„(b) Obiteljska davanja:

— Úrady práce, soicálnych vecí a rodiny (Uredi za rad, socijalna pitanja i obitelj) koji su nadležni za boravište ili privremeno boravište tražitelja davanja;

(c) Davanja za nezaposlenost:

— Sociálna poisťovňa (Agencija za socijalno osiguranje), Bratislava";

ii. Točka 8. zamjenjuje se sljedećim:

„8. Za potrebe primjene članka 80. stavka 2., članka 81. i članka 82. stavka 2. provedbene Uredbe:

— Sociálna poisťovňa (Agencija za socijalno osiguranje), Bratislava.";

iii. Točka 11. zamjenjuje se sljedećim:

„11. Za potrebe primjene članka 91. stavka 2. provedbene Uredbe (u vezi s isplatom davanja u skladu s člancima 77. i 78. Uredbe):

— Úrady práce, soicálnych vecí a rodiny (Uredi za rad, socijalna pitanja i obitelj) koji su nadležni za boravište ili privremeno boravište tražitelja davanja";

iv. Točka 12. zamjenjuje se sljedećim:

„12. Za potrebe primjene članka 102. stavka 2. provedbene uredbe:

(a) u vezi s nadoknadom troškova iz članka 36. i 63. Uredbe:

Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, Bratislava;

(b) u vezi s nadoknadom troškova prema članku 70. Uredbe:

— Sociálna poisťovňa (Agencija za socijalno osiguranje), Bratislava.";

v. Točka 13(c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) davanja za nezaposlenost:

— Sociálna poisťovňa (Agencija za socijalno osiguranje), Bratislava."

i. Odjeljak „X. ŠVEDSKA” mijenja se kako slijedi:

i. Točka 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Za potrebe primjene članka 14.b stavka 1. i stavka 2. u slučajevima kada je osoba poslana na službu u Švedsku na rok duži od 12 mjeseci:

Försäkringskassan i Västra Götaland, sjöfartskontoret (Državna agencija za socijalno osiguranje, lokalni ured Västra Götaland, odjel za pomorce).”;

ii. Podtočka 6.(b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) Försäkringskassan (Državna agencija za socijalno osiguranje).”;

iii. Podtočka 7.(b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) Inspektionen för arbetslöshetsförsakringen, IAF (Odbor za osiguranje za slučaj nezaposlenosti)”.

32006R0207

UREDBA KOMISIJE (EZ) br. 207/2006

od 7. veljače 2006.

o izmjeni Uredbe Vijeća (EEZ) br. 574/72 o utvrđivanju postupka za provedbu Uredbe (EEZ) br. 1408/71 o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe, samozaposlene osobe i članove njihovih obitelji koje se kreću unutar Zajednice

KOMISIJA EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice,

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EEZ) br. 574/72 od 21. ožujka 1972. o utvrđivanju postupka za provedbu Uredbe (EEZ) br. 1408/71 o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe, samozaposlene osobe i članove njihovih obitelji koje se kreću unutar Zajednice [1], a posebno njezin članak 122.,

budući da:

(1) Neke države članice ili njihova nadležna tijela zatražili su izmjene priloga Uredbi (EEZ) br. 574/72 u skladu s postupkom utvrđenim tom Uredbom.

(2) Predložene izmjene proizlaze iz odluka koje su donijele dotične države članice ili njihova nadležna tijela koja imenuju tijela odgovorna za osiguranje primjene zakonodavstva o socijalnoj sigurnosti u skladu s pravom Zajednice.

(3) U Prilogu 9. navedeni su sustavi koje treba uzeti u obzir pri određivanju prosječnih godišnjih troškova za davanja u naravi, u skladu s člankom 94. i člankom 95. Uredbe (EEZ) br. 574/72.

(4) Postignuto je jednoglasno mišljenje Administrativne komisije o socijalnoj sigurnosti radnika migranata,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Prilozi od 1. do 5. i Prilozi od 7. do 10. Uredbe (EEZ) br. 574/72 izmjenjuju se u skladu s Prilogom ovoj Uredbi.

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od njezine objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 7. veljače 2006.

Za Komisiju
Vladimír ŠPIDLA
Član Komisije

[1] SL L 74, 27.3.1972., str. 1. Uredba kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EZ) br. 647/2005 Europskog parlamenta i Vijeća. (SL L 117, 4.5.2005., str. 1.).

PRILOG

1. **Prilog 1. mijenja se kako slijedi:**

(a) Odjeljak „K. CIPAR” zamjenjuje se sljedećim:

„K. CIPAR:

1. Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Ministar rada i socijalnog osiguranja), Nikozija.

2. Υπουργός Υγείας (Ministar zdravlja), Nikozija.

3. Υπουργός Οικονομικών (Ministar financija), Nikozija.”;

(b) Odjeljak „L. LATVIJA” zamjenjuje se sljedećim:

„L. LATVIJA:

1. Labklājības ministrija, Rīga (Ministarstvo socijalne skrbi, Riga).

2. Veselības ministrija, Rīga (Ministarstvo zdravlja, Riga).”;

(c) Odjeljak „O. MAĐARSKA” zamjenjuje se sljedećim:

„O. MAĐARSKA:

1. Egészségügyi Minisztérium (Ministarstvo zdravlja), Budimpešta.

2. Ifjúsági, Családügyi, Szociális és Esélyegyenlőségi Minisztérium (Ministarstvo za mladež, obitelj i socijalna pitanja te jednake mogućnosti), Budimpešta.

3. Foglalkoztatáspolitikai és Munkaügyi Minisztérium (Ministarstvo za zapošljavanje i rad), Budimpešta.

4. Pénzügyminisztérium (Ministarstvo financija), Budimpešta.”;

(d) Odjeljak „Q. NIZOZEMSKA” mijenja se kako slijedi:

Točka 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (Ministar za javno zdravlje, socijalnu skrb i sport), Den Haag”;

(e) Odjeljak „R. AUSTRIJA” zamjenjuje se sljedećim:

„R. AUSTRIJA:

1. Bundesminister für soziale Sicherheit, Generationen und Konsumentenschutz, (Savezni ministar za socijalnu sigurnost, zaštitu generacija i potrošača), Beč.

2. Bundesminister für Wirtschaft und Arbeit (Savezni ministar za gospodarska pitanja i rad), Beč.

3. Bundesminister für Gesundheit und Frauen (Savezni ministar za zdravlje i žene), Beč.

4. Posebni sustavi za državne djelatnike:

Bundeskanzler (Savezni kancelar), Beč, ili dotična lokalna vlast.”

2. **Prilog 2. mijenja se kako slijedi:**

(a) Odjeljak „J. ITALIJA” mijenja se kako slijedi:

i. točka 3.A zamjenjuje se sljedećim:

„A. Zaposlene osobe:

(a) općenito:

Istituto nazionale della previdenza sociale (Državni zavod za socijalnu skrb), pokrajinski uredi;

(b) za radnike u zabavnoj industriji:

Ente nazionale di previdenza e assistenza per i lavoratori dello spettacolo (Državni ured za socijalnu skrb i pomoć za radnike u zabavnoj industriji), Rim;

(c) za novinare:

Istituto nazionale di previdenza dei giornalisti italiani ‚Giovanni Amendola' (Državni zavod za socijalnu skrb za talijanske novinare ‚Giovanni Amendola'), Rim."

ii. točka 3.B zamjenjuje se sljedećim:

„B. Samozaposlene osobe:

(a) za liječnike:

Ente nazionale di previdenza ed assistenza medici (Državni ured za socijalnu skrb i pomoć za liječnike);

(b) za ljekarnike:

Ente nazionale di previdenza ed assistenza farmacisti (Državni ured za socijalnu skrb i pomoć za ljekarnike);

(c) za veterinare:

Ente nazionale di previdenza ed assistenza veterinari (Državni ured za socijalnu skrb i pomoć za veterinare);

(d) za medicinske sestre, pomoćno osoblje u zdravstvu i dječje njegovateljice:

Cassa nazionale di previdenza ed assistenza a favore degli infermieri professionali, assistenti sanitari, vigilatrici d'infanzia (IPASVI);

(e) za inženjere i arhitekte:

Cassa nazionale di previdenza ed assistenza per gli ingegneri ed architetti liberi professionisti;

(f) za geometre:

Cassa italiana di previdenza dei geometri liberi professionisti;

(g) za pravne zastupnike i odvjetnike:

Cassa nazionale di previdenza ed assistenza forense;

(h) za ekonomiste:

Cassa nazionale di previdenza ed assistenza a favore dei dottori commercialisti (Državni fond za socijalnu skrb i pomoć za ekonomiste);

(i) za računovođe:

Cassa nazionale di previdenza ed assistenza a favore dei ragionieri e periti commerciali (Državni fond za socijalnu skrb i pomoć za računovođe);

(j) za stručnjake za zapošljavanje:

Ente nazionale di previdenza ed assistenza per i consulenti del lavoro (Državni ured za socijalnu skrb i pomoć za stručnjake za zapošljavanje);

(k) za javne bilježnike:

Cassa nazionale notariato (Državni fond za javne bilježnike);

(l) za carinske službenike:

Fondo nazionale di previdenza per gli impiegati delle imprese di spedizione e delle agenzie marittime (FASC);

(m) za biologe:

Ente nazionale di previdenza ed assistenza a favore dei biologi;

(n) za poljoprivredne tehničare i stručnjake:

Ente nazionale di previdenza per gli addetti e per gli impiegati in agricoltura;

(o) za zastupnike prodaje:

Ente nazionale di assistenza per gli agenti e rappresentanti di commercio;

(p) za industrijske tehničare:

Ente nazionale di previdenza dei periti industriali;

(q) za aktuare, kemičare, agronome, šumare i geologe:

Ente nazionale di previdenza ed assistenza pluricategoriale degli agronomi e forestali, degli attuari, dei chimici e dei geologi;

(r) za psihologe:

Ente nazionale di previdenza ed assistenza per gli psicologi (Državni ured za socijalnu skrb i pomoć za psihologe);

(s) za novinare:

Istituto nazionale di previdenza dei giornalisti italiani ‚Giovanni Amendola' (Državni zavod za socijalnu skrb za talijanske novinare ‚Giovanni Amendola').";

(b) Odjeljak „K. CIPAR" zamjenjuje se sljedećim:

„K. CIPAR:

1. Davanja u naravi:

Υπουργείο Υγείας, Λευκωσία, (Ministarstvo zdravlja, Nikozija).

2. Novčana davanja:

Υπηρεσίες Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Λευκωσία (Odjel za usluge socijalnog osiguranja, Ministarstvo rada i socijalnog osiguranja, Nikozija).

3. Obiteljska davanja:

Υπηρεσίες Χορηγιών και Επιδομάτων, Υπουργείο Οικονομικών, Λευκωσία (Služba za socijalnu pomoć i davanja, Ministarstvo financija), Nikozija.";

(c) Odjeljak „L. LATVIJA" zamjenjuje se sljedećim:

„L. LATVIJA:

Nadležnost ustanova uređuju odredbe latvijskog zakonodavstva, ako nije drukčije navedeno dalje u tekstu.

1. U svim slučajevima osiguranja, osim za zdravstvenu zaštitu u naravi: Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra, Rīga (Državni zavod za socijalno osiguranje, Riga).

2. Zdravstvena zaštita u naturi: Veselības obligātās apdrošināšanas valsts aģentūra, Rīga (Državni zavod za obvezno zdravstveno osiguranje, Riga).";

(d) Odjeljak „O. MAĐARSKA” mijenja se kako slijedi:

Točka 6. zamjenjuje se sljedećim:

„6. Obiteljska davanja:

Novčana davanja:

1. Magyar Államkincstár (Mađarska državna riznica);

2. Országos Egészségbiztosítási Pénztár (Državni fond za zdravstveno osiguranje).”;

(e) Odjeljak „Q. NIZOZEMSKA” mijenja se kako slijedi:

točka 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Bolest i majčinstvo:

(a) davanja u naravi:

— za osobe koje su se, u skladu s člankom 2. Zakona o osiguranju zdravstvene zaštite, dužne osigurati kod osiguravatelja zdravstvene zaštite: osiguravatelj zdravstvene zaštite s kojim je dotična osoba zaključila osiguranje zdravstvene zaštite u smislu primjene Zakona o osiguranju zdravstvene zaštite, ili

— osobe koje nisu uključene u kategoriju iz prethodne alineje s boravištem u inozemstvu i koje, u skladu s Uredbom ili Sporazumom EEA ili Sporazumom sa Švicarskom o slobodnom kretanju osoba, imaju pravo na zdravstvenu zaštitu u državi svojeg boravišta u skladu s nizozemskim zakonodavstvom:

1. upis i naplata zakonom određenih doprinosa: the College voor zorgverzekeringen u mjestu Diemen; ili

2. zdravstvena zaštita: CZ u Tilburgu;

(b) novčana davanja:

Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen, Amsterdam (Zavod za osiguranje zaposlenika, Amsterdam);

(c) davanja za zdravstvenu zaštitu:

Belastingdienst Toeslagen, Utrecht.”;

(f) Odjeljak „R. AUSTRIJA” mijenja se kako slijedi:

i. točka 2. (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) Za primjenu članka 45. stavka 6. Uredbe, ako nije navršeno razdoblje plaćanja doprinosa u Austriji te uzimajući u obzir razdoblja služenja vojnog roka i civilnog služenja vojnog roka i razdoblja odgoja djece kojima nije prethodilo niti nakon njih slijedilo razdoblje osiguranja u Austriji: Pensionsversicherungsanstalt (Zavod za mirovinsko osiguranje), Beč.”;

ii. točka 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Obiteljska davanja:

(a) obiteljska davanja s izuzetkom Kinderbetreuungsgeld (Naknada za njegu djeteta:

Finanzamt (Porezna uprava);

(b) Kinderbetreuungsgeld (naknada za njegu djeteta): zavod za zdravstveno osiguranje kod kojega je podnositelj molbe osiguran ili je donedavno bio osiguran, ili Gebietskrankenkasse (Područni fond zdravstvenog osiguranja) kojem je zahtjev upućen.”;

(g) Odjeljak „S. POLJSKA” mijenja se kako slijedi:

i. točka 2. (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) za osobe koje su se nedavno zaposlile ili samozaposlile, osim samozaposlenih poljoprivrednika, i za profesionalne vojnike i časnike koji su završili vojnu službu u razdobljima koja nisu navedena u točkama (c) i., (c) ii., (d) i., (d) ii., (e) i. i (e) ii.:

1. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (Zavod za socijalno osiguranje — ZUS) —Podružnica u Łódźu — za osobe koje su navršile:

(a) razdoblja osiguranja isključivo na području poljskog zakonodavstva s boravištem na državnom području Španjolske, Portugala, Italije, Grčke, Cipra ili Malte;

(b) razdoblja osiguranja na području poljskog zakonodavstva i u inozemstvu, uključujući razdoblja nedavno navršena u Španjolskoj, Portugalu, Italiji, Grčkoj, Cipru ili Malti;

2. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (Zavod za socijalno osiguranje — ZUS) — Podružnica u Nowy Sączu—za osobe koje su navršile:

(a) razdoblja osiguranja isključivo na području poljskog zakonodavstva s boravištem na državnom području Austrije, Češke, Mađarske, Slovačke ili Slovenije;

(b) razdoblja osiguranja na području poljskog zakonodavstva i u inozemstvu, uključujući razdoblja nedavno navršena u Austriji, Češkoj, Mađarskoj, Slovačkoj ili Sloveniji;

3. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (Zavod za socijalno osiguranje — ZUS) — Podružnica u Opole —za osobe koje su navršile:

(a) razdoblja osiguranja isključivo na području poljskog zakonodavstva s boravištem na državnom području Njemačke;

(b) razdoblja osiguranja na području poljskog zakonodavstva i u inozemstvu, uključujući razdoblja nedavno navršena u Njemačkoj;

4. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (Zavod za socijalno osiguranje — ZUS) — Podružnica u Szczecinu — za osobe koje su navršile:

(a) razdoblja osiguranja isključivo na području poljskog zakonodavstva s boravištem na državnom području Danske, Finske, Švedske, Litve, Latvije ili Estonije;

(b) razdoblja osiguranja na području poljskog zakonodavstva i u inozemstvu, uključujući razdoblja nedavno navršena u Danskoj, Finskoj, Švedskoj, Litvi, Latviji ili Estoniji;

5. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (Zavod za socijalno osiguranje — ZUS) — I Oddział w Warszawie —Centralne Biuro Obsługi Umów Międzynarodowych (I. područni ured u Varšavi - Središnji ured za međunarodne sporazume) —za osobe koje su navršile:

(a) razdoblja osiguranja isključivo na području poljskog zakonodavstva s boravištem na državnom području Belgije, Francuske, Nizozemske, Luksemburga, Irske ili Ujedinjene Kraljevine;

(b) razdoblja osiguranja na području poljskog zakonodavstva i u inozemstvu, uključujući razdoblja nedavno navršena u Belgiji, Francuskoj, Nizozemskoj, Luksemburgu, Irskoj ili Ujedinjenoj Kraljevini;";

ii. točka 3.(a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) davanja u naravi: Narodowy Fundusz Zdrowia Warszawa (Državni zdravstveni fond, Varšava);";

iii. točka 3.(b)(ii) zamjenjuje se sljedećim:

„ii. invalidnost ili smrt glavnog hranitelja:

— za osobe koje su u vrijeme nastupa osiguranog slučaja bile zaposlene ili samozaposlene (isključujući samozaposlene poljoprivrednike) i za osobe koje su tada bile nezaposleni diplomirani studenti upućeni na izobrazbu ili stažiranje:

odjeli Zavoda za socijalno osiguranje (Zakład Ubezpieczeń Społecznych) navedeni u točki 2. podtočki (a),

— za osobe koje su bile samozaposleni poljoprivrednici u vrijeme nastupa osiguranog slučaja:

odjeli Poljoprivrednog fonda zdravstvenog osiguranja (Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego) navedeni u točki 2. podtočki (b),

— za profesionalne vojnike, ako osigurani slučaj nastupi tijekom razdoblja odsluženja vojnog roka:

Wojskowe Biuro Emerytalne w Warszawie (Ured za vojne mirovine u Varšavi),

— za časnike, spomenute u točki 2. podtočki (d), ako osigurani slučaj nastupi tijekom razdoblja služenja u jednoj od postrojbi navedenih u točki 2. podtočki (d):

Zakład Emerytalno–Rentowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w Warszawie (Mirovinski ured Ministarstva unutarnjih poslova i uprave u Varšavi),

— za zatvorske čuvare, ako osigurani slučaj nastupi tijekom razdoblja obavljanja takve službe:

Biuro Emerytalne Służby Więziennej w Warszawie (Mirovinski ured za zatvorsko osoblje u Varšavi),

— za suce i tužitelje:

specijalizirani organi Ministarstva pravosuđa.";

iv. točke 4. (c), (d) i (e) zamjenjuju se sljedećim:

„(c) za profesionalne vojnike:

specijalizirane službe Ministarstva za nacionalnu obranu;

(d) za pripadnike Policije, za pripadnike Nacionalne vatrogasne brigade, za pripadnike Granične straže, za pripadnike Službe za unutarnju sigurnost i za pripadnike Obavještajne službe i pripadnike Vladinog ureda za sigurnost:

specijalizirani organi Ministarstva unutarnjih poslova i uprave;

(e) za zatvorske čuvare:

specijalizirane službe Ministarstva pravosuđa;";

v. točka 4. (g) zamjenjuje se sljedećim:

„(g) za umirovljenike:

— koji imaju pravo na davanja iz sustava socijalnog osiguranja za zaposlene i samozaposlene, izuzevši samozaposlene poljoprivrednike:

odjeli Zavoda za socijalno osiguranje (Zakład Ubezpieczeń Społecznych) navedeni u točki 2. podtočki (a),

— koji imaju pravo na davanja iz sustava socijalnog osiguranja za poljoprivrednike:

odjeli Poljoprivrednog fonda socijalnog osiguranja (Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego) navedeni u točki 2. (b),

— koji imaju pravo na davanja iz sustava mirovinske zaštite za profesionalne vojnike:

Wojskowe Biuro Emerytalne w Warszawie (Ured za vojne mirovine u Varšavi),

— koji imaju pravo na davanja iz sustava mirovinske zaštite za časnike, spomenute u točki 2. podtočki (d):

Zakład Emerytalno-Rentowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w Warszawie (Mirovinski ured Ministarstva unutarnjih poslova i uprave u Varšavi),

— koji imaju pravo na davanja iz sustava mirovinske zaštite za čuvare zatvora:

Biuro Emerytalne Służby Więziennej w Warszawie (Mirovinski ured za osoblje u zatvorskoj službi u Varšavi),

— za bivše suce i tužitelje:

specijalizirane službe Ministarstva pravosuđa.";

vi. točka 6. zamjenjuje se sljedećim:

„6. Obiteljska davanja:

Područni centar za socijalnu pomoć s teritorijalnom nadležnosti nad mjestom boravišta ili privremenog boravišta osobe koja ima pravo na davanja.";

(h) Odjeljak „X. ŠVEDSKA" mijenja se kako slijedi:

Točka 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Za davanja za nezaposlenost:

(a) u svrhu primjene članaka 80. do 82. provedbene Uredbe:

— fond za nezaposlene koji bi bio nadležan za rješavanje zahtjeva za davanja za nezaposlenost u Švedskoj, ili

— nadzorni organ;

(b) u svrhu primjene članka 83. provedbene Uredbe:

— Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen (švedska Uprava za osiguranje za nezaposlenost).”

3. **Prilog 3. mijenja se kako slijedi:**

(a) Odjeljak „B. ČEŠKA” mijenja se kako slijedi:

točka 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Davanja u naravi:

(a) općenito:

Društvo za zdravstveno osiguranje (po izboru);

(b) za zračnu službu spašavanja:

Ministerstvo zdravotnictví (Ministarstvo zdravstva).”;

(b) Odjeljak „J. ITALIJA” mijenja se kako slijedi:

i. točka 3.A zamjenjuje se sljedećim:

„A. Zaposlene osobe:

(a) općenito:

Istituto nazionale della previdenza sociale (Državni zavod za socijalnu skrb), pokrajinski uredi;

(b) za radnike u zabavnoj industriji:

Ente nazionale di previdenza e assistenza per i lavoratori dello spettacolo (Državni zavod za socijalnu skrb i pomoć za radnike u zabavnoj industriji), Rim;

(c) za novinare:

Istituto nazionale di previdenza dei giornalisti italiani ‚Giovanni Amendola’ (Državni zavod za socijalnu skrb za talijanske novinare ‚Giovanni Amendola’), Rim.”;

ii. točka 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Naknade za slučaj smrti:

Istituto nazionale della previdenza sociale (Državni zavod za socijalnu skrb), pokrajinski uredi;

Istituto nazionale per l’assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (Državni zavod za osiguranje od nezgoda na radu), pokrajinski uredi; IPSEMA.”;

(c) Odjeljak „K. CIPAR” zamjenjuje se sljedećim:

„K. CIPAR:

1. Davanja u naravi:

Υπουργείο Υγείας, Λευκωσία (Ministarstvo zdravlja, Nikozija).

2. Novčana davanja:

Υπηρεσίες Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Λευκωσία (Odjel za usluge socijalnog osiguranja, Ministarstvo rada i socijalnog osiguranja, Nikozija).

3. Obiteljska davanja:

Υπηρεσία Χορηγιών και Επιδομάτων, Υπουργείο Οικονομικών, Λευκωσία (Služba za socijalnu pomoć i davanja, Ministarstvo financija, Nikozija).”;

(d) Odjeljak „L. LATVIJA” zamjenjuje se sljedećim:

„L. LATVIJA:

1. Za sve slučajeve osiguranja, osim zdravstvene zaštite u naravi:

Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra, Rīga (Državni zavod za socijalno osiguranje, Riga).

2. Zdravstvena zaštita u naravi:

Veselības obligātās apdrošināšanas valsts aģentūra, Rīga (Državni zavod za obvezno zdravstveno osiguranje, Riga).”;

(e) Odjeljak „O. MAĐARSKA” mijenja se kako slijedi:

i. točka I.1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Bolest i majčinstvo:

Davanja u naravi i novčana davanja:

Országos Egészségbiztosítási Pénztár és a megyei egészségbiztosítási pénztárak (Državni fond zdravstvenog osiguranja i Područni fondovi zdravstvenog osiguranja).”;

ii. točka I.6. zamjenjuje se sljedećim:

„6. Obiteljska davanja:

Novčana davanja:

1. Magyar Államkincstár Budapesti és Pest megyei Regionális Igazgatósága (Područni ured Budimpešti i okrugu Pešta Mađarske državne riznice);

2. Országos Egészségbiztosítási Pénztár (Državni fond zdravstvenog osiguranja).”;

iii. točka II.1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Bolest i majčinstvo:

Davanja u naravi i novčana davanja:

Országos Egészségbiztosítási Pénztár és a megyei egészségbiztosítási pénztárak (Državni fond zdravstvenog osiguranja i Područni fondovi zdravstvenog osiguranja).”;

iv. točka II.6. zamjenjuje se sljedećim:

„6. Obiteljska davanja:

Novčana davanja:

1. Magyar Államkincstár Budapesti és Pest megyei Regionális Igazgatósága (Područni ured u Budimpešti i okrugu Pešta Mađarske državne riznice);

2. Országos Egészségbiztosítási Pénztár (Državni fond zdravstvenog osiguranja).”;

(f) Odjeljak „Q. NIZOZEMSKA” mijenja se kako slijedi:

Točka 1. (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) davanja u naravi:

i. ustanova u mjestu boravišta:

CZ, Tilburg;

ii. ustanova u mjestu privremenog boravišta:

Onderlinge Waarborgmaatschappij Agis Zorgverzekeringen u.a. (Uzajamno društvo zdravstvenog osiguranja), Amersfoort.”;

(g) Odjeljak „R. AUSTRIJA” mijenja se kako slijedi:

i. točka 1. (b) ii. zamjenjuje se sljedećim:

„ii. u slučaju liječenja u bolnici za koje je nadležan područni zdravstveni fond, područni zdravstveni fond (Landesgesundheitsfonds) nadležan za mjesto boravišta ili mjesto privremenog boravišta dotične osobe;”;

ii. točka 2. (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) U svim ostalim slučajevima izuzimajući primjenu članka 53. provedbene Uredbe:

Pensionsversicherungsanstalt, Wien (Zavod za mirovinsko osiguranje, Beč).”;

iii. točka 3. (a) ii. zamjenjuje se sljedećim:

„ii. u slučaju liječenja u bolnici za koje je nadležan područni zdravstveni fond, područni zdravstveni fond (Landesgesundheitsfonds) nadležan za mjesto boravišta ili privremenog boravišta dotične osobe;”;

iv. točka 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Obiteljska davanja:

Finanzamt (Porezni ured) nadležan za mjesto boravišta ili privremenog boravišta dotične osobe.";

(h) Odjeljak „S. POLJSKA" mijenja se kako slijedi:

i. točka 2. (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) za osobe koje su se nedavno zaposlile ili samozaposlile izuzimajući samozaposlene poljoprivrednike te za profesionalne vojnike i časnike koji su završili razdoblja službe koja nisu navedena u podtočkama (c), (d) i (e):

1. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (Zavod za socijalno osiguranje — ZUS) —Podružnica u Łódźu — za osobe kojima su navršila razdoblja osiguranja na području poljskog zakonodavstva ili u inozemstvu, uključujući razdoblja nedavno navršena u Španjolskoj, Portugalu, Italiji, Grčkoj, Cipru ili Malti;

2. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (Zavod za socijalno osiguranje — ZUS) —Podružnica u Nowy Sączu — za osobe koje su navršile:

(a) razdoblja osiguranja isključivo na području poljskog zakonodavstva s boravištem na državnom području Austrije, Češke, Mađarske, Slovačke ili Slovenije;

(b) razdoblja osiguranja na području poljskog zakonodavstva ili u inozemstvu, uključujući razdoblja nedavno navršena u Austriji, Češkoj, Mađarskoj, Slovačkoj ili Sloveniji;

3. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (Zavod za socijalno osiguranje — ZUS) — Podružnica u Opole —za osobe kojima su navršila razdoblja osiguranja na području poljskog zakonodavstva ili u inozemstvu, uključujući nedavno navršena razdoblja u Njemačkoj;

4. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (Zavod za socijalno osiguranje — ZUS) — Podružnica u Szczecinu — za osobe kojima su navršila razdoblja osiguranja na području poljskog zakonodavstva ili u inozemstvu, uključujući nedavno navršena razdoblja u Danskoj, Finskoj, Švedskoj, Litvi, Latviji ili Estoniji;

5. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (Zavod za socijalno osiguranje — ZUS) — I Oddział w Warszawie — Centralne Biuro Obsługi Umów Międzynarodowych (I. podružnica u Varšavi — Središnji ured za međunarodne sporazume) — za osobe kojima su navršila razdoblja osiguranja na području poljskog zakonodavstva ili u inozemstvu, uključujući nedavno navršena razdoblja u Belgiji, Francuskoj, Nizozemskoj, Luksemburgu, Irskoj ili Ujedinjenoj Kraljevini.";

ii. točka 2. (g) zamjenjuje se sljedećim:

„(g) za osobe kojima su navršila razdoblja osiguranja isključivo u inozemstvu:

1. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (Zavod za socijalno osiguranje — ZUS) — Podružnica u Łódźu — za osobe kojima su navršila razdoblja osiguranja u inozemstvu, uključujući nedavno navršena razdoblja u Španjolskoj, Portugalu, Italiji, Grčkoj, Cipru ili Malti;

2. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (Zavod za socijalno osiguranje — ZUS) — Podružnica u Nowy Sączu — za osobe kojima su navršila razdoblja osiguranja u inozemstvu, uključujući nedavno navršena razdoblja u Austriji, Češkoj, Mađarskoj, Slovačkoj ili Sloveniji;

3. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (Zavod za socijalno osiguranje — ZUS) —Podružnica u Opole — za osobe kojima su navršila razdoblja osiguranja u inozemstvu, uključujući nedavno navršena razdoblja u Njemačkoj;

4. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (Zavod za socijalno osiguranje — ZUS) —Podružnica u Szczecinu — za osobe kojima su navršila razdoblja osiguranja u inozemstvu, uključujući nedavno navršena razdoblja u Danskoj, Finskoj, Švedskoj, Litvi, Latviji ili Estoniji;

5. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (Zavod za socijalno osiguranje — ZUS) — I Oddział w Warszawie — Centralne Biuro Obsługi Umów Międzynarodowych (I. podružnica u Varšavi — Središnji ured za međunarodne sporazume) — za osobe kojima su navršila razdoblja osiguranja na području poljskog zakonodavstva ili u inozemstvu, uključujući nedavno navršena razdoblja u Belgiji, Francuskoj, Nizozemskoj, Luksemburgu, Irskoj ili Ujedinjenoj Kraljevini.";

iii. točka 3. (b) ii. zamjenjuje se sljedećim:

„ii. invalidnost ili smrt glavnog hranitelja:

— za osobe koje su se nedavno zaposlile ili samozaposlile (isključujući samozaposlene poljoprivrednike):

odjeli Zavoda za socijalno osiguranje (Zakład Ubezpieczeń Społecznych) navedeni u točki 2. (a),

— za osobe koje su od nedavno samozaposleni poljoprivrednici:

odjeli Poljoprivrednog fonda socijalnog osiguranja (Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego) navedeni u točki 2. (b),

— za profesionalne vojnike za razdoblja vršenja vojne službe u Poljskoj, ako je posljednje razdoblje predstavljalo razdoblje spomenute službe, i razdoblja osiguranja u inozemstvu:

Wojskowe Biuro Emerytalne w Warszawie (Ured za vojne mirovine u Varšavi), ako je to nadležna ustanova navedena u Prilogu 2. točki 3. (b) ii. treća alineja,

— za časnike navedene u točki 2. (d), za razdoblja vršenja vojne službe u Poljskoj, ako je posljednje razdoblje predstavljalo razdoblje službe u jednoj od postrojbi navedenih u točki 2. (d), i razdoblja osiguranja u inozemstvu:

Zakład Emerytalno–Rentowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w Warszawie (Mirovinski ured pri Ministarstvu unutarnjih poslova i uprave u Varšavi), ako je to nadležna ustanova navedena u Prilogu 2. točki 3. (b) ii. četvrtoj alineji,

— za zatvorske čuvare za razdoblja obavljanja službe u Poljskoj, ako je posljednje razdoblje predstavljalo razdoblje navedene službe te razdoblja osiguranja u inozemstvu:

Biuro Emerytalne Służby Więziennej w Warszawie (Mirovinski ured za zatvorske djelatnike u Varšavi), ako je to nadležna ustanova navedena u Prilogu 2. točki 3. (b) ii. petoj alineji,

— za suce i tužitelje:

specijalizirani organi Ministarstva pravosuđa,

— za osobe kojima su navršila razdoblja osiguranja isključivo u inozemstvu:

odjeli zavoda za socijalno osiguranje(Zakład Ubezpieczeń Społecznych) navedeni u točki 2. (g).”

4. **Prilog 4. mijenja se kako slijedi:**

(a) Odjeljak „K. CIPAR” zamjenjuje se sljedećim:

„K. CIPAR:

1. Davanja u naravi:

Υπουργείο Υγείας, Λευκωσία (Ministarstvo zdravlja, Nikozija).

2. Novčana davanja:

Υπηρεσίες Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Λευκωσία (Odjel službi socijalnog osiguranja, Ministarstvo rada i socijalnog osiguranja, Nikozija).

3. Obiteljska davanja:

Υπηρεσία Χορηγιών και Επιδομάτων, Υπουργείο Οικονομικών, Λευκωσία (Služba za socijalnu pomoć i davanja, Ministarstvo financija, Nikozija).”;

(b) Odjeljak „L. LATVIJA” zamjenjuje se sljedećim:

„L. LATVIJA

1. Za sve slučajeve osiguranja, osim zdravstvene zaštite u naravi:

Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra, Rīga (Državni zavod za socijalno osiguranje, Riga).

2. Zdravstvena zaštita u naravi:

Veselības obligātās apdrošināšanas valsts aģentūra, Rīga (Državni zavod za obvezno zdravstveno osiguranje, Riga).”;

(c) Odjeljak „O. MAĐARSKA” mijenja se kako slijedi:

i. točka 6. zamjenjuje se sljedećim:

„6. Obiteljska davanja:

— Novčana davanja:

1. Magyar Államkincstár (Mađarska državna riznica);

2. Országos Egészségbiztosítási Pénztár (Državni fond za zdravstveno osiguranje).

— Davanje za majčinstvo i naknada za majčinstvo:

Országos Egészségbiztosítási Pénztár (Državni fond za zdravstveno osiguranje).”;

(d) Odjeljak „Q. NIZOZEMSKA” mijenja se kako slijedi:

Točka 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Bolest, majčinstvo, invalidnost, nezgode na radu, profesionalna oboljenja i nezaposlenost:

(a) davanja u naravi:

College voor zorgverzekeringen (Uprava za socijalno osiguranje) Diemen;

(b) novčana davanja:

Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen, Amsterdam (Zavod za osiguranje zaposlenika, Amsterdam);

(c) naknada za zdravstvenu zaštitu:

Belastingdienst Toeslagen, Utrecht.”;

(e) Odjeljak „R. AUSTRIJA” mijenja se kako slijedi:

točka 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Obiteljska davanja:

(a) Obiteljska davanja s izuzetkom Kinderbetreuungsgeld (naknada za njegu djeteta):

Bundesministerium für soziale Sicherheit, Generationen und Konsumentenschutz (Savezno ministarstvo za socijalnu sigurnost, zaštitu generacija i potrošača), Beč;

(b) Kinderbetreuungsgeld (naknada za njegu djeteta):

Niederösterreichische Gebietskrankenkasse (Fond zdravstvenog osiguranja Donje Austrije) — centar nadležan za naknade za njegu djeteta.”;

(f) Odjeljak „V. SLOVAČKA” mijenja se kako slijedi:

točka 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Davanja u naravi:

Úrad pre dohľ ad nad zdravotnou starostlivosť ou (Tijelo za nadzor zdravstvene zaštite), Bratislava”

(g) Odjeljak „W. FINSKA” zamjenjuje se sljedećim:

„W. FINSKA

1. Osiguranje u slučaju bolesti ili majčinstva, državne mirovine, obiteljska davanja, davanja za nezaposlenost i mirovine iz radnog odnosa:

Kansaneläkelaitos — Folkpensionsanstalten (Zavod za socijalno osiguranje), Helsinki.

2. Mirovine iz radnog odnosa:

Eläketurvakeskus/Pensionsskyddscentralen, Helsinki.

3. Nezgode na radu i profesionalne bolesti:

Tapaturmavakuutuslaitosten Liitto — Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund (Savez zavoda za osiguranje u slučaju nezgode), Helsinki."

5. **Prilog 5. mijenja se kako slijedi:**

(a) Odjeljak „67. DANSKA – FINSKA" zamjenjuje se sljedećim:

„67. DANSKA – FINSKA

Članak 15. Nordijske konvencije o socijalnom osiguranju od 18. kolovoza 2003.: Sporazum o uzajamnom odustajanju od povrata sredstava u skladu s člancima 36., 63. i 70. Uredbe (troškovi davanja u naravi za bolest i majčinstvo, nezgode na radu i profesionalne bolesti te davanja za nezaposlenost) i člankom 105. provedbene Uredbe (troškovi upravnih provjera i liječničkih pregleda).";

(b) Odjeljak „130. ŠPANJOLSKA – FRANCUSKA" zamjenjuje se sljedećim:

„130. ŠPANJOLSKA- FRANCUSKA

Sporazum od 17. svibnja 2005. o uspostavi posebnih postupaka za ostvarivanje i naplatu uzajamnih zahtjeva vezanih za davanja za zdravstvenu zaštitu u skladu s Uredbama (EEZ) br. 1408/71 i (EEZ) br. 574/72.";

(c) Odjeljak „142. ŠPANJOLSKA – PORTUGAL" zamjenjuje se sljedećim:

„142. ŠPANJOLSKA – PORTUGAL

(a) članci 42., 43. i 44. Administrativnog sporazuma od 22. svibnja 1970.;

(b) Sporazum od 2. listopada 2002. između Španjolske i Portugala o detaljnim postupcima za ostvarivanje i naplatu uzajamnih zahtjeva za zdravstvenu zaštitu u skladu s Uredbama (EEZ) br. 1408/71 i (EEZ) br. 574/72, radi lakše i brže naplate ovih zahtjeva u skladu s člancima 93., 94. i 95. Uredbe (EEZ) br. 574/72.";

(d) Odjeljak „146. ŠPANJOLSKA – ŠVEDSKA" zamjenjuje se sljedećim:

„146. ŠPANJOLSKA – ŠVEDSKA

Sporazum od 1. prosinca 2004. o nadoknadi troškova davanja u naravi predviđenoj Uredbama (EEZ) br. 1408/71 i (EEZ) br. 574/72.";

(e) Odjeljak „290. PORTUGAL – UJEDINJENA KRALJEVINA" zamjenjuje se sljedećim:

„290. PORTUGAL – UJEDINJENA KRALJEVINA

Sporazum od 8. lipnja 2004. u skladu s člankom 36. stavkom 3. i člankom 63. stavkom 3. Uredbe (EEZ) br. 1408/71 o drugim načinima nadoknade troškova davanja u naravi određenim Uredbom, u obje države stupa na snagu 1. siječnja 2003.";

(f) Odjeljak „298. FINSKA – ŠVEDSKA" zamjenjuje se sljedećim:

„298. FINSKA - ŠVEDSKA

Članak 15. Nordijske konvencije o socijalnom osiguranju od 18. kolovoza 2003.: Sporazum o uzajamnom odustajanju od povrata sredstava u skladu s člancima 36., 63. i 70. Uredbe (troškovi davanja u naravi za bolest i majčinstvo, nezgode na radu i profesionalne bolesti te davanja za nezaposlenost) i člankom 105. provedbene Uredbe (troškovi upravnih provjera i liječničkih pregleda)."

6. **Prilog 7. mijenja se kako slijedi:**

(a) Odjeljak „G. ŠPANJOLSKA” zamjenjuje se sljedećim:

„G. ŠPANJOLSKA

Banco Popular, Madrid.”;

(b) Odjeljak „W. FINSKA” zamjenjuje se sljedećim:

„W. FINSKA

nema ih.”

7. **Prilog 8. mijenja se kako slijedi:**

točka A (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) s navedenim razdobljem od jednog kalendarskog mjeseca za rješavanje pitanja između:

— Belgije i Češke,

— Belgije i Njemačke,

— Belgije i Grčke,

— Belgije i Španjolske,

— Belgije i Francuske,

— Belgije i Irske,

— Belgije i Litve,

— Belgije i Luksemburga,

— Belgije i Austrije,

— Belgije i Poljske,

— Belgije i Portugala,

— Belgije i Slovačke,

— Belgije i Finske,

— Belgije i Švedske,

— Belgije i Ujedinjene Kraljevine,

— Češke i Danske,

— Češke i Njemačke,

— Češke i Grčke,

— Češke i Španjolske,

— Češke i Francuske,

— Češke i Irske,

— Češke i Latvije,

— Češke i Litve,

— Češke i Luksemburga,

— Češke i Mađarske,

— Češke i Malte,

— Češke i Nizozemske,

— Češke i Austrije,

— Češke i Poljske,

— Češke i Portugala,

— Češke i Slovenije,

— Češke i Slovačke,

— Češke i Finske,

— Češke i Švedske,

— Češke i Ujedinjene Kraljevine,

— Danske i Litve,

— Danske i Poljske,

— Danske i Slovačke,

— Njemačke i Grčke,

— Njemačke i Španjolske,

— Njemačke i Francuske,

— Njemačke i Irske,

— Njemačke i Litve,

— Njemačke i Luksemburga,

— Njemačke i Austrije,

— Njemačke i Poljske,

— Njemačke i Slovačke,

— Njemačke i Finske,

— Njemačke i Švedske,

— Njemačke i Ujedinjene Kraljevine,

— Grčke i Litve,

— Grčke i Poljske,

— Grčke i Slovačke,

— Španjolske i Litve,

— Španjolske i Austrije,

— Španjolske i Poljske,

— Španjolske i Slovenije,

— Španjolske i Slovačke,

— Španjolske i Finske,

— Španjolske i Švedske,

— Francuske i Litve,

— Francuske i Luksemburga,

— Francuske i Austrije

— Francuske i Poljske,

— Francuske i Portugala,

— Francuske i Slovenije,

— Francuske i Slovačke,

— Francuske i Finske,

— Francuske i Švedske,

— Irske i Litve,

— Irske i Austrije,

— Irske i Poljske,

— Irske i Portugala,

— Irske i Slovačke,

— Irske i Švedske,

— Latvije i Litve,

— Latvije i Luksemburga,

— Latvije i Mađarske,

— Latvije i Poljske,

— Latvije i Slovenije,

— Latvije i Slovačke,

— Latvije i Finske,

— Litve i Luksemburga,

— Litve i Mađarske,

— Litve i Nizozemske,

— Litve i Austrije,

— Litve i Portugala,

— Litve i Slovenije,

— Litve i Slovačke,

— Litve i Finske,

— Litve i Švedske,

— Litve i Ujedinjene Kraljevine,

— Luksemburga i Austrije,

— Luksemburga i Poljske,

— Luksemburga i Portugala,

— Luksemburga i Slovenije,

— Luksemburga i Slovačke,

— Luksemburga i Finske,

— Luksemburga i Švedske,

— Mađarske i Austrije,

— Mađarske i Poljske,

— Mađarske i Slovenije,

— Mađarske i Slovačke,

— Malte i Slovačke,

— Nizozemske i Austrije,

— Nizozemske i Poljske,

— Nizozemske i Slovačke,

— Nizozemske i Finske,

— Nizozemske i Švedske,

— Austrije i Poljske,

— Austrije i Portugala,

— Austrije i Slovenije,

— Austrije i Slovačke,

— Austrije i Finske,

— Austrije i Švedske,

— Austrije i Ujedinjene Kraljevine,

— Poljske i Portugala,

— Poljske i Slovenije,

— Poljske i Slovačke,

— Poljske i Finske,

— Poljske i Švedske,

— Poljske i Ujedinjene Kraljevine,

— Portugala i Slovenije,

— Portugala i Slovačke,

— Portugala i Finske,

— Portugala i Švedske,

— Portugala i Ujedinjene Kraljevine,

— Slovenije i Slovačke,

— Slovenije i Finske,

— Slovenije i Ujedinjene Kraljevine,

— Slovačke i Finske,

— Slovačke i Švedske,

— Slovačke i Ujedinjene Kraljevine,

— Finske i Švedske,

— Finske i Ujedinjene Kraljevine,

— Švedske i Ujedinjene Kraljevine."

8. **Prilog 9. mijenja se kako slijedi:**

(a) Odjeljak „L. LATVIJA" zamjenjuje se sljedećim:

„L. LATVIJA

Prosječni godišnji trošak davanja određuje se uzimajući u obzir davanja u naravi (zdravstvene usluge) koje primjenjuje Državni zavod za obvezno zdravstveno osiguranje.";

(b) Odjeljak „R. AUSTRIJA" mijenja se kako slijedi:

Točka 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. davanja bolnica za koje je odgovoran Landesgesundheitsfonds (Regionalni zdravstveni fond);"

9. **Prilog 10. mijenja se kako slijedi:**

(a) Odjeljak „A. BELGIJA" mijenja se kako slijedi:

i. točka 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Za potrebe primjene članka 14. Uredbe i članka 11. stavka 1. točke (a) i stavka 2. i članaka 12.a, 13. i 14. provedbene Uredbe:

Office national de sécurité sociale, Bruxelles — Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, Brussel (Državni ured za socijalnu sigurnost, Bruxelles).";

ii. točka 3. (b) zamjenjuje se sljedećim:

„3.b. Za potrebe primjene članaka 14.e i 14.f Uredbe i članka 12. b provedbene Uredbe:

Service public fédéral de sécurité sociale, Bruxelles — Federale Overheidsdienst Sociale Zekerheid, Brussel (Savezni javni ured za socijalnu sigurnost, Bruxelles).";

iii. točka 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Za potrebe primjene članka 17. Uredbe, i:

— članka 11. stavka 1. točke (b) provedbene Uredbe:

(a) samo u pojedinačnim posebnim slučajevima:

Office national de sécurité sociale/Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (Državni ured za socijalnu sigurnost), Bruxelles;

(b) izuzeci u interesu posebnih skupina radnika:

Service public fédéral de sécurité sociale, Direction générale Politique sociale/Federale Overheidsdienst Sociale Zekerheid, Directie-generaal Sociaal Beleid (Savezni javni ured za socijalnu sigurnost, Glavna uprava za socijalnu politiku), Bruxelles,

— Članak 11.a stavak 1. točka (b) provedbene Uredbe:

Service public fédéral de sécurité sociale, Direction générale Indépendants/Federale Overheidsdienst Sociale Zekerheid, Directie-generaal Zelfstandigen (Savezni javni ured za socijalnu sigurnost, Glavna uprava za samozapošljavanje), Bruxelles.";

iv. točka 4.a zamjenjuje se sljedećim:

„4.a. za potrebe primjene članka 17. Uredbe kada je u pitanju posebni sustav za državne djelatnike:

Service public fédéral de sécurité sociale, Bruxelles/Federale Overheidsdienst Sociale Zekerheid, Brussel.";

(b) Odjeljak „D. NJEMAČKA" mijenja se kako slijedi:

točka 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Za potrebe primjene:

— članka 14. stavka 1. točke (a) i članka 14.b stavka 1. Uredbe i, u slučaju sporazuma u skladu s člankom 17. Uredbe, u vezi članka 11. provedbene Uredbe,

— članka 14.a stavka 1. točke (a) i članka 14.b stavka 2. i, u slučaju sporazuma u skladu s člankom 17. Uredbe, u vezi članka 11.a provedbene Uredbe,

— članka 14. stavka 2. točke (b), članka 14. stavka 3., članka 14.a stavaka od 2. do 4. i članka 14.c točke (a) i, u slučaju sporazuma u skladu s člankom 17. Uredbe, u vezi članka 12.a provedbene Uredbe:

i. osobe koje imaju zdravstveno osiguranje:

ustanove kod kojih su osigurane kao i carinske vlasti u vezi s kontrolom;

ii. osobe koje nemaju zdravstveno osiguranje:

— zaposlene osobe:

Bundesversicherungsanstalt für Angestellte (Savezni osiguravajući zavod za administrativno osoblje), Berlin, kao i carinske vlasti u vezi s kontrolom,

— za fizičke radnike:

nadležna ustanova za mirovinsko osiguranje fizičkih radnika, kao i carinske vlasti u vezi s kontrolom.";

(c) Odjeljak „G. ŠPANJOLSKA" zamjenjuje se sljedećim:

„G. ŠPANJOLSKA

1. Za potrebe primjene članka 17. Uredbe u pojedinačnim slučajevima i članka 6. stavka 1. (izuzimajući posebne sporazume između pomoraca i , Instituto Social de la Marina'), članka 11. stavka 1., članka 11.a, članka 12.a, članka 13. stavaka 2. i 3., članka 14. stavaka 1., 2. i 3. i članka 109. provedbene Uredbe:

Tesorería General de la Seguridad Social (Opći fond za socijalnu sigurnost), Madrid.

2. Za potrebe primjene članka 102. stavka 2. (izuzimajući pomorce i davanja za nezaposlenost), članka 110. (izuzimajući pomorce) i članka 113. stavka 2. provedbene Uredbe:

Instituto Nacional de la Seguridad Social (Državni zavod za socijalnu sigurnost), Madrid.

3. Za potrebe primjene članka 102. stavka 2. u vezi pomoraca (izuzimajući davanja za nezaposlenost) i članka 110. provedbene Uredbe:

   Instituto Social de la Marina (Zavod za socijalnu skrb za pomorce), Madrid.

4. Za potrebe primjene članka 38. stavka 1., članka 70. stavka 1., članka 85. stavka 2. i članka 86. stavka 2. provedbene Uredbe, osim u vezi pomoraca i, u posljednja dva navedena članka, osim u vezi osoba u posebnom sustavu za pripadnike oružanih snaga:

   Direcciones Provinciales del Instituto Nacional de la Seguridad Social (Pokrajinske uprave državnog zavoda za socijalnu sigurnost).

5. U svrhu primjene članka 6. stavka 1. (poseban sporazum za pomorce), članka 38. stavka 1. (u vezi pomoraca), članka 70. stavka 1., članka 80. stavka 2., članka 81., članka 82. stavka 2., članka 85. stavka 2. i članka 86. stavka 2. provedbene Uredbe:

   Direcciones Provinciales del Instituto Social de la Marina (Pokrajinske uprave zavoda za socijalnu skrb za pomorce).

6. Za potrebe primjene članka 102. stavka 2. vezano uz davanje za nezaposlenost:

   Servicio Público de Empleo Estatal (Državni zavod za zapošljavanje), INEM, Madrid.

7. Za potrebe primjene članka 80. stavka 2., članka 81. i članka 82. stavka 2. provedbene Uredbe, vezano uz davanje za nezaposlenost, izuzimajući pomorce:

   Direcciones Provinciales del Servicio Público de Empleo Estatal (Pokrajinske uprave Državnog javnog zavoda za zapošljavanje), INEM, Madrid.

8. Za potrebe primjene članka 85. stavka 2. i članka 86. stavka 2. provedbene Uredbe u odnosu na obiteljska davanja vezano uz osobe u posebnom sustavu za pripadnike oružanih snaga:

   Dirección General de Personal del Ministerio de Defensa (Opća uprava za ljudske resurse, Ministarstvo obrane), Madrid.

9. Posebni sustav za državne djelatnike: Za potrebe primjene članaka 14.e, 14.f i 17. Uredbe i članka 12.a provedbene Uredbe:

   Mutualidad General de Funcionarios Civiles del Estado, Servicios Centrales (Opći zajednički sustav osiguranja za državne javne djelatnike, Središnje službe), Madrid.

10. Posebni sustav za pripadnike oružanih snaga: Za potrebe primjene članaka 14.e, 14.f i 17. Uredbe i članka 12.a provedbene Uredbe:

    Instituto Social de las Fuerzas Armadas (Zavod za socijalno osiguranje oružanih snaga), Madrid.

11. Posebni sustav za djelatnike u pravosuđu: U svrhu primjene članaka 14.e, 14.f i 17. Uredbe i članka 12.a provedbene Uredbe:

    Mutualidad General Judicial (Opći zajednički sustav osiguranja za sudstvo), Madrid.";

(d) Odjeljak „J. ITALIJA" mijenja se kako slijedi:

i. točka 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Za potrebe primjene članka 6. stavka 1. provedbene Uredbe:

Ministero del Lavoro e delle politiche sociali (Ministarstvo rada i socijalne politike), Rim.";

ii. točka 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Za potrebe primjene članaka 11.a i 12. provedbene Uredbe:

za liječnike:

Ente nazionale di previdenza ed assistenza medici (Državni ured za socijalnu skrb i pomoć za liječnike);

za ljekarnike:

Ente nazionale di previdenza ed assistenza farmacisti (Državni ured za socijalnu skrb i pomoć za ljekarnike);

za veterinare:

Ente nazionale di previdenza ed assistenza veterinari (Državni ured za socijalnu skrb i pomoć za veterinare);

za medicinske sestre, pomoćno osoblje u zdravstvu i dječje njegovateljice:

Cassa nazionale di previdenza ed assistenza a favore degli infermieri professionali, assistenti sanitari, vigilatrici d'infanzia (Državni fond za socijalnu skrb i pomoć za medicinske sestre, pomoćno osoblje u zdravstvu i dječje njegovateljice);

za zastupnike prodaje i trgovačke predstavnike:

Ente nazionale di assistenza per gli agenti e rappresentanti di commercio (Državni ured za socijalnu skrb i pomoć za zastupnike prodaje i trgovačke predstavnike);

za biologe:

Ente nazionale di previdenza ed assistenza a favore dei biologi (Državni ured za socijalnu skrb i pomoć za biologe);

za stručne savjetnike u industriji:

Ente nazionale di previdenza dei periti industriali (Državni ured za socijalnu skrbi i pomoć za stručne savjetnike u industriji);

za psihologe:

Ente nazionale di previdenza ed assistenza psicologi (Državni ured za socijalnu skrb i pomoć za psihologe);

za novinare:

Istituto nazionale di previdenza dei giornalisti italiani ‚Giovanni Amendola' (Državni zavod za socijalnu skrb i pomoć za talijanske novinare ‚Giovanni Amendola');

za aktuare, kemičare, agronome, šumare i geologe:

Ente di previdenza ed assistenza pluricategoriale degli agronomi e forestali, degli attuari, dei chimici e dei geologi (Državni ured s više odjeljaka za socijalnu skrb i pomoć za aktuare, kemičare, agronome, šumare i geologe);

za poljoprivredne tehničare i stručnjake:

Ente nazionale di previdenza per gli addetti e per gli impiegati in agricoltura (Državni ured za socijalnu skrb i pomoć za poljoprivredne tehničare i stručnjake);

za inženjere i arhitekte:

Cassa nazionale di previdenza ed assistenza per gli ingegneri ed architetti (Državni fond za socijalnu skrb za inženjere i arhitekte);

za geometre:

Cassa nazionale di previdenza ed assistenza a favore dei geometri (Državni fond za socijalnu skrb i pomoć za geometre);

za pravne zastupnike i odvjetnike:

Cassa nazionale di previdenza ed assistenza forense (Državni fond za socijalnu skrb i pomoć za pravnike);

za ekonomiste:

Cassa nazionale di previdenza ed assistenza a favore dei dottori commercialisti (Državni fond za socijalnu skrb i pomoć za ekonomiste);

za računovođe:

Cassa nazionale di previdenza ed assistenza a favore dei ragionieri e periti commerciali (Državni fond za socijalnu skrb i pomoć za računovođe);

za stručnjake za zapošljavanje:

Ente nazionale di previdenza ed assistenza per i consulenti del lavoro (Državni ured za socijalnu skrb i pomoć za stručnjake za zapošljavanje);

za javne bilježnike:

Cassa nazionale notariato (Državni fond za javne bilježnike);

za carinske službenike:

Fondo di previdenza a favore degli spedizionieri doganali (Fond za socijalnu skrb za carinske službenike).";

(e) Odjeljak „K. CIPAR" zamjenjuje se sljedećim:

„K. CIPAR:

1. Za potrebe primjene članaka 14.c, 14.d stavka 3. i članka 17. Uredbe i članka 6. stavka 1., članka 10.b, članka 11. stavka 1., članka 11.a stavka 1., članka 12.a, članka 13. stavaka 2. i 3., članka 14. stavaka 1., 2. i 3., članka 38. stavka 1., 70. stavka 1., članka 80. stavka 2., članka 81., članka 82. stavka 2., članka 85. stavka 2., članka 86. stavka 2., članka 91. stavka 2. i članka 109. provedbene Uredbe:

— Υπηρεσίες Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Λευκωσία (Odjel službe socijalnog osiguranja, Ministarstvo rada i socijalnog osiguranja, Nikozija),

— Υπηρεσία Χορηγιών και Επιδομάτων, Υπουργείο Οικονομικών, Λευκωσία (Služba za socijalnu pomoć i davanja, Ministarstvo financija, Nikozija).

2. Za potrebe primjene članka 8., članka 102. stavka 2. i članka 110. provedbene Uredbe (za novčana davanja):

— Υπηρεσίες Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Λευκωσία (Odjel službi socijalnog osiguranja, Ministarstvo rada i socijalnog osiguranja, Nikozija),

— Υπηρεσία Χορηγιών και Επιδομάτων, Υπουργείο Οικονομικών, Λευκωσία (Služba za socijalnu pomoć i davanja, Ministarstvo financija, Nikozija).

3. Za potrebe primjene članka 8., članka 102. stavka 2., članka 110. i članka 113. stavka 2. provedbene Uredbe (za davanja u naravi) i članaka 36. i 63. Uredbe:

— Υπουργείο Υγείας, Λευκωσία (Ministarstvo zdravlja, Nikozija).";

(f) Odjeljak „L. LATVIJA" zamjenjuje se sljedećim:

„L. LATVIJA

Za potrebe primjene:

(a) Članka 14. stavka 1., članka 14.a stavaka 1. i 4., članka 14.b stavka 1., 14.d stavka 3. i članka 17. Uredbe:

Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra, Rīga (Državni zavod za socijalno osiguranje, Riga);

(b) Članka 10.b, članka 11. stavka 1., članka 11.a stavka 1., članka 13. stavaka 2. i 3., članka 14. stavaka 1., 2. i 3., članka 82. stavka 2. i članka 109. provedbene Uredbe:

Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra, Rīga (Državni zavod za socijalno osiguranje, Riga);

(c) članka 102. stavka 2. provedbene Uredbe (u vezi članaka 36. i 63. Uredbe):

Veselības obligātās apdrošināšanas valsts aģentūra, Rīga (Državni zavod za obvezno zdravstveno osiguranje, Riga);

(d) članka 70. stavka 2. Uredbe:

Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra, Rīga (Državni zavod za socijalno osiguranje, Riga).";

(g) Odjeljak „Q. NIZOZEMSKA” mijenja se kako slijedi:

točka 2. se briše. Sadašnja točka 3. postaje točka 2., a sadašnja točka 4. postaje točka 3.;

(h) Odjeljak „S. POLJSKA” mijenja se kako slijedi:

i. točka 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Za potrebe primjene članka 6. stavka 1., članka 10.b, članka 13. stavaka 2. i 3. i članka 14. provedbene Uredbe:

(a) davanja u naravi:

Narodowy Fundusz Zdrowia, Warszawa (Državni zdravstveni fond, Varšava);

(b) ostala davanja:

i. za zaposlene i samozaposlene osobe s izuzetkom samozaposlenih poljoprivrednika:

Područni uredi Zakład Ubezpieczeń Społecznych (Zavoda za socijalno osiguranje — ZUS) s teritorijalnom jurisdikcijom nad službenim sjedištem poslodavca osigurane osobe (ili samozaposlene osobe);

ii. za samozaposlene poljoprivrednike:

regionalne podružnice Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego (Poljoprivredni fond za socijalno osiguranje — KRUS) s teritorijalnom jurisdikcijom nad mjestom osiguranja poljoprivrednika.”

ii. nova točka 13. dodaje se kako slijedi:

„13. Za potrebe primjene članka 109. provedbene Uredbe:

područni uredi Zavoda za socijalno osiguranje (Zakład Ubezpieczeń Społecznych) s teritorijalnom jurisdikcijom nad mjestom boravišta zaposlene osobe.”;

(i) Odjeljak „V. SLOVAČKA” mijenja se kako slijedi:

točka 12. zamjenjuje se sljedećim:

„12. Za potrebe primjene članka 102. stavka 2. provedbene Uredbe:

(a) u odnosu na nadoknade iz članaka 36. i 63. Uredbe:

Úrad pre dohľ ad nad zdravotnou starostlivosť ou (Tijelo za nadzor zdravstvene zaštite), Bratislava;

(b) u vezi nadoknade iz članka 70. Uredbe:

Sociálna poisť ovňa (Zavod za socijalno osiguranje), Bratislava.”;

(j) Odjeljak „X. ŠVEDSKA” mijenja se kako slijedi:

točka 7. zamjenjuje se sljedećim:

„7. Za potrebe primjene članka 102. stavka 2. provedbene Uredbe:

(a) Försäkringskassan (Državni zavod za socijalno osiguranje);

(b) Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen, IAF (Uprava za osiguranje za nezaposlenost).”

32008R0592

4.7.2008. SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE L 177/1

UREDBA (EZ) br. 592/2008 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 17. lipnja 2008.

o izmjeni Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1408/71 o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe, samozaposlene osobe i njihove obitelji koje se kreću unutar Zajednice

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegove članke 42. i 308.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora [1],

nakon savjetovanja s Odborom regija,

u skladu s postupkom predviđenim u članku 251. Ugovora [2],

budući da:

(1) Kako bi se uzele u obzir zakonodavne promjene u određenim državama članicama, određeni prilozi Uredbi Vijeća (EEZ) br. 1408/71 [3] trebaju se prilagoditi.

(2) Uredbu (EEZ) br. 1408/71 treba stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Priloge I., II., II.a, III., IV., VI. i VIII. Uredbi (EEZ) br. 1408/71 izmjenjuje se u skladu s Prilogom ovoj Uredbi.

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu trećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 17. lipnja 2008.

Za Europski parlament	*Za Vijeće*
Predsjednik	*Predsjednik*
H.-G. PÖTTERING	J. LENARČIČ

[1] Mišljenje od 25. listopada 2007. (SL C 44, 16.2.2008., str. 106.).

[2] Mišljenje Europskog parlamenta od 15. siječnja 2008. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 14. svibnja 2008.

[3] SL L 149, 5.7.1971., str. 2. Uredba kako zadnje izmijenjena Uredbom (EZ) br. 1992/2006 (SL L 392, 30.12.2006., str. 1.).

PRILOG

Prilozi Uredbi (EEZ) br. 1408/71 mijenjaju se kako slijedi:

1. Prilog I. mijenja se kako slijedi:

   (a) u dijelu I., tekst pod naslovom „J. IRSKA" zamjenjuje se sljedećim:

   „1. Osoba koja je obvezno ili dobrovoljno osigurana u skladu s odredbama odjeljaka 12., 24. i 70. Zakona (pročišćenog) o socijalnoj skrbi iz 2005. (Social Welfare Consolidation Act 2005) smatra se zaposlenom osobom u smislu članka 1. točke (a) podtočke ii. Uredbe.

   2. Osoba koja je obvezno ili dobrovoljno osigurana u skladu s odredbama odjeljaka 20. i 24. Zakona (pročišćenog) o socijalnoj skrbi iz 2005. (Social Welfare Consolidation Act 2005) smatra se samozaposlenom osobom u smislu članka 1. točke (a) podtočke ii. Uredbe.";

   (b) dio II. mijenja se kako slijedi:

   i. tekst pod naslovom „J. IRSKA" zamjenjuje se sljedećim:

   „Za utvrđivanje prava na davanja u naravi za slučaj bolesti i majčinstvo primjenom Uredbe, izraz ‚član obitelji' znači svaka osoba koju se smatra uzdržavanim članom zaposlene osobe ili samozaposlene osobe prema zakonima o zdravlju iz razdoblja od 1947. do 2004. (Health Acts 1947 to 2004)";

   ii. tekst pod naslovom „P. MAĐARSKA" zamjenjuje se sljedećim:

   „Za utvrđivanje prava na davanja u naravi na temelju odredaba poglavlja 1. glave III. Uredbe, izraz ‚član obitelji' znači bračni drug ili uzdržavano dijete kako su definirani člankom 685. točkom (b) Građanskog zakonika.".

2. Prilog II. mijenja se kako slijedi:

   (a) u dijelu I., tekst pod naslovom „I. FRANCUSKA" zamjenjuje se sljedećim:

   „Sustavi dodataka na davanja za samozaposlene osobe u obrtničkim, industrijskim ili trgovačkim zanimanjima ili slobodnim djelatnostima, dopunski sustavi osiguranja za starost za samozaposlene osobe u slobodnim zanimanjima, dopunski sustavi osiguranja za samozaposlene osobe u slobodnim zanimanjima koji obuhvaćaju invalidnost ili smrt i dopunski sustavi davanja za starost za ugovorne liječnike medicine i pomoćno osoblje, iz članaka L.615-20, L.644-1, L.644-2, L.645-1 i L.723-14 Zakonika o socijalnom osiguranju.";

   (b) u dijelu II. tekst pod naslovom „T. POLJSKA" zamjenjuje se sljedećim:

   „Jednokratna isplata za novorođeno dijete (Zakon o obiteljskim davanjima).".

3. U Prilogu II.a, tekst pod naslovom „J. IRSKA" zamjenjuje se sljedećim:

   „(a) doplatak za tražitelje posla (Zakon (pročišćeni) o socijalnoj skrbi iz 2005., dio 3. poglavlje 2.);

   (b) državna mirovina (koja se ne temelji na uplati doprinosa) (Zakon (pročišćeni) o socijalnoj skrbi iz 2005. dio 3. poglavlje 4.);

   (c) mirovina udovica (koja se ne temelji na uplati doprinosa) i mirovina udovaca (koja se ne temelji na uplati doprinosa) (Zakon (pročišćeni) o socijalnoj skrbi iz 2005. dio 3. poglavlje 6.);

   (d) invalidski doplatak (Zakon (pročišćeni) o socijalnoj skrbi iz 2005., dio 3., poglavlje 10.);

   (e) doplatak za mobilnost (Zakon o zdravlju iz 1970. odjeljak 61.);

   (f) mirovina za slijepe osobe (Zakon (pročišćeni) o socijalnoj skrbi iz 2005. dio 3. poglavlje 5.).".

4. Prilog III. dio A mijenja se kako slijedi:

(a) u točki 16. tekst pod naslovom „NJEMAČKA – MAĐARSKA” zamjenjuje se sljedećim:

„(a) članak 40. stavak 1. točka (b) Konvencije o socijalnoj sigurnosti od 2. svibnja 1998.;

(b) točka 16. Završnog protokola uz spomenutu Konvenciju.”.

(b) u točki 28. tekst pod naslovom „MAĐARSKA – AUSTRIJA” zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 36. stavak 3. Konvencije o socijalnoj sigurnosti od 31. ožujka 1999.”

5. Prilog IV. mijenja se kako slijedi:

(a) dio A mijenja se kako slijedi:

i. tekst pod naslovom „J. IRSKA” zamjenjuje se sljedećim:

„Dio 2. poglavlje 17. Zakona (pročišćenog) o socijalnoj skrbi iz 2005.”;

ii. pod naslovom „R. NIZOZEMSKA” dodaje se sljedeća točka:

„(c) de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (Zakon o radu i zaradi u skladu sa sposobnošću za rad) (WIA) od 10. studenoga 2005.”;

(b) dio C mijenja se kako slijedi:

i. tekst pod naslovom „P. MAĐARSKA” zamjenjuje se sljedećim:

„Nema.”;

ii. tekst pod naslovom „S. AUSTRIJA” zamjenjuje se sljedećim:

„1. Svi zahtjevi za davanja na temelju Allgemeines Sozialversicherungsgesetz (Zakon o općem socijalnom osiguranju) (ASVG), Gewerbliches Sozialversicherungsgesetz (Zakon o socijalnom osiguranju za osobe zaposlene u industriji (GSVG) i Bauern-Sozialversicherungsgesetz (Zakon o socijalnom osiguranju za poljoprivrednike) (BSVG), u mjeri u kojoj se članci 46.b i 46.c Uredbe ne primjenjuju.

2. Svi zahtjevi za dolje navedena davanja na temelju mirovinskog računa prema Allgemeines Pensionsgesetz (Opći mirovinski zakon) (AGP), u mjeri u kojoj se članci 46.b i 46.c Uredbe ne primjenjuju:

(a) starosne mirovine;

(b) invalidske mirovine;

(c) obiteljske mirovine, s tim da ne treba određivati povećanje davanja na temelju dodatnih mjeseci osiguranja prema članku 7. stavku 2. APG-a.”.

6. Prilog VI. mijenja se kako slijedi:

(a) tekst pod naslovom „D. DANSKA” mijenja se kako slijedi:

i. u točki 6. brišu se riječi „od 20. prosinca 1989.”;

ii. točka 11. zamjenjuje se sljedećim:

„11. Privremeno davanje koje se isplaćuje nezaposlenim osobama koje su ostvarile pravo na davanje na temelju sustava ‚fleksibilnost posla’ (ledighedsydelse) (na temelju Zakona o aktivnoj socijalnoj politici) pripada u glavu III. poglavlje 6. (davanja za nezaposlene). Što se tiče nezaposlenih osoba koje se nađu u drugoj državi članici, odredbe članaka 69. i 71. Uredbe primjenjuju se ako dotična država članica ima slične sustave za iste kategorije osoba.”;

(b) tekst pod naslovom „R. NIZOZEMSKA” mijenja se kako slijedi:

i. točka 1. podtočka (a) ii. zamjenjuje se sljedećim:

„ii. u mjeri u kojoj oni nisu već obuhvaćeni podtočkom i., članovi obitelji aktivnog vojnog osoblja koji žive u drugoj državi članici i osobe s boravištem u drugoj državi članici, a koji na temelju Uredbe imaju pravo na zdravstvenu zaštitu u svojoj državi boravka, s tim da troškove snosi Nizozemska.”;

ii. točka 1. podtočka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) Odredbe Zorgverzekeringswet (Zakon o zdravstvenom osiguranju) i Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (Opći zakon o izvanrednim medicinskim troškovima) o materijalnoj odgovornosti za plaćanje doprinosa primjenjuju se na osobe iz točke (a) i članove njihovih obitelji. U pogledu članova obitelji, doprinosi se ubiru od osobe po kojoj oni imaju pravo na zdravstveno osiguranje osim u slučaju članova obitelji vojnog osoblja koji žive u drugoj državi članici, u kojem se doprinosi ubiru izravno.”;

iii. točka 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Primjena nizozemskog zakonodavstva koje se odnosi na nesposobnost za rad

(a) Zaposlena ili samozaposlena osoba koja više nije osigurana prema Algemene arbeidsongeschiktheidswet (Opći zakon o nesposobnosti za rad) (AAW) od 11. prosinca 1975., Wet arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandigen (Zakon o davanjima za nesposobnost za rad za samozaposlene osobe) (WAZ) od 24. travnja 1997., Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering (Zakon o osiguranju od invalidnosti) (WAO) od 18. veljače 1966. ili Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (Zakon o radu i zaradi u skladu sa sposobnošću za rad) (WIA) od 10. studenoga 2005., smatraj se i dalje osiguranom u trenutku nastupa osiguranog slučaja, u svrhe primjene odredaba poglavlja 3. glave III. Uredbe ako je ta osoba za isti slučaj osigurana prema zakonodavstvu druge države članice ili, ako nije, u slučaju da je davanje za isti osigurani slučaj primjenjivo na temelju zakonodavstva druge države članice. U svakom slučaju, potonji uvjet smatra se ispunjenim u primjeru iz članka 48. stavka 1.

(b) Ako primjenom točke (a) dotična osoba ima pravo na nizozemsko davanje za invalidnost, to se davanje isplaćuje u skladu s propisima utvrđenima u članku 46. stavku 2. Uredbe:

i. u skladu s odredbama utvrđenim u WAO-u, ako je prije nastupa nesposobnosti za rad dotična osoba zadnje radila kao zaposlena osoba u smislu članka 1. točke (a) Uredbe, a nesposobnost za rad nastupila prije 1. siječnja 2004.; ako je nesposobnost za rad nastupila 1. siječnja 2004. ili kasnije, iznos davanja određuje se na temelju WIA-a;

ii. u skladu s odredbama utvrđenim u WAZ-u, ako je prije nastupa nesposobnosti za rad dotična osoba zadnje radila kao zaposlena osoba u svojstvu drukčijem od zaposlene osobe u smislu članka 1. točke (a) Uredbe.

(c) Za određivanje davanja koje se isplaćuje u skladu s WAO-om, WIA-om ili WAZ-om, nizozemske ustanove u obzir uzimaju:

— razdoblja plaćenog zaposlenja i razdoblja koja se tretiraju kao takva, a navršena su u Nizozemskoj prije 1. srpnja 1967.,

— razdoblja osiguranja navršena prema WAO-u,

— razdoblja osiguranja koja je dotična osoba navršila nakon dobi od 15 godina starosti prema AAW-u u mjeri u kojoj se ta razdoblja ne podudaraju s razdobljima osiguranja navršenim prema WAO-u,

— razdoblja osiguranja navršena u skladu s WAZ-om,

— razdoblja osiguranja navršena u skladu s WIA-om.

(d) Pri određivanju nizozemskih davanja za invalidnost na temelju članka 40. stavka 1. Uredbe, nizozemske ustanove ne uzimaju u obzir dodatke eventualno odobrene na temelju odredaba Zakona o dodacima. Pravo na dodatak i iznos toga dodatka određuju se samo na temelju Zakona o dodacima.”;

(c) pod naslovom „S. AUSTRIJA” dodaje se sljedeća točka:

„10. Za određivanje teoretskog iznosa u pogledu davanja na temelju mirovinskog računa prema Allgemeines Pensionsgesetz (Opći mirovinski zakon) (APG) za potrebe članka 46. stavka 2. točke (a) Uredbe, za svaki mjesec osiguranja navršen prema zakonodavstvu drugih država članica nadležna ustanova uzima u obzir onaj dio ukupnog kredita koji je u skladu s APG-om utvrđen na referentni datum, a koji odgovara kvocijentu ukupnog kredita i broja mjeseci osiguranja na kojima se ukupni kredit temelji.”.

7. u Prilogu VIII., tekst pod naslovom „J. IRSKA” zamjenjuje se sljedećim:

„Davanje za djecu, isplata skrbniku (koja se temelji na uplati doprinosa) te uvećanja mirovina (koje se temelje na uplati doprinosa) udovica i uvećanja mirovina (koje se temelje na uplati doprinosa) udovaca koja se za djecu koja ispunjavaju uvjete isplaćuju prema Zakonu (pročišćenom) o socijalnoj skrbi iz 2005. i kasnijim izmjenama zakonodavstva.”.

32008D0590

18.7.2008. SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE L 190/17

ODLUKA KOMISIJE

od 16. lipnja 2008.

o osnivanju Savjetodavnog odbora za jednake mogućnosti žena i muškaraca

(kodificirana verzija)

(2008/590/EZ)

KOMISIJA EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice,

budući da:

(1) Odluka Komisije 82/43/EEZ od 9. prosinca 1981. o osnivanju Savjetodavnog odbora za jednake mogućnosti žena i muškaraca [1] nekoliko je puta [2] bitno izmijenjena. Navedenu Odluku je potrebno kodificirati u interesu jasnoće i racionalnosti.

(2) Jednakost između žena i muškaraca je osnova ljudskog dostojanstva i demokracije i čini temeljno načelo prava Zajednice, ustava i zakonodavstava država članica i međunarodnih i europskih konvencija.

(3) Praktičnu primjenu načela jednakog odnosa prema ženama i muškarcima treba poticati poboljšanjem suradnje i razmjenom stajališta i iskustava između onih tijela koja u državama članicama imaju osobitu odgovornost za promicanje jednakih mogućnosti, i Komisije.

(4) Potpuna praktična primjena direktiva, preporuka i odluka koje je donijelo Vijeće u području jednakih mogućnosti, može se značajno ubrzati uz pomoć nacionalnih tijela koja na raspolaganju imaju mrežu specijaliziranih podataka.

(5) Priprema i provedba mjera Zajednice koje se odnose na zapošljavanje žena, poboljšanje položaja žena koje su samozaposlene i onih koje se bave poljoprivredom, i promicanje jednakih mogućnosti, zahtijevaju usku suradnju sa specijaliziranim tijelima u državama članicama.

(6) Stoga je potreban institucionalni okvir u smislu redovnih konzultacija s tim tijelima,

ODLUČILA JE:

Članak 1.

Komisija ovime uspostavlja Savjetodavni odbor za jednake mogućnosti žena i muškaraca, dalje u tekstu „Odbor”.

Članak 2.

1. Odbor pomaže Komisiji u oblikovanju i provedbi aktivnosti Zajednice koje imaju za cilj promicanje jednakih mogućnosti žena i muškaraca, i potiče razmjenu odgovarajućih iskustava, politika i praksi između država članica i različitih uključenih strana.

2. Kako bi ostvario ciljeve iz stavka 1., Odbor:

(a) pomaže Komisiji u razvoju instrumenata za nadzor, ocjenu i širenje rezultata mjera koje su poduzete na razini Zajednice radi promicanja jednakih mogućnosti;

(b) doprinosi provedbi akcijskih programa Zajednice u tom području, uglavnom kroz analizu rezultata i predlaganje poboljšanja poduzetih mjera;

(c) kroz svoja mišljenja doprinosi pripremi godišnjeg izvješća Komisije o napretku u postizanju jednakih mogućnosti žena i muškaraca;

[1] SL L 20, 28.1.1982., str. 35. Odluka kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EZ) br. 1792/2006 (SL L 362, 20.12.2006., str. 1.).

[2] Vidjeti Prilog I.

(d) potiče razmjenu podataka o mjerama koje su poduzete za promicanje jednakih mogućnosti na svim razinama i, ako je to primjereno, daje prijedloge za mogući nastavak aktivnosti;

(e) daje mišljenja ili dostavlja izvješća Komisiji, bilo na njezin zahtjev ili na vlastitu inicijativu, o bilo kojoj temi važnoj za promicanje jednakih mogućnosti u Zajednici.

3. Postupci za slanje mišljenja i izvješća Odbora određuju se u dogovoru s Komisijom. Mogu se objaviti kao Prilog godišnjem izvješću Komisije o jednakim mogućnostima žena i muškaraca.

Članak 3.

1. Odbor se sastoji od 68 članova, i to:

(a) jedan predstavnik po državi članici, iz ministarstva ili vladinog odjela zaduženog za promicanje jednakih mogućnosti; predstavnika određuje vlada svake države članice;

(b) jedan predstavnik po državi članici, iz nacionalnih odbora ili tijela osnovanih službenom odlukom, koji su posebno zaduženi za jednake mogućnosti žena i muškaraca kroz predstavljanje predmetnog sektora; ako ima nekoliko odbora ili tijela koja se bave ovom tematikom u državi članici, Komisija određuje koje je tijelo, po svojim ciljevima, strukturi, reprezentativnosti i stupnju neovisnosti, najprimjerenije da bude zastupljeno u Odboru; države članice bez takvih odbora zastupaju članovi tijela za koja Komisija smatra da obavljaju sličnu dužnost; predstavnike imenuje Komisija, postupajući po prijedlogu nadležnog nacionalnog odbora ili tijela;

(c) sedam članova koji predstavljaju organizacije poslodavaca na razini Zajednice;

(d) sedam članova koji predstavljaju organizacije radnika na razini Zajednice.

Predstavnike imenuje Komisija, postupajući po prijedlogu socijalnih partnera na razini Zajednice.

2. Dva predstavnika Europskog ženskog lobija prisustvuju sastancima Odbora kao promatrači.

3. Predstavnici međunarodnih i profesionalnih organizacija i drugih udruženja mogu dobiti status promatrača, ako upute dobro obrazloženi zahtjev.

Članak 4.

Za svakog člana Odbora imenuje se zamjena, pod istim uvjetima kao u članku 3.

Ne dovodeći u pitanje članak 7., zamjena ne prisustvuje sastancima Odbora niti sudjeluje u njegovome radu, osim u slučaju spriječenosti predmetnog člana.

Članak 5.

Mandat članova Odbora je tri godine i obnovljiv je.

Na kraju trogodišnjeg razdoblja članovi Odbora ostaju na položaju dok se ne osigura zamjena ili dok im se obnovi mandat.

Mandat članova završava prije isteka trogodišnjeg razdoblja u slučaju njezine/njegove ostavke, prestanka njezinog/njegovog članstva u organizaciji koju predstavlja, ili njezine/njegove smrti. Mandat člana također može završiti ako organizacija koja ju/ga je imenovala zatraži njezinu/njegovu zamjenu.

Član biva zamijenjen do kraja mandata u skladu s postupkom iz članka 4.

Za dužnosti člana nije predviđena naknada; putne i životne troškove za sastanke Odbora i radnih tijela osnovanih u okviru članka 8. pokriva Komisija u skladu s važećim administrativnim propisima.

Članak 6.

Odbor među svojim članovima izabire predsjednika, s jednogodišnjim mandatom. Izabire se dvotrećinskom većinom prisutnih članova, koja mora predstavljati najmanje polovicu svih glasova.

Izabiru se dva potpredsjednika, istom većinom glasova i pod istim uvjetima. Oni zamjenjuju predsjednika u slučaju njegove odsutnosti. Predsjednik i potpredsjednici moraju biti iz različitih država članica. Oni čine Ured Odbora, koji se sastaje prije svakog sastanka Odbora.

Komisija organizira rad Odbora u uskoj suradnji s predsjednikom. Nacrt dnevnog reda sastanaka Odbora sastavlja Komisija u dogovoru s predsjednikom. Tajništvo Odbora osigurava Jedinica za jednake mogućnosti Komisije. Komisija sastavlja zapisnike sastanaka Odbora i dostavlja ih Odboru na odobrenje.

Članak 7.

Predsjednik može pozvati bilo koju osobu koja je posebno stručna za određenu temu dnevnoga reda da sudjeluje u radu kao stručnjak.

Stručnjaci sudjeluju samo u radu na određenoj temi za koju je zatražena njihova nazočnost.

Članak 8.

1. Odbor može uspostaviti radne skupine.

2. Za pripremu svojih mišljenja Odbor može izvjestitelju ili vanjskom stručnjaku povjeriti zadatak sastavljanja izvješća u skladu s postupcima koje treba utvrditi.

3. Jedan ili više članova Odbora mogu sudjelovati kao promatrači u aktivnostima ostalih savjetodavnih odbora Komisije, i o tome obavješćivati Odbor.

Članak 9.

Mjere donesene na temelju članaka 7. i 8., koje imaju financijski učinak na proračun Europskih zajednica, dostavljaju se Komisiji na prethodnu suglasnost i provode se u skladu s važećim administrativnim propisima.

Članak 10.

Odbor saziva Komisija u svojim prostorijama. Sastaje se najmanje dva puta godišnje.

Članak 11.

Odbor rješava zahtjeve za mišljenje koje mu predlaže Komisija ili mišljenja koja Odbor donosi na vlastitu inicijativu. O njima se ne glasuje.

Kada traži mišljenje Odbora, Komisija može odrediti krajnji rok u kojem treba dostaviti mišljenje.

Stajališta koja izražavaju različite kategorije zastupljene u Odboru bilježe se u zapisnik koji se dostavlja Komisiji.

Ako je Odbor jednoglasno donio traženo mišljenje, Odbor sastavlja nacrt zajedničkih zaključaka koji čine prilog zapisniku.

Članak 12.

Ne dovodeći u pitanje članak 287. Ugovora, članovi Odbora ne smiju otkrivati podatke do kojih su došli tijekom rada u Odboru ili njegovim radnim tijelima, kada ih Komisija obavijesti da je traženo mišljenje ili upućeno pitanje povjerljivi podatak.

U takvim slučajevima samo članovi Odbora i predstavnici odjela Komisije prisustvuju sastancima.

Članak 13.

Odluka 82/43/EEZ se stavlja izvan snage.

Upute na Odluku stavljenu izvan snage smatraju se uputama na ovu Odluku i tumače se u skladu s korelacijskom tablicom iz Priloga II.

Sastavljeno u Bruxellesu 16. lipnja 2008.

Za Komisiju

Predsjednik

Jose Manuel BARROSO

PRILOG I.

Odluka stavljena izvan snage s popisom uzastopnih izmjena

Odluka Komisije 82/43/EEZ (SL L 20, 28.1.1982., str. 35.).	
Točka VIII.12 Priloga I. Aktu o pristupanju iz 1985. (SL L 302, 15.11.1985., str. 209.).	
Točka IV.C Priloga I. Aktu o pristupanju iz 1994. (SL C 241, 29.8.1994., str. 115.).	
Odluka Komisije 95/420/EZ (SL L 249, 17.10.1995., str. 43.).	
Točka 11.4. Priloga II. Aktu o pristupanju iz 2003. (SL L 236, 23.9.2003., str. 585.).	
Uredba Komisije (EZ) br. 1792/2006 (SL L 362, 20.12.2006., str. 1.).	Samo kada se radi o upućivanju na Odluku 82/43/EEZ u šestoj alineji članka 1. stavka 2. i točki 9.1. Priloga.

PRILOG II.

Korelacijska tablica

Odluka 82/43/EEZ	Ova Odluka
Članak 1. i članak 2.	Članak 1. i članak 2.
Članak 3. stavak 1., prvi podstavak, točka (a)	Članak 3. stavak 1., prvi podstavak, točka (a)
Članak 3. stavak 1., prvi podstavak, točka (b)	Članak 3. stavak 1., prvi podstavak, točka (b)
Članak 3. stavak 1., prvi podstavak, točka (c), prva alineja	Članak 3. stavak 1., prvi podstavak, točka (c)
Članak 3. stavak 1., prvi podstavak, točka (c), druga alineja	Članak 3. stavak 1., prvi podstavak, točka (d)
Članak 3. stavak 1., drugi podstavak	Članak 3. stavak 1., drugi podstavak
Članak 3. stavci 2. i 3.	Članak 3. stavci 2. i 3.
Članak 4., prva rečenica	Članak 4., prvi podstavak
Članak 4., druga rečenica	Članak 4., drugi podstavak
Članci 5. do 12.	Članci 5. do 12.
Članak 13.	—
—	Članak 13.
—	Prilog I.
—	Prilog II.

32008L0094

DIREKTIVA 2008/94/EZ EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 22. listopada 2008.

o zaštiti zaposlenika u slučaju insolventnosti njihovog poslodavca

(kodificirana verzija)

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 137. stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog gospodarskog i socijalnog odbora ([1]),

nakon savjetovanja s Odborom regija,

skladu s postupkom iz članka 251. Ugovora ([2]),

budući da:

(1) Direktiva Vijeća 80/987/EEZ od 20. listopada 1980. o zaštiti zaposlenika u slučaju insolventnosti njihovog poslodavca ([3]) nekoliko je puta značajno izmijenjena ([4]). U interesu jasnoće i racionalnosti navedenu Direktivu treba kodificirati.

(2) Povelja Zajednice o temeljnim socijalnim pravima radnika, donesena 9. prosinca 1989., navodi u točki 7. da ostvarenje unutarnjeg tržišta mora dovesti do poboljšanja uvjeta života i rada radnika u Zajednici i da to poboljšanje prema potrebi mora obuhvatiti razvoj određenih aspekata propisa o zapošljavanju, kao što su postupci za kolektivno otkazivanje i oni propisi koji se odnose na stečajeve.

(3) Potrebno je osigurati zaštitu zaposlenika u slučajevima insolventnosti njihovih poslodavaca te osigurati minimalni stupanj zaštite, posebno kako bi se jamčila isplata njihovih nepodmirenih potraživanja, vodeći računa o potrebi uravnoteženoga gospodarskog i socijalnog razvoja u Zajednici. Radi toga, države članice trebaju osnovati tijelo koje jamči isplatu nepodmirenih potraživanja dotičnih zaposlenika.

(4) Kako bi se osigurala jednaka zaštita dotičnih zaposlenika, stanje insolventnosti treba definirati u svijetlu zakonodavnih tendencija u državama članicama, a taj koncept bi uz likvidaciju također trebao obuhvatiti i postupke zbog insolventnosti. Kako bi utvrdile odgovornost jamstvene ustanove, u tom bi kontekstu države članice trebale propisati da kada stanje insolventnosti uzrokuje nekoliko postupaka zbog insolventnosti, takvu situaciju treba tretirati kao jedinstveni postupak zbog insolventnosti.

(5) Trebalo bi osigurati da zaposlenici na koje se odnosi Direktiva Vijeća 97/81/EZ od 15. prosinca 1997. o Okvirnom sporazumu o radu u nepunom radnom vremenu koji su sklopili UNICE, CEEP i ETUC ([5]), Direktiva Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koju su sklopili ETUC, UNICE i CEEP ([6]) i Direktiva Vijeća 91/383/EEZ od 25. lipnja 1991. o dopunama mjera za poticanje poboljšanja sigurnosti i zdravlja na radu radnika zaposlenih na određeno vrijeme ili privremeno zaposlenih radnika ([7]), budu obuhvaćeni ovom Direktivom.

([1]) SL C 161, 13.7.2007., str. 75.
([2]) Mišljenje Europskog parlamenta od 19. lipnja 2007. (SL C 146 E, 12.6.2008., str. 71.) i Odluka Vijeća od 25. rujna 2008.
([3]) SL L 283, 28.10.1980., str. 23.
([4]) Vidi Prilog I., dio A i dio B.
([5]) SL L 14, 20.1.1998., str. 9.
([6]) SL L 175, 10.7.1999., str. 43.
([7]) SL L 206, 29.7.1991., str. 19.

(6) Kako bi se zaposlenicima osigurala pravna sigurnost u slučaju insolventnosti poduzeća koja svoje aktivnosti obavljaju u više država članica i kako bi se ojačala prava zaposlenika u skladu sa sudskom praksom Suda Europskih zajednica, treba donijeti odredbe koje izričito navode koje su ustanove odgovorne za rješavanje zahtjeva za isplatu u tim slučajevima, te za cilj suradnje između nadležnih upravnih tijela država članica postaviti brzo rješavanje neisplaćenih potraživanja zaposlenika. Nadalje, potrebno je osigurati pravilnu provedbu predmetnih mjera tako da se predvidi suradnja nadležnih upravnih tijela u državama članicama.

(7) Države članice mogu ograničiti odgovornost jamstvenih ustanova. Ta ograničenja moraju biti usklađena sa socijalnim ciljem Direktive i mogu voditi računa o različitim razinama potraživanja.

(8) Kako bi se olakšalo identificiranje postupaka zbog insolventnosti, posebno u situacijama koje imaju prekogranični karakter, za države članice treba donijeti odredbu o obavješćivanju Komisije i ostalih država članica o vrstama postupaka zbog insolventnosti u kojima je potrebna intervencija jamstvene ustanove.

(9) S obzirom na to da države članice ne mogu u dovoljnoj mjeri postići cilj akcije koju treba poduzeti te se on stoga može bolje postići na razini Zajednice, Zajednica može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti iz članka 5. Ugovora. U skladu s načelom proporcionalnosti, koje je utvrđeno u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarenje toga cilja.

(10) Komisija treba Europskom parlamentu i Vijeću podnijeti izvješće o provedbi i primjeni ove Direktive, posebno s obzirom na nove oblike zaposlenja koji se pojavljuju u državama članicama.

(11) Ova Direktiva ne bi trebala dovesti u pitanje obveze koje države članice imaju u vezi s rokovima za prijenos u nacionalno zakonodavstvo i primjenu Direktiva iz Priloga I. dijela C,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

POGLAVLJE I.

OPSEG I DEFINICIJE

Članak 1.

1. Ova se Direktiva primjenjuje na potraživanja zaposlenika koja su nastala iz ugovora o radu ili radnih odnosa i koja postoje prema poslodavcima koji su insolventni u smislu članka 2. stavka 1.

2. Države članice mogu iznimno isključiti potraživanja određenih kategorija zaposlenika iz opsega ove Direktive, na temelju postojanja drugih oblika jamstva, ako je utvrđeno da ona tim osobama nude stupanj zaštite jednak onome koji bi proizašao iz ove Direktive.

3. Ako se takva odredba već primjenjuje u njihovom nacionalnom zakonodavstvu, države članice mogu i dalje iz opsega ove Direktive isključiti:

(a) kućne pomoćnice zaposlene od strane fizičkih osoba;

(b) ribare, plaćene po dijelu ulova.

Članak 2.

1. Za potrebe ove Direktive smatra se da je poslodavac insolventan ako je podnesen zahtjev za otvaranjem kolektivnog postupka zbog insolventnosti poslodavca, kako je predviđeno zakonima i drugim propisima države članice, i uključuje djelomično ili potpuno oduzimanje imovine poslodavca te imenovanje likvidatora ili osobe koja obavlja slično zaduženje, te ako je tijelo koje je nadležno u skladu s navedenim odredbama:

(a) donijelo odluku o otvaranju postupka; ili

(b) utvrdilo da su poduzeće ili pogon definitivno zatvoreni te da raspoloživa imovina nije dovoljna kao jamstvo za otvaranje postupka.

2. Ova Direktiva ne dovodi u pitanje nacionalno pravo koje se odnosi na definiciju izraza „zaposlenik”, „poslodavac”, „naknada za rad”, „stečeno pravo” i „buduće pravo”.

Ipak, države članice iz opsega ove Direktive ne mogu isključiti:

(a) zaposlenike sa skraćenim radnim vremenom u smislu Direktive 97/81/EZ;

(b) zaposlenike s ugovorom o radu na određeno vrijeme u smislu Direktive 1999/70/EZ;

(c) zaposlenike u privremenom radnom odnosu u smislu članka 1. stavka 2. Direktive 91/383/EEZ.

3. Države članice ne smiju odrediti minimalno trajanje ugovora o radu ili radnoga odnosa, kako bi zaposlenici imali pravo na potraživanja iz ove Direktive.

4. Ova Direktiva ne sprečava države članice da prošire zaštitu zaposlenika i na ostale slučajeve insolventnosti, kao na primjer u slučaju kad su plaćanja *de facto* trajno obustavljena, koji se utvrđuju postupcima različitim od onih koji se navode u stavku 1., kako je predviđeno nacionalnim zakonodavstvom.

Ipak, takvim se postupcima ne stvara jamstvena obveza za ustanove drugih država članica u slučajevima iz Poglavlja IV.

POGLAVLJE II.

ODREDBE O JAMSTVENIM USTANOVAMA

Članak 3.

Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da jamstvene ustanove jamče, ovisno o članku 4., isplatu nepodmirenih potraživanja zaposlenika koja su nastala iz ugovora o radu ili radnih odnosa, uključujući, gdje je to predviđeno nacionalnim zakonodavstvom, isplatu otpremnina nakon prestanka radnog odnosa.

Zahtjevi za isplatu koje je preuzela jamstvena ustanova smatraju se nepodmirenim naknadama za rad u odnosu na razdoblje prije i/ili, prema potrebi, nakon datuma koji su odredile države članice.

Članak 4.

1. Države članice mogu ograničiti odgovornost jamstvenih ustanova iz članka 3.

2. Ako države članice iskoriste mogućnost iz stavka 1., one navode trajanje razdoblja za koje jamstvena ustanova treba podmiriti nepodmirena potraživanja. Ipak, to razdoblje ne može biti kraće od razdoblja koje pokriva naknada za rad za posljednja tri mjeseca radnog odnosa prije i/ili nakon datuma iz drugog stavka članka 3.

Države članice mogu to minimalno razdoblje od tri mjeseca uključiti u referentno razdoblje u trajanju od najmanje šest mjeseci.

Države članice čije referentno razdoblje nije kraće od 18 mjeseci, mogu ograničiti razdoblje za koje jamstvena ustanova podmiruje nepodmirena potraživanja na osam tjedana. U tom se slučaju za izračun minimalnog razdoblja koriste ona razdoblja koja su najpovoljnija za zaposlenika.

3. Države članice mogu odrediti gornje granice za plaćanja od strane jamstvene ustanove. Te gornje granice ne smiju pasti ispod razine koja je u skladu sa socijalnim ciljem ove Direktive.

Ako države članice iskoriste ovu mogućnost, obavješćuju Komisiju o metodama koje su koristile prilikom određivanja gornje granice.

Članak 5.

Države članice utvrđuju detaljna pravila za organizaciju, financiranje i rad jamstvenih ustanova, posebno u skladu sa sljedećim načelima:

(a) imovina ustanova mora biti neovisna o obrtnom kapitalu poslodavca i nedostupna u postupku zbog insolventnosti;

(b) poslodavci moraju doprinositi financiranju, osim ako financiranje u potpunosti ne preuzmu tijela javne vlasti;

(c) obveze ustanova ne smiju ovisiti o tome jesu li obveze o njihovom financiranju ispunjene ili ne.

POGLAVLJE III.

ODREDBE O SOCIJALNOJ SIGURNOSTI

Članak 6.

Države članice mogu odrediti da se članci 3., 4. i 5. ne primjenjuju na doprinose unutar nacionalnog sustava zakonske socijalne sigurnosti ili unutar dopunskog strukovnog ili među-strukovnog mirovinskog sustava izvan nacionalnih sustava zakonske socijalne sigurnosti.

Članak 7.

Ako poslodavac ustanovama socijalnog osiguranja ne uplaćuje obvezne doprinose u okviru nacionalnog sustava obveznog socijalnog osiguranja, prije nego što postane insolventan države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da to ne utječe negativno na prava koja zaposlenici imaju kod tih osiguravajućih ustanova, ako je poslodavac uplaćivao doprinose zaposlenicima prilikom isplate plaća.

Članak 8.

Države članice osiguravaju poduzimanje potrebnih mjera za zaštitu interesa zaposlenika i osoba koje su na dan nastanka insolventnosti poslodavca već napustile njegovo poduzeće ili pogon, koji se odnose na stečena ili buduća prava na davanja iz mirovinskog sustava, uključujući i davanja za nadživjele osobe, u okviru dopunskog strukovnog ili među-strukovnog mirovinskog sustava, izvan nacionalnih sustava zakonske socijalne sigurnosti.

POGLAVLJE IV.

ODREDBE O MEĐUDRŽAVNIM SITUACIJAMA

Članak 9.

1. Ako se neko poduzeće čija se aktivnost odvija na području najmanje dvije države članice nalazi u stanju insolventnosti u smislu članka 2. stavka 1., za isplatu nepodmirenih potraživanja zaposlenika zadužena je ustanova u onoj državi članici na čijem području ti zaposlenici rade ili uobičajeno rade.

2. Opseg prava zaposlenika određuje se zakonom kojim je reguliran rad nadležne jamstvene ustanove.

3. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se, u slučajevima iz stavka 1. ovog članka, odluke koje se donose u kontekstu postupaka zbog insolventnosti iz članka 2. stavka 1., koji su pokrenuti u drugoj državi članici, uzimaju u obzir prilikom utvrđivanja stanja insolventnosti poslodavca u smislu ove Direktive.

Članak 10.

1. Za potrebe primjene članka 9., države članice predviđaju dijeljenje relevantnih podataka između svojih nadležnih upravnih tijela i/ili jamstvenih ustanova navedenih u prvome stavku članka 3., pri čemu se posebno mora omogućiti obavješćivanje ustanove nadležne za isplatu nepodmirenih potraživanja zaposlenika.

2. Države članice obavješćuju Komisiju i ostale države članice o kontakt podatcima svojih nadležnih upravnih tijela i/ili jamstvenih ustanova. Komisija osigurava javnu dostupnost tih podataka.

POGLAVLJE V.

OPĆE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 11.

Ova Direktiva ne utječe na pravo država članica da primjene ili uvedu zakone i druge propise koje su povoljnije za zaposlenike.

Primjena ove Direktive ni pod kojim uvjetima ne predstavlja dovoljnu osnovu za regresiju u odnosu na trenutačno stanje u državama članicama i u odnosu na opću razinu zaštite zaposlenika u područjima obuhvaćenim ovom Direktivom.

Članak 12.

Ova Direktiva ne utječe na pravo država članica da:

(a) poduzmu potrebne mjere kako bi izbjegle zlouporabe;

(b) odbiju ili umanje odgovornost iz članka 3. ili jamstvenu obvezu iz članka 7., ako se utvrdi da je ispunjenje te obveze neopravdano zbog postojanja posebnih veza između zaposlenika i poslodavca i zajedničkih interesa, koji su doveli do tajnog dogovora među njima;

(c) odbiju ili umanje odgovornost iz članka 3. ili jamstvenu obvezu iz članka 7. u slučajevima gdje je zaposlenik, sam ili zajedno sa svojim bliskim rođacima, bio imatelj značajnog dijela poslodavčevog poduzeća ili pogona i izvršavao značajan utjecaj na njegovo poslovanje.

Članak 13.

Države članice obavješćuju Komisiju i ostale države članice o vrstama nacionalnih postupaka zbog insolventnosti koji su obuhvaćeni ovom Direktivom, i svim izmjenama koje se na nju odnose.

Komisija objavljuje ove obavijesti u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 14.

Države članice Komisiji dostavljaju tekst zakona i drugih propisa koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 15.

Najkasnije do 8. listopada 2010. Komisija dostavlja Europskom parlamentu i Vijeću izvješće o provedbi i primjeni članaka 1. do 4., članaka 9. i 10., članka 11. drugog stavka, članka 12. točke (c) i članaka 13. i 14. u državama članicama.

Članak 16.

Stavlja se izvan snage Direktiva 80/987/EEZ, kako je izmijenjena aktima iz Priloga I., ne dovodeći u pitanje obveze država članica vezane uz rokove za prijenos Direktiva iz Priloga I. dijela C. u nacionalno zakonodavstvo i njihovu primjenu.

Upućivanje na Direktivu stavljenu izvan snage tumači se kao upućivanje na ovu Direktivu i čita se u skladu s korelacijskom tablicom iz Priloga II.

Članak 17.

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 18.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 22. listopada 2008.

Za Europski parlament	*Za Vijeće*
Predsjednik	*Predsjednik*
H.-G. PÖTTERING	J.-P. JOUYET

PRILOG I.

DIO A.

Direktiva s uzastopnim izmjenama stavljena izvan snage

(iz članka 16.)

Direktiva Vijeća 80/987/EEZ	(SL L 283, 28.10.1980., str. 23.).
Direktiva Vijeća 87/164/EEZ	(SL L 66, 11.3.1987., str. 11.).
Direktiva 2002/74/EZ Europskog parlamenta i Vijeća	(SL L 270, 8.10.2002., str. 10.).

DIO B.

Akt o izmjeni koji se ne stavlja izvan snage

(iz članka 16.)

Akt o pristupanju iz 1994.

DIO C.

Rokovi za prijenos u nacionalno zakonodavstvo i primjenu

(iz članka 16.)

Direktiva	Rok za prijenos	Datum primjene
80/987/EEZ	23. listopada 1983.	
87/164/EEZ		1. siječnja 1986.
2002/74/EZ	7. listopada 2005.	

PRILOG II.

Korelacijska tablica

Direktiva 80/987/EEZ	Ova Direktiva
Članak 1.	Članak 1.
Članak 2.	Članak 2.
Članak 3.	Članak 3.
Članak 4.	Članak 4.
Članak 5.	Članak 5.
Članak 6.	Članak 6.
Članak 7.	Članak 7.
Članak 8.	Članak 8.
Članak 8.a	Članak 9.
Članak 8.b	Članak 10.
Članak 9.	Članak 11.
Članak 10.	Članak 12.
Članak 10.a	Članak 13.
članak 11. stavak 1.	—
članak 11. stavak 2.	Članak 14.
Članak 12.	—
—	Članak 15.
—	Članak 16.
—	Članak 17.
Članak 13.	Članak 18.
—	Prilog I.
—	Prilog II.

32008L0106

3.12.2008. SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE L 323/33

DIREKTIVA 2008/106/EZ EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 19. studenoga 2008.

o minimalnoj razini osposobljavanja pomoraca (preinaka)

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 80. stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ([1]),

nakon savjetovanja s Odborom regija,

u skladu s postupkom utvrđenim u članku 251. Ugovora ([2]),

budući da:

(1) Direktiva 2001/25/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. travnja 2001. o minimalnoj razini osposobljenosti pomoraca ([3]) znatno je izmijenjena u nekoliko navrata ([4]). Sada kada ta Direktiva doživljava nove izmjene, poželjno je radi jasnoće preinačiti dotične odredbe.

(2) Mjere koje je u području sigurnosti pomorstva i sprečavanja zagađivanja mora potrebno poduzeti na razini Zajednice, moraju biti u skladu s međunarodno dogovorenim pravilima i normama.

(3) Kako bi se u pomorskom sektoru u Zajednici održala i razvila razina znanja i vještina, važno je pridati odgovarajuću pažnju pomorskom osposobljavanju i statusu pomoraca u Zajednici.

(4) U interesu sigurnosti u pomorskom prometu potrebno je osigurati usklađenu razinu osposobljavanja za dodjeljivanje svjedodžbi o profesionalnoj osposobljenosti pomorcima.

(5) Direktiva 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija ([5]) primjenjuje se na zanimanja u pomorskom prometu obuhvaćena ovom Direktivom. Ona će doprinijeti promicanju usklađenosti s obvezama utvrđenima u Ugovoru, kojima se uklanjaju prepreke slobodnom kretanju osoba i usluga među državama članicama.

(6) Uzajamno priznavanje diploma i svjedodžbi predviđenih na temelju Direktive 2005/36/EZ, ne osigurava uvijek standardiziranu razinu osposobljavanja za sve pomorce u službi na brodovima koji plove pod zastavom države članice. To je, međutim, od ključnog značaja gledano sa stajališta sigurnosti u pomorskom prometu.

(7) Stoga je bitno utvrditi minimalnu razinu osposobljavanja za pomorce u Zajednici. Ta bi se razina trebala temeljiti na standardima osposobljavanja koji su već dogovoreni na međunarodnoj razini, i to na Konvenciji Međunarodne pomorske organizacije (IMO) o standardima osposobljavanja, izdavanja svjedodžbi i straži za pomorce iz 1978. (Konvencija STCW), kako je revidirana 1995. Sve su države članice stranke te Konvencije.

(8) Države članice mogu uspostaviti standarde više od minimalnih standarda utvrđenih Konvencijom STCW i ovom Direktivom.

(9) Pravila Konvencije STCW priložena ovoj Direktivi potrebno je dopuniti obveznim odredbama sadržanima u dijelu A Kodeksa o standardima osposobljavanja, izdavanja svjedodžbi i straži za pomorce (Kodeks STCW). Dio B Kodeksa STCW sadrži preporučene smjernice za pomoć strankama Konvencije STCW i osobama koje su uključene u provedbu, primjenu ili izvršenje njezinih mjera, kako bi u cijelosti i potpuno ujednačeno provele Konvenciju.

([1]) SL C 151, 17.6.2008., str. 35.
([2]) Mišljenje Europskog parlamenta od 17. lipnja 2008. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 20. listopada 2008.
([3]) SL L 136, 18.5.2001., str. 17.
([4]) Vidjeti Prilog III. dio A.
([5]) SL L 255, 30.9.2005., str. 22.

(10) Za jačanje sigurnosti u pomorskom prometu i sprečavanje zagađivanja mora, ovom Direktivom potrebno je uspostaviti odredbe o najkraćem vremenu odmora za osoblje na brodskoj straži, u skladu s Konvencijom STCW. Te se odredbe trebaju primjenjivati ne dovodeći u pitanje odredbe Direktive Vijeća 1999/63/EZ od 21. lipnja 1999. o Sporazumu o organizaciji radnog vremena pomoraca koji su sklopili Udruženje brodovlasnika Europske zajednice (ECSA) i Savez sindikata transportnih radnika u Europskoj uniji (FST) ([1]).

(11) Države članice trebale bi poduzimati i provoditi mjere za sprečavanje i kažnjavanje prijevarnih radnji povezanih sa svjedodžbama o osposobljenosti, kao i nastaviti sa svojim naporima u okviru IMO-a za postizanje strogih i provedivih sporazuma o borbi protiv takvih radnji na svjetskoj razini.

(12) Radi poboljšanja sigurnosti u pomorskom prometu i sprečavanja ljudskih žrtava i zagađivanja mora, potrebno je unaprijediti komunikaciju među članovima posade na brodovima koji plove u vodama Zajednice.

(13) Osoblje na putničkim brodovima, zaduženo za pomaganje putnicima u kriznim situacijama, treba biti sposobno sporazumijevati se s putnicima.

(14) Posada na tankerima koji prevoze otrovni teret ili teret koji onečišćuje, treba biti sposobna učinkovito se nositi sa sprečavanjem nesreća i kriznim situacijama. Od najvećeg je značaja da se između zapovjednika, časnika i posade uspostavi odgovarajuća veza u komunikaciji, koja ispunjava zahtjeve predviđene ovom Direktivom.

(15) Bitno je osigurati da pomorci koji posjeduju svjedodžbe koje su dodijelile treće zemlje i koji služe na brodovima Zajednice imaju razinu kvalifikacija jednaku onoj koja se zahtijeva Konvencijom STCW. Ovom bi se Direktivom trebali utvrditi postupci i zajednički kriteriji država članica za priznavanje svjedodžbi, izdanih u trećim zemljama, na temelju zahtjeva za osposobljavanjem i izdavanjem svjedodžbi, kako su dogovoreni u okviru Konvencije STCW.

(16) U interesu sigurnosti na moru, države članice trebale bi priznati kvalifikacije koje dokazuju zahtijevanu razinu osposobljenosti samo ako su izdane od ili u ime stranaka Konvencije STCW za koje je Odbor za sigurnost u pomorskom prometu pri IMO-u utvrdio da su dokazale i da nadalje dokazuju dosezanje standarda određenih u Konvenciji. Kako bi se premostio vremenski razmak do trenutka kada Odbor za sigurnost u pomorskom prometu to bude mogao utvrditi, potreban je postupak za privremeno priznavanje svjedodžbi.

(17) Prema potrebi, treba provjeravati pomorske institute, programe osposobljavanja i tečajeve. Stoga je potrebno utvrditi kriterije za takvu provjeru.

(18) Komisiji bi u izvršavanju zadaća u vezi s priznavanjem svjedodžbi izdanih od strane ustanova za osposobljavanje ili uprava trećih zemalja trebao pomagati odbor.

(19) Europska agencija za sigurnost pomorskog prometa osnovana Uredbom (EZ) br. 1406/2002 Europskog parlamenta i Vijeća ([2]) trebala bi pomagati Komisiji u provjeri postupaju li države članice u skladu sa zahtjevima utvrđenima ovom Direktivom.

(20) Države članice moraju, kao lučke vlasti, povećati sigurnost i sprečavati onečišćenje u vodama Zajednice prioritetnim provođenjem inspekcijskih pregleda brodova koji plove pod zastavom treće zemlje koja nije ratificirala Konvenciju STCW, ne dajući time brodovima koji plove pod zastavom treće zemlje povlašteniji tretman.

(21) U očekivanju izmjena Direktive Vijeća 95/21/EZ ([3]) o nadzoru države luke, prikladno je u ovu Direktivu uključiti odredbe o nadzoru države luke kako bi se u tu Direktivu prenijele odredbe o pomorskoj inspekciji koje su uključene u ovu Direktivu.

(22) Potrebno je predvidjeti postupke za prilagodbu ove Direktive promjenama u međunarodnim konvencijama i kodeksima.

(23) Mjere potrebne za provedbu ove Direktive potrebno je usvojiti u skladu s Odlukom Vijeća 1999/468/EZ od 28. lipnja 1999. o utvrđivanju postupaka za izvršavanje provedbenih ovlasti dodijeljenih Komisiji ([4]).

(24) Posebno je potrebno ovlastiti Komisiju za izmjenu ove Direktive kako bi se, za potrebe ove Direktive, primijenile naknadne izmjene određenih međunarodnih kodeksa i bilo kakve relevantne izmjene zakonodavstva Zajednice. Budući da su te mjere općeg područja primjene i osmišljene su za izmjenu elemenata ove Direktive koji nisu ključni, moraju se usvojiti u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom predviđenim člankom 5.a Odluke 1999/468/EZ.

(25) Novi elementi uvršteni u ovu Direktivu odnose se samo na postupke odbora. Stoga ih države članice ne trebaju prenijeti.

([1]) SL L 167, 2.7.1999., str. 33.

([2]) SL L 208, 5.8.2002., str. 1.

([3]) SL L 157, 7.7.1995., str. 1.

([4]) SL L 184, 17.7.1999., str. 23.

(26) Ova Direktiva ne smije dovesti u pitanje obveze država članica koje se odnose na rokove za prijenos u nacionalno pravo Direktiva određenih u Prilogu III. dijelu B,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Definicije

Za potrebe ove Direktive:

1. „zapovjednik" znači osoba koja zapovijeda brodom;

2. „časnik" znači član posade, osim zapovjednika, koji je kao takav određen na temelju nacionalnog zakona ili propisa ili, u nedostatku takvog određenja, na temelju kolektivnog ugovora ili običaja;

3. „časnik palube" znači časnik, koji je osposobljen u skladu s odredbama poglavlja II. Priloga I.;

4. „prvi brodski časnik" znači časnik, najviši po činu do zapovjednika broda, koji u slučaju onesposobljenosti zapovjednika preuzima zapovijedanje brodom;

5. „časnik stroja" znači časnik, osposobljen u skladu s odredbama poglavlja III. Priloga I.;

6. „upravitelj stroja" znači časnik stroja najviši po činu, odgovoran za mehanički pogon broda te za rad i održavanje mehaničkih i električnih postrojenja na brodu;

7. „drugi časnik stroja" znači časnik stroja, po činu prvi do upravitelja stroja koji, u slučaju onesposobljenosti upravitelja stroja, preuzima odgovornost za mehanički pogon broda te rad i održavanje mehaničkih i električnih postrojenja na brodu;

8. „pomoćni časnik stroja" znači osoba na obuci za časnika stroja, koja je kao takva određena na temelju nacionalnih zakona ili propisa;

9. „radiooperater" znači osoba s odgovarajućom svjedodžbom, koju su izdala ili priznala nadležna tijela, prema odredbama Pravilnika o radiokomunikacijama;

10. „mornar" znači član brodske posade, osim zapovjednika ili časnika;

11. „pomorski brod" znači brod, osim broda koji plovi isključivo kopnenim vodama ili vodama unutar ili u blizini zaklonjenih voda ili područja na kojima se primjenjuju lučki propisi;

12. „brod koji plovi pod zastavom države članice" znači brod koji je registriran u državi članici i plovi pod zastavom te države u skladu s njezinim zakonodavstvom; brod koji ne odgovara ovoj definiciji smatra se brodom koji plovi pod zastavom treće zemlje;

13. „obalna plovidba" znači plovidba u blizini države članice, kako odredi ta država članica;

14. „pogonska snaga" znači ukupna maksimalna stalna izlazna snaga svih glavnih pogonskih strojeva izražena u kilovatima, koji se navode na potvrdi o upisu broda ili drugoj službenoj ispravi;

15. „tanker za prijevoz nafte" znači brod koji je izgrađen i koristi se za prijevoz nafte i naftnih proizvoda u razlivenom stanju;

16. „tanker za prijevoz kemikalija" znači brod koji je izgrađen ili prilagođen i koristi se za prijevoz u razlivenom stanju bilo kojeg tekućeg proizvoda navedenog u poglavlju 17. najnovije verzije Međunarodnog kodeksa za prijevoz kemikalija u razlivenom stanju;

17. „tanker za ukapljeni plin" znači brod koji je izgrađen ili prerađen i koristi se za prijevoz u razlivenom stanju ukapljenih plinova bilo koje vrste ili drugog proizvoda navedenog u poglavlju 19. najnovije verzije Međunarodnog kodeksa za prijevoz plina;

18. „Pravilnik o radiokomunikacijama" znači najnovija verzija revidiranog pravilnika o radiokomunikacijama, donesenog na Svjetskoj konferenciji radiokomunikacijskih uprava o pokretnim uslugama;

19. „putnički brod" znači pomorski brod za prijevoz više od 12 putnika;

20. „ribarski brod" znači brod, koji se koristi za lov ribe ili drugih živih organizama iz mora;

21. „Konvencija STCW" znači Konvencija Međunarodne pomorske organizacije (IMO) o standardima osposobljavanja, izdavanju svjedodžbi i straži za pomorce iz 1978., kako se primjenjuje na ta pitanja uzimajući u obzir prijelazne odredbe članka VII. i pravila I/15 te Konvencije, i prema potrebi, uključujući primjenjive odredbe Kodeksa STCW, a sve u najnovijim verzijama;

22. „dužnosti radiooperatera" uključuju, ovisno o slučaju, stražu i tehničko održavanje i popravke koji se provode u skladu s najnovijim verzijama Pravilnika o radiokomunikacijama i Međunarodne konvencije o zaštiti ljudskog života na moru iz 1974. (SOLAS 74) i, prema diskrecijskoj odluci svake države članice, odgovarajućim preporukama IMO-a;

23. „ro-ro putnički brod” znači putnički brod s ro-ro teretnim prostorima ili prostorima posebne kategorije, kako su utvrđeni u najnovijoj verziji Konvencije SOLAS 74;

24. „Kodeks STCW” znači najnovija verzija Kodeksa o osposobljavanju, izdavanju svjedodžbi i straži pomoraca (STCW), kako je usvojen Rezolucijom 2 Konferencije stranaka STCW-a iz 1995.;

25. „funkcija” znači skup zadataka, dužnosti i odgovornosti utvrđenih u Kodeksu STCW, potrebnih za rad broda, sigurnost ljudskih života na moru ili zaštitu morskog okoliša;

26. „brodarsko društvo” znači vlasnik broda ili bilo koja druga organizacija ili osoba, kao što je upravitelj broda ili nositelj plovidbenog pothvata, koji je od brodovlasnika preuzeo odgovornost za rad broda i koji je preuzimanjem te odgovornosti prihvatio preuzeti sve dužnosti i odgovornosti koje brodarskom društvu nalaže ova Direktiva;

27. „odgovarajuća svjedodžba” znači svjedodžba izdana i ovjerena u skladu s ovom Direktivom, koja ovlašćuje njezinog zakonitog imatelja za obavljanje rada i izvršavanje funkcija, na razini odgovornosti koja je u njoj navedena, na brodu određenog tipa, tonaže, snage i vrste pogona za vrijeme određene plovidbe;

28. „pomorska služba” znači rad na brodu mjerodavan za izdavanje svjedodžbe ili druge kvalifikacije;

29. „odobreno” znači odobreno od strane države članice, u skladu s ovom Direktivom;

30. „treća zemlja” znači svaka država, osim države članice;

31. „mjesec” znači kalendarski mjesec ili razdoblje od 30 dana, sastavljeno od razdoblja kraćih od jednog mjeseca.

Članak 2.

Područje primjene

Ova se Direktiva primjenjuje na pomorce koji se spominju u ovoj Direktivi i rade na pomorskim brodovima koji plove pod zastavom države članice s izuzetkom:

(a) ratnih brodova, pomoćnih plovila ili drugih brodova, koji su u vlasništvu ili pod upravom države članice i upotrebljavaju se samo za vladine nekomercijalne svrhe;

(b) ribarskih brodova;

(c) jahti za zabavu, koje se ne upotrebljavaju za trgovinu;

(d) jednostavno građenih drvenih brodova.

Članak 3.

Osposobljavanje i izdavanje svjedodžbi

1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da pomorci koji plove na brodovima iz članka 2. budu osposobljeni najmanje u skladu sa zahtjevima Konvencije STCW, kako je utvrđeno u Prilogu I. ovoj Direktivi te da posjeduju svjedodžbe utvrđene u članku 4. ili odgovarajuće svjedodžbe utvrđene u članku 1. stavku 27.

2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da članovi posade koji moraju imati svjedodžbe u skladu s pravilom III/10.4 Konvencije SOLAS 74, budu osposobljeni i posjeduju svjedodžbe u skladu s ovom Direktivom.

Članak 4.

Svjedodžba

Svjedodžba je svaka valjana isprava, bez obzira koji naziv nosi, izdana od nadležnog tijela države članice ili po ovlaštenju tog tijela, u skladu s člankom 5. i zahtjevima utvrđenima u Prilogu I.

Članak 5.

Svjedodžbe i ovjere

1. Svjedodžbe se izdaju u skladu s člankom 11.

2. Svjedodžbe zapovjednika, časnika i radiooperatera ovjeravaju države članice na način propisan u ovom članku.

3. Svjedodžbe se izdaju u skladu sa stavkom 1. pravila I/2 Konvencije STCW.

4. U pogledu radiooperatera, države članice mogu:

(a) uključiti dodatno znanje, koje zahtijevaju odgovarajući propisi, u provjeru za izdavanje svjedodžbe u skladu s Pravilnikom o radiokomunikacijama; ili

(b) izdati posebnu svjedodžbu, kojom se potvrđuje da imatelj raspolaže dodatnim znanjem, koje se zahtijeva odgovarajućim propisima.

5. Prema diskrecijskoj odluci države članice, ovjere se mogu uključiti u obrazac svjedodžbi koje se izdaju kako je predviđeno odjeljkom A-I/2 Kodeksa STCW. U tom se slučaju koristi obrazac određen u stavku 1. odjeljka A-I/2. Ako se izdaju drukčije, upotrebljava se obrazac za ovjeru određen stavkom 2. tog odjeljka. Ovjere se izdaju u skladu s člankom VI. stavkom 2. Konvencije STCW.

6. Država članica koja svjedodžbu priznaje na temelju postupka utvrđenog u članku 19. stavku 2., ovjerava tu svjedodžbu, čime potvrđuje njezino priznavanje. Obrazac za ovjeru koji se koristi je onaj određen u stavku 3. odjeljka A-I/2 Kodeksa STCW.

7. Ovjere iz stavaka 5. i 6.:

(a) mogu se izdati kao zasebne isprave;

(b) svaka dobiva jedinstveni broj, osim onih ovjera kojima se potvrđuje izdavanje svjedodžbe i kojima se može dodijeliti broj dotične svjedodžbe, pod uvjetom da je taj broj jedinstven; i

(c) prestaju važiti čim ovjerena svjedodžba prestaje biti valjana ili ako je povuče, privremeno oduzme ili ukine država članica ili treća zemlja koja ju je izdala, a u svakom slučaju u roku od pet godina od datuma njihovog izdavanja.

8. Mjesto za koje vlasnik svjedodžbe ima ovlaštenje za rad navodi se na obrascu ovjere istim nazivima koji se upotrebljavaju u primjenjivim propisima dotične države članice o broju članova posade za sigurnu plovidbu.

9. Država članica može koristiti obrazac koji se razlikuje od obrasca utvrđenog u odjeljku A-I/2 Kodeksa STCW, pod uvjetom da se traženi podaci navode barem korištenjem latiničnog pisma i arapskih brojeva, uzimajući u obzir razlike dozvoljene na temelju odjeljka A-I/2.

10. Podložno članku 19. stavku 7., izvornik svake svjedodžbe koja se zahtijeva ovom Direktivom, mora biti raspoloživ na brodu na kojem njezin imatelj plovi.

Članak 6.

Zahtjevi u pogledu osposobljavanja

Osposobljavanje koje se zahtijeva na temelju članka 3. mora pružiti primjerena teoretska znanja i praktične vještine predviđene u Prilogu I., posebno u vezi korištenja sredstava za spašavanje i protupožarne opreme, te ga moraju odobriti nadležne vlasti ili tijelo, koje određuje svaka država članica.

Članak 7.

Načela kojima se uređuje obalna plovidba

1. Prilikom utvrđivanja obalne plovidbe, za pomorce koji plove na brodovima koji obavljaju prijevoz u obalnoj plovidbi pod zastavom neke druge države članice ili druge stranke Konvencije STCW, države članice ne postavljaju strože zahtjeve u vezi osposobljavanja, iskustva ili izdavanja svjedodžbi od zahtjeva za pomorce koji plove na brodovima pod njihovom zastavom. Ni u kom slučaju država članica, u odnosu na pomorce koji plove na brodovima pod zastavom druge države članice ili druge stranke Konvencije STCW, ne smije postaviti zahtjeve koji prelaze zahtjeve ove Direktive za brodove koji ne obavljaju prijevoz u obalnoj plovidbi.

2. U pogledu brodova koji plove pod zastavom države članice i obavljaju redovite prijevoze u obalnoj plovidbi, duž obale druge države članice ili druge stranke Konvencije STCW, država članica pod čijom zastavom brod plovi propisuje zahtjeve u vezi osposobljavanja, iskustva i izdavanja svjedodžbi za pomorce koji plove na tim brodovima koji su najmanje jednaki zahtjevima države članice ili stranke Konvencije STCW duž čije obale brod plovi, pod uvjetom da ti zahtjevi ne prelaze zahtjeve ove Direktive za brodove koji ne obavljaju prijevoz u obalnoj plovidbi. Pomorci koji plove na brodu čija se plovidba proteže izvan područja koje država članica smatra područjem obalne plovidbe i ulazi u vode koje nisu pokrivene tom definicijom, moraju ispunjavati odgovarajuće zahtjeve ove Direktive.

3. Država članica može brodu koji plovi pod njezinom zastavom omogućiti korištenje pogodnosti odredaba ove Direktive o obalnoj plovidbi, ako redovito plovi duž obale države koja nije stranka Konvencije STCW, u obalnoj plovidbi, kako je utvrđuje ta država članica.

4. Prilikom odlučivanja o definiciji obalne plovidbe i uvjetima obrazovanja i osposobljavanja koji se za to područje zahtijevaju, u skladu sa stavcima 1., 2. i 3., države članice obavješćuju Komisiju o pojedinostima odredaba koje su donijele.

Članak 8.

Sprečavanje prijevare i ostalih nezakonitih radnji

1. Države članice poduzimaju i provode odgovarajuće mjere za sprečavanje prijevare i drugih nezakonitih radnji u vezi s postupkom izdavanja svjedodžbi ili svjedodžbama koje su izdala i ovjerila njihova nadležna tijela te predviđaju sankcije koje su učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće.

2. Države članice određuju državna tijela nadležna za utvrđivanje i borbu protiv prijevare i drugih nezakonitih radnji te razmjenjuju podatke s nadležnim tijelima drugih država članica i trećih zemalja o izdavanju svjedodžbi pomorcima.

Države članice odmah obavješćuju druge države članice i Komisiju o pojedinostima takvih nadležnih državnih tijela.

Države članice također bez odlaganja obavješćuju sve treće zemlje prema kojima su se obvezale u skladu s pravilom I/10, stavkom 1.2 Konvencije STCW o pojedinostima takvih nadležnih državnih tijela.

3. Na zahtjev države članice domaćina, nadležna tijela druge države članice dostavljaju pisanu potvrdu ili nijekanje vjerodostojnosti svjedodžbi pomoraca, odgovarajućih ovjera i svih drugih dokumentiranih dokaza o osposobljavanju koji su izdani u toj drugoj državi članici.

Članak 9.

Kaznene ili disciplinske mjere

1. Države članice utvrđuju procese i postupke za nepristranu istragu o svakom prijavljenom slučaju nestručnosti, djelovanju ili propuštanju, koje može predstavljati izravnu prijetnju za sigurnost ljudskih života ili imovine na moru ili morskome okolišu, na strani vlasnika svjedodžbi ili ovjera koje je izdala ta država članica u vezi izvršavanja dužnosti na koje se svjedodžbe odnose, kao i za povlačenje, privremeno oduzimanje i ukidanje tih svjedodžbi zbog navedenih razloga i radi sprečavanja prijevara.

2. Svaka država članica propisuje kaznene ili disciplinske mjere za brodove koji plove pod njezinom zastavom ili pomorce kojima je izdala propisnu svjedodžbu, ako ne poštuju odredbe nacionalnog zakonodavstva kojima se provodi ova Direktiva.

3. Posebno se takve kaznene ili disciplinske mjere propisuju i provode u slučajevima kada:

(a) brodarsko društvo ili zapovjednik broda zaposle osobu koja ne posjeduje svjedodžbu koja se zahtijeva u skladu s ovom Direktivom;

(b) zapovjednik broda dozvoli osobi, koja ne posjeduje odgovarajuću svjedodžbu, valjanu dozvolu ili ne posjeduje dokumentirane dokaze propisane člankom 19. stavkom 7., izvršavanje bilo kakve funkcije ili posla, na bilo kojem radnom mjestu, koje na temelju ove Direktive mora obavljati osoba s odgovarajućom svjedodžbom; ili

(c) je osoba prijevarom ili na temelju krivotvorenih isprava dobila zaduženje za izvršavanje bilo kakve funkcije ili posla, na bilo kojem radnom mjestu na kojem, na temelju ove Direktive, mora biti osoba s odgovarajućom svjedodžbom ili posebnom dozvolom.

4. Države članice u čijoj je nadležnosti bilo koje brodarsko društvo ili bilo koja osoba, za koju se iz utemeljenih razloga vjeruje da je odgovorna ili je bila upoznata s bilo kojim očiglednim odstupanjem od odredaba ove Direktive navedenim u stavku 3., omogućuju suradnju bilo kojoj državi članici ili drugoj stranci Konvencije STCW, koja ih obavijesti o svojoj namjeri pokretanja postupaka u njezinoj nadležnosti.

Članak 10.

Standardi kakvoće

1. Svaka država članica osigurava da:

(a) se sve djelatnosti osposobljavanja, procjene osposobljenosti, izdavanja svjedodžbi, ovjeravanja i obnavljanja valjanosti, koje obavljaju nevladine agencije ili subjekti u njihovoj nadležnosti, neprekidno nadgledaju sustavom standarda kakvoće, kako bi se osiguralo postizanje utvrđenih ciljeva, uključujući one koji se odnose na kvalifikacije i iskustvo instruktora i ocjenjivača;

(b) postoji sustav standarda kakvoće, u slučaju kada vladine agencije ili subjekti provode takve radnje;

(c) se ciljevi obrazovanja i osposobljavanja, te s tim povezani standardi stručne sposobnosti koje treba postići, jasno odrede i da se utvrde razine znanja, razumijevanja i vještina koje odgovaraju provjerama znanja i ocjenjivanju na temelju Konvencije STCW;

(d) područja primjene standarda kakvoće pokrivaju upravljanje sustavom za izdavanje svjedodžbi, sve tečajeve i programe osposobljavanja, provjere znanja i ocjenjivanja, koja provode tijela svake države članice ili se provode u njihovoj nadležnosti, kao i kvalifikacije i iskustvo koje moraju imati instruktori i ocjenjivači, uzimajući u obzir politike, sustave, nadzor i unutarnje preglede osiguranja kakvoće, uspostavljene kako bi se osiguralo postizanje utvrđenih ciljeva.

Ciljevi i s njima povezani standardi kakvoće iz prvog podstavka točke (c) mogu se navesti posebno za različite tečajeve i programe osposobljavanja i moraju pokrivati upravljanje sustavom za izdavanje svjedodžbi.

2. Države članice također osiguravaju da neovisne ocjene znanja, razumijevanja, vještina i stjecanja stručne sposobnosti te upravljanja sustavom za izdavanje svjedodžbi provode, najmanje svakih pet godina, kvalificirane osobe koje same nisu uključene u navedene radnje, kako bi se provjerilo:

(a) jesu li sve mjere nadzora unutarnjeg upravljanja i nadgledanja te aktivnosti praćenja provedbe u skladu s planiranim rješenjima i dokumentiranim postupcima i jesu li učinkovite u postizanju utvrđenih ciljeva;

(b) jesu li rezultati svake neovisne ocjene dokumentirani i jesu li osobe odgovorne za to područje o tome obaviještene;

(c) jesu li na vrijeme poduzete radnje za otklanjanje nedostataka.

3. Dotična država članica dostavlja Komisiji izvještaj o svakoj ocjeni izvršenoj na temelju stavka 2., u roku od šest mjeseci od datuma ocjene.

Članak 11.

Zdravstveni standardi – izdavanje i upis svjedodžbi

1. Države članice utvrđuju standarde zdravstvene spremnosti pomoraca, posebno u vezi vida i sluha.

2. Države članice osiguravaju da se svjedodžbe izdaju samo kandidatima koji ispunjavaju zahtjeve iz ovog članka.

3. Svaki kandidat za izdavanje svjedodžbe mora dostaviti zadovoljavajući dokaz:

(a) o svom identitetu;

(b) da njegova ili njezina dob nije niža od one propisane u pravilima u Prilogu I. za svjedodžbu za koju je podnio ili podnijela zahtjev;

(c) o zadovoljavanju standarda zdravstvene spremnosti koje je utvrdila država članica, posebno u vezi vida i sluha, i da posjeduje valjanu ispravu, kojom se potvrđuje njegova ili njezina zdravstvena spremnost, izdanu od propisno ovlaštenog zdravstvenog djelatnika kojeg priznaje nadležno tijelo države članice;

(d) o završetku pomorske službe i s tim povezane obvezne obuke, koji za dobivanje željene svjedodžbe propisuju pravila iz Priloga I.;

(e) o zadovoljavanju standarda stručne sposobnosti propisanih pravilima iz Priloga I. za radna mjesta, funkcije i razine koje je potrebno navesti na ovjeri svjedodžbe.

4. Svaka država članica obvezuje se:

(a) voditi registar ili registre svih svjedodžbi i ovjera koje su izdane, kojima je istekao rok valjanosti ili su obnovljene, privremeno oduzete, otkazane ili prijavljene kao izgubljene ili uništene, kao i izdanih dozvola zapovjednika, časnika i, prema potrebi, mornara;

(b) staviti na raspolaganje podatke o statusu takvih svjedodžbi, ovjera i dozvola drugim državama članicama ili drugim strankama Konvencije STCW te brodarskim društvima koji zahtijevaju provjeru vjerodostojnosti i valjanosti svjedodžbi koje su im dostavili pomorci radi priznavanja svojih svjedodžbi ili zasnivanja radnog odnosa na brodu.

Članak 12.

Obnavljanje valjanosti svjedodžbi

1. Svaki zapovjednik, časnik i radiooperater koji posjeduje svjedodžbu izdanu ili priznatu na temelju bilo kojeg poglavlja Priloga I., osim poglavlja VI., i koji plovi ili se namjerava vratiti na more nakon određenog razdoblja provedenog na kopnu, a kako bi i dalje bio sposoban za plovidbu, najmanje svakih pet godina mora:

(a) zadovoljiti standarde zdravstvene spremnosti propisane člankom 11.; i

(b) dokazati svoju stalnu stručnu sposobnost u skladu s odjeljkom A-I/11 Kodeksa STCW.

2. Svaki zapovjednik, časnik i radiooperater mora, radi nastavka pomorske službe na brodovima za koju se prema međunarodnim dogovorima zahtijeva posebno osposobljavanje, uspješno završiti odobreni program odgovarajućeg osposobljavanja.

3. Svaka država članica uspoređuje standarde osposobljenosti koji se zahtijevaju od kandidata za svjedodžbe izdane prije 1. veljače 2002. s onima koji se za dobivanje odgovarajuće svjedodžbe navode u dijelu A Kodeksa STCW i određuju treba li od vlasnika takvih svjedodžbi zahtijevati odgovarajuću dopunu ili obnavljanje osposobljavanja ili procijeniti njihovu osposobljenost.

Tečajevi za obnavljanje i dopunjavanje moraju biti odobreni i moraju uključiti promjene odgovarajućih nacionalnih i međunarodnih propisa o sigurnosti ljudskog života na moru i zaštiti morskog okoliša te moraju uzeti u obzir sva ažuriranja dotičnih standarda osposobljenosti.

4. Svaka država članica, uz savjetovanje sa zainteresiranima, oblikuje ili promiče oblikovanje strukture tečajeva za obnavljanje i dopunjavanje, kako je predviđeno u odjeljku A-I/11 Kodeksa STCW.

5. Za potrebe stalnog dopunjavanja znanja zapovjednika, časnika i radiooperatera, svaka država članica osigurava da se tekstovi najnovijih promjena nacionalnih i međunarodnih propisa o sigurnosti ljudskih života na moru i zaštite morskog okoliša stave na raspolaganje brodovima koji plove pod njezinom zastavom.

Članak 13.

Uporaba simulatora

1. Standardi izvedbe i druge odredbe određene u odjeljku A-I/12 Kodeksa STCW te drugi takvi zahtjevi propisani u dijelu A Kodeksa STCW moraju za svaku dotičnu svjedodžbu biti ispunjeni u pogledu:

(a) svakog osposobljavanja koje se temelji na upotrebi simulatora;

(b) svake procjene stručne sposobnosti propisane u dijelu A Kodeksa STCW koja se provodi pomoću simulatora;

(c) svake demonstracije stalne stručne osposobljenosti uz pomoć simulatora, kako se zahtijeva u dijelu A. Kodeksa STCW.

2. Prema diskrecijskoj odluci svake države članice, simulatori postavljeni ili stavljeni u upotrebu prije 1. veljače 2002. mogu se izuzeti od pune usklađenosti sa standardima izvedbe iz stavka 1.

Članak 14.

Odgovornosti brodarskih društava

1. U skladu sa stavcima 2. i 3., države članice smatraju brodarska društva odgovornima za zapošljavanje pomoraca na svojim brodovima u skladu s ovom Direktivom i od svakog brodarskog društva zahtijevaju da osigura:

(a) da svaki pomorac zaposlen na bilo kojem od brodova tog društva posjeduje odgovarajuću svjedodžbu u skladu s odredbama ove Direktive i odredbama koje utvrdi država članica;

(b) da je brojčano stanje posade na brodovima tog društva u skladu s primjenjivim zahtjevima države članice o broju članova posade za sigurnu plovidbu;

(c) da se dokumentacija i podaci za sve pomorce zaposlene na brodovima tog društva održavaju i da su lako dostupni te da uključuju, bez ograničenja na, dokumentaciju i podatke o njihovom iskustvu, osposobljenosti, zdravstvenoj spremnosti i stručnoj sposobnosti za dodijeljene dužnosti;

(d) da su pomorci, po stupanju na dužnost na bilo koji od brodova tog društva, upoznati sa svojim konkretnim zaduženjima te svim brodskim uređenjima, postrojenjima, opremom, postupcima i značajkama broda, koje su važne za obavljanje njihovih rutinskih dužnosti ili zaduženja u slučaju opasnosti;

(e) da pomorci zaposleni na brodovima mogu učinkovito uskladiti svoje aktivnosti u slučaju opasnosti i pri obavljanju funkcija od ključnog značaja za sigurnost ili za sprečavanje ili ublažavanje zagađenja.

2. Brodarska društva, zapovjednici i članovi posade odgovorni su za potpuno i cjelovito izvršavanje obveza određenih u ovome članku i poduzimanje drugih mjera potrebnih kako bi se osiguralo da je svaki član posade u mogućnosti, na temelju znanja i poznatih podataka, doprinijeti sigurnom radu broda.

3. Brodarsko društvo dostavlja pisana uputstva zapovjedniku svakog broda na koji se primjenjuje ova Direktiva, a kojima se utvrđuju politike i postupci koje treba slijediti kako bi svi novozaposleni pomorci na brodu dobili priliku upoznati se s brodskom opremom, postupcima rada i drugim rješenjima potrebnima za pravilno izvršavanje njihovih dužnosti, u razumnom roku prije nego im se te dužnosti dodijele. Takve politike i postupci uključuju:

(a) dodjelu razumnog vremenskog razdoblja u kojem će svaki novozaposleni pomorac imati priliku upoznati se s:

i. posebnom opremom s kojom će pomorac raditi ili koju će upotrebljavati; i

ii. posebnostima u vezi brodske straže, sigurnosti, zaštite okoliša te postupaka i rješenja u slučaju opasnosti, koje pomorci moraju poznavati za ispravno izvršavanje svojih dužnosti;

(b) određivanje pouzdanog člana posade koji će biti odgovoran za osiguranje da se svakom novozaposlenom pomorcu omogući da dobije bitne podatke na jeziku koji razumije.

Članak 15.

Radna sposobnost

1. Države članice utvrđuju i provode odredbe o vremenu za odmor osoblja na brodskoj straži, s ciljem sprečavanja umora, i zahtijevaju da sustavi straže budu tako uređeni da učinkovitost osoba na straži ne bude umanjena zbog umora te da su dužnosti tako raspoređene da prvi sastav straže na početku plovidbe kao i sljedeće smjene straže budu dovoljno odmorne i u svakom pogledu radno sposobne.

2. Sve osobe kojima je dodijeljena dužnost odgovornog časnika na straži ili mornara koji je dio sastava straže, imaju pravo na najmanje 10 sati odmora u toku svakog razdoblja od 24 sata.

3. Sati odmora mogu biti raspoređeni u najviše dva dijela, od kojih jedan mora trajati najmanje šest sati.

4. U slučaju opasnosti ili vježbe ili u drugim iznimnim radnim uvjetima, ne treba se pridržavati zahtjeva o vremenu odmora utvrđenih u stavcima 1. i 2.

5. Ne dovodeći u pitanje stavke 2. i 3., minimalno razdoblje od 10 sati može se smanjiti na najmanje 6 uzastopnih sati, pod uvjetom da takvo smanjenje ne traje duže od 2 dana i da se u razdoblju od svakih 7 dana omogući najmanje 70 sati odmora.

6. Države članice zahtijevaju da se rasporedi straže postave na lako dostupnim mjestima.

Članak 16.

Posebne dozvole

1. U izvanrednim okolnostima, nadležna tijela mogu, ako to po njihovom mišljenju ne predstavlja opasnost za osobe, imovinu ili okoliš, izdati posebnu dozvolu kojom se dopušta određenom pomorcu da u razdoblju od najviše šest mjeseci obavlja poslove na radnom mjestu za koje ne posjeduje odgovarajuću svjedodžbu. Od toga se izuzimaju poslovi radiooperatera, osim ako to nije predviđeno Pravilnikom o radiokomunikacijama, pod uvjetom da je osoba kojoj se dozvola izdaje ne posjeduje odgovarajuće kvalifikacije za popunjavanje tog radnog mjesta na siguran način i na zadovoljstvo nadležnih tijela. Međutim, posebne se dozvole ne dodjeljuju za zapovjednika ili upravitelja stroja, osim u slučajevima više sile, kada se izdaju samo za najkraće moguće razdoblje.

2. Svaka posebna dozvola, koja se dodjeljuje za pojedino radno mjesto, može se dodijeliti isključivo osobi s odgovarajućom svjedodžbom koja se traži za neposredno niže radno mjesto. Ako za neposredno niže radno mjesto nije potrebna svjedodžba, posebna se dozvola može izdati osobi čije su kvalifikacije i iskustvo prema mišljenju nadležnih tijela u potpunosti jednakovrijedne zahtjevima za radno mjesto koje se popunjava, pod uvjetom da je, ako takva osoba nema odgovarajuću svjedodžbu, dužna proći provjeru koju nadležna tijela prihvaćaju za dokazivanje da se takva posebna dozvola može sa sigurnošću izdati. Osim toga, nadležna tijela osiguravaju da dotično radno mjesto što prije popuni osoba s odgovarajućom svjedodžbom.

Članak 17.

Odgovornosti država članica za osposobljavanje i ocjenjivanje

1. Države članice određuju organe ili tijela koja:

(a) provode osposobljavanje iz članka 3.;

(b) organiziraju i/ili nadziru provjere znanja, ako se one zahtijevaju;

(c) izdaju svjedodžbe iz članka 11.;

(d) dodjeljuju posebne dozvole predviđene u članku 16.

2. Države članice osiguravaju da:

(a) je ukupno osposobljavanje i ocjenjivanje pomoraca:

i. strukturirano u skladu s pisanim programima, uključujući one metode i sredstva predavanja, nastavne postupke i materijale koji su potrebni za dostizanje propisanih standarda stručne osposobljenosti; i

ii. da ga provode, nadgledaju, ocjenjuju i podržavaju osobe kvalificirane u skladu s točkama (d), (e) i (f);

(b) osobe koje provode osposobljavanje ili ocjenjivanje za vrijeme službe na brodu čine to samo kada takvo osposobljavanje ili ocjenjivanje neće negativno utjecati na uobičajeni rad broda i kada svoje vrijeme i pažnju mogu posvetiti osposobljavanju i ocjenjivanju;

(c) instruktori i osobe koje provode nadzor i ocjenjivanje budu odgovarajuće kvalificirani za pojedine vrste i razine osposobljavanja ili ocjenjivanja stručne sposobnosti pomoraca na brodu ili na kopnu;

(d) svaka osoba koja na brodu ili na kopnu provodi obuku pomoraca namijenjenu kvalificiranju za dobivanje svjedodžbi na temelju ove Direktive:

i. poštuje program osposobljavanja i razumije posebne ciljeve pojedine vrste osposobljavanja koja se provodi;

ii. je kvalificirana za zadaće za koje se osposobljavanje provodi; i

iii. ako se provodi osposobljavanje uz pomoć simulatora:

— je primila odgovarajuće pedagoške smjernice za upotrebu simulatora, i

— stekla praktično radno iskustvo na vrsti simulatora koji se koristi;

(e) svaka osoba odgovorna za nadzor osposobljavanja pomoraca za vrijeme službe na brodu, namijenjene za kvalificiranje radi dobivanja svjedodžbe, u potpunosti razumije program osposobljavanja i posebne ciljeve svake pojedine vrste osposobljavanja koja se provodi;

(f) svaka osoba koja na brodu ili na kopnu provodi ocjenjivanje stručne sposobnosti pomoraca za vrijeme službe na brodu, koje će se koristiti u stručnom osposobljavanju radi dobivanja svjedodžbe na temelju ove Direktive:

i. ima odgovarajuću razinu znanja i razumijevanja stručne sposobnosti koja se ocjenjuje;

ii. je kvalificirana za zadaće koje ocjenjuje;

iii. je primila odgovarajuće smjernice o metodama i postupcima ocjenjivanja;

iv. je stekla praktično iskustvo ocjenjivanja; i

v. je, ako ocjenjivanje uključuje upotrebu simulatora, stekla praktična iskustva ocjenjivanja na određenoj vrsti simulatora, pod nadzorom i na zadovoljstvo iskusnog ocjenjivača;

(g) ako država članica priznaje tečaj osposobljavanja, ustanovu za osposobljavanje ili kvalifikaciju dodijeljenu od ustanove za osposobljavanje, u njezine zahtjeve za izdavanje svjedodžbe u primjeni odredaba o standardima kakvoće iz članka 10. uključeni su i stručne kvalifikacije i iskustvo instruktora i ocjenjivača; takve stručne kvalifikacije, iskustvo i primjena standarda kakvoće moraju uključivati odgovarajuće osposobljavanje o metodama poučavanja te metodama osposobljavanja i ocjenjivanja i biti u skladu sa svim primjenjivim zahtjevima točaka (d), (e) i (f).

Članak 18.

Sporazumijevanje na brodu

Države članice osiguravaju da:

(a) ne dovodeći u pitanje točke (b) i (d), na svim brodovima koji plove pod zastavom države članice u svakom trenutku postoje načini za učinkovito usmeno sporazumijevanje između svih članova brodske posade o pitanjima sigurnosti, posebno u vezi ispravnog i pravovremenog primanja i razumijevanja poruka i uputstava;

(b) se, radi osiguranja učinkovitog djelovanja posade u sigurnosnim pitanjima, na svakom putničkom brodu koji plovi pod zastavom države članice kao i na svim putničkim brodovima koji započinju i/ili završavaju plovidbu u luci države članice, utvrdi radni jezik te da ga se ubilježi u brodski dnevnik;

brodarsko društvo ili zapovjednik prema potrebi određuju odgovarajući radni jezik; od svakog se pomorca zahtijeva da taj jezik razumije te da prema potrebi izdaje naredbe i uputstva te podnosi povratne izvještaje na tom jeziku;

ako radni jezik nije službeni jezik države članice, svi planovi i popisi koji se objavljuju moraju sadržavati i prijevode na radnom jeziku;

(c) su na putničkim brodovima osobe koje su prema rasporedu za uzbunu određene za pomaganje putnicima u slučaju opasnosti lako i brzo prepoznatljive i imaju vještine sporazumijevanja dostatne za tu svrhu, pri čemu treba poštovati primjerenu i odgovarajuću kombinaciju bilo kojih od sljedećih čimbenika:

i. jezik ili jezici koji odgovaraju prevladavajućim narodnostima putnika koji se prevoze na određenom putu;

ii. vjerojatnost da mogućnost upotrebe osnovnih izraza na engleskom jeziku za izdavanje osnovnih uputa može omogućiti načine sporazumijevanja s putnicima kojima je potrebna pomoć, neovisno o tome govore li putnici i posada istim jezikom ili ne;

iii. eventualna potreba za drugim načinima sporazumijevanja za vrijeme trajanja opasnosti (na primjer pokazivanje, znakovi rukama ili privlačenje pažnje na mjesta uputstava, zborna mjesta, uređaje za spašavanje ili putove evakuacije) kada govorno sporazumijevanje nije moguće;

iv. opseg u kojem su putnicima pružena potpuna sigurnosna uputstva na njihovom materinjem jeziku ili jezicima;

v. jezici na kojima se u hitnim slučajevima ili za vrijeme vježbe mogu izdavati najave opasnosti, kako bi se ključna uputstva prenijela putnicima i olakšalo pružanje pomoći putnicima od strane članova posade;

(d) se na tankerima za prijevoz nafte, tankerima za kemikalije i tankerima za ukapljeni plin koji plove pod zastavom države članice, zapovjednik, časnici i mornari mogu međusobno sporazumijevati na zajedničkom radnom jeziku (zajedničkim radnim jezicima);

(e) postoje odgovarajuća sredstva sporazumijevanja između broda i tijela na kopnu; ta se komunikacija odvija u skladu s poglavljem V. pravilom 14. stavkom 4. Konvencije SOLAS 74;

(f) u provođenju nadzora države luke na temelju Direktive 95/21/EZ, države članice također provjeravaju jesu li brodovi koji plove pod zastavom države, koja nije država članica, u skladu s ovim člankom.

Članak 19.

Priznavanje svjedodžbi

1. Pomorcima koji ne posjeduju svjedodžbe iz članka 4. može se dozvoliti zaposlenje na brodovima koji plove pod zastavom države članice, pod uvjetom da je odluka o priznavanju njihovih odgovarajućih svjedodžbi donesena u skladu s postupkom određenim u stavcima 2. do 6. ovog članka.

2. Država članica koja ovjerom namjerava priznati odgovarajuće svjedodžbe koje je treća zemlja izdala zapovjedniku, časniku ili radiooperateru za rad na brodovima koji plove pod njezinom zastavom, Komisiji podnosi zahtjev za priznanjem te treće zemlje, uz navođenje svojih razloga.

Komisija, uz pomoć Europske agencije za sigurnost pomorskog prometa i uz moguće sudjelovanje bilo koje zainteresirane države članice, prikuplja informacije iz Priloga II. te izvršava procjenu sustava osposobljavanja i izdavanja svjedodžbi u trećoj zemlji za koju je zahtjev za priznanjem podnesen, kako bi provjerila ispunjava li dotična zemlja sve zahtjeve Konvencije STCW i jesu li poduzete odgovarajuće mjere za sprečavanje prijevare u vezi sa svjedodžbama.

3. Komisija donosi odluku o priznavanju treće zemlje u skladu s regulatornim postupkom iz članka 28. stavka 2., u roku od tri mjeseca od datuma zahtjeva za priznanjem.

Ako se odobri, priznanje je valjano, podložno odredbama članka 20.

Ako u roku utvrđenom u prvom podstavku nije donesena odluka o priznanju dotične treće zemlje, država članica koja je podnijela zahtjev može odlučiti jednostrano priznati tu treću zemlju sve dok ne bude donesena odluka u skladu s regulatornim postupkom iz članka 28. stavka 2.

4. Država članica može odlučiti, u pogledu brodova koji plove pod njezinom zastavom, ovjeriti svjedodžbe koje su izdale treće zemlje koje je priznala Komisija, uzimajući u obzir odredbe sadržane u Prilogu II., točkama 4. i 5.

5. Priznavanja svjedodžbi koje su izdale priznate treće zemlje i koja su objavljena u *Službenom listu Europske unije*, seriji C, do 14. lipnja 2005. ostaju valjana.

Ta priznanja mogu koristiti sve države članice, osim ako ih Komisija nije naknadno povukla na temelju članka 20.

6. Komisija sastavlja i ažurira popis trećih zemalja koje su bile priznate. Popis se objavljuje u *Službenom listu Europske unije*, seriji C.

7. Neovisno o članku 5. stavku 6., država članica može, ako to zahtijevaju okolnosti, dozvoliti zapošljavanje pomorca na radnom mjestu koje nije mjesto radijskog časnika ili radiooperatera, osim ako je to predviđeno Pravilnikom o radiokomunikacijama, za razdoblje od najviše tri mjeseca, na brodu koji plovi pod njezinom zastavom, ako posjeduje odgovarajuću i valjanu svjedodžbu, izdanu i ovjerenu kako to zahtijeva treća zemlja, ali koju dotična država članica još uvijek nije ovjerila radi priznavanja kao primjerenu za obavljanje službe na brodu koji plovi pod njezinom zastavom.

Na raspolaganju moraju biti dokumenti kojima se dokazuje podnošenje zahtjeva za ovjeru nadležnim tijelima.

Članak 20.

Neispunjavanje zahtjeva Konvencije STCW

1. Neovisno o kriterijima navedenima u Prilogu II., ako država članica smatra da priznata treća zemlja više ne ispunjava zahtjeve Konvencije STCW, o tome odmah obavješćuje Komisiju i navodi obrazložene razloge.

Komisija bez odlaganja upućuje taj predmet Odboru iz članka 28. stavka 1.

2. Neovisno o kriterijima određenima u Prilogu II., ako Komisija smatra da priznata treća zemlja više ne ispunjava zahtjeve Konvencije STCW, o tome odmah obavješćuje države članice i navodi obrazložene razloge.

Komisija bez odlaganja upućuje taj predmet Odboru iz članka 28. stavka 1.

3. Ako država članica namjerava povući ovjere svih svjedodžbi koje je izdala treća zemlja, o toj namjeri bez odlaganja obavješćuje Komisiju i ostale države članice i navodi obrazložene razloge.

4. Komisija, uz pomoć Europske agencije za sigurnost pomorskog prometa, ponovno procjenjuje priznanje dotične treće zemlje kako bi provjerila je li ta zemlja propustila ispuniti zahtjeve Konvencije STCW.

5. Ako postoje naznake da određena ustanova za pomorsko osposobljavanje više ne ispunjava zahtjeve Konvencije STCW, Komisija obavješćuje dotičnu zemlju da će priznanje svjedodžbi te zemlje biti povučeno u roku od dva mjeseca ako se ne poduzmu mjere za osiguranje ispunjavanja svih zahtjeva Konvencije STCW.

6. Odluka o povlačenju priznanja donosi se u skladu s regulatornim postupkom iz članka 28. stavka 2., u roku od dva mjeseca od datuma priopćenja države članice.

Dotične države članice poduzimaju odgovarajuće mjere za provedbu te odluke.

7. Ovjere koje potvrđuju priznanje svjedodžbi, izdane u skladu s člankom 5. stavkom 6. prije datuma donošenja odluke o povlačenju priznanja treće zemlje, ostaju valjane. Pomorci koji posjeduju takve ovjere ne mogu zatražiti ovjeru kojom se priznaje viša kvalifikacija, osim ako se takvo napredovanje temelji isključivo na dodatnom iskustvu u pomorskoj službi.

Članak 21.

Ponovna procjena

1. Komisija, uz pomoć Europske agencije za sigurnost pomorskog prometa, ponovno procjenjuje treće zemlje koje su priznate na temelju postupka iz prvog podstavka članka 19. stavka 3., uključujući one iz članka 19. stavka 6., redovito i barem svakih pet godina, kako bi provjerila ispunjavaju li odgovarajuće kriterije određene u Prilogu II. i jesu li poduzete odgovarajuće mjere za sprečavanje prijevare u vezi sa svjedodžbama.

2. Komisija utvrđuje prioritetne kriterije za procjenu trećih zemalja na temelju podataka o rezultatima rada koje dostavlja nadzor države luke na temelju članka 23., kao i informacija koje se odnose na izvješća neovisnih ocjena koje treće zemlje dostavljaju na temelju odjeljka A-I/7 Kodeksa STCW.

3. Komisija državama članicama dostavlja izvješće o rezultatima procjene.

Članak 22.

Nadzor države luke

1. Neovisno o zastavi pod kojom plovi, svaki brod, osim onih tipova brodova koji su izuzeti člankom 2., dok je u lukama države članice, podliježe nadzoru države luke koji provode časnici na odgovarajući način ovlašteni od strane te države članice, kako bi se provjerilo imaju li svi pomorci zaposleni na brodu i od kojih se to zahtijeva svjedodžbu ili prikladnu posebnu dozvolu, u skladu s Konvencijom STCW.

2. Pri provođenju nadzora države luke na temelju ove Direktive, države članice moraju osigurati primjenu svih odgovarajućih odredaba i postupaka utvrđenih Direktivom 95/21/EZ.

Članak 23.

Postupci nadzora države luke

1. Ne dovodeći u pitanje Direktivu 95/21/EZ, nadzor države luke na temelju članka 22. ograničava se na sljedeće:

(a) provjeru da li svaki pomorac zaposlen na brodu, koji mora imati odgovarajuću svjedodžbu u skladu s Konvencijom STCW, posjeduje takvu svjedodžbu ili valjanu posebnu dozvolu ili dokumentirani dokaz da je zahtjev za ovjerom, kojom se potvrđuje priznavanje svjedodžbe, predan tijelima države zastave;

(b) provjeru da li su broj pomoraca zaposlenih na brodu i njihove svjedodžbe u skladu sa zahtjevima tijela države zastave vezano za broj članova posade za sigurnu plovidbu.

2. Sposobnost pomoraca na brodu da poštuju standarde u vezi straže propisane Konvencijom STCW procjenjuje se u skladu s dijelom A Kodeksa STCW, ako postoje utemeljeni razlozi za vjerovanje da se ti standardi ne poštuju zbog nekog od sljedećih razloga:

(a) brod je pretrpio sudar, potonuće ili nasukavanje;

(b) došlo je do nezakonitog ispuštanja tvari s broda, za vrijeme plovidbe, na sidrištu ili pristaništu, koje ne dozvoljava niti jedna međunarodna konvencija;

(c) brodom se upravljalo na nepravilan ili nesiguran način, pri čemu nisu poštovana pravila puta koja je usvojila Međunarodna pomorska organizacija, kao ni praksa i postupci sigurne plovidbe;

(d) brodom se upravljalo na način koji predstavlja opasnost za osobe, imovinu ili okoliš;

(e) svjedodžba je dobivena prijevarom ili imatelj svjedodžbe nije osoba kojoj je svjedodžba prvobitno izdana;

(f) brod plovi pod zastavom države koja nije ratificirala Konvenciju STCW ili su zapovjednik broda, časnik ili mornar na brodu imatelji svjedodžbe koju je izdala treća zemlja koja nije ratificirala Konvenciju STCW.

3. Neovisno o provjeri svjedodžbe, u sklopu procjene na temelju stavka 2. od pomorca se može zahtijevati da dokaže odgovarajuću stručnu sposobnost na radnom mjestu. To dokazivanje može uključivati provjeru ispunjavanja operativnih zahtjeva u vezi standarda stražarenja te postojanja ispravne reakcije u slučaju opasnosti, u okviru razine nadležnosti pomorca.

Članak 24.

Zadržavanje

Ne dovodeći u pitanje Direktivu 95/21/EZ, sljedeći se nedostaci, u mjeri u kojoj ih časnik koji izvršava nadzor države luke utvrdi kao opasne za osobe, imovinu ili okoliš, uzimaju kao jedini razlozi na temelju ove Direktive na temelju kojih država članica može zadržati brod:

(a) pomorci ne posjeduju svjedodžbe, odgovarajuće svjedodžbe, valjane dozvole ili dokumentirane dokaze o tome da je zahtjev za ovjeru, kojom se potvrđuje priznavanje svjedodžbe, predan tijelima države zastave;

(b) ne poštuju se primjenjivi propisi države zastave o broju članova posade za sigurnu plovidbu;

(c) straže na zapovjedničkom mostu ili u strojarnici ne održavaju se u skladu sa zahtjevima koje za brod navede država zastave;

(d) nedostatak osobe na straži, koja je kvalificirana za rad s opremom koja je nužno potrebna za sigurnu plovidbu, sigurnosne radio veze ili sprečavanje onečišćenja mora;

(e) ne postoji dokaz o stručnoj osposobljenosti pomoraca za dodijeljene dužnosti u vezi sigurnosti broda i sprečavanja zagađivanja;

(f) na prvu stražu na početku plovidbe te sljedeće smjene straže nije moguće postaviti osobe koje su dovoljno odmorne i u svakom pogledu radno sposobne.

Članak 25.

Redovito praćenje ispunjavanja zahtjeva

Ne dovodeći u pitanje ovlasti Komisije na temelju članka 226. Ugovora, Komisija, uz pomoć Europske agencije za sigurnost pomorskog prometa, provjerava redovito barem svakih pet godina da države članice ispunjavaju minimum zahtjeva utvrđenih ovom Direktivom.

Članak 26.

Izvješća

1. Komisija najkasnije do 14. prosinca 2008. Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće o ocjeni na temelju detaljne analize i ocjene odredaba Konvencije STCW, njihovoj provedbi i novostečenim saznanjima o korelaciji između sigurnosti i razini osposobljenosti brodskih posada.

2. Komisija najkasnije do 20. listopada 2010. Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće o ocjeni sastavljeno na temelju informacija dobivenih na temelju članka 25.

Komisija u izvješću analizira sukladnost država članica s ovom Direktivom te, prema potrebi, daje prijedloge za dodatne mjere.

Članak 27.

Izmjene

1. Komisija može izmijeniti ovu Direktivu kako bi se za potrebe ove Direktive primijenile naknadne izmjene međunarodnih kodeksa iz članka 1. točaka 16., 17., 18., 23. i 24. koje su stupile na snagu.

Komisija također može izmijeniti ovu Direktivu kako bi se za potrebe ove Direktive primijenile sve odgovarajuće izmjene zakonodavstva Zajednice.

Te mjere osmišljene za izmjenu elemenata ove Direktive koji nisu ključni donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 28. stavka 3.

2. Nakon donošenja novih instrumenata ili protokola uz Konvenciju STCW, Vijeće, djelujući na prijedlog Komisije i uzimajući u obzir parlamentarne postupke država članica, kao i odgovarajuće postupke u okviru Međunarodne pomorske organizacije, odlučuje o detaljnim aranžmanima za ratifikaciju tih novih instrumenata ili protokola, osiguravajući da se u državama članicama primjenjuju jedinstveno i istodobno.

3. Izmjene međunarodnih instrumenata iz članka 1. stavaka 16., 17., 18., 21., 22. i 24. mogu biti izuzete iz područja primjene ove Direktive na temelju članka 5. Uredbe (EZ) br. 2099/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. studenoga 2002. o osnivanju Odbora za sigurnost na moru i sprečavanje onečišćenja uzrokovanog brodovima (COSS) ([1]).

Članak 28.

Postupak Odbora

1. Komisiji pomaže Odbor za sigurnost na moru i sprečavanje onečišćenja uzrokovanog brodovima (COSS) osnovan Uredbom (EZ) br. 2099/2002.

2. Kada se upućuje na ovaj stavak, primjenjuju se članci 5. i 7. Odluke 1999/468/EZ, uzimajući u obzir odredbe članka 8. te Odluke.

Razdoblje utvrđeno člankom 5. stavkom 6. Odluke 1999/468/EZ određuje se na osam tjedana.

3. Kada se upućuje na ovaj stavak, primjenjuju se članak 5.a stavci 1. do 4. i članak 7. Odluke 1999/468/EZ, uzimajući u obzir odredbe članka 8. te Odluke.

([1]) SL L 324, 29.11.2002., str. 1.

Članak 29.

Prijelazne odredbe

Ako na temelju članka 12. država članica ponovno izdaje ili produžuje valjanost svjedodžbi koje je prvobitno izdala prema odredbama koje su se primjenjivale prije 1. veljače 1997., ta država članica može prema svom nahođenju zamijeniti ograničenja tonaže koja su navedena izvornim svjedodžbama kako slijedi:

(a) „200 registarskih tona bruto tonaže" može se zamijeniti s „500 tona bruto tonaže";

(b) „1 600 registarskih tona bruto tonaže" može se zamijeniti s „3 000 tona bruto tonaže".

Članak 30.

Sankcije

Države članice utvrđuju sustave sankcija za kršenja nacionalnih odredaba donesenih na temelju članaka 1., 3., 5., 7., 9. do 15., 17., 18., 19., 22., 23., 24. i 29. te priloga I. i II. i poduzimaju sve potrebne mjere za osiguranje njihove provedbe. Predviđene sankcije moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće.

Članak 31.

Obavješćivanje

Države članice odmah obavješćuju Komisiju o tekstovima svih odredaba koje donose u području koje uređuje ova Direktiva.

Komisija o tome odmah obavješćuje ostale države članice.

Članak 32.

Stavljanje izvan snage

Direktiva 2001/25/EZ, kako se izmjenjuje direktivama navedenima u Prilogu III. dijelu A stavlja se izvan snage, ne dovodeći u pitanje obveze država članica u vezi vremenskih rokova za prijenos u nacionalno pravo direktiva određenih u Prilogu III. dijelu B.

Upućivanja na Direktivu stavljenu izvan snage tumače se kao upućivanja na ovu Direktivu i čitaju se u skladu s usporednom tablicom u Prilogu IV.

Članak 33.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 34.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 19. studenoga 2008.

Za Europski parlament	*Za Vijeće*
Predsjednik	*Predsjednik*
H.-G. PÖTTERING	J.-P. JOUYET

PRILOG I.

ZAHTJEVI KONVENCIJE STCW U VEZI OSPOSOBLJAVANJA IZ ČLANKA 3.

POGLAVLJE I.

OPĆE ODREDBE

1. Pravila iz ovog Priloga dopunjuju se obaveznim odredbama sadržanima u dijelu A Kodeksa STCW, uz izuzetak poglavlja VIII. pravila VIII/2.

   Svako upućivanje na neki zahtjev iz pravila također predstavlja upućivanje na odgovarajući odjeljak dijela A Kodeksa STCW.

2. Države članice osiguravaju da pomorci posjeduju odgovarajuće znanje jezika, kako je utvrđeno u odjeljcima A-II/1, A-III/1, A-IV/2 i A-II/4 Kodeksa STCW, kako bi im se omogućilo da obavljaju svoje konkretne dužnosti na brodu koji plovi pod zastavom države članice domaćina.

3. Dio A Kodeksa STCW sadrži standarde osposobljenosti koju trebaju pokazati kandidati za izdavanje i obnovu valjanosti svjedodžbi o osposobljenosti, prema odredbama Konvencije STCW. Kako bi se razjasnila veza između odredaba o izdavanju drugih svjedodžbi iz poglavlja VII. i odredaba o izdavanju svjedodžbi iz poglavlja II., III. i IV., sposobnosti navedene u standardima osposobljenosti svrstane su u prikladne skupine prema sljedećih sedam funkcija:

   1. navigacija;

   2. rukovanje i razmještaj tereta;

   3. nadziranje rada broda i briga o osobama na brodu;

   4. brodostrojarstvo;

   5. električni, elektronski i nadzorni sustavi;

   6. održavanje i popravci;

   7. radijske veze;

   na sljedećim razinama odgovornosti:

   1. rukovodeća razina;

   2. operativna razina;

   3. razina podrške.

   Funkcije i razine odgovornosti utvrđene su naslovom u tablicama standarda osposobljenosti navedenima u poglavljima II., III. i IV. dijela A Kodeksa STCW.

POGLAVLJE II.

ZAPOVJEDNIK BRODA I ODJELJENJE PALUBE

Pravilo II/1

Obvezni minimalni zahtjevi za izdavanje svjedodžbi časnicima zaduženima za plovidbenu stražu na brodovima od 500 tona bruto tonaže ili više

1. Svaki časnik zadužen za plovidbenu stražu na pomorskim brodovima od 500 tona bruto tonaže ili više mora imati odgovarajuću svjedodžbu.

2. Svaki kandidat za izdavanje svjedodžbe mora:

2.1. imati najmanje 18 godina;

2.2. imati odobrenu pomorsku službu od najmanje jedne godine kao dio odobrenog programa osposobljavanja, koji uključuje osposobljavanje na brodu koje ispunjava zahtjeve odjeljka A-II/1 Kodeksa STCW i koje je upisano u knjigu odobrenog osposobljavanju ili ima drugačiju odobrenu pomorsku službu od najmanje tri godine;

2.3. za vrijeme zahtijevane pomorske službe, u razdoblju od najmanje šest mjeseci, izvršavati dužnosti straže na zapovjedničkom mostu, pod nadzorom zapovjednika ili osposobljenog časnika;

2.4. ispunjavati primjenjive zahtjeve pravila iz poglavlja IV., kada je primjereno, za izvršavanje predviđenih dužnosti u vezi radio komunikacija, u skladu s Pravilnikom o radiokomunikacijama;

2.5. završiti odobreni program obrazovanja i osposobljavanja i ispunjavati standard osposobljenosti naveden u odjeljku A-II/1 Kodeksa STCW.

Pravilo II/2

Obvezni minimalni zahtjevi za izdavanje svjedodžbi zapovjednicima i prvim brodskim časnicima na brodovima od 500 tona bruto tonaže ili više

Zapovjednik i prvi brodski časnik na brodovima od 3000 tona bruto tonaže ili više

1. Svaki zapovjednik i prvi brodski časnik na pomorskom brodu od 3 000 tona bruto tonaže ili više moraju imati odgovarajuću svjedodžbu.

2. Svaki kandidat za izdavanje svjedodžbe mora:

2.1. ispunjavati zahtjeve za izdavanje svjedodžbe za časnika zaduženog za plovidbenu stražu na brodovima od 500 tona bruto tonaže ili više i imati odobrenu pomorsku službu na tom radnom mjestu:

2.1.1. za izdavanje svjedodžbe za prvog brodskog časnika, u trajanju od najmanje 12 mjeseci; i

2.1.2. za izdavanje svjedodžbe za zapovjednika, u trajanju od najmanje 36 mjeseci; ovo se razdoblje, međutim, može smanjiti na najmanje 24 mjeseca, ako je najmanje 12 mjeseci takve pomorske službe radio kao prvi brodski časnik;

2.2. završiti odobreno obrazovanje i osposobljavanje te ispunjavati standard osposobljenosti naveden u odjeljku A-II/2 Kodeksa STCW za zapovjednike i prve brodske časnike na brodovima od 3 000 tona bruto tonaže ili više.

Zapovjednik i prvi brodski časnik na brodovima između 500 i 3000 tona bruto tonaže

3. Svaki zapovjednik i prvi brodski časnik na pomorskom brodu između 500 i 3 000 tona bruto tonaže moraju imati odgovarajuću svjedodžbu.

4. Svaki kandidat za izdavanje svjedodžbe mora:

4.1. za izdavanje svjedodžbe za prvog brodskog časnika, ispunjavati zahtjeve za časnika zaduženog za plovidbenu stražu na brodovima od 500 tona bruto tonaže ili više;

4.2. za izdavanje svjedodžbe za zapovjednika, ispunjavati zahtjeve za časnika zaduženog za plovidbenu stražu na brodovima od 500 tona bruto tonaže ili više i imati odobrenu pomorsku službu u trajanju od najmanje 36 mjeseci na tom radnom mjestu; međutim, ovo se razdoblje može smanjiti na najmanje 24 mjeseca, ako je najmanje 12 mjeseci takve pomorske službe radio kao prvi brodski časnik;

4.3. završiti odobreno osposobljavanje te ispunjavati standard osposobljenosti naveden u odjeljku A-II/2 Kodeksa STCW za zapovjednike i prve brodske časnike na brodovima između 500 i 3 000 tona bruto tonaže.

Pravilo II/3

Obvezni minimalni zahtjevi za izdavanje svjedodžbi časnicima zaduženima za plovidbenu stražu i zapovjednicima na brodovima manjim od 500 tona bruto tonaže

Brodovi koji nisu namijenjeni obalnoj plovidbi

1. Svaki časnik zadužen za plovidbenu stražu koji plovi na pomorskom brodu manjem od 500 tona bruto tonaže koji nije namijenjen obalnoj plovidbi mora imati odgovarajuću svjedodžbu za brodove od 500 tona bruto tonaže ili više.

2. Svaki zapovjednik koji plovi na pomorskom brodu manjem od 500 tona bruto tonaže koji nije namijenjen obalnoj plovidbi mora imati odgovarajuću svjedodžbu za službu zapovjednika na brodovima između 500 i 3 000 tona bruto tonaže.

Brodovi koji su namijenjeni obalnoj plovidbi

Časnik zadužen za plovidbenu stražu

3. Svaki časnik zadužen za plovidbenu stražu na pomorskom brodu manjem od 500 tona bruto tonaže koji je namijenjen obalnoj plovidbi mora imati odgovarajuću svjedodžbu.

4. Svaki kandidat za izdavanje svjedodžbe za časnika zaduženog za plovidbenu stražu na pomorskom brodu manjem od 500 tona bruto tonaže koji je namijenjen obalnoj plovidbi mora:

4.1. imati najmanje 18 godina;

4.2. završiti:

4.2.1. posebno osposobljavanje, uključujući odgovarajuću pomorsku službu u trajanju koje zahtijeva uprava; ili

4.2.2. odobrenu pomorsku službu u odjeljenju palube, u trajanju od najmanje tri godine;

4.3. ispunjavati primjenjive zahtjeve pravila iz poglavlja IV., kako je primjereno, za izvršavanje dodijeljenih dužnosti u vezi radiokomunikacija u skladu s Pravilnikom o radiokomunikacijama;

4.4. završiti odobreno obrazovanje i osposobljavanje te zadovoljiti standard osposobljenosti naveden u odjeljku A-II/3 Kodeksa STCW za časnike zadužene za plovidbenu stražu na brodovima manjim od 500 tona bruto tonaže, namijenjenim obalnoj plovidbi.

Zapovjednik

5. Svaki zapovjednik koji plovi na pomorskom brodu manjem od 500 tona bruto tonaže, namijenjenom obalnoj plovidbi, mora imati odgovarajuću svjedodžbu.

6. Svaki kandidat za izdavanje svjedodžbe za zapovjednika na pomorskom brodu manjem od 500 tona bruto tonaže, namijenjenom obalnoj plovidbi mora:

6.1. imati najmanje 20 godina;

6.2. imati odobrenu pomorsku službu u trajanju od najmanje 12 mjeseci kao časnik zadužen za plovidbenu stražu;

6.3. završiti odobreno obrazovanje i osposobljavanje i zadovoljavati standard osposobljenosti utvrđen u odjeljku A-II/3 Kodeksa STCW za zapovjednike na brodovima manjim od 500 tona bruto tonaže, namijenjenim obalnoj plovidbi.

7. Izuzeća

Ako smatra da su veličina broda i uvjeti njegove plovidbe takvi da bi primjena punih zahtjeva ovog pravila i odjeljka A-II/3 Kodeksa STCW bila nerazumna i teško provediva u praksi, Uprava može u toj mjeri izuzeti zapovjednika i časnika zaduženog za plovidbenu stražu na takvom brodu ili klasi broda od ispunjavanja određenih zahtjeva, imajući u vidu sigurnost svih brodova koji plove u istim vodama.

Pravilo II/4

Obvezni minimalni zahtjevi za izdavanje svjedodžbi mornarima koji su dio sastava plovidbene straže

1. Svaki mornar koji je dio sastava plovidbene straže na pomorskom brodu od 500 tona bruto tonaže ili više, osim mornara koji su na osposobljavanju i mornara čije su dužnosti za vrijeme straže takve da ne zahtijevaju posebnu vještinu, moraju imati propisno izdanu svjedodžbu za izvršavanje tih dužnosti.

2. Svaki kandidat za izdavanje svjedodžbe mora:

2.1. imati najmanje 16 godina;

2.2. završiti:

2.2.1. odobrenu pomorsku službu, uključujući najmanje šest mjeseci osposobljavanja i radnog iskustva; ili

2.2.2. posebno osposobljavanje, prije ili nakon ukrcaja na brod, uključujući razdoblje odobrene pomorske službe od najmanje dva mjeseca;

2.3. ispunjavati standard osposobljenosti naveden u odjeljku A-II/4 Kodeksa STCW.

3. Pomorska služba, osposobljavanje i iskustvo, koji se zahtijevaju prema točkama 2.2.1. i 2.2.2. povezuju se s funkcijama plovidbene straže i uključuju izvršavanje dužnosti koje se izvršavaju pod izravnim nadzorom zapovjednika, časnika zaduženog za plovidbenu stražu ili osposobljenog mornara.

4. Država članica može smatrati da su pomorci ispunili zahtjeve ovog pravila, ako su radili na odgovarajućem radnom mjestu u odjeljenju palube, u trajanju od najmanje jedne godine tijekom pet godina prije stupanja na snagu Konvencije STCW za tu državu članicu.

POGLAVLJE III.

STROJARSKO ODJELJENJE

Pravilo III/1

Obvezni minimalni zahtjevi za izdavanje svjedodžbi časnicima zaduženim za stražu u strojarnici, pod nadzorom posade ili zaduženim časnicima stroja u strojarnici koja je povremeno bez nadzora posade

1. Svaki časnik, zadužen za stražu u strojarnici pod nadzorom posade ili zaduženi časnik stroja u strojarnici koja je povremeno bez nadzora posade, na pomorskome brodu s glavnim pogonskim strojem porivne snage 750 kW ili više, mora imati odgovarajuću svjedodžbu.

2. Svaki kandidat za izdavanje svjedodžbe mora:

2.1. imati najmanje 18 godina;

2.2. završiti najmanje šest mjeseci pomorske službe, u strojarskom odjeljenju, u skladu s odjeljkom A-III/1 Kodeksa STCW;

2.3. završiti odobreno obrazovanje i osposobljavanje u trajanju od najmanje 30 mjeseci, što uključuje osposobljavanje na brodu upisano u knjigu odobrenog osposobljavanja i ispunjavati standarde osposobljenosti navedene u odjeljku A-III/1 Kodeksa STCW.

Pravilo III/2

Obvezni minimalni zahtjevi za izdavanje svjedodžbi upraviteljima stroja i prvim časnicima stroja na brodovima s glavnim pogonskim strojem porivne snage 3 000 kW ili više

1. Svaki upravitelj stroja i prvi časnik stroja na pomorskome brodu s glavnim pogonskim strojem porivne snage 3 000 kW ili više mora imati odgovarajuću svjedodžbu.

2. Svaki kandidat za izdavanje svjedodžbe mora:

2.1. ispunjavati zahtjeve za izdavanje svjedodžbe za časnika zaduženog za stražu u strojarnici i:

2.1.1. za izdavanje svjedodžbe za prvog časnika stroja imati najmanje 12 mjeseci odobrene pomorske službe kao pomoćni časnik stroja ili časnik stroja; i

2.1.2. za izdavanje svjedodžbe za upravitelja stroja imati najmanje 36 mjeseci odobrene pomorske službe, od čega najmanje 12 mjeseci kao časnik stroja na odgovornome mjestu, za vrijeme kada je kvalificiran za službu prvog časnika stroja;

2.2. završiti odobreni program obrazovanja i osposobljavanja i ispunjavati standard osposobljenosti naveden u odjeljku A-III/2 Kodeksa STCW.

Pravilo III/3

Obvezni minimalni zahtjevi za izdavanje svjedodžbi upraviteljima stroja i prvim časnicima stroja na brodovima s glavnim pogonskim strojem porivne snage između 750 kW i 3 000 kW

1. Svaki upravitelj stroja i prvi časnik stroja na pomorskome brodu s glavnim pogonskim strojem porivne snage između 750 kW i 3 000 kW mora imati odgovarajuću svjedodžbu.

2. Svaki kandidat za izdavanje svjedodžbe mora:

2.1. ispunjavati zahtjeve za izdavanje svjedodžbe za časnika zaduženog za stražu u strojarnici i:

2.1.1. za izdavanje svjedodžbe za prvog časnika stroja imati najmanje 12 mjeseci odobrene pomorske službe kao pomoćni časnik stroja ili časnik stroja; i

2.1.2. za izdavanje svjedodžbe za upravitelja stroja imati najmanje 24 mjeseca odobrene pomorske službe, od čega najmanje 12 mjeseci za vrijeme kada je kvalificiran za službu prvog časnika stroja;

2.2. završiti odobreni program obrazovanja i osposobljavanja i ispunjavati standard osposobljenosti naveden u odjeljku A-III/3 Kodeksa STCW.

3. Svaki časnik stroja koji je osposobljen za službu prvog časnika stroja na brodovima s glavnim pogonskim strojem porivne snage od 3 000 kW ili više, može raditi kao upravitelj stroja na brodovima s glavnim pogonskim strojem porivne snage manje od 3 000 kW, pod uvjetom da je najmanje 12 mjeseci odobrene pomorske službe proveo kao časnik stroja na odgovornome mjestu i da za to posjeduje ovjerenu svjedodžbu.

Pravilo III/4

Obvezni minimalni zahtjevi za izdavanje svjedodžbi mornarima koji su dio sastava straže u strojarnici pod nadzorom posade ili zaduženima za izvršavanje dužnosti u strojarnici koja je povremeno bez nadzora posade

1. Svaki mornar koji je dio sastava straže u strojarnici ili zadužen za izvršavanje dužnosti u strojarnici koja je povremeno bez nadzora posade na pomorskome brodu s glavnim pogonskim strojem porivne snage 750 kW ili više, osim mornara na osposobljavanju i mornara čije dužnosti ne zahtijevaju posebne vještine, mora imati odgovarajuću svjedodžbu za izvršavanje tih dužnosti.

2. Svaki kandidat za izdavanje svjedodžbe mora:

2.1. imati najmanje 16 godina;

2.2. završiti:

2.2.1. odobrenu pomorsku službu, uključujući najmanje šest mjeseci osposobljavanja i radnog iskustva; ili

2.2.2. posebno osposobljavanje, prije ili nakon ukrcaja na brod, uključujući razdoblje odobrene pomorske službe od najmanje dva mjeseca;

2.3. ispunjavati standard osposobljenosti naveden u odjeljku A-III/4 Kodeksa STCW.

3. Pomorska služba, osposobljavanje i iskustvo koji se zahtijevaju prema točkama 2.2.1. i 2.2.2., povezani su s funkcijama straže u strojarnici i uključuju izvršavanje dužnosti koje se izvršavaju pod izravnim nadzorom osposobljenog časnika stroja ili osposobljenog mornara.

4. Država članica može smatrati da su pomorci ispunili zahtjeve ovog pravila, ako su radili na odgovarajućem radnom mjestu u strojarskom odjeljenju u trajanju od najmanje jedne godine tijekom pet godina prije stupanja na snagu Konvencije STCW za tu državu članicu.

POGLAVLJE IV.

RADIJSKE VEZE I OSOBLJE ZADUŽENO ZA RADIJSKE VEZE

Pojašnjenje

Obvezne odredbe koje se odnose na stražu radijskih veza navedene su u Pravilniku o radiokomunikacijama i Konvenciji SOLAS 74, kako je izmijenjena. Odredbe za održavanje radijskih veza navedene su u Konvenciji SOLAS 74, kako je izmijenjena, i smjernicama koje je usvojila Međunarodna pomorska organizacija.

Pravilo IV/1

Primjena

1. Osim kako je predviđeno u točki 2., odredbe ovog poglavlja primjenjuju se na osoblje zaduženo za radijske veze na brodovima koji djeluju u Svjetskom pomorskom sustavu za pogibelj i sigurnost (GMDSS), kako je propisano Konvencijom SOLAS 74, kako je izmijenjena.

2. Osoblje zaduženo za radijske veze na brodovima koji ne moraju zadovoljavati odredbe GMDSS-a iz poglavlja IV. Konvencije SOLAS 74, ne mora udovoljavati odredbama ovog poglavlja. Osoblje zaduženo za radijske veze na ovim brodovima mora, međutim, postupati u skladu s Pravilnikom o radiokomunikacijama. Takvom osoblju za radiokomunikacije Uprava osigurava izdavanje ili priznavanje odgovarajućih svjedodžbi, kako je propisano Pravilnikom o radiokomunikacijama.

Pravilo IV/2

Obvezni minimalni zahtjevi za izdavanje svjedodžbi osoblju zaduženom za radijske veze u sustavu GMDSS

1. Svaka osoba zadužena za radijske veze na brodu koji mora sudjelovati u sustavu GMDSS, mora imati odgovarajuću svjedodžbu koja se odnosi na sustav GMDSS, izdanu ili priznatu od Uprave prema odredbama Pravilnika o radiokomunikacijama.

2. Osim toga, svaki kandidat za izdavanje svjedodžbi prema ovome pravilu, za službu na brodu koji prema Konvenciji SOLAS 74, kako je izmijenjena, mora imati postavljen sustav radijskih veza mora:

2.1. imati najmanje 18 godina; i

2.2. završiti odobreni program obrazovanja i osposobljavanja i ispunjavati standard osposobljenosti naveden u odjeljku A-IV/2 Kodeksa STCW.

POGLAVLJE V.

POSEBNI ZAHTJEVI ZA OSPOSOBLJAVANJE OSOBLJA NA ODREĐENIM TIPOVIMA BRODOVA

Pravilo V/1

Obvezni minimalni zahtjevi za osposobljavanje i kvalifikacije zapovjednika, časnika i mornara na tankerima

1. Časnici i mornari kojima su dodijeljene posebne dužnosti i odgovornosti koje se odnose na teret ili opremu za teret na tankerima, moraju osim osposobljavanja koje se zahtijeva prema pravilu VI/1, završiti odobreni tečaj protupožarne zaštite na kopnu i:

1.1. imati najmanje tri mjeseca odobrene pomorske službe na tankerima kako bi stekli odgovarajuća znanja o sigurnim metodama rada; ili

1.2. završiti odobren tečaj za upoznavanje s tankerima koji pokriva barem ona područja koja se za taj tečaj navode u odjeljku A-V/1 Kodeksa STCW.

Međutim, Uprava može prihvatiti razdoblje pomorske službe pod nadzorom, kraće od onog koje se propisuje točkom 1.1., pod uvjetom da:

1.3. tako prihvaćeno razdoblje nije kraće od jednog mjeseca;

1.4. je tanker manji od 3 000 tona bruto tonaže;

1.5. trajanje svake plovidbe tankera u tom razdoblju nije duže od 72 sata;

1.6. radne značajke tankera i broj plovidbi i operacija završenih ukrcaja i pražnjenja u tom razdoblju omogućavaju stjecanje iste razine znanja i iskustva.

2. Zapovjednici, upravitelji stroja, prvi brodski časnici i sve osobe s neposrednom odgovornošću za ukrcaj, iskrcaj i brigu oko prijenosa tereta ili rukovanja teretom, moraju, osim ispunjavanja zahtjeva iz točke 1.1. ili 1.2., imati:

2.1. radno iskustvo koje odgovara njihovim dužnostima na tipu tankera na kojem plove; i

2.2. završen i odobren program posebnog osposobljavanja, koji pokriva barem predmete određene u odjeljku A-V/1 Kodeksa STCW, a koji odgovara njihovim dužnostima na tankeru za prijevoz nafte, tankeru za kemikalije ili tankeru za ukapljeni plin na kojem plove.

3. U roku od dvije godine, nakon stupanja na snagu Konvencije STCW za državu članicu, može se smatrati da su pomorci ispunili zahtjeve točke 2.2., ako su plovili na odgovarajućem radnom mjestu na dotičnom tipu tankera u razdoblju od najmanje jedne godine u toku proteklih pet godina.

4. Uprave osiguravaju izdavanje odgovarajuće svjedodžbe zapovjednicima i časnicima koji su kvalificirani u skladu s točkama 1. ili 2. kako je primjereno, ili ispravnu ovjeru postojeće svjedodžbe. Svakom tako kvalificiranom mornaru mora se izdati odgovarajuća svjedodžba.

Pravilo V/2

Obvezni minimalni zahtjevi za osposobljavanje i kvalifikacije zapovjednika, časnika, mornara i drugog osoblja na ro-ro putničkim brodovima

1. Ovo se pravilo primjenjuje na zapovjednike, časnike, mornare i drugo osoblje koje plovi na ro-ro putničkim brodovima u međunarodnoj plovidbi. Uprave odlučuju o primjenjivosti ovih zahtjeva na osoblje koje plovi na ro-ro putničkim brodovima u domaćoj plovidbi.

2. Prije nego što im se dodijele brodska zaduženja na ro-ro putničkim brodovima, pomorci moraju završiti osposobljavanje koje se zahtijeva u točkama 4. do 8. u skladu s njihovim radnim mjestima, dužnostima i odgovornostima.

3. Pomorci koji moraju završiti osposobljavanje u skladu s točkama 4., 7. i 8., moraju, u razdobljima od najmanje svakih pet godina, završiti odgovarajuće obnovljeno osposobljavanje ili pružiti dokaz da su ostvarili zahtijevani standard osposobljenosti tijekom proteklih pet godina.

4. Zapovjednici, časnici i drugo osoblje koje je prema rasporedu za uzbunu određeno za pomoć putnicima u slučaju opasnosti na ro-ro putničkim brodovima, moraju završiti osposobljavanje za upravljanje skupinama ljudi u izvanrednim okolnostima, kako je navedeno u stavku 1. odjeljku A-V/2 Kodeksa STCW.

5. Zapovjednici, časnici i drugo osoblje kojem su dodijeljena posebna zaduženja i odgovornosti na ro-ro putničkim brodovima moraju završiti obuku upoznavanja, navedenu u stavku 2. odjeljku A-V/2 Kodeksa STCW.

6. Osoblje koje pruža neposredne usluge putnicima na prostorima za putnike na ro-ro putničkim brodovima mora završiti osposobljavanje iz područja sigurnosti, navedeno u stavku 3. odjeljku A-V/2 Kodeksa STCW.

7. Zapovjednici, prvi brodski časnici, upravitelji stroja, prvi časnici stroja i sve osobe kojima je dodijeljena neposredna odgovornost za ukrcavanje i iskrcavanje putnika, ukrcaj, iskrcaj ili osiguravanje tereta ili zatvaranje otvora na trupu broda na ro-ro putničkom brodu, moraju završiti odobreno osposobljavanje iz područja sigurnosti putnika i tereta, odnosno cjelovitosti brodskog trupa, kako je navedeno u stavku 4. odjeljku A-V/2 Kodeksa STCW.

8. Zapovjednici, prvi brodski časnici, upravitelji stroja, prvi časnici stroja i sve osobe koje imaju odgovornost za sigurnost putnika u slučaju opasnosti na ro-ro putničkim brodovima moraju imati završeno odobreno osposobljavanje za upravljanje kriznim situacijama i ljudskim ponašanjem, kako je navedeno u stavku 5. odjeljku A-V/2 Kodeksa STCW.

9. Uprave osiguravaju da se svakoj osobi koja je kvalificirana prema odredbama ovih Pravila, izda dokument kao dokaz o završenom osposobljavanju.

Pravilo V/3

Obvezni minimalni zahtjevi za osposobljavanje i kvalifikacije zapovjednika, časnika, mornara i drugog osoblja na putničkim brodovima koji nisu ro-ro putnički brodovi

1. Ovo se pravilo primjenjuje na zapovjednike, časnike, mornare i drugo osoblje koje plovi u međunarodnoj plovidbi na putničkim brodovima koji nisu ro-ro putnički brodovi. Uprave odlučuju o primjenjivosti ovih zahtjeva na osoblje koje plovi na putničkim brodovima u domaćoj plovidbi.

2. Prije nego što im se dodijele brodska zaduženja na putničkim brodovima, pomorci moraju završiti osposobljavanje koje se zahtijeva u točkama 4. do 8. u skladu s njihovim radnim mjestima, dužnostima i odgovornostima.

3. Pomorci koji moraju završiti osposobljavanje u skladu s točkama 4., 7. i 8., moraju, u razdobljima od najmanje svakih pet godina, završiti odgovarajuće obnovljeno osposobljavanje ili pružiti dokaz da su ostvarili zahtijevani standard osposobljenosti tijekom proteklih pet godina.

4. Osoblje koje je prema rasporedu za uzbunu određeno za pomoć putnicima u slučaju opasnosti na putničkim brodovima mora završiti osposobljavanje za upravljanje skupinama ljudi u izvanrednim okolnostima, kako je navedeno u stavku 1. odjeljku A-V/3, Kodeksa STCW.

5. Zapovjednici, časnici i drugo osoblje kojem su dodijeljena posebna zaduženja i odgovornosti na putničkim brodovima moraju završiti obuku upoznavanja, navedenu u stavku 2. odjeljku A-V/3, Kodeksa STCW.

6. Osoblje koje pruža neposredne usluge putnicima na prostorima za putnike na putničkim brodovima mora završiti osposobljavanje iz područja sigurnosti, navedeno u stavku 3. odjeljku A-V/3, Kodeksa STCW.

7. Zapovjednici, prvi brodski časnici i sve osobe kojima je dodijeljena neposredna odgovornost za ukrcavanje i iskrcavanje putnika moraju završiti odobreno osposobljavanje iz područja sigurnosti putnika, kako je navedeno u stavku 4. odjeljku A-V/3, Kodeksa STCW.

8. Zapovjednici, prvi brodski časnici, upravitelji stroja, prvi časnici stroja i sve osobe koje imaju odgovornost za sigurnost putnika u slučaju opasnosti na putničkim brodovima moraju imati završeno odobreno osposobljavanje za upravljanje kriznim situacijama i ljudskim ponašanjem, kako je navedeno u stavku 5. odjeljku A-V/3, Kodeksa STCW.

9. Uprave osiguravaju da se svakoj osobi koja je kvalificirana prema odredbama ovog pravila, izda dokument kao dokaz o završenom osposobljavanju.

POGLAVLJE VI.

FUNKCIJE KOJE SE ODNOSE NA IZVANREDNE OKOLNOSTI, ZAŠTITU NA RADU, ZDRAVSTVENU SKRB I PREŽIVLJAVANJE NA MORU

Pravilo VI/1

Obvezni minimalni zahtjevi za upoznavanje, temeljnu obuku i osposobljavanje na području sigurnosti za sve pomorce

Pomorci prolaze upoznavanje i temeljnu obuku u području sigurnosti na brodu, u skladu s odjeljkom A-VI/1 Kodeksa STCW i moraju ispuniti odgovarajući standard osposobljenosti koji se u njemu navodi.

Pravilo VI/2

Obavezni minimalni zahtjevi za izdavanje svjedodžbi o stručnoj osposobljenosti za upravljanje plovilima za preživljavanje, spasilačkim brodicama i brzim spasilačkim brodicama

1. Svaki kandidat za izdavanje svjedodžbe o stručnoj osposobljenosti za upravljanje plovilima za preživljavanje i spasilačkim brodicama, osim brzih spasilačkih brodica mora:

1.1. imati najmanje 18 godina;

1.2. imati odobrenu pomorsku službu od najmanje 12 mjeseci ili pohađati odobreni tečaj osposobljavanja i imati odobrenu pomorsku službu od najmanje šest mjeseci;

1.3. ispuniti standard osposobljenosti za svjedodžbe o stručnoj osposobljenosti za upravljanje plovilima za preživljavanje i spasilačkim brodicama, određen u stavcima od 1. do 4. odjeljku A-VI/2, Kodeksa STCW.

2. Svaki kandidat za izdavanje svjedodžbe o stručnoj osposobljenosti za upravljanje brzim spasilačkim brodicama:

2.1. mora imati svjedodžbu o stručnoj osposobljenosti za upravljanje plovilima za preživljavanje i spasilačkim brodicama, osim brzih spasilačkih brodica;

2.2. morao je pohađati odobreni tečaj osposobljavanja;

2.3. mora ispuniti standard osposobljenosti za svjedodžbe o stručnoj osposobljenosti za upravljanje brzim spasilačkim brodicama, određen u stavcima od 5. do 8. odjeljku A-VI/2, Kodeksa STCW.

Pravilo VI/3

Obvezni minimalni zahtjevi za osposobljavanje o naprednim tehnikama protupožarne zaštite

1. Pomorci određeni za nadzor protupožarnih aktivnosti moraju imati uspješno završeno napredno osposobljavanje o tehnikama za borbu protiv požara, s posebnim naglaskom na organizaciju, taktiku i zapovijedanje, u skladu s odredbama odjeljka A-VI/3 Kodeksa STCW i moraju ispunjavati standard osposobljenosti koji je njime utvrđen.

2. Ako osposobljavanje o naprednim tehnikama protupožarne zaštite nije uključeno u kvalifikacije na svjedodžbi koja se izdaje, prema potrebi, treba izdati posebnu svjedodžbu ili dokument, kojim se dokazuje da je vlasnik pohađao tečaj osposobljavanja o naprednim tehnikama protupožarne zaštite.

Pravilo VI/4

Obvezni minimalni zahtjevi u vezi medicinske prve pomoći i medicinske skrbi

1. Pomorci određeni za pružanje medicinske prve pomoći na brodu moraju ispunjavati standard osposobljenosti za pružanje medicinske prve pomoći, naveden u stavcima 1., 2. i 3. odjeljku A-VI/4, Kodeksa STCW.

2. Pomorci određeni za pružanje medicinske skrbi na brodu moraju ispunjavati standard osposobljenosti za pružanje medicinske skrbi na brodovima, naveden u stavcima 4., 5. i 6. odjeljku A-VI/4, Kodeksa STCW.

3. Ako osposobljavanje u području medicinske prve pomoći ili medicinske skrbi nije uključeno u kvalifikacije na svjedodžbi koja se izdaje, prema potrebi, potrebno je izdati posebnu svjedodžbu ili dokument, kojim se dokazuje da je vlasnik pohađao tečaj osposobljavanja za pružanje medicinske prve pomoći ili medicinske skrbi.

POGLAVLJE VII.

IZDAVANJE DRUGIH SVJEDODŽBI

Pravilo VII/1

Izdavanje drugih svjedodžbi

1. Neovisno o zahtjevima za izdavanje svjedodžbi utvrđenima u poglavljima II. i III. ovog Priloga, države članice mogu se odlučiti na izdavanje ili davanje odobrenja za izdavanje svjedodžbi koje nisu navedene u pravilima tih poglavlja, pod uvjetom da:

1.1. su povezane funkcije i razine odgovornosti, koje se navode na svjedodžbama i ovjerama svjedodžbi, odabrane među i jednake onima koje se navode u odjeljcima A-II/1, A-II/2, A-II/3, A-II/4, A-III/1, A-III/2, A-III/3, A-III/4 i A-IV/2 Kodeksa STCW;

1.2. su kandidati završili odobreno obrazovanje i osposobljavanje i ispunili zahtjeve za standarde osposobljenosti propisane u odgovarajućim odjeljcima Kodeksa STCW i navedene u odjeljku A-VII/1 ovog Kodeksa, za funkcije i razine koje se navode na svjedodžbama i ovjerama;

1.3. su kandidati završili odobrenu pomorsku službu, primjerenu izvršavanju funkcija i razina koje su navedene u svjedodžbi. Minimalno trajanje pomorske službe mora biti jednako onome koje je propisano u poglavljima II. i III. ovog Priloga. Međutim, minimalno trajanje pomorske službe ne smije biti kraće od propisanog u odjeljku A-VII/2 Kodeksa STCW;

1.4. kandidati za izdavanje svjedodžbi, koji će izvršavati funkciju navigacije na operativnoj razini, moraju za izvršavanje dodijeljenih dužnosti radiooperatera u skladu s Pravilnikom o radiokomunikacijama, prema potrebi, ispunjavati zahtjeve iz pravila navedenih u poglavlju IV.;

1.5. su svjedodžbe izdane u skladu sa zahtjevima iz članka 11. i odredbama navedenim u poglavlju VII. Kodeksa STCW.

2. Na temelju ovog poglavlja ne smiju se izdavati svjedodžbe, osim ako država članica nije obavijestila Komisiju o podacima, koji se traže prema Konvenciji STCW.

Pravilo VII/2

Izdavanje svjedodžbi pomorcima

Svaki pomorac koji izvršava bilo kakvu funkciju ili skup funkcija navedenih u poglavlju II. tablicama A-II/1, A-II/2, A-II/3 ili A-II/4 ili u poglavlju III. tablicama A-III/1, A-III/2, A-III/4 ili u poglavlju IV. A-IV/2 Kodeksa STCW, mora posjedovati odgovarajuću svjedodžbu.

Pravilo VII/3

Načela koja uređuju izdavanje drugih svjedodžbi

1. Država članica koja se odluči na izdavanje ili davanje odobrenja za izdavanje drugih svjedodžbi osigurava poštovanje sljedećih načela:

1.1. ni jedan sustav izdavanja drugih svjedodžbi ne primjenjuje se ako ne osigurava stupanj sigurnosti na moru i preventivni učinak u vezi onečišćenja najmanje jednakovrijedan onom koji predviđaju ostala poglavlja;

1.2. svako izdavanje drugih svjedodžbi koje se izdaju na temelju ovog poglavlja mora predvidjeti međusobnu razmjenu svjedodžbi s onima koje su izdane na temelju drugih poglavlja.

2. Načelo međusobne razmjene iz točke 1. osigurava:

2.1. da pomorci kojima je svjedodžba izdana na temelju postupaka iz poglavlja II. i/ili III., kao i oni kojima je svjedodžba izdana na temelju poglavlja VII., mogu ploviti na brodovima koji imaju tradicionalni oblik organizacije ili drugi oblik organizacije na brodu;

2.2. da se pomorci ne osposobljavaju za posebne brodske djelatnosti na način koji bi mogao umanjiti korištenje njihovih vještina negdje drugdje.

3. Pri izdavanju bilo kakve svjedodžbe prema odredbama ovog poglavlja, uzimaju se u obzir sljedeća načela:

3.1. izdavanje drugih svjedodžbi se samo po sebi ne smije primjenjivati:

3.1.1. da bi se smanjio broj članova posade na brodu;

3.1.2. da bi se umanjila cjelovitost struke ili obezvrijedila vještina pomoraca; ili

3.1.3. da bi se opravdalo dodjeljivanje miješanih zaduženja časnicima straže u strojarnici i časnicima straže palube, jednoj te istoj osobi koja posjeduje svjedodžbu, tijekom bilo koje pojedine straže;

3.2. osoba koja zapovijeda mora biti određena za zapovjednika i provedba bilo kojeg drugog postupka izdavanja svjedodžbi ne smije značajno utjecati na pravni status i ovlaštenja zapovjednika i ostalih osoba.

4. Načela sadržana u točkama 1. i 2. osiguravaju trajno očuvanje stručne osposobljenosti časnika palube i časnika stroja.

PRILOG II.

KRITERIJI ZA PRIZNAVANJE TREĆIH ZEMALJA KOJE SU IZDALE SVJEDODŽBE ILI POD ČIJOM SU NADLEŽNOŠĆU IZDANE SVJEDODŽBE IZ ČLANKA 19. STAVKA 2.

1. Treća zemlja mora biti stranka Konvencije STCW.

2. Za treću zemlju Odbor za sigurnost u pomorskom prometu mora utvrditi da je dokazala da u cijelosti i potpunosti provela odredbe Konvencije STCW.

3. Komisija, uz pomoć Europske agencije za sigurnost pomorskog prometa i uz moguće sudjelovanje bilo koje zainteresirane države članice, mora potvrditi, svim potrebnim mjerama, koje mogu uključivati i inspekcijski pregled postrojenja i postupaka, da su zahtjevi u vezi standarda osposobljenosti, izdavanja i ovjeravanja svjedodžbi i vođenja evidencije u potpunosti ispunjeni te da je sustav standarda kakvoće uspostavljen na temelju pravila I/8 Konvencije STCW.

4. Država članica je u postupku postizanja dogovora s dotičnom trećom zemljom o trenutačnom obavješćivanju o svakoj značajnoj promjeni postupaka za osposobljavanje i izdavanje svjedodžbi predviđenih u skladu s Konvencijom STCW.

5. Države članica je uvela mjere kojima se osigurava da pomorci koji zatraže priznavanje svjedodžbi za funkcije na rukovodećoj razini, posjeduju odgovarajuće znanje iz pomorskog zakonodavstva države članice, koje se odnosi na funkcije za koje imaju dozvolu obnašanja.

6. Ako država članica želi dopuniti procjenu sukladnosti treće zemlje ocjenjivanjem određenih ustanova za pomorsko osposobljavanje, to čini u skladu s odredbama odjeljka A-I/6 Kodeksa STCW.

PRILOG III.

DIO A

Direktiva stavljena izvan snage i popis njezinih naknadnih izmjena

(iz članka 32.)

Direktiva 2001/25/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 136, 18.5.2001., str. 17.).	
Direktiva 2002/84/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 324, 29.11.2002., str. 53.).	samo članak 11.
Direktiva 2003/103/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 326, 13.12.2003., str. 28.).	
Direktiva Komisije 2005/23/EZ (SL L 62, 9.3.2005., str. 14.).	
Direktiva 2005/45/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 255, 30.9.2005., str. 160.).	samo članak 4.

DIO B

Popis rokova za prijenos u nacionalno pravo

(iz članka 32.)

Direktiva	Rok za prijenos
2002/84/EZ	23. studenoga 2003.
2003/103/EZ	14. svibnja 2005.
2005/23/EZ	29. rujna 2005.
2005/45/EZ	20. listopada 2007.

PRILOG IV.

KORELACIJSKA TABLICA

Direktiva 2001/25/EZ	Ova Direktiva
Članak 1.	Članak 1.
Članak 2. uvodne riječi	Članak 2. uvodne riječi
Članak 2. prva do četvrta alineja	Članak 2. točke (a) do (d)
Članci 3. do 7.	Članci 3. do 7.
Članak 7.a	Članak 8.
Članak 8.	Članak 9.
Članak 9. stavak 1. uvodni tekst	Članak 10. stavak 1. prvi podstavak uvodni tekst
Članak 9. stavak 1. točke (a) i (b)	Članak 10 stavak 1. prvi podstavak točke (a) i (b)
Članak 9. stavak 1. točka (c) prva rečenica	Članak 10. stavak 1. prvi podstavak točka (c)
Članak 9. stavak 1. točka (c) druga rečenica	Članak 10. stavak 1. drugi podstavak
Članak 9. stavak 1. točka (d)	Članak 10. stavak 1. prvi podstavak točka (d)
Članak 9. stavci 2. i 3.	Članak 10. stavci 2. i 3.
Članak 10.	Članak 11.
Članak 11.	Članak 12.
Članak 12.	Članak 13.
Članak 13.	Članak 14.
Članak 14.	Članak 15.
Članak 15.	Članak 16.
Članak 16. stavak 1. uvodni izraz	Članak 17. stavak 1. uvodni izraz
Članak 16. stavak 1. prva do četvrta alineja	Članak 17. stavak 1. točke (a) do (d)
Članak 16. stavak 2. uvodni tekst	Članak 17. stavak 2. uvodni tekst
Članak 16. stavak 2. točka (a) podtočke 1. i 2.	Članak 17. stavak 2. točka (a) podtočke i. i ii.
Članak 16. stavak 2. točke (b) i (c)	Članak 17. stavak 2. točke (b) i (c)
Članak 16. stavak 2. točka (d) podtočke 1. i 2.	Članak 17. stavak 2. točka (d) podtočke i. i ii.
Članak 16. stavak 2. točka (d) podtočka 3. i. i ii.	Članak 17. stavak 2. točka (d) podtočka iii. prva i druga alineja
Članak 16. stavak 2. točka (e)	Članak 17. stavak 2. točka (e)
Članak 16. stavak 2. točka (f) podtočke od 1. do 5.	Članak 17. stavak 2. točka (f) podtočke od i. do v.
Članak 16. stavak 2. točka (g)	Članak 17. stavak 2. točka (g)
Članak 17.	Članak 18.
Članak 18. stavci 1. i 2.	—
Članak 18. stavak 3. uvodni izraz	Članak 19. stavak 1.
Članak 18. stavak 3. točka (a)	Članak 19. stavak 2.
Članak 18. stavak 3. točka (b)	Članak 19. stavak 3. prvi podstavak
Članak 18. stavak 3. točka (c)	Članak 19. stavak 3. drugi podstavak
Članak 18. stavak 3. točka (d)	Članak 19. stavak 4.
Članak 18. stavak 3. točka (e)	Članak 19. stavak 5.
Članak 18. stavak 3. točka (f)	Članak 19. stavak 6.
Članak 18. stavak 4.	Članak 19. stavak 7.

Direktiva 2001/25/EZ	Ova Direktiva
Članak 18.a stavak 1. prva i druga rečenica	Članak 20. stavak 1. prvi i drugi podstavak
Članak 18.a stavak 2. prva i druga rečenica	Članak 20. stavak 2. prvi i drugi podstavak
Članak 18.a stavci od 3. do 5.	Članak 20. stavci od 3. do 5.
Članak 18.a stavak 6. prva i druga rečenica	Članak 20. stavak 6. prvi i drugi podstavak
Članak 18.a stavak 7.	Članak 20. stavak 7.
Članak 18.b	Članak 21.
Članak 19.	Članak 22.
Članak 20. stavak 1. uvodne riječi	Članak 23. stavak 1. uvodne riječi
Članak 20. stavak 1. prva i druga alineja	Članak 23. stavak 1. točke (a) i (b)
Članak 20. stavak 2. uvodne riječi	Članak 23. stavak 2. uvodne riječi
Članak 20. stavak 2. prva do šesta alineja	Članak 23. stavak 2. točke (a) do (f)
Članak 20. stavak 3.	Članak 23. stavak 3.
Članak 21.	Članak 24.
Članak 21.a	Članak 25.
—	Članak 26. stavak 1.
Članak 21.b prva rečenica	Članak 26. stavak 2. prvi podstavak
Članak 21.b druga rečenica	Članak 26. stavak 2. drugi podstavak
Članak 22. stavak 1. prva rečenica	Članak 27. stavak 1. prvi podstavak
Članak 22. stavak 1. druga rečenica	Članak 27. stavak 1. drugi podstavak
—	Članak 27. stavak 1. treći podstavak
Članak 22. stavci 3. i 4.	Članak 27. stavci 2. i 3.
Članak 23. stavci 1. i 2.	Članak 28. stavci 1. i 2.
—	Članak 28. stavak 3.
Članak 23. stavak 3.	—
Članak 24. stavci 1. i 2.	—
Članak 24. stavak 3. točke 1. i 2.	Članak 29. točke (a) i (b)
Članak 25.	Članak 30.
Članak 26. prva rečenica	Članak 31. prvi stavak
Članak 26. druga rečenica	Članak 31. drugi stavak
Članak 27.	Članak 32.
Članak 28.	Članak 33.
Članak 29.	Članak 34.
Prilozi I. i II.	Prilozi I. i II.
Prilog III.	—
Prilog IV.	—
—	Prilog III.
—	Prilog IV.

32009D0017

L 8/26 SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE 13.1.2009.

ODLUKA KOMISIJE

od 19. prosinca 2008.

o osnivanju Odbora stručnjaka za upućene radnike

(2009/17/EZ)

KOMISIJA EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice,

budući da:

(1) Direktivom 96/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 1996. o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga [1], a posebno njezinim člankom 4. uvode se jasne obveze u vezi sa suradnjom između nacionalnih uprava, a odgovornost za stvaranje potrebnih uvjeta za takvu suradnju stavlja se na države članice. Nadalje, ovom se Direktivom određuje jasna obveza država članica da poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi informacije o uvjetima zapošljavanja bile dostupne općenito, ne samo inozemnim pružateljima usluga, nego i dotičnim upućenim radnicima.

(2) U svojem Priopćenju Vijeću, Europskom parlamentu, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru te Odboru regija „Upućivanje radnika u okviru pružanja usluga: maksimiziranje koristi i potencijala uz jamstvo zaštite radnika" [2] od 13. lipnja 2007., Komisija je najavila svoju namjeru o osnivanju Odbora na visokoj razini s ciljem pružanja podrške i pomoći državama članicama pri utvrđivanju i razmjeni dobrih praksi, institucionaliziranja trenutačne neformalne Skupine vladinih stručnjaka te redovitog službenog uključivanja socijalnih partnera.

(3) U svojoj Preporuci od 3. travnja 2008. o pojačanoj administrativnoj suradnji u kontekstu upućivanja radnika u okviru pružanja usluga [3], Komisija je navela kako bi države članice trebale aktivno sudjelovati u sustavnom službenom procesu utvrđivanja i razmjene dobrih praksi na području upućivanja radnika putem bilo kakvog oblika suradnje koji Komisija uspostavi u tu svrhu.

(4) U svojim zaključcima od 9. lipnja 2008. Vijeće je Komisiju pozvalo na institucionaliziranje neformalne skupine za upućivanje radnika osnivanjem odbora stručnjaka.

(5) Odbor koji treba osnovati bi, u skladu s istim zaključcima Vijeća, trebao surađivati s javnim tijelima odgovornim za kontrolu, kao što su inspektorati rada, kao i na odgovarajućim razinama, te u skladu s nacionalnim pravom i praksom službeno i redovito uključivati socijalne partnere, a posebno predstavnike socijalnih partnera u sektorima u kojima se često poseže za upućenim radnicima.

(6) Stoga je za područje upućenih radnika nužno osnovati Odbor stručnjaka te utvrditi njegove zadatke, odgovornosti i strukturu.

(7) Odbor stručnjaka bi, *inter alia*, trebao pružati potporu i pomoć državama članicama pri utvrđivanju i razmjeni iskustva i dobre prakse, promicati razmjenu relevantnih informacija, razmotriti sva pitanja i poteškoće koje se mogu pojaviti u praktičnoj primjeni zakonodavstva u području upućenih radnika, kao i njegovom izvršavanju u praksi te pažljivo pratiti napredak postignut u poboljšanju pristupa informacijama i administrativne suradnje, uključujući razvoj mogućeg elektroničkog sustava razmjene informacija.

(8) Odbor bi trebali sačinjavati stručnjaci koji predstavljaju nacionalna tijela koja su u svakoj državi članici odgovorna ili nadležna ili uključena u provedbu, primjenu i praćenje pravila primjenljivih na upućene radnike u okviru pružanja usluga. Ti bi stručnjaci trebali moći odražavati cjelokupno znanje, kompetenciju i iskustvo iz različitih relevantnih područja politike. U skladu s nacionalnim pravom i praksom, u Odboru mogu biti zastupljena specijalizirana tijela odgovorna za kontrolu zakonodavstva, kao što su inspektorati rada te socijalni partneri.

(9) Isto tako, Odbor bi trebao službeno i redovito uključivati socijalne partnere na europskoj razini, a posebno one koji predstavljaju sektore kao što su građevinarstvo, rad preko agencije za privremeno zapošljavanje, ugostiteljstvo, poljoprivreda i promet, u kojima se često poseže za upućenim radnicima. On bi se isto tako trebao moći osloniti na znanje stručnjaka s posebnim kompetencijama za određeno pitanje uvršteno na njegov dnevni red.

[1] SL L 18, 21.1.1997., str. 1.
[2] KOM(2007) 304 konačna verzija.
[3] SL C 85, 4.4.2008., str. 1.

(10) Predstavnicima država članica EGP-a/EFTA-e, Nadzornom tijelu EFTA-e, zemljama pristupateljicama i kandidatkinjama te Švicarskoj treba omogućiti sudjelovanje u svojstvu promatrača.

(11) Treba predvidjeti pravila o odavanju informacija od strane članova, ne dovodeći u pitanje pravila Komisije o sigurnosti određena u Prilogu Odluci Komisije 2001/844/EZ, EZUČ, Euratom ([1]).

(12) Osobni podaci vezani za članove trebali bi se obrađivati u skladu s Uredbom (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom protoku takvih podataka ([2]).

(13) Nastali troškovi trebali bi se financirati u skladu s Odlukom br. 1672/2006/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 2006. o osnivanju Programa Zajednice za zapošljavanje i socijalnu solidarnost - Progress ([3]),

ODLUČILA JE:

Članak 1.

Ovime se osniva stručni odbor pod nazivom „Odbor stručnjaka za upućene radnike", dalje u tekstu „Odbor".

Članak 2.

Zadaci

Zadaci Odbora su sljedeći:

1. pružiti potporu i pomoć državama članicama pri utvrđivanju i promicanju razmjene iskustva i dobrih praksi;

2. promicati razmjenu relevantnih informacija, uključujući informacije o postojećim oblicima (bilateralne) administrativne suradnje između država članica i/ili socijalnih partnera;

3. razmotriti sva pitanja, poteškoće i konkretne probleme koji mogu proizići iz provedbe i praktične primjene Direktive 96/71/EZ ili nacionalnih provedbenih mjera, kao i njezinog izvršavanja u praksi;

4. razmotriti sve poteškoće koje mogu proizići iz primjene članka 3. stavka 10. Direktive 96/71/EZ;

5. pratiti napredak postignut u poboljšanju pristupa informacijama i administrativne suradnje te u tom kontekstu, *inter alia*, procijeniti različite mogućnosti za odgovarajuću tehničku podršku za razmjenu informacija potrebnu za poboljšanje administrativne suradnje, uključujući elektronički sustav razmjene informacija;

6. razmotriti mogućnosti povećanja stvarnog poštovanja i provedbe prava radnika te, prema potrebi, zaštite njihova položaja;

7. uključiti se u detaljno razmatranje konkretnih problema prekogranične primjene zakonodavstva radi rješavanja postojećih problema, poboljšanja praktične primjene postojećih pravnih instrumenata te međusobne pomoći država članica, ako je potrebna.

Članak 3.

Članstvo — imenovanje

1. Svaka država članica u Odbor imenuje po dva predstavnika. Može imenovati i dva zamjenika.

Kod imenovanja predstavnika države članice trebaju uključiti javna tijela, kao što su inspektorati rada, odgovorna za kontrolu zakonodavstva primjenljivog na upućene radnike. Osim toga, u skladu s nacionalnim pravom i/ili praksom, mogu uključiti i socijalne partnere.

2. Predstavnici socijalnih partnera na razini Zajednice, kao i predstavnici socijalnih partnera u sektorima kojima se često poseže za upućenim radnicima, mogu sudjelovati na sastancima Odbora kao promatrači, u skladu s postupcima koje odrede njihove organizacije i Komisija.

Predstavnike imenuje Komisija na prijedlog odgovarajućih socijalnih partnera na razini Zajednice ili sektora.

Ovu skupinu promatrača čini najviše 20 članova kako slijedi:

— pet članova koji predstavljaju organizacije poslodavaca na razini Zajednice,

— pet članova koji predstavljaju organizacije radnika na razini Zajednice,

([1]) SL L 317, 3.12.2001., str. 1.
([2]) SL L 8, 12.1.2001., str. 1.
([3]) SL L 315, 15.11.2006., str. 1.

— najviše 10 predstavnika socijalnih partnera (jednako podijeljenih između organizacija poslodavaca i radnika) u sektorima kojima se često poseže za upućivanjem radnika.

3. Predstavnici država članica EGP-a/EFTA-e, Nadzornog tijela EFTA-e, zemalja pristupateljica i kandidatkinja te Švicarske mogu jednako prisustvovati sastancima Odbora kao promatrači.

4. Imena članova treba prikupiti, obraditi i objaviti u skladu s odredbama Uredbe (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Članak 4.

Rad

1. Odborom predsjeda Komisija.

2. U suglasnosti s Komisijom mogu se osnovati podskupine radi razmatranja posebnih problema u skladu s opisom posla koji utvrdi Odbor. Takve se podskupine mogu raspustiti čim ispune svoje zadatke.

3. U suglasnosti s Komisijom se stručnjaci, koji mogu uključivati predstavnike međunarodnih organizacija s posebnim kompetencijama u predmetu o kojem se raspravlja, mogu pozvati za pojedinačni slučaj kako bi sudjelovali u raspravama Odbora ili podskupina ako je to korisno i/ili potrebno.

4. Odbor i njegove podskupine obično se sastaju u prostorima Komisije u skladu s utvrđenim postupcima i rasporedom. Može se sazvati na drugim mjestima, posebno na poziv države članice koja želi ugostiti Odbor ili neku njegovu podskupinu u vezi s događanjem koje je od posebnog interesa za Odbor, njegovu podskupinu/njegove podskupine ili tu državu članicu.

Komisija pruža tajničke usluge. Drugi službenici Komisije koji imaju poseban interes u postupku mogu sudjelovati na sastancima Odbora i njegovih podskupina.

5. Odbor donosi poslovnik na temelju standardnog poslovnika koji je donijela Komisija.

6. Informacije dobivene sudjelovanjem u raspravama Odbora ili podskupine ne smiju se odavati ako se, prema mišljenju Komisije, odnose na povjerljiva pitanja.

7. Komisija na internetu može na izvornom jeziku predmetnog dokumenta objaviti bilo koji sažetak, zaključak ili djelomični zaključak ili radni dokument Odbora.

Članak 5.

Naknada troškova

Komisija se obvezuje nadoknaditi troškove putovanja i, ako je primjenljivo, dodatke za odvojeni život članovima, promatračima i pozvanim stručnjacima u vezi s aktivnostima Odbora u skladu s pravilima Komisije o naknadama za vanjske stručnjake.

Članovi, promatrači i pozvani stručnjaci ne primaju naknadu za usluge koje pružaju.

Potrebe za ljudskim i administrativnim resursima pokrivaju se sredstvima koja Opća uprava može dobiti u okviru postupka godišnje raspodjele sredstava s obzirom na proračunska ograničenja.

Članak 6.

Stupanje na snagu

Ova Odluka stupa na snagu na dan objave u *Službenom listu Europske unije*.

Sastavljeno u Bruxellesu 19. prosinca 2008.

Za Komisiju

Vladimír ŠPIDLA

Član Komisije

32009R0120

UREDBA KOMISIJE (EZ) br. 120/2009

od 9. veljače 2009.

o izmjeni Uredbe Vijeća (EEZ) br. 574/72 o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe (EEZ) br. 1408/71 o primjeni sustava socijalnog osiguranja na zaposlene osobe, samozaposlene osobe i članove njihovih obitelji koji se kreću unutar Zajednice

(Tekst značajan za EGP)

KOMISIJA EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice,

uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EEZ) br. 574/72 od 21. ožujka 1972. o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe (EEZ) br. 1408/71 o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe, samozaposlene osobe i njihove obitelji koje se kreću unutar Zajednice [1], a posebno njezin članak 122.,

budući da:

(1) Neke države članice ili njihova nadležna tijela zatražili su izmjene Priloga Uredbi (EEZ) br. 574/72.

(2) Predložene izmjene proizlaze iz odluka koje su dotične države članice ili njihova nadležna tijela donijeli o imenovanju tijela odgovornih za osiguravanje provođenja zakonodavstva o socijalnoj sigurnosti u skladu s pravom Zajednice.

(3) Bilateralni aranžmani za provedbu odredaba Uredbe (EEZ) br. 574/72 navedene su u Prilogu 5. toj Uredbi.

(4) Dobiveno je jednoglasno mišljenje Administrativne komisije za socijalnu sigurnost radnika migranata,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Prilozi 2. do 5. Uredbi (EEZ) br. 574/72 mijenjaju se u skladu s Prilogom ovoj Uredbi.

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 9. veljače 2009.

Za Komisiju
Vladimír ŠPIDLA
Član Komisije

[1] SL L 74, 27.3.1972., str. 1.

PRILOG

Prilozi 2. do 5. Uredbi (EEZ) br. 574/72 mijenjaju se kako slijedi:

1. Prilog 2. mijenja se kako slijedi:

(a) U odjeljku „R. NIZOZEMSKA”, točka 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Obiteljska davanja:

Opći zakon o davanjima za djecu (Algemene Kinderbijslagwet) i uredbe kojima se uređuju doprinosi za uzdržavanje djece s tjelesnim invaliditetom koja žive kod kuće, 2000. (Regeling tegemoetkoming onderhoudskosten thuiswonende gehandicapte kinderen 2000, TOG):

(a) kad osoba koja ima pravo na davanja ima boravište u Nizozemskoj:

— lokalni ured Zavoda za socijalno osiguranje (Districtskantoor van de Sociale Verzekeringsbank) u okrugu u kojem ima boravište;

(b) kad osoba koja ima pravo na davanja ima boravište izvan Nizozemske, ali njezin poslodavac ima boravište ili poslovni nastan u Nizozemskoj:

— lokalni ured Zavoda za socijalno osiguranje (Districtskantoor van de Sociale Verzekeringsbank) u okrugu u kojem poslodavac ima boravište ili poslovni nastan;

(c) ostali slučajevi:

— banka socijalnog osiguranja (Sociale Verzekeringsbank), Postbus 1100, 1180 BH Amstelveen.

Zakon o skrbi za djecu (Wet Kinderopvang) i Zakon o proračunskim sredstvima za djecu (Wet op het kindgebonden budget):

— Porezni ured/služba za davanja (Belastingdienst/Toeslagen), Utrecht.”;

(b) u odjeljku „T. POLJSKA”, točka 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Nezaposlenost:

(a) davanja u naravi:

Narodowy Fundusz Zdrowia, Warszawa (Nacionalni fond za zdravlje, Varšava),

(b) novčana davanja:

wojewódzkie urzędy pracy (uredi za zapošljavanje po vojvodstvima) koji imaju teritorijalnu nadležnost nad mjestom boravišta ili privremenog boravišta.”.

2. Prilog 3. mijenja se kako slijedi:

(a) U odjeljku „R. NIZOZEMSKA”, točka 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Obiteljska davanja:

Opći zakon o davanju za djecu (Algemene Kinderbijslagwet) i uredbe kojima se uređuju doprinosi za uzdržavanje djece s tjelesnim invaliditetom koja žive kod kuće, 2000. (Regeling tegemoetkoming onderhoudskosten thuiswonende gehandicapte kinderen 2000, TOG)

— lokalni ured Zavoda za socijalno osiguranje (Districtskantoor van de Sociale Verzekeringsbank) u okrugu u kojem član obitelji ima boravište;

Zakon o skrbi za djecu (Wet Kinderopvang) i Zakon o proračunskim sredstvima za djecu (Wet op het kindgebonden budget):

— Porezni ured/služba za davanja (Belastingdienst/Toeslagen), Utrecht.”;

(b) odjeljak „T. POLJSKA” mijenja se kako slijedi:

i. točka 2. podtočka (g) zamjenjuje se sljedećim:

„(g) za osobe koje su navršile razdoblja osiguranja isključivo u inozemstvu:

1. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (Zavod za socijalno osiguranje – ZUS) – podružnica u Łódź – za osobe koje su navršile razdoblja osiguranja u inozemstvu, uključujući razdoblja nedavno navršena u Španjolskoj, Portugalu, Italiji, Grčkoj, Cipru ili Malti;

2. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (Zavod za socijalno osiguranje – ZUS) – podružnica u Nowyju Sączu – za osobe koje su navršile razdoblja osiguranja u inozemstvu, uključujući razdoblja nedavno navršena u Austriji, Češkoj, Mađarskoj, Slovačkoj, Sloveniji ili Švicarskoj;

3. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (Zavod za socijalno osiguranje – ZUS) – podružnica u Opoleu – za osobe koje su navršile razdoblja osiguranja u inozemstvu, uključujući razdoblja nedavno navršena u Njemačkoj;

4. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (Zavod za socijalno osiguranje – ZUS) – podružnica u Szczecinu – za osobe koje su navršile razdoblja osiguranja u inozemstvu, uključujući razdoblja nedavno navršena u Danskoj, Finskoj, Švedskoj, Litvi, Latviji ili Estoniji;

5. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (Zavod za socijalno osiguranje – ZUS) – I Oddział w Warszawie – Centralne Biuro Obsługi Umów Międzynarodowych (I. podružnica u Varšavi – Središnji ured za međunarodne sporazume) – za osobe koje su navršile razdoblja osiguranja u inozemstvu, uključujući razdoblja nedavno navršena u Belgiji, Francuskoj, Nizozemskoj, Luksemburgu, Irskoj ili Ujedinjenoj Kraljevini.”;

ii. točka 3. podtočka (b) ii. zamjenjuje se sljedećim:

„ii. invalidnost ili smrt glavnog hranitelja:

— za osobe koje su nedavno bile zaposlene ili su bile samozaposlene (isključujući samozaposlene poljoprivrednike):

službe Zavoda za socijalno osiguranje (Zakład Ubezpieczeń Społecznych) navedene u točki 2. podtočki (a),

— za osobe koje su nedavno bile samozaposleni poljoprivrednici:

službe Fonda za socijalno osiguranje poljoprivrednika (Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego) navedene u točki 2. podtočki (b),

— za profesionalne vojnike i pripadnike navedene u točki 2. podtočki (c), u slučaju razdoblja službe u Poljskoj, ako je zadnje razdoblje bilo razdoblje vojne službe ili službe u jednoj od formacija spomenutih u točki 2. podtočki (c), i razdoblja osiguranja u inozemstvu:

Wojskowe Biuro Emerytalne w Warszawie (Ured za vojne mirovine u Varšavi), ako je to nadležna ustanova koja je spomenuta u trećoj alineji Priloga 2. točki 3. podtočki (b) ii.,

— za pripadnike zatvorske čuvarske službe, u slučaju razdoblja službe u Poljskoj, ako je posljednje razdoblje bilo razdoblje spomenute službe, i razdoblja osiguranja u inozemstvu:

Biuro Emerytalne Służby Więziennej w Warszawie (Mirovinski ured zatvorske službe u Varšavi), ako je to nadležna ustanova koja je spomenuta u petoj alineji Priloga 2. točke 3. podtočke (b) ii.,

— za suce i tužitelje:

specijalizirana tijela Ministarstva pravosuđa,

— za osobe koje su navršile razdoblja osiguranja isključivo u inozemstvu:

službe Zavoda za socijalno osiguranje (Zakład Ubezpieczeń Społecznych) navedene u točki 2. podtočki (g).".

3. Prilog 4. mijenja se kako slijedi:

(a) u odjeljku „G. GRČKA", dodaje se nova točka 5. kako slijedi:

„5. Za poljoprivrednike:

Organizacija za osiguranje poljoprivrednika (OGA), Atena (Οργανισμός Γεωργικών Ασφαλίσεων, Αθήνα).";

(b) u odjeljku „R. NIZOZEMSKA" dodaje se nova točka 3. kako slijedi:

„3. Naplata doprinosa za nacionalno osiguranje i osiguranje zaposlenika:

Porezni ured/služba za davanja/FIOD-ECD International, Amsterdam (De Belastingdienst/FIOD-ECD International, Amsterdam).".

4. Prilog 5. mijenja se kako slijedi:

(a) Odjeljak „283. LUKSEMBURG – FINSKA" zamjenjuje se sljedećim:

„283. LUKSEMBURG – FINSKA

Nema konvencije"

(b) Odjeljak „323. AUSTRIJA – UJEDINJENA KRALJEVINA" zamjenjuje se sljedećim:

„(a) Članak 18. stavci 1. i 2. Konvencije od 10. studenoga 1980. za provedbu Konvencije o socijalnom osiguranju od 22. srpnja 1980. kako je izmijenjena Dopunskim konvencijama br. 1 od 26. ožujka 1986. i br. 2 od 4. lipnja 1993. u pogledu osoba koje ne mogu zahtijevati tretman u skladu s poglavljem 1. glavom III. Uredbe.

(b) …

(c) Sporazum od 30. studenoga 1994. o nadoknadi troškova za davanja socijalnog osiguranja."

32009R0987

30.10.2009. SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE L 284/1

UREDBA (EZ) br. 987/2009 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 16. rujna 2009.

o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe (EZ) br. 883/2004 o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti

(Tekst značajan za EGP i Švicarsku)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegove članke 42. i 308.,

uzimajući u obzir Uredbu Europskog parlamenta i Vijeća (EZ) br. 883/2004 od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti [1], a posebno njezin članak 89.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora [2],

djelujući u skladu s postupkom predviđenim u članku 251. Ugovora [3],

budući da:

(1) Uredba (EZ) br. 883/2004 osuvremenjuje pravila koordinacije sustava socijalne sigurnosti država članica, navodeći mjere i postupke za njihovu provedbu i pojednostavljujući ih u korist svih uključenih činitelja. Potrebno je utvrditi provedbena pravila.

(2) Bliža i djelotvornija suradnja između ustanova socijalne sigurnosti ključna je za omogućavanje osobama obuhvaćenim Uredbom (EZ) br. 883/2004 da ostvare svoja prava u što je moguće kraćem roku i pod najboljim mogućim uvjetima.

(3) Elektronička komunikacija prikladan je način brze i pouzdane razmjene podataka između ustanova država članica. Elektronička bi obrada podataka trebala doprinijeti ubrzanju postupaka za sve one koji su u nju uključeni. Dotične osobe bi također trebale uživati sva jamstva predviđena odredbama Zajednice o zaštiti fizičkih osoba u pogledu obrade i slobodnog protoka osobnih podataka.

(4) Raspolaganje podacima (uključujući i elektroničke podatke) onih nacionalnih tijela koja će vjerojatno biti uključena u provedbu Uredbe (EZ) br. 883/2004, u obliku koji omogućuje njihovo ažuriranje u realnom vremenu, trebalo bi olakšati razmjenu između ustanova država članica. Taj pristup, koji je usmjeren na prikladnost činjeničnih podataka i njihovu neposrednu dostupnost građanima, predstavlja put prema važnom pojednostavljenju koje bi trebalo postići ovom Uredbom.

(5) Kako bi se u što je moguće većoj mjeri postiglo neometano odvijanje složenih postupaka za provedbu pravila o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti i njihovo učinkovito provođenje, potrebno je uspostaviti sustav promptnog ažuriranja Priloga 4. Priprema i primjena odredaba u tom smislu zahtijeva blisku suradnju između država članica i Komisije, a njihova bi se provedba trebala obavljati brzo, imajući na umu posljedice kašnjenja kako za građane tako i za upravna tijela. Komisiju bi stoga trebalo ovlastiti da uspostavi i vodi bazu podataka te da se pobrine da ta baza bude u funkciji najkasnije od dana stupanja na snagu ove Uredbe. Komisija bi posebno trebala poduzeti potrebne korake s ciljem da se u tu bazu podataka unesu podaci iz Priloga 4.

[1] SL L 166, 30.4.2004., str. 1.
[2] SL C 324, 30.12.2006., str. 59.
[3] Mišljenje Europskog parlamenta od 9. srpnja 2008. (još nije objavljeno u Službenom listu), Zajednički stav Vijeća od 17. prosinca 2008. (SL C 38 E, 17.2.2009., str. 26.) i Stav Europskog parlamenta od 22. travnja 2009. Odluka Vijeća od 27. srpnja 2009.

(6) Jačanjem određenih postupaka trebala bi se osigurati veća pravna sigurnost i transparentnost za korisnike Uredbe (EZ) br. 883/2004. Na primjer, utvrđivanje zajedničkih rokova za ispunjenje određenih obveza ili izvršenje određenih administrativnih zadataka trebalo bi pomoći u postizanju jasnoće i strukturiranosti odnosa između osiguranih osoba i ustanova.

(7) Osobe obuhvaćene ovom Uredbom od nadležne bi ustanove trebale pravovremeno dobiti odgovor na svoj zahtjev. Odgovor bi trebalo dati najkasnije u rokovima utvrđenim zakonodavstvom o socijalnoj sigurnosti dotične države članice, ako takvi rokovi postoje. Bilo bi poželjno da države članice čije zakonodavstvo o socijalnoj sigurnosti ne predviđa takve rokove razmotre njihovo uvođenje i obavješćivanje dotičnih osoba o tim rokovima prema potrebi.

(8) Države članice, njihova nadležna tijela i ustanove socijalne sigurnosti trebale bi imati mogućnost međusobno se dogovoriti o pojednostavljenim postupcima i upravnim mjerama za koje smatraju da su djelotvornije i prikladnije s obzirom na okolnosti u njihovim odnosnim sustavima socijalne sigurnosti. Međutim, takve mjere ne bi smjele utjecati na prava osoba obuhvaćenih Uredbom (EZ) br. 883/2004.

(9) Zbog složenosti područja socijalne sigurnosti, sve bi ustanove država članica trebale ulagati posebne napore kako bi osiguranim osobama pomogle u smislu da se izbjegne kažnjavanje onih koje zahtjev ili određene informacije nisu dostavile ustanovama nadležnim za obradu tog zahtjeva u skladu s pravilima i postupcima utvrđenim Uredbom (EZ) br. 883/2004.

(10) Za potrebe utvrđivanja nadležne ustanove, to jest one čije se zakonodavstvo primjenjuje ili koja ima obvezu isplate određenih davanja, okolnosti osigurane osobe i okolnosti članova njezine obitelji moraju ispitati ustanove više država članica. Kako bi se osigurala zaštita dotične osobe tijekom nužne komunikacije između ustanova, potrebno je propisom urediti njezino privremeno članstvo u jednom od sustava socijalne sigurnosti.

(11) Države članice trebale bi surađivati u pogledu određivanja mjesta boravišta osoba na koje se primjenjuje ova Uredba i Uredba (EZ) br. 883/2004 te bi u slučaju spora trebale uzeti u obzir sve odgovarajuće kriterije radi razrješenja problema. To između ostalog mogu biti i kriteriji iz odgovarajućeg članka ove Uredbe.

(12) Mnoge mjere i postupci predviđeni ovom Uredbom imaju za cilj osigurati veću transparentnost u pogledu kriterija što ih ustanove država članica moraju primjenjivati na temelju Uredbe (EZ) br. 883/2004. Te mjere i postupci proizlaze iz sudske prakse Suda Europskih zajednica, odluka Administrativne komisije te iskustva stečenog tijekom više od 30 godina primjene koordinacije sustava socijalne sigurnosti u kontekstu temeljnih sloboda predviđenih Ugovorom.

(13) Ova Uredba predviđa mjere i postupke za promicanje pokretljivosti zaposlenih i nezaposlenih osoba. Pogranični radnici koji postanu potpuno nezaposleni mogu se prijaviti službama za zapošljavanja i u zemlji svog boravišta i u posljednjoj državi članici u kojoj su bili zaposleni. Međutim, pravo na davanja trebali bi imati samo iz države članice u kojoj imaju boravište.

(14) Posebna su pravila i postupci potrebni za određivanje zakonodavstva koje se primjenjuje radi uzimanja u obzir razdoblja u kojima je osigurana osoba posvetila svoje vrijeme odgoju djece u raznim državama članicama.

(15) U određenim bi se postupcima trebala odražavati i potreba uravnotežene podjele troškova između država članica. Kad je riječ o bolesti, posebno bi se u takvim postupcima trebao uzeti u obzir položaj država članica koje snose troškove jer dozvoljavaju pristup osiguranih osoba svome sustavu zdravstvene zaštite te položaj država članica čije ustanove snose trošak davanja u naravi što su ih njihove osigurane osobe koristile u državi članici koja nije država članica u kojoj imaju boravište.

(16) U specifičnom kontekstu Uredbe (EZ) br. 883/2004 potrebno je razjasniti uvjete za podmirenje troškova davanja za bolest u naravi pruženih u okviru planiranog liječenja, to jest liječenja radi kojeg osigurana osoba odlazi u državu članicu koja nije država članica u kojoj je osigurana ili ima boravište. Potrebno je precizno odrediti obveze osiguranih osoba u pogledu zahtjeva za prethodno odobrenje, kao i obveze ustanove prema pacijentu u pogledu uvjeta odobrenja. Potrebno je razjasniti i posljedice naplativosti troška za zdravstvenu zaštitu primljenu u drugoj državi članici.

(17) Ova Uredba, a posebno odredbe koje se odnose na privremeno boravište izvan nadležne države članice i na planirano liječenje, ne smije spriječiti primjenu povoljnijih nacionalnih odredaba, posebno u pogledu naknade troškova nastalih u drugoj državi članici.

(18) Kako bi se održalo povjerenje u razmjenu podataka i odgovorilo na potrebu dobrog upravljanja sustavima socijalne sigurnosti država članica, potrebni su postupci koji bi bili više obvezujući, a s ciljem da se skrati vrijeme potrebno za plaćanje tih potraživanja između ustanova država članica. Stoga je potrebno ojačati postupke obrade potraživanja koja se odnose na davanja za slučaj bolesti ili nezaposlenosti.

(19) Postupke među ustanovama koji se odnose na uzajamnu pomoć u naplati potraživanja iz socijalne sigurnosti trebalo bi ojačati kako bi se osigurala djelotvornija naplata i neometana provedba pravila koordinacije. Djelotvorna naplata je i sredstvo sprečavanja i suzbijanja zlouporaba i prijevare te način na koji se osigurava održivost sustava socijalne sigurnosti. To podrazumijeva

uvođenje novih postupaka na osnovi nekih od postojećih odredaba Direktive Vijeća 2008/55/EZ od 26. svibnja 2008. o uzajamnoj pomoći u naplati potraživanja koja se odnose na određene pristojbe, carine, poreze i druge mjere ([1]). Ti novi postupci naplate potraživanja trebali bi se preispitati nakon pet godina u svjetlu iskustva u provedbi te bi se prema potrebi trebali prilagoditi, posebno kako bi se osigurala njihova učinkovitost.

(20) U smislu odredaba o uzajamnoj pomoći u odnosu na povrat nepripadnih davanja, povrat privremenih isplata i doprinosa te prebijanje i pomoć u vezi s povratom, jurisdikcija zamoljene države članice ograničena je na radnje koje se odnose na mjere ovrhe. Sve druge radnje potpadaju pod jurisdikciju države članice koja potražuje.

(21) Mjere ovrhe poduzete u zamoljenoj državi članici ne znače da ta država članica priznaje sadržaj ili osnovu potraživanja.

(22) Informiranje dotičnih osoba o njihovim pravima i obvezama ključni je element odnosa povjerenja prema nadležnim tijelima i ustanovama država članica. Te bi informacije trebale uključivati smjernice o upravnim postupcima. Dotične osobe, ovisno o situaciji, mogu biti osigurane osobe, članovi njihovih obitelji i/ili nadživjele ili druge osobe.

(23) Budući da cilj ove Uredbe, to jest donošenje mjera koordinacije kojima bi se jamčilo djelotvorno ostvarivanje slobodnog kretanja osoba, države članice ne mogu u dovoljnoj mjeri ostvariti te bi se on stoga, zbog svog opsega i učinaka, mogao bolje ostvariti na razini Zajednice, Zajednica može donijeti mjere sukladne načelu supsidijarnosti kako je predviđeno člankom 5. Ugovora. Sukladno načelu proporcionalnosti utvrđenom u tom članku, ova Uredba ne prelazi granice onog što je neophodno za postizanje tog cilja.

(24) Ova bi Uredba trebala zamijeniti Uredbu Vijeća (EEZ) br. 574/72 od 21. ožujka 1972. o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe (EEZ) br. 1408/71 o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe i njihove obitelji koji se kreću unutar Zajednice ([2]),

DONIJELI SU OVU UREDBU:

GLAVA I.

OPĆE ODREDBE

POGLAVLJE 1.

Definicije

Članak 1.

Definicije

1. U smislu ove Uredbe:

(a) „osnovna uredba” znači Uredba (EZ) br. 883/2004;

(b) „provedbena uredba” znači ova Uredba; te se

(c) primjenjuju definicije utvrđene u osnovnoj uredbi.

2. Uz definicije iz stavka 1.:

(a) „pristupna točka” znači subjekt koji obavlja funkcije:

i. elektroničke kontaktne točke;

ii. automatskog usmjeravanja na temelju adrese; i

iii. inteligentnog usmjeravanja na temelju programske podrške koja omogućuje automatsku provjeru i usmjeravanje (na primjer, aplikacija umjetne inteligencije) i/ili ljudske intervencije;

(b) „tijelo za vezu” znači svako tijelo koje je imenovalo nadležno tijelo države članice da za jednu ili više grana socijalne sigurnosti iz članka 3. osnovne uredbe odgovara na zahtjeve za podacima i pomoći za potrebe primjene osnovne uredbe i provedbene uredbe te koje treba ispuniti zadaće koje su mu dodijeljene na temelju glave IV. provedbene uredbe;

(c) „dokument” znači skup podataka, bez obzira na upotrijebljeni medij, koji su strukturirani na takav način da se mogu razmjenjivati elektroničkim putem i koji se moraju dostavljati kako bi se omogućila provedba osnovne uredbe i provedbene uredbe;

(d) „strukturirani elektronički dokument” znači svaki strukturirani dokument u formatu namijenjenom za elektroničku razmjenu podataka između država članica;

(e) „prijenos elektroničkim putem” znači prijenos podataka uporabom elektroničke opreme za obradu (uključujući i digitalno komprimiranje) podataka, to jest prijenos putem kabela, radijski prijenos te prijenos putem optičke tehnologije ili drugih elektromagnetskih sredstava;

([1]) SL L 150, 10.6.2008., str. 28.

([2]) SL L 74, 27.3.1972., str. 1.

(f) „Revizijski odbor” označava tijelo iz članka 74. osnovne uredbe.

POGLAVLJE II.

Odredbe o suradnji i razmjeni podataka

Članak 2.

Opseg i pravila razmjene podataka među ustanovama

1. Za potrebe provedbene uredbe, razmjena podataka između tijela i ustanova država članica i osoba obuhvaćenih osnovnom uredbom temelji se na načelima javne uprave, učinkovitosti, aktivne pomoći, brze dostave i dostupnosti, uključujući i e-dostupnost, posebno za invalidne i starije osobe.

2. Ustanove bez odlaganja pružaju ili razmjenjuju sve podatke potrebne za utvrđivanje prava i određivanje davanja i obveza osoba na koje se primjenjuje osnovna uredba. Ti se podaci među državama članicama prenose izravno preko samih ustanova ili neizravno preko tijela za vezu.

3. Ako je osoba greškom dostavila podatke, dokumente ili zahtjeve ustanovi na području države članice koja nije država članica u kojoj se nalazi ustanova određena u skladu s provedbenom uredbom, prva ustanova te informacije, dokumente ili zahtjeve bez odlaganja dostavlja ustanovi određenoj u skladu s provedbenom uredbom uz naznaku datuma na koji su prvotno dostavljeni. Taj je datum za drugu ustanovu obvezujući. Međutim, ustanove država članica ne smatraju se odgovornim ako nisu postupile zbog toga što su im ustanove drugih država članica sa zakašnjenjem poslale podatke, dokumente ili zahtjeve, niti se smatra da su samim time donijele kakvu odluku.

4. Ako se podaci prenose neizravno preko tijela za vezu države članice odredišta, rokovi za odgovor na zahtjev teku od datuma kad je zahtjev primilo tijelo za vezu, na isti način kao da ga je primila ustanova u toj državi članici.

Članak 3.

Opseg i pravila razmjene podataka između dotičnih osoba i ustanova

1. Države članice osiguravaju da sve dotične osobe imaju na raspolaganju potrebne informacije o promjenama uvedenim osnovnom uredbom i provedbenom uredbom kako bi im se omogućilo da ostvaruju svoja prava. Usluge koje se pružaju moraju biti pristupačne korisnicima.

2. Osobe na koje se primjenjuje osnovna uredba obvezne su nadležnoj ustanovi dostaviti podatke, dokumente ili popratne dokaze potrebne za utvrđivanje okolnosti u kojima se nalaze oni ili članovi njihovih obitelji, za utvrđivanje ili održavanje njihovih prava i obveza te za određivanje zakonodavstva koje se primjenjuje i njihovih obveza na temelju tog zakonodavstva.

3. Prilikom prikupljanja, prijenosa ili obrade osobnih podataka na temelju svog zakonodavstva za potrebe provedbe osnovne uredbe, države članice dotičnim osobama omogućuju da u cijelosti ostvaruju svoja prava u vezi sa zaštitom osobnih podataka, u skladu s odredbama Zajednice o zaštiti pojedinaca u pogledu obrade osobnih podataka i o slobodnom protoku tih podataka.

4. U mjeri u kojoj je to potrebno za primjenu osnovne uredbe i provedbene uredbe, nadležne ustanove dotičnim osobama dostavljaju informacije i izdaju dokumente bez odgode te u svim slučajevima u rokovima utvrđenim zakonodavstvom države članice o kojoj je riječ.

Nadležna ustanova o svojoj odluci obavještava podnositelja zahtjeva koji ima boravište ili privremeno boravište u drugoj državi članici izravno ili posredstvom tijela za vezu države članice boravišta ili privremenog boravišta. U slučaju odbijanja zahtjeva za davanje, ona mora naznačiti i razloge odbijanja, pravna sredstva i rokove za podnošenje žalbe. Primjerak te odluke šalje se i drugoj uključenoj ustanovi.

Članak 4.

Oblik i način razmjene podataka

1. Administrativna komisija utvrđuje strukturu, sadržaj, oblik i iscrpna pravila za razmjenu isprava i strukturiranih elektroničkih dokumenata.

2. Podaci se među ustanovama ili tijelima za vezu prenose elektroničkim putem bilo izravno ili neizravno preko točaka pristupa unutar zajedničkog sigurnosnog okvira koji može jamčiti povjerljivost i zaštitu razmjene podataka.

3. U komunikaciji s dotičnim osobama, nadležne ustanove primjenjuju načine koji su prikladni za svaki pojedini slučaj, te što je moguće više daju prednost komunikaciji elektroničkim putem. Administrativna komisija utvrđuje praktična pravila za slanje podataka, dokumenata ili odluka dotičnoj osobi elektroničkim putem.

Članak 5.

Pravna valjanost dokumenata i popratnih dokaza izdanih u drugoj državi članici

1. Ustanove drugih država članica prihvaćaju dokumente koje je izdala ustanova države članice, kojima se potvrđuje položaj neke osobe za potrebe primjene osnovne uredbe i provedbene uredbe te popratne dokaze na temelju kojih su ti dokumenti izdani sve dok ih država članica u kojoj su izdani ne ukine ili proglasi nevažećima.

2. Ako postoji dvojba o valjanosti dokumenta ili točnosti činjenica na kojima se temelje u njemu sadržani podaci, ustanova države članice koja zaprimi dokument zahtijeva potrebna razjašnjenja od ustanove koja ga je izdala, a, kad je primjereno, i stavljanje izvan snage tog dokumenta. Ustanova koja je izdala dokument ponovno ispituje razloge za izdavanje dokumenta te ga prema potrebi povlači.

3. U skladu s odredbama stavka 2., ako postoji dvojba o podacima koje je dostavila dotična osoba, valjanosti dokumenta ili popratnih dokaza ili točnosti činjenica na kojima se temelje u njima sadržani podaci, ustanova mjesta privremenog boravišta ili boravišta, ako je to moguće, pristupa potrebnoj provjeri tih informacija ili dokumenta na zahtjev nadležne ustanove.

4. Ako dotične ustanove ne postignu dogovor, nadležna tijela mogu sa spornim pitanjem izaći pred Administrativnu komisiju najranije mjesec dana nakon datuma na koji je ustanova koja je primila dokument podnijela svoj zahtjev. Administrativna komisija nastoji pomiriti stavove u roku od šest mjeseci od datuma na koji je pitanje pred nju izneseno.

Članak 6.

Privremena primjena zakonodavstva i privremeno priznavanje prava na davanja

1. Ako provedbena uredba ne predviđa drukčije, u slučaju razlike u stavovima između ustanova ili tijela dviju ili više država članica u odnosu na određivanje mjerodavnog zakonodavstva, na dotičnu se osobu privremeno primjenjuje zakonodavstvo jedne od tih država članica, a red prvenstva određuje se kako slijedi:

(a) zakonodavstvo države članice u kojoj osoba stvarno obavlja djelatnost u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe, ako tu djelatnost obavlja samo u jednoj državi članici;

(b) zakonodavstvo države članice boravišta, ako dotična osoba u njoj obavlja dio svoje djelatnosti ili ako osoba nije zaposlena ili samozaposlena;

(c) zakonodavstvo države članice čija je primjena prvo zatražena, ako osoba obavlja djelatnost u dvije ili više država članica.

2. U slučaju razlike u stavovima između ustanova ili tijela dviju ili više država članica o tome koja bi ustanova trebala pružati davanja u novcu ili naravi, dotična osoba koja bi, da nema spora, mogla ostvariti pravo na ta davanja, na privremenoj osnovi ima pravo na davanja što ih predviđa zakonodavstvo koje primjenjuje ustanova mjesta boravišta ili, ako ta osoba nema boravište na području jedne od dotičnih država članica, na davanja što ih predviđa zakonodavstvo koje primjenjuje ustanova kojoj je zahtjev prvo podnesen.

3. Ako dotične ustanove ili tijela ne postignu dogovor, nadležna tijela mogu sa spornim pitanjem izaći pred Administrativnu komisiju najranije mjesec dana nakon datuma na koji se pojavila razlika u stavovima iz stavaka 1. ili 2. Administrativna komisija nastoji pomiriti stavove u roku od šest mjeseci od datuma na koji je pitanje pred nju izneseno.

4. Ako se utvrdi ili da zakonodavstvo države članice u kojoj je osoba bila privremeno osigurana nije primjenjivo zakonodavstvo ili da ustanova koja je privremeno pružala davanja nije nadležna ustanova, ustanova za koju se utvrdi da je nadležna smatra se takvom s retroaktivnim djelovanjem, kao da razlike u stavovima nije bilo, i to najkasnije počevši od datuma početka privremenog osiguranja ili otkad su dotična davanja prvi put pružena na privremenoj osnovi.

5. Ako je potrebno, ustanova za koju se utvrdi da je nadležna i ustanova koja je privremeno isplaćivala novčana davanja ili je privremeno primala uplate doprinosa, rješava financijski položaj dotične osobe u pogledu doprinosa i privremeno isplaćenih novčanih davanja, ako je primjereno, u skladu s glavom IV. poglavljem III. provedbene uredbe.

Davanja u naravi što ih je određena ustanova pružila na privremenoj osnovi u skladu sa stavkom 2. nadoknađuje nadležna ustanova u skladu s glavom IV. provedbene uredbe.

Članak 7.

Privremeni izračun davanja i doprinosa

1. Ako provedbena uredba ne predviđa drukčije, ako osoba ima pravo na davanje ili obvezu uplate doprinosa u skladu s osnovnom uredbom, a nadležna ustanova nema sve podatke o situaciji u drugoj državi članici koji su potrebni za konačni izračun iznosa tog davanja ili doprinosa, ta ustanova na zahtjev dotične osobe priznaje to davanje ili izračunava taj doprinos na privremenoj osnovi, ako je to moguće učiniti na temelju podataka koje su toj ustanovi na raspolaganju.

2. Dotično davanje ili doprinos ponovno se izračunavaju nakon što se dotičnoj ustanovi dostave svi potrebni popratni dokazi ili dokumenti.

POGLAVLJE III.

Ostale opće odredbe za primjenu osnovne uredbe

Članak 8.

Administrativni sporazumi između dviju ili više država članica

1. Odredbe provedbene uredbe zamjenjuju odredbe utvrđene u sporazumima za primjenu konvencija iz članka 8. stavka 1. osnovne uredbe, osim onih odredaba koje se odnose na sporazume o konvencijama iz Priloga II. uz osnovnu uredbu, uz uvjet da su odredbe tih sporazuma uključene u Prilog 1. provedbenoj uredbi.

2. Države članice mogu prema potrebi između sebe sklapati sporazume o primjeni konvencija iz članka 8. stavka 2. osnovne uredbe, uz uvjet da ti sporazumi nemaju štetni utjecaj na prava i obveze dotičnih osoba i da su uključeni u Prilog 1. provedbenoj uredbi.

Članak 9.

Ostali postupci između tijela i ustanova

1. Dvije ili više država članica ili njihova nadležna tijela mogu se sporazumjeti o postupcima koji nisu predviđeni provedbenom uredbom, uz uvjet da ti postupci nemaju štetan utjecaj na prava i obveze dotičnih osoba.

2. Svi sporazumi sklopljeni u tom cilju priopćavaju se Administrativnoj komisiji i navode u Prilogu 1. provedbenoj uredbi.

3. Odredbe sadržane u provedbenim sporazumima sklopljenima između dviju ili više država članica sa svrhom koja je identična ili slična onoj iz stavka 2., koji su na snazi dan prije stupanja na snagu provedbene uredbe i navedeni su u Prilogu 5. Uredbi (EEZ) br. 574/72, i dalje se primjenjuju u odnosima između tih država članica, uz uvjet da su uključeni i u Prilog 1. provedbenoj uredbi.

Članak 10.

Sprečavanje preklapanja davanja

Neovisno o ostalim odredbama osnovne uredbe, ako se davanja koja pripadaju prema zakonodavstvu dviju ili više država članica uzajamno smanje, obustave ili ukinu svi iznosi koji se ne bi isplatili u slučaju stroge primjene pravila o smanjenju, obustavi ili ukidanju utvrđenih zakonodavstvom dotičnih država članica dijele se brojem davanja koja su predmet smanjenja, obustave ili ukidanja.

Članak 11.

Elementi za određivanje boravišta

1. U slučaju razlike u stavovima između ustanova dviju ili više država članica o određivanju boravišta osobe na koju se primjenjuje osnovna uredba, te ustanove suglasno utvrđuju središte interesa dotične osobe na temelju ukupne ocjene svih dostupnih informacija koje se odnose na relevantne činjenice, a mogu uključivati, ako je primjereno:

(a) trajanje i neprekinutost boravka na području dotičnih država članica;

(b) situaciju osobe, uključujući:

i. narav i posebne značajke djelatnosti koju obavlja, posebno mjesto gdje se ta djelatnost uobičajeno obavlja, stabilnost djelatnosti te trajanje svakog ugovora o radu;

ii. njezino obiteljsko stanje i obiteljske veze;

iii. obavljanje bilo kakve neplaćene djelatnosti;

iv. u slučaju studenta, izvor prihoda;

v. njezine stambene prilike, posebno koliko su trajne;

vi. državu članicu u kojoj se pretpostavlja da osoba ima boravište za potrebe oporezivanja.

2. Ako razmatranje raznih kriterija na temelju relevantnih činjenica navedenih u stavku 1. ne dovede do postizanja sporazuma između dotičnih ustanova, smatra se da su, za potrebe utvrđivanja stvarnog boravišta te osobe, odlučne njezine namjere koje proizlaze iz takvih činjenica i okolnosti, a posebno razlozi koji su je naveli da se preseli.

Članak 12.

Zbrajanje razdoblja

1. Za potrebe primjene članka 6. osnovne uredbe, nadležna ustanova obraća se ustanovama država članica čije se zakonodavstvo također primjenjivalo na dotičnu osobu zbog utvrđivanja svih razdoblja navršenih na temelju njihovih zakonodavstava.

2. Odnosna razdoblja osiguranja, zaposlenja, samozapošljavanja ili boravišta navršena prema zakonodavstvu jedne države članice pribrajaju se razdobljima navršenim prema zakonodavstvu svake druge države članice, u mjeri u kojoj je to potrebno radi primjene članka 6. osnovne uredbe, pod uvjetom da se ta razdoblja ne preklapaju.

3. Ako se razdoblje osiguranja ili boravišta navršeno u sustavu obveznog osiguranja prema zakonodavstvu jedne države članice preklapa s razdobljem osiguranja navršenim u sustavu dobrovoljnog osiguranja ili izbornog produženog osiguranja prema zakonodavstvu druge države članice, u obzir se uzima samo razdoblje navršeno u sustavu obveznog osiguranja.

4. Ako se razdoblje osiguranja ili boravišta koje se ne smatra ekvivalentnim razdobljem i koje je navršeno prema zakonodavstvu jedne države članice preklapa s izjednačenim razdobljem na temelju zakonodavstva druge države članice, u obzir se uzima samo razdoblje koje se ne smatra ekvivalentnim razdobljem.

5. Svako razdoblje koje se smatra ekvivalentnim prema zakonodavstvu dviju ili više država članica u obzir uzima samo ustanova posljednje države članice čije se zakonodavstvo obvezno primjenjivalo na dotičnu osobu prije tog razdoblja. U slučaju da se na dotičnu osobu nije obvezno primjenjivalo zakonodavstvo neke od država članica prije tog razdoblja, to razdoblje uzima u obzir ustanova prve države članice čije se zakonodavstvo obvezno primjenjivalo na dotičnu osobu nakon tog razdoblja.

6. U slučaju da se ne može precizno odrediti vrijeme u kojemu su određena razdoblja osiguranja ili boravišta navršena prema zakonodavstvu jedne države članice, pretpostavlja se da se ta razdoblja ne preklapaju s razdobljima osiguranja ili boravišta navršenim prema zakonodavstvu druge države članice, a ona se uzimaju u obzir ako je to povoljno za dotičnu osobu i to u mjeri u kojoj se mogu opravdano uzeti u obzir.

Članak 13.

Pravila za preračunavanje razdoblja

1. Ako su razdoblja osiguranja navršena prema zakonodavstvu jedne države članice iskazana u jedinicama drukčijim od onih koje predviđa zakonodavstvo druge države članice, preračunavanje potrebno radi zbrajanja na temelju članka 6. osnovne uredbe obavlja se prema sljedećim pravilima:

(a) razdoblje koje se upotrebljava kao osnova za preračunavanje je ono koje je iskazala ustanova države članice prema čijem je zakonodavstvu to razdoblje navršeno;

(b) u slučaju sustava u kojima su razdoblja iskazana u danima, preračunavanje iz dana u druge jedinice i obratno, kao i preračunavanje između različitih sustava koji se temelje na danima obavlja se u skladu sa sljedećom tablicom:

Sustav koji se temelji na	1 dan odgovara	1 tjedan odgovara	1 mjesec odgovara	1 tromjesečje odgovara	Najveći broj dana u jednoj kalendarskoj godini
5 dana	9 sati	5 dana	22 dana	66 dana	264 dana
6 dana	8 sati	6 dana	26 dana	78 dana	312 dana
7 dana	6 sati	7 dana	30 dana	90 dana	360 dana

(c) u slučaju sustava u kojima su razdoblja iskazana u jedinicama koje nisu dani:

i. tri mjeseca ili 13 tjedana vrijedi kao jedno tromjesečje i obratno;

ii. jedna godina vrijedi kao četiri tromjesečja, 12 mjeseci ili 52 tjedna i obratno;

iii. za preračunavanje tjedana u mjesece i obratno, tjedni i mjeseci preračunavaju se u dane u skladu s pravilima preračunavanja za sustave koji se temelje na šest dana iz tablice iz točke (b);

(d) u slučaju razdoblja iskazanih u razlomcima te se brojke preračunavaju u sljedeću manju cijelu jedinicu primjenom pravila utvrđenih u točkama (b) i (c). Ako su godine iskazane u razlomcima, oni se preračunavaju u mjesece, osim ako se sustav o kojemu je riječ ne temelji na tromjesečjima;

(e) ako se kao rezultat preračunavanja iz ovog stavka dobije razlomak određene jedinice, kao rezultat preračunavanja na temelju ovog stavka uzima se sljedeća viša cijela jedinica.

2. Ukupan zbroj razdoblja navršenih tijekom jedne kalendarske godine radi primjene stavka 1. ne smije biti veći od broja dana naznačenih u zadnjem stupcu tablice iz stavka 1. točke (b), 52 tjedna, 12 mjeseci ili četiri tromjesečja.

Ako razdoblja koja se preračunavaju odgovaraju najvećoj godišnjoj vrijednosti razdoblja prema zakonodavstvu države članice u kojoj su navršena, primjena stavka 1. ne smije dovesti do tog da u jednoj kalendarskoj godini razdoblja budu kraća od moguće najveće godišnje vrijednosti razdoblja predviđene dotičnim zakonodavstvom.

3. Preračunavanje se obavlja ili samo jednom operacijom koja obuhvaća sva ona razdoblja koja su priopćena u ukupnom iznosu ili za svaku godinu ako su razdoblja priopćena za svaku godinu posebno.

4. Ako ustanova priopći razdoblja iskazana u danima, u isto vrijeme treba navesti temelji li se sustav koji provodi na pet dana, šest dana ili sedam dana.

GLAVA II.

ODREĐIVANJE ZAKONODAVSTVA KOJE SE PRIMJENJUJE

Članak 14.

Pojedinosti u vezi s člancima 12. i 13. osnovne uredbe

1. Za potrebe primjene članka 12. stavka 1. osnovne uredbe, „osoba koja obavlja djelatnost kao zaposlena osoba u državi članici za poslodavca koji tamo redovno obavlja svoju djelatnost i koju je taj poslodavac uputio u drugu državu članicu" uključuje osobu koja je zaposlena s namjerom da bude upućena u drugu državu članicu, uz uvjet da se neposredno prije početka zaposlenja dotične osobe na nju već primjenjivalo zakonodavstvo države članice u kojoj njezin poslodavac ima poslovni nastan.

2. Za potrebe primjene članka 12. stavka 1. osnovne uredbe, riječi „koji tamo redovno obavlja svoju djelatnost" odnose se na poslodavca koji redovno obavlja značajan dio djelatnosti, a ne samo poslove unutarnjeg upravljanja, na području države

članice u kojoj ima poslovni nastan, uzimajući u obzir sve kriterije karakteristične za djelatnost koju obavlja poduzeće o kojemu je riječ. Primijenjena mjerila moraju biti prilagođena posebnim značajkama svakog poslodavca i stvarnoj naravi djelatnosti koja se obavlja.

3. Za potrebe primjene članka 12. stavka 2. osnovne uredbe, riječi „koja inače obavlja djelatnost kao samozaposlena osoba" odnose se na osobu koja uobičajeno obavlja značajan dio djelatnosti na području države članice u kojoj ima poslovni nastan. Posebno je nužno da je ta osoba svoju djelatnost već neko vrijeme obavljala prije datuma na koji se želi pozvati na odredbe tog članka te da, tijekom svakog razdoblja privremenog obavljanja djelatnosti u drugoj državi članici, ona u državi članici u kojoj ima poslovni nastan i dalje ispunjava uvjete za obavljanje svoje djelatnosti kako bi je mogla nastaviti obavljati po povratku.

4. Za potrebe primjene članka 12. stavka 2. osnovne uredbe, kriterij za određivanje je li djelatnost koju samozaposlena osoba ide obavljati u drugu državu članicu „slična" djelatnosti samozaposlenih osoba koju on inače obavlja jest stvarna narav djelatnosti, a ne naziv određene djelatnosti kao one zaposlenih ili samozaposlenih osoba koji toj djelatnosti pripisuje druga država članica.

5. Za potrebe primjene članka 13. stavka 1. osnovne uredbe, osoba koja „inače obavlja djelatnost kao zaposlena osoba u dvije ili više država članica" posebno se odnosi na osobu koja:

(a) dok zadržava djelatnost u jednoj državi članici istodobno obavlja drugu aktivnost u jednoj ili više drugih država članica, bez obzira na trajanje ili narav te druge djelatnosti;

(b) stalno obavlja različite djelatnosti naizmjence, s iznimkom graničnih djelatnosti, u dvije ili više država članica, bez obzira na učestalost ili redovitost izmjene faza obavljanja djelatnosti.

6. Za potrebe primjene članka 13. stavka 2. osnovne uredbe, osoba koja „inače obavlja aktivnost kao samozaposlena osoba u dvije ili više država članica" posebno se odnosi na osobu koja istovremeno ili naizmjence obavlja jednu ili više odvojenih samostalnih djelatnosti, bez obzira na narav tih djelatnosti, u dvije ili više država članica.

7. Za potrebe razlikovanja djelatnosti iz stavaka 5. i 6. od situacija opisanih u članku 12. stavcima 1. i 2. osnovne uredbe, odlučno je trajanje djelatnosti u jednoj ili više država članica (bilo da je stalne, *ad hoc* ili privremene naravi). U tu se svrhu obavlja opća ocjena svih relevantnih činjenica, a u slučaju zaposlene osobe to je posebno mjesto rada na način kako je definirano u ugovoru o radu.

8. Za potrebe primjene članka 13. stavaka 1. i 2. osnovne uredbe, „znatan dio djelatnosti zaposlene ili samozaposlene osobe" koja se obavlja u državi članici označava količinski značajan dio svih djelatnosti zaposlene osobe ili samozaposlene osobe, s time da to ne mora nužno biti glavni dio tih djelatnosti.

Kako bi se odredilo obavlja li se znatan dio djelatnosti u državi članici, u obzir se uzimaju sljedeći okvirni kriteriji:

(a) u slučaju djelatnosti zaposlenih osoba, radno vrijeme i/ili naknada za rad; a

(b) u slučaju djelatnosti samozaposlenih osoba, promet, radno vrijeme, broj pruženih usluga i/ili dohodak.

Ako je u okviru opće ocjene utvrđeno da je udio u odnosu na prethodno spomenute kriterije manji od 25 %, to je pokazatelj da se u određenoj državi članici ne obavlja znatan dio djelatnosti.

9. Za potrebe primjene članka 13. stavka 2. točke (b) osnovne uredbe, „središte interesa" djelatnosti samozaposlene osobe određuje se uzimajući u obzir sve vidove profesionalnih djelatnosti te osobe, a to je posebno mjesto stalnog i trajnog sjedišta te osobe, uobičajena narav ili trajanje djelatnosti koje se obavljaju, broj pruženih usluga te namjera dotične osobe koja je razvidna iz svih okolnosti.

10. Za određivanje zakonodavstva koje se primjenjuje prema stavcima 8. i 9., dotične ustanove uzimaju u obzir stanje koje se predviđa za sljedećih 12 kalendarskih mjeseci.

11. Ako određena osoba obavlja djelatnost kao zaposlena osoba u dvije ili više država članica u ime poslodavca koji ima poslovni nastan izvan područja Unije te ako ta osoba ima boravište u državi članici u kojoj ne obavlja znatan dio djelatnosti, na nju se primjenjuje zakonodavstvo države članice boravišta.

Članak 15.

Postupci za primjenu članka 11. stavka 3. točaka (b) i (d), članka 11. stavka 4. te članka 12. osnovne uredbe (o pružanju informacija dotičnim ustanovama)

1. Ne predviđa li članak 16. provedbene uredbe drukčije, ako osoba obavlja djelatnost u državi članici koja nije nadležna država članica prema odredbama glave II. osnovne uredbe, poslodavac ili dotična osoba koja ne obavlja djelatnost kao zaposlena osoba o tome obavještava nadležnu ustanovu države članice čije se zakonodavstvo primjenjuje, kad god je to moguće unaprijed. Ta ustanova bez odlaganja čini dostupnima dotičnoj osobi informacije o zakonodavstvu koje se primjenjuje na dotičnu osobu, na temelju članka 11. stavka 3. točke (b) ili članka 12. osnovne uredbe, kao i ustanovi koju je imenovalo nadležno tijelo države članice u kojoj se djelatnost obavlja.

2. Stavak 1. primjenjuje se *mutatis mutandis* na osobe obuhvaćene člankom 11. stavkom 3. točkom (d) osnovne uredbe.

3. Poslodavac u smislu članka 11. stavka 4. osnovne uredbe koji ima zaposlenika na brodu koji plovi pod zastavom neke druge države članice o tome obavještava nadležnu ustanovu države članice čije se zakonodavstvo primjenjuje, kad god je to moguće unaprijed. Ta ustanova bez odlaganja čini dostupnima informacije o zakonodavstvu koje se primjenjuje na dotičnu osobu, na temelju članka 11. stavka 4. osnovne uredbe, ustanovi koju je imenovalo nadležno tijelo države članice pod čijom zastavom plovi brod na kojemu zaposlenik obavlja djelatnost.

Članak 16.

Postupak za primjenu članka 13. osnovne uredbe

1. Osoba koja obavlja djelatnost u dvije ili više država članica o tome obavještava ustanovu koju je imenovalo nadležno tijelo države članice boravišta.

2. Ustanova mjesta boravišta koja je na taj način imenovana bez odlaganja odlučuje koje se zakonodavstvo primjenjuje na dotičnu osobu, uzimajući u obzir članak 13. osnovne uredbe i članak 14. provedbene uredbe. Ta je prva odluka privremene naravi. O svojoj privremenoj odluci ustanova obavještava ustanovu imenovanu u svakoj državi članici u kojoj se djelatnost obavlja.

3. Privremena odluka o zakonodavstvu koje se primjenjuje predviđena stavkom 2. postaje konačnom u roku od dva mjeseca od trenutka kad su ustanove što su ih imenovala nadležna tijela država članica o njoj obaviještene u skladu sa stavkom 2., osim ako konačna odluka o zakonodavstvu već nije donesena na temelju stavka 4. ili ako barem jedna od dotičnih ustanova ne obavijesti ustanovu imenovanu od strane nadležnog tijela države članice boravišta do kraja tog dvomjesečnog razdoblja da još uvijek ne može prihvatiti odluku ili da o tome ima drukčiji stav.

4. Kada je zbog dvojbe o odluci o zakonodavstvu koje se primjenjuje potrebno da ustanove ili tijela dviju ili više država članica stupe u kontakt, zakonodavstvo koje se primjenjuje na dotičnu osobu se, na zahtjev jedne ili više ustanova određenih od strane nadležnih tijela dotičnih država članica ili samih nadležnih tijela, određuje sporazumno, uzimajući u obzir članak 13. osnovne uredbe i odgovarajuće odredbe članka 14. provedbene uredbe.

Ako među dotičnim ustanovama ili nadležnim tijelima postoje razlike u stavovima, one će nastojati postići suglasnost u skladu s prethodno utvrđenim uvjetima, pri čemu se primjenjuje članak 6.

5. Nadležna ustanova one države članice za čije je zakonodavstvo određeno da će se primijeniti, bilo privremeno ili konačno, bez odlaganja obavještava dotičnu osobu.

6. Ako dotična osoba ne dostavi informacije iz stavka 1., ovaj se članak primjenjuje na inicijativu ustanove koju je imenovalo nadležno tijelo u državi članici boravišta čim bude obaviještena o situaciji te osobe, moguće posredstvom druge dotične ustanove.

Članak 17.

Postupak za primjenu članka 15. osnovne uredbe

Ugovorno osoblje Europskih zajednica ima pravo izbora predviđeno člankom 15. osnovne uredbe prilikom sklapanja ugovora o radu. Tijelo ovlašteno za sklapanje ugovora obavješćuje ustanovu određenu u državi članici čije je zakonodavstvo član ugovornog osoblja Europskih zajednica izabrao.

Članak 18.

Postupak za primjenu članka 16. osnovne uredbe

Zahtjev poslodavca ili dotične osobe za izuzeće od članaka 11. do 15. osnovne uredbe podnosi se, kad god je moguće unaprijed, nadležnom tijelu ili tijelu koje je imenovalo tijelo one države članice primjenu čijeg zakonodavstva zaposlenik ili dotična osoba traži.

Članak 19.

Pružanje informacija dotičnim osobama i poslodavcima

1. Nadležna ustanova države članice čije zakonodavstvo postane primjenjivo na temelju glave II. osnovne uredbe obavještava dotičnu osobu i prema potrebi njezinog poslodavca/poslodavce o obvezama utvrđenim tim zakonodavstvom. Pruža im potrebnu pomoć radi ispunjenja formalnosti propisanih tim zakonodavstvom.

2. Na zahtjev dotične osobe ili poslodavca nadležna ustanova države članice čije se zakonodavstvo primjenjuje na temelju glave II. osnovne uredbe dostavlja potvrdu da se to zakonodavstvo primjenjuje i prema potrebi navodi do kojeg se datuma primjenjuje i pod kojim uvjetima.

Članak 20.

Suradnja između ustanova

1. Odgovarajuće ustanove priopćuju nadležnoj ustanovi države članice čije se zakonodavstvo primjenjuje na određenu osobu na temelju glave II. osnovne uredbe informacije koje su potrebne kako bi se utvrdio datum od kojeg se to zakonodavstvo počinje primjenjivati te doprinosi koje su ta osoba i njezin poslodavac/poslodavci dužni uplaćivati prema tom zakonodavstvu.

2. Nadležna ustanova države članice čije zakonodavstvo se počinje primjenjivati na određenu osobu na temelju glave II. osnovne uredbe čini dostupnim informacije o datumu početka primjene tog zakonodavstva ustanovi koju je imenovalo nadležno tijelo države članice čije se zakonodavstvo posljednje primjenjivalo na tu osobu.

Članak 21.

Obveze poslodavca

1. Poslodavac koji ima registrirano sjedište ili mjesto poslovanja izvan nadležne države članice ispunjava sve obveze utvrđene zakonodavstvom koje se primjenjuje na njegove zaposlenike, a posebno obvezu uplate doprinosa predviđenih tim zakonodavstvom, kao da ima registrirano sjedište ili mjesto poslovanja u nadležnoj državi članici.

2. Poslodavac, kojemu mjesto poslovanja nije u onoj državi članici čije se zakonodavstvo primjenjuje, i zaposlenik mogu se sporazumjeti da zaposlenik može ispunjavati poslodavčeve obveze vezane uz uplatu doprinosa u njegovo ime, ne dovodeći u pitanje poslodavčeve temeljne obveze. Poslodavac šalje obavijest o takvom dogovoru nadležnoj ustanovi te države članice.

GLAVA III.

POSEBNE ODREDBE O RAZNIM KATEGORIJAMA DAVANJA

POGLAVLJE I.

Davanja za slučaj bolesti, majčinstvo i istovjetna davanja za očinstvo

Članak 22.

Opće provedbene odredbe

1. Nadležna tijela ili ustanove vode računa da se osiguranim osobama stave na raspolaganje sve potrebne informacije o postupcima i uvjetima za priznavanje prava na davanja u naravi ako se takva davanja primaju na području države članice koja nije država članica nadležne ustanove.

2. Neovisno o članku 5. točki (a) osnovne uredbe, država članica može postati odgovornom za trošak davanja u skladu s člankom 22. osnovne uredbe samo ako je osigurana osoba podnijela zahtjev za mirovinu prema zakonodavstvu te države članice ili ako, u skladu s člancima 23. do 30. osnovne uredbe, prima mirovinu prema zakonodavstvu te države članice.

Članak 23.

Sustav pravila koji se primjenjuje u slučaju postojanja više od jednog sustava pravila u državi članici boravišta ili privremenog boravišta

Ako zakonodavstvo države članice boravišta ili privremenog boravišta predviđa više od jednog sustava osiguranja za slučaj bolesti, majčinstva i očinstva za više od jedne kategorije osiguranih osoba, odredbe koje se primjenjuju na temelju članka 17., članka 19. stavka 1. te članaka 20., 22., 24. i 26. osnovne uredbe su odredbe zakonodavstva o općem sustavu za zaposlene osobe.

Članak 24.

Boravište u državi članici koja nije nadležna država članica

1. Za potrebe primjene članka 17. osnovne uredbe, osigurana osoba i/ili članovi njezine obitelji obvezni su prijaviti se ustanovi u mjestu boravišta. Pravo na davanja u naravi u državi članici boravišta potvrđuje se ispravom koju izdaje nadležna ustanova na zahtjev osigurane osobe ili na zahtjev ustanove mjesta boravišta.

2. Isprava iz stavka 1. vrijedi sve dok nadležna ustanova ne obavijesti ustanovu mjesta boravišta o tome da je opozvana.

Ustanova mjesta boravišta obavješćuje nadležnu ustanovu o svakoj prijavi na temelju stavka 1. te o svakoj promjeni ili opozivu te prijave.

3. Ovaj se članak primjenjuje *mutatis mutandis* na osobe iz članaka 22., 24., 25. i 26. osnovne uredbe.

Članak 25.

Boravak u nenadležnoj državi članici

A. *Postupak i opseg prava*

1. Za potrebe primjene članka 19. osnovne uredbe, osigurana osoba dostavlja pružatelju zdravstvenih usluga u državi članici privremenog boravišta ispravu koju izdaje nadležna ustanova, u kojoj je naznačeno da ima pravo na davanja u naravi. Ako osigurana osoba nema takvu ispravu, ustanova mjesta privremenog boravišta, na zahtjev ili prema potrebi, obraća se nadležnoj ustanovi radi njezina pribavljanja.

2. U toj se ispravi navodi da osigurana osoba ima pravo na davanja u naravi pod uvjetima utvrđenim člankom 19. osnovne uredbe, uz iste uvjete koji važe za osobe osigurane prema zakonodavstvu države članice privremenog boravišta.

3. Davanja u naravi iz članka 19. stavka 1. osnovne uredbe odnose se na davanja u naravi koja se pružaju u državi članici privremenog boravišta, u skladu s njezinim zakonodavstvom, te koja su nužna s medicinskoga gledišta kako osigurana osoba ne bi bila prisiljena vratiti se u nadležnu državu članicu prije kraja planiranog boravka radi podvrgavanja potrebnom liječenju.

B. *Postupak i načini pokrivanja troškova i nadoknade troška davanja u naravi*

4. Ako je osigurana osoba pokrila troškove svih ili dijela davanja u naravi pruženih u okviru članka 19. osnovne uredbe te ako zakonodavstvo koje primjenjuje ustanova mjesta privremenog boravišta omogućuje nadoknadu tih troškova osiguranoj osobi, ta osoba može poslati zahtjev za nadoknadu troškova ustanovi mjesta privremenog boravišta. U tom će slučaju ta ustanova osobi izravno nadoknaditi iznos troškova koji odgovara tim davanjima, u granicama i pod uvjetima tarifa za nadoknadu troškova utvrđenih prema njezinom zakonodavstvu.

5. Nije li nadoknada tih troškova zatražena izravno od ustanove mjesta privremenog boravišta, nastale će troškove dotičnoj osobi nadoknaditi nadležna ustanova u skladu s tarifama za nadoknadu troškova koje primjenjuje ustanova mjesta boravišta ili iznosima koji bi podlijegali nadoknadi troškova ustanovi mjesta privremenog boravišta, da se u dotičnom slučaju primjenjivao članak 62. provedbene uredbe.

Ustanova mjesta privremenog boravišta dostavlja nadležnoj ustanovi na njezin zahtjev sve potrebne informacije o tim tarifama ili iznosima.

6. Iznimno od stavka 5., nadležna ustanova može obaviti nadoknadu nastalih troškova u granicama i pod uvjetima tarifa za nadoknadu troškova utvrđenih prema njezinom zakonodavstvu, uz uvjet da je osigurana osoba suglasna da se na nju primjeni ta odredba.

7. Ako zakonodavstvo države članice privremenog boravišta u dotičnom slučaju ne predviđa nadoknadu troškova u skladu sa stavcima 4. i 5., nadležna ustanova može nadoknaditi troškove u granicama i pod uvjetima tarifa za nadoknadu troškova utvrđenih u njezinom zakonodavstvu bez suglasnosti osigurane osobe.

8. Nadoknada troškova osiguranoj osobi ni u kojem se slučaju ne smije premašiti iznos troškova što ih je ona stvarno imala.

9. U slučaju većih izdataka, nadležna ustanova može osiguranoj osobi isplatiti odgovarajući predujam čim joj ta osoba podnese zahtjev za nadoknadu.

C. *Članovi obitelji*

10. Stavci 1. do 9. primjenjuju se *mutatis mutandis* na članove obitelji osigurane osobe.

Članak 26.

Planirano liječenje

A. *Postupak odobrenja*

1. Za potrebe primjene članka 20. stavka 1. osnovne uredbe, osigurana osoba dostavlja ispravu što ju je nadležna ustanova izdala za ustanovu mjesta privremenog boravišta. U smislu ovog članka, nadležna ustanova označava ustanovu koja snosi trošak planiranog liječenja; u slučajevima iz članka 20. stavka 4. i članka 27. stavka 5. osnovne uredbe u kojima su troškovi davanja u naravi pruženih u državi članici boravišta nadoknađeni u fiksnom iznosu, nadležna ustanova označava ustanovu mjesta boravišta.

2. Ako osigurana osoba nema boravište u nadležnoj državi članici, odobrenje traži od ustanove mjesta boravišta koja ga bez odlaganja prosljeđuje nadležnoj ustanovi.

U tom slučaju ustanova mjesta boravišta izjavom potvrđuje da su u državi članici boravišta ispunjeni uvjeti utvrđeni u drugoj rečenici članka 20. stavka 2. osnovne uredbe.

Nadležna ustanova može uskratiti izdavanje zatraženog odobrenja samo ako, prema ocjeni ustanove mjesta boravišta, u državi članici boravišta osigurane osobe nisu ispunjeni uvjeti utvrđeni u drugoj rečenici članka 20. stavka 2. osnovne uredbe ili ako se i u samoj nadležnoj državi članici može pružiti ista zdravstvena zaštita u medicinski opravdanom roku, uzimajući u obzir trenutačno zdravstveno stanje i vjerojatni tijek bolesti dotične osobe.

Nadležna ustanova o svojoj odluci obavješćuje ustanovu mjesta boravišta.

Ako se u rokovima utvrđenim nacionalnim zakonodavstvom ne dobije odgovor, smatra se da je nadležna ustanova izdala odobrenje.

3. Ako je osiguranoj osobi koja nema boravište u nadležnoj državi članici hitno potrebno liječenje od životne važnosti, a odobrenje se ne može uskratiti na temelju druge rečenice članka 20. stavka 2. osnovne uredbe, odobrenje izdaje ustanova mjesta boravišta u ime nadležne ustanove, koju ustanova mjesta boravišta odmah obavješćuje o tome.

Nadležna ustanova prihvaća nalaz i mogućnosti liječenja što su ih u smislu potrebe hitnog liječenja od životne važnosti predložili liječnici koje je ovlastila ustanova mjesta boravišta koja izdaje odobrenje.

4. Nadležna ustanova zadržava pravo da, u svako doba tijekom postupka izdavanja odobrenja, osiguranu osobu uputi na pregled kod liječnika po vlastitome izboru u državi članici privremenog boravišta ili boravišta.

5. Ne dovodeći u pitanje nijednu odluku koja se odnosi na odobrenje, ustanova mjesta privremenog boravišta obavješćuje nadležnu ustanovu ako je s medicinskoga gledišta primjereno dodatno liječenje u odnosu na ono koje je obuhvaćeno postojećim odobrenjem.

B. *Pokrivanje troškova davanja u naravi koje je imala osigurana osoba*

6. Ne dovodeći u pitanje stavak 7., članak 25. stavci 4. i 5. provedbene uredbe primjenjuju se *mutatis mutandis.*

7. Ako je osigurana osoba sama pokrila sve ili dio troškova odobrenog liječenja, a troškovi koje je nadležna ustanova obvezna nadoknaditi ustanovi mjesta privremenog boravišta ili osiguranoj osobi u skladu sa stavkom 6. (stvarni trošak) su niži od troškova koje je trebala preuzeti za isto liječenje u nadležnoj državi članici (teoretski trošak), nadležna ustanova na zahtjev nadoknađuje trošak liječenja koji je imala osigurana osoba do iznosa za koji teoretski trošak premašuje stvarni trošak. Međutim, nadoknađeni iznos ne može biti veći od troškova što ih je osigurana osoba stvarno imala, a može se uzeti u obzir i iznos što bi ga osigurana osoba trebala platiti da su usluge liječenja pružene u nadležnoj državi članici.

C. *Pokrivanje troškova puta i boravka u okviru planiranog liječenja*

8. Ako nacionalno zakonodavstvo nadležne ustanove predviđa nadoknadu troškova puta i boravka koji su nerazdvojivi od liječenja osigurane osobe, te troškove za dotičnu osobu, a ako je potrebno i za osobu koja mora biti u njezinoj pratnji, preuzima ta ustanova kad se izda odobrenje u slučaju liječenja u drugoj državi članici.

D. *Članovi obitelji*

9. Stavci 1. do 8. primjenjuju se *mutatis mutandis* na članove obitelji osigurane osobe.

Članak 27.

Novčana davanja za nesposobnost za rad u slučaju privremenog boravišta ili boravišta u državi članici koja nije nadležna država članica

A. *Postupak koji treba slijediti osigurana osoba*

1. Ako zakonodavstvo nadležne države članice propisuje da je osigurana osoba obvezna dostaviti potvrdu da bi stekla pravo na novčana davanja za nesposobnost za rad na temelju članka 21. stavka 1. osnovne uredbe, osigurana osoba traži od liječnika u državi članici boravišta koji je utvrdio njezino zdravstveno stanje da potvrdi njezinu nesposobnost za rad i vjerojatno trajanje te nesposobnosti.

2. Osigurana osoba šalje potvrdu nadležnoj ustanovi u roku utvrđenom zakonodavstvom nadležne države članice.

3. Ako liječnici koji pružaju usluge liječenja u državi članici boravišta ne izdaju potvrde o nesposobnosti za rad, a takve su potvrde potrebne prema zakonodavstvu nadležne države članice, dotična osoba obraća se izravno ustanovi mjesta boravišta. Ta ustanova odmah poduzima radnje kako bi se obavila medicinska ocjena nesposobnosti te osobe za rad te kako bi se sastavila potvrda iz stavka 1. Potvrda se odmah prosljeđuje nadležnoj ustanovi.

4. Prosljeđivanje dokumenta iz stavaka 1., 2. i 3. ne oslobađa osiguranu osobu od ispunjenja obveza predviđenih zakonodavstvom koje se primjenjuje, posebno u pogledu njezinog poslodavca. Kad je to primjereno, poslodavac i/ili nadležna ustanova mogu pozvati zaposlenika da sudjeluje u aktivnostima s ciljem poticanja i podupiranja svog povratka na posao.

B. *Postupak koji treba slijediti ustanova države članice boravišta*

5. Na zahtjev nadležne ustanove, ustanova mjesta boravišta obavlja sve potrebne administrativne provjere ili liječničke preglede dotične osobe u skladu sa zakonodavstvom koje primjenjuje ustanova mjesta boravišta. Izvješće liječnika koji je obavio pregled, posebno u odnosu na vjerojatno trajanje nesposobnosti za rad, ustanova mjesta boravišta bez odlaganja prosljeđuje nadležnoj ustanovi.

C. *Postupak koji treba slijediti nadležna ustanova*

6. Nadležna ustanova zadržava pravo uputiti osiguranu osobu na pregled kod liječnika po vlastitome izboru.

7. Ne dovodeći u pitanje drugu rečenicu članka 21. stavka 1. osnovne uredbe, nadležna ustanova isplaćuje novčana davanja dotičnoj osobi te, prema potrebi, o tome obavješćuje ustanovu mjesta boravišta.

8. Za potrebe primjene članka 21. stavka 1. osnovne uredbe, podaci iz potvrde o nesposobnosti za rad osigurane osobe sastavljene u drugoj državi članici na temelju medicinskih nalaza liječnika ili ustanove koja je obavila pregled, imaju istu pravnu valjanost kao i potvrda sastavljena u nadležnoj državi članici.

9. Ako nadležna ustanova odbije priznati novčano davanje, svoju odluku priopćuje osiguranoj osobi i u isto vrijeme ustanovi mjesta boravišta.

D. *Postupak u slučaju privremenog boravišta u državi članici koja nije nadležna država članica*

10. Stavci 1. do 9. primjenjuju se *mutatis mutandis* ako osigurana osoba ima privremeno boravište u državi članici koja nije nadležna država članica.

Članak 28.

Novčana davanja za dugotrajnu njegu u slučaju privremenog boravišta ili boravišta u nenadležnoj državi članici

A. *Postupak koji treba slijediti osigurana osoba*

1. Da bi stekla pravo na novčana davanja za dugotrajnu njegu na temelju članka 21. stavka 1. osnovne uredbe, osigurana se osoba obraća nadležnoj ustanovi. Nadležna ustanova o tome prema potrebi obavješćuje ustanovu mjesta boravišta.

B. *Postupak koji treba slijediti ustanova mjesta boravišta*

2. Na zahtjev nadležne ustanove, ustanova mjesta boravišta ispituje stanje osigurane osobe u pogledu njezine potrebe za dugotrajnom njegom. Nadležna ustanova dostavlja ustanovi mjesta boravišta sve informacije potrebne za takvo ispitivanje.

C. *Postupak koji treba slijediti nadležna ustanova*

3. Za potrebe određivanja stupnja potrebe za dugotrajnom njegom, nadležna ustanova ima pravo uputiti osiguranu osobu na pregled kod liječnika ili kojeg drugog stručnjaka po vlastitom izboru.

4. Članak 27. stavak 7. provedbene uredbe primjenjuje se *mutatis mutandis*.

D. *Postupak u slučaju boravka u državi članici koja nije nadležna država članica*

5. Stavci 1. do 4. primjenjuju se *mutatis mutandis* ako osigurana osoba ima privremeno boravište u državi članici koja nije nadležna država članica.

E. *Članovi obitelji*

6. Stavci 1. do 5. primjenjuju se *mutatis mutandis* na članove obitelji osigurane osobe.

Članak 29.

Primjena članka 28. osnovne uredbe

Ako posljednja država članica u kojoj je bivši pogranični radnik obavljao svoju djelatnost više nije nadležna država članica, a bivši pogranični radnik ili član njegove obitelji tamo putuje radi primanja davanja u naravi na temelju članka 28. osnovne uredbe, on ustanovi mjesta privremenog boravišta dostavlja dokument koji je izdala nadležna ustanova.

Članak 30.

Doprinosi umirovljenika

Ako osoba prima mirovinu od više država članica, iznos doprinosa oduzetih od svih isplaćenih mirovina ni pod kojim okolnostima ne može biti viši od iznosa oduzetog u odnosu na osobu koja prima isti iznos mirovine od nadležne države članice.

Članak 31.

Primjena članka 34. osnovne uredbe

A. *Postupak koji treba slijediti nadležna ustanova*

1. Nadležna ustanova obavješćuje dotičnu osobu o odredbi sadržanoj u članku 34. osnovne uredbe u pogledu sprečavanja preklapanja davanja. Primjenom tih pravila osigurava se da osoba koja nema boravište u nadležnoj državi članici ima pravo na davanja u barem istom ukupnom iznosu ili vrijednosti kao što su davanja na koja bi imala pravo da ima boravište u toj državi članici.

2. Uz to, nadležna ustanova obavješćuje ustanovu mjesta boravišta ili privremenog boravišta o isplati novčanih davanja za dugotrajnu njegu ako zakonodavstvo koje primjenjuje ustanova mjesta boravišta ili privremenog boravišta predviđa da davanja u naravi za dugotrajnu njegu budu uključena u popis iz članka 34. stavka 2. osnovne uredbe.

B. *Postupak koji treba slijediti ustanova mjesta boravišta ili privremenog boravišta*

3. Po primitku informacija predviđenih stavkom 2., ustanova mjesta boravišta ili privremenog boravišta bez odlaganja obavješćuje nadležnu ustanovu o svakom davanju u naravi za dugotrajnu njegu koje se za iste potrebe dotičnoj osobi pruža na temelju njezinog zakonodavstva te o tarifama za nadoknadu troškova koje se u tom smislu primjenjuju.

4. Administrativna komisija prema potrebi utvrđuje provedbene mjere za ovaj članak.

Članak 32.

Posebne provedbene mjere

1. Ako je osoba ili skupina osoba na zahtjev izuzeta iz obveznog osiguranja za slučaj bolesti pa ta osoba samim time nije obuhvaćena sustavom osiguranja za slučaj bolesti na koji se primjenjuje osnovna uredba, ustanova druge države članice ne postaje isključivo po osnovi tog izuzeća odgovornom za pokrivanje troškova davanja u naravi ili novčanih davanja pruženih tim osobama ili članovima njihovih obitelji na temelju glave III. poglavlja 1. osnovne uredbe.

2. Za države članice navedene u Prilogu 2., odredbe glave III. poglavlja 1. osnovne uredbe koje se odnose na davanja u naravi primjenjuju se na osobe koje imaju pravo na davanja u naravi isključivo u skladu s posebnim sustavom za javne službenike i samo u mjeri u kojoj je to tamo naznačeno.

Ustanova druge države članice ne može samo s te osnove postati odgovornom za pokrivanje troškova davanja u naravi ili novčanih davanja pruženih tim osobama ili članovima njihovih obitelji.

3. Ako osobe iz stavaka 1. i 2. i članovi njihovih obitelji imaju boravište u državi članici u kojoj pravo na korištenje davanja u naravi ne podliježe uvjetima osiguranja ili djelatnosti u svojstvu zaposlene osobe ili samostalnog djelatnika, oni su obvezni platiti pune troškove davanja u naravi pruženih u zemlji svog boravišta.

POGLAVLJE II.

Davanja u odnosu na ozljede na radu i profesionalne bolesti

Članak 33.

Pravo na davanja u naravi i novčana davanja u slučaju boravišta ili privremenog boravišta u državi članici koja nije nadležna država članica

1. Za potrebe primjene članka 36. osnovne uredbe, primjenjuju se *mutatis mutandis* postupci utvrđeni u člancima 24. do 27. provedbene uredbe.

2. Ako ustanova države članice privremenog boravišta ili boravišta pruža posebna davanja u naravi u vezi s ozljedama na radu i profesionalnim bolestima prema nacionalnome zakonodavstvu države članice privremenog boravišta ili boravišta, ona o tome bez odlaganja obavješćuje nadležnu ustanovu.

Članak 34.

Postupak u slučaju ozljede na radu koja se dogodi ili profesionalne bolesti koja nastupi u državi članici koja nije nadležna država članica

1. Ako se ozljeda na radu dogodi ili se profesionalna bolest prvi put dijagnosticira u državi članici koja nije nadležna država članica, prijava ozljede na radu ili profesionalne bolesti ili obavješćivanje o njima, ako je takva obveza predviđena nacionalnim zakonodavstvom, obavljaju se u skladu sa zakonodavstvom nadležne države članice, ne dovodeći u pitanje, kad je to primjereno, druge zakonske odredbe koje se primjenjuju i koje su na snazi u državi članici u kojoj je ozljeda na radu nastala ili u kojoj je prvi put postavljena dijagnoza profesionalne bolesti, a koje se i nadalje primjenjuju u takvim slučajevima. Prijava ili obavijest upućuje se nadležnoj ustanovi.

2. Ustanova države članice na čijem je državnom području ozljeda na radu nastala ili u kojoj je profesionalna bolest prvi put dijagnosticirana dostavlja nadležnoj ustanovi liječničke potvrde sastavljene na području te države članice.

3. Ako je zbog ozljede koja je nastala na putu na posao ili s posla na području države članice koja nije nadležna država članica potrebno provesti istragu na području prve države članice kako bi se utvrdila moguća prava na odgovarajuća davanja, nadležna ustanova može imenovati osobu za te potrebe, o čemu obavješćuje tijela te države članice. Ustanove međusobno surađuju kako bi ocijenile sve relevantne informacije i proučile izvješća i sve druge dokumente koji se odnose na ozljedu.

4. Nakon liječenja se, na zahtjev nadležne ustanove, šalje iscrpno izvješće u prilogu kojega se dostavljaju liječničke potvrde o trajnim posljedicama ozljede ili bolesti, a posebno o trenutačnom stanju ozlijeđene osobe te o oporavku od ozljeda ili njihovoj stabilizaciji. Odgovarajuće pristojbe plaća ustanova mjesta boravišta ili privremenog boravišta, ovisno o slučaju, prema tarifi koju primjenjuje ta ustanova, a na teret nadležne ustanove.

5. Na zahtjev ustanove mjesta boravišta ili privremenog boravišta, ovisno o slučaju, nadležna ustanova obavješćuje tu ustanovu o odluci kojom se utvrđuje datum oporavka od ozljeda ili njihove stabilizacije te, kad je to primjereno, o odluci o priznanju prava na mirovinu.

Članak 35.

Sporovi o profesionalnoj naravi ozljede ili bolesti

1. Ako nadležna ustanova ospori primjenu zakonodavstva koje se odnosi na ozljede na radu ili profesionalne bolesti na temelju članka 36. stavka 2. osnovne uredbe, ona o tome bez odlaganja obavješćuje ustanovu mjesta boravišta ili privremenog boravišta koja je pružila davanja u naravi, koja će se potom smatrati davanjima iz osiguranja za slučaj bolesti.

2. Kad se o tom pitanju donese konačna odluka, nadležna ustanova bez odlaganja obavješćuje ustanovu mjesta boravišta ili privremenog boravišta koja je pružala davanja u naravi.

Ako ozljeda na radu ili profesionalna bolesti nije utvrđena, davanja u naravi nastavljaju se pružati kao davanja za bolest, ako dotična osoba na njih ima pravo.

Ako je ozljeda na radu ili profesionalna bolesti utvrđena, davanja u naravi za bolest koja su pružena dotičnoj osobi smatraju se davanjima za ozljedu na radu ili profesionalnu bolest od datuma na koji je nastala ozljeda na radu ili je prvi put dijagnosticirana profesionalna bolest.

3. Drugi podstavak članka 6. stavka 5. provedbene uredbe primjenjuje se *mutatis mutandis*.

Članak 36.

Postupak u slučaju izloženosti riziku od profesionalne bolesti u više od jedne države članica

1. U slučaju iz članka 38. osnovne uredbe, prijava profesionalne bolesti ili obavijest o njoj šalje se ustanovi nadležnoj za profesionalne bolesti u državi članici prema čijemu je zakonodavstvu dotična osoba obavljala djelatnost koja je mogla prouzročiti tu bolest.

Ako ustanova kojoj je poslana prijava ili obavijest utvrdi da se djelatnost koja je mogla prouzročiti profesionalnu bolest o kojoj je riječ posljednji put obavljala prema zakonodavstvu neke druge države članice, prijavu ili obavijest i sve popratne potvrde šalje odgovarajućoj ustanovi u toj državi članici.

2. Kad ustanova posljednje države članice prema čijemu je zakonodavstvu dotična osoba obavljala djelatnost koja je mogla prouzročiti profesionalnu bolest o kojoj je riječ, utvrdi da ta osoba ili nadživjeli članovi njezine obitelji ne ispunjavaju uvjete iz tog zakonodavstva, između ostalog i zbog toga što dotična osoba u toj državi članici nikada nije obavljala djelatnost koja je prouzročila profesionalnu bolest ili zbog toga što ta država članica ne priznaje profesionalnu narav bolesti, ta ustanova bez odgode prosljeđuje prijavu ili obavijest i sve popratne potvrde, uključujući i nalaze i izvješća o liječničkim pregledima koje je obavila prva ustanova, ustanovi države članice prema čijemu je zakonodavstvu dotična osoba prethodno obavljala djelatnost koja je mogla prouzročiti profesionalnu bolest o kojoj je riječ.

3. Ako je to potrebno, ustanove ponavljaju postupak opisan u stavku 2. sve dok se ne utvrdi odgovarajuća ustanova u državi članici prema čijemu je zakonodavstvu dotična osoba prvi put obavljala djelatnost koja je mogla prouzročiti profesionalnu bolest o kojoj je riječ.

Članak 37.

Razmjena informacija između ustanova i predujmljivanje davanja u slučaju žalbe protiv odluke o odbijanju zahtjeva

1. Ako se podnese žalba protiv odluke o odbijanju zahtjeva koju je donijela ustanova jedne od država članica prema čijem je zakonodavstvu dotična osoba obavljala djelatnost koja je mogla prouzročiti profesionalnu bolest o kojoj je riječ, ta ustanova obavješćuje ustanovu kojoj je poslana prijava ili obavijest u skladu s postupkom predviđenim u članku 36. stavku 2. provedbene uredbe, a naknadno je obavješćuje i o konačnoj odluci koja se donese.

2. Ako je osoba stekla pravo na davanja prema zakonodavstvu koje primjenjuje ustanova kojoj je poslana prijava ili obavijest, ta ustanova predujmljuje davanja u iznosu koji se, ako je primjereno, određuje nakon savjetovanja s ustanovom koja je donijela odluku protiv koje je podnesena žalba, tako da se izbjegne preplata. Potonja ustanova naknađuje iznos predujmljenih davanja ako se, po žalbi, utvrdi da je dužna pružati ta davanja. Taj će se iznos potom oduzeti od ukupnog iznosa davanja koja pripadaju dotičnoj osobi, u skladu s postupkom predviđenim u člancima 72. i 73. provedbene uredbe.

3. Drugi podstavak članka 6. stavka 5. provedbene uredbe primjenjuje se *mutatis mutandis*.

Članak 38.

Pogoršanje profesionalne bolesti

U slučajevima na koje se primjenjuje članak 39. osnovne uredbe, podnositelj zahtjeva mora ustanovi države članice, od koje traži da mu se prizna pravo na davanja, dostaviti podatke koji se odnose na prethodno priznata davanja za profesionalnu bolest o kojoj je riječ. Ta se ustanova može obratiti bilo kojoj drugoj ustanovi koja je prethodno bila nadležna kako bi pribavila informacije koje smatra potrebnima.

Članak 39.

Ocjena stupnja nesposobnosti u slučaju ozljeda na radu koje su nastale ili profesionalnih bolesti koje su nastupile prethodno ili naknadno

Ako je prethodna ili naknadna nesposobnost za rad nastala kao posljedica ozljede koja je nastala dok se na dotičnu osobu primjenjivalo zakonodavstvo države članice koja ne pravi razliku u odnosu na način nastanka nesposobnosti za rad, nadležna ustanova ili tijelo koje je imenovalo nadležno tijelo dotične države članice o kojoj je riječ:

(a) na zahtjev nadležne ustanove druge države članice, dostavlja informacije o stupnju prethodne ili naknadne nesposobnosti za rad te, ako je moguće, informacije koje joj omogućuju utvrditi je li nesposobnost posljedica ozljede na radu u smislu zakonodavstva koje primjenjuje ustanova u toj drugoj državi članici;

(b) prilikom utvrđivanja prava na davanja i određivanja iznosa davanja uzima u obzir stupanj nesposobnosti koja je nastala kao posljedica tih prethodnih ili naknadnih slučajeva, u skladu sa zakonodavstvom koje se primjenjuje.

Članak 40.

Podnošenje i ispitivanje zahtjeva za mirovine ili dodatne doplatke

Da bi mogla primati mirovinu ili dodatni doplatak prema zakonodavstvu jedne države članice, dotična osoba ili nadživjeli članovi njezine obitelji koji imaju boravište na području druge države članice podnose zahtjev, ovisno o slučaju, nadležnoj ustanovi ili ustanovi mjesta boravišta, koja ga šalje nadležnoj ustanovi.

Zahtjev sadrži informacije propisane zakonodavstvom koje primjenjuje nadležna ustanova.

Članak 41.

Posebne provedbene mjere

1. U odnosu na države članice navedene u Prilogu 2., odredbe glave III. poglavlja 2. osnovne uredbe koje se odnose na davanja u naravi primjenjuju se na osobe koje imaju pravo na davanja u naravi isključivo u skladu s posebnim sustavom za javne službenike i samo u mjeri u kojoj je to tamo naznačeno.

2. Članak 32. stavak 2. drugi podstavak i članak 32. stavak 3. provedbene uredbe primjenjuju se *mutatis mutandis*.

POGLAVLJE III.

Posmrtna pripomoć

Članak 42.

Podnošenje zahtjeva za posmrtnu pripomoć

Za potrebe primjene članaka 42. i 43. osnovne uredbe, zahtjev za pripomoć u slučaju smrti podnosi se bilo nadležnoj ustanovi ili ustanovi mjesta boravišta podnositelja zahtjeva koja ga šalje nadležnoj ustanovi.

Zahtjev sadrži informacije propisane zakonodavstvom koje primjenjuje nadležna ustanova.

POGLAVLJE IV.

Invalidska davanja te starosne i obiteljske mirovine

Članak 43.

Dodatne odredbe o određivanju davanja

1. Za potrebe određivanja teoretskog iznosa i stvarnog iznosa davanja u skladu s člankom 52. stavkom 1. točkom (b) osnovne uredbe, primjenjuju se pravila predviđena člankom 12. stavcima 3., 4., 5. i 6. provedbene uredbe.

2. Ako razdoblja dobrovoljnog ili izbornog produženog osiguranja nisu uzeta u obzir na temelju članka 12. stavka 3. provedbene uredbe, ustanova države članice prema čijem su zakonodavstvu ta razdoblja navršena određuje na temelju tih razdoblja iznos prema odredbama zakonodavstva koje primjenjuje. Stvarni iznos davanja, određen u skladu s člankom 52. stavkom 1. točkom (b) osnovne uredbe, uvećava se za iznos određen na temelju razdoblja dobrovoljnog ili produženog osiguranja po izboru.

3. Ustanova svake države članice određuje, prema zakonodavstvu koje primjenjuje, iznos koji pripada na ime razdoblja dobrovoljnog ili izbornog produženog osiguranja koji, prema članku 53. stavku 3. točki (c) osnovne uredbe, ne podliježe pravilima druge države članice koja se odnose na ukidanje, smanjenje ili obustavu.

Ako zakonodavstvo koje nadležna ustanova primjenjuje toj ustanovi ne omogućuje taj iznos odrediti neposredno, zbog toga što zakonodavstvo pripisuje razdobljima osiguranja drukčije vrijednosti, može se utvrditi fiktivni iznos. Administrativna komisija utvrđuje detaljna pravila za određivanje tog fiktivnog iznosa.

Članak 44.

Uzimanje u obzir razdoblja odgoja djeteta

1. Za potrebe ovog članka, „razdoblje odgoja djeteta" odnosi se na svako razdoblje koje se priznaje prema mirovinskom zakonodavstvu države članice ili na temelju kojeg se ostvaruje pravo na dodatak uz mirovinu izričito zbog toga što je osoba odgajala dijete, bez obzira na način određivanja tih razdoblja te jesu li ostvarena za vrijeme odgoja djeteta ili su priznata retroaktivno.

2. Ako se prema zakonodavstvu države članice koja je nadležna na temelju glave II. osnovne uredbe ne uzimaju u obzir razdoblja odgoja djeteta, ustanova države članice čije se zakonodavstvo, u skladu s glavom II. osnovne uredbe, primjenjivalo na dotičnu osobu jer je obavljala djelatnost u svojstvu zaposlene osobe ili samozaposlene osobe na datum kad se, prema tom zakonodavstvu, razdoblje odgoja djeteta počelo uzimati u obzir u odnosu na dotično dijete i nadalje će biti nadležna uzeti u obzir to razdoblje kao razdoblje odgoja djeteta prema vlastitom zakonodavstvu, kao da je dijete odgajano na njezinome području.

3. Stavak 2. se ne primjenjuje ako se na dotičnu osobu primjenjuje ili će se primjenjivati zakonodavstvo druge države članice zbog obavljanja djelatnosti zaposlenih ili samozaposlenih osoba.

Članak 45.

Zahtjev za davanja

A. *Podnošenje zahtjeva za davanja prema zakonodavstvu tipa A, prema članku 44. stavku 2. osnovne uredbe*

1. Za svrhu ostvarivanja prava na davanja prema zakonodavstvu tipa A prema članku 44. stavku 2. osnovne uredbe, podnositelj zahtjeva podnosi zahtjev ustanovi države članice čije se zakonodavstvo primjenjivalo u vrijeme kad je nastupila nesposobnost za rad iza koje je uslijedila invalidnost ili pogoršanje te invalidnosti ili ustanovi mjesta boravišta, koja ga prosljeđuje prvoj ustanovi.

2. Ako su priznata novčana davanja za bolest, datum proteka razdoblja za priznanje tih davanja, kad je to primjereno, smatrat će se datumom podnošenja zahtjeva za mirovinu.

3. U slučaju iz članka 47. stavka 1. osnovne uredbe, posljednja ustanova kod koje je dotična osoba bila osigurana obavješćuje ustanovu koja je na početku isplaćivala davanja o iznosu i datumu početka pružanja davanja prema zakonodavstvu koje se primjenjuje. Od tog se datuma davanja koja su pripadala prije pogoršanja invalidnosti ukidaju ili umanjuju za dodatak iz članka 47. stavka 2. osnovne Uredbe.

B. *Podnošenje ostalih zahtjeva za davanja*

4. U situacijama osim onih iz stavka 1., podnositelj zahtjeva podnosi zahtjev ustanovi u mjestu svog boravišta ili ustanovi posljednje države članice čije se zakonodavstvo primjenjivalo. Ako se na dotičnu osobu ni u jednom trenutku nije primjenjivalo zakonodavstvo koje primjenjuje ustanova mjesta boravišta, ta ustanova zahtjev prosljeđuje ustanovi posljednje države članice čije se zakonodavstvo primjenjivalo.

5. Datum podnošenja zahtjeva važi za sve uključene ustanove.

6. Iznimno od stavka 5., ako podnositelj zahtjeva, unatoč tome što je to od njega zatraženo, ne priopći činjenicu da je bio zaposlen ili da je imao boravište u drugoj državi članici, kao datum podnošenja zahtjeva ustanovi koja primjenjuje zakonodavstvo o kojemu je riječ smatra se datum na koji je podnositelj zahtjeva dopunio svoj izvorni zahtjev ili podnio novi zahtjev za razdoblja zaposlenja i/ili boravišta u državi članici koja nedostaju, ako to nije u suprotnosti s povoljnijim odredbama tog zakonodavstva.

Članak 46.

Potvrde i informacije koje podnositelj zahtjeva dostavlja uz zahtjev

1. Podnositelj zahtjeva podnosi zahtjev u skladu s odredbama zakonodavstva koje primjenjuje ustanova iz članka 45. stavaka 1. ili 4. provedbene uredbe te uz njega prilaže popratne dokumente propisane tim zakonodavstvom. Podnositelj zahtjeva posebno dostavlja sve raspoložive relevantne informacije i popratne isprave koje se odnose na razdoblja osiguranja (ustanove, identifikacijski brojevi), zaposlenja (poslodavci) ili samozaposlenja (narav i mjesto djelatnosti) te boravišta (adrese), a koja su eventualno navršena na temelju drugog zakonodavstva, uz naznaku trajanja tih razdoblja.

2. Ako podnositelj zahtjeva, u skladu s člankom 50. stavkom 1. osnovne uredbe, zatraži odgodu ostvarivanja prava na davanja za slučaj starosti prema zakonodavstvu jedne ili više država članica, to mora navesti u svom zahtjevu i naznačiti prema kojem se zakonodavstvu odgoda traži. Da bi podnositelju zahtjeva omogućile ostvariti to pravo, dotične ustanove, na zahtjev podnositelja zahtjeva, priopćuju podnositelju sve informacije koje imaju na raspolaganju kako bi on mogao ocijeniti posljedice istovremenog ili naknadnog priznanja davanja za koja bi mogao podnijeti zahtjev.

3. Ako podnositelj zahtjeva povuče zahtjev za davanja predviđena zakonodavstvom određene države članice, to se povlačenje ne smatra istovremenim povlačenjem zahtjeva za davanja prema zakonodavstvu drugih država članica.

Članak 47.

Ispitivanje zahtjeva od strane dotične ustanove

A. *Ustanova za kontakt*

1. Ustanova kojoj se zahtjev za davanja podnosi ili prosljeđuje u skladu s člankom 45. stavcima 1. ili 4. provedbene uredbe u daljnjem se tekstu naziva „ustanova za kontakt". Ustanova mjesta boravišta ne naziva se ustanovom za kontakt ako se na dotičnu osobu ni u jednome trenutku nije primjenjivalo zakonodavstvo koje ta ustanova primjenjuje.

Osim ispitivanja zahtjeva za davanja prema zakonodavstvu koje primjenjuje, ta ustanova, u svojstvu ustanove za kontakt, potiče razmjenu podataka, obavješćivanje o odlukama i radnjama potrebnim za ispitivanje zahtjeva od strane dotičnih ustanova te podnositelju zahtjeva na zahtjev dostavlja sve informacije koje su za to ispitivanje bitne s aspekta Zajednice i obavješćuje ga o njegovome tijeku.

B. *Ispitivanje zahtjeva za davanja prema zakonodavstvu tipa A na temelju članka 44. osnovne uredbe*

2. U slučaju iz članka 44. stavka 3. osnovne uredbe, ustanova za kontakt šalje sve dokumente koji se odnose na dotičnu osobu ustanovi kod koje je ta osoba prethodno bila osigurana, koja sa svoje strane ispituje predmet.

3. Članci 48. do 52. provedbene uredbe ne primjenjuju se na ispitivanje zahtjeva iz članka 44. osnovne uredbe.

C. *Ispitivanja ostalih zahtjeva za davanja*

4. U situacijama osim onih iz stavka 2., ustanova za kontakt bez odlaganja šalje zahtjeve za davanja i sve dokumente koje ima na raspolaganju, a ako je to slučaj i relevantne dokumente koje je dostavio podnositelj zahtjeva, svim ustanovama o kojima je riječ kako bi one mogle sve istovremeno započeti ispitivati zahtjev. Ustanova za kontakt obavješćuje ostale ustanove o razdobljima osiguranja ili boravišta na koje se primjenjuje njezino zakonodavstvo. Naznačuje i koje je dokumente potrebno dostaviti naknadno te što je prije moguće dopunjuje zahtjev.

5. Svaka od ustanova o kojima je riječ obavješćuje ustanovu za kontakt i ostale ustanove o kojima je riječ, što je prije moguće, o razdobljima osiguranja ili boravišta prema njihovom zakonodavstvu.

6. Svaka od ustanova o kojima je riječ određuje iznos davanja u skladu s člankom 52. osnovne uredbe te ustanovi za kontakt i ostalim dotičnim ustanovama priopćuje svoju odluku, iznos pripadajućih davanja i sve informacije potrebne u smislu članaka 53. do 55. osnovne uredbe.

7. Ako ustanova, na temelju informacija iz stavaka 4. i 5. ovog članka, utvrdi da se može primijeniti članak 46. stavak 2. ili članak 57. stavci 2. ili 3. osnovne uredbe, obavješćuje o tome ustanovu za kontakt i ostale uključene ustanove.

Članak 48.

Priopćavanje odluka podnositelju zahtjeva

1. Svaka ustanova priopćuje podnositelju zahtjeva odluku koju je donijela u skladu sa zakonodavstvom koje primjenjuje. U svakoj se odluci navode pravni lijekovi i rokovi za podnošenje žalbe. Nakon što se ustanovi za kontakt priopće sve odluke koje je donijela svaka od ustanova, ona podnositelju zahtjeva i ostalim uključenim ustanovama šalje sažetak tih odluka. Ogledni sažetak sastavlja Administrativna komisija. Sažetak se podnositelju zahtjeva šalje na jeziku ustanove ili, na zahtjev podnositelja zahtjeva, na bilo kojemu jeziku po njegovome izboru koji je priznat kao službeni jezik ustanova Zajednice u skladu s člankom 290. Ugovora.

2. Ako se nakon što je primio sažetak, podnositelju zahtjeva čini da odluke koje su donijele dvije ili više ustanova u interakciji mogu imati negativan učinak na njegova prava, podnositelj zahtjeva ima pravo na reviziju odluka od strane dotičnih ustanova u rokovima utvrđenima odgovarajućim nacionalnim zakonodavstvom. Rokovi počinju teći na datum primitka sažetka. Podnositelja zahtjeva pisano se obavješćuje o ishodu revizije.

Članak 49.

Utvrđivanje stupnja invaliditeta

1. U slučaju primjene članka 46. stavka 3. osnovne uredbe, jedino je ustanova za kontakt ovlaštena donijeti odluku o stupnju invaliditeta podnositelja zahtjeva, ako je zakonodavstvo koje ta ustanova primjenjuje uključeno u Prilog VII. uz osnovnu uredbu, a ako nije, onda ustanova čije je zakonodavstvo uključeno u taj prilog i čije se zakonodavstvo na podnositelja zahtjeva posljednje primjenjivalo. Tu odluku donosi čim bude mogla utvrditi jesu li ispunjeni uvjeti za stjecanje prava predviđeni primjenjivim zakonodavstvom, uzimajući u obzir prema potrebi članke 6. i 51. osnovne uredbe. O toj odluci bez odlaganja obavješćuje ostale uključene ustanove.

Ako nisu ispunjeni uvjeti za stjecanje prava prema zakonodavstvu koje se primjenjuje, osim onih koji se odnose na stupanj invaliditeta, uzimajući u obzir članke 6. i 51. osnovne uredbe, ustanova za kontakt bez odlaganja obavješćuje nadležnu ustanovu posljednje države članice čije se zakonodavstvo primjenjivalo na podnositelja zahtjeva. Potonja je ustanova ovlaštena donijeti odluku o stupnju invaliditeta podnositelja zahtjeva ako su ispunjeni uvjeti za stjecanje prava predviđeni zakonodavstvom koje primjenjuje. O toj odluci bez odlaganja obavješćuje ostale uključene ustanove.

Prilikom utvrđivanja uvjeta za stjecanje prava, predmet se može, ako je potrebno, pod istim uvjetima vratiti ustanovi nadležnoj za invalidnost u državi članici čije se zakonodavstvo prvo primjenjivalo na podnositelja zahtjeva.

2. U slučaju kad članak 46. stavak 3. osnovne uredbe ne može primijeniti, svaka ustanova, u skladu sa svojim zakonodavstvom ima mogućnost uputiti podnositelja zahtjeva na pregled kod liječnika ili drugog stručnjaka po vlastitom izboru radi utvrđivanja stupnja invaliditeta. Međutim, ustanova države članice uzima u obzir dokumente, liječnička izvješća i administrativne informacije koje je prikupila ustanova bilo koje druge države članice, kao da su sastavljeni u njezinoj vlastitoj državi članici.

Članak 50.

Privremene isplate i predujmovi davanja

1. Neovisno o članku 7. provedbene uredbe, svaka ustanova koja prilikom ispitivanja zahtjeva za davanja utvrdi da podnositelj zahtjeva ima pravo na samostalno davanje prema zakonodavstvu koje primjenjuje, u skladu s člankom 52. stavkom 1. točkom (a) osnovne uredbe, to davanje isplaćuje bez odlaganja. Takvo davanje se smatra privremenim ako bi na iznos mogao utjecati ishod postupka ispitivanja zahtjeva.

2. Kada je iz raspoloživih informacija očito da podnositelj zahtjeva ima pravo na davanje od strane neke od ustanova prema članku 52. stavku 1. točki (b) osnovne uredbe, ta ustanova isplaćuje predujam u iznosu koji je što je moguće bliži iznosu koji će mu se vjerojatno isplaćivati prema članku 52. stavku 1. točki (b) osnovne uredbe.

3. Svaka ustanova koja je obvezna isplaćivati privremena davanja ili predujmove na temelju članaka 1. ili 2. o tome bez odlaganja obavješćuje podnositelja zahtjeva, pri čemu njegovu pozornost posebno skreće na privremenu narav te mjere i na pravo na žalbu u skladu sa svojim zakonodavstvom.

Članak 51.

Ponovno određivanje davanja

1. U slučaju ponovnog određivanja davanja u skladu s člankom 48. stavcima 3. i 4., člankom 50. stavkom 4. i člankom 59. stavkom 1. osnovne uredbe, članak 50. provedbene uredbe primjenjuje se *mutatis mutandis*.

2. U slučaju ponovnog određivanja, ukidanja ili obustave davanja, ustanova koja je donijela odluku o tome bez odlaganja obavješćuje dotičnu osobu te obavješćuje svaku od ustanova kod koje dotična osoba ostvaruje određeno pravo.

Članak 52.

Mjere za ubrzanje postupka određivanja mirovine

1. Za potrebe lakšeg i bržeg ispitivanja zahtjeva i isplate davanja, ustanove čije se zakonodavstvo primjenjivalo na određenu osobu:

(a) razmjenjuju s ustanovama drugih država članica ili im stavljaju na raspolaganje podatke za utvrđivanje identiteta osoba koje jedno nacionalno zakonodavstvo koje se primjenjuje zamjenjuju za drugo te zajedno vode računa da se ti podaci za identifikaciju pohrane i budu odgovarajući, ili, u suprotnome, da se tim osobama pruže sredstva za izravan pristup njihovim podacima za identifikaciju;

(b) dovoljno prije najniže dobi za početak korištenja prava na mirovine ili prije dobi koja je određena nacionalnim zakonodavstvom razmjenjuju s dotičnom osobom i ustanovama ostalih država članica ili im stavljaju na raspolaganje informacije (navršena razdoblja ili drugi važni podaci) o pravima na mirovine osoba koje jedno zakonodavstvo koje se primjenjuje zamjenjuju za drugo ili, u suprotnome, tim osobama pruže informacije ili sredstva uz pomoć kojih se mogu upoznati sa svojim budućim pravima na davanja.

2. Za potrebe primjene stavka 1., Administrativna komisija određuje elemente podataka koji se razmjenjuju ili stavljaju na raspolaganje te utvrđuje odgovarajuće postupke i mehanizme uzimajući u obzir značajke, administrativnu i tehničku organizaciju te tehnološka sredstva koja nacionalni mirovinski sustavi imaju na raspolaganju. Administrativna komisija osigurava provedbu tih mirovinskih sustava tako što organizira praćenje poduzetih mjera i njihove primjene.

3. Za potrebe primjene stavka 1. se ustanovi u prvoj državi članici u kojoj je zbog provedbe mjera socijalne sigurnosti osobi dodijeljen osobni identifikacijski broj (OIB) dostavljaju informacije o kojima je riječ u ovome članku.

Članak 53.

Mjere koordinacije u državama članicama

1. Ne dovodeći u pitanje članak 51. osnovne uredbe, ako nacionalno zakonodavstvo sadrži pravila za određivanje nadležne ustanove ili sustava koji se primjenjuje ili onog koji pripisuje razdoblja osiguranja određenom sustavu, primjenjuju se ta pravila, pri čemu se uzimaju u obzir samo razdoblja osiguranja navršena prema zakonodavstvu dotične države članice.

2. Ako nacionalno zakonodavstvo sadrži pravila za koordinaciju posebnih sustava za javne službenike i općeg sustava za zaposlene osobe, na ta pravila ne utječu odredbe osnovne uredbe niti provedbene uredbe.

POGLAVLJE V.

Davanja za nezaposlenost

Članak 54.

Zbrajanje razdoblja i određivanje davanja

1. Članak 12. stavak 1. provedbene uredbe primjenjuje se *mutatis mutandis* na članak 61. osnovne uredbe. Ne dovodeći u pitanje temeljne obveze uključenih ustanova, dotična osoba može nadležnoj ustanovi dostaviti ispravu koju je izdala ustanova države članice čije se zakonodavstvo na nju primjenjivalo u odnosu na posljednju djelatnost koju je obavljala u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe, u kojem su navedena razdoblja navršena prema tom zakonodavstvu.

2. Za potrebe primjene članka 62. stavka 3. osnovne odredbe, nadležna ustanova države članice čije se zakonodavstvo primjenjivalo na dotičnu osobu u odnosu na posljednju djelatnost koju je obavljala u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe, na zahtjev ustanove mjesta boravišta toj ustanovi bez odlaganja dostavlja sve podatke potrebne za određivanje davanja za nezaposlenost koji se mogu pribaviti u državi članici boravišta, a posebno iznos primljenih plaća ili dohotka od profesionalne djelatnosti.

3. Za potrebe primjene članka 62. osnovne uredbe, a neovisno o njezinome članku 63., nadležna ustanova države članice, čije zakonodavstvo predviđa da se davanja određuju različito ovisno o broju članova obitelji dotične osobe, uzima u obzir i članove obitelji dotične osobe koji imaju boravište u drugoj državi članici kao da imaju boravište u nadležnoj državi članici. Ta se odredba ne primjenjuje ako u državi članici u kojoj članovi obitelji imaju boravište neka druga osoba ima pravo na davanja za nezaposlenost određena na temelju broja članova obitelji.

Članak 55.

Uvjeti i ograničenja s obzirom na zadržavanje prava na davanja za nezaposlene osobe koja odlaze u drugu državu članicu

1. Da bi se na nju primjenjivao članak 64. osnovne uredbe, nezaposlena osoba koja otiđe u drugu državu članicu prije svog odlaska obavješćuje nadležnu ustanovu i zahtijeva izdavanje isprave kojom se potvrđuje da ona zadržava pravo na davanja pod uvjetima predviđenim u članku 64. stavku 1. točki (b) osnovne uredbe.

Ta ustanova obavješćuje dotičnu osobu o njezinim obvezama i dostavlja prethodno spomenutu ispravu u kojoj su sadržane sljedeće informacije:

(a) datum na koji je nezaposlena osoba prestala biti dostupna službama za zapošljavanje nadležne države;

(b) rok odobren nezaposlenoj osobi u skladu s člankom 64. stavkom 1. točkom (b) osnovne uredbe u kojemu se treba prijaviti kao tražitelj zaposlenja u državi članici u koju je otišla;

(c) najduže razdoblje u kojemu se pravo na davanja može zadržati u skladu s člankom 64. stavkom 1. točkom (c) osnovne uredbe;

(d) okolnosti koje mogu utjecati na pravo na davanja.

2. Nezaposlena osoba prijavljuje se kao tražitelj zaposlenja kod službi za zapošljavanje države članice u koju odlazi u skladu s člankom 64. stavkom 1. točkom (b) osnovne uredbe te ustanovi te države članice dostavlja ispravu iz stavka 1. Ako je nadležnu ustanovu obavijestila u skladu sa stavkom 1., ali je propustila dostaviti tu ispravu, ustanova države članice u koju je nezaposlena osoba otišla stupa u kontakt s nadležnom ustanovom radi pribavljanja potrebnih podataka.

3. Službe za zapošljavanje u državi članici u koju je nezaposlena osoba otišla tražiti zaposlenje obavješćuju nezaposlenu osobu o njezinim obvezama.

4. Ustanova u državi članici u koju je nezaposlena osoba otišla nadležnoj ustanovi odmah šalje ispravu u kojoj je naznačen datum na koji se nezaposlena osoba prijavila kod službi za zapošljavanje te njezina nova adresa.

Ako u razdoblju tijekom kojega nezaposlena osoba zadržava pravo na davanja nastupi bilo kakva okolnost koja bi mogla utjecati na pravo na davanja, ustanova u državi članici u koju je nezaposlena osoba otišla, nadležnoj ustanovi i dotičnoj osobi odmah šalje ispravu koja sadrži relevantne podatke.

Na zahtjev nadležne ustanove, ustanova u državi članici u koju je nezaposlena osoba otišla svaki mjesec dostavlja relevantne podatke o praćenju stanja nezaposlene osobe, a posebno je li ta osoba još uvijek prijavljena kod službi za zapošljavanje i poštuje li organizirane postupke provjere.

5. Ustanova u državi članici u koju je nezaposlena osoba otišla obavlja ili organizira provjere, kao da je u slučaju dotične osobe riječ o nezaposlenoj osobi koja ostvaruje davanja prema njezinome vlastitom zakonodavstvu. Kad je to potrebno, ona odmah obavješćuje nadležnu ustanovu u slučaju da nastupi bilo koja okolnost iz stavka 1. točke (d).

6. Nadležna tijela ili nadležne ustanove dviju ili više država članica mogu međusobno dogovoriti posebne postupke i rokove u vezi s praćenjem stanja nezaposlene osobe, kao i o drugim mjerama za olakšavanje aktivnosti traženja posla što ih provode nezaposlene osobe koje odlaze u jednu od država članica na temelju članka 64. osnovne uredbe.

Članak 56.

Nezaposlene osobe koje su imale boravište u državi članici koja nije nadležna država članica

1. Ako u skladu s člankom 65. stavkom 2. osnovne uredbe nezaposlena osoba odluči da će se staviti na raspolaganje i službama za zapošljavanje u državi članici u kojoj je obavljala svoju posljednju djelatnost u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe tako što će se kod njih prijaviti kao tražitelj zaposlenja, o tome obavješćuje ustanovu i službe za zapošljavanje države članice u kojoj ima boravište.

Na zahtjev službi za zapošljavanje države članice u kojoj je dotična osoba obavljala svoju posljednju djelatnost u svojstvu zaposlene osobe ili samozaposlene osobe, službe za zapošljavanje u mjestu boravišta šalju odgovarajuće podatke o prijavi nezaposlene osobe i njezinoj potrazi za zaposlenjem.

2. Ako zakonodavstvo koje se primjenjuje u dotičnim državama članicama propisuje da nezaposlena osoba treba ispuniti određene obveze i/ili obavljati aktivnosti vezane uz traženje posla, prednost imaju obveze i/ili aktivnosti vezane uz traženje posla koje nezaposlena osoba ispunjava odnosno obavlja u državi članici boravišta.

Ako nezaposlena osoba ne ispuni sve obveze i/ili ne obavi aktivnosti vezane uz traženje posla u državi članici u kojoj je obavljala svoju posljednju djelatnost, to ne utječe na davanja priznata u državi članici boravišta.

3. Za potrebe primjene članka 65. stavka 5. točke (b) osnovne uredbe, ustanova države članice čije se zakonodavstvo posljednje primjenjivalo na radnika obavješćuje ustanovu mjesta boravišta, kad ova to od nje zatraži, ima li radnik pravo na davanja na temelju članka 64. osnovne uredbe.

Članak 57.

Odredbe za primjenu članaka 61., 62., 64. i 65. osnovne uredbe koje se odnose na osobe obuhvaćene posebnim sustavom za javne službenike

1. Članci 54. i 55. provedbene uredbe primjenjuju se *mutatis mutandis* na osobe obuhvaćene posebnim sustavom za slučaj nezaposlenosti javnih službenika.

2. Članak 56. provedbene uredbe ne primjenjuje se na osobe obuhvaćene posebnim sustavom za slučaj nezaposlenosti za javne službenike. Nezaposlena osoba koja je obuhvaćena posebnim sustavom za slučaj nezaposlenosti za javne službenike, a djelomično je ili potpuno nezaposlena te koja je tijekom svog posljednjeg zaposlenja imala boravište na području države članice koja nije nadležna država, prima davanja u okviru posebnog sustava za slučaj nezaposlenosti za javne službenike u skladu s odredbama zakonodavstva nadležne države članice kao da je imala boravište na području te države članice. Ta davanja nadležna ustanova daje iz svojih sredstava.

POGLAVLJE VI.

Obiteljska davanja

Članak 58.

Pravila prvenstva u slučaju preklapanja

Za potrebe primjene članka 68. stavka 1. točke (b) podtočaka i. i ii. osnovne uredbe, ako se redoslijed prednosti ne može utvrditi na temelju mjesta boravišta djece, svaka dotična država članica određuje iznos davanja uključujući djecu koja nemaju boravište na njezinom području. U slučaju primjene članka 68. stavka 1. točke (b) podtočke i., nadležna ustanova države članice čije zakonodavstvo predviđa najvišu razinu davanja isplaćuje puni iznos tih davanja, a polovicu tog iznosa nadoknađuje joj nadležna ustanova druge države članice do visine iznosa predviđenog zakonodavstvom te druge države članice.

Članak 59.

Pravila koja se primjenjuju u slučaju promjene zakonodavstva koje se primjenjuje i/ili nadležnosti za priznanje obiteljskih davanja

1. Ako se tijekom kalendarskog mjeseca u pogledu priznanja obiteljskih davanja počne primjenjivati zakonodavstvo druge države članice ili ako nadležnost za to pitanje prijeđe s jedne države članice na drugu, bez obzira na datume za isplatu obiteljskih davanja prema zakonodavstvu tih država članica, ustanova koja je na početku mjeseca isplaćivala obiteljska davanja na temelju zakonodavstva prema kojemu su davanja priznata to nastavlja činiti do kraja tekućega mjeseca.

2. Ona obavješćuje ustanovu druge dotične države članice ili država članica o datumu na koji prestaje isplaćivati obiteljska davanja o kojima je riječ. Isplata davanja iz druge dotične države članice ili država članica proizvodi učinke od tog datuma.

Članak 60.

Postupak za primjenu članaka 67. i 68. osnovne uredbe

1. Zahtjev za obiteljska davanja upućuje se nadležnoj ustanovi. Za potrebe primjene članaka 67. i 68. osnovne uredbe, u obzir se uzima situacija čitave obitelji kao da se na sve uključene osobe primjenjivalo zakonodavstvo dotične države članice i kao da su tamo imale boravište, posebno u pogledu prava

osobe da zatraži takva davanja. Ako osoba koja ima pravo zatražiti davanja ne iskoristi svoje pravo, nadležna ustanova države članice čije se zakonodavstvo primjenjuje uzima u obzir zahtjev za obiteljska davanja koji je podnio drugi roditelj, osoba koja je izjednačena s roditeljem ili osoba ili ustanova koja nastupa u svojstvu skrbnika djeteta ili djece.

2. Ustanova kojoj je podnesen zahtjev u skladu sa stavkom 1. ispituje zahtjev na temelju iscrpnih podataka koje je dostavio podnositelj zahtjeva, uzimajući u obzir opće činjenične i pravne okolnosti obitelji podnositelja zahtjeva.

Ako ta ustanova zaključi da se njezino zakonodavstvo primjenjuje prema pravu prvenstva u skladu s člankom 68. stavcima 1. i 2. osnovne uredbe, ona pruža obiteljska davanja u skladu sa zakonodavstvom koje primjenjuje.

Ako ta ustanova smatra da možda postoji pravo na dodatak u visini razlike na temelju zakonodavstva druge države članice u skladu s člankom 68. stavkom 2. osnovne uredbe, ta ustanova zahtjev bez odlaganja prosljeđuje nadležnoj ustanovi druge države članice te o tome obavješćuje dotičnu osobu; osim toga, o svojoj odluci o zahtjevu i iznosu isplaćenih obiteljskih davanja obavješćuje ustanovu druge države članice.

3. Ako ustanova kojoj je zahtjev podnesen zaključi da se primjenjuje njezino zakonodavstvo, ali ne prema pravu prvenstva u skladu s člankom 68. stavcima 1. i 2. osnovne uredbe, bez odlaganja donosi privremenu odluku o pravilima prvenstva koja treba primijeniti i zahtjev u skladu s člankom 68. stavkom 3. osnovne uredbe prosljeđuje ustanovi druge države članice, a o tome obavješćuje i podnositelja zahtjeva. Ta se ustanova o privremenoj odluci izjašnjava u roku od dva mjeseca.

Ako se ustanova kojoj je zahtjev proslijeđen ne izjasni u roku od dva mjeseca od primitka zahtjeva, primjenjuje se prethodno spomenuta privremena odluka, a ustanova isplaćuje davanja predviđena njezinim zakonodavstvom te ustanovu kojoj je zahtjev podnesen obavješćuje o iznosu isplaćenih davanja.

4. U slučaju razlike u stavovima između dotičnih ustanova o tome čije se zakonodavstvo primjenjuje prema pravu prvenstva, primjenjuje se članak 6. stavci 2. do 5. provedbene uredbe. Za te potrebe, ustanova mjesta boravišta iz članka 6. stavka 2. provedbene uredbe je ustanova mjesta boravišta djeteta ili djece.

5. Ako je ustanova koja je davanja pružala na privremenoj osnovi isplatila više od iznosa za koji se u konačnici ispostavi da ga je bila dužna isplatiti, ona može zatražiti povrat preplaćenih sredstava od ustanove koja ima primarnu nadležnost u skladu s postupkom utvrđenim u članku 73. provedbene uredbe.

Članak 61.

Postupak za primjenu članka 69. osnovne uredbe

Za potrebe primjene članka 69. osnovne uredbe, Administrativna komisija sastavlja popis dodatnih ili posebnih obiteljskih davanja za djecu bez roditelja obuhvaćenu tim člankom. Ako nije predviđeno da nadležna ustanova prema pravu prednosti priznaje takva dodatna ili posebna obiteljska davanja prema zakonodavstvu koje primjenjuje, ona svaki zahtjev za obiteljska davanja, zajedno sa svim relevantnim ispravama i podacima, bez odlaganja prosljeđuje ustanovi države članice čije se zakonodavstvo najdulje primjenjivalo na dotičnu osobu te koja predviđa takva dodatna ili posebna obiteljska davanja za djecu bez roditelja. U nekim slučajevima to može značiti da će, pod istim uvjetima, biti potrebno ići unatrag do ustanove države članice prema čijemu je zakonodavstvu dotična osoba navršila najkraće od svojih razdoblja osiguranja ili boravišta.

GLAVA IV.

FINANCIJSKE ODREDBE

POGLAVLJE I.

Nadoknada troškova davanja u primjeni članka 35. i članka 41. osnovne uredbe

Odjeljak 1.

Nadoknada na temelju stvarnih izdataka

Članak 62.

Načela

1. Za potrebe primjene članka 35. i članka 41. osnovne uredbe nadležna ustanova nadoknađuje ustanovi koja je pružila davanja u naravi stvarni iznos troškova tih davanja koji proizlazi iz računovodstvene evidencije ustanove koja ih je pružila, osim ako se ne primjenjuje članak 63. provedbene uredbe.

2. Ako cijeli stvarni iznos troškova davanja iz stavka 1. ili njegov dio nije iskazan u računovodstvenoj evidenciji ustanove koja ih je pružila, iznos koji je potrebno nadoknaditi određuje se na temelju paušalnog iznosa izračunanog polazeći od svih odgovarajućih elemenata izvedenih iz raspoloživih podataka. Administrativna komisija ocjenjuje osnovice koje se koriste za izračun paušalnih iznosa te utvrđuje njihovu visinu.

3. Prilikom nadoknade ne moraju se uzeti u obzir cijene koje su više od cijena važećih za davanja u naravi pružena osiguranim osobama na koje se primjenjuje zakonodavstvo koje primjenjuje ustanova koja pruža davanja iz stavka 1.

Odjeljak 2.

Nadoknada na temelju fiksnih iznosa

Članak 63.

Identifikacija dotičnih država članica

1. Države članice iz članka 35. stavka 2. osnovne uredbe čija su pravna ili upravna uređenja takva da nadoknađivanje troškova na temelju stvarnih izdataka nije odgovarajuće, navedene su u Prilogu 3. provedbenoj uredbi.

2. U slučaju država članica navedenih u Prilogu 3. provedbenoj uredbi, trošak davanja u naravi pruženih:

(a) članovima obitelji koji nemaju boravište u istoj državi članici kao osigurana osoba, u smislu članka 17. osnovne uredbe; i

(b) umirovljenicima i članovima njihovih obitelji, u smislu članka 24. stavka 1. i članaka 25. i 26. osnovne uredbe;

nadležne ustanove nadoknađuju ustanovama koje su pružile ta davanja prema fiksnom iznosu utvrđenom za svaku kalendarsku godinu. Taj fiksni iznos mora biti što je moguće bliži stvarnom izdatku.

Članak 64.

Metoda izračuna mjesečnih fiksnih iznosa i ukupnog fiksnog iznosa

1. Za svaku državu članicu vjerovnika mjesečni fiksni iznos po osobi (F_i) za kalendarsku godinu utvrđuje se tako da se prosječni godišnji trošak po osobi (Y_i), po dobnim skupinama (i), podijeli s 12 te da se na dobiveni rezultat primijeni umanjenje (X) prema sljedećoj formuli:

$$F_i = Y_i*1/12*(1-X)$$

pri čemu:

— indeks (i = 1, 2 i 3) predstavlja tri dobne skupine koje se uzimaju u obzir za izračun fiksnih iznosa:

i = 1: osobe mlađe od 20 godina

i = 2: osobe od 20 do 64 godine

i = 3: osobe koje imaju 65 ili više godina,

— Y_i predstavlja prosječni godišnji trošak po osobi u dobnoj skupini i, kako je definirano u stavku 2.,

— koeficijent X (0,20 ili 0,15) predstavlja umanjenje kako je definirano u stavku 3.,

2. Prosječni godišnji trošak po osobi (Y_i) u dobnoj skupini „i” dobije se tako da se godišnji izdatci na sva davanja u naravi pružena od strane ustanova države članice vjerovnika svim osobama u dotičnoj dobnoj skupini na koje se primjenjuje njezino zakonodavstvo i koje imaju boravište na njezinom području podijeli s prosječnim brojem dotičnih osoba u toj dobnoj skupini u kalendarskoj godini o kojoj je riječ. Izračun se temelji na izdacima nastalim u okviru sustava iz članka 23. provedbene uredbe.

3. Umanjenje koje se primjenjuje na mjesečni fiksni iznos u pravilu iznosi 20 % (X = 0,20). Za umirovljenike i članove njihovih obitelji umanjenje iznosi 15 % (X = 0,15) u slučaju kad nadležna država članica nije navedena u Prilogu IV. osnovnoj uredbi.

4. Za svaku državu članicu dužnika, ukupan fiksni iznos za određenu kalendarsku godinu predstavlja zbroj rezultata dobivenih tako da se za svaku dobnu skupinu „i” utvrđeni mjesečni fiksni iznos po osobi pomnoži s brojem mjeseci koje su dotične osobe u toj dobnoj skupini navršile u državi članici vjerovniku.

Broj mjeseci koje su dotične osobe navršile u državi članici vjerovniku predstavlja zbroj kalendarskih mjeseci u kalendarskoj godini tijekom koje su dotične osobe, zbog činjenice da imaju boravište na području države članice vjerovnika, imale pravo primati davanja u naravi na tom području na teret države članice dužnika. Ti se mjeseci utvrđuju uvidom u evidenciju koju za te potrebe vodi ustanova mjesta boravišta na temelju pisanih dokaza o pravima korisnika koje je dostavila nadležna ustanova.

5. Najkasnije do 1. svibnja 2015. Administrativna komisija podnosi posebno izvješće o primjeni ovog članka, a posebno o umanjenjima iz stavka 3. Na temelju tog izvješća Administrativna komisija može iznijeti prijedlog koji sadrži izmjene za koje se moguće pokaže da su potrebne kako bi se osiguralo da se fiksni iznosi izračunavaju tako da budu što bliži stvarnim troškovima koji su nastali te da umanjenja iz stavka 3. ne dovedu do neravnoteže u isplatama ili dvostrukih isplata za države članice.

6. Administrativna komisija utvrđuje metode određivanja elemenata za izračun fiksnih iznosa iz stavaka 1. do 5.

7. Neovisno o stavcima 1. do 4., do 1. svibnja 2015. države članice mogu za izračun fiksnog iznosa nastaviti primjenjivati članke 94. i 95. Uredbe (EEZ) br. 574/72, pod uvjetom da se primjenjuje umanjenje utvrđeno stavkom 3.

Članak 65.

Obavješćivanje o prosječnim godišnjim troškovima

1. O prosječnom godišnjem trošku po osobi u svakoj dobnoj skupini za određenu godinu obavješćuje se Revizijski odbor najkasnije do kraja druge godine nakon godine o kojoj je riječ. Ako se obavješćivanje ne obavi u tom roku, uzet će se u obzir posljednji prosječni godišnji trošak po osobi za prethodnu godinu koji je Administrativna komisija utvrdila.

2. Prosječni godišnji troškovi utvrđeni u skladu sa stavkom 1. objavljuju se svake godine u *Službenom listu Europske unije*.

Odjeljak 3.

Zajedničke odredbe

Članak 66.

Postupak nadoknade troškova između ustanova

1. Nadoknada troškova između dotičnih država članica obavlja se što je brže moguće. Svaka dotična ustanova obvezna je platiti potraživanja prije proteka rokova navedenih u ovom odjeljku, čim to bude mogla učiniti. Spor o određenom potraživanju nije prepreka za plaćanje jednog ili više ostalih potraživanja.

2. Nadoknada troškova između ustanova država članica, predviđena u člancima 35. i 41. osnovne uredbe obavlja se posredstvom tijela za vezu. Može se uspostaviti posebno tijelo za vezu za nadoknadu troškova na temelju članka 35. i članka 41. osnovne uredbe.

Članak 67.

Rokovi za prijavu i namirenje potraživanja

1. Potraživanja koja se temelje na stvarnim izdacima prijavljuju se tijelu za vezu države članice dužnika u roku od 12 mjeseci od kraja kalendarskog polugodišta u kojemu su ta potraživanja zabilježena u računovodstvenoj evidenciji ustanove vjerovnika.

2. Potraživanja fiksnih iznosa za određenu kalendarsku godinu prijavljuju se tijelu za vezu države članice dužnika u roku od 12 mjeseci od mjeseca u kojemu su prosječni troškovi za određenu godinu objavljeni u *Službenom listu Europske unije*. Evidencije iz članka 64. stavka 4. provedbene uredbe dostavljaju se do kraja godine koja slijedi nakon referentne godine.

3. U slučaju iz članka 6. stavka 5. drugog podstavka provedbene uredbe, rok utvrđen u stavcima 1. i 2. ovog članka ne počinje teći prije nego što se odredi nadležna ustanova.

4. Potraživanja prijavljena nakon rokova utvrđenih u stavcima 1. i 2. ne razmatraju se.

5. Ustanova dužnik plaća potraživanja tijelu za vezu države članice vjerovnika iz članka 66. provedbene uredbe u roku od 18 mjeseci nakon kraja mjeseca u kojemu su ona prijavljena tijelu za vezu države članice dužnika. To ne važi za potraživanja koja je ustanova dužnik u istome roku odbacila zbog važnog razloga.

6. Svi sporovi u vezi s potraživanjem rješavaju se najkasnije u roku od 36 mjeseci od mjeseca u kojemu je potraživanje prijavljeno.

7. Revizijski odbor olakšava konačno zaključenje računa u slučajevima kad se namirenje ne može postići u roku utvrđenom u stavku 6. te na obrazloženi zahtjev jedne od stranaka daje svoje mišljenje o sporu u roku od šest mjeseci od mjeseca u kojemu je to pitanje izneseno pred njega.

Članak 68.

Kamate na zakašnjela plaćanja i predujmovi

1. Nakon proteka roka od 18 mjeseci utvrđenog u članku 67. stavku 5. provedbene uredbe na dospjela i nenaplaćena potraživanja ustanove vjerovnika mogu se zaračunati kamate, osim ako ustanova dužnik nije, u roku od šest mjeseci od kraja mjeseca u kojemu je potraživanje prijavljeno, uplatila predujam u iznosu od najmanje 90 % ukupnog potraživanja prijavljenog na temelju članka 67. stavaka 1. ili 2. provedbene uredbe. Na dijelove potraživanja koji nisu pokriveni predujmom kamata se može zaračunati tek po proteku roka od 36 mjeseci utvrđenog u članku 67. stavku 6. provedbene uredbe.

2. Kamata se izračunava na temelju referentne stope koju primjenjuje Europska središnja banka na svoje glavne operacije refinanciranja. Primjenjiva referentna stopa je stopa koja je važeća prvog dana mjeseca u kojemu je plaćanje dospjelo.

3. Niti jedno tijelo za vezu nije obvezno prihvatiti predujam predviđen stavkom 1. Međutim, ako tijelo za vezu odbije takvu ponudu, ustanova vjerovnik više nema pravo zaračunati kamate na zakašnjela plaćanja u vezi s dotičnim potraživanjima, osim na temelju druge rečenice stavka 1.

Članak 69.

Godišnji obračun

1. Administrativna komisija utvrđuje stanje potraživanja za svaku kalendarsku godinu u skladu s člankom 72. točkom (g) osnovne uredbe, na temelju izvješća Revizijskog odbora. Za te potrebe, tijela za vezu priopćavaju Revizijskome odboru, u rokovima i u skladu s postupcima koje je Odbor utvrdio, iznose potraživanja koja su prijavljena, namirena ili osporena (vjerovnički položaj) te iznose potraživanja koja su zaprimljena, namirena ili osporena (dužnički položaj).

2. Administrativna komisija može obaviti sve odgovarajuće provjere statističkih i računovodstvenih podataka koji su korišteni kao osnova za izradu godišnjeg obračuna potraživanja predviđenog stavkom 1., posebno kako bi osigurala da ona budu u skladu s pravilima utvrđenim ovom glavom.

POGLAVLJE II.

Nadoknada troškova za davanja za nezaposlenost na temelju članka 65. osnovne uredbe

Članak 70.

Nadoknada troškova za davanja za nezaposlenost

Ako nije postignut dogovor u skladu s člankom 65. stavkom 8. osnovne uredbe, ustanova mjesta boravišta zahtijeva nadoknadu troškova davanja za nezaposlenost u skladu s člankom 65. stavcima 6. i 7. osnovne uredbe od ustanove države članice čije se zakonodavstvo posljednje primjenjivalo na korisnika. Zahtjev se podnosi u roku od šest mjeseci od kraja kalendarskog polugodišta tijekom kojeg je izvršena posljednja isplata naknade za nezaposlenost u odnosu na koju se traži nadoknada troškova. U zahtjevu se navodi iznos davanja isplaćenih tijekom tromjesečnog ili petomjesečnog razdoblja iz članka 65. stavaka 6. i 7. osnovne uredbe, razdoblje za koje su davanja isplaćena te podaci potrebni za utvrđivanje identiteta nezaposlene osobe. Potraživanja se prijavljuju i plaćaju posredstvom tijela za vezu dotičnih država članica.

Ne postoji obveza razmatranja zahtjeva podnesenih nakon proteka roka iz prvog stavka.

Članak 66. stavak 1. i članak 67. stavci 5. do 7. provedbene uredbe primjenjuju se *mutatis mutandis*.

Po proteku roka od 18 mjeseci iz članka 67. stavka 5. provedbene uredbe, ustanova vjerovnik može zaračunati kamatu na dospjela i nenaplaćena potraživanja. Kamata se određuje u skladu s člankom 68. stavkom 2. provedbene uredbe.

Najviši iznos za nadoknadu troškova iz treće rečenice članka 65. stavka 6. osnovne uredbe u svakom je pojedinom slučaju iznos davanja na koje bi dotična osoba imala pravo u skladu sa zakonodavstvom države članice čije se zakonodavstvo na nju posljednje primjenjivalo ako je bila prijavljena kod službi za zapošljavanje u toj državi članici. Međutim, u odnosima između država članica navedenih u Prilogu 5. provedbenoj uredbi, nadležne ustanove jedne od država članica čije se zakonodavstvo posljednje primjenjivalo na dotičnu osobu određuju najviši iznos u svakom pojedinom slučaju na temelju prosječnog iznosa davanja za nezaposlenost predviđenog zakonodavstvom te države članice u prethodnoj kalendarskoj godini.

POGLAVLJE III.

Povrat nepripadnih davanja, povrat privremenih isplata i doprinosa, prijeboj i pomoć pri ostvarivanju povrata

Odjeljak 1.

Načela

Članak 71.

Zajedničke odredbe

Za potrebe primjene članka 84. osnovne uredbe i u okvirima utvrđenim tim člankom, naplata potraživanja se, kad god je to moguće, obavlja prijebojem bilo između ustanova dotičnih država članica ili u odnosu na dotičnu fizičku ili pravnu osobu u skladu s člancima 72. do 74. provedbene uredbe. Ako postupkom prijeboja nije moguće naplatiti cijelo potraživanje ili jedan njegov dio, preostali dugovani iznos naplaćuje se u skladu s člancima 75. do 85. provedbene uredbe.

Odjeljak 2.

Prijeboj

Članak 72.

Nepripadno isplaćena davanja

1. Ako je ustanova države članice određenoj osobi nepripadno isplatila davanja, ta ustanova može, pod uvjetima i u granicama utvrđenima zakonodavstvom koje primjenjuje, zatražiti od ustanove bilo koje druge države članice nadležne za isplatu davanja dotičnoj osobi da od zaostalih ili tekućih iznosa koji se duguju dotičnoj osobi oduzme nepripadno isplaćeni iznos, bez obzira na granu socijalne sigurnosti u okviru koje se davanje isplaćuje. Ustanova te druge države članice oduzima dotični iznos prema uvjetima i ograničenjima koja se primjenjuju na tu vrstu postupka prijeboja u skladu sa zakonodavstvom koje primjenjuje, na isti način kao da je sama izvršila preplatu, te oduzeti iznos doznačuje ustanovi koja je isplatila nepripadna davanja.

2. Iznimno od stavka 1., ako je u postupku priznanja ili revizije davanja za invalidnost, starosne i obiteljske mirovine na temelju poglavlja 4. i 5. glave III. osnovne uredbe ustanova države članice određenoj osobi isplatila nepripadni iznos, ta ustanova može zatražiti od ustanove bilo koje druge države članice nadležne za isplatu odgovarajućih davanja dotičnoj osobi da od zaostalih iznosa plativih dotičnoj osobi oduzme nepripadno isplaćeni iznos. Nakon što je ustanova te druge države članice o tim zaostalim iznosima obavijestila ustanovu koja je isplatila nepripadni iznos, ustanova koja je isplatila

nepripadni iznos u roku od dva mjeseca priopćuje visinu nepripadno isplaćenog iznosa. Ako ustanova, koja ima obvezu isplatiti zaostali iznos, primi to priopćenje u roku, ona oduzeti iznos doznačuje ustanovi koja je isplatila nepripadna davanja. Nakon proteka roka ta ustanova dotičnoj osobi bez odgađanja isplaćuje zaostale iznose.

3. Ako je osoba primala socijalnu pomoć u jednoj državi članici tijekom razdoblja u kojem je imala pravo na davanja prema zakonodavstvu druge države članice, tijelo koje je pružalo pomoć može, ako ima zakonsko pravo tražiti povrat davanja priznatih dotičnoj osobi, zahtijevati od ustanove bilo koje druge države članice nadležne za isplatu davanja u korist dotične osobe da od iznosa što ih ta država članica isplaćuje dotičnoj osobi oduzme iznos isplaćene pomoći.

Ta se odredba primjenjuje *mutatis mutandis* na svakog člana obitelji dotične osobe koji je primao pomoć na području države članice tijekom razdoblja u kojemu je osigurana osoba imala pravo na davanja prema zakonodavstvu druge države članice u odnosu na tog člana obitelji.

Ustanova države članice koja je isplatila nepripadni iznos pomoći šalje obračun dugovanog iznosa ustanovi druge države članice, koja potom taj iznos oduzima, u skladu s uvjetima i ograničenjima koja se primjenjuju na tu vrstu postupka prijeboja u skladu sa zakonodavstvom koje primjenjuje, te taj iznos bez odlaganja doznačuje ustanovi koja je isplatila nepripadni iznos.

Članak 73.

Privremeno isplaćena novčana davanja ili doprinosi

1. Za potrebe primjene članka 6. provedbene uredbe, najkasnije tri mjeseca nakon što je određeno zakonodavstvo koje se primjenjuje ili je utvrđena ustanova nadležna za isplatu davanja, ustanova koja je privremeno isplaćivala novčana davanja sastavlja obračun privremeno isplaćenih iznosa i šalje ga ustanovi za koju je utvrđeno da je nadležna.

Ustanova za koju je utvrđeno da je nadležna za isplatu davanja oduzima iznos s naslova privremene isplate od zaostalih iznosa odgovarajućih davanja koje duguje dotičnoj osobi te oduzeti iznos bez odgađanja doznačuje ustanovi koja je privremeno isplaćivala novčana davanja.

Ako je iznos privremeno isplaćenih davanja veći od zaostalih iznosa ili ako zaostalih iznosa nema, ustanova za koju je utvrđeno da je nadležna taj iznos oduzima od tekućih isplata, u skladu s uvjetima i ograničenjima koji se primjenjuju na tu vrstu postupka prijeboja prema zakonodavstvu koje primjenjuje, te oduzeti iznos bez odlaganja doznačuje ustanovi koja je privremeno isplaćivala novčana davanja.

2. Ustanova koja je privremeno primala uplate doprinosa od pravne i/ili fizičke osobe ne nadoknađuje iznose o kojima je riječ osobi koja ih je uplatila, sve dok ova od ustanove za koju se utvrdi da je nadležna ne dobije potvrdu o iznosima koji joj se duguju prema članku 6. stavku 4. provedbene uredbe.

Na zahtjev ustanove za koju se utvrdi da je nadležna, koji se podnosi najkasnije u roku od tri mjeseca nakon što se odredi zakonodavstvo koje se primjenjuje, ustanova koja je privremeno primala uplate doprinosa doznačuje ih ustanovi za koju se utvrdi da je nadležna za to razdoblje za potrebe rješavanja stanja u pogledu doprinosa što joj ih pravna i/ili fizička osoba duguje. Za doznačene se doprinose retroaktivno smatra da su bili uplaćeni ustanovi za koju se utvrdi da je nadležna.

Ako je iznos privremeno uplaćenih doprinosa veći od iznosa koji pravna i/ili fizička osoba duguje ustanovi za koju se utvrdi da je nadležna, ustanova koja je privremeno primala uplate doprinosa vraća preplaćeni iznos dotičnoj pravnoj i/ili fizičkoj osobi.

Članak 74.

Troškovi u vezi s prijebojem

Ako se dug naplaćuje u postupku prijeboja predviđenom člancima 72. i 73. provedbene uredbe, za to se ne zaračunavaju nikakvi troškovi.

Odjeljak 3.

Naplata

Članak 75.

Definicije i zajedničke odredbe

1. Za potrebe ovog odjeljka:

— „potraživanje” znači sva potraživanja koja se odnose na doprinose ili na davanja nepripadno isplaćena ili pružena, uključujući kamate, novčane kazne, administrativne sankcije i sve ostale pristojbe i troškove u vezi s potraživanjem u skladu sa zakonodavstvom države članice koja ostvaruje potraživanje;

— „stranka tražiteljica” znači, u odnosu na svaku državu članicu, svaka ustanova koja podnosi zahtjev za podatke, obavijest ili povrat u odnosu na prethodno definirano potraživanje;

— „zamoljena stranka” znači, u odnosu na svaku državu članicu, svaka ustanova kojoj se može podnijeti zahtjev za podatke, obavijest ili povrat.

2. Zahtjevi i s njima povezane obavijesti između država članica u pravilu se upućuju posredstvom za to određenih ustanova.

3. Praktične mjere provedbe, uključujući između ostalih i one koje se odnose na članak 4. provedbene uredbe i na utvrđivanje najnižeg iznosa za koji se može podnijeti zahtjev za naplatu, donosi Administrativna komisija.

Članak 76.

Zahtjevi za informacije

1. Na zahtjev stranke tražiteljice, zamoljena stranka pruža sve informacije koje stranci tražiteljici mogu biti od koristi u naplati njezinog potraživanja.

S ciljem pribavljanja tih informacija, zamoljena stranka upotrebljava ovlasti predviđene zakonima i drugim propisima koji se primjenjuju na naplatu sličnih potraživanja koja nastaju u njezinoj vlastitoj državi članici.

2. U zahtjevu za informacije navodi se ime, posljednja poznata adresa i svi ostali relevantni podaci u vezi s identificiranjem dotične pravne ili fizičke osobe na koju se odnose zatražene informacije te vrsta i iznos potraživanja za koje se podnosi zahtjev.

3. Zamoljena stranka nije obvezna dostaviti informacije:

(a) koje ne bi mogla pribaviti za potrebe naplate sličnih potraživanja koja nastaju u njezinoj vlastitoj državi članici;

(b) kojima bi se otkrila kakva poslovna, industrijska ili profesionalna tajna;

(c) čijim bi se otkrivanjem mogla ugroziti sigurnost ili bi ono bilo u suprotnosti s javnim poretkom države članice.

4. Zamoljena stranka obavješćuje stranku tražiteljicu o razlozima za odbijanje zahtjeva za informacije.

Članak 77.

Priopćavanje

1. Zamoljena stranka, na zahtjev stranke tražiteljice te u skladu s pravilima koja su na snazi u pogledu priopćavanja sličnih akata ili odluka u njezinoj vlastitoj državi članici, priopćuje naslovniku sve akte i odluke, uključujući i one sudske naravi, koji dolaze iz države članice stranke tražiteljice te koji se odnose na potraživanje i/ili njegovu naplatu.

2. U zahtjevu za priopćavanje navodi se ime, adresa i svi ostali relevantni podaci koji se odnose na identifikaciju dotičnog naslovnika, kojima stranka tražiteljica inače ima pristup, vrsta i predmet akta ili odluke koja se priopćuje, te, ako je potrebno, naziv, adresa i svi ostali relevantni podaci koji se odnose na identifikaciju dužnika i potraživanje na koje se akt ili odluka odnosi te ostale korisne podatke.

3. Zamoljena stranka bez odlaganja obavješćuje stranku tražiteljicu o radnjama poduzetim povodom njezinog zahtjeva za priopćavanje te posebno o datumu na koji su odluka ili akt proslijeđeni naslovniku.

Članak 78.

Zahtjev za naplatu

1. Uz zahtjev za naplatu potraživanja, koji stranka tražiteljica upućuje zamoljenoj stranci, dostavlja se službena ili ovjerena preslika akta kojim se dopušta njegova ovrha, izdana u državi članici stranke tražiteljica te, kad je primjereno, izvornik ili ovjerena preslika ostalih dokumenata potrebnih za naplatu.

2. Stranka tražiteljica može podnijeti zahtjev za naplatu samo:

(a) ako potraživanje i/ili akt kojim se dopušta njegova ovrha nisu osporeni u njezinoj vlastitoj državi članici, osim u slučajevima u kojima se primjenjuje drugi podstavak članka 81. stavka 2. provedbene uredbe;

(b) ako je u vlastitoj državi članici pokrenula odgovarajuće postupke naplate koji joj stoje na raspolaganju na temelju akta iz stavka 1., a poduzete mjere neće dovesti do isplate potraživanja u cijelosti;

(c) ako prema njezinome vlastitom zakonodavstvu nije nastupila zastara.

3. U zahtjevu za naplatu navodi se:

(a) ime, adresa i svi ostali relevantni podaci koji se odnose na identifikaciju dotične fizičke ili pravne osobe i/ili treće osobe koja drži njezina sredstva;

(b) ime, adresa i svi ostali relevantni podaci koji se odnose na identitet stranke tražiteljice;

(c) akt kojim se dopušta njezina ovrha, izdan u državi članici stranke tražiteljice;

(d) vrsta i iznos potraživanja, uključujući dospjelu glavnicu, kamate, novčane kazne, administrativne sankcije i sve ostale pristojbe i troškove iskazane u valutama država članica stranke tražiteljice i zamoljene stranke;

(e) datum na koji je stranka tražiteljica i/ili zamoljena stranka naslovniku priopćila akt;

(f) datum od kojega i razdoblje u kojemu je moguće provesti ovrhu prema zakonima koji su na snazi u državi članici stranke tražiteljice;

(g) svi ostali relevantni podaci.

4. Zahtjev za naplatu sadrži i izjavu stranke tražiteljice kojom ova potvrđuje da su ispunjeni uvjeti utvrđeni stavkom 2.

5. Stranka tražiteljica prosljeđuje zamoljenoj stranci sve relevantne informacije koje se odnose na pitanje u vezi s kojim je podnesen zahtjev za naplatu, čim za njih sazna.

Članak 79.

Akt kojim se dopušta ovrha radi naplate

1. U skladu s člankom 84. stavkom 2. osnovne uredbe, akt kojim se dopušta ovrha potraživanja neposredno se priznaje i prema njemu se automatski odnosi kao prema aktu države članice zamoljene stranke kojim se dopušta ovrha potraživanja.

2. Neovisno o stavku 1., akt kojim se dopušta ovrha potraživanja može, kad je to primjereno i u skladu s odredbama koje su na snazi u državi članici zamoljene stranke, biti prihvaćen ili priznat kao akt kojim se dopušta ovrha na području te države članice, odnosno dopunjen ili zamijenjen takvim aktom.

Države članice nastoje izvršiti prihvaćanje, priznanje, dopunu ili zamjenu u roku od tri mjeseca od datuma primitka zahtjeva za naplatu, osim u slučajevima kad se primjenjuje treći podstavak ovog stavka. Države članice ne mogu odbiti izvršiti te radnje ako je akt kojim se dopušta ovrha propisno sastavljen. Zamoljena stranka obavješćuje stranku tražiteljicu o razlozima prekoračenja tromjesečnog roka.

Ako bi bilo koja od tih radnji imala za posljedicu nastanak spora u vezi s potraživanjem i/ili aktom kojim se dopušta ovrha koji je izdala stranka tražiteljica, primjenjuje se članak 81. provedbene uredbe.

Članak 80.

Načini i rokovi plaćanja

1. Potraživanja se naplaćuju u valuti države članice zamoljene stranke. Zamoljena stranka doznačuje stranci tražiteljici cijeli iznos potraživanja koji je naplatila.

2. Ako to dopuštaju zakoni ili drugi propisi koji su na snazi u njezinoj državi članici te nakon savjetovanja sa strankom tražiteljicom, zamoljena stranka može dužniku ostaviti rok za plaćanje ili odobriti obročnu otplatu. Sve kamate koje zamoljena stranka zaračuna u odnosu na te dodatne rokove za plaćanje također se doznačuju stranci tražiteljici.

Od datuma na koji je akt kojim se dopušta ovrha radi naplate potraživanja neposredno priznat u skladu s člankom 79. stavkom 1. provedbene uredbe, odnosno na koji je prihvaćen, priznat, dopunjen ili zamijenjen u skladu s člankom 79. stavkom 2. provedbene uredbe, zaračunavaju se kamate na zakašnjela plaćanja prema zakonima ili drugim propisima koji su na snazi u državi članici zamoljene stranke, koje se također doznačuju stranci tražiteljici.

Članak 81.

Osporavanje potraživanja ili akta kojim se dopušta ovrha radi njegove naplate te osporavanje mjera ovrhe

1. Ako u tijeku postupka naplate zainteresirana stranka ospori potraživanje i/ili akt kojim se dopušta njegova ovrha izdan u državi članici stranke tražiteljice, ta stranka pokreće postupak pred nadležnim tijelima države članice stranke tražiteljice, u skladu sa zakonima koji su na snazi u toj državi članici. O pokretanju postupka stranka tražiteljica bez odlaganja obavješćuje zamoljenu stranku. I zainteresirana stranka može o pokretanju postupka obavijestiti zamoljenu stranku.

2. Čim zamoljena stranka primi obavijest ili informacije iz stavka 1. bilo od stranke tražiteljice ili od zainteresirane stranke, ona prekida postupak ovrhe do odluke nadležnog tijela o tom pitanju, osim ako stranka tražiteljica ne zatraži drukčije u skladu s drugim podstavkom ovog stavka. Ako zamoljena stranka to smatra potrebnim, a ne dovodeći u pitanje članak 84. provedbene uredbe, ona može poduzeti mjere radi osiguranja naplate ako zakoni ili drugi propisi koji su na snazi u njezinoj vlastitoj državi članici to dopuštaju za slična potraživanja.

Neovisno o prvome podstavku, stranka tražiteljica može, u skladu sa zakonima, drugim propisima i upravnom praksom na snazi u njezinoj vlastitoj državi članici, od zamoljene stranke zahtijevati da naplati osporeno potraživanje, ako mjerodavni zakoni, drugi propisi i upravna praksa na snazi u državi članici zamoljene stranke to dopuštaju. Ako ishod spora u konačnici bude povoljan za dužnika, stranka tražiteljica dužna je nadoknaditi sve naplaćene iznose, zajedno s naknadom štete koja se eventualno dosudi u skladu sa zakonodavstvom koje je na snazi u državi članici zamoljene stranke.

3. Ako se spor odnosi na mjere ovrhe poduzete u državi članici zamoljene stranke, postupak se pokreće pred nadležnim tijelom te države članice u skladu s njezinim zakonima i drugim propisima.

4. Ako je nadležno tijelo pred kojim se pokrene postupak u skladu sa stavkom 1. redovni ili upravni sud, odluka tog suda, ako je donesena u korist stranke tražiteljice i dopušta naplatu potraživanja u državi članici stranke tražiteljice, predstavlja „instrument kojim se dopušta ovrha" u smislu članaka 78. i 79. provedbene uredbe pa se naplata potraživanja može provesti na temelju te odluke.

Članak 82.

Ograničenja koja se odnose na pružanje pomoći

1. Zamoljena stranka nije obvezna:

(a) pružiti pomoć predviđenu člancima od 78. do 81. provedbene uredbe ako bi, zbog stanja u kojemu se nalazi dužnik, naplata potraživanja prouzročila ozbiljne ekonomske ili socijalne teškoće u državi članici zamoljene stranke, ako zakoni, drugi propisi ili upravna praksa na snazi u državi članici zamoljene stranke dopuštaju takvo postupanje za slična domaća potraživanja;

(b) pružiti pomoć predviđenu člancima od 76. do 81. provedbene uredbe ako se izvorni zahtjev na temelju članaka od 76. do 78. provedbene uredbe odnosi na potraživanja koja su starija od pet godina, računajući od trenutka izdavanja akta kojim je dopuštena naplata u skladu sa zakonima, drugim propisima ili upravnom praksom koji su bili na snazi u državi članici stranke tražiteljice na datum podnošenja zahtjeva. Međutim, ako se potraživanje ospori ili akt pobija, rok počinje teći od trenutka kad država članica stranke tražiteljice utvrdi da se potraživanje ili nalog za ovrhu kojim se dopušta naplata više ne mogu osporavati.

2. Zamoljena stranka obavješćuje stranku tražiteljicu o razlozima za odbijanje zahtjeva za pomoć.

Članak 83.

Rokovi zastare

1. Pitanja koja se tiču rokova zastare uređena su:

(a) zakonima na snazi u državi članici stranke tražiteljice, ako se odnose na potraživanje i/ili akt kojim se dopušta njegova ovrha; i

(b) zakonima na snazi u državi članici zamoljene stranke, ako se odnose na mjere ovrhe u zamoljenoj državi članici.

Rokovi zastare u skladu sa zakonima koji su na snazi u državi članici zamoljene stranke počinju teći na datum neposrednog priznanja ili na datum prihvaćanja, priznanja, dopune ili zamjene u skladu s člankom 79. provedbene uredbe.

2. Za mjere koje je zamoljena stranka poduzela radi naplate potraživanja povodom zahtjeva za pomoć koje bi, da ih je provela stranka tražiteljica, imale učinak obustave ili prekida roka zastare u skladu sa zakonima na snazi u državi članici stranke tražiteljice, smatra se da su, kad je riječ o tom učinku, provedene u toj državi članici.

Članak 84.

Mjere osiguranja

Na obrazloženi zahtjev stranke tražiteljice, zamoljena stranka poduzima mjere osiguranja kako bi osigurala naplatu potraživanja, u mjeri u kojoj to dopuštaju zakoni i drugi propisi koji su na snazi u državi članici zamoljene stranke.

Za potrebe provedbe prvog stavka primjenjuju se *mutatis mutandis* odredbe i postupci utvrđeni u člancima 78., 79., 81. i 82. provedbene uredbe.

Članak 85.

Troškovi u vezi s naplatom

1. Zamoljena stranka naplatit će od dotične fizičke ili pravne osobe i zadržati svaki trošak koji bude imala u vezi s naplatom, u skladu sa zakonima i drugim propisima države članice zamoljene stranke koji se primjenjuju na slična potraživanja.

2. Uzajamna pomoć koja se pruža na temelju ovog odjeljka u pravilu je besplatna. Međutim, ako naplata predstavlja poseban problem ili ako uključuje veoma visoke troškove, stranka tražiteljica i zamoljena stranka mogu se posebno dogovoriti o načinima nadoknade troškova u slučajevima o kojima je riječ.

3. Država članica stranke tražiteljice odgovara državi članici zamoljene stranke za sve troškove i gubitke koji su nastali kao posljedica radnji za koje se utvrdi da su bile neutemeljene bilo u pogledu sadržaja potraživanja ili valjanosti akta koji je izdala stranka tražiteljica.

Članak 86.

Klauzula o preispitivanju

1. Najkasnije do proteka četvrte pune kalendarske godine nakon stupanja na snagu provedbene uredbe, Administrativna komisija podnijet će usporedbeno izvješće o rokovima utvrđenim u članku 67. stavcima 2., 5. i 6. provedbene uredbe.

Na temelju tog izvješća, Europska komisija prema potrebi može iznijeti prijedloge za preispitivanje tih rokova s ciljem njihovog značajnog skraćivanja.

2. Najkasnije do dana iz stavka 1., Administrativna komisija ocjenjuje i pravila za preračunavanje razdoblja utvrđena u članku 13. s ciljem njihovog pojednostavljivanja ako je to moguće.

3. Najkasnije do 1. svibnja 2015., Administrativna komisija podnosi izvješće kojim se posebno ocjenjuje primjena poglavlja I. i III. glave IV. provedbene uredbe, posebno u pogledu postupaka i rokova iz članka 67. stavaka 2., 5. i 6. provedbene uredbe te postupaka naplate iz članaka od 75. do 85. provedbene uredbe.

U svjetlu tog izvješća, Europska komisija može, ako je to potrebno, iznijeti odgovarajuće prijedloge o tome kako te postupke učiniti učinkovitijima i uravnoteženijima.

GLAVA V.

OSTALE, PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 87.

Liječnički pregledi i administrativne provjere

1. Ne dovodeći u pitanje ostale odredbe, ako korisnik davanja ili podnositelj zahtjeva za davanje ili član njegove obitelji ima privremeno boravište ili boravište na području države članice u kojoj se ne nalazi ustanova dužnik, liječnički pregled na zahtjev te ustanove obavlja ustanova u mjestu korisnikovog privremenog boravišta ili boravišta u skladu s postupcima utvrđenim zakonodavstvom koje ta ustanova primjenjuje. Ustanova dužnik obavješćuje ustanovu mjesta privremenog boravišta ili boravišta o svim posebnim uvjetima koje je potrebno ispuniti ili pitanjima koja je potrebno obuhvatiti liječničkim pregledom.

2. Ustanova mjesta privremenog boravišta ili boravišta prosljeđuje izvješće ustanovi dužniku koja je zatražila liječnički pregled. Ta je ustanova vezana nalazima ustanove mjesta privremenog boravišta ili boravišta.

Ustanova dužnik pridržava pravo korisnika uputiti na pregled kod liječnika po vlastitom izboru. Međutim, korisnik može biti pozvan vratiti se u državu članicu ustanove dužnika samo ako može putovati bez štetnih posljedica za svoje zdravlje te ako troškove puta i smještaja plati ustanova dužnik.

3. Ako korisnik davanja ili podnositelj zahtjeva za davanje ili član njegove obitelji ima privremeno boravište ili boravište na području države članice u kojoj se ne nalazi ustanova dužnik, administrativne provjere na zahtjev ustanove dužnika obavlja ustanova u mjestu korisnikovog privremenog boravišta ili boravišta.

U ovome se slučaju primjenjuje i stavak 2.

4. Stavci 2. i 3. primjenjuju se i na utvrđivanje ili provjeru ima li korisnik davanja ili podnositelj zahtjeva za davanja za dugotrajnu njegu spomenutog u članku 34. osnovne uredbe svojstvo uzdržavane osobe.

5. Nadležna tijela ili nadležne ustanove dviju ili više država članica mogu dogovoriti posebne mjere ili postupke kojima bi se u cijelosti ili djelomično povećala spremnost podnositelja zahtjeva ili korisnika davanja za uključivanje na tržište rada i njihovo sudjelovanje u svim sustavima ili programima koji su za te potrebe na raspolaganju u državi članici privremenog boravišta ili boravišta.

6. Kao iznimka od načela besplatne uzajamne administrativne suradnje iz članka 76. stavka 2. osnovne uredbe, ustanova dužnik, koja je zatražila provjere iz stavaka 1. do 5., nadoknađuje stvarni iznos troškova tih provjera ustanovi od koje je zatraženo da te provjere obavi.

Članak 88.

Obavijesti

1. Države članice dostavljaju Europskoj komisiji pojedinosti o tijelima definiranim u članku 1. točkama (m), (q) i (r) osnovne uredbe i članku 1. stavku 2. točkama (a) i (b) provedbene uredbe te o ustanovama određenima u skladu s provedbenom uredbom.

2. Tijela navedena u stavku 1. dobivaju elektronički identitet u obliku identifikacijske šifre i elektroničke adrese.

3. Administrativna komisija utvrđuje strukturu, sadržaj i iscrpna pravila u vezi s dostavom pojedinosti iz stavka 1., uključujući i jedinstveni format i predložak.

4. U Prilogu 4. provedbenoj uredbi nalaze se pojedinosti o javnoj bazi podataka koja sadrži podatke navedene u stavku 1. Bazu podataka uspostavlja i njome upravlja Europska komisija. Države članice su, međutim, odgovorne za unos vlastitih podataka za kontakt u tu bazu podataka. Osim toga, države članice brinu se za točnost unosa nacionalnih podataka za kontakt propisanih stavkom 1.

5. Države članice odgovorne su za ažuriranje podataka navedenih u stavku 1.

Članak 89.

Informacije

1. Administrativna komisija priprema informacije koje su potrebne kako bi se osiguralo da dotične stranke budu upoznate sa svojim pravima i administrativnim formalnostima koje trebaju ispuniti kako bi ih ostvarile. Te se informacije po mogućnosti pružaju elektroničkim putem, objavom na internetskim stranicama kojima javnost ima pristup. Administrativna komisija osigurava da se informacije redovito ažuriraju i prati kvalitetu usluga koje se pružaju strankama.

2. Savjetodavni odbor iz članka 75. osnovne uredbe može izdavati mišljenja i preporuke o poboljšanju informacija i njihovog širenja.

3. Nadležna tijela osiguravaju da njihove ustanove budu upoznate sa svim odredbama Zajednice, zakonodavnim i drugim, među kojima su i odluke Administrativne komisije, na područjima obuhvaćenim i pod uvjetima propisanim osnovnom uredbom i provedbenom uredbom te da primjenjuju te odredbe.

Članak 90.

Preračunavanje valuta

Radi primjene osnovne uredbe i provedbene uredbe, tečaj između dviju valuta je referentni tečaj koji objavljuje Europska središnja banka. Datum koji se uzima u obzir za određivanje tečaja utvrđuje Administrativna komisija.

Članak 91.

Statistički podaci

Nadležna tijela kompiliraju statističke podatke o primjeni osnovne uredbe i provedbene uredbe te ih dostavljaju tajništvu Administrativne komisije. Ti se podaci prikupljaju i organiziraju prema planu i metodi koje utvrđuje Administrativna komisija. Za širenje podataka odgovorna je Europska komisija.

Članak 92.

Izmjena priloga

Prilozi 1., 2., 3., 4. i 5. provedbenoj uredbi te prilozi VI., VII., VIII. i IX. osnovnoj uredbi mogu se izmijeniti uredbom Komisije na zahtjev Administrativne komisije.

Članak 93.

Prijelazne odredbe

Na situacije obuhvaćene provedbenom uredbom primjenjuje se članak 87. osnovne uredbe.

Članak 94.

Prijelazne odredbe koje se odnose na mirovine

1. Ako je osigurani slučaj nastupio prije stupanja na snagu provedbene uredbe na području dotične države članice, a zahtjev za mirovinu nije riješen do tog datuma, na temelju tog zahtjeva davanje se određuje dvaput, ako se davanja s obzirom na taj osigurani slučaj moraju priznati za razdoblje koje prethodi tom datumu:

(a) za razdoblje prije datuma stupanja na snagu provedbene uredbe na području dotične države članice, u skladu s Uredbom (EEZ) br. 1408/71 ili s ugovorima koji su na snazi između dotičnih država članica;

(b) za razdoblje koje počinje na datum stupanja na snagu provedbene uredbe na području dotične države članice, u skladu s osnovnom uredbom.

Međutim, ako je iznos davanja određen na temelju odredaba točke (a) viši od iznosa određenog na temelju odredaba točke (b), dotična osoba i dalje ima pravo na iznos određen u skladu s odredbama točke (a).

2. Kad je riječ o zahtjevu za davanja za invalidnost i starost te davanja za nadživjele članove obitelji koji je podnesen ustanovi države članice nakon datuma stupanja na snagu provedbene uredbe na području dotične države članice, potrebno je po službenoj dužnosti, u skladu s osnovnom uredbom, ponovno ocijeniti davanja koja je prije tog datuma za isti osigurani slučaj priznala ustanova ili ustanove jedne ili više država članica; ishod takve ponovne ocjene ne može biti umanjenje iznosa priznatog davanja.

Članak 95.

Prijelazno razdoblje za razmjenu podataka elektroničkim putem

1. Svaka država članica može iskoristiti prijelazno razdoblje za razmjenu podataka elektroničkim putem kako predviđa članak 4. stavak 2. provedbene uredbe.

Ta prijelazna razdoblja nisu dulja od 24 mjeseca od dana stupanja na snagu provedbene uredbe.

Međutim, ako dođe do značajnog kašnjenja u uspostavi potrebne infrastrukture Zajednice (elektronička razmjena informacija o socijalnoj sigurnosti – EESSI) u odnosu na stupanje na snagu provedbene uredbe, Administrativna komisija može odobriti odgovarajuće produljenje tih razdoblja.

2. Praktične mjere u odnosu na svako potrebno prijelazno razdoblje iz stavka 1. utvrđuje Administrativna komisija s ciljem osiguranja potrebne razmjene podataka za primjenu osnovne uredbe i provedbene uredbe.

Članak 96.

Stavljanje izvan snage

1. Uredba Vijeća (EEZ) br. 574/72 stavlja se izvan snage s danom 1. svibnja 2010.

Međutim, Uredba (EEZ) br. 574/72 ostaje na snazi i ima pravni učinak u smislu:

(a) Uredbe Vijeća (EZ) br. 859/2003 od 14. svibnja 2003. o proširivanju odredaba Uredbe (EEZ) br. 1408/71 i Uredbe (EEZ) br. 574/72 na državljane trećih zemalja za koje ne vrijede spomenute odredbe isključivo na osnovi njihovog državljanstva [1], tako dugo dok se ta Uredba ne stavi izvan snage ili izmijeni

(b) Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1661/85 od 13. lipnja 1985. o utvrđivanju tehničkih prilagodbi pravilima Zajednice o socijalnoj sigurnosti radnika migranata s obzirom na Grenland [2], tako dugo dok se ta Uredba ne stavi izvan snage ili izmijeni;

(c) Ugovor o Europskom gospodarskom području [3] i Ugovor između Europske zajednice i njenih država članica, na jednoj strani, i Švicarske Konfederacije, na drugoj strani, o slobodnom kretanju osoba [4] i ostali ugovori koji upućuju na Uredbu (EEZ) br. 574/72, tako dugo dok se ti ugovori ne izmijene na temelju provedbene Uredbe.

[1] SL L 124, 20.5.2003., str. 1.
[2] SL L 160, 20.6.1985., str. 7.
[3] SL L 1, 3.1.1994., str. 1.
[4] SL L 114, 30.4.2002., str. 6.

2. Upućivanja na Uredbu (EEZ) br. 574/72 u Direktivi Vijeća 98/49/EZ od 29. lipnja 1998. o zaštiti dodatnih mirovinskih prava zaposlenih osoba i samostalnih djelatnika koji se kreću unutar Zajednice [1] treba uzeti kao da se odnose na provedbenu Uredbu.

Članak 97.

Objava i stupanje na snagu

Ova se Uredba objavljuje u *Službenom listu Europske unije*. Ona stupa na snagu 1. svibnja 2010.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 16. rujna 2009.

Za Europski parlament	*Za Vijeće*
Predsjednik	*Predsjednik*
J. BUZEK	C. MALMSTRÖM

[1] SL L 209, 25.7.1998., str. 46.

PRILOG 1.

Provedbene odredbe o bilateralnim sporazumima koji ostaju na snazi i o novim bilateralnim provedbenim sporazumima

(iz članka 8. stavka 1. i članka 9. stavka 2. provedbene uredbe)

BELGIJA – DANSKA

Razmjena nota od 8. svibnja 2006. i 21. lipnja 2006. o Sporazumu o nadoknadi troškova stvarnog iznosa davanja pruženog članovima obitelji zaposlene ili samozaposlene osobe osigurane u Belgiji, u slučaju kad član obitelji ima boravište u Danskoj, te umirovljenicima i/ili članovima njihovih obitelji koji su osigurani u Belgiji, a boravište imaju u Danskoj

BELGIJA – NJEMAČKA

Sporazum od 29. siječnja 1969. o prikupljanju i naplati doprinosa za socijalno osiguranje

BELGIJA – IRSKA

Razmjena nota od 19. svibnja i 28. srpnja 1981. u vezi s člankom 36. stavkom 3. i člankom 70. stavkom 3. Uredbe (EEZ) br. 1408/71 (uzajamno odricanje od prava na nadoknadu troškova davanja u naravi i davanja za nezaposlenost na temelju poglavlja 1. i 6. glave III. Uredbe (EEZ) br. 1408/71) te člankom 105. stavkom 2. Uredbe (EEZ) br. 574/72 (uzajamno odricanje od prava na nadoknadu troškova administrativnih provjera i liječničkih pregleda).

BELGIJA – ŠPANJOLSKA

Sporazum od 25. svibnja 1999. o nadoknadi troškova davanja u naravi u skladu s odredbama Uredbe (EEZ) br. 1408/71 i Uredbe (EEZ) br. 574/72

BELGIJA – FRANCUSKA

(a) Sporazum od 4. srpnja 1984. u odnosu na liječničke preglede pograničnih radnika koji imaju boravište u jednoj, a rade u drugoj državi

(b) Sporazum od 14. svibnja 1976. o odricanju od nadoknade troškova administrativnih provjera i liječničkih pregleda, sklopljen u skladu s člankom 105. stavkom 2. Uredbe (EEZ) br. 574/72

(c) Sporazum od 3. listopada 1977. o provedbi članka 92. Uredbe (EEZ) br. 1408/71 (naplata doprinosa za socijalno osiguranje)

(d) Sporazum od 29. lipnja 1979. o uzajamnom odricanju od nadoknade troškova predviđen člankom 70. stavkom 3. Uredbe (EEZ) br. 1408/71 (troškovi davanja za nezaposlenost)

(e) Administrativni sporazum od 6. ožujka 1979. o postupcima za provedbu Dodatne konvencije od 12. listopada 1978. o socijalnoj sigurnosti između Belgije i Francuske u odnosu na njezine odredbe koje se odnose na samozaposlene osobe

(f) Razmjena nota od 21. studenoga 1994. i 8. veljače 1995. u vezi s postupcima za namirenje uzajamnih potraživanja na temelju članaka 93., 94. 95. i 96. Uredbe (EEZ) br. 574/72

BELGIJA – ITALIJA

(a) Sporazum od 12. siječnja 1974. o provedbi članka 105. stavka 2. Uredbe (EEZ) br. 574/72

(b) Sporazum od 31. listopada 1979. o provedbi članka 18. stavka 9. Uredbe (EEZ) br. 574/72

(c) Razmjena nota od 10. prosinca 1991. i 10. veljače 1992. u vezi s nadoknadom uzajamnih potraživanja na temelju članka 93. Uredbe (EEZ) br. 574/72

(d) Sporazum od 21. studenoga 2003. o uvjetima za namirenje uzajamnih potraživanja na temelju članaka 94. i 95. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 574/72

BELGIJA – LUKSEMBURG

(a) Sporazum od 28. siječnja 1961. o povratu doprinosa za socijalno osiguranje.

(b) Sporazum od 16. travnja 1976. o odricanju od nadoknade troškova administrativnih provjera i liječničkih pregleda, predviđen člankom 105. stavkom 2. Uredbe (EEZ) br. 574/72

BELGIJA – NIZOZEMSKA

(a) Sporazum od 21. ožujka 1968. o prikupljanju i naplati doprinosa za socijalno osiguranje, zajedno s Administrativnim sporazumom od 25. studenoga 1970. o provedbi tog Sporazuma

(b) Sporazum od 13. ožujka 2006. o zdravstvenom osiguranju

(c) Sporazum od 12. kolovoza 1982. o osiguranju za slučaj bolesti, majčinstva i invalidnosti

BELGIJA – UJEDINJENA KRALJEVINA

(a) Razmjena nota od 4. svibnja i 14. lipnja 1976. u vezi s člankom 105. stavkom 2. Uredbe (EEZ) br. 574/72 (odricanje od nadoknade troškova administrativnih provjera i liječničkih pregleda)

(b) Razmjena nota od 18. siječnja i 14. ožujka 1977. u vezi s člankom 36. stavkom 3. Uredbe (EEZ) br. 1408/71 (dogovor o nadoknadi ili odricanju od nadoknade troškova davanja u naravi pruženih pod uvjetima iz poglavlja 1. glave III. Uredbe (EEZ) br. 1408/71), izmijenjena razmjenom nota od 4. svibnja i 23. srpnja 1982. (sporazum o nadoknadi troškova nastalih na temelju članka 22. stavka 1. točke (a) Uredbe (EEZ) br. 1408/71)

BUGARSKA – ČEŠKA

Članak 29. stavci 1. i 3. Sporazuma od 25. studenoga 1998. i članak 5. stavak 4. Administrativnog sporazuma od 30. studenoga 1999. o odricanju od nadoknade troškova administrativnih provjera i liječničkih pregleda

BUGARSKA – NJEMAČKA

Članci 8. do 9. Administrativnog sporazuma o provedbi Konvencije o socijalnoj sigurnosti od 17. prosinca 1997. u području mirovina

ČEŠKA – SLOVAČKA

Članci 15. i 16. Administrativnog sporazuma od 8. siječnja 1993. o određivanju sjedišta poslodavca i mjesta boravišta za potrebe primjene članka 20. Konvencije od 29. listopada 1992. o socijalnoj sigurnosti

DANSKA – IRSKA

Razmjena nota od 22. prosinca 1980. i 11. veljače 1981. o uzajamnom odricanju od nadoknade troškova davanja u naravi pruženih u okviru osiguranja za slučaj bolesti, majčinstva, ozljede na radu i profesionalne bolesti te davanja za nezaposlenost, kao i troškova administrativnih provjera i liječničkih pregleda (članak 36. stavak 3. i članak 63. stavak 3. Uredbe (EEZ) br. 1408/71 te članak 105. stavak 2. Uredbe (EEZ) br. 574/72)

DANSKA – GRČKA

Sporazum od 8. svibnja 1986. o djelomičnom uzajamnom odricanju od nadoknade troškova davanja u naravi za slučaj bolesti, majčinstva, ozljede na radu i profesionalne bolesti te odricanje od nadoknade troškova administrativnih provjera i liječničkih pregleda

DANSKA – ŠPANJOLSKA

Sporazum od 11. prosinca 2006. o predujmovima, rokovima i nadoknadi stvarnog iznosa davanja pruženih članovima obitelji zaposlene osobe ili samozaposlene osobe osigurane u Španjolskoj, u slučaju kad član obitelji ima boravište u Danskoj, te umirovljenicima i/ili članovima njihovih obitelji koji su osigurani u Španjolskoj, a boravište imaju u Danskoj

DANSKA – FRANCUSKA

Sporazum od 29. lipnja 1979. i dodatni Sporazum od 2. lipnja 1993. o djelomičnom odricanju od nadoknade troškova na temelju članka 36. stavka 3. i članka 63. stavka 3. Uredbe (EEZ) br. 1408/71 te uzajamnom odricanju od nadoknade troškova na temelju članka 105. stavka 2. Uredbe (EEZ) br. 574/72 (djelomično odricanje od nadoknade troškova davanja u naravi u odnosu na bolest, majčinstvo, ozljede na radu i profesionalne bolesti te odricanje od nadoknade troškova administrativnih provjera i liječničkih pregleda)

DANSKA – ITALIJA

Sporazum od 18. studenoga 1998. o nadoknadi troškova davanja u naravi u okviru osiguranja za slučaj bolesti, majčinstva, ozljede na radu i profesionalne bolesti, troškova administrativnih provjera i liječničkih pregleda

DANSKA – LUKSEMBURG

Sporazum od 19. lipnja 1978. o uzajamnom odricanju od nadoknade troškova u smislu članka 36. stavka 3., članka 63. stavka 3. i članka 70. stavka 3. Uredbe (EEZ) br. 1408/71 te članka 105. stavka 2. Uredbe (EEZ) br. 574/72 (troškovi davanja u naravi za bolest, majčinstvo, ozljede na radu i profesionalne bolesti, troškovi davanja za nezaposlenost te odricanje od nadoknade troškova administrativnih provjera i liječničkih pregleda)

DANSKA – NIZOZEMSKA

Razmjena nota od 30. ožujka i 25. travnja 1979. izmijenjena sporazumom od 12. prosinca 2006. o nadoknadi troškova davanja u naravi za bolest, majčinstvo, ozljede na radu i profesionalne bolesti

DANSKA – PORTUGAL

Sporazum od 17. travnja 1998. o djelomičnom odricanju od nadoknade troškova davanja u naravi u okviru osiguranja za slučaj bolesti, majčinstva, ozljede na radu i profesionalne bolesti te administrativnih provjera i liječničkih pregleda

DANSKA – FINSKA

Članak 15. Nordijske konvencije o socijalnoj sigurnosti od 18. kolovoza 2003.; Sporazum o uzajamnom odricanju od nadoknade troškova na temelju članaka 36., 63. i 70. Uredbe (EEZ) br. 1408/71 (troškovi davanja u naravi u odnosu na bolest i majčinstvo, ozljede na radu i profesionalne bolesti te davanja za nezaposlenost) te članka 105. Uredbe (EEZ) br. 574/72 (troškovi administrativnih provjera i liječničkih pregleda)

DANSKA – ŠVEDSKA

Članak 15. Nordijske konvencije o socijalnoj sigurnosti od 18. kolovoza 2003.; Sporazum o uzajamnom odricanju od nadoknade troškova na temelju članaka 36., 63. i 70. Uredbe (EEZ) br. 1408/71 (troškovi davanja u naravi u odnosu na bolest i majčinstvo, ozljede na radu i profesionalne bolesti te davanja za nezaposlenost) te članka 105. Uredbe (EEZ) br. 574/72 (troškovi administrativnih provjera i liječničkih pregleda)

DANSKA – UJEDINJENA KRALJEVINA

Razmjena nota od 30. ožujka i 19. travnja 1977. izmijenjena razmjenom nota od 8. studenoga 1989. i 10. siječnja 1990. o sporazumu o odricanju od nadoknade troškova davanja u naravi te administrativnih provjera i liječničkih pregleda

NJEMAČKA – FRANCUSKA

Sporazum od 26. svibnja 1981. o provedbi članka 92. Uredbe (EEZ) br. 1408/71 (prikupljanje i naplata doprinosa za socijalno osiguranje)

NJEMAČKA – ITALIJA

Sporazum od 3. travnja 2000. o prikupljanju i naplati doprinosa za socijalno osiguranje

NJEMAČKA – LUKSEMBURG

(a) Sporazum od 14. listopada 1975. o odricanju od nadoknade troškova administrativnih provjera i liječničkih pregleda, sklopljen na temelju članka 105. stavka 2. Uredbe (EEZ) br. 574/72

(b) Sporazum od 14. listopada 1975. o prikupljanju i naplati doprinosa za socijalno osiguranje

(c) Sporazum od 25. siječnja 1990. o primjeni članka 20. i članka 22. stavka 1. točaka (b) i (c) Uredbe (EEZ) br. 1408/71

NJEMAČKA – NIZOZEMSKA

(a) Članak 9. Administrativnog sporazuma od 18. travnja 2001. o Konvenciji od 18. travnja 2001. (isplata mirovina)

(b) Sporazum od 21. siječnja 1969. o naplati doprinosa za socijalno osiguranje

NJEMAČKA – AUSTRIJA

Odjeljak II, broj 1. te odjeljak III. Sporazuma od 2. kolovoza 1979. o provedbi Konvencije o osiguranju za slučaj nezaposlenosti od 19. srpnja 1978. nastavlja se primjenjivati na osobe koje su na dan 1. siječnja 2005. ili prije tog datuma obavljale djelatnosti kao pogranični radnici i koje su postale nezaposlene do 1. siječnja 2011.

NJEMAČKA – POLJSKA

Sporazum od 11. siječnja 1977. o provedbi Konvencije od 9. listopada 1975. o starosnim mirovinama i davanjima za ozljede na radu

ESTONIJA – UJEDINJENA KRALJEVINA

Sporazum koji su 29. ožujka 2006. sklopila nadležna tijela Republike Estonije i Ujedinjene Kraljevine na temelju članka 36. stavka 3. i članka 63. stavka 3. Uredbe (EEZ) br. 1408/71 kojim se utvrđuju drugi načini nadoknade troškova davanja u naravi pruženih na temelju te Uredbe od strane obiju država s učinkom od 1. svibnja 2004.

IRSKA – FRANCUSKA

Razmjena nota od 30. srpnja 1980. i 26. rujna 1980. u vezi s člankom 36. stavkom 3. i člankom 63. stavkom 3. Uredbe (EEZ) br. 1408/71 (uzajamno odricanje od nadoknade davanja troškova u naravi) te člankom 105. stavkom 2. Uredbe (EEZ) br. 574/72 (uzajamno odricanje od nadoknade troškova administrativnih provjera i liječničkih pregleda).

IRSKA – LUKSEMBURG

Razmjena nota od 26. rujna 1975. i 5. kolovoza 1976. u vezi s člankom 36. stavkom 3. i člankom 63. stavkom 3. Uredbe (EEZ) br. 1408/71 te člankom 105. stavkom 2. Uredbe (EEZ) br. 574/72 (odricanje od nadoknade troškova davanja u naravi pruženih na temelju poglavlja 1. ili 4. glave III. Uredbe (EEZ) br. 1408/71 te troškova administrativnih provjera i liječničkih pregleda iz članka 105. Uredbe (EEZ) br. 574/72)

IRSKA – NIZOZEMSKA

Razmjena nota od 22. travnja i 27. srpnja 1987. u vezi s člankom 70. stavkom 3. Uredbe (EEZ) br. 1408/71 (odricanje od troškova nadoknade davanja pruženih primjenom članka 69. Uredbe (EEZ) br. 1408/71) te člankom 105. stavkom 2. Uredbe (EEZ) br. 574/72 (odricanje od nadoknade troškova administrativnih provjera i liječničkih pregleda iz članka 105. Uredbe (EEZ) br. 574/72)

IRSKA – ŠVEDSKA

Sporazum od 8. studenoga 2000. o odricanju od nadoknade troškova davanja u naravi za bolest, majčinstvo, ozljede na radu i profesionalne bolesti te troškova administrativnih provjera i liječničkih pregleda

IRSKA – UJEDINJENA KRALJEVINA

Razmjena nota od 9. srpnja 1975. u vezi s člankom 36. stavkom 3. i člankom 63. stavkom 3. Uredbe (EEZ) br. 1408/71 (dogovor o nadoknadi ili odricanju od nadoknade troškova davanja u naravi pruženih pod uvjetima iz poglavlja 1. ili 4. glave III. Uredbe (EEZ) br. 1408/71) te člankom 105. stavkom 2. Uredbe (EEZ) br. 574/72 (odricanje od nadoknade troškova administrativnih provjera i liječničkih pregleda)

GRČKA – NIZOZEMSKA

Razmjena nota od 8. rujna 1992. i 30. lipnja 1993. u vezi s načinima nadoknade troškova između ustanova

ŠPANJOLSKA – FRANCUSKA

Sporazum od 17. svibnja 2005. kojim se uspostavljaju posebni načini za rješavanje i namirenje uzajamnih potraživanja koja se odnose na davanja iz zdravstvene zaštite na temelju Uredbe (EEZ) br. 1408/71 i Uredbe (EEZ) br. 574/72

ŠPANJOLSKA – ITALIJA

Sporazum o novom postupku za poboljšanje i pojednostavljenje nadoknade troškova zdravstvene zaštite od 21. studenoga 1997. u vezi s člankom 36. stavkom 3. Uredbe (EEZ) br. 1408/71 (nadoknada troškova davanja u naravi za bolest i majčinstvo) te člancima 93., 94., 95., 100. i člankom 102. stavkom 5. Uredbe (EEZ) br. 574/72 (postupci za nadoknadu troškova u odnosu na davanja za bolest i majčinstvo i zakašnjele zahtjeve)

ŠPANJOLSKA – NIZOZEMSKA

Sporazum od 21. veljače 2000. između Nizozemske i Španjolske kojim se olakšava namirenje uzajamnih potraživanja u odnosu na davanja iz osiguranja za slučaj bolesti i majčinstva u provedbi odredaba Uredbe (EEZ) br. 1408/71 i Uredbe (EEZ) br. 574/72

ŠPANJOLSKA – PORTUGAL

(a) Članci 42., 43. i 44. Administrativnog sporazuma od 22. svibnja 1970. (izvoz davanja za nezaposlenost). Ova će točka ostati na snazi dvije godine od datuma početka primjene Uredbe (EZ) br. 883/2004

(b) Sporazum od 2. listopada 2002. kojim se utvrđuju iscrpni načini za rješavanje i namirenje uzajamnih potraživanja za zdravstvenu zaštitu s ciljem olakšanja i ubrzanja namirenja tih potraživanja

ŠPANJOLSKA – ŠVEDSKA

Sporazum od 1. prosinca 2004. o nadoknadi troškova davanja u naravi pruženih prema Uredbi (EEZ) br. 1408/71 i Uredbi (EEZ) br. 574/72

ŠPANJOLSKA – UJEDINJENA KRALJEVINA

Sporazum od 18. lipnja 1999. o nadoknadi troškova davanja u naravi pruženih na temelju odredaba Uredbe (EEZ) br. 1408/71 i Uredbe (EEZ) br. 574/72

FRANCUSKA – ITALIJA

(a) Razmjena nota od 14. svibnja i 2. kolovoza 1991. u vezi s uvjetima namirenja uzajamnih potraživanja prema članku 93. Uredbe (EEZ) br. 574/72

(b) Dopunska razmjena nota od 22. ožujka i 15. travnja 1994. u vezi s postupcima za podmirenje uzajamnih dugovanja pod uvjetima iz članaka 93., 94., 95. i 96. Uredbe (EEZ) br. 574/72

(c) Razmjena nota od 2. travnja 1997. i 20. listopada 1998. kojim je izmijenjena razmjena nota spomenuta pod točkama (a) i (b) o postupcima podmirenja uzajamnih dugovanja pod uvjetima iz članaka 93., 94., 95. i 96. Uredbe (EEZ) br. 574/72

(d) Sporazum od 28. lipnja 2000. o odricanju od nadoknade troškova iz članka 105. stavka 1. Uredbe (EEZ) br. 574/72 za administrativne provjere i liječničke preglede zatražene na temelju članka 51. prethodno spomenute Uredbe

FRANCUSKA – LUKSEMBURG

(a) Sporazum od 2. srpnja 1976. o odricanju od nadoknade troškova, predviđenom člankom 36. stavkom 3. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1408/71 od 14. lipnja 1971., u odnosu na davanja u naravi iz osiguranja za slučaj bolesti ili majčinstva pružena članovima obitelji radnika koji nemaju boravište u istoj državi kao i radnik

(b) Sporazum od 2. srpnja 1976. o odricanju od nadoknade troškova, predviđenom člankom 36. stavkom 3. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1408/71 od 14. lipnja 1971., u odnosu na davanja u naravi iz osiguranja za slučaj bolesti ili majčinstva pružena bivšim pograničnim radnicima, članovima njihovih obitelji ili nadživjelim članovima njihovih obitelji.

(c) Sporazum od 2. srpnja 1976. o odricanju od nadoknade troškova administrativnih provjera i liječničkih pregleda predviđen člankom 105. stavkom 2. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 574/72 od 21. ožujka 1972.

(d) Razmjena nota od 17. srpnja i 20. rujna 1995. u vezi s uvjetima namirenja uzajamnih potraživanja prema člancima 93., 95. i 96. Uredbe (EEZ) br. 574/72

FRANCUSKA – NIZOZEMSKA

(a) Sporazum od 28. travnja 1997. o odricanju od nadoknade troškova administrativnih provjera i liječničkih pregleda na temelju članka 105. Uredbe (EEZ) br. 574/72

(b) Sporazum od 29. rujna 1998. kojim se utvrđuju posebni uvjeti za određivanje iznosa koji se trebaju nadoknaditi za davanja u naravi u skladu s uvjetima iz Uredbe (EEZ) br. 1408/71 i Uredbe (EEZ) br. 574/72

(c) Sporazum od 3. veljače 1999. kojim se utvrđuju posebni uvjeti za provedbu uzajamnih dugovanja za davanja za bolest i podmirenje tih dugovanja u skladu s uvjetima iz Uredbe (EEZ) br. 1408/71 i Uredbe (EEZ) br. 574/72

FRANCUSKA – PORTUGAL

Sporazum od 28. travnja 1999. kojim se utvrđuju posebna iscrpna pravila koja uređuju provedbu uzajamnih potraživanja na ime liječenja pruženog na temelju Uredbe (EEZ) br. 1408/71 i Uredbe (EEZ) br. 574/72 te namirenje tih potraživanja

FRANCUSKA – UJEDINJENA KRALJEVINA

(a) Razmjena nota od 25. ožujka i 28. travnja 1997. u vezi s člankom 105. stavkom 2. Uredbe (EEZ) br. 547/72 (odricanje od nadoknade troškova administrativnih provjera i liječničkih pregleda)

(b) Sporazum od 8. prosinca 1998. o posebnim načinima određivanja iznosa koji se trebaju nadoknaditi za davanja u naravi na temelju Uredbe (EEZ) br. 1408/71 i Uredbe (EEZ) br. 574/72

ITALIJA – LUKSEMBURG

Članak 4. stavci 5. i 6. Administrativnog sporazuma od 19. siječnja 1955. o provedbenim odredbama Opće konvencije o socijalnoj sigurnosti (osiguranje poljoprivrednih radnika za slučaj bolesti)

ITALIJA – NIZOZEMSKA

Sporazum od 24. prosinca 1996./27. veljače 1997. o članku 36. stavku 3. i članku 63. stavku 3. Uredbe (EEZ) br. 1408/71

ITALIJA – UJEDINJENA KRALJEVINA

Sporazum koji su 15. prosinca 2005. potpisala nadležna tijela Talijanske Republike i Ujedinjene Kraljevine na temelju članka 36. stavka 3. i članka 63. stavka 3. Uredbe (EEZ) br. 1408/71 kojim se utvrđuju drugi načini nadoknade troškova davanja u naravi pruženih na temelju te Uredbe od strane obiju zemalja, s učinkom od 1. siječnja 2005.

LUKSEMBURG – NIZOZEMSKA

Sporazum od 1. studenoga 1976. o odricanju od nadoknade troškova administrativnih provjera i liječničkih pregleda sklopljen na temelju članka 105. stavka 2. Uredbe (EEZ) br. 574/72

LUKSEMBURG – ŠVEDSKA

Sporazum od 27. studenoga 1996. o nadoknadi troškova s područja socijalne sigurnosti

LUKSEMBURG – UJEDINJENA KRALJEVINA

Razmjena nota od 18. prosinca 1975. i 20. siječnja 1976. u vezi s člankom 105. stavkom 2. Uredbe (EEZ) br. 574/72 (odricanje od nadoknade troškova nastalih u vezi s administrativnim provjerama i liječničkim pregledima iz članka 105. Uredbe (EEZ) br. 574/72)

MAĐARSKA – UJEDINJENA KRALJEVINA

Sporazum koji su 1. studenoga 2005. sklopila nadležna tijela Republike Mađarske i Ujedinjene Kraljevine na temelju članka 35. stavka 3. i članka 41. stavka 2. Uredbe (EEZ) br. 883/2004 kojim se utvrđuju drugi načini nadoknade troškova u naravi pruženih na temelju te Uredbe od strane obiju država s učinkom od 1. svibnja 2004.

MALTA – UJEDINJENA KRALJEVINA

Sporazum koji su 17. siječnja 2007. sklopila nadležna tijela Malte i Ujedinjene Kraljevine na temelju članaka 35. stavka 3. i članka 41. stavka 2. Uredbe (EEZ) br. 883/2004 kojim se utvrđuju drugi načini nadoknade troškova u naravi pruženih na temelju te Uredbe od strane obiju država s učinkom od 1. svibnja 2004.

NIZOZEMSKA – PORTUGAL

Sporazum od 11. prosinca 1987. u vezi s nadoknadom troškova davanja u naravi u slučaju bolesti i majčinstva

NIZOZEMSKA – UJEDINJENA KRALJEVINA

(a) Druga rečenica članka 3. Administrativnog sporazuma od 12. lipnja 1956. o provedbi Konvencije od 11. kolovoza 1954.

(b) Razmjena nota od 25. travnja i 26. svibnja 1986. u vezi s člankom 36. stavkom 3. Uredbe (EEZ) br. 1408/71 (nadoknada ili odricanje od nadoknade troškova davanja u naravi), s izmjenama

PORTUGAL – UJEDINJENA KRALJEVINA

Sporazum od 8. lipnja 2004. kojim se utvrđuju drugi načini nadoknade troškova za davanja u naravi pruženih od strane obiju država s učinkom od 1. siječnja 2003.

FINSKA – ŠVEDSKA

Članak 15. Nordijske konvencije o socijalnoj sigurnosti od 18. kolovoza 2003.; Sporazum o uzajamnom odricanju od nadoknade troškova na temelju članaka 36., 63. i 70. Uredbe (EEZ) br. 1408/71 (troškovi davanja u naravi u odnosu na bolest i majčinstvo, ozljede na radu i profesionalne bolesti te davanja za nezaposlenost) te članka 105. Uredbe (EEZ) br. 574/72 (troškovi administrativnih provjera i liječničkih pregleda)

FINSKA – UJEDINJENA KRALJEVINA

Razmjena nota od 1. i 20. lipnja 1995. u vezi s člankom 36. stavkom 3. i člankom 63. stavkom 3. Uredbe (EEZ) br. 1408/71 (nadoknada troškova ili odricanje od nadoknade troškova davanja u naravi) te člankom 105. stavkom 2. Uredbe (EEZ) br. 574/72 (odricanje od nadoknade troškova administrativnih provjera i liječničkih pregleda)

ŠVEDSKA – UJEDINJENA KRALJEVINA

Sporazum od 15. travnja 1997. u vezi s člankom 36. stavkom 3. i člankom 63. stavkom 3. Uredbe (EEZ) br. 1408/71 (nadoknada troškova ili odricanje od nadoknade troškova davanja u naravi) te člankom 105. stavkom 2. Uredbe (EEZ) br. 574/72 (odricanje od nadoknade troškova administrativnih provjera i liječničkih pregleda)

PRILOG 2.

Posebni sustavi za javne službenike

(iz članaka 31. i 41. provedbene uredbe)

A. Posebni sustavi za javne službenike koji nisu obuhvaćeni glavom III., poglavljem 1. Uredbe (EZ) br. 883/2004 u vezi s davanjima u naravi

Njemačka

Posebni sustav za javne službenike za slučaj bolesti

B. Posebni sustavi za javne službenike koji nisu obuhvaćeni glavom III., poglavljem 1. Uredbe (EZ) br. 883/2004, s iznimkom članka 19., stavka 1. članka 27. te članka 35., u vezi s davanjima u naravi

Španjolska

Posebni sustav socijalne sigurnosti za javne službenike

Posebni sustav socijalne sigurnosti za pripadnike oružanih snaga

Posebni sustav socijalne sigurnosti za sudske službenike i administrativno osoblje

C. Posebni sustavi za javne službenike koji nisu obuhvaćeni glavom III. poglavljem 2. Uredbe (EZ) br. 883/2004 u vezi s davanjima u naravi

Njemačka

Posebni sustav za slučaj nesreće za javne službenike

PRILOG 3.

Države članice koje traže nadoknadu troškova davanja u naravi na temelju fiksnih iznosa

(iz članka 63. stavka 1. provedbene uredbe)

IRSKA

ŠPANJOLSKA

ITALIJA

MALTA

NIZOZEMSKA

PORTUGAL

FINSKA

ŠVEDSKA

UJEDINJENA KRALJEVINA

PRILOG 4.

Pojedinosti o bazi podataka iz članka 88. stavka 4. provedbene uredbe

1. *Sadržaj baze podataka*

U elektroničkom imeniku (URL) dotičnih tijela navodi se sljedeće:

(a) nazivi tijela na službenom jeziku/službenim jezicima države članice i na engleskom jeziku

(b) identifikacijska šifra i elektronička adresa (EESSI)

(c) djelokrug poslova koje obavljaju u odnosu na definicije iz članka 1. točaka (m), (q) i (r) osnovne uredbe te članka 1. točaka (a) i (b) provedbene uredbe

(d) njihova nadležnost u pogledu različitih rizika, vrsta davanja, sustava i geografske pokrivenosti

(e) podaci o dijelu osnovne uredbe koji tijela primjenjuju

(f) sljedeći podaci za kontakt: poštanska adresa, telefon, telefaks, elektronička adresa i odgovarajuća URL adresa

(g) sve ostale informacije potrebne za primjenu osnovne uredbe ili provedbene uredbe

2. *Upravljanje bazom podataka*

(a) Elektronički imenik smješten je na sustavu EESSI na razini Europske komisije

(b) Države članice odgovorne su za prikupljanje i provjeru potrebnih informacija o tijelima i za pravovremeno obavješćivanje Europske komisije o svakom unosu podataka ili promjeni zapisa za koje su odgovorne

3. *Pristup*

Javnost nema pristup informacijama koje se koriste u operativne i administrativne svrhe.

4. *Sigurnost*

Bilježe se sve izmjene baze podataka (unos, ažuriranje, brisanje). Prije pristupanja Imeniku za potrebe izmjene zapisa, korisnici se identificiraju i provjeravaju. Prije svakog pokušaja izmjene zapisa, provjerit će se korisnikovo ovlaštenje za obavljanje te radnje. Svaka neovlaštena radnja odbija se i bilježi.

5. *Jezično uređenje*

Kao opći jezik u bazi podataka upotrebljava se engleski jezik. Imena tijela i njihovi podaci za kontakt unose se i na službenom jeziku/službenim jezicima države članice.

PRILOG 5.

Države članice koje na uzajamnoj osnovi određuju najviše iznose za nadoknadu troškova iz treće rečenice članka 65. stavka 6. osnovne uredbe, na temelju prosječnog iznosa davanja za nezaposlenost predviđenog njihovim zakonodavstvima u prethodnoj kalendarskoj godini

(iz članka 70. provedbene uredbe)

BELGIJA

ČEŠKA

NJEMAČKA

AUSTRIJA

SLOVAČKA

FINSKA

32009R0988

30.10.2009. SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE L 284/43

UREDBA (EZ) br. 988/2009 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 16. rujna 2009.

o izmjeni Uredbe (EZ) br. 883/2004 o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti i o utvrđivanju sadržaja njezinih priloga

(Tekst značajan za EGP i Švicarsku)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegove članke 42. i 308.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ([1]),

u skladu s postupkom predviđenim u članku 251. Ugovora ([2]),

budući da:

(1) Uredbom (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti ([3]) predviđa se da će se sadržaj priloga II., X. i XI. Uredbi odrediti prije datuma početka njezine primjene.

(2) Prilozi I., III., IV., VI., VII., VIII. i IX. Uredbi (EZ) br. 883/2004 trebali bi se prilagoditi kako bi se uzeli u obzir zahtjevi država članica koje su pristupile Europskoj uniji nakon donošenja te Uredbe, kao i najnovija događanja u ostalim državama članicama.

(3) Članak 56. stavak 1. i članak 83. Uredbe (EZ) br. 883/2004 predviđaju da se posebne odredbe za provedbu zakonodavstva određenih država članica navode u Prilogu XI. toj Uredbi. Svrha Priloga XI. je uzeti u obzir posebnosti raznih sustava socijalne sigurnosti država članica kako bi se olakšala primjena pravila koordinacije. Određeni je broj država članica zatražio da se u taj Prilog unesu točke o primjeni njihovog zakonodavstva o socijalnoj sigurnosti, te je Komisiji dostavio pravna i praktična objašnjenja u odnosu na svoje zakonodavstvo i sustav.

(4) S obzirom na potrebu racionalizacije i pojednostavljenja, nužan je jedinstveni pristup kako bi se osiguralo da se točke koje se odnose na različite države članice, a slične su naravi ili služe ostvarenju istog cilja, u načelu obrade na sličan način.

(5) Budući da je cilj Uredbe (EZ) br. 883/2004 koordinirati zakonodavstvo o socijalnoj sigurnosti za koje su isključivo odgovorne države članice, u tu se Uredbu ne bi trebale unijeti točke koje nisu u skladu s njezinom svrhom ili ciljevima ni točke kojima se samo nastoji dati jasnije tumačenje nacionalnog zakonodavstva.

(6) Neki su se zahtjevi odnosili na pitanja zajednička većem broju država članica: stoga je primjereno ta pitanja obraditi na općenitoj razini, bilo kroz pojašnjenje u normativnom dijelu Uredbe (EZ) br. 883/2004 ili u jednome od njezinih priloga koji bi se sukladno tome trebali izmijeniti, bilo kroz odredbu u provedbenoj Uredbi iz članka 89. Uredbe (EZ) br. 883/2004, a ne tako da se u Prilog XI. za više država članica unose slične točke.

(7) Članak 28. Uredbe (EZ) br. 883/2004 potrebno je izmijeniti kako bi se razjasnilo ili proširilo područje njegove primjene te kako bi se osiguralo da i članovi obitelji bivših pograničnih radnika također mogu koristiti mogućnost nastavka liječenja u prijašnjoj zemlji zaposlenja osigurane osobe nakon njezinog umirovljenja, osim ako posljednja država članica u kojoj je pogranični radnik obavljao djelatnost nije navedena u Prilogu III.

(8) Primjereno je ocijeniti značaj, učestalost, razmjer i troškove u vezi s primjenom ograničenja prava na davanja u naravi za članove obitelji pograničnih radnika prema Prilogu III. Uredbi (EZ) br. 883/2004 u odnosu na one države članice koje su 4 godine nakon dana primjene te Uredbe još uvijek navedene u tom Prilogu.

(9) Primjereno je i da radi osiguranja dosljednosti u prilozima Uredbi (EZ) br. 883/2004 određena posebna pitanja, s obzirom na svoje potrebe i sadržaj, umjesto u Prilogu XI. toj Uredbi, budu obrađena u ostalim prilozima Uredbi.

(10) Neke točke o državama članicama u Prilogu VI. Uredbi (EEZ) br. 1408/71 Vijeća ([4]) sada su obuhvaćene određenim općim odredbama Uredbe (EZ) br. 883/2004. Prema tome, određene su točke iz Priloga VI. Uredbi (EEZ) br. 1408/71 postale suvišnima.

([1]) SL C 161, 13.7.2007., str. 61.

([2]) Mišljenje Europskog parlamenta od 9. srpnja 2008. (još nije objavljeno u Službenom listu), Zajedničko stajalište Vijeća od 17. prosinca 2008. (SL C 33 E, 10.2.2009., str. 1.) i Stajalište Europskog parlamenta od 22. travnja 2009. Odluka Vijeća od 27. srpnja 2009.

([3]) SL L 166, 30.4.2004., str. 1.

([4]) SL L 149, 5.7.1971., str. 2.

(11) Kako bi se građanima koji traže informacije ili podnose zahtjeve ustanovama država članica olakšala primjena Uredbe (EZ) br. 883/2004, zakonodavstvo dotičnih država članica treba se citirati i na izvornom jeziku kad god je to potrebno kako bi se izbjegao svaki mogući nesporazum.

(12) Uredbu (EZ) br. 883/2004 treba stoga na odgovarajući način izmijeniti.

(13) Uredbom (EZ) br. 883/2004 predviđa se da će se primjenjivati od dana stupanja na snagu provedbene uredbe. Ova bi se Uredba stoga trebala primjenjivati od istog dana,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Uredba (EZ) br. 883/2004 mijenja se kako slijedi:

1. nakon uvodne izjave (17.) umeće se sljedeća uvodna izjava:

„(17.a) Nakon što se zakonodavstvo države članice počne primjenjivati na osobu u smislu glave II. ove Uredbe, uvjete za stupanje u osiguranje i stjecanje prava na davanja treba utvrditi zakonodavstvom nadležne države članice pri čemu se poštuje pravo Zajednice.";

2. nakon uvodne izjave (18) umeće se sljedeća uvodna izjava:

„(18.a) Načelo da se primjenjuje jedno zakonodavstvo veoma je važno i potrebno ga je jačati. To, međutim, ne znači da priznanje davanja u skladu s ovom Uredbom koje podrazumijeva uplatu doprinosa za osiguranje ili obuhvaćenost osiguranjem samo po sebi čini zakonodavstvo države članice čija je ustanova to davanje priznala zakonodavstvom koje se primjenjuje na tu osobu.";

3. u članku 1. umeće se sljedeća točka:

„(va) ‚Davanja u naravi' znače:

i. za potrebe glave III. poglavlja 1. (davanja za slučaj bolesti, majčinstvo i istovjetna davanja za očinstvo), davanja u naravi predviđena zakonodavstvom države članice kojima je svrha pružiti, staviti na raspolaganje, izravno platiti ili nadoknaditi trošak zdravstvene zaštite te proizvoda i usluga povezanih s tom zaštitom. To uključuje davanja u naravi za dugotrajnu njegu.;

ii. za potrebe glave III. poglavlja 2. (davanja za ozljede na radu i profesionalne bolesti), sva davanja u naravi koja se odnose na ozljede na radu i profesionalne bolesti, na način kako su definirana u podtočki i. ovog stavka i predviđena u sustavima osiguranja za slučaj ozljeda na radu i profesionalnih bolesti u državama članicama.";

4. Članak 3. stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Ova se Uredba ne primjenjuje na:

(a) socijalnu i medicinsku skrb; ili

(b) davanja u odnosu na koja država članica podrazumijeva odgovornost za štetu prema osobama i predviđa naknadu, poput davanja za žrtve rata i vojnih djelovanja ili njihovih posljedica; žrtve kaznenih djela, ubojstava ili terorizma; žrtve kojima su štetu nanijeli agenti države članice prilikom obavljanja svojih dužnosti; ili žrtve koje su pretrpjele štetu zbog političkih ili vjerskih razloga ili zbog svog podrijetla.";

5. Članak 14. stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Ako zakonodavstvo države članice kao uvjet za članstvo u dobrovoljnom osiguranju ili izbornom produženom osiguranju odredi boravište u toj državi članici ili prethodno obavljanje djelatnosti u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe, članak 5. točka (b) primjenjuje se samo na osobe na koje se u nekoj ranijoj fazi primjenjivalo zakonodavstvo prve države članice s osnove djelatnosti u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe.";

6. u članku 15. izraz „pomoćno osoblje" zamjenjuje se izrazom „ugovorno osoblje".

7. Članak 18. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Članovi obitelji pograničnog radnika imaju pravo na davanja u naravi tijekom njihova privremenog boravišta u nadležnoj državi članici.

Međutim, ako je nadležna država članica navedena u Prilogu III., članovi obitelji pograničnog radnika koji imaju boravište u istoj državi članici kao i granični radnik imaju pravo na davanja u naravi u nadležnoj državi članici isključivo pod uvjetima predviđenim u članku 19. stavku 1.";

8. Članak 28. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Granični radnik koji je otišao u mirovinu zbog starosti ili invalidnosti u slučaju bolesti ima pravo i dalje primati davanja u naravi u posljednjoj državi članici u kojoj je obavljao svoju djelatnost u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe, ako je riječ o nastavku liječenja koje je započelo u toj državi članici. Izraz ‚nastavak liječenja' znači nastavak pretraga, dijagnoze i liječenja bolesti tijekom čitavog njezinog trajanja.

Prvi se podstavak primjenjuje *mutatis mutandis* na članove obitelji bivšeg pograničnog radnika osim ako posljednja država članica u kojoj je pogranični radnik obavljao djelatnost nije navedena u Prilogu III.";

9. Članak 36. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Ne dovodeći u pitanje povoljnije odredbe stavaka 2. i 2.a ovog članka, članak 17., članak 18. stavak 1., članak 19. stavak 1. i članak 20. stavak 1. primjenjuju se i na davanja za ozljede na radu i profesionalne bolesti.";

10. u članku 36. umeće se sljedeći stavak:

„2. a Nadležna ustanova ne može odbiti dati odobrenje predviđeno člankom 20. stavkom 1. zaposlenoj ili samozaposlenoj osobi koja je pretrpjela ozljedu na radu ili je oboljela od profesionalne bolesti, a ima pravo na davanja na teret te ustanove ako se liječenje koje je potrebno s obzirom na njegovo stanje ne može pružiti u državi članici u kojoj ta osoba ima boravište u medicinski opravdanom roku, uzimajući u obzir njegovo trenutačno zdravstveno stanje i vjerojatni tijek njegove bolesti.";

11. Članak 51. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Ako zakonodavstvo ili posebni sustav države članice primanje, zadržavanje ili ponovnu uspostavu prava na davanja uvjetuje osiguranjem navedene osobe u vrijeme nastanka osiguranog slučaja, smatra se da je taj uvjet bio ispunjen ako je ta osoba prethodno bila osigurana na temelju zakonodavstva ili posebnog sustava te države članice, te ako je u vrijeme nastanka osiguranog slučaja bila osigurana na temelju zakonodavstva druge države članice u odnosu na isti osigurani slučaj ili, u nedostatku navedenog, ako joj u odnosu na isti osigurani slučaj pripada davanje na temelju zakonodavstva druge države članice. Međutim, ovaj zadnji uvjet smatra se ispunjenim u slučajevima iz članka 57.";

12. Članak 52. stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Ako određivanje davanja prema stavku 1. točki (a) u jednoj državi članici redovito rezultira samostalnim davanjem, koje je jednako ili više od razmjernog davanja određenog prema stavku 1. točki (b), nadležna ustanova može zanemariti izračun razmjernog dijela uz uvjet:

i. da je takva situacija utvrđena u dijelu 1. Priloga VIII.;

ii. da se u tom slučaju ne primjenjuje zakonodavstvo koje sadrži pravila za sprečavanje preklapanja davanja iz članaka 54. i 55., osim ako su ispunjeni uvjeti iz članka 55. stavka 2.; i

iii. da se u konkretnim okolnostima dotičnog slučaja članak 57. ne može primijeniti u odnosu na razdoblja navršena prema zakonodavstvu druge države članice.";

13. u članku 52. dodaje se sljedeći stavak:

„5. Neovisno o odredbama stavaka 1., 2. i 3., izračun razmjernog dijela ne primjenjuje se na sustave u kojima se pružaju davanja za koja vremenska razdoblja nisu relevantna za potrebe izračuna, uz uvjet da su takvi sustavi navedeni u dijelu 2. Priloga VIII. U takvim slučajevima dotična osoba ima pravo na davanje određeno u skladu sa zakonodavstvom dotične države članice.";

14. u članku 56. stavku 1. točki (c) prije teksta „sukladno postupcima utvrđenim u Prilogu XI." umeću se riječi „ako je to potrebno";

15. u članku 56. stavku 1. dodaje se sljedeća točka:

„(d) U slučaju da se točka (c) ne može primijeniti zbog toga što zakonodavstvo države članice predviđa da se davanje određuje na temelju elemenata različitih od razdoblja osiguranja ili boravišta, koji nisu vezani uz vrijeme, nadležna ustanova, u odnosu na svako razdoblje osiguranja ili boravišta navršeno prema zakonodavstvu bilo koje druge države članice uzima u obzir iznos prikupljenih sredstava, sredstava za koje se smatra da su prikupljena ili bilo koji drugi element za određivanje davanja prema zakonodavstvu koje primjenjuje, podijeljen s odgovarajućim vremenskim jedinicama u dotičnom mirovinskom sustavu.";

16. u članku 57. dodaje se sljedeći stavak:

„4. Ovaj se članak ne primjenjuje na sustave navedene u dijelu 2. Priloga VIII.";

17. u članku 62. stavku 3. izraz „pogranični radnici" zamjenjuje se izrazom „nezaposlene osobe";

18. umeće se sljedeći članak:

„Članak 68.a

Pružanje davanja

U slučaju da osoba kojoj bi se obiteljska davanja trebala pružiti radi uzdržavanja članova obitelji ne koristi ta davanja, nadležna će ustanova svoje zakonske obveze ispuniti tako što će ta davanja pružiti fizičkoj ili pravnoj osobi koja u stvarnosti uzdržava članove obitelji, na zahtjev i posredstvom podružnice ustanove u državi članici njihovog boravišta ili ustanove koju je odredilo, odnosno tijela koje je imenovalo nadležno tijelo u državi članici njihovog boravišta.";

19. članak 87. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 8. zamjenjuje se sljedećim:

„8. Ako se, kao posljedica ove Uredbe, na osobu primjenjuje zakonodavstvo države članice koja nije država članica određena sukladno glavi II. Uredbe (EEZ) br. 1408/71, to se zakonodavstvo nastavlja primjenjivati tako dugo dok ta situacija ostane nepromijenjenom, a u svakom slučaju ne dulje od 10 godina od datuma početka primjene ove Uredbe, osim ako navedena osoba ne zatraži primjenu zakonodavstva

čija je primjena moguća na temelju ove Uredbe. Zahtjev se podnosi u roku od 3 mjeseca od dana početka primjene ove Uredbe nadležnoj ustanovi države članice čije se zakonodavstvo primjenjuje na temelju ove Uredbe, ako se na navedenu osobu treba primjenjivati zakonodavstvo te države članice od dana početka primjene ove Uredbe. Ako se zahtjev podnese nakon naznačenog vremenskog roka, promjena zakonodavstva koje se primjenjuje odvija se na prvi dan sljedećega mjeseca.";

(b) umeću se sljedeći stavci:

„10.a Točke iz Priloga III. koje se odnose na Estoniju, Španjolsku, Italiju, Litvu, Mađarsku i Nizozemsku prestaju važiti 4 godine od dana početka primjene ove Uredbe.

10.b Popis iz Priloga III. preispitat će se najkasnije do 31. listopada 2014. na temelju izvješća Administrativne komisije. To će izvješće sadržavati ocjenu učinka u pogledu značaja, učestalosti, opsega i troškova primjene odredaba Priloga III., kako u apsolutnom, tako i u relativnom smislu. U izvješću će se uz to navesti mogući učinci ukidanja tih odredaba u odnosu na one države članice koje će ostati navedene u tom Prilogu nakon datuma iz stavka 10.a. U svjetlu tog izvješća, Komisija odlučuje hoće li podnijeti prijedlog za preispitivanje popisa, u načelu s ciljem ukidanja popisa, osim ako se u izvješću Administrativne komisije ne navedu snažni razlozi zbog kojih se to ne bi trebalo napraviti.";

20. Prilozi se mijenjaju u skladu s Prilogom ovoj Uredbi.

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ona se primjenjuje od dana stupanja na snagu provedbene uredbe iz članka 89. Uredbe (EZ) br. 883/2004.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 16. rujna 2009.

Za Europski parlament
Predsjednik
J. BUZEK

Za Vijeće
Predsjednica
C. MALMSTRÖM

PRILOG

Izmjene priloga Uredbi (EZ) br. 883/2004

A. Prilog I. mijenja se kako slijedi:

1. U dijelu I. (predujmovi davanja za uzdržavanje):

(a) naslov „A. BELGIJA” zamjenjuje se naslovom „BELGIJA”;

(b) nakon točke „BELGIJA” umeće se sljedeća točka:

„BUGARSKA

Davanja za uzdržavanje koja isplaćuje država na temelju članka 92. Obiteljskog zakonika.”;

(c) naslovi „B. DANSKA” i „C. NJEMAČKA” zamjenjuju se naslovima „DANSKA” odnosno „NJEMAČKA”;

(d) nakon točke pod naslovom „NJEMAČKA” umeću se sljedeće točke:

„ESTONIJA

Doplatci za uzdržavanje na temelju Zakona o doplatcima za uzdržavanje od 21. veljače 2007.;

ŠPANJOLSKA

Predujmovi davanja za uzdržavanje na temelju Kraljevske uredbe 1618/2007 od 7. prosinca 2007.”;

(e) naslov „D. FRANCUSKA” zamjenjuje se naslovom „FRANCUSKA”;

(f) nakon točke pod naslovom „FRANCUSKA” umeću se sljedeće točke:

„LITVA

Isplate iz Fonda za uzdržavanje djece na temelju Zakona o Fondu za uzdržavanje djece.

LUKSEMBURG

Predujmovi i povrat davanja za uzdržavanje u smislu Zakona od 26. srpnja 1980.”;

(g) naslov „E. AUSTRIJA” zamjenjuje se naslovom „AUSTRIJA”;

(h) nakon točke pod naslovom „AUSTRIJA” umeće se sljedeća točka:

„POLJSKA

Davanja iz Fonda za uzdržavanje na temelju Zakona o pomoći osobama koje imaju pravo na uzdržavanje”;

(i) naslov „F. PORTUGAL” zamjenjuje se naslovom „PORTUGAL”;

(j) nakon točke pod naslovom „PORTUGAL” umeću se sljedeće točke:

„SLOVENIJA

Zamjenska naknada za uzdržavanje u skladu sa Zakonom o javnom jamstvenom fondu za uzdržavanje u Republici Sloveniji od 25. srpnja 2006.

SLOVAČKA

Zamjensko davanje za potrebe uzdržavanja (zamjensko uzdržavanje) na temelju Zakona br. 452/2004 Coll. o zamjenskom davanju za potrebe uzdržavanja, izmijenjenog naknadnim propisima.”;

(k) naslovi „G. FINSKA” i „H. ŠVEDSKA” zamjenjuju se naslovima „FINSKA” odnosno „ŠVEDSKA”.

2. U dijelu II. (poseban doplatak za rođenje djeteta i doplatak za posvojenje):

(a) naslov „A. BELGIJA” zamjenjuje se naslovom „BELGIJA”;

(b) nakon točke pod naslovom „BELGIJA” umeću se sljedeće točke:

„BUGARSKA

Paušalni iznos doplatka za majčinstvo (Zakon o obiteljskim doplatcima za djecu).

ČEŠKA

Doplatak za rođenje djeteta.

ESTONIJA

(a) doplatak za rođenje djeteta;

(b) doplatak za posvojenje.”;

(c) naslovi „B. ŠPANJOLSKA” i „C. FRANCUSKA” zamjenjuju se naslovima „ŠPANJOLSKA” i „FRANCUSKA”;

(d) točka pod naslovom „ŠPANJOLSKA” zamjenjuje se sljedećim:

„ŠPANJOLSKA

Jednokratna pomoć za rođenje djeteta i za posvojenje”;

(e) u točki pod naslovom „FRANCUSKA” dodaje se sljedeći tekst:

„,osim ako se isplaćuju osobi na koju se i dalje primjenjuje francusko zakonodavstvo na temelju članka 12. ili članka 16.”;

(f) nakon točke pod naslovom „FRANCUSKA” umeću se sljedeće točke:

„LATVIJA

(a) Pomoć za rođenje djeteta;

(b) doplatak za posvojenje.

LITVA

Paušalni iznos pomoći za rođenje djeteta.”;

(g) naslov „D. LUKSEMBURG” zamjenjuje se naslovom „LUKSEMBURG”;

(h) nakon točke pod naslovom „LUKSEMBURG” umeću se sljedeće točke:

„MAĐARSKA

Pomoć za majčinstvo.

POLJSKA

Jednokratna pomoć za rođenje djeteta (Zakon o obiteljskim davanjima).

RUMUNJSKA

(a) Doplatak za rođenje djeteta.

(b) Oprema za novorođeno dijete.

SLOVENIJA

Pomoć za rođenje djeteta.

SLOVAČKA

(a) Doplatak za rođenje djeteta.

(b) Dodatak uz doplatak za rođenje djeteta.";

(i) naslov „E. FINSKA" zamjenjuje se naslovom „FINSKA".

B. Prilog II. zamjenjuje se sljedećim:

„*PRILOG II.*

ODREDBE O KONVENCIJAMA KOJE OSTAJU NA SNAZI I KOJE SU, PREMA POTREBI, OGRANIČENE NA OSOBE KOJE SU NJIMA OBUHVAĆENE (članak 8. stavak 1.)

Opće napomene

Potrebno je napomenuti da u ovom Prilogu nisu navedene odredbe bilateralnih konvencija koje nisu obuhvaćene područjem primjene ove Uredbe, a ostaju na snazi između država članica. To uključuje obveze između država članica koje proizlaze iz konvencija koje, na primjer, sadrže odredbe o zbrajanju razdoblja osiguranja navršenih u trećoj zemlji.

Odredbe konvencija o socijalnoj sigurnosti koje se nastavljaju primjenjivati:

BELGIJA-NJEMAČKA

Članci 3. i 4. Završnog protokola od 7. prosinca 1957. uz Opću konvenciju od istog datuma, u inačici koja se pojavljuje u Dopunskom protokolu od 10. studenoga 1960. (kojima se priznaju razdoblja osiguranja navršena u nekim pograničnim područjima prije, za vrijeme i nakon Drugog svjetskog rata).

BELGIJA-LUKSEMBURG

Konvencija od 24. ožujka 1994. o socijalnom osiguranju pograničnih radnika (koja se odnosi na dopunsku paušalnu nadoknadu troškova).

BUGARSKA-NJEMAČKA

Članak 28. stavak 1. točka (b) Konvencije o socijalnom osiguranju od 17. prosinca 1997. (zadržavanje konvencija sklopljenih između Bugarske i nekadašnje Njemačke Demokratske Republike za osobe koje su prije 1996. već primale mirovinu).

BUGARSKA-AUSTRIJA

Članak 38. stavak 3. Konvencije o socijalnom osiguranju od 14. travnja 2005. (kojim se priznaju razdoblja osiguranja navršena do 27. studenoga 1961.); primjena te odredbe ostaje ograničena na osobe obuhvaćene tom Konvencijom.

BUGARSKA-SLOVENIJA

Članak 32. stavak 2. Konvencije o socijalnom osiguranju od 18. prosinca 1957. (kojim se priznaju osiguranja navršena do 31. prosinca 1957.).

ČEŠKA-NJEMAČKA

Članak 39. stavak 1. točke (b) i (c) Konvencije o socijalnom osiguranju od 27. srpnja 2001. (zadržavanje konvencije sklopljene između nekadašnje Čehoslovačke i nekadašnje Njemačke Demokratske Republike za osobe koje su prije 1996. već primale mirovinu; priznanje razdoblja osiguranja navršenih u jednoj od država ugovornica za osobe koje su na dan 1. rujna 2002. već primale mirovinu u odnosu na ta razdoblja od druge države ugovornice, dok su imale boravište na njezinom području).

ČEŠKA-CIPAR

Članak 32. stavak 4. Konvencije o socijalnom osiguranju od 19. siječnja 1999. (kojim se utvrđuju nadležnosti za određivanje razdoblja zaposlenja navršenih prema mjerodavnoj Konvenciji iz 1976.); primjena te odredbe ostaje ograničena na osobe koje su njome obuhvaćene.

ČEŠKA-LUKSEMBURG

Članak 52. stavak 8. Konvencije o socijalnom osiguranju od 17. studenoga 2000. (kojim se priznaju razdoblja mirovinskog osiguranja političkim izbjeglicama).

ČEŠKA-AUSTRIJA

Članak 32. stavak 3. Konvencije o socijalnom osiguranju od 20. srpnja 1999. (kojim se priznaju razdoblja osiguranja navršenih do 27. studenoga 1961.); primjena te odredbe ostaje ograničena na osobe koje su njome obuhvaćene.

ČEŠKA-SLOVAČKA

Članci 12., 20. i 33. Konvencije o socijalnom osiguranju od 29. listopada 1992. (člankom 12. utvrđuje se nadležnost za priznavanje davanja nadživjelim članovima obitelji; člankom 20. utvrđuje se nadležnost za određivanje razdoblja osiguranja navršenih do dana raspada Savezne Republike Čehoslovačke; člankom 33. utvrđuje se nadležnost za isplatu mirovina priznatih prije dana raspada Češke i Slovačke Savezne Republike).

DANSKA-FINSKA

Članak 7. Nordijske konvencije o socijalnom osiguranju od 18. kolovoza 2003. (koji se odnosi na pokriće dodatnih putnih troškova u slučaju bolesti tijekom boravka u drugoj nordijskoj zemlji zbog povećanja troška povratka u zemlju boravišta).

DANSKA-ŠVEDSKA

Članak 7. Nordijske konvencije o socijalnom osiguranju od 18. kolovoza 2003. (koji se odnosi na pokriće dodatnih putnih troškova u slučaju bolesti tijekom boravka u drugoj nordijskoj zemlji zbog povećanja troška povratka u zemlju boravišta).

NJEMAČKA-ŠPANJOLSKA

Članak 45. stavak 2. Konvencije o socijalnom osiguranju od 4. prosinca 1973. (zastupanje od strane diplomatskih i konzularnih tijela).

NJEMAČKA-FRANCUSKA

(a) Dopunski sporazum br. 4 od 10. srpnja 1950. uz Opću konvenciju od istog datuma, u inačici koja se pojavljuje u Dodatnom sporazumu br. 2 od 18. lipnja 1955. (kojim se priznaju razdoblja osiguranja navršena od 1. srpnja 1940. do 30. lipnja 1950.).

(b) Glava I. tog Dodatnog sporazuma br. 2 (kojim se priznaju razdoblja osiguranja navršena do 8. svibnja 1945.).

(c) Točke 6., 7. i 8. Općeg protokola od 10. srpnja 1950. uz Opću konvenciju od istog datuma (administrativni sporazumi).

(d) Glava II., III. i IV. Sporazuma od 20. prosinca 1963. (socijalna sigurnost u Saaru).

NJEMAČKA-LUKSEMBURG

Članci 4., 5. 6. i 7. Konvencije od 11. srpnja 1959. (priznanje razdoblja osiguranja navršenih od rujna 1940. do lipnja 1946.).

NJEMAČKA-MAĐARSKA

Članak 40. stavak 1. točka (b) Konvencije o socijalnom osiguranju od 2. svibnja 1998. (zadržavanje konvencije sklopljene između nekadašnje Njemačke Demokratske Republike i Mađarske za osobe koje su prije 1996. već primale mirovinu)

NJEMAČKA-NIZOZEMSKA

Članci 2. i 3. Dopunskog sporazuma br. 4. od 21. prosinca 1956. uz Konvenciju od 29. ožujka 1951. (uređivanje prava što su ih nizozemski radnici stekli prema njemačkom sustavu socijalnog osiguranja u razdoblju od 13. svibnja 1940. do 1. rujna 1945.).

NJEMAČKA-AUSTRIJA

(a) Članak 1. stavak 5. i članak 8. Konvencije o osiguranju za slučaj nezaposlenosti od 19. srpnja 1978. i članak 10. Završnog protokola uz tu Konvenciju (priznanje doplataka za nezaposlenost pograničnim radnicima od strane prijašnje države zaposlenja) nastavljaju se primjenjivati na osobe koje su obavljale djelatnost kao pogranični radnici na da 1. siječnja 2005. ili proje tog datuma, a postale su nezaposlene do 1. siječnja 2011.

(b) Članak 14. stavak 2. točke (g), (h), (i) i (j) Konvencije o socijalnom osiguranju od 4. listopada 1995. (utvrđivanje nadležnosti među državama u pogledu prijašnjih slučajeva osiguranja i stečenih razdoblja osiguranja); primjena te odredbe ostaje ograničena na osobe koje su njome obuhvaćene.

NJEMAČKA-POLJSKA

(a) Konvencija od 9. listopada 1975. o davanjima za starost i ozljede na radu, pod uvjetima i u opsegu određenom člankom 27. stavcima 2. do 4. Konvencije o socijalnom osiguranju od 8. prosinca 1990. (zadržavanje pravnog statusa, na temelju Konvencije iz 1975., od strane osoba koje su se nastanile na području Njemačke ili Poljske prije 1. siječnja 1991. i koje tamo još uvijek imaju boravište).

(b) Članak 27. stavak 5. i članak 28. stavak 2. Konvencije o socijalnom osiguranju od 8. prosinca 1990. (zadržavanje prava na mirovinu koja se isplaćuje na temelju Konvencije iz 1957. sklopljene između nekadašnje Njemačke Demokratske Republike i Poljske; priznanje razdoblja osiguranja što su iz poljski zaposlenici navršili na temelju Konvencije iz 1988. sklopljene između nekadašnje Njemačke Demokratske Republike i Poljske).

NJEMAČKA-RUMUNJSKA

Članak 28. stavak 1. točka (b) Konvencije o socijalnom osiguranju od 8. travnja 2005. (zadržavanje Konvencije sklopljene između nekadašnje Njemačke Demokratske Republike i Rumunjske u odnosu na osobe koje su prije 1996. već primale mirovinu).

NJEMAČKA-SLOVENIJA

Članak 42. Konvencije o socijalnom osiguranju od 24. rujna 1997. (uređivanje prava stečenih do 1. siječnja 1956. u sustavu socijalnog osiguranja druge države ugovornice); primjena te odredbe ostaje ograničena na osobe koje su njome obuhvaćene.

NJEMAČKA-SLOVAČKA

Članak 29. stavak 1, drugi i treći podstavak Sporazuma od 12. rujna 2002. (zadržavanje konvencije sklopljene između nekadašnje Čehoslovačke i nekadašnje Njemačke Demokratske Republike u odnosu na osobe koje su prije 1996. već primale mirovinu; priznanje razdoblja osiguranja navršenih u jednoj od država ugovornica u odnosu na osobe koje su na dan 1. prosinca 2003. u odnosu na ta razdoblja već primale mirovinu od druge države ugovornice, dok su imale boravište na njezinom području).

NJEMAČKA-UJEDINJENA KRALJEVINA

(a) Članak 7. stavci 5. i 6. Konvencije o socijalnom osiguranju od 20. travnja 1960. (zakonodavstvo koje se primjenjuje na civile koji obavljaju službu u vojnim snagama).

(b) Članak 5. stavci 5. i 6. Konvencije o osiguranju za slučaj nezaposlenosti od 20. travnja 1960. (zakonodavstvo koje se primjenjuje na civile koji obavljaju službu u vojnim snagama).

IRSKA-UJEDINJENA KRALJEVINA

Članak 19. stavak 2. Sporazuma od 14. prosinca 2004. o socijalnom osiguranju (koji se odnosi na prijenos i priznanje određenih sredstava uplaćenih za invalidnost).

ŠPANJOLSKA-PORTUGAL

Članak 22. Opće konvencije od 11. lipnja 1969. (izvoz davanja za nezaposlenost). Ova će točka važiti 2 godine od dana početka primjene ove Uredbe.

ITALIJA-SLOVENIJA

(a) Sporazum o uređenju uzajamnih obveza u socijalnom osiguranju u odnosu na stavak 7. Priloga XIV. uz Mirovni ugovor, sklopljen razmjenom nota dana 5. veljače 1959. (priznanje razdoblja osiguranja navršenih do 18. prosinca 1954.); primjena te odredbe ostaje ograničena na osobe koje su obuhvaćene tim Sporazumom.

(b) Članak 45. stavak 3. Konvencije o socijalnom osiguranju od 7. srpnja 1997. koji se odnosi na nekadašnju zonu B Slobodnog teritorija Trsta (priznanje razdoblja osiguranja navršenih do 5. listopada 1956.); primjena te odredbe ostaje ograničena na osobe koje su obuhvaćene tom Konvencijom.

LUKSEMBURG-PORTUGAL

Sporazum od 10. ožujka 1997. (o priznanju odluka ustanova u jednoj ugovornoj stranci o stanju invalidnosti podnositelja zahtjeva za mirovine podnesenih ustanovama u drugoj ugovornoj stranci).

LUKSEMBURG-SLOVAČKA

Članak 50. stavak 5. Konvencije o socijalnom osiguranju od 23. svibnja 2002. (priznanje razdoblja mirovinskog osiguranja političkim izbjeglicama).

MAĐARSKA-AUSTRIJA

Članak 36. stavak 3. Konvencije o socijalnom osiguranju od 31. ožujka 1999. (priznanje razdoblja osiguranja navršenih do 27. studenoga1961.); primjena te odredbe ostaje ograničena na osobe koje su njome obuhvaćene.

MAĐARSKA-SLOVENIJA

Članak 31. Konvencije o socijalnom osiguranju od 7. listopada 1957. (priznanje razdoblja osiguranja navršenih do 29. svibnja 1956.); primjena te odredbe ostaje ograničena na osobe koje su njome obuhvaćene.

MAĐARSKA-SLOVAČKA

Članak 34. stavak 1. Konvencije o socijalnom osiguranju od 30. siječnja 1959. (članak 34. stavak 1. te Konvencije predviđa da su razdoblja osiguranja priznata do dana potpisivanja te konvencije razdoblja osiguranja ugovorne stranke na čijemu području osoba koja je stekla pravo ima boravište); primjena te odredbe ostaje ograničena na osobe koje su njome obuhvaćene.

AUSTRIJA-POLJSKA

Članak 33. stavak 3. Konvencije o socijalnom osiguranju od 7. rujna 1998. (priznanje razdoblja osiguranja navršenih do 27. studenoga 1961.); primjena te odredbe ostaje ograničena na osobe koje su njome obuhvaćene.

AUSTRIJA-RUMUNJSKA

Članak 37. stavak 3. Ugovora o socijalnom osiguranju od 28. listopada 2005. (priznanje razdoblja osiguranja navršenih do 27. studenoga 1961.); primjena te odredbe ostaje ograničena na osobe koje su njome obuhvaćene.

AUSTRIJA-SLOVENIJA

Članak 37. Konvencije o socijalnom osiguranju od 10. ožujka 1997. (priznanje razdoblja osiguranja navršenih do 1. siječnja 1956.); primjena te odredbe ostaje ograničena na osobe koje su njome obuhvaćene.

AUSTRIJA-SLOVAČKA

Članak 34. stavak 3. Konvencije od 21. prosinca 2001. o socijalnom osiguranju (priznanje razdoblja osiguranja navršenih do 27. studenoga 1961.); primjena te odredbe ostaje ograničena na osobe koje su njome obuhvaćene.

FINSKA-ŠVEDSKA

Članak 7. Nordijske konvencije o socijalnom osiguranju od 18. kolovoza 2003. (koji se odnosi na pokriće dodatnih putnih troškova u slučaju bolesti tijekom boravka u nekoj drugoj nordijskoj zemlji zbog povećanja troška povratka u zemlju boravišta).".

C. Prilog III. zamjenjuje se sljedećim:

„*PRILOG III.*

OGRANIČENJA PRAVA NA DAVANJA U NARAVI ZA ČLANOVE OBITELJI POGRANIČNIH RADNIKA

(iz članka 18. stavka 2.)

DANSKA

ESTONIJA (ova će točka vrijediti u razdoblju iz članka 87. stavka 10.a)

IRSKA

ŠPANJOLSKA (ova će točka vrijediti u razdoblju iz članka 87. stavka 10.a)

ITALIJA (ova će točka vrijediti u razdoblju iz članka 87. stavka 10.a)

LITVA (ova će točka vrijediti u razdoblju iz članka 87. stavka 10.a)

MAĐARSKA (ova će točka vrijediti u razdoblju iz članka 87. stavka 10.a)

NIZOZEMSKA (ova će točka vrijediti u razdoblju iz članka 87. stavka 10.a)

FINSKA

ŠVEDSKA

UJEDINJENA KRALJEVINA".

D. Prilog IV. mijenja se kako slijedi:

1. Nakon točke „BELGIJA" dodaju se sljedeće točke:

„BUGARSKA

ČEŠKA";

2. Točka „ITALIJA" briše se;

3. Nakon točke „FRANCUSKA" umeće se točka „CIPAR";

4. Nakon točke „LUKSEMBURG” dodaju se sljedeće točke:

„MAĐARSKA

NIZOZEMSKA”;

5. Nakon točke „AUSTRIJA” dodaju se sljedeće točke:

„POLJSKA

SLOVENIJA”.

E. Prilog VI. mijenja se kako slijedi:

1. Na početku Priloga dodaju se sljedeće točke:

„ČEŠKA

Puna invalidska mirovina za osobe kod kojih je potpuna invalidnost nastupila prije 18. godine života i koje nisu bile osigurane u određenom trajanju (članak 42. Zakona o mirovinskom osiguranju br. 155/1995 Coll.).

ESTONIJA

(a) Invalidske mirovine koje su priznate do 1. travnja 2000. prema Zakonu o državnim doplatcima i koje se zadržavaju na temelju Zakona o državnom mirovinskom osiguranju.

(b) Državne mirovine priznate s osnove invalidnosti prema Zakonu o državnom mirovinskom osiguranju.

(c) Invalidske mirovine priznate u skladu sa Zakonom o službi u obrambenim snagama, Zakonom o službi u policiji, Zakonom o državnom odvjetništvu, Zakonom o statusu sudaca, Zakonom o plaćama, mirovinama i ostalim socijalnim davanjima zastupnika u Riigikoguu, te Zakonom o službenim naknadama Predsjednika Republike.”.

2. Naslovi „A. GRČKA” i „B. IRSKA” zamjenjuju se naslovima „GRČKA” odnosno „IRSKA”

3. Točka pod naslovom „IRSKA” premješta se prije točke pod naslovom „GRČKA” i zamjenjuje se sljedećim:

„Dio 2., poglavlje 17. pročišćenog teksta Zakona o socijalnoj skrbi iz 2005.”

4. Nakon točke pod naslovom „GRČKA” umeće se sljedeća točka:

„LATVIJA

Invalidske mirovine (treća skupina) na temelju članka 16. stavka 1. točke (2) Zakona o državnim mirovinama od 1. siječnja 1996.”.

5. Naslov „C. FINSKA” zamjenjuje se naslovom „FINSKA”, a odgovarajuća se točka zamjenjuje sljedećim:

„FINSKA

Državne mirovine osobama koje su rođene s invalidnošću ili kod kojih je invalidnost nastala u ranoj dobi (Zakon o državnim mirovinama 568/2007);

Invalidske mirovine određene u skladu s prijelaznim pravilima i priznate prije 1. siječnja 1994. (Zakon o provedbi Zakona o državnim mirovinama 569/2007).”

6. Naslovi „D. ŠVEDSKA” i „E. UJEDINJENA KRALJEVINA” zamjenjuju se naslovima „ŠVEDSKA” odnosno „UJEDINJENA KRALJEVINA”.

F. Prilog VII. mijenja se kako slijedi:

1. u tablicama s naslovima „BELGIJA” i „FRANCUSKA” brišu se retci koji se odnose na Luksemburg.

2. tablica s naslovom „LUKSEMBURG” briše se.

G. Prilog VIII. zamjenjuje se sljedećim:

„*PRILOG VIII.*

SLUČAJEVI U KOJIMA SE RAZMJERNI IZRAČUN ZANEMARUJE ILI SE NE PRIMJENJUJE (članak 52. stavak 4. i članak 52. stavak 5.)

Dio 1.: Slučajevi u kojima se razmjerni izračun zanemaruje na temelju članka 52. stavka 4.

DANSKA

Svi zahtjevi za mirovine iz zakona o socijalnim mirovinama, osim mirovina spomenutih u Prilogu IX.

IRSKA

Svi zahtjevi za državnu mirovinu (prijelaznu), državnu mirovinu (doprinosnu), udovičku mirovinu (doprinosnu) i udovčevu mirovinu (doprinosnu).

CIPAR

Svi zahtjevi za starosne, invalidske, udovičke mirovine.

LATVIJA

(a) Svi zahtjevi za invalidske mirovine (Zakon o državnim mirovinama od 1. siječnja 1996.).

(b) Svi zahtjevi za obiteljske mirovine (Zakon o državnim mirovinama od 1. siječnja 1996.; Zakon o mirovinama koje financira država od 1. srpnja 2001.).

LITVA

Svi zahtjevi za obiteljske mirovine iz državnog socijalnog osiguranja određene na temelju osnovnog iznosa obiteljske mirovine (Zakon o mirovinama iz državnog socijalnog osiguranja).

NIZOZEMSKA

Svi zahtjevi za starosne mirovine na temelju zakona o općem osiguranju za starost (AOW).

AUSTRIJA

(a) Svi zahtjevi za davanja na temelju Saveznog zakona od 9. rujna 1955. o Općem socijalnom osiguranju – ASVG, Saveznog zakona od 11. listopada 1978. o socijalnom osiguranju osoba koje samostalno obavljaju djelatnost u obrtu i trgovini – GSVG, Savezni zakon od 11. listopada 1978. o socijalnom osiguranju samostalnih poljoprivrednika – BSVG, te Savezni zakon od 30. studenoga 1978. o socijalnom osiguranju samozaposlenih osoba u slobodnim profesijama (FSVG).

(b) Svi zahtjevi za invalidske mirovine na temelju mirovinskog računa u skladu s Općim mirovinskim zakonom (APG) od 18. studenoga 2004..

(c) Svi zahtjevi za obiteljske mirovine na temelju mirovinskog računa u skladu s Općim mirovinskim zakonom (APG) od 18. studenoga 2004., ako se ne primjenjuje povećanje davanja u odnosu na dodatne mjesece osiguranja na temelju članka 7. stavka 2. Općeg mirovinskog zakona (APG).

(d) Svi zahtjevi za invalidske i obiteljske mirovine austrijskih pokrajinskih liječničkih komora (Landesärztekammer) na razini osnovnog davanja (osnovno i dodatno davanje ili osnovna mirovina).

(e) Svi zahtjevi za pomoć zbog trajne profesionalne invalidnosti te za pomoć nadživjelim članovima obitelji iz mirovinskog fonda Austrijske veterinarske komore.

(f) Svi zahtjevi za davanja s osnove profesionalne invalidnosti, udovičke mirovine i mirovine za djecu bez roditelja u skladu sa statutima socijalnih ustanova austrijskih odvjetničkih komora, dio A.

POLJSKA

Svi zahtjevi za invalidske mirovine, starosne mirovine u sustavu definiranih davanja, te obiteljske mirovine.

PORTUGAL

Svi zahtjevi za invalidsku, starosnu i obiteljsku mirovinu, osim u slučajevima u kojima su ukupna razdoblja osiguranja navršena prema zakonodavstvima više od jedne države članice jednaka ili duža od 21 kalendarske godine, domaća razdoblja osiguranja su jednaka ili manja od 20 godina, a izračun se obavlja na temelju članka 11. Dekreta sa snagom zakona br. 35/2002, 19. veljače.

SLOVAČKA

(a) Svi zahtjevi za obiteljske mirovine (mirovine za udovice, mirovine za udovce i siročad) određene u skladu sa zakonodavstvom koje je bilo na snazi do 1. siječnja 2004., iznos kojih se izvodi iz mirovine koja se prethodno isplaćivala umrlom korisniku.

(b) Svi zahtjevi za mirovine određene na temelju Zakona br. 461/2003 Coll. o socijalnom osiguranju, izmijenjenog.

ŠVEDSKA

Svi zahtjevi za zajamčenu mirovinu u obliku starosne mirovine (Zakon 1998:702) i starosnu mirovinu u obliku dodatne mirovine (Zakon 1998:674).

UJEDINJENA KRALJEVINA

Svi zahtjevi za starosnu mirovinu, davanja udovicama i davanja za obudovjelost, s iznimkom onih za koje, tijekom porezne godine počevši na dan 6. travnja 1975. ili poslije tog datuma:

i. je dotična stranka navršila razdoblja osiguranja, zaposlenja ili boravišta prema zakonodavstvu Ujedinjene Kraljevine i druge države članice; a jedna (ili više) poreznih godina nije se smatrala godinom za stjecanje prava u smislu zakonodavstva Ujedinjene Kraljevine;

ii. bi se razdoblja osiguranja navršena prema zakonodavstvu na snazi u Ujedinjenoj Kraljevini za razdoblja prije 5. srpnja 1948. uzimala u obzir u smislu primjene članka 52. stavka 1. točke (b) Uredbe kroz primjenu razdoblja osiguranja, zaposlenja ili boravišta navršenih prema zakonodavstvu druge države članice.

Svi zahtjevi za dodatnu mirovinu na temelju Zakona o doprinosima za socijalno osiguranje i davanjima iz socijalnog osiguranja iz 1992., članak 44., te Zakona o doprinosima za socijalno osiguranje i davanjima iz socijalnog osiguranja (Sjeverna Irska) iz 1992., članak 44.

Dio 2. Slučajevi u kojima se primjenjuje članak 52. točka 5.

BUGARSKA

Starosne mirovine iz obveznog dodatnog mirovinskog osiguranja, na temelju dijela II. glave II. Zakonika o socijalnom osiguranju.

ESTONIJA

Sustav obveznih kapitaliziranih starosnih mirovina.

FRANCUSKA

Osnovni ili dodatni sustavi u kojima se davanja za starost određuju na temelju mirovinskih bodova.

LATVIJA

Starosne mirovine (Zakon o državnim mirovinama od 1. siječnja 1996.; Zakon o mirovinama koje financira država od 1. srpnja 2001.).

MAĐARSKA

Mirovinska davanja koja se temelje na članstvu u privatnim mirovinskim fondovima.

AUSTRIJA

(a) Starosne mirovine na temelju mirovinskog računa u skladu s Općim mirovinskim zakonom (APG) od 18. studenoga 2004.

(b) Obvezni doplatci na temelju članka 41. Saveznog zakona od 28. prosinca 2001., BGBl I br. 154 o općem platnom fondu austrijskih farmaceuta (Pharmazeutische Gehaltskasse für Österreich).

(c) Starosne i prijevremene starosne mirovine austrijskih pokrajinskih liječničkih komora na razini osnovnog prava (osnovno i dodatno davanje ili osnovna mirovina); te sva mirovinska davanja austrijskih pokrajinskih liječničkih komora na razini dodatnih prava (dodatna ili pojedinačna mirovina).

(d) Pomoć za starost iz mirovinskog fonda Austrijske veterinarske komore.

(e) Davanja u skladu sa statutima socijalnih ustanova austrijskih odvjetničkih komora, Dijelovi A i B, s iznimkom zahtjeva za davanja koja proizlaze iz invalidskih mirovina, udovičkih mirovina i mirovina za siročad u skladu sa statutima socijalnih ustanova austrijskih odvjetničkih komora, Dio A.

(f) Davanja socijalnih ustanova Savezne komore arhitekata i inženjera-konzultanata na temelju Zakona o građevinarskoj komori (Ziviltechnikerkammergesetz) iz 1993., te statuta socijalnih ustanova, s iznimkom davanja zbog profesionalne invalidnosti i davanja nadživjelim članovima obitelji koja se izvode iz tih davanja;.

(g) Davanja u skladu sa statutom socijalne ustanove Savezne komore profesionalnih računovođa i poreznih savjetnika na temelju austrijskog Zakona o profesionalnim računovođama i poreznim savjetnicima (Wirtschaftstreuhandberufsgesetz).

POLJSKA

Starosne mirovine u sustavu definiranih doprinosa.

SLOVENIJA

Mirovine iz obveznog dodatnog mirovinskog osiguranja.

SLOVAČKA

Obvezna štednja za starosne mirovine.

ŠVEDSKA

Mirovine koje se temelje na dohotku i premijske mirovine (Zakon 1998:674).

UJEDINJENA KRALJEVINA

Progresivna mirovinska davanja koja se isplaćuju na temelju Zakona o nacionalnom osiguranju iz 1965., članci 36. i 37., te Zakona o nacionalnom osiguranju (Sjeverna Irska) iz 1966., članci 35. i 36.”.

H. Prilog IX. mijenja se kako slijedi:

1. U dijelu I.:

(a) naslovi „A. BELGIJA”, „B. DANSKA”, „C. GRČKA”, „D. ŠPANJOLSKA”, „E. FRANCUSKA”, „F. IRSKA”, „G. NIZOZEMSKA”, „H. FINSKA” i „I. ŠVEDSKA” zamjenjuju se naslovima „BELGIJA”, „DANSKA”, „GRČKA”, „ŠPANJOLSKA”, „FRANCUSKA”, „IRSKA”, „NIZOZEMSKA”, „FINSKA” odnosno „ŠVEDSKA”;

(b) točka pod naslovom „IRSKA” premješta se nakon točke pod naslovom „DANSKA” i prije točke pod naslovom „GRČKA”;

(c) nakon točke pod naslovom „FRANCUSKA” umeće se sljedeća točka:

„LATVIJA

Invalidske mirovine (treća skupina) na temelju članka 16. stavka 1. točke 2. Zakona o državnim mirovinama od 1. siječnja 1996.”;

(d) u točki pod naslovom „NIZOZEMSKA” umeće se sljedeći tekst:

„Zakon od 10. studenoga 2005. o radu i dohotku prema radnoj sposobnosti (WIA).”;

(e) točka pod naslovom „FINSKA” zamjenjuje se sljedećim:

„Državne mirovine osobama rođene s invalidnošću ili kod kojih je invalidnost nastala u ranoj dobi (Zakon o državnim mirovinama 568/2007);

Državne mirovine i mirovine supružnika određene u skladu s prijelaznim pravilima i priznate prije 1. siječnja 1994. (Zakon o provedbi Zakona o državnim mirovinama 569/2007);

Dodatni iznos dječje mirovine prilikom određivanja samostalnog davanja na temelju Zakona o državnim mirovinama 568/2007.”;

(f) točka pod naslovom „ŠVEDSKA” zamjenjuje se sljedećim:

„Švedska naknada za bolest vezana uz dohodak i naknada za gubitak zarade (Zakon 1962:381).

Švedska zajamčena mirovina i zajamčena naknada koje su zamijenile punu švedsku državnu mirovinu koje se priznavala prema zakonodavstvu o državnim mirovinama koje se primjenjivalo do 1. siječnja 1993., te punu državnu mirovinu koja se priznavala na temelju prijelaznih pravila zakonodavstva koje se primjenjivalo od tog datuma.”.

2. U dijelu II.:

(a) naslovi „A. NJEMAČKA”, „B. ŠPANJOLSKA”, „C. ITALIJA”, „D. LUKSEMBURG”, „E. FINSKA” i „F. ŠVEDSKA” zamjenjuju se naslovima „NJEMAČKA” „ŠPANJOLSKA”, „ITALIJA”, „LUKSEMBURG”, „FINSKA” odnosno „ŠVEDSKA”;

(b) nakon točke pod naslovom „ITALIJA” umeću se sljedeće točke:

„LATVIJA

Obiteljska mirovina na temelju pretpostavljenih razdoblja osiguranja (članak 23. stavak 8. Zakona o državnim mirovinama od 1. siječnja 1996.).

LITVA

(a) Mirovine zbog nesposobnosti za rad iz državnog socijalnog osiguranja koje se isplaćuju na temelju Zakona o mirovinama iz državnog socijalnog osiguranja.

(b) Obiteljske mirovine i mirovine za siročad iz državnog socijalnog osiguranja, koje se određuju na temelju mirovine zbog nesposobnosti za rad koju je umrli korisnik primao na temelju Zakona o mirovinama iz državnog socijalnog osiguranja.”;

(c) nakon točke pod naslovom „LUKSEMBURG” umeće se sljedeća točka:

„SLOVAČKA

(a) Slovačka invalidska mirovina i obiteljska mirovina koja se iz nje izvodi.

(b) Invalidska mirovina za osobu kod koje je invalidnost nastala dok je bila uzdržavano dijete i za koju se uvijek smatra da je ispunila uvjet potrebnog razdoblja osiguranja (članak 70. stavak 2., članak 72. stavak 3. i članak 73. stavci 3. i 4. Zakona br. 461/2003 o socijalnom osiguranju, izmijenjenog).”.

3. U dijelu III.:

tekst „Nordijska konvencija od 15. lipnja 1992. o socijalnom osiguranju” zamjenjuje se sljedećim „Nordijska konvencija o socijalnom osiguranju od 18. kolovoza 2003.”

I. Prilog X. zamjenjuje se sljedećim:

„*PRILOG X.*

POSEBNA NE-DOPRINOSNA NOVČANA DAVANJA (članak 70. stavak 2. točka (c))

BELGIJA

(a) Doplatak koji zamjenjuje zaradu (Zakon od 27. veljače 1987.).

(b) Zajamčeni dohodak za starije osobe (Zakon od 22. ožujka 2001.).

BUGARSKA

Socijalna mirovina za starost (članak 89. Zakonika o socijalnoj sigurnosti).

ČEŠKA

Socijalni doplatak (Zakon o državnoj socijalnoj pomoći br. 117/1995 Sb.).

DANSKA

Troškovi smještaja za umirovljenike (Zakon o pojedinačnoj pomoći za smještaj, pročišćeni tekst u Zakonu br. 204 od 29. ožujka 1995.).

NJEMAČKA

(a) Dohodak za osnovne životne potrebe za starije osobe i osobe sa smanjenom sposobnošću zarađivanja, na temelju poglavlja 4. knjige XII. Socijalnog zakonika.

(b) Davanja za pokrivanje osnovnih troškova života u okviru temeljne skrbi za tražitelje zaposlenja, osim ako, u odnosu na ta davanja, nisu ispunjeni uvjeti za stjecanje prava na privremeni dodatak slijedom primanja davanja za nezaposlenost (članak 24. stavak 1. knjige II. Socijalnog zakonika).

ESTONIJA

(a) Doplatak za invalidne odrasle osobe (Zakon o socijalnim davanjima za invalidne osobe od 27. siječnja 1999.).

(b) Državni doplatak za nezaposlenost (Zakon o uslugama i potpori na tržištu rada od 29. rujna 2005.).

IRSKA

(a) Doplatak za tražitelje zaposlenja (pročišćeni tekst Zakona o socijalnoj skrbi iz 2005., dio 3., poglavlje 2.).

(b) Državna mirovina (ne-doprinosna) (pročišćeni tekst Zakona o socijalnoj skrbi iz 2005., dio 3., poglavlje 4.).

(c) Udovička (ne-doprinosna) i udovčeva (ne-doprinosna) mirovina (pročišćeni tekst Zakona o socijalnoj skrbi iz 2005., dio 3., poglavlje 6.).

(d) Doplatak za invalidnost (pročišćeni tekst Zakona o socijalnoj skrbi iz 2005., dio 3., poglavlje 10.);.

(e) Doplatak za mobilnost (Zakon o zdravstvu iz 1970., članak 61.).

(f) Mirovina za slijepe osobe (pročišćeni tekst Zakona o socijalnoj skrbi iz 2005., dio 3., poglavlje 5.).

GRČKA

Posebna davanja za starije osobe (Zakon 1296/82).

ŠPANJOLSKA

(a) Najniži zajamčeni dohodak (Zakon br. 13/82 od 7. travnja 1982.).

(b) Novčana davanja kao pomoć starijim i invalidnim osobama koje su nesposobne za rad (Kraljevska uredba br. 2620/81 od 24. srpnja 1981.).

(c) i. Ne-doprinosne invalidske i starosne mirovine predviđene člankom 38. stavkom 1. pročišćenog teksta Općeg zakona o socijalnoj sigurnosti, odobrenog Kraljevskom zakonodavnom uredbom br. 1/1994 od 20. lipnja 1994.; te

ii. davanja koja se priznaju kao dodatak uz te mirovine, predviđena zakonodavstvom autonomnih zajednica (Comunidades Autonómas), pri čemu ti dodaci jamče najniži prihod za osnovne životne potrebe uzimajući u obzir gospodarsko i socijalno stanje u dotičnim autonomnim zajednicama (Comunidades Autonómas).

(d) Doplatak za promicanje mobilnosti i naknadu troškova prijevoza (Zakon br. 13/1982 od 7. travnja 1982.).

FRANCUSKA

(a) Dodatni doplatci iz:

i. posebnog fonda za invalidnost; i

ii. fonda solidarnosti za starije osobe u odnosu na stečena prava

(Zakon od 30. lipnja 1956., kodificiran u knjizi VIII. Zakonika o socijalnoj sigurnosti).

(b) Doplatak za invalidne odrasle osobe (Zakon od 30. lipnja 1975., kodificiran u knjizi VIII. Zakonika o socijalnoj sigurnosti).

(c) Posebni doplatak (Zakon od 10. srpnja 1952., kodificiran u knjizi VIII. Zakonika o socijalnoj sigurnosti) u odnosu na stečena prava.

(d) Doplatak solidarnosti za starost (pravilnik od 24. lipnja 2004., kodificiran u knjizi VIII. Zakonika o socijalnoj sigurnosti) od 1. siječnja 2006.

ITALIJA

(a) Socijalne mirovine za osobe bez vlastitih sredstava (Zakon br. 153 od 30. travnja 1969.).

(b) Mirovine i doplatci za civilne osobe s tjelesnim oštećenjem ili invalidnošću (Zakoni br. 118 od 30. ožujka 1971., br. 18 od 11. veljače 1980., te br. 508 od 23. studenoga 1988.).

(c) Mirovine i doplatci za gluhonijeme osobe (Zakoni br. 381 od 26. svibnja 1970. i br. 508 od 23. studenoga 1988.).

(d) Mirovine i doplatci za slijepe civilne osobe (Zakoni br. 382 od 27. svibnja 1970. i br. 508 od 23. studenoga 1988.).

(e) Davanja uz najnižu mirovinu (Zakoni br. 218 od 4. travnja 1952., br. 638 od 11. studenoga 1983. i br. 407 od 29. prosinca 1990.).

(f) Davanja uz doplatak za invalidnost (Zakon br. 222 od 12. lipnja 1984.).

(g) Socijalni doplatak (Zakon br. 335 od 8. kolovoza 1995.).

(h) Socijalni dodatak (članak 1. stavci 1. i 12. Zakona br. 544 od 29. prosinca 1998. i njegovih naknadnih izmjena).

CIPAR

(a) Socijalna mirovina (Zakon o socijalnoj mirovini iz 1995. (Zakon 25(I)/95, s izmjenama).

(b) Doplatak za teško motoričko oštećenje (Odluke Vijeća ministara br. 38210 od 16. listopada 1992., 41370 od 1. kolovoza 1994., 46183 od 11. lipnja 1997., te 53675 od 16. svibnja 2001.).

(c) Posebna potpora za slijepe osobe (Zakon o posebnim potporama iz 1996. (Zakon 77/(I)/96), s izmjenama).

LATVIJA

(a) Državno davanje za socijalnu sigurnost (Zakon o državnim socijalnim davanjima od 1. siječnja 2003.).

(b) Doplatak za naknadu troškova prijevoza invalidnim osobama s ograničenom mobilnošću (Zakon o državnim socijalnim davanjima od 1. siječnja 2003.).

LITVA

(a) Mirovina s naslova socijalne pomoći (Zakon iz 2005. o državnim davanjima iz socijalne pomoći, članak 5.).

(b) Naknada za pomoć (Zakon iz 2005. o državnim davanjima iz socijalne pomoći, članak 15.).

(c) Naknada troškova prijevoza za invalidne osobe koje imaju problema s mobilnošću (Zakon iz 2000. o naknadi troškova prijevoza, članak 7.).

LUKSEMBURG

Dohodak za osobe s teškom invalidnošću (članak 1. stavak 2. Zakona od 12. rujna 2003.), s iznimkom osoba kojima je priznat status invalida rada, a zaposlene su na otvorenom tržištu rada ili u zaštićenim uvjetima.

MAĐARSKA

(a) Invalidska renta (Uredba br. 83/1987 (XII 27) Vijeća ministara o invalidskoj renti);

(b) Ne-doprinosni doplatak za starost (Zakon III. iz 1993. o socijalnoj upravi i socijalnim davanjima).

(c) Doplatak za prijevoz (Vladina uredba br. 164/1995 (XII 27) o doplatku za prijevoz osoba s teškom tjelesnom invalidnošću).

MALTA

(a) Dodatni doplatak (odjeljak 73. Zakona o socijalnoj sigurnosti (Cap. 318) 1987.)

(b) Starosna mirovina (Zakon o socijalnoj sigurnosti (Cap. 318) 1987.).

NIZOZEMSKA

(a) Zakon o pomoći mladim invalidnim osobama od 24. travnja 1997. (Wajong).

(b) Zakon o dodatnim davanjima od 6. studenoga 1986. (TW).

AUSTRIJA

(a) Nadomjesni dodatak (Savezni zakon od 9. rujna 1955. o Općem socijalnom osiguranju – ASVG, Savezni zakon od 11. listopada 1978. o socijalnom osiguranju za osobe koje obavljaju djelatnost u obrtu i trgovini – GSVG, te Savezni zakon od 11. listopada 1978. o socijalnom osiguranju poljoprivrednika – BSVG).

POLJSKA

Socijalna mirovina (Zakon od 27. lipnja 2003. o socijalnim mirovinama).

PORTUGAL

(a) Ne-doprinosna državna starosna i invalidska mirovina (Uredba sa snagom zakona br. 464/80 od 13. listopada 1980.).

(b) Ne-doprinosna udovička mirovina (Regulatorna uredba br. 52/81 od 11. studenoga 1981.).

(c) Dodatak solidarnosti za starije osobe (Uredba sa snagom zakona br. 232/2005 od 29. prosinca 2005., izmijenjena Uredbom sa snagom zakona br. 236/2006 od 11. prosinca 2006.).

SLOVENIJA

(a) Državna mirovina (Zakon o mirovinskom i invalidskom osiguranju od 23. prosinca 1999.).

(b) Zaštitni dodatak za umirovljenike (Zakon o mirovinskom i invalidskom osiguranju od 23. prosinca 1999.).

(c) Doplatak za uzdržavanje (Zakon o mirovinskom i invalidskom osiguranju od 23. prosinca 1999.).

SLOVAČKA

(a) Usklađivanje mirovina obavljeno prije 1. siječnja 2004. u slučaju kad je mirovina bila jedini izvor prihoda.

(b) Socijalna mirovina priznata prije 1. siječnja 2004.

FINSKA

(a) Doplatak za stanovanje za umirovljenike (Zakon o doplatku za stanovanje za umirovljenike, 571/2007).

(b) Potpora za tržište rada (Zakon o naknadama za nezaposlenost 1290/2002).

(c) Posebna pomoć za useljenike (Zakon o posebnoj pomoći za useljenike, 1192/2002).

ŠVEDSKA

(a) Dodatak za stanovanje za korisnike mirovina (Zakon 2001:761).

(b) Financijska potpora za starije osobe (Zakon 2001:853).

UJEDINJENA KRALJEVINA

(a) Dodatak uz državnu mirovinu (Zakon o dodatku uz državnu mirovinu iz 2002. i Zakon o dodatku uz državnu mirovinu (Sjeverna Irska) iz 2002.).

(b) Doplatak za tražitelje zaposlenja koji se temelji na dohotku (Zakon o tražiteljima zaposlenja iz 1995. i Zakon o tražiteljima zaposlenja (Sjeverna Irska) iz 1995.).

(c) Potpora dohotku (Zakon o doprinosima za socijalno osiguranje i davanjima iz socijalnog osiguranja iz 1992., te Zakon o doprinosima za socijalno osiguranje i davanjima iz socijalnog osiguranja (Sjeverna Irska) iz 1992.).

(d) Doplatak za invalidne osobe u dijelu u kojem se odnosi na mobilnost (Zakon o doprinosima za socijalno osiguranje i davanjima iz socijalnog osiguranja iz 1992., te Zakon o doprinosima za socijalno osiguranje i davanjima iz socijalnog osiguranja (Sjeverna Irska) iz 1992.).”

J. Prilog XI. zamjenjuje se sljedećim:

„*PRILOG XI.*

POSEBNE ODREDBE ZA PRIMJENU ZAKONODAVSTVA DRŽAVA ČLANICA

(Članak 51. stavak 3., članak 56. stavak 1. i članak 83.)

BUGARSKA

Članak 33. stavak 1. bugarskog Zakona o zdravstvenom osiguranju primjenjuje se na sve osobe za koje je Bugarska nadležna država članica na temelju poglavlja 1. glave III. ove Uredbe.

ČEŠKA

Za potrebe definiranja članova obitelji u skladu s člankom 1. točkom i., izraz ‚supružnik' uključuje i registrirane partnere definirane u češkom zakonu br. 115/2006 Coll. o registriranom partnerstvu.

DANSKA

1. (a) Za potrebe određivanja mirovine na temelju ‚lov om social pension' (Zakona o socijalnoj mirovini), razdoblja obavljanja djelatnosti u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe koje je na temelju danskog zakonodavstva navršio pogranični radnik ili radnik koji je u Dansku otišao obavljati posao sezonskog karaktera, smatraju se razdobljima boravišta navršenim u Danskoj od strane nadživjelog supružnika ako je, tijekom tih razdoblja, nadživjeli supružnik s prethodno spomenutim radnikom bio u braku, s time da nije bilo rastave od stola i postelje niti *de facto* rastave zbog neslaganja naravi, te uz uvjet da je tijekom tih razdoblja supružnik imao boravište na području druge države članice. U smislu ove točke, ‚posao sezonskog karaktera' znači posao koji je ovisan o izmjeni godišnjih doba, pa se potreba za njime automatski ponavlja svake godine.

(b) Za potrebe određivanja mirovine na temelju ‚lov om social pension' (Zakona o socijalnoj mirovini), razdoblja obavljanja djelatnosti u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe koje je do 1. siječnja 1984. na temelju danskog zakonodavstva navršila osoba na koje se ne primjenjuje točka 1.(a) smatraju se razlozima boravišta navršenim u Danskoj od strane nadživjelog supružnika ako je tijekom tih razdoblja nadživjeli supružnik s prethodno spomenutim radnikom bio u braku, s time da nije bilo rastave od stola i postelje niti *de facto* rastave zbog neslaganja naravi, te uz uvjet da je tijekom tih razdoblja supružnik imao boravište na području druge države članice.

(c) Razdoblja koja se uzimaju u obzir na temelju točaka (a) i (b) ne uračunavaju se ako se podudaraju s razdobljima uzetima u obzir za potrebe određivanja mirovine koja dotičnoj osobi pripada na temelju zakonodavstva o obveznom osiguranju druge države članice ili s razdobljima tijekom kojih je dotična osoba na temelju tog zakonodavstva primala mirovinu. Ta se razdoblja, međutim, uračunavaju ako je godišnji iznos navedene mirovine manji od polovice osnovnog iznosa socijalne mirovine.

2. (a) Neovisno o odredbama članka 6. ove Uredbe, osobe koje nisu imale plaćeno zaposlenje u jednoj ili više država članica imaju pravo na dansku socijalnu mirovinu samo ako imaju ili su prethodno imale stalno boravište u Danskoj barem 3 godine, podložno dobnim granicama propisanim danskim zakonodavstvom. Ako to nije u suprotnosti s člankom 4. ove Uredbe, članak 7. ne primjenjuje se na dansku socijalnu mirovinu na koju su takve osobe stekle pravo.

(b) Prethodno spomenute odredbe ne primjenjuju se na pravo na dansku socijalnu mirovinu za članove obitelji osoba koje imaju ili su imale plaćeno zaposlenje u Danskoj niti na studente ili članove njihovih obitelji.

3. Privremeno davanje za nezaposlene osobe koje su uključene u sustav fleksibilnog radnog mjesta (ledighedsydelse) (Zakon br. 455. od 10. lipnja 1997.) obuhvaćeno je glavom III. poglavljem 6. ove Uredbe. Kad je riječ o nezaposlenim osobama koje odlaze u drugu državu članicu, članci 64. i 65. primjenjivat će se ako ta država članica ima slične programe zapošljavanja za istu kategoriju osoba.

4. Ako korisnik danske socijalne mirovine ima pravo i na obiteljsku mirovinu iz druge države članice, te se mirovine za potrebe provedbe danskog zakonodavstva smatraju davanjima iste vrste u smislu članka 53. stavka 1. ove Uredbe, ali uz uvjet da je osoba čija su razdoblja osiguranja ili boravišta poslužila kao osnova za određivanje obiteljske mirovine stekla pravo i na dansku socijalnu mirovinu.

NJEMAČKA

1. Neovisno o članku 5. točki (a) ove Uredbe i članku 5. stavku 4. točki 1. VI. sveska Socijalnog zakonika (Sozialgesetzbuch VI), osoba koja prima punu starosnu mirovinu prema zakonodavstvu druge države članice može zatražiti da bude obvezno osigurana u njemačkom sustavu mirovinskog osiguranja.

2. Neovisno o članku 5. točki (a) ove Uredbe i članku 7. stavcima 1. i 3. VI. sveska Socijalnog zakonika (Sozialgesetzbuch VI), osoba koja je obvezno osigurana u drugoj državi članici ili prima starosnu mirovinu prema zakonodavstvu druge države članice može se uključiti u sustav dobrovoljnog osiguranja u Njemačkoj.

3. U svrhu priznanja prava na novčana davanja na temelju §47(1) SGB V, §47(1) SGB VII i §200(2) Reichsversicherungsordnung-a osiguranim osobama koje žive u drugoj državi članici, njemački sustavi osiguranja izračunavaju neto plaću, koja se koristi za određivanje iznosa davanja, na način kao da osigurana osoba živi u Njemačkoj, osim ako osigurana osoba ne zatraži da se taj iznos odredi na temelju neto plaće koju stvarno prima.

4. Državljani drugih država članica kojima je mjesto boravišta ili uobičajenog boravišta izvan Njemačke i koji ispunjavaju opće uvjete njemačkog sustava mirovinskog osiguranja mogu uplaćivati doprinose samo ako su u prošlosti bili dobrovoljno ili obvezno osigurani u njemačkom sustavu mirovinskog osiguranja; to važi i za osobe bez državljanstva i izbjeglice kojima je mjesto boravišta ili uobičajenog boravišta u drugoj državi članici.

5. Paušalno priznato razdoblje (pauschale Anrechnungszeit) na temelju članka 253. VI. sveska Socijalnog zakonika (Sozialgesetzbuch VI) određuju se isključivo u odnosu na njemačka razdoblja.

6. U slučajevima kad se na ponovni izračun mirovine primjenjuje njemačko mirovinsko zakonodavstvo koje je bilo na snazi 31. prosinca 1991., za potrebe priznanja njemačkih zamjenskih razdoblja (Ersatzzeiten) primjenjuje se samo njemačko zakonodavstvo.

7. Njemačko zakonodavstvo o ozljedama na radu i profesionalnim bolestima u odnosu na koje se može ostvariti naknada prema zakonu koji uređuje strane mirovine i davanja za razdoblja osiguranja koja se mogu priznati prema zakonu koji uređuje strane mirovine na područjima navedenim u stavku 1. točkama 2. i 3. Zakona o raseljenim osobama i izbjeglicama (Bundesvertriebenengesetz) nastavlja se primjenjivati u granicama primjene ove Uredbe, neovisno o odredbama stavka 2. Zakona o stranim mirovinama (Fremdrentengesetz).

8. Za izračun teoretskog iznosa iz članka 52. stavka 1. točke (b) podtočke i. ove Uredbe, u mirovinskim sustavima za slobodna zanimanja nadležna ustanova kao osnovu za svaku godinu osiguranja navršenu prema zakonodavstvu bilo koje druge države članice uzima prosjek godišnjih mirovinskih prava stečenih tijekom razdoblja osiguranja kod nadležne ustanove na temelju uplate doprinosa.

ESTONIJA

U svrhu određivanja roditeljskih davanja, smatra se da se razdoblja zaposlenja u ostalim državama članicama osim Estonije temelje na istom prosječnom iznosu socijalnog poreza koji se plaćao tijekom razdoblja zaposlenja u Estoniji, s kojim se zbrajaju. Ako je tijekom referentne godine osoba bila zaposlena samo u drugim državama članicama, za potrebe određivanja davanja smatra se da se ona temelje na prosječnom socijalnom porezu koji se plaćao u Estoniji u razdoblju od referentne godine do rodiljnog dopusta.

IRSKA

1. Neovisno o članku 21. stavku 2. i članku 62. ove Uredbe, za potrebe određivanja propisanih ukupnih tjednih primanja osigurane osobe za potrebe priznavanja prava na davanje za slučaj bolesti i nezaposlenosti prema irskom zakonodavstvu, osiguranoj se osobi priznaje iznos jednak prosječnoj tjednoj plaći zaposlene osobe u odgovarajućoj propisanoj godini u odnosu na svaki tjedan djelatnosti u svojstvu zaposlene osobe prema zakonodavstvu druge države članice tijekom te propisane godine.

2. U slučajevima u kojima se primjenjuje članak 46. ove Uredbe, ako kod dotične osobe nastane nesposobnost za rad koja dovede do invalidnosti dok se na nju primjenjuje zakonodavstvo druge države članice, Irska u smislu članka 118. stavka 1. točke (a) pročišćenog teksta Zakona o socijalnoj skrbi iz 2005. uzima u obzir sva razdoblja u kojima bi se, s obzirom na invalidnost koja je uslijedila nakon te nesposobnosti za rad, ona smatrala nesposobnom za rad prema irskom zakonodavstvu.

GRČKA

1. Zakon br. 1469/84 o dobrovoljnom uključenju u sustav mirovinskog osiguranja za grčke državljane i strane državljane grčkog podrijetla primjenjuje se na državljane drugih država članica, osobe bez državljanstva i izbjeglice, ako su dotične osobe, bez obzira na mjesto privremenog boravišta ili boravišta, u prošlosti određeno vrijeme bile obvezno ili dobrovoljno uključene u grčki sustav mirovinskog osiguranja.

2. Neovisno o članku 5. točki (a) ove Uredbe i članku 34. Zakona 1140/1981, osoba koja prima mirovinu zbog ozljede na radu ili profesionalne bolesti, prema zakonodavstvu druge države članice može zatražiti da bude obvezno osigurana prema zakonodavstvu koje primjenjuje OGA, ako obavlja djelatnost koja ulazi u područje primjene tog zakonodavstva.

ŠPANJOLSKA

1. Za potrebe provedbe članka 52. stavka 1. točke (b) podtočke i. ove Uredbe, godine koje radniku nedostaju do dobi umirovljenja ili dobi u kojoj je umirovljenje obvezno kako propisuje članak 31. stavak 4. pročišćenog teksta Zakona o državnim mirovinama (Ley de Clases Pasivas del Estado) uzimaju se u obzir kao godine stvarno odrađene u službi države samo ako je u trenutku događaja u odnosu na koji pripada pravo na invalidsku mirovinu ili mirovinu nadživjelim članovima obitelji korisnik bio obuhvaćen posebnim sustavom za javne službenike u Španjolskoj ili je obavljao djelatnost po osnovi koje je uživao izjednačeni status u tom sustavu, ili ako je korisnik u trenutku događaja u odnosu na koji mu pripada pravo na mirovinu, obavljao djelatnost za koji bi, da ju je obavljao u Španjolskoj, bio obvezan uključiti se u posebni sustav za javne službenike, pripadnike oružanih snaga ili pravosudne službenike.

2. (a) U skladu s člankom 56. stavkom 1. točkom (c) ove Uredbe, teoretsko španjolsko davanje određuje se na temelju stvarnih doprinosa osobe uplaćenih tijekom godina koje neposredno prethode uplati posljednjeg doprinosa u španjolski sustav socijalnog osiguranja. Ako se prilikom određivanja osnovnog iznosa mirovine u obzir moraju uzeti razdoblja osiguranja i/ili boravišta prema zakonodavstvu druge države članice, za ta se razdoblja uzima osnovica za plaćanje doprinosa u Španjolskoj koja je vremenski najbliža referentnom razdoblju, uzimajući u obzir kretanje indeksa maloprodajnih cijena.

   (b) Iznos stečene mirovine uvećava se za iznos uvećanja i revalorizacija izračunanih za svaku naknadnu godinu za mirovine iste naravi.

3. Razdoblja navršena u drugim državama članicama koja se moraju izračunani u posebnom sustavu za javne službenike, pripadnike oružanih snaga i pravosudne uprave, se u smislu članka 56. ove Uredbe izjednačavaju s razdobljima koja su vremenski najbliža razdobljima navršenima u svojstvu javnog službenika u Španjolskoj.

4. U odnosu na sve korisnike Uredbe na čije su ime uplaćeni doprinosi prema španjolskom zakonodavstvu prije 1. siječnja 1967. primjenjuju se dodatni iznosi na temelju dobi o kojima je riječ u Drugoj prijelaznoj odredbi Općeg zakona o socijalnom osiguranju; u smislu članka 5. ove Uredbe nije moguće razdoblja osiguranja priznata u drugoj državi članici prije prethodno spomenutog datuma smatrati jednakima doprinosima uplaćenim u Španjolskoj samo za te potrebe. Datum koji se umjesto 1. siječnja 1967. upotrebljava za Posebni sustav za pomorce je 1. kolovoza 1970., dok je za Posebni sustav socijalnog osiguranja za djelatnost rudarstva to 1. travnja 1969.

FRANCUSKA

1. Državljani drugih država članica kojima je mjesto boravišta ili uobičajenog boravišta izvan Francuske i koji ispunjavaju opće uvjete francuskog sustava mirovinskog osiguranja u taj sustav mogu u njega uplaćivati dobrovoljne doprinose samo ako su u prošlosti bili dobrovoljno ili obvezno osigurani u francuskom sustavu mirovinskog osiguranja; to važi i za osobe bez državljanstva i izbjeglice kojima je mjesto boravišta ili uobičajenog boravišta u drugoj državi članici.

2. Za osobe koje u Francuskoj primaju davanja u naravi na temelju članaka 17., 24. ili 26. ove Uredbe i koje imaju boravište u francuskim departmanima Haut-Rhin, Bas-Rhin ili Moselle, davanja u naravi pružena u ime ustanove druge države članice koja je odgovorna za pokrivanje njihovih troškova uključuju davanja pružena i u općem sustavu osiguranja za slučaj bolesti i u lokalnom sustavu obveznog dodatnog osiguranja za slučaj bolesti u Alsace-Moselleu.

3. Francusko zakonodavstvo koje se primjenjuje na osobu koja obavlja ili je prethodno obavljala djelatnost u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe u smislu poglavlja 5. glave III. ove Uredbe uključuje i osnovni sustav ili osnovne sustave osiguranja za slučaj starosti i dodatni mirovinski sustav ili dodatne mirovinske sustave u koje je dotična osoba bila uključena.

CIPAR

U svrhu primjene odredaba članaka 6., 51. i 61. ove Uredbe, za svako razdoblje koje je započelo na dan 6. listopada 1980. ili nakon tog datuma, tjedan osiguranja prema zakonodavstvu Cipra određuje se tako da se ukupni dohodci koji podliježu osiguranju za određeno razdoblje podijele s tjednim iznosom osnovnih dohodaka koji podliježu osiguranju koji se primjenjuju u odnosu na odgovarajuću fiskalnu godinu, s time da tako utvrđen broj tjedana ne može biti veći od broja kalendarskih tjedana u odgovarajućem razdoblju.

MALTA

Posebne odredbe za javne službenike:

(a) Isključivo za potrebe promjene članaka 49. i 60. ove Uredbe, osobe zaposlene prema Zakonu o oružanim snagama Malte (Poglavlje 220. u Laws of Malta), Zakonu o policiji (Poglavlje 164. u Laws of Malta) i Zakonu o zatvorima (Poglavlje 260. u Laws of Malta) smatraju se javnim službenicima.

(b) Mirovine koje pripadaju prema prethodno spomenutim zakonima i prema pravilnicima o mirovinama (Poglavlje 93. u Laws of Malta) smatraju se, isključivo za potrebe primjene članka 1. točke (e) Uredbe ‚posebnim sustavima za javne službenike'.

NIZOZEMSKA

1. Zdravstveno osiguranje

   (a) Kad je riječ o pravima na davanja u naravi prema nizozemskom zakonodavstvu, osobe koje imaju pravo na davanja u naravi za potrebe provedbe poglavlja 1. i 2. glave III. ove Uredbe označuju:

      i. osobe koje su na temelju članka 2. Zakona o zdravstvenom osiguranju (Zorgverzekeringswet) obvezne osigurati se kod pružatelja zdravstvenog osiguranja; i

      ii. ako već nisu uključeni prema podtočki i., članovi obitelji aktivnog vojnog osoblja koji žive u drugoj državi članici i osobe koje imaju boravište u drugoj državi članici i koje, prema ovoj Uredbi, imaju pravo na zdravstvenu zaštitu u državi svog boravišta, s time da troškove snosi Nizozemska.

   (b) U skladu s odredbama Zakona o zdravstvenom osiguranju (Zorgverzekeringswet), osobe iz točke 1. podtočke (a) i. moraju se osigurati kod pružatelja zdravstvenog osiguranja, dok se osobe iz točke 1. podtočke (a) ii. moraju prijaviti Odboru za zdravstveno osiguranje (College voor zorgverzekeringen).

   (c) Odredbe Zakona o zdravstvenom osiguranju (Zorgverzekeringswet) i Općeg zakona o izvanrednim medicinskim troškovima (Algemene wet Bijzondere Ziektekosten) u odnosu na obvezu uplate doprinosa primjenjuju se na osobe iz točke (a) i članove njihovih obitelji. U odnosu na članove obitelji, doprinosi se naplaćuju od osobe od koje se izvodi pravo na zdravstvenu zaštitu, s iznimkom članova obitelji vojnog osoblja koji žive u drugoj državi članici od kojih se doprinosi neposredno naplaćuju.

(d) Odredbe Zakona o zdravstvenom osiguranju (Zorgverzekeringswet) o zakašnjelom osiguranju primjenjuju se *mutatis mutandis* u slučaju zakašnjele prijave Odboru za zdravstveno osiguranje (College voor zorgverzekeringen) u odnosu na osobe iz točke 1. podtočke (a) ii.

(e) Osobe koje imaju pravo na davanja u naravi na temelju zakonodavstva države članice koja nije Nizozemska te koje imaju boravište ili privremeno boravište u Nizozemskoj imaju pravo na davanja u naravi u skladu s policom koju osiguranim osobama u Nizozemskoj nudi ustanova mjesta boravišta ili privremenog boravišta, uzimajući u obzir članak 11. stavke 1., 2. i 3. te članak 19. stavak 1. Zakona o zdravstvenom osiguranju (Zorgverzekeringswet), kao i na davanja predviđena Općim zakonom o izvanrednim medicinskim troškovima (Algemene wet Bijzondere Ziektekosten).

(f) U smislu članaka 23. do 30. ove Uredbe, sljedeća se davanja (uz mirovine o kojima je riječ u glavi III. poglavljima 4. i 5. ove Uredbe) smatraju mirovinama koje pripadaju prema nizozemskom zakonodavstvu:

— mirovine priznate na temelju Zakona od 6. siječnja 1966. o mirovinama javnih službenika i nadživjelih članova njihovih obitelji (Algemene burgerlijke pensioenwet) (nizozemski Zakon o mirovinama u javnoj službi),

— mirovine priznate na temelju Zakona od 6. listopada 1966. o mirovinama vojnog osoblja i nadživjelih članova njihovih obitelji (Algemene militaire pensioenwet) (Zakon o vojnim mirovinama),

— davanja za nesposobnost za rad priznata na temelju Zakona od 7. lipnja 1972. o davanjima za nesposobnost vojnog osoblja za rad (Wetarbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen) (Zakon o nesposobnosti vojnog osoblja za rad),

— mirovine priznate na temelju Zakona od 15. veljače 1967. o mirovinama za zaposlene u Nizozemskim željeznicama (NV Nederlandse Spoorwegen) i nadživjele članove njihovih obitelji (Spoorwegpensioenwet) (Zakon o mirovinama željezničara),

— mirovine priznate na temelju Uredbe o uvjetima zaposlenja u Nizozemskim željeznicama (Reglement Dienstvoorwaarden Nederlandse Spoorwegen),

— davanja priznata umirovljenicima prije navršene dobi za umirovljenje od 65 godina u okviru mirovinskog sustava kojemu je cilj osigurati dohodak bivšim zaposlenim osobama u starosti, ili davanja koja se pružaju u slučaju preranog izlaska s tržišta rada u okviru sustava uspostavljenog od strane države ili na temelju kolektivnog ugovora za osobe koje imaju 55 ili više godina,

— davanja priznata vojnom osoblju i javnim službenicima iz sustava za slučaj prekobrojnosti radnika, pune starosne mirovine te prijevremenog umirovljenja.

(g) Za potrebe poglavlja 1. i 2. glave III. ove Uredbe, povrat troškova za koji nije podnesen zahtjev predviđen u nizozemskom sustavu za slučaj ograničenog korištenja usluga zdravstvenog osiguranja, smatra se davanjem u novcu za slučaj bolesti.

2. Primjena nizozemskog zakona o općem osiguranju za slučaj starosti (Algemene Ouderdomswet (AOW))

(a) Umanjenje iz članka 13. stavka 1. nizozemskog zakona o općem osiguranju za slučaj starosti (Algemene Ouderdomswet (AOW)) ne primjenjuje se na kalendarske godine prije 1. siječnja 1957. tijekom kojih je primatelj, koji ne ispunjava uvjete da mu se te godine priznaju kao razdoblja osiguranja:

— imao boravište u Nizozemskoj u dobi između 15 i 65 godina, ili je

— dok je imao boravište u drugoj državi članici, radio u Nizozemskoj za poslodavca s poslovnim nastanom u Nizozemskoj, ili je

— radio u drugoj državi članici tijekom razdoblja koja se smatraju razdobljima osiguranja u skladu s nizozemskim sustavom socijalne sigurnosti.

Iznimno od članka 7. AOW-a, smatra se da pravo na mirovinu ima i svatko tko je imao boravište ili je radio u Nizozemskoj u skladu s prethodno navedenim uvjetima samo prije 1. siječnja 1957.

(b) Umanjenje iz članka 13. stavka 1. AOW-a ne primjenjuje se na kalendarske godine prije 2. kolovoza 1989. tijekom kojih osoba koja je u braku ili je bila u braku, u dobi između 15 i 65 godina nije bila osigurana prema prethodno navedenom zakonodavstvu, dok je imala boravište na području države članice koja nije Nizozemska, ako se te kalendarske godine podudaraju s razdobljima osiguranja koje je supružnik te osobe navršio prema tom zakonodavstvu ili s kalendarskim godinama koje se uzimaju u obzir na temelju točke 2. (a), uz uvjet da se brak tih osoba u tom razdoblju održao.

Iznimno od članka 7. AOW-a, smatra se da takva osoba ima pravo na mirovinu.

(c) Umanjenje iz članka 13. stavka 2. AOW-a ne primjenjuje se na kalendarske godine prije 1. siječnja 1957. tijekom kojih je supružnik umirovljenika koji ne ispunjava uvjete da mu se te godine priznaju kao razdoblja osiguranja:

— imao boravište u Nizozemskoj u dobi između 15 i 65 godina, ili je

— dok je imao boravište u drugoj državi članici, radio u Nizozemskoj za poslodavca s poslovnim nastanom u Nizozemskoj, ili je

— radio u drugoj državi članici tijekom razdoblja koja se smatraju razdobljima osiguranja u skladu s nizozemskim sustavom socijalne sigurnosti.

(d) Umanjenje iz članka 13. stavka 2. AOW-a ne primjenjuje se na kalendarske godine prije 2. kolovoza 1989. tijekom kojih supružnik umirovljenika koji ima boravište na području države članice koja nije Nizozemska, u dobi između 15 i 65 godina nije bio osiguran prema prethodno navedenom zakonodavstvu, ako se te kalendarske godine podudaraju s razdobljima osiguranja koje je umirovljenik navršio prema tom zakonodavstvu ili s kalendarskim godinama koje se uzimaju u obzir na temelju točke 2. (a), uz uvjet da se brak tih osoba u tom razdoblju održao.

(e) Točke 2.(a), 2.(b), 2.(c) i 2.(d) ne primjenjuju se na razdoblja koja se podudaraju s:

— razdobljima koja se mogu uzeti u obzir za određivanje mirovinskih prava prema zakonodavstvu države članice koja nije Nizozemska o osiguranju za slučaj starosti, ili

— razdobljima za koja je dotična osoba primala starosnu mirovinu prema tom zakonodavstvu.

Razdoblja dobrovoljnog osiguranja u sustavu druge države članice ne uzimaju se u obzir za potrebe ove odredbe.

(f) Točke 2.(a), 2.(b), 2.(c) i 2.(d) primjenjuju se isključivo ako je dotična osoba nakon navršenih 59 godina imala 6 godina boravište u jednoj ili više država članica, te isključivo dok ta osoba ima boravište u jednoj od tih država članica.

(g) Iznimno od poglavlja IV. AOW-a, svakome tko ima boravište u državi članici koja nije Nizozemska, a čiji je supružnik obvezno osiguran prema tom zakonodavstvu, dopušteno je dobrovoljno se osigurati prema tom zakonodavstvu za razdoblja u kojima je supružnik obvezno osiguran.

To dopuštenje ne prestaje važiti ako se obvezno osiguranje supružnika prekine zbog njegove smrti i ako nadživjeli supružnik mirovinu prima samo prema nizozemskom zakonodavstvu o općem osiguranju nadživjelih uzdržavanih članova obitelji (Algemene nabestaandenwet).

U svakom slučaju, dopuštenje za dobrovoljno osiguranje prestaje važiti na dan na koji osoba navrši 65 godina.

Doprinos koji se uplaćuje za dobrovoljno osiguranje utvrđuje se u skladu s odredbama koje se odnose na određivanje doprinosa za dobrovoljno osiguranje prema AOW-u. Međutim, ako dobrovoljno osiguranje uslijedi nakon razdoblja osiguranja iz točke 2.(b), doprinos se utvrđuje u skladu s odredbama koje se odnose na određivanje doprinosa za obvezno osiguranje prema AOW-u, s time da se za dohodak koji se uzima u obzir smatra da je primljen u Nizozemskoj.

(h) Dopuštenje iz točke 2.(g) ne daje se nikome tko je osiguran prema zakonodavstvu druge države članice koje se odnosi na mirovine i davanja za nadživjele članove obitelji.

(i) Svatko tko se želi dobrovoljno osigurati prema točki 2.(g) obvezan je za te potrebe podnijeti zahtjev Banci socijalnog osiguranja (Sociale Verzekeringsbank) najkasnije godinu dana nakon datuma na koji su ispunjeni uvjeti za sudjelovanje.

3. Primjena nizozemskog općeg zakona o osiguranju za nadživjele uzdržavane članove obitelji (Algemene nabestaandenwet (ANW))

(a) Ako nadživjeli supružnik ima pravo na obiteljsku mirovinu prema Općem zakonu o nadživjelim članovima obitelji (Algemene nabestaandenwet (ANW)) na temelju članka 51. stavka 3. ove Uredbe, ta se mirovina određuje u skladu s člankom 52. stavkom 1. točkom (b) ove Uredbe.

Za potrebe primjene tih odredaba, razdoblja osiguranja prije 1. listopada 1959. smatraju se i razdobljima osiguranja navršenim prema nizozemskome zakonodavstvu, ako je tijekom tih razdoblja osigurana osoba, nakon 15. godine života:

— imala boravište u Nizozemskoj, ili je

— dok je imala boravište u drugoj državi članici, radila u Nizozemskoj za poslodavca s poslovnim nastanom u Nizozemskoj, ili je

— radila u drugoj državi članici tijekom razdoblja koja se smatraju razdobljima osiguranja u skladu s nizozemskim sustavom socijalne sigurnosti.

(b) Razdoblja koja se uračunavaju u smislu točke 3. (a) ne uzimaju se u obzir ako se podudaraju s razdobljima obveznog osiguranja navršenima prema zakonodavstvu druge države članice koje se odnosi na obiteljske mirovine.

(c) U smislu članka 52. stavka 1. točke (b) ove Uredbe, kao razdoblja osiguranja u obzir se uzimaju samo razdoblja navršena prema nizozemskome zakonodavstvu nakon 15. godine života.

(d) Iznimno od članka 63. (a) (1.) ANW-a, osobi s boravištem u državi članici koja nije Nizozemska, čiji je supružnik obvezno osiguran prema ANW-u, dopušteno je dobrovoljno se osigurati prema tom zakonodavstvu uz uvjet da je to osiguranje već započelo prije datuma početka primjene ove Uredbe, ali samo za razdoblja u kojima je supružnik obvezno osiguran.

To dopuštenje prestaje važiti na datum prekida obveznog osiguranja supružnika prema ANW-u, osim ako obvezno osiguranje supružnika nije prekinuto zbog njegove smrti, te ako nadživjeli supružnik mirovinu prima samo prema ANW-u.

U svakom slučaju, dopuštenje za dobrovoljno osiguranje prestaje važiti na datum na koji osoba navrši 65 godina.

Doprinos koji se uplaćuje za dobrovoljno osiguranje utvrđuje se u skladu s odredbama koje se odnose na određivanje doprinosa za dobrovoljno osiguranje prema ANW-u. Međutim, ako dobrovoljno osiguranje uslijedi nakon razdoblja osiguranja iz točke 2. (b), doprinos se utvrđuje u skladu s odredbama koje se odnose na određivanje doprinosa za obvezno osiguranje prema ANW-u, s time da se za dohodak koji se uzima u obzir smatra da je primljen u Nizozemskoj.

4. Primjena nizozemskog zakonodavstva koje se odnosi na nesposobnost za rad

(a) Ako dotična osoba, na temelju članka 51. stavka 3. ove Uredbe, ima pravo na davanje za invalidnost u Nizozemskoj, iznos iz članka 52. stavka 1. točke (b) ove Uredbe koji se rabi za određivanje tog davanja, utvrđuje se na sljedeći način:

i. kada je prije nastupanja nesposobnosti za rad osoba obavljala djelatnost u svojstvu zaposlene osobe u smislu članka 1. točke (a) ove Uredbe:

— u skladu s odredbama utvrđenim u Zakonu o nesposobnosti za rad (Wet op arbeidsongeschiktheidsverzekering (WAO)), ako je nesposobnost za rad nastupila prije 1. siječnja 2004., ili

— u skladu s odredbama utvrđenim u Zakonu o radu i dohotku prema sposobnosti za rad (Wet Werk en inkomen naar arbeidsvermogen (WIA)), ako je nesposobnost za rad nastupila na dan 1. siječnja 2004. ili nakon tog datuma;

ii. kada je dotična osoba, prije nastanka nesposobnosti za rad, obavljala djelatnost u svojstvu samozaposlene osobe u smislu članka 1. točke (b) ove Uredbe, u skladu s odredbama utvrđenim u Zakonu o nesposobnosti za rad samozaposlenih osoba (Wet arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandigen (WAZ)), ako je nesposobnost za rad nastupila prije 1. kolovoza 2004.

(b) Prilikom određivanja davanja u skladu s WAO-om, WIA-om ili WAZ-om, nizozemske ustanove uzimaju u obzir:

— razdoblja plaćenog zaposlenja i s njima izjednačena razdoblja navršena u Nizozemskoj prije 1. srpnja 1967.,

— razdoblja osiguranja navršena prema WAO-u,

— razdoblja osiguranja koje je dotična osoba navršila nakon 15. godine života prema Općem zakonu o nesposobnosti za rad (Algemene Arbeidsongeschiktheidswet (AAW)), ako se ta razdoblja ne poduda-raju s razdobljima osiguranja navršenima prema WAO-u,

— razdoblja osiguranja navršena prema WAZ-u,

— razdoblja osiguranja navršena prema WIA-u.

AUSTRIJA

1. Za potrebe stjecanja razdoblja u mirovinskom osiguranju, pohađanje škole ili usporedive obrazovne ustanove u drugoj državi članici smatra se izjednačenim s pohađanjem škole ili obrazovne ustanove na temelju članka 227. stavka 1. točke 1. i članka 228. stavka 1. točke 3. Općeg zakona o socijalnom osiguranju (Allgemeines Sozialversicherungsgesetz (ASVG)), članka 116. stavka 7. Saveznog zakona o socijalnom osiguranju za osobe koje obavljaju djelatnost u obrtu i trgovini (Gewerbliches Sozialversicherungsgesetz (GSVG)), te članka 107. stavka 7. Saveznog zakona o socijalnom osiguranju poljoprivrednika (Bauern-Sozialversicherungsgesetz (BSVG)), ako se na dotičnu osobu u isto vrijeme primjenjivalo austrijsko zakonodavstvo zbog toga što je obavljala djelatnost u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe, te su uplaćivani posebni doprinosi predviđeni člankom 227. stavkom 3. ASVG-a, člankom 116. stavkom 9. GSVG-a i člankom 107. stavkom 9. BSVG-a za dokup tih razdoblja obrazovanja.

2. Za potrebe određivanja razmjernog davanja iz članka 52. stavka 1. točke (b) ove Uredbe, ne primjenjuju se posebna povećanja doprinosa za dodatno osiguranje i dodatna davanja za rudare prema austrijskom zakonodavstvu. U tim se slučajevima razmjerno davanje određeno bez tih doprinosa prema potrebi uvećava za puni iznos posebnih povećanja doprinosa za dodatno osiguranje i dodatna davanja za rudare.

3. Ako su na temelju članka 6. ove Uredbe navršena zamjenska razdoblja u skladu s austrijskim sustavom mirovinskog osiguranja, koja, međutim, ne mogu predstavljati osnovicu za izračun u smislu članaka 238. i 239. Općeg zakona o socijalnom osiguranju (Allgemeines Sozialversicherungsgesetz (ASVG)), članaka 122. i 123. Saveznog zakona o socijalnom osiguranju za osobe koje obavljaju djelatnost u obrtu i trgovini (Gewerbliches Sozialversicherungsgesetz (GSVG)), te članaka 113. i 114. Saveznog zakona o socijalnom osiguranju poljoprivrednika (Bauern-Sozialversicherungsgesetz (BSVG)), primjenjuje se osnovica za izračun za razdoblja skrbi o djeci na temelju članka 239. ASVG-a, članka 123. GSVG-a i članka 114. BSVG-a.

FINSKA

1. U svrhu određivanja prava i izračuna iznosa finske nacionalne mirovine prema člancima 52. do 54. ove Uredbe, mirovine stečene prema zakonodavstvu druge države članice izjednačene su s mirovinama stečenim prema finskom zakonodavstvu.

2. Kada se radi određivanja dohotka za razdoblje priznato prema finskom zakonodavstvu koje uređuje mirovine vezane uz dohodak, primjenjuje članak 52. stavak 1. točka (b) podtočka i. ove Uredbe, ako je osoba razdoblja mirovinskog osiguranja na temelju djelatnosti u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe za dio referentnog razdoblja prema finskom zakonodavstvu stekla u drugoj državi članici, dohodak za priznato razdoblje jednak je zbroju dohodaka ostvarenih tijekom dijela referentnog razdoblja u Finskoj, koji se dijeli s brojem mjeseci za koje su ostvarena razdoblja osiguranja u Finskoj tijekom referentnog razdoblja.

ŠVEDSKA

1. Ako se doplatak za roditeljski dopust isplaćuje prema članku 67. ove Uredbe članu obitelji koji nije zaposlen, doplatak za roditeljski dopust isplaćuje se u visini koja odgovara osnovnom ili najnižem iznosu.

2. Za potrebe određivanja doplatka za roditeljski dopust u skladu s poglavljem 4. stavkom 6. Zakona o nacionalnom osiguranju ((Lag (1962:381) om allmän försäkrings) za osobe koje imaju pravo na doplatak za roditeljski dopust na temelju rada, primjenjuju se sljedeća pravila:

Za roditelja kojemu se dohodak na osnovi kojega može ostvariti davanje za slučaj bolesti određuje na temelju dohotka od plaćenog zaposlenja u Švedskoj, uvjet prema kojemu je morao biti osiguran za slučaj bolesti iznad najnižeg iznosa za barem 240 dana neprekidno prije rođenja djeteta smatra se ispunjenim ako je tijekom spomenutog razdoblja taj roditelj ostvarivao dohodak od plaćenog zaposlenja u drugoj državi članici u iznosu koji je odgovarao osiguranju iznad najnižega iznosa.

3. Odredbe ove Uredbe o zbrajanju razdoblja osiguranja i razdoblja boravišta ne primjenjuju se na prijelazne odredbe iz švedskog zakonodavstva koje uređuje pravo na zajamčenu mirovinu osobama rođenim 1937. ili prije, koje su u Švedskoj imale boravište u određenom razdoblju prije podnošenja zahtjeva za mirovinu (Zakon 2000:798).

4. Za potrebe određivanja dohotka za ostvarivanje prava na naknadu za slučaj bolesti vezanu uz fiktivni dohodak i naknade za nesposobnost za rad vezane uz dohodak u skladu s poglavljem 8. Zakona o nacionalnom osiguranju ((Lag (1962:381) om allmän försäkrings), primjenjuju se sljedeća pravila:

   (a) ako se na osiguranu osobu u referentnome razdoblju primjenjivalo i zakonodavstvo jedne ili više država ostalih članica s osnove obavljanja djelatnosti u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe, smatra se da dohodak ostvaren u dotičnoj državi članici ili državama članicama odgovara prosječnom bruto dohotku osigurane osobe ostvarenom u Švedskoj tijekom dijela referentnog razdoblja u Švedskoj, koji se izračunava tako da se dohodak ostvaren u Švedskoj podijeli s brojem godina tijekom kojih se taj dohodak ostvarivao;

   (b) ako se davanja određuju na temelju članka 46. ove Uredbe, a osobe nisu osigurane u Švedskoj, referentno se razdoblje utvrđuje u skladu s poglavljem 8. stavcima 2. i 8. prethodno spomenutog Zakona, kao da je dotična osoba bila osigurana u Švedskoj. Ako dotična osoba tijekom tog razdoblja nije ostvarivala dohodak na osnovi kojega bi mogla ostvariti pravo na mirovinu na temelju Zakona o starosnim mirovinama koje se temelje na dohotku (1998:674), može se odlučiti da referentno razdoblje počinje teći od nekog ranijeg trenutka u prošlosti kad je osigurana osoba ostvarivala dohodak od plaćene djelatnosti u Švedskoj.

5. (a) Za potrebe određivanja fiktivne vrijednosti sredstava za obiteljsku mirovinu koja se temelji na dohotku (Zakon 2000:461), ako nije ispunjen uvjet iz švedskog zakonodavstva za ostvarivanje prava na mirovinu s obzirom na barem tri od 5 kalendarskih godina koje su neposredno prethodile smrti osigurane osobe (referentno razdoblje), u obzir se uzimaju i razdoblja osiguranja navršena u drugim državama članicama, na isti način kao da su navršena u Švedskoj. Za razdoblja osiguranja u drugim državama članicama smatra se da se temelje na prosječnoj švedskoj mirovinskoj osnovici. Ako dotična osoba ima samo godinu dana s mirovinskom osnovicom u Švedskoj, za svako razdoblje osiguranja navršeno u drugoj državi članici smatra se da predstavlja isti iznos.

   (b) Za potrebe određivanja fiktivnih mirovinskih sredstava za udovičke mirovine u slučaju kad je smrt nastupila na dan 1. siječnja 2003. ili nakon tog datuma, ako nije ispunjen uvjet iz švedskog zakonodavstva za mirovinska sredstva s obzirom na barem dvije od 4 kalendarske godine koje su neposredno prethodile smrti osigurane osobe (referentno razdoblje), a tijekom referentnog razdoblja navršena su razdoblja osiguranja u drugoj državi članici, za te se godine smatra da se temelje na istim mirovinskim sredstvima kao i godina navršena u Švedskoj.

UJEDINJENA KRALJEVINA

1. Kad u skladu sa zakonodavstvom Ujedinjene Kraljevine osoba može ostvariti pravo na starosnu mirovinu ako:

   (a) se doprinosi bivšeg supružnika uzimaju u obzir kao da je riječ o vlastitim doprinosima te osobe; ili

   (b) je supružnik ili bivši supružnik te osobe ispunio uvjete koji se odnose na doprinose, tada se, pod uvjetom da supružnik ili bivši supružnik obavlja ili je obavljao djelatnost u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe, a na njega se primjenjivalo zakonodavstvo dviju ili više država članica, za potrebe određivanja prava prema zakonodavstvu Ujedinjene Kraljevine, u oba slučaja primjenjuju odredbe poglavlja 5. glave III. ove Uredbe. U tom se slučaju pozivanje na ‚razdoblja osiguranja' u navedenom poglavlju 5. tumači kao pozivanje na razdoblja osiguranja koje je navršio:

      i. supružnik ili bivši supružnik ako zahtjev podnosi:

         — udana žena; ili

         — osoba čiji je brak okončan drukčije nego smrću supružnika; ili

      ii. bivši supružnik, ako zahtjev podnosi:

         — udovac koji neposredno prije navršenja dobi za umirovljenje nema pravo na doplatak za obudovjelog roditelja, ili

         — udovica koja neposredno prije navršenja dobi za umirovljenje nema pravo na doplatak za obudovjelu majku, doplatak za obudovjelog roditelja ili udovičku mirovinu, ili koja ima pravo samo na starosnu udovičku mirovinu određenu u skladu s člankom 52. stavkom 1. točkom (b) ove Uredbe, s time da za te potrebe ‚starosna udovička mirovina' označuje udovičku mirovinu koja se priznaje u umanjenom iznosu, u skladu s člankom 39. stavkom 4. Zakona o doprinosima za socijalno osiguranje i davanjima iz socijalnog osiguranja iz 1992.

2. Za potrebe primjene članka 6. ove Uredbe na odredbe koje uređuju pravo na doplatak za skrb, doplatak za njegovatelja te doplatak za skrb u slučaju invalidnosti, razdoblje zaposlenja, samozaposlenosti ili boravišta navršeno na području države članice koja nije Ujedinjena Kraljevina uzimaju se u obzir ako je to potrebno kako bi se ispunili uvjeti s obzirom na propisana razdoblja prisutnosti u Ujedinjenoj Kraljevini, prije datuma kad je prvi put uspostavljeno pravo na davanje o kojemu je riječ.

3. U smislu članka 7. ove Uredbe, u slučaju novčanih davanja za invalidnost i starost ili novčanih davanja za nadživjele članove obitelji, mirovina za ozljede na radu ili profesionalne bolesti te posmrtna pripomoć u slučaju smrti, za svakog korisnika na kojega se primjenjuje zakonodavstvo Ujedinjene Kraljevine i koji ima privremeno boravište na području neke druge države članice, za vrijeme tog boravka smatra se da ima boravište na području te druge države članice.

4. U slučajevima u kojima se primjenjuje članak 46. Uredbe, ako kod dotične osobe nastupi nesposobnost za rad koja dovede do invalidnosti dok se na nju primjenjuje zakonodavstvo druge države članice, Ujedinjena Kraljevina u smislu članka 30.A stavka 5. Zakona o doprinosima za socijalno osiguranje i davanjima iz socijalnog osiguranja iz 1992. uzima u obzir sva razdoblja tijekom kojih je dotična osoba, u odnosu na tu nesposobnost za rad, primala:

   i. novčana davanja za slučaj bolesti ili plaću umjesto njih; ili

   ii. davanja u smislu poglavlja 4. i 5. glave III. ove Uredbe priznata u odnosu na invalidnost koja je uslijedila nakon te nesposobnosti za rad, prema zakonodavstvu druge države članice kao da je bila riječ o davanjima za kratkotrajnu nesposobnost isplaćivanima u skladu s člankom 30.A stavcima 1. do 4. Zakona o doprinosima za socijalno osiguranje i davanjima iz socijalnog osiguranja iz 1992.

   U primjeni te odredbe u obzir se uzimaju samo razdoblja tijekom kojih bi ta osoba bila nesposobna za rad u smislu zakonodavstva Ujedinjene Kraljevine.

5. 1. Za potrebe određivanja faktora dohotka za utvrđivanje prava na davanja na temelju zakonodavstva Ujedinjene Kraljevine, za svaki se tjedan obavljanja djelatnosti u svojstvu zaposlene osobe prema zakonodavstvu druge države članice, koji je započeo tijekom odgovarajuće fiskalne godine u smislu zakonodavstva Ujedinjene Kraljevine, smatra da je dotična osoba plaćala doprinose kao zaposlena osoba ili je primala dohodak na koji su plaćeni doprinosi, na temelju dohotka u visini dvije trećine gornje granične vrijednosti dohotka koja je važila za tu godinu.

   2. Za potrebe članka 52. stavka 1. točke (b) podtočke ii. ove Uredbe:

      (a) ako je u bilo kojoj fiskalnoj godini koja je započela na dan 6. travnja 1975. ili nakon toga osoba koja obavlja djelatnost u svojstvu zaposlene osobe navršila razdoblja osiguranja, zaposlenja ili boravišta isključivo u državi članici koja nije Ujedinjena Kraljevina, a primjenom prethodne točke 5.1. ta se godina, za potrebe članka 52. stavka 1. točke (b) podtočke i. ove Uredbe, računa kao godina za koju se ostvaruje pravo na davanje u smislu zakonodavstva Ujedinjene Kraljevine, smatra se da je ta osoba u toj drugoj državi članici te godine bila osigurana 52 tjedna;

      (b) ako se bilo koja fiskalna godina koja je započela na dan 6. travnja 1975. ili nakon toga ne računa kao godina za koju se ostvaruje pravo na davanje u smislu zakonodavstva Ujedinjene Kraljevine za potrebe članka 52. stavka 1. točke (b) podtočke i. ove Uredbe, razdoblja osiguranja, zaposlenja ili boravišta navršena u toj godini ne uzimaju se u obzir.

   3. Za potrebe pretvaranja faktora dohotka u razdoblja osiguranja, faktor dohotka ostvaren u određenoj fiskalnoj godini u smislu zakonodavstva Ujedinjene Kraljevine dijeli se s nižom graničnom vrijednosti dohotka koja je važila za tu godinu. Rezultat se iskazuje kao cijeli broj, a ostatak se zanemaruje. Za tako izračunani broj smatra se da predstavlja broj tjedana osiguranja navršenih prema zakonodavstvu Ujedinjene Kraljevine tijekom te godine, uz uvjet da taj broj nije veći od broja tjedana tijekom kojih se na osobu u toj godini primjenjivalo to zakonodavstvo.”.

32010D0361

ODLUKA KOMISIJE

od 28. lipnja 2010.

o priznavanju Izraela u pogledu obrazovanja, osposobljavanja i izdavanja svjedodžbi pomorcima za potrebe priznavanja svjedodžbi o osposobljenosti

(objavljena pod brojem dokumenta C(2010) 4227)

(2010/361/EU)

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Direktivu 2008/106/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o minimalnoj razini osposobljavanja pomoraca [1], a posebno njezin članak 19. stavak 3.,

uzimajući u obzir pismo ciparskih tijela od 13. svibnja 2005. sa zahtjevom za priznavanje Izraela kako bi se priznale svjedodžbe o osposobljenosti koje izdaje ta zemlja,

budući da:

(1) Države članice mogu odlučiti ovjeriti svjedodžbe pomoraca o osposobljenosti koje izdaju treće zemlje, uz uvjet da Komisija prizna odgovarajuću treću zemlju kao zemlju koja osigurava poštovanje zahtjeva Međunarodne konvencije o standardima osposobljavanja, izdavanju svjedodžbi i straži za pomorce iz 1978., kako je izmijenjena (Konvencija STCW) [2].

(2) Na temelju zahtjeva ciparskih tijela, Komisija je procijenila sustave pomorskog obrazovanja, osposobljavanja i izdavanja svjedodžbi u Izraelu kako bi provjerila poštuje li ta zemlja zahtjeve Konvencije STCW te jesu li poduzete odgovarajuće mjere za sprečavanje prijevara povezanih sa svjedodžbama. Ta se procjena temeljila na rezultatima inspekcijskog nadzora za utvrđivanje činjenica koji su proveli stručnjaci Europske agencije za sigurnost pomorskog prometa u ožujku 2007.

(3) Tamo gdje su tijekom procjene utvrđene manjkavosti u poštovanju Konvencije STCW, izraelska su tijela Komisiji dostavila zatražene odgovarajuće podatke i dokaz o provedbi odgovarajućih i dostatnih korektivnih mjera za rješavanje većine tih pitanja.

(4) Preostali nedostaci u postupcima osposobljavanja i izdavanja svjedodžbi pomorcima uglavnom se odnose na nedostatak pravnih odredaba u pogledu manje važnih aspekata osposobljavanja koje pružaju ustanove za pomorsko obrazovanje i osposobljavanje, utvrđivanje odgovarajućih ciljeva za primjenu sustava standarda kakvoće i zahtjeve osposobljavanja povezanih s tehnikama za osobno preživljavanje i uporabu plovila za preživljavanje. Izraelska su tijela stoga pozvana provesti daljnje korektivne mjere u tom pogledu. Međutim, ti nedostaci ne opravdavaju dovođenje u pitanje opće razine sukladnosti izraelskih sustava obrazovanja, osposobljavanja i izdavanja svjedodžbi pomorcima s Konvencijom STCW.

(5) Ishod procjene sukladnosti i ocjena podataka koje su dostavila izraelska tijela dokazuju da Izrael ispunjava odgovarajuće zahtjeve Konvencije STCW, pri čemu je ta zemlja poduzela odgovarajuće mjere za sprečavanje prijevara u vezi sa svjedodžbama te bi Unija stoga trebala priznati Izrael.

(6) Mjere predviđene u ovoj Odluci u skladu su s mišljenjem Odbora za sigurnost na moru i sprečavanje zagađenja uzrokovanog brodovima,

DONIJELA JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Izrael se priznaje u pogledu obrazovanja, osposobljavanja i izdavanja svjedodžbi pomorcima za potrebe priznavanja svjedodžbi o osposobljenosti koje izdaje ta zemlja.

[1] SL L 323, 3.12.2008., str. 33.
[2] Donijela ju je Međunarodna pomorska organizacija.

Članak 2.

Ova je Odluka upućena državama članicama.

Članak 3.

Ova Odluka stupa na snagu danom priopćenja državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 28. lipnja 2010.

Za Komisiju
Siim KALLAS
Potpredsjednik

32010L0041

DIREKTIVA 2010/41/EU EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 7. srpnja 2010.

o primjeni načela jednakog postupanja prema muškarcima i ženama koji su samozaposleni i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 86/613/EEZ

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 157. stavak 3.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ([1]),

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ([2]),

budući da:

(1) Direktivom Vijeća 86/613/EEZ od 11. prosinca 1986. o primjeni načela jednakog postupanja prema muškarcima i ženama koji su samozaposleni, uključujući poljoprivredne djelatnosti, i zaštiti samozaposlenih žena za vrijeme trudnoće i majčinstva ([3]) u državama članicama osigurava se primjena načela jednakog postupanja prema muškarcima i ženama koji su samozaposleni ili pridonose obavljanju takve djelatnosti. Što se tiče samozaposlenih osoba ili njihovih bračnih drugova, Direktiva 86/613/EEZ nije bila vrlo učinkovita pa njezino područje primjene treba ponovno razmotriti jer do diskriminacije na temelju spola i do uznemiravanja dolazi i u područjima izvan nesamostalnog rada. Radi jasnoće, Direktivu 86/613/EEZ treba zamijeniti ovom Direktivom.

(2) U svojoj Komunikaciji od 1. ožujka 2006. pod naslovom „Hodogram za jednakost muškaraca i žena" Komisija je objavila da će radi boljeg uređenja jednakosti spolova preispitati postojeće zakonodavstvo Unije o jednakosti spolova koje nije bilo uključeno u postupak preinake iz 2005. s ciljem ažuriranja, moderniziranja i preinake gdje je potrebno. Direktiva 86/613/EEZ nije bila uključena u postupak preinake.

(3) U svojim zaključcima od 5. i 6. prosinca 2007. o „Ujednačenom položaju žena i muškaraca pri zapošljavanju, rastu i socijalnoj koheziji" Vijeće je pozvalo Komisiju da razmotri postoji li potreba za eventualnim preispitivanjem Direktive 86/613/EEZ radi očuvanja prava povezanih s majčinstvom i očinstvom samozaposlenih osoba i njihovih bračnih drugova koji im pomažu.

(4) Europski parlament redovno je od Komisije zahtijevao da preispita Direktivu 86/613/EEZ, posebno kako bi se ojačala zaštita majčinstva za samozaposlenih žena i unaprijedio položaj bračnih drugova samozaposlenih osoba.

(5) Stav o tim pitanjima Europski parlament već je iznio u svojoj rezoluciji od 21. veljače 1997. o situaciji bračnih drugova koji pomažu samozaposlenim osobama ([4]).

(6) U svojoj Komunikaciji od 2. srpnja 2008. pod naslovom „Obnovljena socijalna agenda: mogućnosti, pristup i solidarnost u Europi 21. stoljeća" Komisija je potvrdila da je potrebno poduzeti mjere u pogledu rodnog jaza u poduzetništvu, kao i unaprijediti usklađenost privatnog i poslovnog života.

([1]) SL C 228, 22.9.2009., str. 107.
([2]) Stajalište Europskog parlamenta od 6. svibnja 2009. (još nije objavljeno u Službenom listu), Stajalište Vijeća u prvom čitanju od 8. ožujka 2010. (SL C 123 E, 12.5.2010., str. 5.), Stajalište Europskog parlamenta od 18. svibnja 2010.
([3]) SL L 359, 19.12.1986., str. 56.
([4]) SL C 85, 17.3.1997., str. 186.

(7) Za provedbu načela jednakog postupanja u području djelatnosti samozaposlenih osoba već postoji niz pravnih instrumenata, posebno Direktiva Vijeća 79/7/EEZ od 19. prosinca 1978. o postupnoj primjeni načela jednakog postupanja prema muškarcima i ženama u području socijalne sigurnosti ([1]) i Direktiva 2006/54/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2006. o provedbi načela jednakih mogućnosti i jednakog postupanja prema muškarcima i ženama u pitanjima zapošljavanja i rada ([2]). Ova se Direktiva stoga ne bi trebala primjenjivati u područjima koja su već obuhvaćena drugim direktivama.

(8) Ovom se Direktivom ne dovode u pitanje ovlasti država članica da organiziraju svoje sustave socijalne zaštite. Isključiva nadležnost država članica s obzirom na organizaciju njihovih sustava socijalne zaštite obuhvaća, između ostalog, odluke o uspostavljanju tih sustava i s njima povezanih ustanova, o njihovom financiranju i upravljanju, kao i o sadržaju i načinu isporuke davanja, razini doprinosa i uvjetima pristupa.

(9) Ova bi se Direktiva trebala primjenjivati na samozaposlene osobe i njihove bračne drugove ili, ako su i u mjeri u kojoj su priznati nacionalnim pravom, njihove životne partnere kad oni pod uvjetima utvrđenim nacionalnim pravom redovito sudjeluju u aktivnostima poduzeća. Kako bi se poboljšala situacija za te bračne drugove i, ako su i u mjeri u kojoj su priznati nacionalnim pravom, životne partnere samozaposlenih osoba, njihov rad treba biti priznat.

(10) Ova se Direktiva ne bi trebala primjenjivati na pitanja obuhvaćena drugim direktivama o provedbi načela jednakog postupanja prema muškarcima i ženama, posebno Direktivom Vijeća 2004/113/EZ od 13. prosinca 2004. o provedbi načela jednakog postupanja prema muškarcima i ženama u pristupu i nabavi robe odnosno pružanju usluga ([3]). I dalje se primjenjuje posebno članak 5. te Direktive koji se odnosi na ugovore o osiguranju i povezane financijske usluge.

(11) Radi sprečavanja diskriminacije na temelju spola, ova se Direktiva treba primjenjivati i na izravnu i neizravnu diskriminaciju. Uznemiravanje i spolno uznemiravanje treba smatrati diskriminacijom pa stoga trebaju biti zabranjeni.

(12) Ovom Direktivom ne treba dovoditi u pitanje prava i obveze koje proizlaze iz bračnog ili obiteljskog statusa kako su definirani u nacionalnom pravu.

(13) Načelom jednakog postupanja treba obuhvatiti odnose između samozaposlenih osoba i trećih osoba u okviru u kojem se razmatraju u ovoj Direktivi, a ne odnose između samozaposlene osobe i njezinog bračnog druga ili životnog partnera.

(14) U području djelatnosti samozaposlenih osoba, primjena načela jednakog postupanja znači da ne smije biti diskriminacije na temelju spola, primjerice u odnosu na osnivanje, opremanje ili širenje poduzeća ili pokretanje ili širenje drugih oblika djelatnosti samozaposlenih osoba.

(15) Na temelju članka 157. stavka 4. Ugovora o funkcioniranju Europske unije države članice mogu zadržati ili donijeti mjere koje osiguravaju posebne povlastice kako bi slabije zastupljenom spolu olakšale bavljenje djelatnostima samozaposlenih osoba ili kako bi spriječile ili nadoknadile njihov nepovoljan položaj u profesionalnoj karijeri. U načelu, mjere kao što je pozitivno djelovanje radi postizanja rodne jednakosti u praksi ne treba smatrati protivnim pravnom načelu jednakog postupanja prema muškarcima i ženama.

(16) Nužno je osigurati da uvjeti za osnivanje trgovačkog društva između bračnih drugova ili, ako su i u mjeri u kojoj su priznati nacionalnim pravom, životnih partnera, nisu restriktivniji od uvjeta za osnivanje trgovačkog društva između drugih osoba.

(17) S ciljem njihovog sudjelovanja u aktivnostima obiteljskog poduzeća, na socijalnu zaštitu trebaju imati pravo i bračni drugovi ili, ako su i u mjeri u kojoj su priznati nacionalnim pravom, životni partneri samozaposlenih osoba koji imaju pristup sustavu socijalne zaštite. Od država članica treba zahtijevati da poduzmu potrebne mjere kako bi tu socijalnu zaštitu organizirale u skladu s nacionalnim pravom. Državama članicama prepušteno je da odluče posebno treba li tu socijalnu zaštitu provesti na obveznoj ili dobrovoljnoj osnovi. Države članice mogu predvidjeti da ta socijalna zaštita može biti razmjerna sudjelovanju u djelatnostima samozaposlenih osoba i/ili razini doprinosa.

(18) Zbog ekonomske i fizičke ranjivosti u trudnoći, trudnim samozaposlenim osobama ili suprugama i, ako su i u mjeri u kojoj su priznate nacionalnim pravom, životnim partnericama samozaposlenih osoba nužno je odobriti pravo na davanja za majčinstvo. Pod uvjetom da se poštuju minimalni zahtjevi ove Direktive, države članice ostaju nadležne za organizaciju tih davanja, uključujući i utvrđivanje razine doprinosa i sve odredbe u pogledu davanja i plaćanja. One posebno mogu odrediti razdoblje prije i/ili nakon poroda za koje je pravo na davanja za majčinstvo odobreno.

([1]) SL L 6, 10.1.1979., str. 24.
([2]) SL L 204, 26.7.2006., str. 23.
([3]) SL L 373, 21.12.2004., str. 37.

(19) Duljina razdoblja tijekom kojega se samozaposlenim osobama i suprugama ili, ako su i u mjeri u kojoj su priznate nacionalnim pravom, životnim partnericama samozaposlenih osoba pružaju davanja za majčinstvo slična je trenutačnoj duljini rodiljnog dopusta za zaposlenike koji postoji na razini Unije. U slučaju da se trajanje rodiljnog dopusta koji je predviđen za zaposlenike mijenja na razini Unije, Komisija treba dostaviti izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o procjeni treba li mijenjati i trajanje davanja za majčinstvo za samozaposlene osobe i supruge i životne partnerice iz članka 2.

(20) Kako bi se uzele u obzir posebnosti djelatnosti samozaposlenih osoba, samozaposlenim ženama i suprugama ili, ako su i u mjeri u kojoj su priznate nacionalnim pravom, životnim partnericama samozaposlenih osoba treba dati pristup svim postojećim dobavljačima privremenog zapošljavanja koje bi im u njihovim profesionalnim djelatnostima omogućilo prekid zbog trudnoće ili majčinstva, ili svim postojećim socijalnim uslugama na nacionalnoj razini. Pristup tim uslugama može biti alternativa doplatku za majčinstvo ili nekom njegovom dijelu.

(21) Osobe koje su bile izložene diskriminaciji na temelju spola trebaju imati na raspolaganju odgovarajuće sredstvo pravne zaštite. Kako bi osigurale učinkovitiju zaštitu, udruge, organizacije i druga pravna tijela treba ovlastiti za pokretanje postupka, ako države članice tako odrede, bilo u ime žrtve ili kao potporu žrtvi, ne dovodeći u pitanje nacionalna pravila postupka o zastupanju i obrani na sudu.

(22) Zaštitu samozaposlenih osoba i njhovih bračnih drugova i, ako su i u mjeri u kojoj su priznati nacionalnim pravom, njhovih životnih partnera od diskriminacije na temelju spola treba ojačati postojanjem jednog ili više tijela u svakoj državi članici koji će biti nadležni za analizu nastalih problema, za proučavanje mogućih rješenja i za pružanje praktične pomoći žrtvama. To mogu biti ista ona tijela koja na nacionalnoj razini imaju odgovornost za provedbu načela jednakog postupanja.

(23) Ovom se Direktivom utvrđuju minimalni zahtjevi, čime se državama članicama ostavlja mogućnost uvođenja ili održavanja povoljnijih odredaba.

(24) Budući da cilj djelovanja koje treba poduzeti, odnosno osiguravanje visoke opće razine zaštite od diskriminacije u svim državama članicama, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se može na bolji način ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti kako je utvrđeno u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti, kako je utvrđeno u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Predmet

1. Ovom se Direktivom utvrđuje okvir za primjenu u državama članicama načela jednakog postupanja prema samozaposlenim muškarcima i ženama, ili muškarcima i ženama koji pridonose obavljanju takve djelatnosti, u pogledu aspekata koji nisu obuhvaćeni direktivama 2006/54/EZ i 79/7/EEZ.

2. Provedba načela jednakog postupanja prema muškarcima i ženama u pristupu i nabavi robe odnosno pružanju usluga ostaje obuhvaćena Direktivom 2004/113/EZ.

Članak 2.

Opseg

Ova se Direktiva odnosi na:

(a) samozaposlene osobe, odnosno sve osobe koje obavljaju djelatnost s ciljem ostvarenja dohotka za svoj račun, pod uvjetima utvrđenim nacionalnim pravom;

(b) bračne drugove samozaposlenih osoba ili, ako su i u mjeri u kojoj su priznati nacionalnim pravom, životne partnere samozaposlenih osoba koji nisu zaposlenici ni poslovni partneri kad oni pod uvjetima utvrđenim nacionalnim pravom redovito sudjeluju u djelatnostima samozaposlene osobe ili obavljaju iste ili pomoćne poslove.

Članak 3.

Definicije

Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:

(a) „izravna diskriminacija" postoji ako osoba zbog svoga spola ima nepovoljniji tretman nego što ga ima ili bi ga imala druga osoba u usporedivoj situaciji;

(b) „neizravna diskriminacija" postoji ako prividno neutralna odredba, kriterij ili postupak može na određeni način staviti u nepovoljniji položaj osobe jednog spola u odnosu na osobe drugog spola, osim ako je ta odredba, kriterij odnosno postupak objektivno opravdan legitimnim ciljem i ako su sredstva za postizanje tog cilja primjerena i nužna;

(c) „uznemiravanje" je svako neželjeno ponašanje uvjetovano spolom osobe kojim se želi povrijediti njezino osobno dostojanstvo i stvoriti zastrašujuće, neprijateljsko, degradirajuće, ponižavajuće ili uvredljivo okruženje odnosno kojim se postiže takav učinak;

(d) „spolno uznemiravanje" je svaki neželjeni oblik verbalnog, neverbalnog ili fizičkog ponašanja spolne naravi kojim se želi povrijediti dostojanstvo osobe odnosno kojim se postiže takav učinak, posebno kad to ponašanje stvara zastrašujuće, neprijateljsko, degradirajuće, ponižavajuće ili uvredljivo okruženje.

Članak 4.

Načelo jednakog postupanja

1. Načelo jednakog postupanja znači da u javnom ili privatnom sektoru ne smije biti nikakve diskriminacije na temelju spola, bilo izravno ili neizravno, primjerice u odnosu na osnivanje, opremanje ili širenje poduzeća ili pokretanje ili širenje bilo kojih drugih oblika djelatnosti samozaposlenih osoba.

2. U područjima obuhvaćenim stavkom 1. uznemiravanje i spolno uznemiravanje smatraju se diskriminacijom na temelju spola te su stoga zabranjeni. Činjenica da osoba takvo ponašanje ne prihvaća ili mu se podvrgava ne može se koristiti kao osnova za donošenje odluke koja ima utjecaja na tu osobu.

3. U područjima obuhvaćenim stavkom 1. uputa da se osobe diskriminira na temelju spola smatra se diskriminacijom.

Članak 5.

Pozitivno djelovanje

Države članice mogu održavati ili donositi mjere u smislu članka 157. stavka 4. Ugovora o funkcioniranju Europske unije kako bi u praksi osigurale punu jednakost muškaraca i žena u poslovnom životu, primjerice s ciljem promicanja poduzetničke inicijative među ženama.

Članak 6.

Osnivanje trgovačkog društva

Ne dovodeći u pitanje specifične uvjete za pristup određenim djelatnostima koji se jednako primjenjuju na oba spola, države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da uvjeti za osnivanje trgovačkog društva između bračnih drugova ili između životnih partnera, ako su i u mjeri u kojoj su priznati nacionalnim pravom, nisu restriktivniji od uvjeta za osnivanje trgovačkog društva između drugih osoba.

Članak 7.

Socijalna zaštita

1. Kad u državi članici postoji sustav socijalne zaštite za samozaposlene osobe, ta država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da bračni drugovi i životni partneri iz članka 2. točke (b) mogu imati pravo na socijalnu zaštitu u skladu s nacionalnim pravom.

2. Države članice mogu odlučiti provodi li se socijalna zaštita iz stavka 1. na obveznoj ili dobrovoljnoj osnovi.

Članak 8.

Davanja za majčinstvo

1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da samozaposlene osobe, supruge i životne partnerice iz članka 2. mogu, u skladu s nacionalnim pravom, primati dostatni doplatak za majčinstvo koji im omogućuje prekide njihove profesionalne djelatnosti zbog trudnoće ili majčinstva u trajanju od najmanje 14 tjedana.

2. Države članice mogu odlučiti odobrava li se doplatak za majčinstvo iz stavka 1. na obveznoj ili dobrovoljnoj osnovi.

3. Doplatak iz stavka 1. smatra se dovoljnim ako jamči dohodak koji je barem ekvivalentan:

(a) doplatku koji bi dotična osoba primala u slučaju prekida svoje djelatnosti na osnovi povezanoj s njezinim zdravstvenim stanjem i/ili;

(b) prosječnom gubitku dohotka ili dobiti u odnosu na usporedivo prethodno razdoblje, koji je podložan eventualnoj gornjoj graničnoj vrijednosti utvrđenoj na temelju nacionalnog prava i/ili;

(c) bilo kojem drugom doplatku koji se odnosi na obitelj, koji je utvrđen nacionalnim pravom i podložan eventualnoj gornjoj graničnoj vrijednosti utvrđenoj na temelju nacionalnog prava.

4. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da samozaposlene osobe, supruge i životne partnerice iz članka 2. imaju pristup svim postojećim uslugama privremenog zapošljavanja ili svim postojećim socijalnim uslugama na nacionalnoj razini. Države članice mogu predvidjeti da pristup tim uslugama bude alternativa doplatku, ili nekom njegovom dijelu, iz stavka 1. ovog članka.

Članak 9.

Pravna zaštita

1. Države članice osiguravaju da su pravni ili administrativni postupci, uključujući i postupke mirenja kad država članica to smatra primjerenim, za provedbu obveza sukladno ovoj Direktivi dostupni svim osobama koje smatraju da su pretrpjele gubitak ili štetu kao posljedicu toga što na njih nije primijenjeno načelo jednakog postupanja, čak i nakon prestanka odnosa u kojem se diskriminacija navodno dogodila.

2. Države članice osiguravaju da se udruge, organizacije i druga pravna tijela koja u skladu s kriterijima utvrđenim nacionalnim pravom imaju legitimni interes osigurati poštovanje ove Direktive mogu uključiti, bilo u ime tužitelja odnosno tužiteljice ili kao potpora njima, uz njegovo odnosno njezino odobrenje, u sve sudske ili upravne postupke predviđene za osiguranje provedbe obveza sukladno ovoj Direktivi.

3. Stavcima 1. i 2. ne dovode se u pitanje nacionalna pravila o rokovima za podnošenje tužbi koje se odnose na načelo jednakog postupanja.

Članak 10.

Naknada ili restitucija

Države članice uvode u svoje nacionalne pravne sustave odgovarajuće mjere potrebne za osiguravanje stvarne i učinkovite naknade ili restitucije, ako države članice tako odrede, za gubitak ili štetu koju je osoba pretrpjela kao posljedicu diskriminacije na temelju spola, s tim da je ta naknada ili restitucija odvraćajuća i proporcionalna pretrpljenom gubitku ili šteti. Ta naknada ili restitucija ne smije biti ograničena prethodnim određivanjem gornje granice.

Članak 11.

Tijela za jednakost

1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da tijelo ili tijela određena u skladu s člankom 20. Direktive 2006/54/EZ budu nadležna i za promicanje, analizu, praćenje i potporu jednakom postupanju prema svim osobama obuhvaćenima ovom Direktivom bez diskriminacije na temelju spola.

2. Države članice osiguravaju da zadaće tijela iz stavka 1. uključuju:

(a) pružanje neovisne pomoći žrtvama diskriminacije kad podnose svoje tužbe za diskriminaciju, ne dovodeći u pitanje prava žrtava i udruga, organizacija i drugih pravnih tijela iz članka 9. stavka 2.;

(b) provedbu nezavisnih istraživanja o diskriminaciji;

(c) objavljivanje nezavisnih izvješća i davanje preporuka o svim pitanjima koja se odnose na takvu diskriminaciju;

(d) razmjenu, na primjerenoj razini, dostupnih informacija s odgovarajućim europskim tijelima, poput Europskog instituta za jednakost spolova.

Članak 12.

Rodno osviještena politika

Pri izradi i provedbi zakona, propisa, upravnih odredbi, politika i aktivnosti u područjima iz ove Direktive, države članice aktivno uzimaju u obzir cilj jednakosti muškaraca i žena.

Članak 13.

Širenje informacija

Države članice osiguravaju da se odredbe donesene sukladno ovoj Direktivi, zajedno s relevantnim odredbama koje su već na snazi, obznanjuju dotičnim osobama svim odgovarajućim sredstvima i na cijelom njihovom državnom području.

Članak 14.

Razina zaštite

Za zaštitu načela jednakog postupanja prema muškarcima i ženama države članice mogu uvesti ili održavati odredbe koje su povoljnije od odredaba utvrđenih u ovoj Direktivi.

Provedba ove Direktive ne smije ni u kojim okolnostima predstavljati osnovu za smanjenje razine zaštite od diskriminacije koju države članice već pružaju u područjima na koja se odnosi ova Direktiva.

Članak 15.

Izvješća

1. Države članice dostavljaju Komisiji sve dostupne informacije o primjeni ove Direktive do 5. kolovoza 2015.

Komisija sastavlja skraćeno izvješće koje podnosi Europskom parlamentu i Vijeću najkasnije 5. kolovoza 2016. U tom izvješću treba uzeti u obzir sve pravne izmjene u vezi s trajanjem rodiljnog dopusta djelatnica. Ako je potrebno, uz izvješće se dostavljaju prijedlozi za izmjenu ove Direktive.

2. U izvješću Komisije u obzir se uzimaju stajališta zainteresiranih strana.

Članak 16.

Provedba

1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom najkasnije do 5. kolovoza 2012. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.

Kada države članice donose ove odredbe, te odredbe prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja utvrđuju države članice.

2. Kada je to opravdano zbog određenih teškoća, države članice mogu, ako je nužno, dobiti dodatni rok od dvije godine do 5. kolovoza 2014. kako bi se uskladile s člankom 7. kao i s člankom 8. s obzirom na supruge i životne partnerice iz članka 2. točke (b).

3. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 17.

Stavljanje izvan snage

Direktiva 86/613/EEZ stavlja se izvan snage s učinkom od 5. kolovoza 2012.

Upućivanje na Direktivu stavljenu izvan snage tumači se kao upućivanje na ovu Direktivu.

Članak 18.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 19.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 7. srpnja 2010.

Za Europski parlament	*Za Vijeće*
Predsjednik	*Predsjednik*
J. BUZEK	O. CHASTEL

32010R1157

10.12.2010. SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE L 326/3

UREDBA KOMISIJE (EU) br. 1157/2010

od 9. prosinca 2010.

o provedbi Uredbe (EZ) br. 1177/2003 Europskog parlamenta i Vijeća o statistici Zajednice o dohotku i životnim uvjetima (EU-SILC) s obzirom na popis sekundarnih ciljanih varijabli koje se odnose na uvjete stanovanja za 2012. godinu

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Uredbu (EZ) br. 1177/2003 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. lipnja 2003. o statistici Zajednice o dohotku i životnim uvjetima (EU-SILC) ([1]), a posebno njezin članak 15. stavak 2. točku (f),

budući da:

(1) Uredbom (EZ) br. 1177/2003 uspostavljen je opći okvir za sustavnu izradu europske statistike o dohotku i uvjetima života, koja obuhvaća usporedive i aktualne poprečne i longitudinalne podatke o dohotku i o razini i sastavu siromaštva i socijalne isključenosti na nacionalnoj razini i na razini Europske unije.

(2) Sukladno s člankom 15. stavkom 2. točkom (f) Uredbe (EZ) br. 1177/2003, neophodne su provedbene mjere u vezi s popisom sekundarnih ciljanih područja i varijabli koje se svake godine trebaju uključiti u poprečnu komponentu EU-SILC. Treba propisati popis sekundarnih ciljanih varijabli koje treba ugraditi u modul o uvjetima stanovanja za 2012. godinu. On također treba uključivati kodove i definicije varijabli.

(3) Mjere predviđene ovom Uredbom u skladu su s mišljenjem Odbora za europski statistički sustav,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Popis sekundarnih ciljanih varijabli, njihovih kodova i definicija za modul 2012. o uvjetima stanovanja, koji se treba uključiti u poprečnu komponentu europske statistike o dohotku i uvjetima života (EU-SILC), utvrđen je u Prilogu.

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 9. prosinca 2010.

Za Komisiju

Predsjednik

José Manuel BARROSO

([1]) SL L 165, 3.7.2003., str. 1.

PRILOG

Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće jedinice, načini prikupljanja podataka, referentna razdoblja i definicije:

1. **Jedinica**

Ciljane varijable odnose se na dvije vrste jedinica:

Kućanstvo: sve varijable osim onih koje se odnose na „promjenu stana".

Pojedinac: varijable koje se odnose na „promjenu stana".

2. **Način prikupljanja podataka**

Za varijable koje se traže na razini kućanstva (odjeljak 1. u donjem popisu), način prikupljanja podataka je osobni razgovor s ispitanikom u kućanstvu.

Za varijable koje se traže na razini pojedinca (odjeljak 2. u donjem popisu), način prikupljanja podataka je osobni razgovor sa svim trenutačnim članovima kućanstva iznad 16 godina ili, ako je to primjenjivo, s odabranim ispitanikom u kućanstvu.

Zbog značajki podataka koji se prikupljaju, dozvoljeni su samo osobni razgovori (razgovori s opunomoćenikom, kao iznimka za osobe koje su privremeno odsutne ili nesposobne) ili informacije dobivene iz registara.

3. **Referentno razdoblje**

Ciljane varijable odnose se na četiri vrste referentnih razdoblja:

Uobičajeno: obično ljeto/zima, u području na kojem se nalazi stan (za varijable „stan ugodno topao tijekom zimskog razdoblja" i „stan ugodno hladan tijekom ljetnog razdoblja").

Posljednjih pet godina (za varijable koje se odnose na „promjenu stana"). Odnosi se na razdoblje od pet godina prije datuma razgovora.

Sljedećih šest mjeseci (za varijable koje se odnose na „rizik od promjene stana"). Odnosi se na razdoblje od šest mjeseci nakon datuma razgovora.

Trenutačno (za sve druge varijable).

4. **Definicije**

(1) *Stambene instalacije i naprave*

(a) Električne instalacije: strujne žice, kontakti, utičnice i ostale trajne električne instalacije u stanu.

(b) Vodovodne instalacije/kanalizacija: cijevi, slavine, odvodi i ispusti.

(c) Centralno grijanje ili slično: smatra se da stambena jedinica ima „centralno grijanje" ako je takvo grijanje osigurano bilo iz mjesnog centra za grijanje ili iz instalacije ugrađene u zgradu ili stambenu jedinicu, a namijenjena je grijanju, bez obzira na izvor energije. Tu su uključeni ugrađeni električni radijatori, ugrađeni plinski grijači i slično. Grijanje je dostupno u većini soba.

(d) Drugi ugrađeni oblici grijanja: smatra se da je stambena jedinica grijana „drugim ugrađenim oblicima grijanja" ako se grijanje ne smatra „centralnim grijanjem/ili sličnim". To uključuje peći, grijače, kamine i slično (uključujući i „ugrađene" klimatizacijske uređaje koji se koriste za grijanje).

(e) Drugi neugrađeni oblici grijanja: bez ugrađenog sustava grijanja ili uređaja za grijanje. Stan ipak može biti opremljen prijenosnim grijačem, uključujući prijenosni klimatizacijski uređaj koji se koristi za grijanje.

(f) Odgovarajuće: dovoljno za zadovoljavanje općih uvjeta/potreba kućanstva. Ako su instalacije trajno u kvaru smatra se da nema instalacija. Neodgovarajuće instalacije mogu biti: instalacije u lošem stanju, opasne instalacije, instalacije koje su redovno u kvaru, ako nema dovoljno električne snage/pritiska da bi se mogla koristiti voda, voda nije za piće, ili je ograničena dostupnost. Manji privremeni problemi kao što je začepljeni ispust ne znače da su instalacije neodgovarajuće.

(2) *Dostupnost osnovnih potreba*

(a) Dostupnost: ovo se odnosi na usluge koje kućanstvo koristi u vezi s financijskim, fizičkim, tehničkim i zdravstvenim uvjetima.

(b) Dostupnost usluga procjenjuje se u smislu fizičkog i tehničkog pristupa i radnog vremena, ali ne u smislu kvalitete, cijene i sličnih aspekata. Zato se pristup mora odnositi na objektivnu i fizičku stvarnost. Ne treba se temeljiti na subjektivnom osjećaju.

(c) Pristup treba odrediti u odnosu na usluge koje kućanstvo stvarno koristi. Ako kućanstvo ne koristi uslugu, treba staviti oznaku -2 „Nije primjenjivo".

(d) Fizički pristup procjenjuje se u smislu udaljenosti, ali i infrastrukture i opreme, na primjer za korisnike s fizičkim invaliditetom.

(e) Dostupnost bankovnih usluga putem telefona ili elektroničkim putem također treba biti dio procjene, ako kućanstvo stvarno koristi ove usluge.

(f) Usluge koje se pružaju u domu također treba uzeti u obzir, ako ih kućanstvo stvarno koristi. Stoga treba ocijeniti dostupnost bez obzira na način(e) na koje kućanstvo pristupa usluzi.

(g) Dostupnost se treba promatrati na razini kućanstva, teškoće u pristupu se trebaju ocijeniti za kućanstvo u cjelini. Ako ispitanik ne koristi uslugu, ali je koriste ostali član(ovi) kućanstva, ispitanik treba ocijeniti dostupnost u odnosu na tog člana (članove) kućanstva.

(h) Ako je jedan od članova kućanstva osoba s invaliditetom, ali drugi član može lako doći do usluge za njega/nju i pristup usluzi ne predstavlja problem za kućanstvo u smislu da ne predstavlja opterećenje za kućanstvo, onda se smatra da je usluga lako dostupna kućanstvu.

(i) S druge strane, ako je jedan od članova kućanstva osoba s invaliditetom i teško može pristupiti usluzi (koja mu je potrebna kao pojedincu) a kućanstvo nema sredstava da mu pruži potporu (npr. ako nitko od ostalih članova ne može lako doći do usluge za njega/nju), ili stvarno predstavlja opterećenje za kućanstvo, u tom slučaju smatrat će se da je pristup usluzi za kućanstvo težak.

(j) Opskrba živežnim namirnicama: usluge koje mogu osigurati većinu dnevnih potreba.

(k) Bankovne usluge: podizanje gotovine, prijenos novca i plaćanje računa.

(l) Poštanske usluge: slanje i primanje običnih i paketnih pošiljki.

(m) Javni prijevoz: autobus, metro, tramvaj i slično.

(n) Primarna zdravstvena zaštita: liječnik opće prakse, domovi zdravlja ili slično.

(o) Obvezne škole: ako je više od jednog djeteta u kućanstvu u obveznoj školi, ispitanik se treba pozvati na ono s najvećim poteškoćama.

5. **Prijenos podataka**

Sekundarne ciljane varijable treba poslati u Eurostat u datoteci Podaci o kućanstvima (H-datoteka) i u datoteci Osobni podaci (P-datoteka) nakon ciljanih primarnih varijabli.

PODRUČJA I POPIS CILJANIH VARIJABLI

	Modul 2012	Uvjeti stanovanja
Naziv varijable	Kod	Ciljana varijabla
1. STAVKE KOJE SE TRAŽE NA RAZINI KUĆANSTVA		
Prostor u stanu		
HC010		*Manjak prostora u stanu*
	1	Da
	2	Ne
HC010_F	*1*	Popunjeno
	-1	Nedostaje
HC020		*Veličina stana u kvadratnim metrima*
		0-999 kvadratnih metara
HC020_F	*1*	Popunjeno
	-1	Nedostaje
Stambene instalacije i naprave		
HC030		*Odgovarajuće električne instalacije*
	1	Da
	2	Ne
HC030_F	*1*	Popunjeno
	-1	Nedostaje
	-2	Nije primjenjivo (nema električnih instalacija)
HC040		*Odgovarajuće vodovodne instalacije/kanalizacija*
	1	Da
	2	Ne
HC040_F	*1*	Popunjeno
	-1	Nedostaje
	-2	Nije primjenjivo (nema vodovodnih instalacija/kanalizacije)

	Modul 2012	Uvjeti stanovanja
Naziv varijable	Kod	Ciljana varijabla
HC050		*Stan opremljen uređajima za grijanje*
	1	Da – centralno grijanje ili slično
	2	Da – drugi ugrađeni oblici grijanja
	3	Da – neugrađeni oblik grijanja
	4	Ne – uopće nema grijanja
HC050_F	*1*	Popunjeno
	-1	Nedostaje
HC060		*Stan ugodno topao tijekom zimskog razdoblja*
	1	Da
	2	Ne
HC060_F	*1*	Popunjeno
	-1	Nedostaje
HC070		*Stan ugodno hladan tijekom ljetnog razdoblja*
	1	Da
	2	Ne
HC070_F	*1*	Popunjeno
	-1	Nedostaje
Ukupno zadovoljstvo stanom		
HC080		*Ukupno zadovoljstvo stanom*
	1	Vrlo nezadovoljan
	2	Nezadovoljan
	3	Zadovoljan
	4	Vrlo zadovoljan
HC080_F	*1*	Popunjeno
	-1	Nedostaje
Dostupnost osnovnih usluga		
HC090		*Dostupnost opskrbe životnim namirnicama*
	1	Uz velike teškoće
	2	Uz teškoće
	3	Lako
	4	Vrlo lako

	Modul 2012	Uvjeti stanovanja
Naziv varijable	Kod	Ciljana varijabla
HC090_F	*1*	Popunjeno
	-1	Nedostaje
	-2	Nije primjenjivo (kućanstvo ne koristi usluge)
HC100		*Dostupnost bankovnih usluga*
	1	Uz velike teškoće
	2	Uz teškoće
	3	Lako
	4	Vrlo lako
HC100_F	*1*	Popunjeno
	-1	Nedostaje
	-2	Nije primjenjivo (kućanstvo ne koristi usluge)
HC110		*Dostupnost poštanskih usluga*
	1	Uz velike teškoće
	2	Uz teškoće
	3	Lako
	4	Vrlo lako
HC110_F	*1*	Popunjeno
	-1	Nedostaje
	-2	Nije primjenjivo (kućanstvo ne koristi usluge)
HC120		*Dostupnost javnog prijevoza*
	1	Uz velike teškoće
	2	Uz teškoće
	3	Lako
	4	Vrlo lako
HC120_F	*1*	Popunjeno
	-1	Nedostaje
	-2	Nije primjenjivo (kućanstvo ne koristi usluge)
HC130		*Dostupnost primarne zdravstvene zaštite*
	1	Uz velike teškoće
	2	Uz teškoće
	3	Lako
	4	Vrlo lako

	Modul 2012	Uvjeti stanovanja
Naziv varijable	Kod	Ciljana varijabla
HC130_F	*1*	Popunjeno
	-1	Nedostaje
	-2	Nije primjenjivo (kućanstvo ne koristi usluge)
HC140		*Dostupnost obvezne škole*
	1	Uz velike teškoće
	2	Uz teškoće
	3	Lako
	4	Vrlo lako
HC140_F	*1*	Popunjeno
	-1	Nedostaje
	-2	Nije primjenjivo (kućanstvo ne koristi usluge)
		Rizik od promjene stana
HC150		*Neposredni rizik od promjene stana*
	1	Da – kućanstvo će biti primorano napustiti stan
	2	Da – kućanstvo planira promijeniti stan
	3	Ne – kućanstvo ne očekuje promjenu stana
HC150_F	*1*	Popunjeno
	-1	Nedostaje
HC160		*Glavni razlozi zbog kojih se očekuje da će biti primorani napustiti stan*
	1	Kućanstvo će morati napustiti stan jer su dobili/dobit će obavijest od najmodavca o raskidu ugovora
	2	Kućanstvo će morati napustiti stan jer su dobili/dobit će obavijest od najmodavca, u nedostatku formalnog ugovora
	3	Kućanstvo će morati napustiti stan zbog deložacije
	4	Kućanstvo će morati napustiti stan zbog financijskih poteškoća
	5	Kućanstvo će morati napustiti stan iz nekih drugih razloga
HC160_F	*1*	Popunjeno
	-1	Nedostaje
	-2	Nije primjenjivo (HC150 – 2 ili 3)

	Modul 2012	Uvjeti stanovanja
Naziv varijable	Kod	Ciljana varijabla
2. STAVKE KOJE SE TRAŽE NA RAZINI POJEDINCA		
Promjena stana		
PC170		*Promjena stana*
	1	Da
	2	Ne
PC170_F	*1*	Popunjeno
	-1	Nedostaje
	-3	Nije odabrani ispitanik
PC180		*Glavni razlozi za promjenu stana*
	1	Razlozi vezani za obitelj
	2	Razlozi vezani za zaposlenje
	3	Razlozi vezani za obrazovanje
	4	Deložacija
	5	Najmodavac nije produžio ugovor
	6	Želja za promjenom statusa najmoprimca
	7	Razlozi vezani za stan
	8	Razlozi vezani za susjede
	9	Financijski razlozi
	10	Ostali razlozi
PC180_F	*1*	Popunjeno
	-1	Nedostaje
	-2	Nije primjenjivo (PC170 = 2)
	-3	Nije odabrani ispitanik

32010R1244

22.12.2010. SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE L 338/35

UREDBA KOMISIJE (EU) br. 1244/2010

od 9. prosinca 2010.

o izmjeni Uredbe (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti i Uredbe (EZ) br. 987/2009 Europskog parlamenta i Vijeća o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe (EZ) br. 883/2004

(Tekst značajan za EGP i Švicarsku)

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Uredbu (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti [1],

uzimajući u obzir Uredbu (EZ) br. 987/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe (EZ) br. 883/2004 o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti [2], a posebno njezin članak 92.,

budući da:

(1) Dvije države članice ili njihova nadležna tijela zatražili su izmjene priloga VIII. i IX. Uredbi (EZ) br. 883/2004.

(2) Neke države članice ili njihova nadležna tijela zatražili su izmjene priloga 1. i 2. Uredbi (EZ) br. 987/2009.

(3) Priloge VIII. i IX. Uredbi (EZ) br. 883/2004 i priloge 1. i 2. Uredbi (EZ) br. 987/2009 treba prilagoditi kako bi se uzeo u obzir nedavni razvoj događaja u nacionalnom zakonodavstvu i kako bi se zainteresiranim stranama zajamčila transparentnost i pravna sigurnost.

(4) Administrativna komisija za koordinaciju sustava socijalne sigurnosti suglasila se s izmjenama.

(5) Uredbe (EZ) br. 883/2004 i (EZ) br. 987/2009 treba stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

1. Uredba (EZ) br. 883/2004 mijenja se kako slijedi:

1. Prilog VIII. mijenja se kako slijedi:

(a) u dijelu 1., odjeljak „PORTUGAL” zamjenjuje se sljedećim:

„PORTUGAL

Svi zahtjevi za invalidsku, starosnu i obiteljsku mirovinu, osim u slučajevima u kojima ukupna razdoblja osiguranja navršena na temelju zakonodavstva više od jedne države članice iznose 21 ili više kalendarskih godina, a nacionalna razdoblja osiguranja iznose 20 ili manje godina, s time da se izračun obavlja na temelju članaka 32. i 33. Uredbe sa snagom zakona br. 187/2007 od 10. svibnja 2007.”;

(b) u dijelu 2., nakon odjeljka „POLJSKA” dodaje se sljedeći novi odjeljak:

„PORTUGAL

Dodatne mirovine priznate na temelju Uredbe sa snagom zakona br. 26/2008 od 22. veljače 2008. (javni sustav koji se temelji na kapitalizaciji).”;

2. U Prilogu IX., dijelu I. odjeljak „NIZOZEMSKA” mijenja se kako slijedi:

(a) „Zakon od 18. veljače 1966. o invalidskom osiguranju za zaposlenike, kako je izmijenjen (WAO)” zamjenjuje se tekstom „Zakon o invalidskom osiguranju od 18. veljače 1966., kako je izmijenjen (WAO)”;

(b) „Zakon od 24. travnja 1997. o invalidskom osiguranju za samozaposlene osobe, kako je izmijenjen (WAZ)” zamjenjuje se tekstom „Zakon o davanjima za invalidnost koja pripadaju samozaposlenim osobama od 24. travnja 1997., kako je izmijenjen (WAZ)”;

(c) „Zakon od 21. prosinca 1995. o općem osiguranju za uzdržavane nadživjele osobe (ANW)” zamjenjuje se tekstom „Zakon o općem osiguranju za uzdržavane nadživjele osobe od 21. prosinca 1995. (ANW)”;

(d) „Zakon od 10. studenoga 2005. o radu i dohotku prema radnoj sposobnosti (WIA)” zamjenjuje se tekstom „Zakon o radu i dohotku prema radnoj sposobnosti od 10. studenoga 2005. (WIA)”.

[1] SL L 166, 30.4.2004., str. 1.
[2] SL L 284, 30.10.2009., str. 1.

Članak 2.

Uredba (EZ) br. 987/2009 mijenja se kako slijedi:

1. Prilog 1. mijenja se kako slijedi:

(a) u odjeljku „BELGIJA-NIZOZEMSKA” briše se točka (a);

(b) odjeljak „NJEMAČKA-NIZOZEMSKA” briše se;

(c) odjeljak „NIZOZEMSKA-PORTUGAL” briše se;

(d) odjeljak „DANSKA-LUKSEMBURG” briše se;

2. u Prilogu 2., naslov „Članci 31. i 41.” zamjenjuje se tekstom „članak 32. stavak 2. i članak 41. stavak 1.”.

Članak 3.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 9. prosinca 2010.

Za Komisiju

Predsjednik

José Manuel BARROSO

32010R1231

29.12.2010. SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE L 344/1

UREDBA (EU) br. 1231/2010 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 24. studenoga 2010.

o proširenju primjene Uredbe (EZ) br. 883/2004 i Uredbe (EZ) br. 987/2009 na državljane trećih zemalja koji tim uredbama još nisu obuhvaćeni isključivo na temelju svog državljanstva

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 79. stavak 2. točku (b),

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ([1]),

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ([2]),

budući da:

(1) Europski parlament ([3]), Vijeće i Europski gospodarski i socijalni odbor ([4]) založili su se za bolju integraciju državljana trećih zemalja koji zakonito borave na području država članica tako da im se prizna skup jedinstvenih prava koja se što je moguće više podudaraju s pravima koja uživaju građani Unije.

(2) Na zasjedanju Vijeća za pravosuđe i unutarnje poslove od 1. prosinca 2005. naglašeno je da Unija mora osigurati pravedno postupanje prema državljanima trećih zemalja koji zakonito borave na području država članica, te da bi integracijska politika trebala odlučnije ići za time da im se priznaju prava i obveze usporedive s onima što ih imaju građani Unije.

(3) Uredbom Vijeća (EZ) br. 859/2003 ([5]) proširena je primjena Uredbe (EEZ) br. 1408/71 i Uredbe (EEZ) br. 574/72, o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti država članica, na državljane trećih zemalja koji tim uredbama nisu još bili obuhvaćeni isključivo na temelju svog državljanstva.

(4) Ovom se Uredbom poštuju temeljna prava i priznaju načela koja su posebno utvrđena Poveljom o temeljnim pravima Europske unije, i to prije svega njezinim člankom 34. stavkom 2.

(5) Uredba (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti ([6]) zamjenjuje Uredbu (EEZ) br. 1408/71. Uredba (EZ) br. 987/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe (EZ) br. 883/2004 ([7]) zamjenjuje Uredbu (EEZ) br. 574/72. Uredba (EEZ) br. 1408/71 i Uredba (EEZ) br. 574/02 stavljaju se izvan snage s datumom početka primjene Uredbe (EZ) br. 883/2004 i Uredbe (EZ) br. 987/2009.

(6) Uredba (EZ) br. 883/2004 i Uredba (EZ) br. 987/2009 znatno osuvremenjuju i pojednostavnjuju pravila koordinacije, kako za osigurane osobe tako i za ustanove socijalnog osiguranja. Kad je riječ o ustanovama socijalnog osiguranja, osuvremenjena pravila koordinacije imaju za cilj ubrzati i olakšati obradu podataka o pravima osiguranih osoba na davanja, te smanjiti odgovarajuće administrativne troškove.

([1]) SL C 151, 17.6.2008., str. 50.
([2]) Stajalište Europskog parlamenta od 9. srpnja 2008. (SL C 294 E, 3.12.2009., str. 259.), Stajalište Vijeća u prvom čitanju od 26. srpnja 2010. (SL C 253 E, 21.9.2010., str. 1.), te Stajalište Europskog parlamenta od 7. listopada 2010. (još nije objavljeno u Službenom listu).
([3]) Rezolucija Europskog parlamenta od 27. listopada 1999. o sastanku Europskoga vijeća u Tampereu (SL C 154, 5.6.2000., str. 63.).
([4]) Mišljenje EGSO-a od 26. rujna 1991. o položaju radnika migranata iz trećih zemalja (SL C 339, 31.12.1991., str. 82.).
([5]) SL L 124, 20.5.2003., str. 1.
([6]) SL L 166, 30.4.2004., str. 1.
([7]) SL L 284, 30.10.2009., str. 1.

(7) Promicanje visoke razine socijalne zaštite i povećanje životnog standarda i kvalitete života u državama članicama ciljevi su Unije.

(8) Kako bi se izbjeglo da se poslodavci i nacionalna tijela zadužena za socijalnu sigurnost nađu u situaciji u kojoj moraju rješavati složena pravna i administrativna pitanja koja se odnose samo na ograničenu skupinu osoba, važno je u cijelosti iskoristiti prednosti osuvremenjivanja i pojednostavljivanja u području socijalne sigurnosti kroz primjenu jedinstvenog pravnog instrumenta o koordinaciji koji udružuje Uredbu (EZ) br. 883/2004 i Uredbu (EZ) br. 987/2009.

(9) Stoga je Uredbu (EZ) br. 859/2003 potrebno zamijeniti pravnim instrumentom, kojemu je osnovni cilj Uredbom (EZ) br. 883/2004 zamijeniti Uredbu (EEZ) br. 1408/71, a Uredbom (EZ) br. 987/2009 Uredbu (EEZ) br. 574/72.

(10) Primjena Uredbe (EZ) br. 883/2004 i Uredbe (EZ) br. 987/2009 na državljane trećih zemalja koji tim uredbama još nisu obuhvaćeni isključivo na temelju svog državljanstva, ne smije dovesti do tog da te osobe dobiju pravo na ulazak u državu članicu, privremeno boravište ili boravište u njoj ili pristup njezinom tržištu rada. Prema tome, primjena Uredbe (EZ) br. 883/2004 i Uredbe (EZ) br. 987/2009 ne bi smjela dovesti u pitanje pravo država članica da odbiju izdati, da ukinu ili da odbiju produljiti dozvolu ulaska, privremenog boravišta, boravišta ili rada u dotičnoj državi članici, u skladu s pravom Unije.

(11) Uredba (EZ) br. 883/2004 i Uredba (EZ) br. 987/2009 trebale bi se na temelju ove Uredbe primjenjivati samo ako dotična osoba već zakonito boravi na području države članice. To znači da bi zakonito boravište trebalo biti preduvjet za primjenu tih uredaba.

(12) Uredba (EZ) br. 883/2004 i Uredba (EZ) br. 987/2009 ne bi se smjele primjenjivati u situacijama koje su u svim vidovima ograničene samo na jednu državu članicu. To se između ostalog odnosi i na situaciju u kojoj se nalazi državljanin treće zemlje koji ima veze isključivo s trećom zemljom i samo s jednom državom članicom.

(13) Uvjet zakonitog boravišta na području države članice ne smije utjecati na prava koja proizlaze iz primjene Uredbe (EZ) br. 883/2004 u vezi s invalidskim, starosnim ili obiteljskim mirovinama u jednoj ili više država članica u odnosu na državljanina treće zemlje, koji je prethodno ispunio uvjete iz ove Uredbe ili u odnosu na nadživjele osobe iza takvog državljanina treće zemlje ako svoja prava izvode iz prava radnika, a borave u trećoj zemlji.

(14) Da bi zadržala pravo na davanje za slučaj nezaposlenosti utvrđeno člankom 64. Uredbe (EZ) br. 883/2004, osoba se mora prijaviti kao tražitelj zaposlenja službi za zapošljavanje svake države članice u koju uđe. Stoga bi se te odredbe na državljanina treće zemlje trebale primjenjivati isključivo pod uvjetom da ima pravo prijaviti se kao tražitelj zaposlenja službama za zapošljavanje države članice u koju je ušao, na temelju svoje boravišne dozvole ili statusa dugotrajnog boravišta, ovisno o slučaju, te pravo da tamo zakonito radi.

(15) Ova Uredba ne dovodi u pitanje prava i obveze koji proizlaze iz međunarodnih ugovora s trećim zemljama, kojih je Unija stranka i na temelju kojih se mogu ostvariti prava iz socijalne sigurnosti.

(16) Budući da države članice ne mogu dostatno ostvariti ciljeve ove Uredbe zbog toga što se oni tiču prekograničnih situacija, nego se, imajući na umu da bi predloženo djelovanje imalo učinak diljem Unije, ti ciljevi mogu bolje ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti iz članka 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti iz istog članka, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.

(17) U skladu s člankom 3. Protokola (br. 21) o stajalištu Ujedinjene Kraljevine i Irske u vezi s područjem slobode, sigurnosti i pravde, koji se nalazi u prilogu Ugovora o Europskoj uniji i Ugovora o funkcioniranju Europske unije, Irska je dopisom od 24. listopada 2007. priopćila svoju želju da sudjeluje u donošenju i primjeni ove Uredbe.

(18) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola (br. 21) o stajalištu Ujedinjene Kraljevine i Irske u vezi s područjem slobode, sigurnosti i pravde, koji se nalazi u prilogu Ugovora o Europskoj uniji i Ugovora o funkcioniranju Europske unije, te ne dovodeći u pitanje članak 4. tog Protokola, Ujedinjena Kraljevina ne sudjeluje u donošenju ove Uredbe koja za nju nije obvezujuća niti se u odnosu na nju primjenjuje.

(19) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola (br. 22) o stajalištu Danske, koji se nalazi u prilogu Ugovora o Europskoj uniji i Ugovora o funkcioniranju Europske unije, Danska ne sudjeluje u donošenju ove Uredbe koja za nju nije obvezujuća niti se u odnosu na nju primjenjuje,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Uredba (EZ) br. 883/2004 i Uredba (EZ) br. 987/2009 primjenjuju se na državljane trećih zemalja koji tim uredbama još nisu obuhvaćeni isključivo na temelju svog državljanstva, kao i na članove njihovih obitelji i nadživjele osobe, uz uvjet da zakonito borave na području države članice, te da se ne nalaze u situaciji koja je u svim vidovima ograničena na samo jednu državu članicu.

Članak 2.

Uredba (EZ) br. 859/2003 stavlja se izvan snage među državama članicama za koje je ova Uredba obvezujuća.

Članak 3.

Ova Uredba stupa na snagu trećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u državama članicama u skladu s Ugovorima.

Sastavljeno u Strasbourgu 24. studenoga 2010.

Za Europski parlament	*Za Vijeće*
Predsjednik	*Predsjednik*
J. BUZEK	O. CHASTEL

32011R0492

27.5.2011. SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE L 141/1

UREDBA (EU) br. 492/2011 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 5. travnja 2011.

o slobodi kretanja radnika u Uniji

(kodifikacija)

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 46.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrta zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora [1],

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom [2],

budući da:

(1) Uredba (EEZ) br. 1612/68 Vijeća od 15. listopada 1968. o slobodi kretanja radnika unutar Zajednice [3] nekoliko je puta značajno izmijenjena [4]. U interesu jasnoće i racionalnosti tu je Uredbu potrebno kodificirati.

(2) U Uniji je potrebno osigurati slobodu kretanja radnika. Za postizanje tog cilja potrebno je ukinuti svaku diskriminaciju na temelju državljanstva radnika iz država članica u odnosu na zapošljavanje, primitke od rada i druge uvjeta rada i zaposlenja, te je tim radnicima potrebno priznati pravo na slobodno kretanje unutar Unije radi obavljanja poslova kao zaposlene osobe, podložno ograničenjima koja su opravdana interesima javnog poretka, javne sigurnosti i javnoga zdravlja.

(3) Potrebno je utvrditi odredbe koje će omogućiti postizanje ciljeva utvrđenih člancima 45. i 46. Ugovora o funkcioniranju Europske unije u području slobode kretanja.

(4) Sloboda kretanja predstavlja temeljno pravo radnika i njihovih obitelji. Mobilnost radne snage u Uniji mora biti jedan od načina da se radnicima zajamči mogućnost poboljšanja uvjeta života i rada te da se potakne njihov socijalni boljitak, a da se istodobno omogući udovoljavanje zahtjevima gospodarstava država članica. Potrebno je potvrditi pravo svih radnika u državama članicama na obavljanje djelatnosti po svome izboru u Uniji.

(5) To bi pravo trebali bez diskriminacije uživati stalno zaposleni, sezonski i pogranični radnici te radnici čija je djelatnost vezana uz pružanje usluga.

(6) Prema objektivnim mjerilima, slobodno i dostojanstveno izvršavanje prava na slobodu kretanja zahtijeva da se osigura jednako postupanje, *de facto* i *de jure*, u odnosu na sva pitanja vezana za stvarno obavljanje posla zaposlene osobe i dostupnost stanovanja, te da se uklone prepreke pokretljivosti radnika, posebno s obzirom na uvjete za integraciju radnikove obitelji u zemlju domaćina.

[1] SL C 44, 11.2.2011., str. 170.
[2] Stajalište Europskog parlamenta od 7. rujna 2010. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 21. ožujka 2011.
[3] SL L 257, 19.10.1968., str. 2.
[4] Vidjeti Prilog I.

(7) Načelo nediskriminacije između radnika u Uniji podrazumijeva da svi državljani država članica uživaju jednaku prednost prilikom zapošljavanja kao domaći radnici.

(8) Mehanizmi za popunjavanje slobodnih radnih mjesta, posebno kroz izravnu suradnju između središnjih službi za zapošljavanje i kao i između regionalnih službi, te koordiniranje razmjene informacija, općenito pružaju jasniju sliku tržišta rada. Radnike koji se žele preseliti uz to treba redovito obavješćivati o uvjetima života i rada.

(9) Sloboda kretanja radnika, zapošljavanje i strukovno osposobljavanje usko su povezani, posebno u slučaju kada se potonje provodi s ciljem da se radnicima omogući prihvaćanje konkretnih ponuda zaposlenja u drugim regijama Unije. Zbog te se povezanosti problemi koji nastaju u tom smislu više ne bi smjeli proučavati odvojeno, već kao međuovisne pojave, uzimajući u obzir i probleme zapošljavanja na regionalnoj razini. Stoga je potrebno napore država članica usmjeriti prema usklađivanju njihovih politika zapošljavanja,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

POGLAVLJE I.

ZAPOŠLJAVANJE, JEDNAKO POSTUPANJE I OBITELJI RADNIKA

ODJELJAK 1.

Pristup zaposlenju

Članak 1.

1. Svaki državljanin države članice, bez obzira na svoje mjesto boravišta, ima pravo prihvatiti zaposlenje i obavljati posao kao zaposlena osoba na državnom području druge države članice u skladu s odredbama zakona i drugih propisa koji uređuju zapošljavanje državljana te države.

2. Posebno ima pravo prihvatiti raspoloživo zaposlenje na državnom području druge države članice s jednakom prednošću kao državljani te države.

Članak 2.

Svaki državljanin države članice i svaki poslodavac koji posluje na državnom području države članice mogu razmjenjivati prijave za posao i ponude za posao te sklapati i izvršavati ugovore o radu u skladu s odredbama važećih zakona i drugih propisa bez ikakve diskriminacije koja bi iz toga proizlazila.

Članak 3.

1. Na temelju ove Uredbe ne primjenjuju se odredbe zakona i drugih propisa države članice:

(a) ako ograničavaju prijave za posao i ponude za posao odnosno pravo stranih državljana na prihvaćanje i obavljanje posla ili za njih propisuju uvjete koji se ne primjenjuju na njihove državljane; ili

(b) ako im je, unatoč tome što se primjenjuju neovisno o državljanstvu, isključivi ili glavni cilj odnosno učinak odvraćati državljane drugih država članica od ponuđenog posla.

Prvi se podstavak ne primjenjuje na uvjete koji se odnose na znanje jezika potrebno zbog prirode radnog mjesta koje se popunjava.

2. Odredbe i postupci države članice iz stavka 1. prvog podstavka posebno obuhvaćaju one koji:

(a) propisuju poseban postupak odabira za strane državljane;

(b) ograničavaju oglašavanje slobodnih radnih mjesta u tisku ili na bilo kojem drugom mediju, ili za njega propisuju uvjete različite od onih koji se primjenjuju na poslodavce koji posluju na državnom području te države članice;

(c) uvjetuju pristup zaposlenju upisom u evidenciju ureda za zapošljavanje ili sprečavaju odabir pojedinačnih radnika koji ne borave na državnom području te države.

Članak 4.

1. Zakoni i drugi propisi država članica koji brojem ili postotkom ograničavaju zapošljavanje stranih državljana u poduzećima, granama djelatnosti ili regijama odnosno na državnoj razini, ne primjenjuju se na državljane drugih država članica.

2. Ako se u državi članici dodjeljivanje određenih povlastica poduzećima uvjetuje zapošljavanjem minimalnog postotka domaćih radnika, državljani drugih država članica ubrajaju se u domaće radnike u skladu s odredbama Direktive 2005/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o priznavanju stručnih kvalifikacija ([1]).

([1]) SL L 255, 30.9.2005., str. 22.

Članak 5.

Uredi za zapošljavanje država članica pružaju državljanima drugih država članica koji traže posao na njihovome državnom području jednaku pomoć kao vlastitim državljanima koji traže posao.

Članak 6.

1. Zapošljavanje i odabir državljanina jedne države članice na radno mjesto u drugoj državi članici ne smije ovisiti o udovoljavanju zdravstvenih, strukovnih ili drugih kriterija koji su diskriminirajući na temelju državljanstva u usporedbi s onim koji se primjenjuju na državljane te države članice koji žele obavljati isti rad.

2. Poslodavac koji je ponudio radno mjesto državljaninu druge države članice može od njega zahtijevati da pristupi polaganju stručnog ispita, ako je to izričito naveo prilikom davanja ponude za posao.

ODJELJAK II.

Zapošljavanje i jednako postupanje

Članak 7.

1. Prema radniku koji je državljanin države članice ne smije se, zbog njegovog državljanstva, u drugoj državi članici postupati drukčije nego što se postupa prema domaćim radnicima kad je riječ o uvjetima zapošljavanja i rada, a posebno primicima od rada i otpuštanju te, ako postane nezaposlen, vraćanju na posao ili ponovnom zapošljavanju.

2. Takav radnik uživa jednake socijalne i porezne povlastice kao domaći radnici.

3. On osim toga ima, na temelju jednakog prava i pod jednakim uvjetima kao domaći radnici, pristup osposobljavanju u strukovnim školama i centrima za prekvalifikaciju.

4. Ništave su sve odredbe kolektivnog ili pojedinačnog ugovora ili drugog kolektivnog propisa u vezi sa zadovoljavanjem uvjeta za zapošljavanje, primicima od rada i drugim uvjetima rada ili otpuštanja kojima se utvrđuju ili dopuštaju diskriminirajući uvjeti za radnike koji su državljani drugih država članica.

Članak 8.

Radnik koji je državljanin jedne države članice i zaposlen je na državnom području druge države članice uživa pravo na jednako postupanje u pogledu članstva u sindikatima i izvršavanja prava koja proizlaze iz toga članstva, uključujući pravo glasa i pravo kandidiranja za administrativna ili rukovoditeljska mjesta u sindikatu. On može biti isključen iz sudjelovanja u upravljanju javnopravnim tijelima i obnašanja javnopravnih dužnosti. Nadalje, on ima pravo biti izabran u predstavnička tijela radnika u poduzeću.

Prvi stavak ovog članka ne utječe na zakone i propise pojedinih država članica koji osiguravaju veća prava radnicima iz drugih država članica.

Članak 9.

1. Radnik koji je državljanin jedne države članice i zaposlen je na državnom području druge države članice uživa sva prava i povlastice koji se domaćim radnicima priznaju u pogledu stanovanja, uključujući vlasništvo potrebnog stambenog prostora.

2. Radnik iz stavka 1. može se u regiji u kojoj je zaposlen upisati na popise za stambeno zbrinjavanje s jednakim pravima kao državljani te države članice, ako takvi popisi postoje, te uživa sve povlastice i prednosti koje iz toga proizlaze.

Ako je radnikova obitelj ostala u zemlji iz koje je on došao, u tu se svrhu smatra da i ona boravi u navedenoj regiji, kada domaći radnici imaju korist od slične pretpostavke.

ODJELJAK 3.

Obitelji radnika

Članak 10.

Djeca državljanina jedne države članice koji je zaposlen ili je bio zaposlen na državnom području druge države članice, ako borave na državnom području te države, imaju pravo pristupa općem obrazovanju, naukovanju i strukovnom osposobljavanju pod istim uvjetima kao državljani te države.

Države članice podupiru sve napore čiji je cilj da se djeci tih radnika omogući pohađanje navedenih programa pod najboljim mogućim uvjetima.

POGLAVLJE II.

POPUNJAVANJE SLOBODNIH RADNIH MJESTA I PRIJAVE ZA ZAPOSLENJE

ODJELJAK 1.

Suradnja između država članica i suradnja s Komisijom

Članak 11.

1. Države članice ili Komisija potiču odnosno zajednički provode istraživanja o zaposlenosti ili nezaposlenosti koja smatraju potrebnima kako bi se osigurala sloboda kretanja radnika u Uniji.

Središnje službe za zapošljavanje država članica blisko surađuju međusobno i s Komisijom s ciljem zajedničkoga djelovanja u pitanjima popunjavanja slobodnih radnih mjesta i prijava za posao u Uniji, te zapošljavanja koje je rezultat te suradnje.

2. U tu svrhu, države članice određuju stručne službe koje su zadužene za organizaciju rada u područjima navedenim u drugom podstavku stavka 1. te za suradnju s drugim državama članicama i odjelima Komisije.

Države članice obavješćuju Komisiju o svim promjenama u vezi s određivanjem tih službi, a Komisija obavijest o tim promjenama objavljuje u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 12.

1. Države članice Komisiji dostavljaju informacije o problemima koji se javljaju u vezi sa slobodnim kretanjem i zapošljavanjem radnika te detalje o stanju i kretanju zapošljavanja.

2. Komisija, uzevši u najvećoj mogućoj mjeri u obzir mišljenje Stručnoga odbora iz članka 29. („Stručni odbor"), utvrđuje način na koji se informacije iz stavka 1. ovog članka sastavljaju.

3. U skladu s postupkom koji Komisija utvrdi, uzevši u najvećoj mogućoj mjeri u obzir mišljenje Stručnoga odbora, stručne službe država članica šalju stručnim službama drugih država članica i Europskom koordinacijskom uredu iz članka 18. informacije o uvjetima života i rada te o stanju tržišta rada koje bi mogle poslužiti kao smjernice radnicima iz drugih država članica. Ti se podatci redovito ažuriraju.

Stručne službe drugih država članica osiguravaju da primljene informacije budu dostupne široj javnosti, posebno dostavljanjem informacija odgovarajućim službama za zapošljavanje putem svih prikladnih komunikacijskih sredstava u svrhu informiranja zainteresiranih radnika.

ODJELJAK 2.

Mehanizam za popunjavanje slobodnih radnih mjesta

Članak 13.

1. Stručne službe država članica redovito šalju stručnim službama drugih država članica i Europskom koordinacijskom uredu iz članka 18.:

(a) podatke o slobodnim radnim mjestima koja bi mogli popuniti državljani drugih država članica;

(b) podatke o slobodnim radnim mjestima upućene trećim zemljama;

(c) podatke o prijavama za posao koje su podnijele osobe koje su formalno izjavile da žele raditi u drugoj državi članici;

(d) informacije o podnositeljima prijava koji su izjavili da su spremni prihvatiti zaposlenje u drugoj zemlji, po regijama i granama djelatnosti.

Stručne službe država članica te informacije što je prije moguće prosljeđuju odgovarajućim službama i agencijama za zapošljavanje.

2. Podaci o slobodnim radnim mjestima i prijavama iz stavka 1. dostavljaju se u skladu s jedinstvenim sustavom koji ustanovljuje Europski koordinacijski ured iz članka 18. u suradnji sa Stručnim odborom.

Taj se sustav prema potrebi može prilagođavati.

Članak 14.

1. O svakom slobodnom radnom mjestu u smislu članka 13. prijavljenom službama za zapošljavanje države članice obavješćuju se nadležne službe za zapošljavanje druge zainteresirane države članice koje potom tu obavijest obrađuju.

Službama prve države članice te službe prosljeđuju podatke o prikladnim prijavama.

2. Nadležne službe država članica odgovaraju na prijave za posao iz članka 13. stavka 1. podstavka 1. točke (c) u razumnom roku koji nije duži od mjesec dana.

3. Radnicima koji su državljani država članica službe za zapošljavanje daju jednaku prednost koju na temelju odgovarajućih mjera uživaju njihovi državljani u odnosu na radnike iz trećih zemalja.

Članak 15.

1. Odredbe članka 14. provode stručne službe. Međutim, ako ih za to ovlaste središnje službe i ako to dopušta ustroj službi za zapošljavanje države članice i metode profesionalnog odabira:

(a) regionalne službe za zapošljavanje država članica:

i. na temelju informacija iz članka 13., uz provedbu odgovarajućih mjera, izravno povezuju prijave za posao sa slobodnim radnim mjestima;

ii. uspostavljaju izravne odnose za popunjavanje slobodnih radnih mjesta:

— kod slobodnih radnih mjesta poimence ponuđenih određenom radniku,

— kod pojedinačnih prijava za posao poslanih određenoj službi za zapošljavanje ili poslodavcu koji posluje na području te službe,

— kad je slobodna radna mjesta što je prije moguće potrebno popuniti sezonskim radnicima;

(b) službe koje imaju teritorijalnu nadležnost za pogranične regije dviju ili više država članica redovito razmjenjuju podatke o slobodnim radnim mjestima i prijavama za posao na njihovom području te, u skladu s dogovorom s drugim službama za zapošljavanje svojih zemalja, izravno povezuju prijave za posao sa slobodnim radnim mjestima.

Službe koje imaju teritorijalnu nadležnost za pogranične regije uz to prema potrebi uspostavljaju strukture za suradnju i pružanje usluga s ciljem da:

— korisnicima pruže što je moguće više praktičnih informacija o raznim vidovima pokretljivosti, te

— socijalnim partnerima, socijalnim službama (posebno javnima, privatnima ili onima od javnoga interesa), te svim dotičnim ustanovama, pruže okvir za koordinirane mjere u vezi s mobilnošću;

(c) ovlaštene službe za zapošljavanje specijalizirane za određena zanimanja ili posebne kategorije osoba međusobno izravno surađuju.

2. Dotične države članice sporazumno sastavljaju popis službi iz stavka 1. i prosljeđuju ga Komisiji, a Komisija taj popis i sve naknadne izmjene tog popisa objavljuje u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 16.

Usvajanje postupaka odabira koje primjenjuju provedbena tijela predviđena sporazumima sklopljenim između dviju ili više država članica nije obvezno.

ODJELJAK 3.

Mjere kontroliranja ravnoteže tržišta rada

Članak 17.

1. Na temelju izvješća koje Komisija sastavlja na osnovi informacija koje dostavljaju države članice, države članice i Komisija, barem jednom godišnje zajednički analiziraju rezultate dogovora postignutih na razini Unije u vezi sa slobodnim radnim mjestima i prijavama za posao.

2. Radi postizanja ravnoteže između ponude i potražnje radnih mjesta u Uniji, države članice i Komisija razmatraju sve raspoložive mogućnosti kako bi se državljanima država članica osigurala prednost prilikom popunjavanja slobodnih radnih mjesta. One u tu svrhu donose sve potrebne mjere.

3. Svake dvije godine Komisija podnosi izvješće Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru o provedbi poglavlja II., u kojemu sažeto iznosi potrebne informacije i podatke pribavljene iz provedenih studija i istraživanja te ističe sva korisna pitanja u pogledu kretanja na tržištu rada u Uniji.

ODJELJAK 4.

Europski koordinacijski ured

Članak 18.

Europski ured za koordinaciju popunjavanja slobodnih radnih mjesta i prijava za posao („Europski koordinacijski ured”), osnovan pri Komisiji, ima općenitu zadaću promicati popunjavanje slobodnih radnih mjesta na razini Unije. Posebno je zadužen za sve stručne zadaće u tom području koje su Komisiji dodijeljene na temelju odredaba ove Uredbe, a posebno za pružanje pomoći nacionalnim službama za zapošljavanje.

Ured sažima informacije iz članaka 12. i 13. te podatke iz studija i istraživanja provedenih u skladu s člankom 11., kako bi prikazao sve korisne čimbenike o predvidivim kretanjima na tržištu rada u Uniji; ti se čimbenici dostavljaju stručnim službama država članica, Savjetodavnom odboru iz članka 21. i Stručnom odboru.

Članak 19.

1. Europski koordinacijski ured posebno je nadležan:

(a) za koordiniranje konkretnih mjera potrebnih za popunjavanje slobodnih radnih mjesta na razini Unije i analiziranje kretanja radnika koja iz toga proizlaze;

(b) pridonositi ostvarenju tog cilja provedbom metoda zajedničkoga djelovanja na administrativnoj i stručnoj razini u suradnji sa Stručnim odborom;

(c) za povezivanje slobodnih radnih mjesta s prijavama za posao, ako se pojavi posebna potreba i u dogovoru sa stručnim službama.

2. Ured stručnim službama dostavlja podatke o slobodnim radnim mjestima i prijavama za posao koji su poslani izravno Komisiji i dobiva povratnu informaciju o poduzetim radnjama.

Članak 20.

Komisija može u dogovoru s nadležnim tijelima država članica, te u skladu s uvjetima i postupcima koje određuje na temelju mišljenja Stručnoga odbora, organizirati posjete i službene boravke službenika drugih država članica te napredne programe za stručno osoblje.

POGLAVLJE III.

ODBORI ZA OSIGURAVANJE BLISKE SURADNJE MEĐU DRŽAVAMA ČLANICAMA U PITANJIMA SLOBODE KRETANJA RADNIKA I NJIHOVOG ZAPOŠLJAVANJA

ODJELJAK 1.

Savjetodavni odbor

Članak 21.

Savjetodavni odbor odgovoran je za pružanje pomoći Komisiji u ispitivanju svih pitanja koja proizlaze iz primjene Ugovora o funkcioniranju Europske unije i mjera poduzetih na temelju Ugovora u području slobode kretanja radnika i njihovoga zapošljavanja.

Članak 22.

Savjetodavni odbor posebno je nadležan za:

(a) ispitivanje problema koji se tiču slobode kretanja radnika i zapošljavanja u okviru nacionalnih politika radne snage radi koordiniranja politika zapošljavanja država članica na razini Unije, pridonoseći na taj način razvoju gospodarstava i poboljšanju ravnoteže tržišta rada;

(b) izradu opće studije učinaka provedbe ove Uredbe i svih dopunskih mjera;

(c) podnošenje Komisiji obrazloženih prijedloga za reviziju ove Uredbe;

(d) na zahtjev Komisije ili na vlastitu inicijativu davanje obrazloženih mišljenja o općim ili načelnim pitanjima, posebno o razmjeni informacija u vezi s kretanjima na tržištu rada, o kretanju radnika između država članica, o programima i mjerama razvoja profesionalnoga usmjeravanja i strukovnog osposobljavanja koji bi mogli povećati mogućnosti slobode kretanja i zapošljavanja, kao i o svim oblicima pomoći radnicima i njihovim obiteljima, uključujući socijalnu pomoć i stambeno zbrinjavanje radnika.

Članak 23.

1. Savjetodavni odbor sastoji se od šest članova iz svake države članice od kojih su dva predstavnika vlade, dva predstavnika sindikata i dva predstavnika udruga poslodavaca.

2. Za svaku od kategorija navedenih u stavku 1. države članice imenuju jednog zamjenika.

3. Mandat članova i njihovih zamjenika traje 2 godine. Iste se osobe mogu ponovno imenovati.

Nakon isteka mandata članovi i njihovi zamjenici nastavljaju obnašati dužnost dok ih se ne zamijeni ili ponovno imenuje.

Članak 24.

Članove Savjetodavnog odbora i njihove zamjenike imenuje Vijeće koje prilikom izbora predstavnika sindikata i udruga poslodavaca nastoji postići odgovarajuću zastupljenost različitih dotičnih gospodarskih sektora.

Popis članova i njihovih zamjenika Vijeće objavljuje u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 25.

Savjetodavnim odborom predsjeda član Komisije ili njegov predstavnik. Predsjednik ne glasuje. Odbor se sastaje najmanje dvaput godišnje. Saziva ga predsjednik na vlastitu inicijativu, ili na zahtjev najmanje jedne trećine članova.

Tajničke poslove za Odbor osigurava Komisija.

Članak 26.

Predsjednik može pozvati pojedince ili predstavnike organizacija koji imaju bogato iskustvo u području zapošljavanja i kretanja radnika da sudjeluju na sastancima u svojstvu promatrača ili stručnjaka. Predsjedniku mogu pomagati stručni savjetnici.

Članak 27.

1. Mišljenje koje donese Savjetodavni odbor nije valjano ako nisu prisutne najmanje dvije trećine članova.

2. U mišljenju se mora navesti odgovarajuće obrazloženje; mišljenje se donosi apsolutnom većinom valjano danih glasova; ako manjina u odboru to zahtijeva, uz mišljenje se mora priložiti pisana izjava sa stajalištem manjine.

Članak 28.

Savjetodavni odbor način svog rada uređuje poslovnikom koji stupa na snagu nakon što ga odobri Vijeće po primitku mišljenja Komisije. Svaka izmjena poslovnika donosi se po istom postupku.

ODJELJAK 2.

Tehnički odbor

Članak 29.

Tehnički odbor pomaže Komisiji u pripremi, promicanju i praćenju svih tehničkih poslova i mjera za provedbu ove Uredbe i svih dopunskih mjera.

Članak 30.

Tehnički odbor posebno je nadležan za:

(a) promicanje i unapređivanje suradnje između nadležnih javnih tijela država članica u svim tehničkim pitanjima koja se tiču slobode kretanja radnika i njihovoga zapošljavanja;

(b) utvrđivanje postupaka u vezi s organizacijom zajedničkih aktivnosti dotičnih tijela vlasti;

(c) olakšavanje prikupljanja podataka za potrebe Komisije i provedbu studija i istraživanja predviđenih ovom Uredbom te poticanja razmjene informacija i iskustava između dotičnih administrativnih tijela;

(d) ispitivanje usklađivanja kriterija prema kojima države članice ocjenjuju stanje svojih tržišta rada na tehničkoj razini.

Članak 31.

1. Tehnički odbor sastoji se od predstavnika vlada država članica. Svaka vlada za člana Tehničkog odbora imenuje jednoga od članova koji je predstavljaju u Savjetodavnom odboru.

2. Svaka vlada imenuje zamjenika iz redova svojih drugih predstavnika u Savjetodavnom odboru, bilo da je riječ o članovima ili zamjenicima.

Članak 32.

Tehničkim odborom predsjeda član Komisije ili njegov predstavnik. Predsjednik ne glasuje. Predsjedniku i članovima Odbora pomažu stručni savjetnici.

Tajničke poslove za Odbor pruža Komisija.

Članak 33.

Svoje prijedloge i mišljenja Tehnički odbor dostavlja Komisiji i o tome obavješćuje Savjetodavni odbor. Ako pojedini članovi Tehničkog odbora to zahtijevaju, uz te se prijedloge odnosno mišljenja moraju priložiti pisana stajališta tih članova.

Članak 34.

Tehnički odbor način svog rada uređuje poslovnikom koji stupa na snagu nakon što ga odobri Vijeće po primitku mišljenja Komisije. Svaka izmjena poslovnika donosi se po istom postupku.

POGLAVLJE IV.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 35.

Poslovnici Savjetodavnog odbora i Tehničkog odbora koji su bili na snazi 8. studenoga 1968. nastavljaju se primjenjivati.

Članak 36.

1. Ova Uredba ne utječe na odredbe Ugovora o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju koje uređuju pristup kvalificiranom zapošljavanju u području nuklearne energije ni na mjere koje se poduzimaju sukladno tom Ugovoru.

Međutim, ova se Uredba primjenjuje na kategoriju radnika iz prvog podstavka i članove njihovih obitelji ako njihov pravni položaj nije uređen prethodno spomenutim Ugovorom ili mjerama.

2. Ova Uredba ne utječe na mjere koje se poduzimaju u skladu s člankom 48. Ugovora o funkcioniranju Europske unije.

3. Ova Uredba ne utječe na obveze država članica koje proizlaze iz posebnih odnosa ili budućih sporazuma tih država članica s pojedinim neeuropskim zemljama ili državnim područjima koji se temelje na institucionalnim vezama koje su postojale 8. studenoga 1968. ili pak sporazuma s pojedinim neeuropskim zemljama ili državnim područjima koji su postojali 8. studenoga 1968. i koji se temelje na institucionalnim vezama između njih.

Radnici iz tih zemalja ili državnih područja koji, u skladu s tom odredbom, obavljaju posao kao zaposlene osobe na državnom području jedne od tih država članica, ne mogu se pozivati na povlastice koje proizlaze iz odredaba ove Uredbe na državnom području drugih država članica.

Članak 37.

Tekstove sporazuma, konvencija i dogovora koje su međusobno sklopile u području radne snage, države članice radi obavijesti dostavljaju Komisiji nakon što su ih potpisale, a prije njihovoga stupanja na snagu.

Članak 38.

Komisija u skladu s ovom Uredbom donosi mjere za njezinu provedbu. U tu svrhu blisko surađuje sa središnjim tijelima vlasti država članica.

Članak 39.

Administrativni troškovi Savjetodavnoga odbora i Tehničkog odbora uključeni su u opći proračun Europske unije u dijelu koji se tiče Komisije.

Članak 40.

Ova se Uredba primjenjuje na države članica i njihove državljane, ne dovodeći u pitanje članke 2. i 3.

Članak 41.

Uredba (EEZ) br. 1612/68 ovime se stavlja izvan snage.

Upućivanja na Uredbu stavljenu izvan snage, smatraju se upućivanjima na ovu Uredbu i tumače se u skladu s korelacijskom tablicom u Prilogu II.

Članak 42.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 5. travnja 2011.

Za Europski parlament	*Za Vijeće*
Predsjednik	*Predsjednik*
J. BUZEK	GYŐRI E.

PRILOG I.

UREDBA STAVLJENA IZVAN SNAGE S POPISOM NJEZINIH UZASTOPNIH IZMJENA

Uredba Vijeća (EEZ) br. 1612/68 (SL L 257, 19.10.1968., str. 2.)	
Uredba Vijeća (EEZ) br. 312/76 (SL L 39, 14.2.1976., str. 2.)	
Uredba Vijeća (EEZ) br. 2434/92 (SL L 245, 26.8.1992., str. 1.)	
Direktiva 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 158, 30.4.2004., str. 77.)	Samo članak 38. stavak 1.

PRILOG II.

Korelacijska tablica

Uredba (EEZ) br. 1612/68	Ova Uredba
Dio I.	Poglavlje I.
Glava I.	Odjeljak 1.
Članak 1.	Članak 1.
Članak 2.	Članak 2.
Članak 3. stavak 1., prvi podstavak	Članak 3. stavak 1., prvi podstavak
Članak 3. stavak 1., prvi podstavak, prva alineja	Članak 3. stavak 1., prvi podstavak, točka (a)
Članak 3. stavak 1., prvi podstavak, druga alineja	Članak 3. stavak 1., prvi podstavak, točka (b)
Članak 3. stavak 1., drugi podstavak	Članak 3. stavak 1. drugi podstavak
Članak 3. stavak 2.	Članak 3. stavak 2.
Članak 4.	Članak 4.
Članak 5.	Članak 5.
Članak 6.	Članak 6.
Glava II.	Odjeljak 2.
Članak 7.	Članak 7.
Članak 8. stavak 1.	Članak 8.
Članak 9.	Članak 9.
Glava III.	Odjeljak 3.
Članak 12.	Članak 10.
Dio II.	Poglavlje II.
Glava I.	Odjeljak 1.
Članak 13.	Članak 11.
Članak 14.	Članak 12.
Glava II.	Odjeljak 2.
Članak 15.	Članak 13.
Članak 16.	Članak 14.
Članak 17.	Članak 15.
Članak 18.	Članak 16.
Glava III.	Odjeljak 3.

Uredba (EEZ) br. 1612/68	Ova Uredba
Članak 19.	Članak 17.
Glava IV.	Odjeljak 4.
Članak 21.	Članak 18.
Članak 22.	Članak 19.
Članak 23.	Članak 20.
Dio III.	Poglavlje III.
Glava I.	Odjeljak 1.
Članak 24.	Članak 21.
Članak 25.	Članak 22.
Članak 26.	Članak 23.
Članak 27.	Članak 24.
Članak 28.	Članak 25.
Članak 29.	Članak 26.
Članak 30.	Članak 27.
Članak 31.	Članak 28.
Glava II.	Odjeljak 2.
Članak 32.	Članak 29.
Članak 33.	Članak 30.
Članak 34.	Članak 31.
Članak 35.	Članak 32.
Članak 36.	Članak 33.
Članak 37.	Članak 34.
Dio IV.	Poglavlje IV.
Glava I.	—
Članak 38.	—
Članak 39.	Članak 35.
Članak 40.	—
Članak 41.	—
Glava II.	—
Članak 42. stavak 1.	Članak 36. stavak 1.

Uredba (EEZ) br. 1612/68	Ova Uredba
Članak 42. stavak 2.	Članak 36. stavak 2.
Članak 42. stavak 3., prvi podstavak, prva i druga alineja	Članak 36. stavak 3., prvi podstavak
Članak 42. stavak 3., drugi podstavak	Članak 36. stavak 3., drugi podstavak
Članak 43.	Članak 37.
Članak 44.	Članak 38.
Članak 45.	—
Članak 46.	Članak 39.
Članak 47.	Članak 40.
—	Članak 41.
Članak 48.	Članak 42.
—	Prilog I.
—	Prilog II.

CIJENA PRETPLATE ZA 2012. g. (bez PDV-a, uključujući uobičajene troškove otpreme)

Službeni list EU, serije L + C, tiskano izdanje	na 22 službena jezika EU	1 200 eura godišnje
Službeni list EU, serije L + C, tiskano izdanje + godišnje izdanje na DVD-u	na 22 službena jezika EU	1 310 eura godišnje
Službeni list EU, serija L, tiskano izdanje	na 22 službena jezika EU	840 eura godišnje
Službeni list EU, serije L + C, mjesečno izdanje na DVD-u (zbirno izdanje)	na 22 službena jezika EU	100 eura godišnje
Dodatak Službenom listu (serija S – natječaji za javnu nabavu), DVD, jedno izdanje tjedno	višejezično: na 23 službena jezika EU	200 eura godišnje
Službeni list EU, serija C – natječaji	na jeziku/jezicima ovisno o natječaju/natječajima	50 eura godišnje
Pravna stečevina EU, posebno tiskano izdanje	na hrvatskom jeziku	4 000 eura

Pretplata na *Službeni list Europske unije*, koji se objavljuje na službenim jezicima Europske unije, dostupna je u 22 jezične inačice. Službeni list sastoji se od dviju serija: L (Zakonodavstvo) i C (Informacije i objave).

Na svaku se jezičnu inačicu pretplaćuje posebno.

U skladu s Uredbom Vijeća (EZ) br. 920/2005, objavljenom u Službenom listu L 156 od 18. lipnja 2005., institucije Europske unije nisu privremeno dužne sastaviti sve akte na irskome i objaviti ih na tom jeziku. Izdanja Službenog lista na irskom jeziku stoga se prodaju odvojeno.

Pretplatom na Dodatak Službenom listu (serija S – natječaji za javnu nabavu) obuhvaćena su sva 23 službena jezika na jednome višejezičnom DVD-u.

Pretplatnici *Službenog lista Europske unije* mogu na zahtjev primati različite priloge uz Službeni list. Pretplatnici se obavješćuju o objavljivanju priloga putem obavijesti umetnute u *Službeni list Europske unije*.

Prodaja i pretplata

Pretplatnici se na zasebno plative periodične publikacije, kao što je pretplata na *Službeni list Europske unije*, pretplaćuju preko naših prodajnih zastupnika. Popis prodajnih zastupnika nalazi se na stranici:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_hr.htm

EUR-Lex (http://eur-lex.europa.eu) omogućuje izravan i besplatan pristup zakonodavstvu Europske unije. Ta stranica omogućuje pregled *Službenog lista Europske unije,* kao i Ugovora, zakonodavstva, sudske prakse i pripremnih akata.

Više obavijesti o Europskoj uniji može se pronaći na stranici: http://europa.eu

FX-AZ-13-063-HR-C

Službene publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR